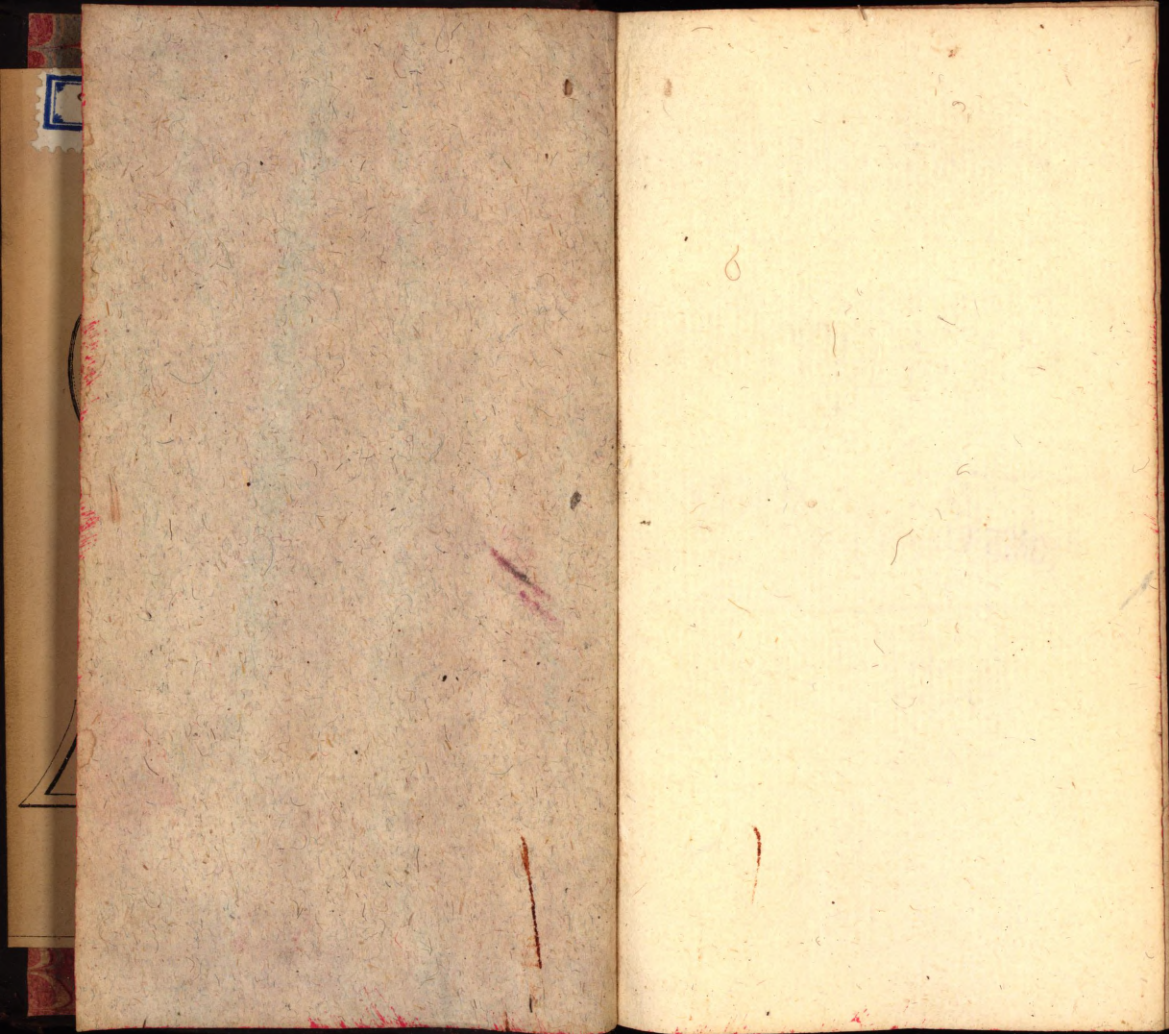

839

Gu. Mico' Imre

RMK. I. 1775.

1. péld.

Tely

PAX CRUCIS.

Az-az: NY

SZENT DAVID

KIRÁLYNAK és PROFÉ-
TÁNAK

SZÁZ-ÖTVEN

SOLTARI.

MELLYEK,

Azokat a' Szent Léleknek czélja és ér-
telme Érint rövideden megmagyarázó

SZÁZ-ÖTVEN

KÖNYÖRGÉSEKBE,

a' Soltároknak rendit meg-tartván, bé-
foglaltattak: és a' lélekkel és értelem-
mel éneklő's könyörgő Magyar Hívek-
nek lelki háznokra ki-adattattak

PÁPAI PARIZ FERENCZ
által.

Tszelkedettel és Valósággal.

KOLOS VÁRATT,

Nyomtatta TELEGDI PAP SAMUEL,
1770. gyásos Efstendőben.

PLÁTO régi Görög pogány Bölcs fokoit
Könyörgésének formája ez volt:

Zeῦ Βασιλεῦ, ἰὰ μὲν εἰς θλάει καὶ εὐχομένοις
καὶ ἀνεύχοις
Ἄμμι δέδωκε, ἰὰ δὲ δεῖναι καὶ εὐχομένοις
ἀπαλεῖξοις.

Jupiter, ô! nobis, taceamus sive precemur,
De bona; quæ mala sunt errore, petentib⁹ aufer.

Aus sic:

Si tibi summe Pater, tibi si res ista probatur
Quam peto, propositi sit rata summa mei:
Sin minus, eventu careant mea vota; sed illud
Fiat, quod fieri mens tua sancta jubet.

A' Jót add-meg ISTEN, akár kérjük tőled,
Akár el-selejtsük arra kérni téged:
A' Gonoszt pediglen, ha kérjük-is, meg-vesd,
És veszedelmünkre ránk jöni ne eged.

A' Felsőges Római Birodalomnak ke-
gyelmesen által adatott Ént Julsán nem
tsak neveztetett, hanem ugyan
Éntetett

GROF URNAK,

Méltóságos SZÉKI

TELEKISÁNDOR
Uramnak;

És azon Méltóságos Ur Szerelmes
Házas Társának,

Méltóságos GROF

BETHLEN JULIA
AÉfionynak;

Nékem Nagy JóUramnak, 's AÉfionom-
nak, mindenkor kéfé, mindenkor jó fondá-
mentomon épült lelki örömet kívánok!

A' fok formában Istennek igaz
itéletiből reánk tódult nyomo-
rúságok árvizei között-is Békef-
séggel, és a' bennünket méltán
Emorító dolgokalatt örömmel közeöntöm,
sőt ugyan arra hívom én e' Munkátskambá
Nagyságtokat! mert tudom, hogy nintsen

a' ki valósággal meg-háborithafsa és meg-
morithafsa azokat, a' kik a' Krisztusban van-
nak, a' kik ő általa egy-zer minden vád ellen
meg-igazítottak: mert valakiknek ezt az
Igáságot és *privilegiumot* adta, hogy mind
bűnök meg-légyen bocsáttatva, mind pedig
egész julsok légyen az ő örök jutalmoknak
és boldogságoknak bizonyos meg-tsalhatat-
lan várására, egy szóval mind azok, a' kiké
a' minden igazaknak öröklégek, nem lehet,
nem-is illik, hogy még-is a' Zomorúságban
maradgyanak; sőt inkább a' minthogy Isten-
től már nagy vigasztalást vötenek, *szükfő*
és igen illendő dolog-is, hogy a' nékiek aján-
dékotzatott igáságot gyönyörködve fogad-
gyák, és annak örömmel vételére 's egy-zer-
smind az Istennek illy nagy kegyelmének
hirdetésére naponként inkább inkább ébred-
gyenek, és magokkal együtt másokat-is éb-
refézzenek, és hogy az Apostollal rövid szó-
val ki-mondgyam, *mindenki örüljenek*.

Amaz Igáságot, Békéséget és Örömet e
földre hozó Király J. Krisztusnak nemes pél-
dázója a' *Szent Dávid Király*, az Izraelnek
ama *gyönyörűséges Énekesse*, látta lelkében
ezt az örömet, azért vigad és ugyan tombol
az ő Soltáriban, mind lelkében 's mind tel-
tében ki-adván örömének jeleit, és másokat-
is minden erejével nógat arra: mert ennek
az örömnnek benne érzéséből, úgy mint az ő

oldal

oldal-tsonai közzé rekefzetett tüztől ger-
jeztetvén, így kiált-fel: *Bóldog az a' nép,*
URam, a' melly tudja az örömet! Bóldog
e' világon minden meg-külömböztetés nél-
kül minden Nemzetség, a' melly tudja az
ő valóságos örömének okát, meg-esmérte az
ő lelki Királyát, és annak az ő örömének
mind belső 's mind külső jeleivel tud örven-
dezni! mert az illyen az *Isten fényes orszá-
jának világosságában jár*, az ő Idvezítőjé-
nek mindé jó-téteményit magához kaptsol-
ván és magájéva tévén; ekképen az Isten vi-
lágosságához járúl, láttya az Évangélioni
bekezdéssel és lélekkel megvilágosított Ze-
meivel, minémü nagy jókat ajándékozott
nékie Isten az ő Fiában; és így a' hozzá jó
kedvü 's hozzá meg-engesztetett Isten
előtt *vagyon fiúntelenül járása*, nem tsak
minden felelem és Zomorúság nélkül a' vi-
lági nyomorúságok között-is, hanem az illy
nagy jónak bírásától el-tölt éivének nagy
örvendezésével.

Erre az Örömrre hívom én e' nehéz idő-
ben-is Nagyságtokat, és mind azokat, vala-
kik Nagyságtokkal együtt hasonló drágálá-
tos hitet vötenek, e' Munkátskának Aján-
lásával: esmérvén Nägtokban azt a' gyümöl-
tsöző Hitet és munkás ézeretetet, mellyek
nem engedik Nägtokat semmi bajai között-
is e' világnak kétségbe esni; sőt a' Nägtok

éme-

fejeit a' Hitnek Fejedelmére a' Jéfusta fe-
gezik, ki az öröm helyébe, melly előtte va-
la, kereftet fenvede, de ugyan tsak annak
galázattyát meg-ítálván az Isten fékének
jobjára ült. Haládatosága-is kívánta ez
bokros romlásából fejét valamennyire fel-
emelő Nagy-Enyedi Collegiomnak, hogy
Nagod Émára, Méltóságos Gróf Ur, vala-
mi emlékezetes Óslopot emeljen: mert
noha *Reformata* Vallásunknak ez Országba
minden Fő Rendeinek megegyezett akarat-
tyokból és a' mi méltó kívánságunkból vötte
Nagod fel gondgyát ez Atya nélkül árvaa
hagyatott Enyedi Veteményes Kertnek,
mellyet Isten igaz ítéletiből a' közelebb el-
múlt ektendőkbé kenyér helyett könyhú-
latással táplála, és igen nagy teli mértékkel
töltött siralmas itallal itata; de méltó meg-
betsülésre felette igen, és zúntelen szemünk
előtt tartásra más felől, a' Nagod erre ké-
akarattya, és ennek a' Kertnek mind belső
's mind külső javainak elő-mozdítására zen-
tül el-éant Éandéka-is; mellynek első szép
jeleit mindjárt mutatta Nagod és ma-is fá-
radhatatlanul mutattya, elméjét zúntelen
forgatván azon, miként minden itt az ő régi
jó rendibe állattatván, mind a' tudományok
rendesen és fogyatkozás nélkül folyjanak,
mind arra megkívántatott ezközők mind a'
Tanítók 's mind a' Tanulók iránt kiéolgá-
tassanak.

Mert

Mert minekutánna e' *Collegium* a' Bóldog
és Nagy emlékezetű Felf. Erdélyi Fejedele
BETLEN GÁBOR, és Hites Társa BRANDEBUR-
GUMI *Marebionissa* CATHARINA által való
fundáltatásától fogva, zúntén ház ektendő-
ket szép virágzással tölt vala bé, és már a'
Háláadó Énekről gondolkoznék, hogy az
mindenütt a' Kereftyénfégeben bé-vött jó
Éokás zerint, valami *Secularis Pompával*
öntené-ki az ő örömet; zúntén akkor bo-
tsátá reá Isten a' Éörnyű tsapást, és fegyver-
rel 's tüzzel úgy elpuztítá, hogy alig marada
a' hamva alatt valami Éikrátska, mellyből ez
mostan ísmét világolni kezdett fáklya, meg-
elevenednék benne. Ez vala az Istennek
Éépen illatozó palántáival rakott Vetemé-
nyes Kerte, melly az ő vefféit mind a' ten-
gerig ki-terjeztette vala, az ő ékes Tanuló
Isjai mindenfelé kibotsáttatván: de elrom-
lának ennek gypüi! elfogyának régi Nagy
Embereink, Fejedelmink, Uraink, kik ezt
kegyes gondviselekkel és buzgó óltalmok-
kal kerítik, és a' benne való szép palántákat
víg adakozásokkal öntözik vala! úgy hogy
ézt mindenek, kik ez útbá tétetett Helyen
által mentenek, azután Éabadoson Éaggarák,
és az erdei kanok-is nagy feneféggel tórák,
's puztíták! annyira, hogy ha az Isten ma-
ga, haragjából hozzánk megtervén, az égből
le nem tekint vala, és ez puztított Kertet,

mellyet ez előtt-is jobb-keze palántált volt, kegyelmes jelenlétével meg-nem látogatnya vala oda lőtt volna végkép minden dologal!

Vagyon hát még-is materiánk az örömré: vagyon elég ok, hogy e Kertnek munkái, ugyan évesen és igen serényen munkálódgyanak, palántáljanak, öntözzenek; bizonyos-on látván, hogy a' hozzánk tért Isten ismét nevekédést kezdett adni az égből. Tamaftott Isten a' nagy Czédrusok helyében, kik le-húllottanak a' sírbe és el-múltanak, másokat azon Uri nemzetségekből és vérekből, kik-is a' régieknek példájokkal a' jó-téteményben nőnek, és növésekben az ég felé fíetnek magafsán. Tapaftaltjuk nyilván, hogy a' Felfőges Isten szemlátomást vándamíttya ezt az ő lakó helyét, mellyet magy válaftott magának, ezt a' meg-tapodtatott és faggattatott Veteményes Kertet; mert meg-fegíté idejénkorán, szintén jó hajnalban, az ő hozzás, únalmas, majd hét éftendőkhig tartó ferét éjtékája után.

Az UR emlekezzék-meg az ő Házáról és annak Tornácziról továbbra-is! Emlekezzék-meg, Méltóságos Gróf Ur, Nágodról a' Nágod javára! Engedgye az UR látni a' Nágod illy nagy forgalmatossággal és buzgó szeretettel indított fent munkájának kívánatos gyümöltseit! Tartsa-meg Isten Nágodat-is az ő Házában jó Dajkaságra, Méltóság

gós Gróf AÉfzony! és engedgye, hogy a' Nägtok Méltóságos Házában nevekédő fég Gróf Uri Palánták láthassák és vehessék a' Nágod Méltóságos Gróf Attya, Méltóságos Uri Nagy Attya és Méltóságos Gróf Ferje ez Isten Veteményes Kerti körül való fent buzgó munkájoknak kívánatos haénát és fég gyümöltset! Jöjjön-el Sionból a' Szabadító! hogy örvendezzen az Izrael, örüljön a' Jóknak seregek, érezvén azt nyilván magokbá, hogy az Istennek szerelme ki-öntetett az ő fívekbe! és töröljön-el Isten Femeinkről a' jó dolgoknak látásával minden könyhúllatást! Amen.

Istam Nagy Enyeden, romlott Collegiumunknak hamva és köpora között, 1710. Eft-ben, 2. Febr.

Nägtoknak, és Nägtok Mélt. Szüléinek,

alázatos régi főlgyája,

Pápai Páriz Ferencz.

Az

Isten ditséretiben gyönyörködő

MAGYAR OLVASOHOZ.

Nints ézebb dolga embernek, mint Istent ditsérni,

'S e' földön az Angyalok éokását követni;
A' hiveknek karokba öze seregelni,
És hallatos zengéssel együtt énekelni :

Elsóben-is jó reggel, míg a' Nap fel-jöne,
Könyörgés és éneklés hogy dolgunkat kezdje,
Senki addig elméjét semmire ne vesse,
Hanem ugyan rohannyon Isten eleibe.

Méltó, hogy Teremtőnket elsőbe emlitsük,
Kitől mind életünket 's mind javunkat vesszük,
Sziwünket és nyelvünket kámára kéfűtsük,
Ajakinknak tulkait áldozatul vigyük.

Mikor így Istenünknek az övét megadgyuk,
Rendes hivatalunkat azután forgassuk,
Napunk éep világával magunkat nógassuk,
'S azt híjába el-telni mi tőlünk ne hadgyuk.

Ki háznál, ki pedig ott künn a' mezőbe,
Akar test munkálódgyék 's akar az elméje,
Kinek Isten mint adott munkát eleibe,
Illendő serénységgel fogja és kövesse :

De munkája között-is azt jól meg-gondolja,
Hogy Isten nélkül annak nintsen éporája ;
Azért könyörgés légyen munkánk úti társa,
Melly a' dolgot jó véggel erősen biztassa.

Szokjunk dolgaink között gyakoréneklésre;
Hogy orcánk veréjéték az mintegy törölje,
Tel

Testünknek fáradságát velünk felejtse,
És, mint etket a' sóval, ugyan izesítse.

Ha kívánnjuk lelkünknek vídám állapartyát
És éomorúságinak lelmi orvosságát,
Nem találjuk ezt másutt ; hanem kiki magát
Ugy kéfűtse, hogy lássa lelke buzdúlását.

Meg-újíttyák szívünket a' éep ditséretnek;
Lelkünk terhet könyitik buzgó könyörgések,
Könyörgő 's háláadó ékes énekek;
Kik lélekben Istenhez ugyan fel-emelnek.

Énekeljünk hát éível, hittél, 's értelemmel,
Hogy az légyen lelkünknek érzékenységgével;
Ne légyen tsak éokásból, hané nagy jó kedvel,
És lelki éűklégűnknek meg-ésmérésével.

Szüksége az Istennek mert tudjuk nints arra,
Hogy tőlünk ditsőséget könyörgésben várja,
Mintha azzal valamit ember néki adna ;
Mert elég ditsóséges Isten ő magába :

Ditsóittetni kíván; de azt-is haénunkra
Fordíttya az Istennek hozzánk nagy jóvólta;
Mert azzal minket téken ő méltónak arra,
Hogy meg-ditsóittessünk az ő orfágába.
'Sóltáriban éent Dávid elég példának erre,
Ki gyönyörűlégre volt egéé Izraelbe
A' Szent Lélekkel tellyes versek éerzésébe;
Mellyek kitsíny Bibliának erejekre nézve.

Mert Móses könyve után a' Sóltárok könyve
Vélt az Eklésiának féltöbb drága kintse ;
Mellyet azért iratott az Istennek Lelke,
Hogy innen minden Lélek éűklégét rehesse,
Hogyha tanulni akaré, böltséfégre tanít,
A' jövendő dolgokra eleven éemet nyit;
Vigaétal, fedd, 's jelenti Isten éeretetít,
Istenéhez vezetí ember indúlatit.

Nem találja másképen, a' ki meg-tekinti;
Mert oly gyönyörködtető e' versének izi,
Hogy ezt mennél gyakrabban énekl valaki,
Mind több több édeséget fogyhatatlan leli.

Ez édes jó adatott egész Izraelnek,
Mind férfinak, áz szonynak, ifjúnak és vénnek,
Szolgáknak, szolgálónak, és Fejedelmeknek,
Hogy ennek falatiból mind részesüljenek.

Valakik Izraelhez ő közöket tarttyák,
És Istennek kegyelmét véle együtt birják,
E' jó izü éteknak hűkfégét nem láttyák,
Lelkek táplálására mindennap' meg-várják:
mert noha 'Sóltárokbá mély dolgokis vannak,
És ott, mintegy mesébbé, nagy titkok halgatnak;
De vannak ott olyak-is, mellyekhez juthatnak
Első tekintési-is az hű Olvasónak.

Ezek-is mind édesek, sőt méznél édesbek;
Mellyekről az éneklők beljebb-is léphetnek.
Könnyűkről nehezekre mind eléb mehetnek,
Mind addig, míg egészen értelmekre érnek.

Ez 'Sóltároknak pedig a' matériája:

Az Istennek orfága, 's az ő igazsága,

Az ő igaz mondása, és irgalmassága;

Pogányok öröksége: 's lelkünk szabadsága,

Lelkünknek békesége: 's Hívek győzedelme

Ellenségünk romlásán éivünknek öröme:

Melly jókat a' 's énteknek vagy még ohajt éive,

Vagy bírja és lelkében örülven él véle.

A' 's ént Irásnak ugyan könyvei mind éntek;

Mert mi tanúságunkra iratta egy Lélek;

Egyaránt kegyelmségre vezetnek mind ezek;

Istent kegyelmeivel mi előnkbe téfnek:

De ha a' 's Sóltárokat lélekből énekle,

Tápatalhatóképen ezt a' hasznát érzed,

Hogy

Hogy Istenhez lélekben fel-emelnek téged,
Hogy ott bizonyíttassék hited 's éteretted.

Az Istent prédikálják a' több ént könyvek-is,

Hogy Istent felől halljunk és éólhassunk mi-is:

De 'Sóltárok Istenhez beljebb vífnek még-is,

Hogy véle közölhessük még titkainkat-is.

Azért él'itt Szent Lélek válogatott éökkal,

Lelkünket fel-buzdító éólas formáival,

Mellyek úgy meg-egyeznek jó indúlatinkkal,

Mintha mi raktuk volna meg éánkat azokkal:

A' 's Szent Lélek lelkünkkel együtt munkálódik,

Sőt mintegy a' lelkünkbeli bizik 's főháéködik,

'Sóltár éneklésével velünk eszedezik,

Még a' félelmünk közt-is reménységgel bizik.

Ne ítélje hát senki, hogy a' 's Dávid lelke

Nem vigyázott ezekben a' mi hűkfégünkre;

Hanem magát biztatta, vagy keferégtette,

És tsak maga bajait enyhítette véle:

Mert azon lélek vagyon Isten fiaiban

minden hűkfége éerint, melly volt a' Dávidbá;

Egyeznek mind lélekben, mind indúlatyokbá,

És azon kegyelemnek éent ajándékiban.

Nagy erő vagyon azért e' ént énekekben,

's ez énekekkel való Istent dítseretben;

Meg-éfinéret Istennel ugyan nagy erőben,

Bátorsággal le-fektet az Istent ölében.

Akarmi első rajtunk, keferü, vagy édes,

A' mi jó Istentünk-is mind ezekben rékes,

Együtt fájlalja velünk, együtt örvendetes,

Ö-is éerzi nekünk mi kedvetlen, vagy kedves,

A' éntek-is ő hozzá minden állapotban

Futnak, 's rakják kintseket az ő tárházában;

És mint belső tselédek minden titkaiban

Bé-néznek, 's véle élenek lelki barátságban:

Mert a' ki így mindennap' Dávidi lélekben
Járul ő Istenéhez ékes éneklésben,
Istenbe kell merülni ennek-is egékén;
Ezt érzi a' éreket a' Szentek érvében.

Mi-is lehet boldogabb dolog e' világban,
Mint embernek Istenhez bé férni illy nagyon,
És barátságot véle tartani titkoson? (-don.
Mert így ember ént, kegyes, és jámbor jó mó.

Ha kérded, 'Sóltárokat az Istennek Lelke
Illy válogatott ésszel mért fedte versekbe?
Mért nem írta, mint többit, csak folyó bezzédbe;
Hanem mesterfégesen formáltt énekekbe?

Oka, mert ha énekekkel az Istennek élünk,
Kettős bennünk a' mozgás mellyel felindulunk;
Mert mind élvel, mind éjjal mondjuk, a' mit
mondunk;

Kettős az örömünk-is, mellyet bizonyítunk.

Az éneklő Dávid-is lelke indulatit
Mintegy éárnyakra vért ént elmelkedésit,
Így Isten eleibe vivén éneklésit,
Mellyekkel örömeinek mutattya jeleit.

Nem-is akar e' földön ének nélkül lenni,
Valamig él, fogadgya Istenit így dítsérni;
Az éneklést pediglen az öröm híjja-ki,
Örvendőző énekek víg éivnek jeleit.

De sos nyomorúsági vannak az igaznak;
Örvendőző notákkal hát hogy vígadhatnak?
Nyilván van-is intése erről ént Jakabnak,
A' éenvedők tiéti ez, hogy imádkozzanak:

De ha jól bé-tekintünk Dávid 'Sóltáriban,
Láttuk min' állott éive háborúságiban;
Mert reménsege néki meg-volt mind azokban,
Melly, örömmek verseit adta ő Éájában:

Mert a' éentek Istenbē mindenkor úgy biznak,
Hogy

hogy a' nyomorúságba benne nem hagyatnak,
Sőt mélyeb örvényből-is még megfabadúlnak;
Es így éoros ügyben-is víg éivet tarthatnak.

Ha éintén nyomorog-is az hü lélek, hízik;
Ha pedig éenvedésből immár menekedik,
Az URnak dítsérrettel ugyan csak tartozik;
mert Istené jó kedve mind így 'smind úgy látzik.
A' Sóltár könyv különböz több éent könyvek-
Mert többit olvashatják tetti embereikis, (tölis;
Tanulhatnak belőlök a' képmutatók-is,
Pengethetik nyelveken világ fiait-is:

A' Sóltárokat pedig úgy, mint 'Sóltárokat,
Nem vehetik Éájokba; 's nem zengik azokat;
Hanem csak a' lelkiek, és a' kik magokat
Probákon kééitették, mint tűz az aranyat.

mind a' több éent könyvekis elménket tanítják,
Es kísértetek ellen nagyon vígaétalják,
Békeféssége tőrésre lelkünket nógattyák,
Es jó reménfégünket azzal munkálodgyák.

De új éép mesterfége van a' Szent Léleknek
E' Sóltárokbán, és más czímere ezeknek,
Mellyel több éent Írástól megkülömböztetnek,
Es ugyan kiváltképen meg-is jegyeztenek:

Mind eleget beééllnek többi-is Istenről,
Emlekeztenek régi jó-téteményiről,
Előre prófétálnak nyilván jóvendőkről,
Bizonyosokká téznek éent ígérteiről;

De mind ezeket még-is elevenebb éókkal
Mondgya a' Sóltárokbán éent czífrázatokkal,
Él itt lelkükre éabott nagy indúlatokkal,
Kedves 's kedvetlen dolgok elő-adásával:

Ezeket pedig olyan versekbe éorította,
Mellyekkel ő azokat úgy éivünkbe nyomja,
hogy nyelvünknek éólása éivünk' éavát módja;
Hogy

Hogy éivünk, nyelvünk, nótánk egyezze való.
Mondod: igen sok félek hívek kísérteti, (ba-
melyeknek éerit éámát 'Sóltár könyv nem leli;
Hát azok orvoslását hogyhogy ígerheti?
mert Dávid akkor úgy volt, most embert más éri

De világ ma-is tsak az, a' mi akkor vala;
A' éemélyek változtak; de az ember dolga
Ugyan most-is tsak forog azon ábrázatba,
Azon ellenség ma-is mindenütt sárkunkba.

Mert világon, vagy embert bűnci terhelik,
És Isten haragjának érzési rettentik;
Vagy a' sok hitetlenek halálra üldözik,
És minden hálójokat ellene meg-évetik;

Vagy pediglen ellene barát-i's rokoni
Sereggel fel-támadnak meghitt ésmérői;
Sőt a' mi keservesebb, feltartott gyermeki,
A' kiktől jót vár vala, azok ellenfégi:

Ilyen állapottyában magának hagyatik;
Kiktől óltalmat várna, azok távol nézik;
Az alatta-valói ingyen sem tekintik,
Uroknak, mint azelőtt, azok sem ésmérik.

Látunk sok nyomorgatást a' éegény köz népé;
Kiknek gondviselőjök és óltalmok nintsen;
Fejedelmek 'sírjokat mind ki-éíjjak épen,
Minden tereh viselés lévén tsak éegényen.

A' Birák igazságot fizetésért téznek,
Írletben egyedül tsak éemélyre néznek;
A' bűnök a' nép között ezért lábat vééneek,
Mert nintsen az érdemlett méltó büntetések:

Az ártatlan meg-écsik; a' bűnös pediglen
Minden gonofságával békével el-mégyen:
Jó emberek magokban gyótródnék ezeken,
Sírnak és keseregnek éomorú lelkekben.

Ma-is hadakozások, mint régen, indúlnak.

Az

Az emberek tolvaji 's gyilkosi egymásnak;
A' jók nem bersültetnek, roééak uralkodnak;
Hívek hamis vádakkal épen el-nyomatnak.

Jó hitű emberek is sokszor jutnak arra,
Hogy így gondolkozzanak, ezt látván, magok-
Nétalám az Istének nintsis rájuk gondja, (-ba-
Hogy látnak telyeésséggel mindent felfordúlva.

Mind ezek meg-voltanak Dávid idejében,
Mind ezek éerint folynak ma-is mi időkben,
David így emlégeti ő énekeiben:
Mi-is hát vígaéfalást keresünk ezekben.

Nemis látunk éámúkra éebb kintses tárházat
Minden mi éüktégünkben, mint a' Sóltárokat:
Onnan éedhetünk elő régiket 's újakat;
Mind jó, mind pedig gonozó időre valókat.

Isten jó-téteményit ha akarjuk tudni,
Bólts gondviselésének dolgait tsudálni,
Okokkal és példákkal meg-bizonyítani;
Mind az a' Sóltárokból bőven ki fog telni.

Akarunk-é másokat venni kegyeésségre,
Szívet 's nyelvet éoktatni éent elmékedésre?
Arra sem hat éemmi is illy élevenlégbe,
Nem-is lat-bé több írás mélyebben lelkünkbe.

Mi másutt ééllyel vagyó, itt mind együtt kap-
ó és új Testámenté summáját itt látjuk; (-juk,
Tsak lelkünkbe a' Dávid lelkét bé-fogadjuk,
Vigaéfalásinkat-is nyilván meg-találjuk.

Hát még, a' mit régen sok éáz ééztendeiglen
El-rejtett volt embertől az Atya Ur Isten,
Itt találod azt-is meg Dávid énekiben,
A' Krisztust és Országát tipkos bólts mesében:

Mert valamit ő arról előre meg-mondott,
El-jóven az ideje, mind ki-nyilatkozott;
Mert az Évangéliom világra azt hozott

A' mi

A' mit Dávid prófétált és sokban példázott.

Ha a' Krisztus Hitiben kívánunk épülni;
Ha Isten szeretetét emberhez, tudalni;
Mennyei Ént Arjánknak böltségségét tudni;
Rólunk gondviseletét kegyesen nyomozni:

A' Dávid 'Sóltáriban, mint tizta tükörben,
Meg-láhattuk ezeket mind az ő rendekben;
Krisztus-is Tanítványit nézette e' könyvben,
Feltámadása után, építvén hitekben (Luk. 24

A' Krisztus Énvedését Dávid úgy le-irta
'Sóltáriban előre, mintha ugyan maga
Minden állapotában véle forgott volna,
És nem jövendőt, hanem meglőtt dolgot írta.

Azért minden Keresztén figyelmezzzen ide,
A' ki épülni akar a' Krisztus Hitibe,
Szent Dávid 'Sóltárral egyezzen- meg lelke,
Ezekben találtsák Éive le-tört kintse

A' háborúságokban hogy türesre szokják;
Mély Éomorúságiban hogy vígaétalódgyék;
Szorongató Éültségben hogy meg-segíttessék;
Szükség, lelke ezekből éléb kézzittessék.

Jó dolgok reménységét ezek gyámolították,
Kegyelesség gyakorlásra ezek fel-buzdították;
Lelki orvág titkait nyilván magyarázzák;
A' Krisztus Királyságát erősen vitatták.

Hogy egyedül Isten az a' magas mennyégbé,
Kinek ditsértetni kell testünkben 's lelkünkbe,
Kit háláadás illet tellyes életünkben,
Azt erősíti Dávid e' Ént énekekben.

A' Szent Lélek íratta ezt a' Sóltár könyvet;
Ekléfiának adta, úgy, mint féltő kintset;
És valaki e' könyvet jól meg-ésmérkedett,
Ennek hasznától lelke nem mondhat eleget.

A' Kereszténynek között elgőtől fogva

Olvasztatott e' Ént Könyv az Ekléfiába :
Sőt régenten könyv nélkül a' gyermek-is tudta;
mert nem múlt el egy naps, melybē nē hallotta
Illik hát, hogy még mais kezünkbe forogjon,
Énekek 's olvasással a' lelkünkbe folyjon;
Egy napunk-is e' nélkül soha ne maradjon,
Mellyben hálát Istennek 'Sóltárunk ne adjon.

Isten vigyázz javára ma-is te népednek,
Adgyad látni nagy hasznát ez éneklő kintsnekl
Ne zard-bé a' Éajokat téged ditsérőknek;
Sőt öldözd-fel nyelveket minden híveidnek :

Hogy mind egy Éivel Éájjal téged Istenünket
Ditsőitsünk, és mondgyunk néked új éneker,
Ki így újítod rajtunk jó-téteményidet!
Mellyekkel mindennapon kötelezÉ-is minket.

Ellenben, URam, dugd-bé azoknak Éajokat,
A' kik éneklük ugyan e' Éép 'Sóltárokat,
De csak bérért, hogy azért tölthessék hasokat,
És Éájjal 's nem létekekkel illetik azokat.

Némüljanak-meg azért az Ekléfiában
Minden tsalárd ajakak, kik nem valójában,
Hanem képmutatásból vesik a' Éajokban,
A' mit Dávid létekekben irt a' Sóltárookban.

Szoktasd magadhoz Isten a' Magyar nemzetet;
A' Ént óltár tűzével hílsd-meg nyelveket;
Lágyítsad kemény köhöz hasonló Éiveket,
Töltsed-bé Éeretettel hozzád elméjeket !

Ki-hoztat Scythiából, ne vágy janak oda ;
Kemény természeteket inkább küldgyék víkza :
A' jó földben légyenek a' jó Isten magva;
Hogy gyönyörködjei URam bennük-is valaha.

*Írta Nagy Bányán kétférvés bíj-
dosásában, 18. Sept. 1708.*

Pápai Pariz Ferenccs.

CLEMENS MARÓTNak, a' töle Franczia
versekbe foglaltatott ötven 'Sóltárinak alkalma-
tolságával, az AÉkonyi Rendhez ugyan Fran-
cziai nyelven íratott intő Versei Magyarul.

Mikor el fog jöni amaz arany idő,
Melly tsak az Istenre lesk, nem másra néző
és az Eklésia mint ő saját népe
Egyedül Ot félt 's ditséri énekbe,
Nem léfén, mint régen, a' ditsőség másé,
Hanem, a' mint illik, egyedül az URÉ;
Bírást adatik az apró Isteneknek,
Kiknek a' híveknél nem léfén keletek.

AÉkonyi állatok, és ékes Leányzók,
Kik Isten válastott templomai vagytok,
Látványok mindennap a' sok véték példát,
Mint felelt ember az ő frigyes UKÁT!
Királyi paloták, és belsőbb kamarák
Még tsak kegyességnek finét sem mutattyák;
Zengenek ezek-is gyakran énekléssel,
De bája ferelmet gerjesztő versekkel,
Zengenek síleket tsiklandó tréfákkal,
És minden jó lelket untató nótákkal:

Ezek helyén nektek mutatok én olyat,
Melly senkit semmiben meg-nem botránkoztat;
Mert ha gyönyörködtek az éneklésekben,
Lelki mulatságot találtok fel ebben:
Tudván pedig, hogy tinétek nem kellenek
Oly énekek, kik ferelmet nem zengenek,
In titeket rá fereztek ezekre-is!
Egyedül ferelmet folának ezek-is;

Mert Isten nem egyéb, hanem tsak ferélem,
És e' Szeretetről ferzetett én versem.

Isteni feretet a' ki ezt diktálta;
Szent Dávid pediglen ki vörte írásba,
Még pedig fok turés 's báborúság között,
Mellyel e' nagy Király élte kiűködött:
Istené-e' munka; itt az ember dolga
Nem egyéb, tsak esköz völt, 's az író penne.
Ez verseket pedig könnyű már érteni,
Mert magatok nyelvén kezdetek folani;
Hogy énekeljetek olly diúséreteket,
Kik nem hirdetnek idegen Isteneket,
A' kiknek tsak arra-is nintsen erejek,
Hogy fejetekre egy baj-fálat tegyenek.

Azon kívül pedig ollyan e' ferélem,
Mellyel el van töltve mindenütt én versem,
Melly ti fiverteknek nem fordít búvára,
Mint ama' világi, mely tsak lélek kinnya:
Ez ti lelketeket örömmel tölti-bé,
Váloztat bennetek mindent edességé:
Igy az Angyaloknak telles örömökből
Rékét véftek, kiknek tsak ez a' dolgok memyben-
Sót az Isten Lelke ugyan belétek fáll,
Mert az ilyen fivőben kívánt fállást talál:
Bé-fállván, a' fivert a' jóra téríti,
Ajakitok fivőát énekre keféti:
Ujjaitokat is maga igazgattyá,
's musika ferfánón kegyesen hordozza;
Hogy a' mit a' fáj mond, a' musika zengje,
Isten ditséreteik így mind a' kétőbe.

Oh bódog minden az, valaki lthattyá
Azt az aranyidőt az ő divattyába!
Mikor oftán a' fánio vető ember-is
Mind az ekét tarttya, 's mind így énekel is:
És az o'fád uttyán a' fegény fekeres

Men

Men.

Mendegelevén, kedvet énekléssel keres ;
A' műves ember-is az ő műhelyében
Művét üdögeli: fép éneklés közben ;
Kiki ő munkáját 'Sóltárokkal sózza,
És dolgai között lelkét-is újítja.
De, melly fép dolog, és boldogság hallani,
Páktorok 's Páfiornék ha fogják követni !
Midőn a' nyáj után fépen mendegelevén,
És a' zöld erdők közt ilyen énekelvén,
Szavok után együtt zengnek a' kőéklák,
És a' kies vizek azon nótát tarttyák,
Éz néma állatok vélek énekelnek,
És Teremtőjöknek dicsőretet tének.

Affonyok, Leányzók hogyhogy állbattyátok,
Ti elmével bírván, mikor ezt lárttyátok,
Hogy Isten a' néma teremtesít bírja,
Hogy ti vesztégeket tisztre nógassa ?
Fogjátok hát hozzá Affonyok, Leányzók,
Arany idő menttét ne tartóztassátok,
Énekelvén nagy kép indulással fűből
E' fép 'Sóltárokkal tellyes könyvetskéből !
Hogy e' Világ végre fakassza-el magát
Amaz Istenektől, hol fennni jót nem lát ;
Szokják-el már ama' rüt bírja versekről,
Ezzel edgyütt járó vesztet ferelmekről ;
Adgyon helyt fűvében az egy Szeretetnek,
Melly megbánhatatlan jót ferex lelkének.
Ézt az arany időt Marót így kívánta,
Éltében valami 'sengejét-is látta :
Szélesen elo ment e' kívánt jó oktán,
Sok Nemzetek közt e' Munka ki-olová ;
Jó munkája mellé jót kívánt előre !
Bé is tölt, maga is fenn maradt jó hírbe.

Fordította Magyarra N.Enyeden, 153 es-
tendőkkel Marót után, Pápai P. F.

THEODORUS BE'ZÁnak az Ur Kristus Anya-
házához v. Ajánló Levele, a'tőle Franciaí
nyelvű kiadott C.Sóltárok alkalmatoságával.

Kitsiny Sereg ! ki nagy nem vagy magadban,
De selymül mülé mindent e' nagy világban ;
Kitsiny Sereg ! és e' világ kemettye,
Holott te vagy minden kintseknek kintse ;
Te hozzád van egyedül minden kedvem,
Hogy tsak néked ajánljam ez kis versem !
A' mi itt en munkám, kitsinynek mondám ;
De nem ér-el semmi ezzel, azt tudom.
Elég nagynek tartsa bár azt akarki,
Hogyba ennek tsak nyomát-is érheti.
Azért elmém illy nagy és nemes dolgot,
Mint Fobb Rendnek, méltán néked ajánlott :
'S tudom, hogy meg-sem tsalathoztam ebbe,
Mintha versem nem tenném illó helybe.

Hatráb innen Királyok 's Fejedelmek,
Kiknek arany 's nem virtus öltözetek !
'S kiknek kedvek tsak a' bizelke.lőkhez,
Papirosat hazugsággal töltökhöz ;
Nem hozzáatok intéztetett ez irás,
'S nem néktek fűl, mert a' ti gondotok má :
Kik sületeket sem bajtyátok erre ;
Hogy nyomnátok tehát bé elmétekbe ?

De ti való Királyok 's Fejedelmek,
És orfágot birni méltó kemélyek,
Kik párnjai alatt rejtveze élnek
A' sok Kegény de ifenes fent hívek,
Néktek fűl 's hozzáatok fűt e' leczke,
Melly fent Dávid lanttyára van kéfítve ;
Kiknek Isten ezt a' kegyelmét adta,

Hogy befédett mind érthesse 's mind tudgya.

Itt Királyok Király favát halljátok,
'S nem én nótám, tudgyátok-meg jubákok :
De egy 'Sidó jubáfi, a' ki tsináltas;
A' nótáját maga az Isten fektá.

Halljátok jubok! Isteni musika;
Melly mind gyógyít, mind emel vígasságra.
Szomorú vagy? Innen vígastalódol.
Közzel-e? Bőven meg-tált, 's jól lakol.

Gonost fenvedsz? Ez terheted könnyíti.
Félfé-é igen? Szívedet erősíti.

Vagy káros van, vagy más kedvetlenséged,
Meg-tér ezzel mind a' bafnod 's mind kedved.

De ha kérded: mi lehetessen az oka,
Hogy látod itt mintegy öfve-zavarva,
Jubot, Jubáfi, Királyokat, Urakat?
Miert kellett öfve fognom azokat?

Oka ez: mert mind egy ezeket sorsá;
Némellyeket farkas körme faggattyá;
Némellyeknek fívek vagyon fakadva;
Mert sene-vad ment veá az akolra.

Farkasok is jönek jubok képébe;
Kik alnokul öltöztenek más bürbe.
Égető tüzet látok fok helyeken,
Mellyek túl is mentek a' tengereken:

De mind emnyi veszedelmek között is
El-félt jubok gyűlnék öfve még-is.
Azért énekeljünk a' nagy Istennek!
Ki illy jól gondgyát vífeli lelkünknek:

És csak azt sem fenvedheti-el sóha.
Hogy bajunknak el veszbessen egy fála.

Szegény rabok, kik fetét tömlöczökben
Igazsággért fenvedtek keservesen!
És a' kik az igaz Vallásért végre
Mentek förnjű haláluknak nemie?

Hallgattok-e illy nagy kínaitokban?
Meg-banyatlaitok-e nagy próbákban?
Tefetek rab, de szabad az elmétek;
Hal testetek, de élni kezd lelketek.

No bát favatokat emeljétek-fel,
Dávid panaszt mondgyátok énkel;
Zengjenek kin között e' könyörgések,
Olly énekek, melyek fentek és fépek;
Erös fava Isteni ditséretnek

Hasítsa-meg lángját az égő tűznek!
Hogy így Isten, és az ő Kent Angyali
Lásák, hogy fent 's tífka Vallástok rendi;
E' világ pedig fégyenlje-meg magát

Melly báladatlan 's nem érti ő javát!
Hogyha nyelvetek szólását ellenzik,
Szü vigye véghez! azt el-nem vehetik;
Ezzel a' lelek ugyan meg-könnyebbül,

Az halálban ez vígastal egyedül.
Ha Istenről bizonytságot tennünk kell,
Halálunk légyon ő ditséretivel.
Így les, hogy a' kegyetlen tyrannusok,
Kik kínzani mind elmések 's mind gyorsok,
Előbb ki-fáradgyanak a' kínzásból,
Mint mi a' kínoknak bordonzásból.

De hogy senki magát azzal ne mentse,
Hogy nem kéfűlt illyen ditséretekre;
Nemes, Tudós MARÓT ezt meg-előzte,
Örven 'Sóltárt Ki kép verseken kerze,
Mellyeket Dávid lantja leg-elsőben
Teljes lelekkel zengett 'Sidó nyelvem;
Hogy a' Francziai fent Eklésia
Lenne ez nagy kintsnek első bírója,
Énekelvén maga Nyolven az URat
Mint fent Dávid erre mutatott utat.

De ő meg-bólt, és ez ilyen fent munka
Harmad részemét tovább nem folyhata:
A' mi nagyobb, nem hagyta más belyette,
Ki, a' mit ő kezdett, véghez vihessé;
Mert vers-ferző mestersége MARÓTnak
Mi értünkre nem adattatott másnak:
Irgy Halál mikor ötet el-vőtte,
Dávidot is, úgy látfik, el-temette;
Félvén attól, hogy valaki utánna
Kézét ne vessé ez kívánt munkára.

Mi hát ez, hogyba kérdéndi valaki,
Hogy én még is hozzája merem fogni?
Hallod-e! Ez mind az Isten kegyelme,
Mind hogy vagyok, 's mind hogy bízta mennyin
Jól-is tudom, hogy itt én tehetésem
Sokkal kisebb, mint jó igyekezetem;
De még-is dicséretesb a' jó fándék
Még akkor-is mikor nintsen az érték,
Mint a' nagy tehetőség, de nem akarás;
Mellyet meg-vall, ha versem olvasza, más,
Azért méltán másra hagyhattam volna;
Mivel látok én jobbakat erre ma:
Nem-is bánom, ha ki ezt nem kedvelli,
Irja jobban, adgya Isten azt néki.
No hát, kéküljenek-fel a' szép elmék,
Kik ez ajándékot bővebben vőttek!
Mutassák meg e' nagy materiában,
Hogy ők mennyből vőttek ihlést valóban;
És hogy tsekély elmék ezt nem tehetik,
Lássák hogy ő munkájuk tsudáltatik.
Ez után ő pennájokat fordítsák
Arra, kitől e' szép tudományt kapták.
Elég eddig indúlattjokon járni,
'S elme bolond találmányit követni.
Nagy Akfőnyok panaszt és sírását
Szép fejtéssel irátok-le dolgait;

De ezek meg-bálnak, 's meg-báltok ti-is,
Végre el-vék ezekről iratok-is:
Hízlekedtek és hazudtok nékiek,
Öndögöt-is Angyalokká téfítetek.
Meg-bálnak a' ti így le irt Istenetek,
'S el-vék vélek öket fész versetek.

Serkennyetek-fel hát mély álmotokból,
Igasságra fokjatos hamisságról;
Illetlen, hogy Pogány verseknek rendi
Szép elméteket fertőbe keveri:
Nem kell e' rof világon keresnetek
A' kinu gyakoroltasíék kép elmétek;
Sőt feljebb kell a' földről emelkedni,
Égből kell illy materiát fel-venni.
Azért ez meg-kívántatik előre,
Hogy fivetek magát új rendbe vegye;
És így jóra indítarván pennátok,
Adgya-ki, a' mit lélekben javaltok:
Akkor valósággal Poéták léftek,
Sok rof belyén ha így a' jóra tértek.
Ha nem: Folyjon fokos materiátok,
A' Szerелеm, Panasz, Harag, 's Akfőnyok.
Én pedig ellenben, akarmi vagyok,
Erőm ferint a' nagy Istenről főlök,
Hirdetem az Egeknek nagy Királyját,
Ki én elkembez így bősáta magát:
K' lelketől bennem ez jó indulat,
Mellyet általam munkában-is folytat;
Nevezetesen pedig, hogy e' Munkát
Így segélle, 's meg-nem voná job-karját:
Mellyet irtam neve dicséretire,
És a' kistiny Sereg építésére.

Francziai nyelvből fordította Ma-
gyarra 125 éftendőkkal Béza
után, Pápai Pariz Ferencz.

Ez mind Belső 's mind Külső Rendeknek nagy háfnokra 's épületekre íratott ditsősége Munkának, és ennek Tisztelőtes Tudós és Nemzetes AUTORÁNAK ditséretire íratott Magyar Verseik.

A ' Tudósok a' Ént Dávid 'Sóltárinak sok Titulusokat, 's bépeket adtanak, Nevezvén azokat hol (1) Kis Bibliának, Hol (2) Dávid Lantjának, hol egynek, hol más Máfoknál e' 3. Könyv (3) Ént Oratoria, (-nak) Avagy (4) Imádkoznitánító Oskola; Máfoknál, Lelkünek minden nyavalyája ellen kéé (5) Patika, avagy Panacea.

'Sídó Doktoroktól ez (6) Séfer Col-bó-nak mondatik, mivel itt mindenek megvannak valamik az idvésségre kívántatnak. Máfoktól, (7) Lelkeknek Paraditsomának.

Melly Paraditsomban, Fák, Füvek, Virágok vannak, kiknek, élet illatja, illatjok, Magok újulásra 's gyógyulásra valók, Lelket vígaftalók, éltetők, 's táplálók.

Ezek a' Éép Nevek mind rájok illenek a' Éént 'Sóltároka, mint Éép Drágakövek, úgy, ha olvastatnak vagy énekeltetnek Értellemmel, másként kevés házon benne.

Azért a' Tudósok sokat fíradtanak, Értelmére 'Sóltároknak hogy jussanak, Jobbnál jobb, Éebbnél Éebb munkákat irtanak. 'S Deákul vagy magok nyelvén ki-adtanak.

Ezt PÁPAI FERENCZ látván, Nemzetének hogy réze lehetne ez áldott Éént Könyvnek drág

drága kintseiben, Magyar nyelven ennek Értelmét ki-adta, háfnokra Lelkeknek.

Sok Éép Munkák után kiket már ki-adott, Nézd-el Magyar Nemzet, mit ajándékozott Ez háfnodra termett jó Fiad? 's mit hozott? Egy Munkát. De ebben sok munkát dolgozott.

Mert (1) Kis Bibliának a' midőn Értelmét ki-adá, tegité a' Tanuló Elmét, hogy Nagy Bibliának értelmére innét jussón, kervén erre az lten Egy elmét.

Ezt a' (2) Dávid Lantját hijába pengeted, Ha Értellem nélkül a' Sóltárt énekled. Ugy tudod az igaz Nótáját, Ha Érted. Mellyre-is PÁPAI FERENCZ tanít téged.

Mivel a' Sóltár Könyv (3) Ént Oratória, avagy (4) Imádkozni tanító Oskola; Mindenik 'Sóltárból hogy tudj formálnia Könyvö: gést, meg-tanít e' könyvnek Autora.

A' Sóltár-könyv (5) Lelki Patika. De ebben lévő Orvosságok mire valók? 's mikben háználnak? Lelknek javára miképen élj vélek? ez Doktor mutogatja Éépen.

Ez (6) Séfer col-bó-bá mindenek megvannak Theologiára valamik tartoznak.

Ez Author hát egéé Theologiának vólt itt le-írója, 's magy arázatjának.

A' Sóltár (7) Léleknek Paraditsom-Kerte. De abban lévő Éép Plánták Éléel Éerte minémü háznúak legyenek? le-tette Ez bölts Botanicus, 's Éépen meg-fejtette.

Mélto hát bersülnöd (1) ez Commentáriust-író Commentátort, (2) ez Lelki Muscist, (3) (4) Hatalmas Oratort, (5) Jén Lelki Medicust, (6) Tudós Theologust, (7) Lelki Botanicust.

Ez lép, és eléggé meg-betsülhetetlen,
Sokaktól régen varrt, óhajtott, 's véletlen
Világra jött Munka meg-közhetetlen:
Azért Ditséreti legyen véghetetlen!

Ita Fejérvárat
23-dik napján
Gyöngy Havad-
nak, 1710. Eft.

KAPOSI SAMUEL
Sz. Ir. M.D. és a' Gyula
Fejérvári R. Kollégium-
nak már 21 Eftendőktől
fogván való Professori

A' mint Théologiai 's Philologiai, úgy Phi-
losophiai, azonban Orvosi, Híslóriai 's egyéb To-
dományokkal bíres Férjszúnak, Tíft: P A P A
P. FERENCZ Uramnak, a' N. Enyedi nagy-
bíru Collegiumnak, most e' nehez időb N. Szat-
már városába exuláló, érdemes, munkás és bap-
mos egyik Professzorának, kedves Komám Urának
Sz. DÁVID. CL. 'SÓLTÁRIból nagy lélekkel
fórmáltt, meg annyi fámiú Könyörgésre írt,
kedveskedő Versetském.

A Lj-meg kegyes,
Lásd-meg édes
Olvasóm e' kis könyvet!

Ha sirással,
Sir ásással

Szemed ejtett sok könyvet,

Im ez AUTHOR

ORVOS DOCTOR

Kézített, mivel kemnyed:

Mert P A P A

FERENCZ a' ki

Illy frís Ophthalmicumot,

'Sóltárokból,
Palmusokból
Drága Collyriumot,
Énekléssel
'S Könyörgéssel
Szerzett Remediumot.

Archiatér

A' Fő Mester
Maga itt a' Szent Lélek;

A' Patika,
Pixis, theca

'Sóltár könyv 's több fent könyvek;

A' Praescripták

És Recepták

Paraditsomi Érek.

Mint az arany,

Ha frís arany,

Olvad tüztől a' tűzben;

A' mi hitünk,

Szeretetünk

Próbák kemenczében

Kísérteink,

Fényesedik

Békeféleges türésben.

E' könyörgő

'Sígy könyvező

Laboratoriumból

Sok extractus,

Böv spiritus

Kéül e' Chimiától,

Cephalicum,

Cardiacum

Arany Éinnel innét foly.

Forró sejtünk

'S a' két szemünk

¶¶ 4

Két

Két *Maria Balneum*;
 A' kint tőrő Szívünk merő
Retorta 's Alembicum;
 Mikor hevül Lelkünk, 's fekül,
Crucis nagy Crucibulum.
 Itt fellözik Szegény lélek
 Az Istennek Lelkével,
 Vigasztaló 'S meg-újító
 Drága fent Igéjével;
 Jaj, el-veznénk! Ha nem élnénk
 Békefséges türelessel.
 A' fent Irás Gazdag forrás
 Szép vigasztalásokkal:
 A' *Pfálmusok Musicusok*
 Lelki nagy vigasággal;
 Dávid lantól, 'S úgy *Saultól*
 Szünik lélek a' kinnal.
 Ez *AUTHOR* is Kis könyve-is
 Pengeti Dávid lantját,
 Éneklésből Könyörgésül
Musika Virgináját
 Meg-zendíti, 'S fel-emeli
 Istenhez fíve fívat:
 Minden dolga, 'S leg-főbb gondgya
 Ejjel nappal Könyörgés;
 Mind Templomban 'S mind Szállásán
 Szíve, tömjén füstolgés,
 Szent Lélekkel 'S igaz hittel
 Istennél esedezés.
 Könyöröghet 'S könyörögget
 Szent 'Sóltárak tűzénél;
 Mert a' Sóltár Arany óltár
 Könyörgésnek lelkével,
 Meg-olvadott 'Sóltárból folyt
 Illy fűz konyörgésekkel.

Ez gyümöltse 'S jövedelme
 Szathmári bújdósának!
 Itt sem nyugéik, Kereskedik
 Nevén a' jó Sáfárnak;
 Nem felejtí, Sőt bé-tölti
 Idejét munkájának.
 Bóldog vagy már Nemes *Szathmár*
 Istennek fent Városa!
 Számkivetett, Keseredett
 Hogy illy *Angyalt* állásra
 Bé-fogadtál, Szível láttál!
 Tarts éamor mennyor-éagra.
 Sőt Magad-is *AUTHOR* Te-is,
 Bóldogok munkáid-is:
Pax Anime, A' *Pax Aula*,
Sepulchri és *Corporis*!
 A' miket ír, Itt is mit ír
 Lehet e' már *Pax Crucis*.
 Most éületik, Majd érkezik
 Szép *Dictionaryum*,
 Mondhatatlan, Halhatatlan
Virtutum Monumentum:
 Kedven véli 'S meg-közhöni
 Ezt minden *Collegium*.
 Sok bújdósas És hányódás
 Után fűz nyugodalmat!
 Adgyon lsten Ott fenn 's itten
 Mennyei sok jutalmat!
 Munkáidért 'S hűfégedért
 Kéltse Koronádat!!!

SZÖNYI N. ISTVÁN, Szath-
 mári n. egyik Prédikátor, éle-
 tének 75. éft. 1708. éktendőbe.

Ex, Isten Háza Fülséges javára fántt munkás életét, tselekedettel és valósággal kimutató,

Tífleteles 's Tudós Authornak, feretö jó Attyának, halbatatlan emlékezetire:

Dávidnak Szent Lélekről ihletett Énekét Ugy énekléd igazán, ha véked értelmét, Merr új Testámentomnak vötte-fel köntösét, 'S annak indulatiba öltöztette lelkét.

Mit tudot énekelni Éivel 's Éájjal? nem más, Hanem a' Krisztust, 's az ő új Testámentomát, Ennek mind hét éakában sok féle fatumát, 'S a' zenteknek magános változandó forsát.

Soha az Eklésia olyan karban nem áll, Mellyet a' Soltárookban ember fel nem talál; Békefége 's fok harcza, a' ki magába áll

Eleve-is meg-tudja, mint foly, változik, 's áll. Summábá, nézd el, mint folj Soltároknak ren-

Ugy tudé arról, mit mondok, itéletet tenni. (di.)
1. *Első* Soltár embernek fő javát le tézi.

Másban, Isten Királynak Krisztust Házán keni. *Harmad*, Krisztus mint fenyvedt, holt, 's támadt, meg mondgya.

Négyben, maga, 's orléaga causáját ágálja. *Ötben*, van a' vérőpó, 's álnok nép romlása.

Hatban, az Eklésia, 's Krisztus nehéz harcza. Számkiwertésben jeles példát ad *hetedik*.

Krisztus nagy méltóságát írja a' *nyolczadik*. Nagy ellenlég romlását kéri *kilenczedik*.

10 *Hozzás* kereknek végét igéri *tizedik*.

Az Eklésia bútsát hall *tizenegyedben* :

Küédik hipókrítákkal *tizenketődikben* :

Szomorú, de végre víg *tizenharmad* rendbē.

Mint megvezette' világ, lásd *tizenmegyedbe*.

Isten'

Isten' tselédit írja tiz urán ötödik.

Krisztus halála módgyát, 's haénát a' *batodik*:
Abban lött bizodalomát hiveknek *betedik*:

Olthalmát, 's orléglását zenteknek *nyolczadik*.
Szentelterést kéri bünös *tizenkilenczedben*.

20 *Szent* nép Király Krisztusért könyörög *húf*:

Kinek gondviselesén örvend 21 *ben*: (rendbē:

Ki mint fenyvedt, holt, 's felkölt, van 22 *ben*.

Szentek lelki bőséget *húf* után *harmadik*

Írja ; 's Isten kiken, 's mint orlégol, 4 *edik*.

Grátziát nyerni bünöst taníttya *ötödik*.

Szentek ügyökben bátrak, arról *éöl batodik*.

*Húf*on~~hétben~~ a' zentek UR Házában lakni ;

Nyolczban hitelenektől kívánnak megválni.

Kilencz inti Urakat Istennek foglálni.

30 *Bújdoso* Dávidnak, van 30 *ban* jó végi.

Írja zenteknek *Crux*-át 's *Páx*-át 31 *gyed*.

Ingyen igazulásod *kettöd* érint vegyed ;

Mellyért a' háláadást *harmad* érint tegyed,

Ennek haénáról példát mutat 34 *gyed*.

Harczol, 's itél zentekért Isten 35 *ben*.

Lásd hitelent, 's a' zenter, 36 *od* rendben.

Hirtlenek boldogsága roé, lásd 37 *ben*.

38 *ban* tágulást zent kéri büntetésben.

39 *ben* példa Dávid a' türesben.

40 *Negyvenedikben* példa Krisztus fenyvedésben.

Alázódott Krisztust nézd 41 *gyedikben*.

Kiváncokznak Istenhez zentek *kettődikben*.

Küédik zent nép hitlennel 43 *mad* rendbe.

Kér Antikrisztus alól éabadulást *négybe*.

Anyazentegyház 's Krisztus közt ézeret *ötbe*

Vagyon *Hatban* Isteni óltalom dítsérve.

Pogányok már uralják Isten 47 *be*.

Nyolczban víg ő Mennyei Uj Jérusáleme.

Igaz, 's roé tummum bonum van 49 *be*.

50 Mi az igaz áldozat, lásd ötvenedikbe.

Czegéres vektiből tér Dávid ötven egybe:

Panaftolkodik gonof Doegre kettöbe.

Háromban e' világnak vagyon megvevése.

Szentek árúltatasa példáját lásd négybe.

Külsö 's belsö ellenség elvéé, 55 mond.

Szentek reményét írja üldözésben hatod.

Ötven hét, nyolcz, és 9, Dávidról éöl, hallod

Saul Öt mint üldözi, kéé vefteni, látod.

60 Gyözedelmer tsak Isten ád népnek mond 60

Egy melly nehéz világot meg-gyözni, aró

2-ben kegyes lélek nyugozik Krisztusbá. (van

Szentek Istent szolgálni kívánnyák háromban

A' éntek ellenségnek töörít 64-be

Furtyák. Áldgyák Istent fok gráciáért ötbe,

'S hatba. Látsad Pogányok hivatalát hétbe.

Nyolczbá van diadalmas Krisztus gyözedelme

69, Krisztusnak írja Környü kinnyát.

70 Eklésia hetvenben kíván szabadulást:

Vénülése idején egyben kér gráziát.

Kettö írja Krisztusnak fenyes orfáglását.

Miben áll a' böldogság, lásd 73-madba.

Perfecutiót szenved négyben Eklésia.

Krisztus regnál mindenben hetven ötöd éamba

Méltóságát Istennek éntek közt hat írja.

Szorulásban segitseg Isten hetven hétbe.

8-ban van Királyától ént népnek függése:

Kilenczben van üldözés alatt fok nyegése;

80 Honnat kér szabadulást 80-nadik tendbe.

Vigadnak a' Krisztusnak éntek 81-ben:

Ki eltörli 'Sidóknak Biráit kettöben

Harmad, 'Sidók kerekit Efther idejében

Írja. Isten Házának képsége van négyben.

Megtrért 'Sidók többiért ötbe könyörögnek.

86-sod példát ád mennybe kékülöknök.

Hétben

Hétben van öröme ó, 's új Jérusálemnek.

Nyolczad czimere Krisztus fok szenvedésinek.

Írja kilencz Dáviddal Isten fővetségét.

90 Kilenczvenbét, a' mófes ént nép harcza végét,

Egy, énteknek Istenben erős reménségét.

Kettö, Istent szolgálva töltse ember éltét.

Király Krisztus orfáglol kilenczven háromba.

Négyben, meg-itéltetik kegyetlenek dolga.

Kritusnak meghódolni öt 'Sidókat hijja.

Istent ditsérni 'Sidót, 's Pogánt, 6 nógattyá.

97, a' Krisztus nagyságos orfágát:

Nyolcz, a' énteknek azonn írja vígaságát.

Kilencz, Király Krisztus ént 's igaz orfáglását.

100 Század, Istennek kíván tölünk háláadást.

Száz egyben gubernálja Krisztus ö orfágát.

Sirattyá Eklésia kettöben romlását:

Krisztus által nyertt jókért háromba ád hálát:

4-ben áldgya az Istent emlélvén munkáját.

Száz öt Abrahám magvát inti megtrérésre:

6-bá térnek kik vannak pogányok közt hint:

7-ben, Krisztus orfága rendi van beéélve. (ve.

Kéé nyolczban Eklésia Istent ditséretre.

109-ben törvént kér Krisztus Júdás ellen.

110 Fel-magafeltaltatasa van Krisztusnak tizenben.

Isteni virtusoknak rendi tizenegyben.

Szenteknek böldogsága tizenkettödikben.

Istent ditséretre int tizenharmadik.

'Sidók, 's Krisztus, orfágot foglal, mond 4-edik

Öéve vét igaz Vallást, 's hamisat, ötödik.

Szabadulását írja ént népnek hatodik.

Pogányok hivatalát fáz tizenhetedik.

Krisztus orfága dolgát írja a' nyolczadik.

Igaz Vallás summáját tizenkilencedik.

120 Nyugodalmat Krisztusbá tanít fáz huszadik.

121-ben, ént nép Istent segitségén

Nyug-

Nyugfik: Vigad *2-ben* ént helyre menésén
Igyekezik *háromban* kegyelem nyeresén:
Negyben, éabadulásért, háláknak tetelésén.

Száz huszonöt Uj Sion állandóságáról
Szóll. *Hatod* ditsőséges réformátorról.
Hét, Uj Testámentomnak terjedő módjáról

Nyolcz, az Istenfélőknek bódogulásokról.

Kristus, 's ént nép, ellenség vezését *9-ben*
130 Láttya. Botsánatot kér nép 130 rendben:

Alázódott éívet kér Isten tollók *egyben*.

'Sidók óhajtyák Kristus jóvését *kettőben*.

Ige hallgatást javall *133-madik*.

Vigaétalja, ki Istent éolgalja, *negyedik*.

Isteni ditséretre ínt mindent *ötödik*.

Isten tsuda munkáit hirdeti *hatodik*.

Szent nép' rontók vezését írja *137*.

Nyolcz, Hírről Conffsiót Uj Testámentomról
Kilencz, Isten bölts voltát, és gondviseletét

140 *Száz negyven*, vérengező ellenség vezését

Sokféle kívánságot ént néptéken *egyben*

Bűjdosó Eklésia könyörög *kettőben*:

Kísérteiből ki-kelni kíván *harmad* rendben

Dávid hálát ad, 's íntál Kristusért *negyedik*

Magaétalja Királyát *ötben* Eklésia:

Nagyobb ennek Orfága világínál *hatba*.

Ditséret 's éneklés kell Istennek Kristusba,

150 *Hét*, *nyolcz*, *kilencz*, 's *fáz ötven* végén
'Sóltárokba.

'Sóltárokkal együtt már olvasd e' *Cru*x Páxát

'Sóltároknak értelmét ki merítő munkát,

Bizony a' lelked vigad, 's vezéd annyi háznát

Élesebbnek élméred émednek világát.

Ha jól van is te dolgod, sirathadd más forsát

Ha rosszul is, örülhedd más ént bódogságát

Akarmikor mondhadd hát akarmellyik 'Sóltáro

Vagy

Vagy magadra, vagy másra éabhad annak éavát
Illy munkát, idvélségre éült ez *Author Pacis*,
Mellyre kezédnél fogva vezet e' *Pax Crucis*,
Munkáiból élméred éíve állását-is:

Bizvást merd Testedet rá bizni, 's Lelkedet-is.

Aldottabb munka ennél nem jöhet világra!

Itt van akarmely éentnek *Cru*xok között *Páxa*.

Keserű édes ez: *Cru*x Páxxal *temperálva*

Van itt, kit ad lelkednek e' ént *apóteka*.

Dávid bűjdosva írta 'Sóltarit többire:

Ez Munkát-is az *Author* bűjdosása éülte;

Szájában volt *Cru*xai közt *Páxának* íze;

Hogy kófoljad, veled is közleni éerette.

Munkában telheretlen fok farattságadat,

Munkás *Author*! köz jóra éentelt irásdat

Aldott véggel éerefsé Isten munkáidat!

Érd-el végre Istennél lévő jutalmodat.

Aldott légy világon, éép emlékezetedben!

Aldott légy éámos 's háznos munkáid nevébe!

Aldott, terjedni indult éép gyermekeidben!

Aldott, hódol után-is emberek nyelvében!

Költséged nem sajnáló könyvnek *Pátronussa*,

Kinek lelkében épült Istennek *thronussa*,

Hétérezett áldását Isten rád fordítsa!

Sok Lelket idvezítsen Kettőtök munkája.

Száfváros.

1710. 25. Apr.

Füti indulatból írta, N Á D-
UDVARI PÉTER,
a' Száfvárosi *Eklésianak*
Plébánussa, és azon *Capi-*
tulumnak Dékánnya.

APPRO-

APPROBATIO.

EN VESZPRIMI ISTVÁN, Erdélyi
Reformatus Püspök, ezen Tudós Au-
thornak, Tifketeles Pápai P. Ferencz
Uramnak, a' fent Dávid 150. Soltárán,
meg annyi világosan megmagyarázó szép
Könyörgésekben bé-foglaló illy gyönyörű-
séges Munkáját, nem csak örömmel lát-
tam, és a' mennyire az erőtelenség, 's az
idő engedte, meg-olvasgattam 's olvas-
tattam; hanem, hogy az Isten Ekléziájá-
nak a' Magyar Nemzetben oktatására,
's vigasztalására Világra bocsátásáért,
arra méltónak 's érdemesnek ítélem,
's ítélem.

Fejérváratt írást,
1710. Eft-ben,
Januariusnak
14-dik napján.

VESZPRIMI ISTVÁN,
Erdélyi Reform. Püspök.

PAX

PAX CRUCIS.

(Luk. 18: 41. Uram, badd lássak!)

ELSŐ SOLTAR.

A' ki nem jár hűlenek tanácsán.

H Isten, mi Istenünk! ki az
embert teremted olly állapot-
ban, hogy ő a te Szent akaratod
szerint járhatna szép egyenesség-
gel mindenekben, minekelőtte ő az ő héjá-
ba való okoskodási után eredvén magát a'
bűnbe ejté. Mennyin vannak már a' bűn
miatt a' gonoszok; kik mivel az Istent és az
ő Krisztusát nem eszmérik, a' magok elméjek-
nek találmányit kedvellik és követik, és a'
hoz fíetnek a' mi nem Isten. Mennyin van-
nak a' tsúfolók, kik egyedül csak azon kap-
dosnak, a' mi nekik szépnek és jónak tetszik;
és mind azokat, kik az ő tetkezéseket nem fe-
retik, meg-útálják, és az egy valóságos igaz-
ságot tsúfolják, ki-téven nagy pompával az
ő székeket, hogy másokat-is tanítsanak, és
mindenekről ítéletet kevélyen tegyenek.
De áldott a' te neved; mert a' te nagy ir-
galmaságodból vannak ellenben olytaté-
nok-is, kik a' te törvényedben, mely az Id-

A

vezető.

ván; hogy ötet tsókolják egyedül, min
 amaz igazságnak és idveségnek adóját, és
 valami módon az ő meg-keményedésekkel
 ötet haragra a' magok meg-eméztetésekre
 ne indítsák: Mert bizony boldogok mind
 azok, a' kik egyedül ő benne vetik bizodal-
 mokat, mint egy elégséges Megtartójok-
 ban, minden magok igazságát meg-tagadván.
 Tégy jól azért a' te népeddel Ur Isten, a'
 te szerelmes Fiad a' Jésus Kristus által, ki
 az Évangéliom prédikáltatásával Urrá töb-
 tél az egész földön: Ámen.

III. SOLTÁR.

Oh melly sokan vannak:

Ur Isten, melly igen fel-támadtanak és
 megfokasodtanak a' te Fiadnak a' Kris-
 tusnak, és az ő népének az Anya-
 zentegyháznak ellenségi: melly igen dühösködik
 az ördög, a' pogányok, a' földnek Fejedel-
 mi, a' kép-mutatók, minden eretnekek, és
 az Antikristus minden öferegeivel egyetem-
 ben; a' kik mind azon vannak, hogy ők ve-
 hessenek hatalmat, és uralkodhassanak a' te
 népeden. Te voltál paisa a' te Kristusodnak
 az ördögnek és a' pokolnak hatalma ellen
 te oltalmaztad az Anya-
 zentegyházat régen,
 mind a' Sidók, mind a' Pogányok dühösé-
 ge ellen; te vigasztaltad a' te népedet az ő
 bűnöknek vádolása ellen, és amaz erős ellen-
 ség az ördög ellen, melly őket prédául és ra-
 búl

búl tarttja vala magának; te nálad volt a'
 Kristusnak a' ditsósége, hogy ő a' te egyet-
 len egy Fiad, és minden hívőnek hatalmas
 Királya, melly által fel-is emelte az ő fejét,
 midőn Pilátus előtt szép vallást tölt, és az em-
 beri nemzetnek ellenfégével az ördöggel
 nagy erőben szembe állott. Ne hadd el
 URam ma-is a' te népedet; hanem az Anya-
 zentegyháznak feje, ki a' te jobboldon ülő
 Jésus Kristus, az ő zentségének helyéről te-
 kintsen alá mi reánk népeire: hogy mikor
 mi minden egyéb segítségtől meg-fosztá-
 tunk, hallgasson-meg ő minket, viaskodgyélk
 ellenségekkel érettünk, mind addig, míg
 azok az ő lábai alatt meg-romolván, lehes-
 sen nekünk meg-maradandó békeféségünk
 és tsendeféségben meg-maradásunk, akar jár-
 junk, akar keljünk, akar fektünyünk. Oh
 Ur Jésus Kristus! ki midőn e' földön járnál-
 is a' romlandó emberi testben, nem félt va-
 la a' sok ezer néptől, a' kik minden felől,
 mind a' Sidók, mind a' Pogányok között
 meg-környékeztek vala tégedet; állj boféút
 annál inkább ma a' te ditsóségednek féki-
 ből a' mi vérünkért. Szégyenítsd-meg és
 verd-vízzé a' mi ellenségeknek egy-
 szer, hogy
 többé ne árthassanak minékünk. Szállítsad,
 Isten, amaz áldást a' mi fejeinkre, mellyet
 meg-igértél volt régen a' mi hitbéli Atyá-
 inknak: Ámen.

En igazságomnak Isten:

OH Igazságnak Istene! a' ki a' te Fiaddal a' Krisztussal örök szövetséget kötött az igazságról, és ő néki a' zörongatásokban igazságot adott, fel-öldözvén őtet az halálnak fájdalmi alól, mivelhogy őtenéked hű Szolgád volt mindenekben: Tégedet mint igaz ítélő Birót segítségül hívunk, és kérünk, felelj meg kérésünkre, és kegyelmesen halgass meg bennünket: Mert imé az embereknek fia, a' kik másokon, mintha ő örökkégek volna, úgy akarnak uralkodni, minéműek e' világnak Fejedelmi, az Antikrisztus és annak minden Szolgai, régen már, hogy a' te dicsőségedet, mellyet adott a' te Fiadnak, ama' Sionon helyezettett Királynak, magoknak vessék, az ő kerekét és árron váltott népét gyalázzattal illetik, és egyedül tsak az hívságot keretik, mellyben senkinek-is megelégedése nem lehet; sőt annakfelette ugya keresve keresik a' hazugságot, és azt a' tudományt, mellyel a' te igazságod meg-homályosíttassék. Itéld-meg URam ezeket, hogy kedvek ellen-is hitessék-el valaha magokkal, hogy tenálad kedvesek a' te hived: és láss-meg ezt ez egész világ, hogy a' leg-nagyobb üldöztetések között-is nem felejtetted-el a' tiédet, hanem meg-hallgatod inégekben, meg-rettentvén az Anyaszentegyháznak el-lenfegit, őket a' tiéddel való békefegye-
kinke

kinkeztvén; hogy a' vér Szépó ellenfeg lát-ván az hiveknek keserves kinokat és halálakat, hadgyák-el a' hamisságot, és térjenek az igazságra, és így a' hivek az ő fzenvedések által nyerjék-meg őket a' Krisztusnak; hogy így, a' kik az előtt azt gondolják vala, hogy Istennek áldoznak akkor, mikor a' te hivedet kergetik és öldöklük vala, kezdgyenek igazságnak áldozatját áldozni, úgymint a' hitet és a' Krisztusban való igazságot, és mind Istenhez, mind felebaráttyokhoz való fzeretetet; ne bizzanak többé az ő testekben, hanem a' te erődben és kegyelmedben. Adgyad URam, hogy mikor a' te néped a' nagy zörongatásokban kívánván a' szabadulást így kénkerítették Szolani, Ki tselekedhetné hogy mi jót lássunk? akkoron örömmel lássák-meg a' te orczádnak világosságát ő rajtok, mikor ellene mondván minden hamis tudománynak, a' te igaz és idvezítő be-fédedet vallják egyedül, melly az Anyaszentegyháznak valóságos étele és itala, melly őket meg-elégíti nagy bölleggel. Adgyad, hogy a' te néped az ő fzenvedései között-is tsendesen nyugodgyék lelkében: hogy a' Krisztus e' világnak háború és az Anyaszentegyháznak fzenvedési urán, mint Király, Székben üljön, és az ő orzága többé seha senkitől meg ne háboríttassék. Amen.

Ur Isten az én imádságom:

UR Isten, mennyi sokféle változó állapot-
 tya vagyon a tiédnek e' világon! mert-
 ugyan-is eleitől fogva a' te Anyafentegyhá-
 zad erőszakot szenved, hol a' Sídóktól, kik
 az ő czérémóniájokkal akarják vala a' hive-
 ket ísmét terhelni; hol a' Pogányoktól, kik
 a' testi szabadságban élven, sokakat meg bot-
 ránkoztatnak vala; hol az Eretnekektől, kik
 dögletes tudományokat hintetnek vala;
 hol az Antikristus tagjaitól, kik a' te népe-
 den uralkodni kívánnak vala, el igyekezhvén
 vonni őket a' te Szent igédőtől a' magok el-
 méjeknek bolond találmányira. Kérünk
 azért URam tégedet, hallgass-meg, és tégy
 igazat a' te néped és annak ellenségei között;
 a' kik, mihelyt az igaságnak valami világa,
 mint egy szép hajnal a' féltéségből, fel-vir-
 rad, ottan azon igyekeznek, hogy azt el-öl-
 tsák: de te URam idejénkorán előzd-meg
 őket, és hallgass-meg minket, hogy örömmel
 nézhessük azt az időt, mikoron meg fogod
 rontani a' földnek rontóit; mert nem zen-
 vedheti soha a' te Isteni természeted a' go-
 nozt: és a' ki egyedül hatalmas vagy, és
 mindenekben mindent tselekezel, semmi-
 képen nem akarhatod még-is a' hitetlensé-
 get, hanem Lelked által munkálódod a' Szent-
 séget. Nem lakhatik nálad a' gonosz em-
 ber, a' ki ugyan kép-mutatással bé-éinli ma-
 gát

gát az Anyafentegyházba; de azonban bot-
 ránkoztató tselekedetivel és rút szokások-
 kal vesztegeti a' te árron váltott népedet.
 Nem állanak-meg a' te Semeid előtt a' bo-
 lond kevélyek, a' kik nagy eztelenséggel a'
 te Szent beűded helyén az embereknek be-
 sédekert hirdetik a' te népednek közepette,
 és hanyat homlok tűzik e' világot, annak méltó-
 ságát, gazdagságát és minden gyönyörű-
 ségeit. Gyűlölé a' minden hibába való-
 ságnak tselekedőit, kik Sánt Éandékkal el-
 hagyván a' valóságos jót, azon kapdosnak,
 a' mi tsak semmi; hasonlóképen el-veszted
 azokat a' kik hazugságot Éólnak, és ama' va-
 lóságos igazságot, hogy a' Jéhus légyen ama'
 Krisztus, meg-tagadgyák: és mivel a' gonosz
 nevededik, a' vér-Éopó és álnoksággal járó
 embert-is nem szenveded, a' ki kegyetlenül
 nyilván üldözi és meg-öli a' te népedet,
 vagy pedig alattomban való Éines mesterfő-
 geivel igyekezi őket a' törbe ejteni; mind
 ezeknek meg-büntetésekben meg-jelented
 végre a' te ditsőfégedet. Tégy jól azért Isten
 a' te hiveddel, és vigasztald-meg őket, a' kiket
 egy Éer a' te Fiadnak saját népüladtál; hogy
 azok bé-mehessenek nagy szabadsággal a' te
 Házadba, a' Szenteknek Éép egyéségebbe,
 a' hol a' te jóvóltodnak foksága és minden
 kintse vagyon, és a' te kegyelmednek mun-
 kái prédikáltatnak nagy bőfögeben; hogy imád

gyuk Isteni félelemmel az egy Közben-járó Jésus Kristust, ki nekünk Istenünk és Királyunk, meg-tartván fentül az ő parantsolatit. Uram, igazgass minket a te igazságodban, őrizz-meg minden tévelygéstől, hogy elhelsünk a kegyelemnek Evangélioma szerint hitben, szeretetben. Ezt pedig Uram tselekedgyed a mi ellenséginkért, a kik merő azon hazugságot hirdetnek, és igyekeznek minde fent evangéliomi tudományt, mind pedig életünket el-vesztetni. E' végre, ennek jobban végbe menetelire, igazgassad és egyenesítsd előttünk a te útadat, végy el előlünk minden gonosz akadályokat, melyek minket meg akarnak tartóztatni a jobban, hogy egyenes útunk és ajtónk lehessen, a mellyen minden embereknek szabadon hirdethessük a te igazságodnak befédet. Verd-meg az Anyafentegyháznak ellenségit, mert nintsen azoknak sem, hájokban, sem években igazság, hanem egyedül az minden gondolattyok, miképen fogyassák és rontsák-el a te népedet: mert az ő törkök olyan, mintha meg-nyílt dohos koporsó, mellyből az ő dögleletes tudományokat ugyan ki-őrzák, és a Kristus Ekléziáját kiátkozzák; azonban nyelvekkel hízkelkednek az együgyűeknek, az ő fínes kegyesség gyakorlásokkal mellyek a testnek, és a megvakított emberi elmenek igen tetszenek. Kelfel

fel Isten a te erődben ezek ellen: mondgy kárhoztató sententziát ellenek: tapodd-el őket, és ved lábaid alá és a te benned igazán hívőknek lábok alá; hogy így légyen egész örömök a te benned bizóknak, kik egyedül a te kegyelemhez ragaszkodnak, és minden hamisságtól távol vannak; hogy vigadgyanak és örvendezzenek te benned, nagy örömmel vallást tévén a gyülekezetekben a te irgalomságodról, mikor meg-fabadítándod őket az ellenségtől való félelemtől, és bátorságos meg-maradást adsz nekik. Hogy így mindenek örüljenek te benned, meg-esmérvén a te igazságodat, és jelen való segedelmedet-is látván. Áldd-meg az igazat, kit az ő bűnéből meg-tisztítottál, és a te fel-kentt Királyodnak a Jésus Kristusnak óltalmazó paisával védelmezzed mind végiglen: Amen.

VI. S O L T Á R.

Uram te nagy haragokban:

I Gasságos ítéletű Isten, ki annyira gyűlölöd a bűnt, hogy késebb vóltál arra, hogy a te érelmes Fiaddal-is meg-éreztetted a te haragodnak nagy vóltát, midőn ő az halállal tusakodik vala, fomorú lévén minden felől az ő lelke mind haláliglan, sőt ötöt ideig az emberi nemzet meg-e kött ellenségének a Sátánnak hatalma alá-is botosítani akartad, mind addig, míg meg-haligat-

ván az ő könyörgését, azon ditsőségesen győzedelmet venne; mint sem a' bünt büntetetlen hagyta volna. Imé hasonlóképen ma az Anyaistentegyház, mely a' Krisztusnak mint Főnek igaz tagja, sok kerezték és nyomorúságok között küzködik, fél, retteg, és el-hagyta magát, az önnön lelki-eszméreti is vádolván sok bűneivel ötet: De nem marad végképen e' Zomorúságban; mivel tudgyák jól ezt a' hitek, hogy ezek a' kerezték ő nékiek orvoslásokra és meg-újításokra fognak foglalni, hogy így az ő hitek és Istenben való reménységek meg-próbáltassék, és ezek által meg-tisztítatván, az Évangyéliomi szép vigasztalásokat nagy örömmel a' magok lelkekre zabhassák. Meg-kell azt ugyan keférvesen vallanunk, hogy a' hiteknek nagy Zomorúságok vagyon azon, midőn láttyák, hogy az Anyaistentegyházba be-tsúznak a' kép-mutatók-is, kik gonosz erköltsökkel és dögleletes halál-hozó tudományokkal igyekeznek azt meg-vesztegetni: úgy hogy midőn majd az egész világot a' gonoszba tétetettnek lenni láttyák, nem lehet, hogy a' hitek magokban meg ne rettenyenek, és igen meg ne alázódgyanak sok időig, arra fokadván-kí Zomorúságoknak miatta, hogy azt kérdgyék: URam, de te vallyon meddiglen halasztod a' mi meg-gyógyításunkat? De ugyan csak meg-láttyák vég-

re,

te, hogy Isten szép világosságot hoz-ki e' te-mérdek setétségből, és az ő országát fel-állíttya az ellenségek hatalma ellen, Zégyennel ki-üzi az Anyaistentegyház kebeléből a' kép-mutatókat, Zégyen vallással távoznak el ezek-is a' hiveknek feregéből, midőn láttyák, hogy nem mehetett végbe az ő feltöltött éándékok, hogy a' hitek között lakván, gonosz tudományokkal és rossz példa adásokkal a' hiveket még ne vesztegefsék: és noha az álnokságnak fiaí egy-ézer így meg-Zégyennülvén, újlag még-is meg-kifértik a' hiveket; de ugyan minden tahátsok hijába való lézen; mert nagy hirtelenséggel az Isten erejétől meg háboríttatnak, és Zégyennel hamar hátra térvén, a' hiveknek ostromlásától végképen meg-Zúnnak. Jövel URam, a' ki ezt meg-ígérted, és ne késsél segítséggel lenni minden mi háborgatóink ellen: Amen

VII. SOLTÁR.

Oh én URam és én Istenem.

MI URunk és mi Istenünk, jól tudgyuk mi azt, hogy hit nélkül senki tenéked nem tétzethetik; te benned vettyük azért a' mi hiedelmünket, el-hívén azt, hogy valakik te benned valóba biznak, azok töled el nem hagyattathatnak. Sok nyomorúsági és üldöztetései vannak az igaznak, erősek annak ellenségi, mint az orozlán, és senki az Isteni erőn kívül azt ki nem ragadhat-

tya azoknak kezeiből. Sok vádolóji-is van-
nak a hiveknek, fok gonofit fognak reájok,
hogy őket meg-ejthelessék: De te, ki látod a'
Évveket, meg tekinted a' tiédnek ártatlan-
ságokat; és noha egy-ideig, mintha nem lát-
nád és alunnál, meg-engeded őket. méltat-
lan háborgattatni az ő gonof ellenlégeiktől;
de nem veztegelő örökké, hanem fel-kel
a' te haragodban azok ellen, és az igaz ügyet
meg-ítéled, és meg-mutatod, hogy a' hivek-
nek hatalmas őrizője és Ébadítója vagy;
úgy hogy ezt látván mások is, hogy te az
ártatlant nem hagyod-el ügyében, te hoz-
zád fietnek nagy fereggel; te pedig len an-
nál inkább fel-magaftaltatol, mikor így itélő:
Ugyan-is te vagy mind e földnek Birája, ki
igazat itélő, és nem Éenvedheted az igazat
el-nyomatni a' hamistól. Kelj-fel, óh Éi-
veknek és veséeknek vizsgáló igaz Istene! és
Éüntesd-meg az istenteleneknek gonofsa-
gokat; az igazat pedig vezéreljed, hogy meg-
láthassa dolgainak őrvendetes végét. Te
vagy egyedül az egyenes Éivü hiveknek bá-
torságos menedék helyek; te vagy azoknak
óltalmazó paisok az ellenfének. tüzes nyi-
lai ellen: mert nem olyan az Isten, mint az
ember, ki álnokúl és hamisan tselekezik;
hanem mindenkor igazságot Éeret és követ,
és a' hamiságot büntetetlen nem hadgya,
mivel hatalma-is vagon reá; mert erős Isten,
és nem

és nem tsüggendez, sem el nem fárad, mint
a' gyarló ember. Oh igaz itéletű Isten! lát-
tya mind ezt az istentelen; de nem hogy
meg-alázná magát, látván az isteni erőt a'
hiveknek óltalmában, sőt ellenben inkább a'
gonofban elő-mégyen. újabb újabb fegy-
vert gondol és készit a' hivek ellen, melyek
hogy inkább árthatlanak, ugyan mérgesek és
tüzesek: de az Isten így-is minden gonofsa-
gát és tsalárdságát a' hamisnak az önnön nya-
kába fordította, meg-Éabadítván a' hiveket;
az istentelent pedig az ő maga készített fegy-
verével el-vezérvén. URam Isten adgyad,
hogy ez ilyen bölts itéletidről vóltakepen
gondolkozzunk, tégedet a' te igazságodért di-
tsérjünk; mi pedig a' gonofokat tanuljuk
jóval meg-győzni, és azok ellen te benned
vetett lelki bizodalommal és nem fegyver-
rel harczolni, és mindenekben a' te Isteni
jóságodnak Éent ígértitől függeni: Amen.

VIII. S O L T Á R.

Oh felséges UR mi kegyes Istenuk:

Ditsőségnék Éent Istene, mi URunk, a'
ki fokképen autogattad eleitől fogva
a' te hatalmat a' világon, mind a' te né-
ped a' Sidóság között, mind pedig a' Pogá-
nyok között időről időre, mind nagyob na-
gobditsóséggel. Te vagy, kirégen a' Ké-
rubimok között: lakozol vala a' Szövetség-
nek ládaja felett; annak utánna fel-men-vén
a' ma-

a' magasságba, a' te királyi Ékeket fel-vitted a földről az égbe, mint az AnyaÉntegyháznak Feje és ditsőséges Királlyá, hogy a' te hived ott keresnének ennekutánna tegedet. Te fundálod és erősíted a te hatalmadat, melly az Évangéliom, melly Istennek hatalma az idvességre minden hívőnek, a' kitsinyeknek és tets Éopóknak Éájok által, minéműek voltak az Apostolok, magokban együgyű és tudatlan emberek; kiket mindazáltal hatalmason el-kékitél arra, hogy általok e' világ Böltseinek böltseégeket meg-Éegyenítenéd. Te váltodtad meg a te bünös népedet, meg-emlekeztén a' nyavalyás emberről: és midőn Istennek ábrázattyába vólnál, ilyen nyavalyás emberről forinát vével-fel, kissébbé lévén az Angyaloknál, sőt az embereknél-is; mert az Angyalok Éolgálatyok által ki-adott törvény alá vetéd magadat; és azoknak az embereknek, kik Isteneknek hivattattak, itéletek és törvény Éékek alá bósátkozál, mind addig, míg az halottak között ditsőségesen fel-támadván, meg-mutarnád magadat nagy hatalomban nem csak embernek fiának, hanem Isten Fiának lenni, midőn mennybe meneteleddel nagy tisztességre emeltetél, hogy lennél Király és Fő Papja az AnyaÉntegyháznak, hogy minden hived te read nézzenek, és te bönad vennének tisztességet, ökis

is Királyokká és Papokká tétetvén. Te tetetél minden kezidnek munkáin Urrá, hogy a' Nap, Hóld és Tsillagok tenéked és a' te Eklésiádnak javára Éolgálnának: mert tudgyuk, hogy azoknak, kik az Istent Ézeretik, mindenek javokra vannak. A' te lábaid alá vettetenek mindenek, még az Angyalok-is, a' Hatalmaságok és Erők, hogy a' te megváltott néped-is veled uralkodnék mindeneken, és így valósággal te lennél mindenekben. A' te lelki Országod Éerzete azt-is, hogy a' melly uraságát a' barmokon és egyéboktalan állatokon ember a' bün által el-veztette vala, az-is helyre állana, és mindenek tiszták lennének a' te véreddel meg-tisztáttattnak. Innen esmértetik a' te neved az egész földön, midőn az Évangéliomnak prédikállásával a' földnek minden Éegeletei bé-töltenek. Oh mi Urunk Istennünk, melly igen ditsőséges a' te neved az egész földön! téged egyedül ismérünk Urunknak: a' te erődet és jóságodat hirdettyük, valamíg e' világon élünk; mert a' te fáját néped és örökséged vagyunk: Ámen.

IX. S O L T Á R.

Ditsérlek téged Ur Isten:

SEregeknek győzhetetlen Istene, kinek nagy dolgait látta és tapasztalta eleitől fogva az hiveknek serege, melly a' te néped; mi-is hasonlóképen valljuk ma a' te hatalmas

talmás munkáidat, melyeket láttattál az emberekkel, és a te régen tölt igéretidnek Kentül való bé tellyesítését, meg nem Eününk hirdetni a te tetsuda dolgaidat és egy fersmind örvendezni te benned, ki a mi Eiveinkbe illy bö mértékben ki-öntötted a te Ezerlemedet. Méltó vagy URam, hogy tenéked Enekeljünk, mert te nyitád meg a mi Eajainkat a' ditséret mondasra, melyek a' Eorongató nagy inségben vefteg hallgatnak vala, midön el-fordítád rólunk és víkka vezéd hatalommal a' mi ellenfégiinket, és megállád rajtok a' te igafságod Eerint a' mi boEünkát, fel-vévén mint igaz ítélő Bíró a' mi fíralmas ügyünket. Meg-fedded a' te népednek ellenfégit a' bálványozó Pogányokat, kik az ördögöknek Eolgalnak vala, és a' te igafságotól el meEke távoztak vala, tellyefséggel el-veftéd az ő hamis íteni tífteleket, fokakat közzülök a' Kriftusban való igaz hittel és vallással meg-ajándékozván, Eintén akkor, mikor a Sátan az ő tagjai által azt gondolja vala, hogy épen mindenütt és minden réEében el-tapodgya az AnyaEentegyházat. Ki-kelél URam az ítéletre, és nyilván ki-téteted a' te ítélő Eékedet, hogy igafságosan meg-ítéljed e' világot, és mind a' te népedet jól rendeljed, hogy meg ne efsék, s mind a' pogányokat meg-zabolázzad, hogy ne ártssanak a' tiédnek; és így lássa meg-vólta

voltaképen az Anyaszentegyház, hogy te vagy egyedül a' fivéreknek és veséinek visgáló-Istene. Igy vézed-fel URam a' te le nyomattatott népedet a' szorongató nagy nyomorúság alól, hogy az fel-magasztalja az ő fejét, midőn néki az idejénkorán való segítségre el-jőzz, és győzedelmet engedj látni. Oh, Ur Isten! melly igen nagy öröme vagyon ezen minden nagy kéknek! melly igen illendő dolog, hogy fel-forkennyen minden, és hála-adó éneket énekeljen a' Sionban lakozó URnak, hirdetvén az ő gondviselésének bölts munkáit! ki az övének ki-omlott vérekről meg-emlekezvén, kik meg-ölettettek az Istennek be-féddéért, jutalmat adott nékiek, és fel-öltöztette egyenként fejér ruhákba őket. Könyörülj Istenünk rovábarra, is rajtunk: és ha a' mi nagyobb volt, néltünk azt meg-adtad, és a' halálnak kapuiból benttünket meg-fabadítottál; engedd-meg, hogy a' te meg-fabadult népednek szabados ö-zve-gyűlése-is lehessen, és az a' te Krisztusod Királysága alatt országolhasson, megzabolásván a' mi ellenségeknek, kik nekünk sohól semmi maradást és lakást engedni nem akarnak; hogy a' Sion leányának kapujában a' Szent gyülekezetekben nagy szabadsággal hirdethessék a' te dicséretedet: adgyad, hogy emlegethessük örömmel a' te ítéletedet, mellyet a' te néped ellenségire

ki-töltöttél. Oh mely sokszor gondoltam azok gonoszt a' te néped ellen! de magok estenek belé a' mi gyűlölkünk: Mennyei kergették-el a' szent gyülekezeteket helyből helybe; de azon munkájokkal-is nem fogyattak, hanem terjesztették inkább külsőbb külsőbb az evangéliomi igazságot, melyet el akarnak vala oltani: Mennyei akarták őket tsalárd hízkelkedéssel, mint egy hálóval, meg-fogni; de ki-nyilatkozván tsaládságok, meg-fogattanak magok az ő tévelygésekben. Így tették-ki, világ tsudájára, a' kegyelem és igazság az Isten igéjéből: így jött nap-fényre a' tévelygő tudomány: így értette meg a' nép a' Krisztus országának mivoltát: így kötöztetett-meg az Antikrisztus, és minden mesterfégei hijába lévén, így kételenítettett békeféget adni sokszor az Isten szenteknek. Oh Isten! mely gyakorta meg-tántorodik a' szegény együgyű és szelíd híveknek gyülekezete; sőt olyan gondolatba esik, mintha el-felejtetted volna őket, és mintha a' Krisztus országa virágzása felől való minden várakozások hijába lött volna: de még akkor-is nem fogy-el az Anyaszentegyháznak reménsege; mert tudja, hogy nem mind örökké vesztegel, hanem fel-kel hatalommal, hogy erőt ne végyen a' halandó ember, és a' te ítéletedet valóban esmérjék-meg az istentelenek, midőn

dön el-vézik végre bűnöknek méltó büntetésit. Kelj-fel URam, és láttasd-meg, hogy te vagy amaz igaz és rettenetes Bíró, kinek ítéletit senki el nem fordította. Állás a' te néped ellenségeinek szemek eleibe felelmet: vessd őket kemény Igazgató alá, kinek kemény keze és igája alatt meg-aláztassanak: és a' tiédnek üldözésekről el-térven, esmérjék-meg valaha, hogy ők-is porok, és változás alá vettetett nyomorult emberek: Amen.

X. SOLTÁR.

Mire távozol tőlünk Ur Isten.

UR Isten, mely tsudalatosok a' te dolgozóid! ki a' te frígyes és drága véren vältott örökségedet-is az istentelenek hatalma alá veted, sok és hosszú időkig tartó nyomorúságokkal meg-kísérted, és úgy vifeled a' tiéd körül magadat, mintha az ő szenvédekben semmit nem látnál, sem hallanál: úgy annyira, hogy a' híveknek serege látván a' maga utolsó veszedelemre jutott állapottját, és az istentelenek fel-magaútaltatását, a' ki illy bátran és kevélyen üldözi az Istennek szenteket, ugyan ég az ő indulattyában az ő nagy búsultában és könnyében, látván el-áradni a' sok botrántoztatókat, sőt mintegy el-bámúl és meg-tsökönik gondolattyában, nem láthatván által, mi légyen ennyi gonoszoknak vége. Oh Isten! bizony a' nagy bánatok miatt el-furadott elme a' te

ítéletidnek mélyfégét nem értheti-meg,
mint légyen az, hogy te, ki mindenütt je-
len vagy, és mindeneket tudsz, még-is az
istenteleneket így elé-botsátod; és azokat, a'
kik nem e' világot, hanem tégedet féretnek,
a' világ fiainak kegyetlenfégek alá veted. Ke-
gyelemnek Istene, ne tulajdonítsad vétkül
a' tiédnek az ő panaszokat, midőn lát-
tyák amaz istentelennek ditsekedését, és an-
nak a' fősvénynek betsületit, ki nem mint
jó pástör a' juhok háznát, hanem csak a'
maga bérít és javát keresi még a' juhoknak
károkkal-is; ki meg-vetvén az URat, káro-
molja azt, mintha önéki volna hatalmában
minden jónak oktatása, és ő volna min-
den jóknak adója, nem az Isten. Látod Ur
Isten ezeket; látod, hogy ez istentelen nem
tudakozza a' te ígédet, és abban ki-jelentett
akaratomat; sőt nagy bolondúl és kevélyen
kétségbe hozza a' te Isteni vóltodat: mert
mindenek rettegnek tőle, és a' kik ellene tá-
madnak-is, azokat csak könnyen el-fújja: ki
így az Isteni erőt magának tulajdonítván, az
ötet követő blüös népet tarttya meg-moz-
dúlhatatlan Anyafentegyháznak, mellynek
soha vége nem lézen: és valakik ötet nem
követik, az ő szájával ki-átkozza; mert min-
den dolga's tudománya tsalárdság, és emberi
találmányoknak Isten be-fédenek külső éi-
nével való meg-festése, hogy az együgyüket

azzal

azzal tsalja-meg. De nagyobra-is mégyen
ennek gonofsága; mert a' kiket mesterfé-
gel hálójába nem keríthet, azok ellen hadat
készít, Királyokat fel-fegyverkeztet, és fok-
ártatlan vért ontat, vakmerőképen így szól-
ván: Nem láttya ezt az Isten. URam, a' ki
azt mondottad, hogy a' te ditsőségedet más-
nak nem engeded, kelj-fel, emeld-fel keze-
det, az-az, ama' te Lelkedet és Szent ígédet,
nyisd-meg Szemeidet, és tekintsd-meg a' tié-
idnek siralmas sorsokat. Ugyan-is, hogy-
hogy engednéd URam? hogy az az istentelē,
ki tégedet nem fél, és a' te országodat's ura-
ságodat ki-tagadta, tégedet, ki e' világnak
Királya és Birája vagy, így bozszontson és
tsúfoljon! holott jól látod az emberek dol-
gait, és a' te kezdedben vagy on egyedül, hogy
kinek-kinek érdeme szerint meg-fizess. Te
vóltál régenten a' te árva el-hagyatott Anya-
fentegyházadnak fejedelme ama' pogány
Császárok alatt való hozzász üldöztetésekbe.
Te Ur Jépus Krisztus ígérted, mikor a' te A-
tyához felmennél, hogy nem hagyod a' tiéi-
det árvául. Te rontottad-meg amaz isten-
telennek karját, a' te néped ellen ő mellet-
te hadakozó Királyokat és Fejedelmeket, a'
kik az Évangéliom szerint prédikáltatott
igasságot el-akarják valanyomni: Uralkod-
gyál URam ma-is az Anyafentegyháznak
közepette, vezess-d el a' pogányokat a' te föl-
ded-

dedről, hogy ott ne ártsanak többé. Hallgasd-meg a' te egy ügyű hivednek kívánságokat, erősítsd-meg a' jóban ziveket lelkeket, hogy járjanak a' te útaidban igazán: Végre pedig engedgy egész vigasztalást a' te Házadnak, meg-rontván a' Sántát a' telabaid alatt; és ama' bűnnek emberét az' Antikristust, vagy veszed-el, vagy tedd erőtlenné, hogy ő por és hamu lévén ne emeljen ellened orfágot magának, és ne légyen többé rettentésre a' te népednek. Térítsd-meg hozzád a' kegyetleneket, hogy mindnyájan megemlekezvén halandó voltokról, adgyák a' te törvényed alá magokat, és a' te örök országodnak ök-is az igaz meg-térés által legyenek forfosi: Ámen.

XI. SOLTÁR.

Az Istenben bízom jó reménységgel:

Minden hivednek bizonyos bizodalma Ur Isten, jól tudgyuk mi azt, hogy ha éintén minden felől környül véznek-is minket a' mi életünknek ellenfégi, mindazáltal ugyan csak nem kell nekünk kétségbe esnünk, mert vagyon olyan URunk, a' ki-ben mi állhatatosan bízunk, a' ki egyedül többet tehet mindennél, és az ő jósága fe-zint a' benne bízókat soha el nem hagyhat-tya. Meg-engeded URam a bennünk la-kozó bűnért azt, hogy a' kevély ellenfég kergesse a' hiveket, mint a' madaráé a' ma-

darkát,

darkát, hogy azok kételenítteffének falad-
ni helyből helybe, hegyről hegyre. puf-tá-
ról puf-tára, és sohol magoknak fészket és bá-
torságos meg-maradást ne találjanak; mert
ilyen állapattyok vólt az Isten minden ked-
ves embereinek eleitől fogva, a' Pátriárkák-
nak, Prófétáknak, Apostoloknak, és ma-is
minden benned bízó zenteknek, a' mint
a' dolognak valósága eléggé bizonyítja: mert nem zűnnek a' mi ditsőséges Hitünk-
nek gyűlölöi, a' bűnös emberek, el-ké-zíténi
fegyvereket, meg-vonni íjjokat, és azokat
tüzes nyilakkal meg-rakván, minden zége-
leteken és rejtek helyekben keresni, hogy
minket, kik tégedet vallunk, meg-öljenek;
semmi okok pedig nem lévén reá, mivel
senkinek nem vétettünk, hanem egyedül
csak azért, hogy tégedet mi Istennünket zere-
tünk. De mely tsudálatos URam a' te dol-
god a' zabadításban! mert te az igazaknak
gyűlekezetit minden ő munkájok és mo-
zások nélkül meg-tartod; az ellenfégnak a'
vestésre nagy munkával el-ké-zítettett min-
den fundamentomait, ho-zas tanáttal és
mély praktikával való ö-zve-gyűléseket el-
bontod és ha-zontalanná tézed. Oh Ur Isten!
bizony nint-en, miézt tsúfolja hát az istente-
len a' hiveket, mintha olly könnyen el-zéle-ft-
hetné őket, hogy ne lenne köztök sen-mi
gyűlekezet: mert te vagy az ő fejek, te egye-
sited

B

sited őket magaddal és egymással-is, a' te Lelked által; hogy a' Szenteknek egyetisége meg-légyen akkor-is, mikor ök külső egyetüléssel az ő ellenségek miatt egymáshoz nem közelíthetnek. Az égben vagyon URam a' te Királyi Zéked, onnan függenek és várnak egyedül a' hívek, és nem elmernek semmi földi látható Zéket, mellynek ítéleti alá lelkeket vésők; mert ugyan-is nintsen nekünk e földön maradandó városunk, hanem jövődöt keresünk: és noha mi e' földön, te pedig fenn az égben vagy; mindazáltal a' te Zemeid jól látnak ide alá mindent, látják a' te lelki országodat, és még a' gonosz istentelen-is, ki nem ebből az országból való, nem kerülheti-el a' te boldog-álló reá tekintését. Nintsen, oh URam! annakokáért a' te népednek semmi oka arra, hogy megbotránkozzék abban, hogy ő kerekeketet víffel és Zened, az istentelennek pedig nagy boldogsága vagyon világ Zerint; mert te az igazat így próbálad-meg, hogy ő az ő hitiben annál inkább erősödjék, és oltán lelki vigasztalást találjon; az istentelent pedig magának hagyod, sokáig virágozni engeded, mind addig, míg az ő bűnének mértékét betölti, és a te forró haragodnak Zomorú példájává léhen: mert te a' hamisakat gyűlölöd, reájok, mint régen Sodomára, botsáta Ztüzet és kénkövet, mellyekben mint törbe

belé

belé keveredgyenek, hogy soha Zabadúlások ne lehessen; és mint egy erős ZélvéZél el-ZéleZted őket, hogy a te hived ellen őZve ne feregelhessenek. Így töltöd-meg az ő pohárokat, mellyet egéZzen meg-is itatZ vélek; mert te URam mind a' jóknak, mind a' gonozoknak ki-adandó réZeket, a' mint eleve el-rendelted, úgy bizonyosan bé-is tellyesíted. Uram Isten hogy mind ezek így meg-legyenek, a' te természeted kíványa: mert a' mint hogy igaz Isten vagy, úgy az igazságot és annak követőit Zereted, és a' te orozád azokra tekint, a' hamiságtól pedig el-fordúl. Te tötted nekünk a te Zent Fiadat a' Krisztust engeZtelő áldozatúl, meg-igazítván ő benne a hamisat: láttas azért közöttünk igazságnak gyümöltseit, hitet, Zeretetet, pénitentzia tartást; hogy mind Zolásink, mind tselekedetink mutaisák-meg azt, hogy igazságot ajándékoztál nekünk: hogy így mind a' mi Urunk Krisztusnak lelki teste épüljön itt e' világon, a' Szenteknek egyetiségében; mind pedig jövődöben lat-hassa a' vég nélkül való örömet ama' menyei Szentek ditsóult feregében. Ámen.

XII. SOLTÁR.

Szabadíts-meg és tartis-meg Uram Isten.
UR Isten, melly igen meg-vezett az ember e' világon! melly vezettség még az AnyaZentegyházba-is bé-hatott: úgy an-

nyira, hogy méltán félhet az istéfélo emberis, hogy a' pokloinak ki-tátott fájától el ne nyeltesfésék. Tarts-meg azért és szabadíts-meg URam bennünket, mert másképen el kell veéznünk; mert mikor láttyuk, hogy illy közönséges a' veézettség, hanem ha a' te erőddel jövéndeé segitségre, másképen el kell veézni az igaznak-is e' földön: mert mindeket az istentelenek bírnak, és akarattyok éerint igazgatnak; nintsen a' jókra semmi tekintet. El-fogytanak a' éent életü emberek; nintsen, kiváltképen a' nagy rendek között, a' ki hűséggel járjon-el dolgában; úgy annyira elő-ment pedig a' gonof, hogy a' jót és igazságot éerető emberek el-rejteztenek és el-vonták félre magokat, éomorúan látván, hogy a' gonofok forognak-elő mindenütt, és minden az ő kezek által mégyen véghez. Oh melly káros és keferves ez minéünk! mert az ilyen istentelen emberek hazugsággal és hízeltkedéssel élnek, béjönnek a' éent gyülekezetbe, vallják a' hitet, hallgattyák az Isten ígését, keresztyéneknek tettetik magokat, ditsérik és jóvallják a' kegyeséget; de mind ezeket kettős éivéből mévelik, éolgálni akarván a' Krisztusnak, és semmiben ellene nem mondván e' világi kívánságoknak: De jól tudgyák azt az igazaknak lelkek, hogy el-jö az idő, és ezeket meg-itéled URam; mert meg-fogod és meg-némi-

némítod a' tenéked hazudó ajakakat, és a' nagy kevélyen éoló nyelveket, kik magokat az Eklésiában Prófétaának, meg-tsalliatatlan Irás-magyarázóknak, és az Eklésia fejének mondgyák lenni; kinek alája-vetteffenek minden földi Királyok és Fejedelmek. Nem éenek tehát, mind ezek így lévén-is, az Isten együgyü és el-nyomattatott jámbor hivei kétségbe, tudván hogy közel vagyon az Istennek éabadítása, éintén akkor pedig, mikor leg-nagyobb a' nyomorgatás; mert bizonynyal meg-hallja Isten a' éegényeknek éivbéli foházkodásokat, kik nem mérnek fel-éóval éólni, hanem csak lelkekben nyögnek, mint az igen el-fúllyosodott nyavalyájú betegek: mert noha fokáig várakozik az UR, de egyéer az ő hóééü ideig való türése után hirtelen fel-kél, a' puéztító istentelenek gonofságát és a' hiveknek ilyen el-tapodtatását tovább nem nézheti, hanem megfeddi hatalmával az ellenségek dühöfséget, az ő kedves népére éabadítást és békefééget fúvall, hogy az ellenség maga kedve ellen-is lássa-meg éemével a' hiveknek virágzó állapattyokat a' fok nyomorúság után, és éivében meg-rettennyen. Így véé-el, Ur Isten, az istentelennek uralkodása, ki az ő nyelvvel igen fenn en éól vala, és kevélyen azt kérdi vala, Ki a' mi URunk? mert annak uraságánál hatalmasabb a' te igéd, mellyel mint-

mint egy királyi pálczával igazgatód a' te országodat. Tiétta a' te becéződ, ént, igaz, minden részeiben egyenlő, mint a' jól megtisztított ezüst, mellyhez nem ragadott semmi salak, melly hétézer meg-erésztetett: mert a' te Igéd az Eklésianak hét ÉakaÉEaiban eléggé meg-próbáltatott; és mind azoknak, kik a' Krisztust vörték és tanúlták, az ö lelkek-esmérteibé bizonyosnak és hatalmasnak találottat. Tartsd meg azért Uná a te népedet, melly a' te igaságodat bé-vötte és ézereti, és mellynek segítségére fel-költél és eljöttél az ö ellenlégeinek boÉÉúságokra; erősítsd-meg a' meg-esmért igaságban; neveljed hiteket; a' ént ézeretben kösd-övé őket; a' kísértetekben vigáÉtaljad éíveket, és minden erőÉak tévők ellen kegyelmesen óltalmazd. Minthogy pedig a' kísértetekben és nyomorúságokban sokan megÉóktak tántorodni és el-ís hajlani az igaságtól, őrizd-meg őket e gonóÉ nemzetségtől mind örökké, hogy az ö magok-vifeléssel meg ne véÉtegefsék a te népedet; mert ök járnak köröskörnyül, hogy ísmét mint régen uralkodhassanak: és így ha újlag lábra állhatnak, nem léfen békefsége sohol a' te népednek. Adgyad inkább ellenben Uram Isten, hogy a' mint a' hitetlen alá való emberek igen fel-magaÉtalták vala mindeneken magokat, úgy mindennél aláb essenek, igen meg-aláztafla-

nak, és így a' hiveknek ferege találjon állan-
dó nyugodalmat: Ámen.

XIII. S O L T A R.

Miglen felejtes el URam:

S Ok kísérteteket fenvedő hivednek egy-
gyetlen egy reménsége mi Urunk és mi
Istenünk, melly igen forongattatik a mi
lelkünk mi bennünk! mert majd úgy kelte-
tik nekünk a mi kétséges dolgainkban itél-
nünk, mintha töled ugyan el-hagyattattunk
vólna: Térj hozzánk azért sok várakozá-
sunk utan valaha, és ne fordítsd-el orzádat
tőlünk; ne viseld úgy magadat hozzánk,
mintha tellyefséggel bennünket el-felejtet-
tél vólna: Ne engedgyed, hogy a' nyo-
morúságoknak terhe alatt a' kegyes ember-
nek ezek forogjanak elméjében; hanem a'
mint a' te jóságodban meg-nyúgodtunk, úgy
add jó jelét hozzánk való jó kedvednek már
egyézer; mert el-fáradtunk a' várakozásban,
és azon való bánatunkban, hogy mi a' mi bü-
neink elingertettünk tégedet ez haragra. Ur
Isten, a' lelkünkig érnek a' sok kísértetek
úgy hogy tanátsot nem találunk magunkba;
mit kellesték tselekednünk; mert a' teft-is
Érinten erőt vött lelkünkön a' nagy bánat-
nak miatta, mivel nem Éünik a' mi kefer-
gettetésünk; mert noha a' fetétség után,
mellyben az igazságnak esmérési Érinten el-
alutt vala, valami kevésé kezdett a' te napod

fénleni, és az emberi találmányok hijába-
valósága ki-mutatódni; de még ilyen nap-
pal-is meg-vagyon nálunk a' keferüfének
oka és helye, a fok éakadozások és eretnek-
ségek miá, melyek semmit nem fűnnek;
mert az emberek épen el-fájultak, nintsen
a' fenyítéknek helye, a' tévelygő tudomá-
nyok újúlnak, az Eklésiák el-pužtúltak, a'
Éentek el-Éeledtek, fokan a' meg-esmért igaz
Hittől el-Éakadtak, az erőÉakosok az isten-
félő jámborokat el-nyomták, el-tapodtatott
minden igaság, annyira, hogy így kételenít-
tetnek felkiáltani a' hivek: Uram, míglen ma-
gaÉtaltatik-fel a' mi ellenségünk a' Sátán
mi rajtunk? Mind ezekre nézve reménke-
dünk Isteni Felfégednek, nézz mi reánk im-
már, mutasd-meg valami külső jellel és tse-
lekedettel, mindenek felett a' te ellenségid-
nek az igaz útra meg-térítésével, hogy né-
ked gondod vagyon a' te Eklésiádra, mind
lelki mind testi Éükfégre nézve. Hallgas-
meg és felelj-meg a' mi kérésünkre; töltsd-
bé jó kívánságinkat; Éaporítsad a' te lelki
örÉagodat olyan tagokkal, kiknek mind tu-
dományok, mind életek Éent légyen, a' te
dítsófégedre, és a több Éenteknek örömök-
re. Világosít-d-meg a' mi Éemeinket Éent
Igéddelel és Lelkeddellel, hogy érthessük meg
vóltaképen, minémü jókat ajándékoztál mi-
nénkünk a' te Fiadban; hogy ne búlongjunk
meg-is

még-is többé esne tanátskozzunk a magunk
lelkében, hanem tudgyuk bizonyosan mi az
igaság, és azt kövéljük. és így ne engedd fo-
ha, hogy el-alugyunk a' halálban, el-nyelet-
télünk a felettéb való Éomorúságtól, és a'
lelki élet el-óitódgyék bennünk. Ne enged-
gyed óh erős Isten! hogy az ördög örÉaga
ismét fel-keljen és lábra álljon, és így dítsé-
kedgyék a' mi ellenségünk a' Sátán: Meg-
győztem őket! Ne leheessen toha az az örö-
me az ördög örÉagának, mintha győzedel-
met vótt vólna a' te válaÉtottidon; ne hadd
URam őket ismét víÉÉa-esni a régi tévely-
gésbe és rabságba. Így léÉen óÉtán, hogy
a' te Szentidnek gyülekezete. ki minden-
kor a' te jóvóltodban bizott, örvendez az ő
Éívében és a' te Éabadításodban; hogy te Ur
Isten ő nékie nem az ő érdeme Éerint fizet-
tél, hanem az ő hitit és Istenben való bizo-
dalmát kegyelemből jutalmaztattad meg, és
énekel az URnak a ki illy jóttótt ő véle; a'
mint hogy az igaz hit egyútt jár a' lelki bé-
kelséggel és örömmel. Ugy-is híÉÉük Ur
Isten, hogy mikor a' te kegyelmelségednek
gazdagságit illy bőfégesen ki-áraÉtod reánk,
nintsen már akkor temmi hátra, melyet te
általad és te benned, mi Istenünk, egÉzen ne
bírnánk: Ámen.

XIV. SOLTÁR.

A' boldog így Éól az ő Éívében:

B₃

Minden

Minden Éveket és veséket által látó Istent, melly bolond minden istentelen ember, a' kiben nintsen ama' valóságos böltsesség, melly az Istennek félelme! mert noha nintsen olly gonosz és meg-vettetett ember, kiben az Isten felől valami értelem ne volna; de még-is méltán bolondnak mondatik az, a' ki épen tsak a' gonoszára adta magát, ki az Isten törvényével semmit nem gondol, sőt mind a' törvényt, mind a' törvény tévőt, és minden igazságot meg-vét: a' mi pedig mind az Isten Lelkének, mind az Isten házának nagyob meg-homorítására való, ez, hogy illyen magokat meg nem gondoló bolondok igen sokan vannak; sőt ugyan úgy látjuk, hogy minden emberek meg-veštenek, és útálatos dolgokat miveltenek, bálványúl emelvén azt magoknak a' mi nem Isten, s mind magokbá, mind egymás között illetlen dolgokat követvén-el; úgy hogy ne találatnék fenki, a' ki jót tselekednék: Ez az oka, óh bünt gyűlölő Isten! hogy régen az emberek fiaira, kik az első Ádámnak maradéki és kiben mindnyájan vétkeztenek, le-tekitél, ki-mutatván a' te bűn ellengerjedező, haragos orzádat a' mennyégből, mikor ama' Sinai hegyre a' fok ezer Angyalok seregével le-állál, és szóla a' népnek, hogy hinnének te benned, és meg-látnád, ha vagyon-é értelmes közöttök, és Istent kereső,

és a'

és a' töled el-idegenült testi embernek volna-é ereje arra, hogy te hozzád ismét megtérne, és veled egyesülhetne: de látád, hogy e' te magad ditsőséges ki-jelentése-is nem használna semmit az embernek; mert a' mint mindnyájan töled, és az életnek úttjától el-hajlottanak vala, újlag ismét hijába-valókká löttenek, a' bűnnek fertőjébe keveredtenek, a' te Törvényed retentő ki-adása után-is újlag bálvány után vetemedtenek, és ellened való zúgolódásokkal s párt-ütésekkel, nem lévén egy-is a' ki jót tselekednék közülök, el-vezének a' Pusztaban. Oh melly maga-menthetetlen a' bűnös ember URam te előtted! mivel te minden lélekben adtál érrelmet, még sem értették meg tizedeket a' gonoszságnak tselekedői, nem rettentette-el őket az ő lelkek-esméreti az idegen Istennek követésétől: így volt ez azután következett időkben-is; mert úgy meg-vakúltanak az ő újjá-éületetlen lelekben a' bálvány imádó népek, hogy az Isten hiveit tsak azért, hogy Isten hivei, gyűlöltek, kergették és meg-ölték, úgy ítélvén magokban, hogy azoknak halálokkal Istennek tetőző áldozatot áldoznak; és látván a' hiveket kergető emberek, hogy ök bódogul élnek e' világon, nem kezdették ostan az Istent segítségül hívni. De URam a' mint-hogy tsudálatos vagy te a' te Égenteid körül,

B 6

úgy

úgy az ellened meg-keményedett szívű emberek körül-is; mert ugyan csak fel-lekintted az ő lelkek-eszméretit, és meg-rettented őket, hogy rettegjenek rettegéssel, mint Faraó régen, és annakutánna Héródes és a Papok, mikor a Krisztus születésének híré hallották volna, meg-értvén, hogy az Isten az igazaknak nemzetségeiben nagyon, tudnillik a Krisztusban, és mind azokban kik ő általa Isten fiaivá lőttek. Te valóztotad Isten magadnak a téged tisztelő szenteket lakó templomúl; nem lehethát, hogy a kik azokat háborgatták, magok magoknak veszedelmet ne érezzenek: hogyhogy lehet hát az istentelen ember olyan balgatag, hogy ő a szegény istenfélő embert tsúfolja? a ki magában érzi, hogy ő szegény, nintsen semmi tehetősége, és maga erejéhez nem bízván, egyedül Istenhez ragaszkodik, és onnan vár fedelmet; hogyhogy meri annak tanátsát szegénnyel illetni? melly ez, hogy az UR az ő reménysége: mert így szól az istentelen, Bizott az Istenben, szabadítsa-meg hát mostan, ha kedvelli ötöt! Uram Isten, meddig nézheted ezeket? meddig szenvedheted a méltatlanságot? Jöjjön-el már a te lelki Izraelednek Sionból a Szabadító ki az Istennek féllyel el-öfölt fiait az ördög hatalmából kimentse, és mindé népből nemzetségből az újja született szenteknek lelegihez övé-gyűjtse,

gyűjtse, az hitetlenektől el-tapodtattakat fel-fegjtse, és az Eklésia ellenfeleit meg-alázza, hogy többé erőt ne vehessenek az Istennek népén. Szabadítsd-meg URam és fordítsd jobb állapotra a te népednek foglyait, add-meg szabadságokat: töröld-ela kegyetleneket: vedd-el a szegényt a te hivednek orszájakról, hogy ne legyen gyalázattokra többé az ő te benned bízó tanátsok, hanem ellenben teljek-bé örömmel az ő szájok; örüljön a Jákób, és mind azok, kik lelki származással Jákóbtól és több hitbéli Atyáinktól származtanak, érezvén szívükben, hogy az Istennek szíve beléjük öntetett nagy mértékben: és így mind egyaránt örvendezzenek, mikoron látandgyak, hogy már el-töröltél az ő szemeikről minden könnyűlátást: Ámen.

XV. SOLTÁR.

URam ki lészen lakója:

Bünt gyűlölő szent Isten, minthogy így el-fogta az egész emberi nemzetet a természeti vezettség, és mivel így meg-vakult a maga javára az ember, hogy tellyességgel nem tudhattya az ő idvességének úttyát, hanemha Isten tanítandgya arra; méltán megbúsúlhat, és kértheti ezt a mi lelkünk: URam kítsoda fellérkedik a te szírodoban, és kítsoda nyugtízik-mega te szent hegyeden? Mert tudgyuk azt URam, hogy rogen a Móses bujdosó

bűjdosó fátorához kötötett volta' te jelen-
léted; az után pedig a' Sion hegyén való Dá-
vid állandó hajlékához, a' Szövetségnek lá-
dájánál. Láttuk URam és érttük, hogy
nem minden ember alkalmas a' Men-
nyeknek országára: mert noha az Istennek
Ekléfiája-is nintsen valami motsok és ráncz
nélkül ez életben; mindazáltal azt-is tud-
gyuk, hogy vannak olyanok-is, kikről a' Kri-
stus azt mondgya: Nem esmértelek soha ti-
teket. Oh melly igen boldogok volnánk
URam Isten, ha mi olyan böltsek lehetnénk,
hogy tudnók voltaképen meg-érteni a' mi
tíztünket, mi illik az Isten fiaihoz, a' kik a'
te országodnak polgári társaságában vannak!
noha tudgyuk-is azt URam; mert te jelen-
tedted-meg minékünk. Segélj hát mi jó
Istenünk bennünket; hogy noha még a' leg-
Éntebbek-is nem tökéletesek te előtted,
még-is a' mint te kívánod járhasfünk töké-
letességben, az-az, légyen avagy tsak töké-
letes és nem tsak Éines igyekezetünk arra,
hogy a' te országodat keressük: adgyad e'
mellett, hogy tseledkedhesünk igaságot;
noha igen bűnösök vagyunk, hihefünk a'
Kristusban és hitünket 's ő benne való igas-
ságunkat mutathasfuk-meg az új életnek és
meg-térésnek jó gyümöltseivel: adgyad ezt-
is, hogy Éölhasfünk igaságot a' mi Éivünk-
ben, ne eredgyünk tsak a' mi kívánságink
és el-

és elménk tetézése után, vagy az emberek
találmányin ne kapjunk; hanem a' te igéd-
nek tízta és bizonyos tanításit 's igaságit
végyük-bé, és azokat kövessük: mert bizony
boldogok azok, a' kik a' te törvényedben
gyönyörködnek éjjel és nappal. Minthogy
pedig nekünk e' világon az emberi társaság-
ban kell élnünk, adgyad, hogy a' mi feleba-
rátinkat igazán Éeressük; mivel a' társaság
fenn-tartására nintsen jobb eszköz a' Éere-
tetnél: ne engedgyed hát, hogy nyelvünk
rágalmazásra fokadgyon; ne légyünk tsak a'
más ember dolgaiban vigyázók, és sokban bi-
rák, ne Éértsük-meg mások előtt azoknak
betsületeket és híreket: ne tselekedjünk gon-
nozt felebarátunknak, vagy javaiban azt
meg-károsítván, vagy lelkében meg-Éomo-
ritván, vagy botránoztatásunkkal bűnbe
ejtven; annál inkább gyalázzatval ne illessük,
vagy a' felöle való rozt híren ne örüljünk; sőt
a' mennyire tölünk lehet, mások ellen-is öl-
talmazzuk, és ügyét tízteséges mentségün-
kel forgassuk; és a' mint a' maguak betsüle-
tit Éerettyük, úgy a' másét-is motskoltatni
ne engedgyük URam engedd azt-is nekünk,
és segélj arra jó Lelkoddal, hogy a' mi Éeme-
ink előtt útálatban légyen a' gonozt ember,
a' kinek nintsen a' Kristusban réze, és úgy
él mint egy meg-vetretett; hogy az olyan-
nak sem gazdagságáért, se nagy világi tekin-
tetjért

terített kedvezni ne kívánnunk; ellenben mindenek felett az Istenfelőket betsüljük, barátságunkat azokkal tartsuk, ámbár meg-nyek és világ érint bűstelenek legyenek-is. Esküvésünket még kárunkal-is meg-tartsuk, nagyobbaktartván Istent, a' kire esküfűnk, mint sem a' magunk ideig való hasznát: ne is keressük semmiben csak a' magunk hasznát; hanem a' közönséges épületre vigyázunk, és mindenkor inkább igyekezzünk jól tenni másfal, mint sem a' magunk nyereséget keresnők; a' jó-tételben pedig semely valogatással ne élünk. Adgyad, hogy segítségük a' fűkölködöt töled vett jóvainkból, semmit attól vígés nem várván: mind ezek felett az Isten igéjét, és egyéb lelki ajándékok oktatását rút kereskedésre ne fordítsuk: az Isteni felelmet semmink előtt hordozván mindenekben, az ártatlan ellen ajándékot ne vegyünk, hogy attól meg-vakittatván lelkünk. ennek ügyét el ne fordítsuk. Segélj mind ezekre Ur Isten bennünket; mert el-hittük és tudgyuk, hogy a' ki ezeket tselekezi, soha ki nem mozdúl; mert a' mint az illetén ember meg-újított a' szent életre, úgy maradandóképen meg-is gyökerezett a' Krisztus hitiben: hogy így mi-is meg-maradhassunk a' mi Urunk Krisztus által kezdetett jókban, és Istentől meg-erősítettetek lévén, mindenek minékünk jónkra szolgáljanak: Ámen.

Tarts-meg engemet oh én Istenem!

Ö Rökké-való Isten, mi megváltó Urunk János Krisztusnak ditsőséges szent Atya! mi te bűnös, de örök életre váltott néped, a' mi Urunk Krisztusnak mint fejünknek itt e' világon szentvedő tagjai, az ő képeben-is jelenünk-meg te előtted; ki az ő testének napjaiban, mikoron nagy kiáltással és könyhúllatásokkal való könyörgéseket vitt volna te elődbe, azokból a' mellyeket szentvedett, meg-tanulta az engedelmességet: és ugyan az ő nevében áhítatosan reménykedünk Felségednek, tarts-meg és őrizz-meg bennünket az Anyaszentegyházban, mint te tselédidet: mert az emberi nemzéségnek meg-esküött ellensége minden mestersegeivel igen ostromolja a' te hiveidet, hogy nékik gyülekezeten ne lehessen, melly te rólad neveztessek; mi pedig egyedültsak te benned bizunk, el-hívén azt, hogy te nem hagyod-el soha, mint jó Isten azokat, valakik te hozzád folyamodnak. Te vagy a' mi jól tévő Istenünk; mi bennünk pedig semmi nintsen a' mit tenéked adhatnánk, vagy a' mivel néked használhatnánk; hanem csak ez, hogy köteleseknek esmérjük magunkat a' te szolgálatodra: de tenéked szolgálunk akkor-is, mikor a' szenteknek, kik még e földön bűjdosnak, minden erőnkkel kedveskedni és tetszeni igyekezzünk; mert

te azt úgy véled mi tölünk, mintha veled közlenők, valamit azoknak leg-kisfebbikével közlünk: mert sok nyomorúságok és fájalmok esik a te féntidnek, kiknek egész életek, mint az ő fejeknek a' Krisztusnak vala e' földön, merő azon kereft viselés; de mind azok-is nékiek fiettető utak a' magok meg-efmérésére, meg-alázására, és mind annál nagyobb nagyobb értelem szerzésére. Nem követtyük pedig URam a' képmutató gonosz embereket, kik abban tarttyák az ő kegyességeket, ha sok véres áldozatot vihetnének tenéked a' hamisan és erőszakoson keresett jókból-is; nem akarunk mi soha az ilyenekről neveztetni, sem gyülekezetekbe menni, sem soha róluk emlekezni: Elég URam minékünk a' te kegyelmed; te vagy a' mi örökségünknek része, nem akarunk mással közösködni senkivel; te vagy a' mi pohárunknak-is része, nem kívánunk mással senkivel barátsági szövetséget; te álatod helyre a' mi részünket, melly ez, hogy tégedet mi Istentünket birjunk örökké, és soha ki ne essünk a' te szerelmedből: Ugyanis URam, hová mennénk másúvá? mert te nálad vannak egyedül a' kötéllel méretett és oztatott szép örökségek, mellyek minket meg-elégíthetnek; nem-is kívánunk soha ezen kívül semmit. Hálá legyen azért URam tenéked, ki nekünk ezekre értelmet adtál;

adtál; mert a' test és a' vér ezeket meg nem jelenthette minékünk: te pedig fel-indítottad a' mi belső részeinket, hogy még a' kísérteteknek setét éjtékaiban-is gyűlöljük mind azokat, a' mellyek tenéked nem terfének, és tellyes minden indulatinkból keresztsük és kövessük azokat, a' mellyek tenéked kedvesek; mert ez, a' te jó Lelkednek munkája mi bennünk. Mert nints, URam, az igaz híveknek más céljok; hanem egyedül Istent függéztik szemek eleibe, ő rejá néznek, ő róla gondolkoznak, töle várnak, és ötet tisztelik egyedül: Mert mikor Istent az ő féntjeinek jobbok felől áll, és ő mellettek óltalmúl fel-kél, a' pokolnak erős kapuji-is semmit nem árthatnak nékiek, sőt csak helyekből-is meg nem mozdíthatttyák őket; mert a' ki ehez a' Köziklához ragaszkodik, annak egész állapotása és bátorsága vagyon. Oh Ur Istent, melly gyönyörűséges gyümöltsei léznek ebből a' mi hitünknek! mindenek felett ebből foly ama' lelki öröm, melly szívünket, elménket, nyelvünket egészen el-fogja és el-tölti; sőt testünk-is bátorságban nyugszik: mert mihelyt az hű embernek lelke örömmel bé-telik, ottan teste-is erőt vézen, és nem retteg; sőt a' nagy nyomorúságokat-is jól el-fenvedi, léven reménysége, hogy ha meg-romol-is, de ísmét meg-újúl, és jobb életre támad-fel: Mert

Mert valamint a' mi Urunk Jézus Kristus, ki minden hiveknek feje, és első-ülött az Isten fiai között, a' ki valósággal meg-holt és el-temettetett, de a' koporsóban nem maradt, hanem harmad napon az halhatatlan életre fel-támadott, és a' halálon és a' poklon győzedelmet vött; úgy el-híéünk mi is, valakik a' Kristusban híéünk, hogy mikor meg-halunk-is, a' halálban nem maradunk, hanem a' halálon által meg-maradandó életre mégyünk. Oh mi idveségünknek Isten, melly igen épen tanítáé bennünket az életnek öfvényire, midön a' te Lelkoddal oktatód a' mi lelkünket! melly életet ugyan még e' világon kezdünk élni; de ez jó, valósággal akkor tellyesedik-bé, mikor tégedet éintrök éinre kezdünk látni az egekben: ott lézen ostan az elégtéges öröm: ott lézenek a' te jobbod felől minden gyönyörűségek; mert ott ül az idvezítő Jézus, ki onnan, mint az Ekléfiának feje, még ez életben-is az ajándékot böven ostanogattya azokra, a' kiket néki adtál: Mellyben minékünk-is mindnyájan adgy réét nagy bőfeggel: Ámen.

XVII. SOLTÁR.

Hallgasd-meg igazságomat:

JEhova Isten, ha a te Fiadnak a' Jézus Kristusnak igazsága, mellyet nékünk kegyelemből tulajdonítáé, mintha az ugyan mi igazságunk volna, szabadságot nem zezett

zett volna minékünk a' te hozzád való menetelre, még tsak arra sem volna bátorságunk, hogy tégedet segítségül híjjunk. Most pediglen bátorságosan így éöl a mi lelkünk: Halld-meg URam az én igaz-ágomat, a' nékünk ajándékoztatott igazságban fundaltatott reménységünket tellyesítsd-bé, mikor a' Kristus nevében imádunk tégedet, ki már ö benne a' te régi ígértidet bé-telleyesítetted. Figyelmezzél kiáltásunkra, éivünknek oly buzgó kérésére, melly már nyelvünkre is ki-hatott, és ott zengedez: borsásd füleidbe a' mi könyörgésünket, mellyet te elődbe, mint Biró eleibe, éin-mutatás nélkül ki-töltünk: jöj-jön-ki az igaz ítélet a' te orczád elől, és légyen az közönségessé, hogy az Ekléfiá ellenséginék ne lehesen okok az ártásra, és így a' te ézemied igazat fognak látni; mert ha a' te ítéleted ki-jö, senki nem mér vádolni; és a' te válaétottid bé-jönek a' te orczágodba, és a' te tetéésed ézerint élnék hittél, ézeretettel. URam, ki mindeneket tudé, te az éjtzakának fetétségében, mikor a' nappali gondoktól üressék volnánk, megpróbáltál és meg-látogattál bennünket a' te évangyéliomoddal befédéved és meg-erősítő kegyelmeddel: söt a' ézenvedéseknék égő kemenczéjében ugyan megolvastottál, mint az aranyat; de a' hitnek tisztaságában találtál; nem pedig abban az hamisságban, mel-

mellyel a' mi gyűlölöink vádolnak vala bennünket: és a' mit szívünkben el-végeztünk, hogy a' te akaratodtól el-ne távozzunk, úgy töttünk szájainkkal-is vallást. Mind ezek felett, mi te népeid a' mint igyekeztünk magunk éntül élni te előtted, úgy máfokat-is teheségünk szerint jóra inteni a' jóra venni és szoktatni, kívántunk: Ellenben, a' te ajakidnak befédéről, mint életünknek igaz regulájáról, meg-emlekeztünk, attól el nem távoztunk; sőt a' latornak öfvényire igen vigyáztunk, hogy azokat el-kerüljük; mert az sem az Istennel, sem annak törvényével, sem betsülettel, sem Égyennel nem gondol semmit: mert mi a' mint a' te törvényedből meg-tanúltuk a' mi tiétünket, nem akartunk soha arról el-hajolni sem jobbra, sem balra. Hogy-is ne biznánk mi te benned URam, és hogy ne hínánk segítségül? holott tudgyák a' mi lelkeink, hogy te bennünket mindenkor meg-foktál hallgatni: most-is azért mindeneket egyebeket el-hagyván, téged kérünk, te hallgassd-meg a' mi szájunknak befédét; mutasd-meg nyilván való jelekből, hogy kiváltképen való Szeretettel viseltetel a' te Eklésiádhoz, és azt a' te kegyelmednek munkáival ugyan el-bővítet: annakokáért azokat, a' kik a' te jobb-kezed hatalmának hatalommal akarják ellen vetni magokat, hogy azokat-is a' kik a' te

jobb-

jobb-kezedhez folyamodnak, meg-erőtelensékek, és a' te királyi Éked ellen Éket emelnek, vezessed-el; a' te népedet pedig tartsd-meg kegyelmesen. Viselj kiváltképen való gondot a' te Anyafentegyházadra; tartsd-meg azt, mint kedves népedet; őrizzed, mint Émed fényét; őltalmazd minden ártó ellenfege ellen, bé-fedezvén szányaiddal, mint a' madár az ő fiát, mikor láttya, hogy valaki bántásokra igyekezik: így te-is URam a' te erőtelen gyenge népedért magadat vesd ellenébe az őket háborogatóknak; mert istentelenek és gonoszok a' kikkel a' te népednek vagyon ügye, az ártásra mind erősek 's mind igen kézek; semmi mesterléget el-nem mulatnak, valamivel a' mi lelkünket bé-keríthessék, mintegy hálóval, és el-fogják a' szabadulásnak minden útát tőlünk. Hogyhogy ézenvedheted URa ezeknek kevélységeket? kik az ő gazdagságokban bizván, mellyel bővölködnek, az ő kövértségeket bé-rekeztették; minden irgalmaságnak munkáit meg-fogták az alázatos együgyű hivektől; és szájokkal nagy kevélyen Éolnak, mind Isten, mind ember ellen: Sőt annak felette ugyan leselkednek a' te néped után, és igen Éemesek 's vigyázók az alkalmatosságra, hogy a' hiveket a' földig le-nyomják, hogy azok egészen megaláztatván ők uralkodgyanak egyedül: úgy-

is

is homjuhozzák a' téidnek véreket, mint a' kegyetlen oroflán a' prédát. Ezeket mivel mind éines mesterlégeivel, mind pedig nyilván való kegyetlenkedésével az ellenség De te bölts és erős Isten hatalmas vagy, mihelyt akarék, ezeknek meg-fegyvenítésekre : kelj-fel azért, hogy töled rémüljenek meg; állj esembe vélek, hogy gátolódgyanak meg; ved-le őket, meg-fegyven az ő kemény merő nyakokat, és vedd-el erejeket, hogy ne árthassanak. Szabadíts-meg az istentelenektől, kikkel minket látogaték, mint a' te büntető kezednek fegyverével, hogy meg-próbálgad azok által hitünket. Szabadíts-meg e' világ fiaitól, kiknek minden elméjük csak e' világi gyönyörűség; kiket az ő kívánságok éerint bé-is tölték minden jókkal, hogy az ő világi boldogságok ne tsak fokafodgyék, hanem fokáig-is fenn tartson még a' maradékjokban-is; hogy így a' hivek általok annál tovább próbáltassanak, midőn láttyák az ő hozzás ditsőségeket e' világon. De mind ezek így lévén-is URam, ugyan tsak miénk a' jobb rész, a' kik te néped vagyunk: nekünk adatott a' Krisztusban az igazság, mely által minékünk szabadságunk vagyon arra, hogy láthassuk a' te orczádat, a' te hatalmadnak és kegyelmednek ki-jelentését a' te hivednek meg-fokasításában, az igaz tudománynak terjeftésében, lelke-

lelkeinknek sokképen meg-vigasztaltatásokban még ez életben: kiknek ez életnek nyomorúsági után adgyad, hogy láthassunk tégedet a' ditsőségben minden homály nélkül, és ama' mennyei örömben minden jóknak elégségében minden éhség és homjúság nélkül: Amen.

XVIII. SOLTÁR.

Oh én URam, ki erőt adsz énnekem!

ERős mindenható Isten, ki a' te hivednek minden ellenségekkel bírék, és azokat lábod alá tapodod, mihelyt akarod : ennyi sok és nagy jó-téteményidért, mit adgyon tenéked a' te néped? nintsen semmije egyéb, hanem hogy tégedet tiszta éiből, minden erejéből és belső indulatiból éeret, és magához kaptsolni kíván, mint maga erős-ségét, kihez támaézkodhassék : mertugyan-is, hogy az el-esett bünös eraber az ő Krisztusában meg-állhatott, egyedül a' te kegyelmednek munkája. Kérünk azért tégedet, kik te elötted most igazhittel megjelentünk, adgyad nekünk azt a' kegyelmet, hogy tudgyunk tégedet a' te méltóságodhoz és jószágodhoz illendőképen éeretni. a' te atyai éeretettedben bizni, és a' te segítségedet mindenekben kívánni, és azt nagy háladatofsággal meg-esmérni: mert te vagy a' mi erőségünk, erős várunk, és minden nyomorúságinkból szabadítók; a' mint azt az Eklé-

fiának sok üldöztetésiben nyilván megmutattad: te vagy a' mi erős Istenünk, ki megtartottál minket; hogy, mint sokaknak, a' nagy kísértetekben-is ne fogyna-el hitünk: te vagy a' hiveknek köziklájok, ki a' te egygyetlen egy Fiadon építéd fel a' te Házadat: te vagy a' mi paisunk, és idvességünknek szarva, melly által a' mi ellenségeinket elűzésted: te vagy a' mi fel-magaftaltatásunk, melly által mi minden ellenségeink felett lévén, nem félünk semmit, hogy azok hozzánk férheszenek. Meg-is tapasztaltuk mi ezt magunkon: mert midőn sokszor az halál fájdalmi annyira környül vöttek bennünket, hogy csak-nem belé merültünk az halálba és az Isten átkába; mikor az álnok embereknek erőszakos tsalársági rettentenek vala minket, és a' pokolnak kötelei 's a' halálnak törei ugyan meg-előztenek volna bennünket, azt tselekedéd, hogy a' töör elromlanék, és a' halálnak fülákja semmit ne árthatna: úgy hogy mindenkor az Eklésziának a' leg-nagyobb meg-örongattatása, a' szabadságnak és ditsőségnek tágas kapujára végeződött és változott; mert az Évangéliumnak hatalommal való prédikálásával sokan a' Krisztus hitre meg-tértenek, mintegy nagy föld-indulás által; melly miá a' hegyek fundamentomi-is, a' nagy Fejedelemségek, és népes Országok meg-mozdúltanak.

Rette-

Rettenetes itéletű Isten, melly nagy dolgaid vóltanak tenéked a' te Anyafentegyházad körül! melly tsudálatos itéletekkel éltél annak ellenfégi ellen! mert fel-gerjedvén eslenek haragod, füst jött-ki a' te orrodból, és eleven zenek a' te szádból, mellyekkel megrettentetted a' népeket, meg-illetvén és emésztvén őket, kik illy vakmerőképen támadtanak-ellened: de jöttél ő hozzájuk felhőben-is és homályban, meg-ervén sokakat közülök igaz itéletedből lelki vaksággal és meg-keményedett szívvel; hogy a' kik nem hittének a' prédikáltatott igazságnak, maradnának a' hitetlen-ségben, és hinnének a' hamisságnak: még pedig, mint a' fétetséggel el-jártad a' földnek határait, hogy ki-öntenéd haragodat a' hamisakra, és mindenütt fel-keresvén meg-vigasztalnád a' te válaftott hiveidet. Ennek felette, bé-is vontad Isten magadata' vakmerő népek előtt fétetséggel, fétét vizekkel és fellegekkel, hogy az ő büntetések napján ha zinte kiáltanának-is hozzád, meg ne hallgassd kéréseket; és így itéléd őket mind addig, míg őztán ki-tetženének a' vizeknek forrasi a' te meg-feddő szóra, és ki-nyilatkoznának a' földnek fundamentomi: mert a' te orrod zenének fúvása miatt egész folyó-vizek el-száradának, úgy hogy azoknak fenekai meg-látnának; mikor minden földi hatalmas-

C 2

ságo-

ságokat, mind belseket, mind külsőket, Fő Papokat a' Sídók között, és Császárokat a' Pogányok között, kik az Évangéliom prédikálását és az igaz Hitnek terjedését megtartóztatták, le-nyomád, el-töröld, hatalmat elrontád, és lakosiból-is földöket fenekig ki-puészítád. Oh Isten, mely jó, és tiszta tudálatos vagy te a' tenépednek meg-ébedítésében! kikre oly nagy gondod vagy, hogy az égből botosáza fegtséget nékik, magad ki-vonód a' fok vizekből, az ördögnek, bűnnek és halálnak átkából őket. Te vagy palczajók erőtlenségekből még akkor is, mikor a' gyötlőből úgy meg-előzik és kerítik az ő feregekkel, hogy éintén eldűlni látszik minden dolgok; de éintén akkor ad nékik tágasabb helyet, mellyben lelkeknek nagyobb ébadságával tisztelheszenek tégedet, a' hova mások-is feregenként gyűljenek, hogy vélek együtt néked szolgáljanak. Így mutatod-meg URam, hogy még a' nyomorúságok között-is jóvát kívánod és munkálódod a' tiédnek, és jól téz vélek, mind addig, míg el-töröld végre az ő femeikről a' könyhúllatást: mert nem felejtethed-ele a' te Kriftusodnak igafságát, melly néküink-is hiveidnek tulajdonítottát hit által, hogy a' te néped meg-jön-tűlván a' holt tselekdedektől, tiszta kezeket emelheffen-fel hozzád, mellyet nékik gazdagó meg-is jutalmaztat.

söt

sőt továbbra-is meg-erősítéd őket, hogy jár-
hasznának te előtted, és el ne tántorodgyanak
a' te parantsolatidtól, hanem végig meg-ma-
radgyanak a' meg-efmért igazságban, és vízf-
és ne mennyenek az ő régi bűnöknek gya-
korlására: mertugyan-is mi bennünk a' mi
jó vagyon, egészen az te munkád; azért Ére-
teted, mint te munkádat; Éreted azokat,
a' kik tégedet Éretnek; tiéza vagy a' tié-
tákhöz, a' kik a' te Igédttől és Lelkedtől meg-
illettetvén, a' világnak motskaitól magokat
meg-tiétittyák, azokhoz te-is ki-mutatod
a' te tiétságotad, hogy te nem vagy a' bű-
nösnek társa; el-tízöd előled és el-veted a'
képmutató kerefétyéneket, és meg-tiétitod
azoktól a' te Házadat: Ellenben URam, a'
vízfás, és el-tekeredett útú emberhez te-is
vízfás vagy; és minthogy vélek egy útú nem
jár, vízfásnak látzol az ő gonőz terméfe-
teknék, mivel az ő dolgok a' tiédttől mindenb-
külömböz; ezért meg-keményítik magokat,
és haragúznak reád, sőt káromolnak, mint-
ha igazságot nem követnél e' földön: mert
tudálatos az emberek Émei előtt a' te mun-
kád, mellyel te e' világot igazgatod, és a' mel-
lyel gyakorta az emberek ítéletit, gondolat-
tyát és reménfégét meg-tsúfolod; mert az
el-nyomorodott nyavalyás népet megtartod,
mellynek femmi ereje nem látzik, mellyel
a' gonőznak ellene állhatna, és annakeleve-

nító gyökerét ki-áradni teljességgel nem engeded; ellenben a' kevélyeknek szemeket, kik az ő gazdagságokkal magokat el-hívén nagy dolgokat forgatnak vala az ő elméjékből, úgy meg-alázod, hogy minden nagy reménységek a' porba esék; úgy hogy az Anya-fentegy ház végre olyanná váljék, mint a' jól fel-készült hadi sereg, mely kész az ő ellenfével szembe állani, és annak erejét erővel vívni verni. Oh Ur Isten! mindent úgy igazgatsz te a' te néped körül, hogy esmérje-meg és vallja-meg minden, hogy csak te vagy Isten egyedül, kinek kelljen hinni, és te vagy az erős közök, kihez mindennek bátorsággal kellesték bizoni. Ugyan-is, te övedzed-fel erővel a' te hivedet, hogy minden rajtok eshető nyomorúságokat elvisselhesse: te téved gyorsá őket, mint a' éarvasok lábait, minden éent igyekezetre: te tanítod a' hadakozásra kezeket, hogy a' te éent igédet forgathassák és hirdethessék nagy erőben, és azzal, mint sebes nyíllal, bé-hassanak az embereknek éívekbe: te általad kergették és meg-verték sokszor az ő erős ellenféveket; mert a' hívő ember erősebb az ördögnek minden erejénél az ő benne lakozó jó Lelked által. Te éabadítottad-meg a' te hivedet és az Eklésiát a' népnek pártolkodásától, támadásától, és ellenmondásától: sőt töltöd a' Pogányoknak fejekké, hogy

hogy minden nemzetből éemély válogatás nélkül hínának a' te örök tanátsod éerint a' te esméretedre; úgy munkálódván azokban-is, hogy mihelyt hallanak az Évangéliom igéjét, ottan engednének néki: úgy annyira, hogy még a' kik nem hinnének-is közölők, féltekben hazudnának, és el-vertvén az idegen Isteneket, tettetnék magokat a' te Eklésiád tagjainak lenni. Méltó vagy azért, óh nagy Isten! hogy a' te neved fel-magasztaltassék a' éent gyülekezetekben: méltó vagy, kiben hidgyenek és a' kit féljenek mindenek, a' ki a' Sátánnak titkos mesterfégeit és nyilvánvaló erőszakosigyekezetit-is megboféllád, és az ő orféagát meg-kevesítéd; sőt sokakat azok között az Eklésiának lábai alá vetéd, hogy vagy ök-is hidgyenek, vagy ennek utánna, úgy, mint eddig éokták vólt, a' hiveknek ne árthassanak. Méltó vagy ennyi sok rendbéli lelki 's testi jó-téteményidért, hatalmas éabadításidért, éaltalmazásidért, vígaéztalásidért, hogy az Eklésia tégedet, mint régen a' te Lelkessel el-készített Apostolok által, úgy ma-is mi általunk a' népek között hirdessen és éenekeljen a' te nevednek, nagy lelki kéfésséggel örvendezvén te benned; ki a' te Krisztusodat örök kegyelmeddel, éereteteddel környül vötted, és minden hatalommal éaltmazod, véle írgalmasságot tselekeféel, és mind azokkal, kik

ő benne azon kegyelemnek forrása; kiknek fámokra a mint régen ajándékokat vött onnan felyül te töled, úgy ma-is a' te jobboldon ülven minden fogyatkozás nélkül javait bővön öftogattya az egekből: Ámen.

XIX. SOLTÁR.

Az egek befélik:

Ditsőféges nagy Isten, mely nyilván tanítták a' te kezeidnek munkái a' te nagy vóltodat, a' te örök létedet, hatalmadat, istenségedet, és minden tökéletességedet! de ímé az ember a' bűn miatt úgy megvakult, és úgy elfordult a' te munkáidnak észlelésétől, hogy az tégedet meg nem tudhat, és nem veheti észbe, kiből és ki által mozog és vagyon, hanemha te magad nyújtod URam azt a' kegyelmet, hogy az ő fíemei meg-nyílnak, és lásson. Megfíse tselekedted ezt URam nagy mértékben akkor, mikor a' Pogányokat hittad a' hitnek törvénye által; kik meg-is hallották a' te fíódat az Évangéliom prédikálásában, és a' te neved nagygyá lött minden nemzetek között; és az egek ki-kezdették beszélni mindenütt a' nagy Istennek ditsőségét, mely egek eddig tsak mintegy némák vóltanak a' vak és fíket népek között. Oh mely fíép renddel beszélik ma-is ezek a' Teremtőnek tőlünk meg-foghatatlan ditsőségét! ki mindenütt mindenekeket bir és jól igazgat az ő hívő

hívő fíainak haénokra, és hogy minden teremtések nékiek engedelmeiséggel fíolgálnak, bőltsen el-rendel. Minden napon meg-újúlnak URam a' te igralmasságid mírjünk; mert az egymás után következő nappalok bőlféggel hirdetik az ígét, és az íjtéka az íjtékának bőltséféget tanít: nintsen egy nap, és nintsen egy íjtéka, melyben az Istennek hatalmas bőltséfége és jósága ki ne mutassa magát nékünk; és noha ezeknek nintsen fíoló nyelvek, mindazáltal a' fígyelmetes elméknek meg-jelenük mintegy belső íhléssel az Istennek tsudálatos és végheterlen tudományát; és annak felette nintsen semmi a' terméket dolgoiban, nelly a' fíép ki-terjett egektől, főképen pedig ama' fíép világsító és mindent melegítő Naptól ne venne elevenféget. Oh bőlts Isten, mely nagy és fíép ajándékok ez, hogy mindenekeket e' földön a' te egeidnek és a' te fíeny Napodnak rendes járások által így igazgatf! de még-is nagyobb és mindenekeket fíelyül máló az az ajándék, melyet adtál a' te híveidnek az Anyafíentegyházban, és melyet más nemzetektől meg-tagadtál; tudnillik, a' te tökéletes törvényed, mely ugyan meg-eleveníti a' lelkeket; és a' te bizonyágtételed a' fíent Írásokban, mely bőltséféget ad a' kisedeknek. Mert valamint a' Nap fíísta, és vétek nélkül el-végezi

az ő rendes útát; úgy a' te törvényed-is tökéletes, és minden hibázás nélkül megtéríti a' lelkeket a' fedettségből a' börtenségeknek szép világára, a' halálból az életre, a' hitetlenségből az idvezítő hitre: Azonképen a' te bizonyosságtétele-d is igaz, és meg-változhatatlan igazságú; melly azokat, a' kik gyermekek, és semmit nem tudnak, tudatlanságokban tanította; és arra reá segíti, hogy megtanílják, mi legyen a' te szent akaratod, és melly használatos legyen az a' léleknek. Jók Uram a' te parantsolatid; tiéte az URnak félelme; mindenestől fogva igazak az ő ítéltei: és nohá nintsen e' világi emberek előtt. Zebb és börsősebb a' tiéte aranynál, és kívánatosab az édes méznél; de még-is mind ezeket felyül haladgyák a' te Éádnak beéddi, mert ezek a' hiveket minden ő nyavalyájokban ugyan meg-enyhítik és éleztik, az ő teremő és meg-tartó Istenekről hathatósan emlékeztetik, Istennek régi ítéléteit és munkáit elő-rakják, és azok által elméjeket világosították; úgy-annyira, hogy a' te Éolgaidnak ez az egy tanító mesterek, mellyek őket börtsekké tehetik az idveségre, és tanítják a' valóságos szent életre: mert a' te igédnek tudása mennél bővebben vagyjon valakinél, annál nagyobb annak megjutalmaztatásais ugyan tetőled mi Istenünk-től, annál jobban kösfolja-meg az olyan ember

ber még előre a' következendő boldogságnak ízít; mert az igaz hit mindenkor együtt jár a' lelki békeféséggel és örömmel. Mind ezek így vannak Uram; mert te igen jó vagy a' te népednek: de mi bennünk gyarló emberekben, jaj melly igen fok a' fogyatkozás! óh! kitsoda tudhatya-meg a' vétkeket? ki tudná Éamba venni, mennyi Éer tántorodik-el a' te törvényedtől? kitsoda olyan magára vigyázó, ki meg-tudhasá, mikor esik-el? kitsoda érti, és ki gondolja-meg vóltaképen a' maga esetit? Kértünk azért Uram tégedet Éívünknek belső indúlattya-ból, hogy a' mi titkos bűneinktől tisztíts-meg bennünket; a' mit gyarlóságunkból tudatlanul vétünk ellened, ne tulajdonítsad azt nékünk vétkül kárhoztatásunkra: a' vakmerő ÉántÉándékos bűnőktől pedig tartóztad-meg Éegény Éolgaidat, avagy tsak ne engedgyed, hogy azok erőt vegyenek, Éokásba mennyenek, és uralkodgyanak mi rajtunk. Így lézen Uram, hogy mi-is tenéked börtárhoztatás nélkül való lelki-esmérettel teljes Éívünk-ből Éolgalunk, és tiszták léÉünk, tiéte lézen lelkünk a' bűnőktől, lelkünk-esmérési bátorságos lézen és tsendes azoknak vádgyoktól. Adgyad nékünk a' Szent Léleknek azt a' kegyelmét, és munkálódgyad s vidd véghez azt bennünk, hogy tsak azokat gondoljuk, Éóljuk és tselekedgyük,

a' mellyek tenéked tetzenek, és a' te Lelked előtt kedvesek és kellemetesek. Így tégy mi velünk mi erős közközlünk, kihez folyamodunk egyedül, hogy te benned és te általad mindent véghez vihefsünk. Így tégy mi velünk mi szabadítónk, ki minket az ördögnek rabságából magad számára meg szabadítottál: mert ugyan-is árron váltattunk meg, azért tiéd vagyunk; tarts minket drága árron vött fáját népednek mind örökké: Ámen.

XX. SOLTÁR.

Az UR tégedet meg-balgasson:

KEgyelmes Istenünk, melly igen drágalátos kintse az Eklésiának az ő igaz idevezítő hite, mellyel ő mindennémű állapottyában az ő Fejéhez a' Kristushoz nagy bizodalommal ragaszkodhatik! Te azért a' mint ezt a' mi Fejünket Éorongató nyomorúságok alá vetéd e' világon, mellyekből te hozzád fel-kiálta, kedves áldozatot vivén elődbe az ő népének bűnéért, és meg-hallgatád s megfelelő nékie az ő háborúságának napján, és nyilván meg-jelentéd nékie hozzá való nagy Ézeretetedet; úgy tekints mi reánk-is ő tagjaira; tekints a' te Házadra, valamikor a' te erőd és szabadításod nélkül ütkölködik. URam, a' ki régen Jákóbnak és a' több Szent Atyáknak meg-ígérted vala a' Messiást, mutasd-meg már nekünk valóság-

gal,

gal, hogy ő az Eklésiának Feje. és a' te országodnak örökös Ura; mert országot fundáltál önégie az Évangéliomnak minden nemzetekben való prédikáltatása által: küld-el a' segedelmet a' te Szentéges helyedből: zabolázd meg hatalmaddal a' Sántát: rontsd-el az akadályokat, mellyek a' te Évangéliomodat elő menni nem engednék: erősítsed tsuda tételiddel a' tiédnek hiteket: küldd-el a' te Szent Lelkedet a' te válaztottidnak leikekbe, hogy a' hallott ige hatahatós és munkás légyen hit által ő bennnek, a' Érint a' te beÉred Érint, mellyet Éó-lottál a' Sionból, a' hova a' te Szent sátorodat ama' frigy-ládaival együtt ideig helyezettted vala, őltalmazd meg őket. Tekints ennek felette az ő áldozattokra, az ő ajakiknak tulkaikat mikor meg-áldozzák tenéked, és még világi javokat-is el-veÉreni, sőt még lelkeket-is le-tenni nem kéméllik Éretted, hallgasd meg őket: tellyesítsed Szent kívánságokat; hogy a' te neved magáttal-talsék, a' hit terjedgyen, és a' hiveknek dolgok jól légyen: minden tanátskozásaikat te magad vegezd-el; a' hivek ellenségeinek erejeket fordítsad a' te Házadnak javára, és az ellenségnek meg Égyenyítésére. Adgyad URam, hogy mi a' te országodban élő hivek, a' fok kereÉt és nyomorúság után örülhefsünk végre a' te szabadításodban, és a' te

nevedben emelhesünk zárlót, egyedül te rólad mint Királyunkról neveztetvén; semmihez ne kezdgyünk, hanem egyedül a' te nevedben és a' te igéd szerint: és tsak egyedül azokkal legyen társalkodásunk, a' kik a' te zárlód alá valók, és oda adtak hitet; valakik pedig azon kívül vannak; azoktól el távozzunk, mint idegenektől. Mert jól tudgyuk URam, hogy meg-tartod a' te Krisztusodat, kit a' te jobb-kezed meg-ébadított, és adtál nékie hatalmat a' mennyen és a' földön; hogy ő-is meg-tartsa mind azokat, valakik ő hozzá folyamodnak: mert mikor a' Királyt az ő ellenfégi ellen meg-tartod, akkor a' népet tartod meg ő általa. Erősek URam és el-bizakottak a' mi ellenfégink; kiknek minden hadi-készületek megvagyon ellenünk: de mi akkor-is a' mi Urunk Istennünk nevéhez támaszkodunk, abban bizunk, azt hirdettyük, és abban, mint mindenek felett való őtalmunkban vagyon a' mi minden dítsekedésünk: mert a' te neved által mindenkor meg-hanyatlottanak a' mi ellenfégink, és kedvek ellen-is meg-hódoltanak, sőt erőtelenné váltak, és egymás után ugyan hűlöttanak; mi pedig ellenben felköltünk, és meg-állottunk, és e' világnak semmi titkos ravaé mestersege, sem nyilván való dühösködése nem árthatott a' te sereggednek. Oh vajha a' te néped erről vól-

také-

taképen tudna gondolkodni, és a' te nevedet, mellyről neveztetik, ne kezdené gyalázzal illetni, és a' te ítéletedet haládatlanságával magára vonni! De noha gyarló bűnösök vagyunk, és igen gyakorta megessünk, még-is a' mi Krisztusunk nevében minden idvességes jókat tőled bizodalmason várunk. URam tarts-meg, és a' Király Krisztus hallgasson-meg minket; legyen kézen mellettünk mindenkor kegyelmével; és a' te szent akaratom szerint valamit tőle kérünk, haladék nélkül vigye véghez: Ámen.

XXI. S O L T Á R.

Örvendez URam a' Király:

MI erönk és mi örömrünk, Jehova nagy Isten, kiből a' mi Királyunk-is a' Krisztus talált egyedül vígasságot, és az ő erősségében örült, látván a' te erödet, mellyet hatalmason ki-mutatál a' te Anyaszentegyházadnak fel-állításában, és annak minden ellenfégeitől hatalmas kézzel és karral való meg-ébadításán az ő lelkében meg-indulván örvendezett felette igen: mert megadtad néki az ő évivének kívánságát, és az ő szent ajakainak fogadását, mellyel azt ígerte, hogy valamit mi te hiveid az ő nevében tőled kérünk, mindeneket meg-adé minélkünk: sőt ugyan tiszta aranykoronát töttél az ő fejére, fel-magasztalván ötlet minden Angyalok és Fejedelemségek felett, hogy lenne

lenne ő az Anyaistentegyháznak Feje, és minden név felett való nevet adván néki, hogy az ő nevére minden térd meghajolna. Oh Ur Isten, melly nagy vigasztalására vagy on ez az Anyaistentegyháznak, hogy ennek a' Király Krisztusnak életet adtál, sőt napoknak örökké tartó hozzáfűsége! mert minekutánna ő a' halált meg-köszölte volna, ditsőféles életre hozád ötöt, és megbizonyítád azzal, hogy az ő áldozattya és elég-tétele kedves volt te előtted; melly áldozatnak ereje nem bizonyos ideig tartó, hanem örök időnkig használ az ő meg-váltott népének. Oh melly nagy e' mi Fejünknek a' Krisztusnak ditsőfége a' te meg-tartásodban, midőn a' te erőddel meg-mentetted ötöt minden ellenségei ellen! melly ditsőféges e' Krisztus országának nevelkedése és terjedése! melly szép ékességet vetettél URam ő reá, midőn az évangéliomi ellene mondhatatlan igazságot hirdettetted, és a' népeknek ziveiket ő hozzá hajtod, hogy féljék, zerefsék, és nagy hűféggel engedjenek néki mindenkben! Így vidámitottad-meg URam ezt a' te Fiadat a te zinednek örömevel, midőn a' te ingyen való nagy zerelemedből adtál ő néki lelki orzágot, és jótselekedetekre igyekező népet; kikért-is ő efedezik örökké te előtted: mert ő egyedül te benned ő Jehovájában bizott, a' te tanátsodban nyugott-meg.

meg, és a' te óitalmodban bizván semmit nem félt, hogy az ő töle zereztetett jó az Anyaistentegyházban meg-mozduljon, és meg-erőtelenedgyék, vagy tsökönnyék valaha. Oh mi Királyunk Ur Jéhus Krisztus! láttunk ebből már a' te erődöt, hogy a' te kezéd megtalálja minden ellenségedet: mert te a' te nagy ellenségedet a' Sátánt, és mind azokat, kik néki zolgálnak, és a' te orzágodnak elő-menetelit akadályoztatni akarják, meg-tapodod, és az ő kedvek ellen-is a' te orzágodat zélesen el-terjedted e' földön: Te tézed a' te ellenségedet a' tűznek kemenczéjébe; a' te igaz és rettenetes ítélte-dből azt míveled, hogy ők az ő gonosz bünöknök és bozzonkodó indulattyoknak lángoló tűzében égjenek, és napról napra eméztödgyenek, míglen tellyességgel el-vezenek: mert tudgyuk, hogy el-veztetted az ő gyümöltsöket e' földről az emberek közül; a' minthogy az évangéliomi igazságot prédikáltatván, úgy el-veztetted azokat a' népeket, kik régen az ördögöket imádták, hogy alig találtatnak az egész földön. Oh melly igen meg-játzódatta a' te ellenségedet az ő gondolattyok! mert ők tsalárdsággal éltek te ellened, és bé-zinlették magokat a' hiveknek zeregébe, zines kegyességet mutatván: de te URam ezeket ki-választottad a' te néped közzül, és őket a' te haragodnak

godnak célúl ki-téven, ellenek Égeztet magadat, és meg-vontad ívedet ellenek, az igazságnak igéjét erejében prédikáltatván, és hatalmadat 's boz-é-álló haragodat ki-mutatván, hogy Éokott titkos mesterfégekkel többé a' te hiveidet ostromlani ne merézel-jék, és nékiek ne árthassanak. Méltó vagy Jehova Isten, ki fel-maga-Éaltatásál a' te erőd-ben: tenéked-is reménkedünk mi te aláza-tos hived, hogy maga-Éaltad-fel magadat, mutasd-ki hatalmadat, töltsd-bé minden id-vefséges jókkal és Éabadításoddal a' tiédnek Éiveket; mutasd-meg nyilván való jelekkel, hogy Te és a' te Királyod a' Krisztus na-gyobb minden ellenségekknél, és hogy őket lábadalá tapodhatod könnyen. Méltó vagy, hogy a' Éentek néked énekeljenek a' gyüle-kezetekben, és ditsérjék a' te hatalmadat; mellyel mindeneket véghez víÉÉ, hivedet óltalmazod, ellenségedet földhöz vered, a' kevélyeket meg-alázod, és meg-mutatod, hogy az emberi erő tsak semmi, te pedig egyedül minden vagy mindenkben: Amen.

XXII. S O L T Á R.

Én Istenem én erős Istenem:

OH mi meg-tartó Istenünk! ki a' te Ée-relmes Fiadat az Ur Jésus Krisztust, mind az ő Éenvedésének idejében, mind az ő halálából való ditsőséges fel-támadása után minden könyörgéseiben meghallgattad; jól tud-

tudgya azt a' te néped, hogy ez-is az ő vi-ga-Étalására, és a' kisértetek ellen való meg-erősítettésre Éolgál: mert valaminthogy a' mi fejünk a' Jésus Krisztus e' világra jövén igen meg-aláztatott, e' világnak fiaitól meg-utál-tatott, sokképen meg-tsúfoltatott, verette-tett, sebesítettett, Éaggattatott, és Éenve-dett mind a' halálig, még pediglen a' gyalá-zatos kereÉtnek haláláig; így az ő meg-vál-tott népe-is az AnyaÉentegyház, melly ama' valóságos Izrael, sok gyalázatokat Éenved e' világon az istentelenektől, tsúfoltatik, ta-podtatik, prédáltatik; mind addig, míg oÉ-tán bé-jövén minden nemzetek a' Krisztus-nak nyájába és aklába, az ő hitek és megté-rések által nagygyá, ki-terjedté és ditsőséges sé léÉen, és örökké-való bódogságban te ná-lad az ő Fejével a' Krisztussal együtt örven-dezni fog. Uram Isten adgyad, hogy mi te hived érezhesük és láthassuk az ő mi Fejünk-nek a' Krisztus Jésusnak mind Éenvedésének, mind halála után fel-támadásának haÉnát, hogy övéle együtt hirdethessük a' mi atyánk-fainak a' te nevedet a' Gyülekezetnek kö-zepette; hogy tudgyák-meg mindenek, hogy te vagy ama' Jehova, ki a' te igéreti-det bé-teljesítetted, értse-meg ezt igazán a' Sidókból és Pogányokból válaÉtott Éere-ged az AnyaÉentegyház. Mert méltó vagy Uram arra, hogy tégedet ditsérjenek min-den

den istenfélők, kiket a Móses Törvényének igája el-fáraztott vala, és az átok ugyan el-rententett vala, kik-is egyedül a' Közbenjáró Mefsias által várnak vala kegyelmet bűneiknek botsánattyokra: Méltó vagy, hogy a' Jákób magva, és mind azok, kik vagy test szerint, vagy az ígéretnak lelke szerint Jákóbtól származtának, meg-tagadván a' magok igaságát ditsőítsenek Isten tégedet, és a valóságos igaságnak ajándékát egyedüla Krisztusban való hit által várják. Mert te vagy URam, ki a' Égevénynek nyomortúságát meg nem útaltad; hanem a' te egyetlen egy Fia-dnak, ki minden Isteni ditsőségtől magát ideig meg-üressítette, alázatosságát és a' bűnért való áldozattyát jó szívvel el-fogadtad, tőle a' te orczádat el nem rejtetted; hanem kedvesen tekintettél reá, és ő benne a' te hivednek mindeneket bővön ajándékoztál: Te meg-hallgattad, midőn kiáltott hozzád a' te Szerelmes Fia-d, hogy ne hallgatnál-meg immár ő benne minket-is? holott ő mi éret-tünk, és nem magáért szenvedett: Te adtál orzágot a' te Krisztusodnak; ezért te felőled vagy az ő ditselkedése a' nagy Gyülekezetben: te adtál just néki, hogy orzágo-ljon, és ditsérjen tégedet a' te Éntidnek minden népekből öfve-gyült seregében; a' hol a' hived az ő Éavát hallgattyák egyedül, mint Királyokét, és a' magok igaságát meg-tagad-ván

ván egyedül ő hozzá folyamodnak, mint minden idvésséges jónak adójához, és félík ötet mint Urokat. Oh melly szép, oh melly népes, és minden jókkal gazdag ország ez a' Krisztus orzága, mellyben a' te Isteni nagy munkáid láttatnak föntelen! Itt vagy az ama' drágalátos lelki vendégfő, melyben éfnek és megelégednek a' Égevények, kik sem az ő karjok erejében, sem gazdagságokban, sem börtésegekben, sem igaságokban nem biznak; ezek tápláltatnak itt magával az idvezítő Krisztussal, ennek sákramentomi testével és vérével az örök életre; ezek véznek nevedést az Évangéliomi tudománnyal, és másokat-is az Isten orzága-ba bé-hívnak; ezek ditsérik az URat, és él az ő Éivek mind örökké; mert ebben az országban az Ur Krisztus meg-esmérte-tik, és egyedül ő prédikáltat-tik, ki a' Szent Léleknek bő mértékben való ki-töltésével még a' nyomorúságok között-is örömmel tölti-bé és meg-eleveníti a' hivednek Éiveket. Oh Isten, melly igen kiterjed ennek az orzágnak hire mindenfelé, midőn meg-emlekeznek és meg-térnek az URhoz a' földnek minden határi, és imádg-tyák ötet a' Pogányok minden nemzetségi! mert ezek az ő hijába-valóságokból, mellyeket eddig követtének, ezekre térnek, és minden nemzetségből, valakik el-rendeltettek az örök életre, hinni kezdenek az ő Krisztus-fokban;

sokban; mert meg-tudják, hogy az Ur Krisztusé a' birodalom. kinek hatalma alá vetvén az Isten minden bálványokat és földi isteneket, országot adott nékie, hogy méltósággal országojon minden Pogányok között, mennyen-ki azok közzé az ő igéje és jóra vezérő Szent Lelke. Oh melly szépen meg-elégítettnek ezek a' földnek kövérségéből! bé-telnek URam a' te országodnak szép javaival, az Évangéliumi bősédek meg-értésével, a' Szent Sakramentomokkal, lélekkel, hittel, Szeretettel, és élő reménységgel; sőt még életet-is nem tarttyák drágának, hanem az ő Krisztusoknak dicsőségéért kőzék léznek azt is mindenkor le-tenni. Meg-áll URam és meg-marad örökké a' te lelki országod; tenéked szolgál mind örökké a' Szent mag, melly Ábrahám-ban hivattatott, és a' Szent Atyák által terjesztetett, és el nem fogy soha örökké; mert Ábrahámnak és Dávidnak magva a' Jézus Krisztus, kiben meg-áldatnak minden nemzetségek e' széles földnek minden ségeleiben. Térítsd-meg URam e' Szerint a' meg-keményedett Sidókat; hozd-bé a' Pogányoknak tellyességet; szaporodgyék és töltse-bé a' földet a' Szent mag, hogy hirdesse az Istennek igaságát az újjá Életendő nemzetnek, hogy nékie jusza vagyon az örökségre, mellyet a' Krisztus az ő halálával Szerzett. Jövel Uram Jézus, és mind ezeket te magadtselekedjed, és kegyelmesé vidd véghez: Ám.

Az UR énnekem őriző Pástorom:

MI lelkünknek és testünknek kegyelmes gondvisele és tápláló Istene, melly igen szép teremtesed tenéked az ember! még-is nintsen minden lelkes állatok között, a' melly úgy Élikölködnek gondvisele és reávigyázás nélkül, mint az okos elmével töled fel-ruházott ember; mert hate a' te jó Lelked által ő néki nem kedvez, ötet nem vezérled, és kiváltképen való gondviselesed alá nem vészed, el kell nékie vezetni: Ezért ad-tad minékünk a' te Fiadat a' mi Urunk Jézus Krisztust, hogy lenne a' te válaított népednek nagy Pástora; te adtál ő néki népet, nyájat és országot, kihez mi-is ragaszkodnánk, és ki által te hozzád nagy bátorsággal járúlnánk. Te reád fordíttuk hát a' mi lelkünknek Szermeit, óh Istennek Báránya és Isten nyájának jó Pástora! mert mi vagyunk a' te legeltetésednek juhai, és el-hitettük azt magunkkal, hogy te minket Szeret és reánk gondot viselsz, kikért életedet-is, mint jó Pástor, nem Sántad le-tenni, és drága véred érdemével ama' kegyetlen oroszlánnak a' Sántánnak Szájából ki-ragadni: azért most-is bizunk te benned, és nem kívánunk más gondviselet keresni, hanem egészen reád hagyjuk magunkat; mert soha nem lehet nekünk te nálad fogyatkozásunk, holott egy Szer már igaságot és életet ajándékoztál minékünk, melly

melly minden egyéb jónál nagyobb és drágább adomány. Oh melly kövér és szépfüves helyeken legelteté Uram minket! mert te benned lőttének az Istennek minden régi ígéretei ugyanokká és ámenekké: te vagy az életnek kenye, a' te Évangéliomi befedés és vigasztalásod ugyan hízal bennünket az örök életre, és az életnek kút-feje melly te nálad vagy, meg-öntözi a' mi Szomszossággal el-epedett lelkeinket; mert ezekkel meg-élesztetted és helyre hoztad bennünk a' mi el-bágyadt lelkünket, mellyet az ő nagy Szomorúságában a' te Lelked örömmel betöltöttél, hogy annak az igaz hit által mind békefésze, mind Szüntelen vigasztalás lenne: minthogy pedig nem Szüntelenek az istentelenek hamis tudományokkal intelkedni, hogy a' te népedet el-fordítsák tőled, itt-is segítségünkre jöttél, és te magad vezértetl bennünket, meg-mutatván az igazságnak ösvényit nekünk, hogy attól el ne tévelyednénk. Nintsen már nekünk semmi féltelmünk még az halál árnyékának völgyében-is, nem esünk kétségbe a' rettentő veszedelmek között a' sikamló helyeken-is; mert tudjuk, hogy a' kik az Istent Szeretik, azoknak mindenek javokra vannak: és noha mindenkor félelemmel és rettegéssel kell munkálódnunk a' mi idvességünket; de mind azok között-is soha nintsen vigasztalás nélkül

kül a' te nyájjad és seregéd, tudván hogy a' te páfitori vezéreddel Szamba vötted a' tiédet, kiket néked adott az Atya; hogy azoknak ne eshessék egy héjok-is, és hogy azok a' te erődhez támaszkodván el-ne tántorodgyanak se jobbra, te balra. Oh melly foka vannak még-is a' te népednek ellenségei! kik a' te Anyaféltetegyházadnak elő-menetelét akadályoztatták, nyájadat Szaporodni nem engedik, a' te hivedet kegyességekben gátolják, az ő lelki eledleket a' te Szent ígédetőlök el-fogják, és a' helyén halált-hozó eledellel és méregnek italával akarják vesztetni: De te Uram a' tiédre mindenkor gondot viselsz, és az ő ellenségeiknek Szemek láttokra te magad Szalt Szeresz nekik; mért te nyertél drága érdemmeddel just a' te seregédnek arra, hogy a' te Szaltodhoz járulhassanak, és ott Szabadoson lelkeknek gyönyörködtetésekre egyenek és igyanak; sőt annak felette a' te Lelkeddel, mint vigasztalásnak olajával, az ő háborúságoknak napján hathatóson meg-vigasztalod, és amaz idvességnek bő forrásából az Évangéliomnak tiéd tudományából ugyan meg-résegited őket, Szintén akkor-is, a' mikor az ő megesküött ellenségek az igazságnak világát elötölök el-akarják oltani. Illyen hittel és bizodalommal lévén azért, óh mi Királyunk és lelkünknek nagy Páfтора Jéhus Krisztus!

tellyesek vagyunk vigasztalásokkal; hogy noha mi világ szerint éegényeknek, fogyatkozottaknak, és mintegy el-hagyattaknak láttatunk lenni; mindazáltal bizonyosan Istennél vagy on el-téve a' mi jónk ki nagy jóakarattal és Éorgalmatosfággal visel mi mólunk gondot, hogy minket minden áldásokkal bé-töltsön életünknek minden napjaiba. URam, a' ki illy nagy kegyelmeddel vöttél bennünket környül, adgyád, hogy soha ez te jóakaratomnak vége ne légyen, soha a' te kegyelmedből és gondviselésedből ki ne esünk; hanem a' te Házaiban igaz hitnek, és isteni s atyafiúi Ézeretnek Éüntelen való gyakorlásával lakozhassunk mind öröklé: Ámen.

XXIV. SOLTÁR.

Az UR bir ez egész földdel:

MIndeneknek teremője és mindeneknek egyedül való Ura Jehova Isten, tiéd a' föld és annak minden lakó helyei, az emberek és minden felkesállatok tiéd, hogy mindeneken te országolj egyedül, mint te teremtesiden. Te midőn fundálád e' földet, fundálád azt a' tengernek és folyóvizeknek vizei felett; hogy a' földet el-ne borítanák a' vizek, hanem az lenne lakó-Éállása az embereknek, főképen pedig a' hiveknek: mert nem a' hitetlenek Éámára kéÉitetted ilyen böltsen a földnek lakó helyeit, hanem még kezdetben mikor azokat fundál-

nád,

nád, örök tanátsod Éerint el-Éintézted a' földön a' kegyelemnek országát, és azt a' lakó népet, melly a' te ditséretedet beÉállené. URam, mikor ezt a' te nagy Uraságotat meg-gondolják a' hivek, kik a' te lelki országodnak tagjai, hogy az URé a' Föld, és hogy az Istennek Fia azon örökös Urrá lött, és magának engedelemmel Éolgaló népet Éerzett, méltán Éehet minden ember nagy félelemmel és rettegéssel ilyen kérdést: Vallyon ki mégyen-fel az URnak hegyére? Mert tudgyuk, hogy nem mindenek mehet-nek-fel oda; hanem tsak a' kik ártatlan kezeket emelnek fel, és a' kik az ő Éiveknek tisztaságából lélekkel Éolgalnak az Isten törvényének, és minden hijába-valóságtól magokat el-vonván, egyedül a' Mindenható vallják Királyoknak, és annak Éent ígé-jét Ésmérik törvényeknek lenni, mellynek engedelmeskedgyenek; és ezt nem képmutatásból és tsalárdságból, hanem ugyan tellyes jó kedvekből művelik; és mikor ÉküÉznek, Istent vallják Birájoknak és egyedül való Uroknak: mert az illyen ember vehet áldást az URtól, az illyen vehet ajándéktól; mert magának igazságot az ő idvezítő Istenétől; mert másképen, tudgyuk azt, hogy minden mi igazságunk tsak olyan, mint a' vérben meg-ferteztetett ruha. Bóldog ember az, a' ki Istennek ezt az ajándékát véÉi;

fölképen ama' mi váltságunkra adatott Fiat, bűneinek bocsánattárára, és az ő igaságának felöltözésére. Bóldog nemzet az, a ki így keresi az Istent; mert lélekben és igaságban keresi őtet, és bizvást fel-mehet az Urnak hegyére: Bóldogok azok-is, a' kik a' Jákób orczáját keresik, hogy az ő hitinek nyomdokiban járjanak; mert nem hervad meg a' Jákóbnak orczája, mikor látandgya az ő hitbéli fiait; mert mind azok Jákóbnak igaz maradéki és Istennek népe, valakik zivek éserint az Istent keresik, és mind zivekkel, mind fájokkal, mind tselekedetekkel zentséget mutatnak; mert ezeknek ajándékoztatik a' Krisztus igasága, és ezek-is bizodalommal felmehetnek az Istennek hegyére. Méltó vagy azért mi Urunk Istentünk, hogy mint nagy Király, mint Királyoknak Királya, és Uraknak Ura, kié az egész Föld, megfesmértefsél, és befogadtalsál minden helyekbe és házakba. Méltó vagy, hogy a' te bé-jöveleledre nagy zorgalmatossággal vigyázzunk, nagy kéz akarattal várjunk, és züntelen nyitva tartsuk a' mi ziveinknek ajtaját. Méltó vagy, hogy a' te ditsőségedet álmélkodva tsudáljuk, és kérdegyük, Ki vagy? mert a' te lelki orzágodban, mint Embernek fia, úgy mutatd ki magadat; de egy zersmind úgy, mint ki ditsőséggel és tisztességgel meg-koronáztattál:

de

de a' te dolgaidat zemlélvén alázatosan megvalljuk és jói esmérjük, hogy te vagy amaz erős és hatalmas hadakozó Ur, ki a' te Lelkeddel és Igédde! meg-rontottad az ördögöt, és annak fájából ki-ragadtad a' prédát, és ma-is mindeneket, kik te ellened és a' te orzágod ellen fel-tamadnak, a' földhöz veréz: Te vagy az egyedül uralkodó Király, ki minékutánna a' te ellenségedet meg-tapodtad, a' te orzágodat küljebb küljebb terjesztén nem züntöl, ki züntelen a' mi ziveinknek ajtajok előtt állasz és zörgetéz: Te vagy a' seregeknek Ura Istene, a' ditsőségnek Királya, ki előtt minden seregek és hatalmasságok az égen és a' földön tédet fejet hajtnak, és minden erőt néked tulajdonítanak. Jöjj-bé azért hozzánk, mert halljuk jól a' te zódat, meg-nyitnyuk örömmel a' mi ziveinknek ajtajokat: jöjj-bé hozzánk és vatsorálj velünk, hogy mi-is te veled vatsorálhassunk, és meg-ne éhezünk soha örökké: Ámen.

XXV. S O L T Á R.

Szívemet hozzád emelem:

MInden víga ztalásoknak Istene, mi te alázatos hived tégedet tartunk egyedül való jónknak, gyönyörűségünknek és bóldogságunknak; azért te hozzád emeljük fel a' mi lelkünket, egyedül te hozzád kívánczunk, te veled kívánunk lakozni, te

D 3

veled

veled kívánunk el-telni : mivel pedig né-
künk Éntelen nagy tusakodásunk vagyon
e' világgal és a' testtel, mert a' világ fiai ne-
vetik és tsúfolják a' mi bizodalmunkat ar-
ról, hogy a' Pogányoknak a' Krisztus orzá-
gába való bé-jöveleteket valljuk, a' test pe-
dig igen erőtlen ; kérünk Ur Isten tége-
det, ne hadd meg-Égyenülni benned ve-
rett bizodalmunkat , ne mondgya azt a' mi
ellenfégünk, hogy hijába biztunk te ben-
ned : mert tudgyuk mi azt, hogy valakik a'
te ígértidet erős hittel hiszik, és azoknak
bé-tellyesedések felől semmit nem kétel-
kednek, meg-nem tsalatkoznak ; azoknak
pedig a' kik nem hisznek a' te ígértidnek,
és azoknak telyefségét mintha kéfnék nagy
únalommal várják , meg-tsökkönnék és az
Istentől hátra fordulnak; Égyennel telik-bé-
orczájuk. Kérünk azért tégedet mi, e' vi-
lágnak bizonytalan dolgai között hanyatta-
tott hived, légy nekünk az idvességre bi-
zonyos vezérünk ; add tudtunkra, mitsoda
úton kellesték járnunk, és hajtsad arra a' mi
lábainkat, hogy Éokjanak az idvességnek és
igafságnak ölvényire, Éokjunk a' te igazga-
tásodhoz , és igyekezhessünk a' te jó Lel-
kednek bennünk munkálkodása által min-
den jóban naponként inkább inkább nevedek-
ni hittel és jó lelki-ésmérettel, a' te igaz tu-
dományod Éerint, melyet a' te Éent igéd-
ben

ben ki-adtál. Te vagy egyedül a' mi Éaba-
dító Istenünk, ki a' nyavalyás embernek id-
vessége felől még örök tanátsodban jó ren-
delést töttél, hogy bünétől meg-Éabadít-
ván, nékie böldogságot adgy ; melly te ta-
nátsod meg-fem változik soha, sem feledé-
kenységbe nem mégyen a' mit egy Éer fel-
töttél a' mi jónkra. Mínthogy pedig URam,
mi emberek bünben fogantattunk és Éület-
tettünk, és a' mi gyermekfégünkől fogva
a' gonoszra hajlandóbbak vagyunk ; kérünk
víÉontag tégedet, ne engedgyed, hogy a' mi
bűneink akadályúl legyenek és el-tultsanak
bennünket a' te jódnak vételétől : mert tu-
dod, hogy mi a' mi igafságunkkal töled sem-
mit nem nyerhetünk ; hanem a' te termé-
Éeti jószágod minden reánk ki-áradandó jók-
nak kútfeje egyedül, és a' te ing, en való-
kegyelmességed. Hogyhogy esnenk hát
kétségbe mi bünös faid és hived ? holott
tudgyuk, hogy ilyen jó az Isten, ki meg-
botsáttya bününket ; azt-is értyük, hogy
igaz az Isten, ki minket az igafságnak útara
térit a' mi tévelygésünkől, és el-nem hágy
soha örökké : mert minden útai az URnak
írgalmasság és igafság ; mellyek Éerint tel-
lyességgel minden akarattya az, hogy jól té-
gyen az ő népével, és a' mit régen javokra
ígért, valósággal bé-is tellyesítse, mint ő fri-
gyesinek Éámokra valót. Nem tsak a' mi

természeti vezétségünket sirattuk pedig URam te előttd; hanem a' mi mindennapi vétke tselekedetinket-is, mellyekkel mind tudva 's mind tudatlanul megbántunk tégedet, mellyek-is igen fokak; mert a' bünekek törvénye erősen tufakodik a' mi tagainkban a' léleknek törvénye ellen, és nemzi bennünk zűntelen a' gonosz gondolatokat; mind ezeket-is botsásd-meg URam minékünk, nem mi érettünk, hanem egyedül a' te nevedért; hogy ebből-is a' te véghetetlen kegyelmed, és az erőtlenebbé való erőd 's hatalmad láttassék, és mindenkétl dicséretessék. Tudgyuk URam jól; mert a' te Lelked a' mi vigasztalásunkra meg-jelentette azt minékünk, hogy valaki az Istent féli, ha zűnt az ő erőtelensége miatt meg-esik-is, de el-nem hagyatik; hanem az ő Istentől meg-tanítatik az ő igaz útára, mellyen ő botlás nélkül járhaſson: mert az istenfőnek lelke még a' nyomorúságok és kísértekek között-is, mintegy nyugodalmas ágyban, úgy fekszik az Istennek áldásán; nem csak maga zemélyébe pedig, hanem még az ő maradéki-is, kik az ő atyoknak jó nyomdokát követik, az élőknek földét a' Krisztus kegyelméből öröktől birják: Mert az istenfővel, mint barátival, titkos társalkodása vagyon Istennek, kiket ő zűntelen tanátsol a' jóra; mert ugyan benne lakozik az ő

az ő Lelke által, és azoknál eméretes az ő neve, és dicsőítetik általok zűntelen. Oh mi jó gondviselő Istenünk, mi vezérünk, mi meg-tartónk! nem bizunk mi a' mi erőnkben: és noha sok tört és hálót hány a' Sátán és az istentelen emberek a' mi lábaink eleibe, hogy azoknak zűvévényi és tsalárd mestersegei között meg-akadgnyanak; nem bizunk mi a' mi okosságunkban, hogy az által kerülök-el azokat; hanem itt-is egyedül a' te segítségedet várjuk, és te reád függtyük a' mi zemeinket. Légy kegyelmes azért URam minékünk; mert nintsen nekünk sem erőnk, sem érdemünk, hanem magunkban igen zегények és együgyűek vagyunk: a' mi nyomorúságinkból zabadíts-meg bennünket; mert azzal, mint nyilván való jellel, meg-bizonyítod a' mi lelkünknek vigasztalásokra, hogy meg-botsátottad a' mi büneinket, mellyek a' nyomorúságokat méltán hozták mi reánk. Mivel pedig mi igen gyarló emberek vagyunk, és hamar visszaz térünk a' mi el-hagyott gonosz útainkra; hogy újrolag a' Sátán törőbe ne esünk, örizzen-meg bennünket a' te állhatatos és tökéletes zzereteted és igaz mondasod, hogy ne légyünk, nint a' képmutatók, kettős zível, és a' te kezeidből ki ne esünk. Végre zabadítsd-meg URam a' te lelki Izraeledet, mellyet drága árón vöttél-meg.

meg, hogy lenne te néped, minden ő nyomorúságiból: jöjjön-el a' Szabadító, ki a te Házad ellenfégeit hatalommal meg-győzze, és mind a' bünt 's mind a' halált meg-öldökölje, és a' mi-erőtelen és alázatos testeinket az ő ditsőféges testéhez hasonlatossá tegye: jöjjön-bé a' Krisztus országába a' választottaknak serege; mennyen végbe és végezödyék-el vóltaképen azoknak meg-váltása, hogy sem a' bünök, sem e' bünöknek büntetése ingyen se neveztesék többé közöttök: Ámen.

XXVI. SOLTÁR.

Légy ítélőm Uram:

UR Isten mi Istenünk, nagy bizodalommal és lelki szabadsággal járúlunk a te Felséged tekinteti eleibe; mert noha bünösök vagyunk, mindazáltal mégis minden mi nyomorúságinkban és kisérteteinkben igyekeztünk jó lelki-esmérettel járni te előtted: és noha tudjuk azt, hogy a' bünös meg-nem állhat a' te kemény ítélő széked előtt, mert ott meg-nem igazúlhat csak egy test-is; de mivel ellenben jól esmérjük a' te Isteni jóságodat és véghetetlen kegyelmiségedet, még-is a' te ítéletedet nem akarjuk el-kerülni; sőt az alá bósáttuk inkább a' mi ügyünket, mint-sem e' világi istentelen emberek ítéleti alá. Te ítélmeg-hát minket hiveidet, mert te hozzád ragaszkodunk egyedül, meg-tagadván minnema-

magunk-

magunkat, minden tsalárdság nélkül való-sággal te reád bizzuk magunkat: te látod Isten a' mi belső indúlatainkat, óh fivérek és veséeknek vizsgálója! te jól esmértél bennünket, minek előtte e' világra löttünk volna, sőt még világ teremtésének előtte. Te próbál-meg és te kísértés-meg Uram, mint a' jó atya az ő fiait, és a' kísértettel együtt adgy jó kimenetelt-is nékünk, hogy abba belé ne merüljünk; hanem inkább a' kísértetekből-is a' te ditsőfégedre és a' mi oktattatásunkra való hasznot vehessünk: mert noha a' te irgalmaságod mindeneknél nyilván vagy, és azt senki nem tagadhat-tya; de még-is minékünk te hiveidnek kiváltképen az annyira semünk előtt forog, hogy nem félünk minden időbe abban vet-ni egyedül bizodalunkat; ezért-is igyekeztünk annyira, hogy meg-ne bántunk tégedet mi jól tévő Istenünket, hanem járjunk a' te igazságodban igaz hittel és élő szeret-tel. Mivel pedig e' bünös világon élvén nem kerülhettyük-el az emberekkel való társalkodást, és nem lehet, hogy azokról valami bennünket meg-fertéztető motsok ne ragadgyon reánk; ugyan még-is tellyes igyekezetünkkel el-kerüljük a' hijába-való és hijába-valóságot tanító embereknek szé-keket; nem ül és nem nyugzik-n meg ott a' mi lelkünk, mert nem tanítanak böltséget:

D 6

a'

a' titkos tsalárd emberekkel nem mégyünk tárfalkodásba ; a' kik tsak nével éretik a' Krístust és az ő tudományát, de valósággal világ fiai, és a' Krístus kereftit nem akarják fel-venni : Gyűlöljük annál inkább tellyes évivünköl minden hamis tudományú embereknek gyülekezeteiket ; kik a' benned bizó hiveket üldözik, és a' magok tudományokra erőzzakkal igyekezik hajtani. Ur Isten e' végre indíts mi bennünk Lelked által olyan buzgóságot, hogy mind azoktól idegenek lehefünk, a' mellyeket gyűlöl a' te Lelked ; ellenben pedig az istentelenek tárfasága helyett ragátkodgyunk a' jókhoz, a' kik tégedet tisztán éretnek és tisztelnek, meg-moiván kezeinket és meg-tisztítván a' holt tselekedetektől, és így tisztán forgódgyunk a' te óltárod körül mindennapi imádkozásokkal, fel-emelvén lelkeinket te hozzád. Segélj, hogy ditsérhefünk a' te ént nevedet és jóitéteményidet ; és ellene mondván minden tévelygő tudományoknak, igazán tegyünk felőled vallást, úgy, a' mint a' te igédben ki-jelentetted nekünk : és hirdelsük minden te tsudáidat, régi éabadítáidat, győzedelmidet ; hogy azok által gerjezzük mind magunkat, mind másokat, a' te előtted tökéletesen járásra, és minden kegyesség gyakorlásra. Uram, érettyük a' te Házaat ; az égbe emeljük-fel émeinket,

ket, mellyet lakó helyül vála éztottál magadnak, a' hol a' mi Fejünk a' Krístus vagyon, ülvén az Atya Istennek jobbján ; érettyük e' földön-is és kerelsük a' te Házaat, melly az Anya éentegyház a' éenteknek egyefségében, és a' te igaz tisztelenednek minden helyeit, hogy a' több hivekkel egy ütt fel-emeljük te hozzád onnan éveinket lelkeinket buzgó fohá ékódásokban, és a' te ént akarated felől való kegyes tudakozásokban. Oh melly éomorú az a' mi lelkünknek, hogy e' világon ennyi a' bünökben fetrengő gonof ember, ennyi a' vét éopó kegyetlen ember, kikben semmi éeretet nintsen ! a' kik két kézzel kapják, és ugyan magokhoz éoríttják a' bünt ; abban vagyon minden gyönyörűségek, a' mi illy úndokúl fertézteti lelkeket ; és a' kiknek jobb-kezek rákvák ajándékokkal, mellyek az igazságtalanságnak bérei, és olly világi há éon keréfések, mellyek az igaz ügynek hamisán el-fordításából éereztetnek. Uram Isten, mivel tudgyuk, hogy a' te igazságod nem éenvedheti ez illyen istentelen, tégedet és ént törvényedet meg-útáló, és felebaráttjok ellen gyilkos éándékú embereket, hanem bizonyoson el-ve éted mind őket ; azért a' te forró búfúlásodban ne reke é é éve ezekkel minket-is, és ne ítéld az ő gonof lelkekkel együtt a' mi lelkeinket ; hanem tégy

igazat, és a' mi ártatlan ügyünket kegyelmességedből tekintsd-meg, és mind bűneinktől s mind azokkal érdemlett büntetésinktől szabadíts-meg; sőt erősíts-meg jó Lelkeddel, hogy ez után bűnbe ne esünk; hanem a' te segítséged által lábaink állhassanak-meg szép egyenes és bátoraságos helyen a' hol síkamodástól, vagy annál inkább el-eséstől ne féljenek. Hogy így mi a' te éamntalan jó-téteményidről meg-emlekezhünk, évivünkkel, éajunkkal és minden mozgásunkkal áldhassunk és ditsérhesünk tégedet a' Gyülekezetekben; hogy ezt látván mások-is, te hozzád meg-térjenek, és velünk együtt tégedet igazán éreessenek, és vég nélkül ditsőítsenek: Ámen.

XXVII. SOLTÁR.

Az Úr Isten az én világosságom:

OH Isten, melly tudálatos vagy te a' te Éenteid körül! melly szép és gyönyörűsleges a' te országodnak ki-nyilatkoztatása, és melly igen kívánatos annak gyarapodása! de ellenben, óh melly sokak az akadályoztató kisértetek, mellyek a' hiveket ugyan meg-rostálják! de te nem hagyod, hogy tellyességgel el-fogyjon hitünk, és ki-elejtünk a te kegyelmedből. Oh mi világosságunk és meg-feladító Istenünk, ki minékünk éóvételket gyújtasz, és e' világnak tévelygő útjában báltsen járnai tanítasz! ki minket meg akar tartani,

tartani, mint jó Isten; meg-is tarthatz minden ellensegink ellen, mint hatalmas Isten; mert te vagy egyedül a' mi életünknek erős kö-vára. Oh melly sokszor ne-gesett az, hogy a' gonosz-tévők el-közelítetnek mi ellenünk, hogy minket, mint a' kenyeret, meg-egyenek! de nem adtál minket az ő fogokra; mert meg-erőtlenítetted őket, és az ő igyekezetekben meg-eszenek, és véghez nem viheték éandélokot ellenünk: erős táborrt jártanak környülöttünk; de erősebb volt mindenkor a' te minket védelmező hatalmas kezéd: nagy fokaság mondott ellene a' te igazságodnak, kik mind meg-egyeztenek a' hamisságban; de mi bátrak lévén a' te óltalmad alatt, soha vélek meg nem egyeztünk; hanem a' te meg-máfolthatatlan igazsággoddal és ígérattal vigasztaltuk magunkat: mert ha Isten velünk, kitsoda ellenünk? Oh melly sok éon-el-éledett az erőszak-tévők és a meg-vezett tudományú's erköltsi emberek miatt a' te hivednek serege, mint a' félyel el-hányt kövek! úgy hogy nem volt az Isten Házának semmi ábrázattya; de te hozzád fel-kiáltottunk, hogy a' te Házadat ne hadd-el, hanem légy Istene a te népednek: most-is URam ezt az egyet kérjük te tőled, hogy mi te hived lakhassunk együtt, lehesse éent társalkodásunk egymással, lakhassunk ebben a' te Templomodban,

ban, annak gyönyörtűségével el-telhefünk, és leheffen nagy lelki örömrünk, látogatván a' te Templomodot, fémlelvén lelki örömmel a' drágalatos ajándékokat, melyeket az Anyafentegy házra ugyan ki-töltöttél; tudakozzuk és vizsgáljuk a' fent Írásokban mind a' te ítéleteidet, mind jótéteményeidet, melyeket eleitől fogva a' te néped között látattál; és erős reménységgel meg-fogjuk még e' világon amaz örök mennyei ditsőféget, a' hol a' Krisztus vagy, az igaz valóságos templom, ülven az ő Attyának jobján. Kitől rettegnénk hát mi te hived, erős Isten? a' ki illy förgalmatosan el-rejtef bennünket a' gonoszok napján, a' mikor a' mi ellenségink leg-inkább dühösködnek ellenünk? a' te sátorodnak belső rejtekibe tétef, hogy azok reánk ne találjanak, és minden emberi erőttől hozzá járúlhatatlá közliklára felemeléf, hogy fémniképen hozzánk ne férheffenek. Ezt a' te kegyelmedet URam minden naponként és most-is tapasztaljuk mi rajtunk, midőn fel-emeled fejeinket a' mi ellenségink felett, minket kezeden tartván, őket pedig meg-alázván és a' földre tapodván; kiért méltó vagy, hogy a' hived és fentek gyülekeztiben örömrünk és vígalságnak áldozattyával áldozzunk, és ditsérettel hálát adgyunk Fel-fégednek. Oh Ur Isten, melly lok formában akarnak nekünk ártani a' mi ellenségink!

hol

hol alattomban leseket hányván, hogy minket véletlenül meg-ejtsenek, hol pedig nyilván velünk fémben állván; kiknek tsak mind azon egy a' kívánságok, hogy minket az egyenes útról el-térítsenek, és a' te Házadból, a' te fémnednek látásától ki-rekef fémnek: fokban vannak olyyak-is, a' kik fémtenül minden gonoszt reánk fognak, rágal-maznak, ellentünk hamis tanúbizonyságokat téfnek, és hazugságokkal terhelnek: te URam ez illyen nagy kísértetinkben hallgass-meg bennünket; könyörülj rajtunk; taníts-meg a' te útaidra, és azokon hordozz minket; fémtelen világosítsd elménket, és te magad birjad akarattunka' jóra; fabadíts-meg mind titkos, mind nyilván való ellenséginktől, és foha ne hadgy-el bennünket. Nem tsak nyelvünkkel fóljuk pedig ez kérdésünkert tenéked, hanem tellyes fívünköl; mert lélekből akarunk tenéked tetfzeni, és a' te orczádat keresni; el-fem hagyunk tégedet, sőt mind addig hozzád ragafkodunk, míg meg nem áldaf, és a' te fémnednek látásával meg nem vígaftaléf bennünket: Ne hadgy-el URam te-is minket; mert a' mi atyáink és anyáink, és minden leg-kötelesebb földigyá-molink-is tsak ideig való, úgy az ő gond-vifelések-is tsak ideig tartó; meg-halnak ők, földdé léfnek, és minket végképen el-hagynak; de te örök Isten nem változol, hanem

a' ki-

a kiket kegyelmedbe vétele, azokat óltal-
madban-is tartod örökké: Végy hát ked-
vedbe, és ugyan foríts erősen magadhoz,
hogy el ne vesztessenek a mi ellenfégink min-
ket, segíts-meg ellenek, és soha ne hadgy-el.
Mivel pedig URam, noha a' hivek a' te ke-
gyelmedbe vannak, és vigasztalással erőf-
sítottnek, de még-is e' világon mind egyre-
fok kísérteteket és nyomorúságokat látnak;
mind ezekben-is a' mi hitünk a' te jó Lel-
keddel segít bennünket: mert ha a' mi lel-
künk el-nem hitette volna magával, hogy
még ez élet után élet vagyón, élő fenteknek
báldogságos gyülekezete Istennél, és azok
Éamára kézzitett jókka még mi-is bizo-
nyoson élni fogunk; régen oda lött völ-
na erőtlenségünk miá minden mi dolgunk,
és meg nem állhattanak volna a' mi lábaink.
Bizzatok azért mi lelkeink, erősen tufakod-
gyatok könyörgésekkel, hittel, reménféggel,
békeféséges-türelfésel, erőfésék legyetek, az I-
ténék igaz mondását és hatalmát tudván! ki
minket sem el nem hagyhat, sem el nem a-
kar hagyni soha. Várjátok mi lelkeink bátor
Éivel az URnak el-jövetelit! Ámen.

XXVIII. SOLTAR.

Hozzád kiáltok kegyes URam:

UR Isten, melly igen óhajtyák a' hivek,
hogy lakozhassanak a' te Házadban! de
egy fésersmind azt-is Éivek fésért kívánnják,
hogy

hogy őket valaha már mentsed-meg a' bot-
ránkoztató és istentelen emberektől, hogy
ne légyen többé azokkal lakások: mert te
vagy a' mi erős-közéiklánk; azért mi alaton
és erőtelen emberek, minden-mi nyavalyá-
inkban egyedül te hozzád emeljük-fel a' mi
fónkban a' mi Éivünknek kívánságát: Ké-
rünk URam, ne hallgass, hanem jó vála fésél
felelj-meg; mert ha minket meg nem hall-
gat fés, hasonlatosok lés fésünk a' meg-hóltakhoz;
ne óltsad-el hát a' mi lelki életünket, mel-
lyet kezdettől munkálódni bennünk, hogy
ne es fésünk belé a' második halálba. A' Köz-
benjáró Jésus Kristus nevében emeljük-fel
hozzád a' mi kezeinket, a' ki amaz valóságos
Templom, fenteknek Szente, és ama' fös-
vetségnek Ládája, kiből és ki által egyedül
Éólottál minékünk vigasztaló Éókat: De
mivel fókán vannak hitetlenek és gonofság-
nak tselekedői közöttünk e' világon, kik
tsalárdúl velünk barátságot és békeféséget
tettetnek, keres fésyeni nevet viselnek, és az
Eklésiát hogy már fésertik, de azonban min-
den gondolatlyokkal ártásunkra igyekeznék,
és minden kegyélségnek és jó-tselekedet-
nek meg-esküött ellenfégi; ne Éámlálj kértünk
azokkal egy fésé bennünket, sőt vála fésé-ki
azoknak Éamok közzül; ne-is engeddd, hogy
vélek tovább légyen lakásunk, hogy vélek
együtt mi-is el ne veszt fésünk; mert tudgyuk

bizo-

bizonyosan, hogy a' te igaságod tovább nem
 ézenvedi, hanem meg-öli őket. URam, add-
 ki külön az istentelen embereknek az ö ré-
 szeket az ö tulajdon munkájok érint; mert
 nem vézik ezekben a' te tselekedetidet, és
 a' te kezeidnek ént munkáit, melyeket mi-
 veléz az AnyaÉntegyháznak óltalmazásában
 és igazgatásában, azokat a' vakmerő embe-
 rek nem akarják meg-gondolni: mert ha ö-
 ket meg nem ítéled, nem lézen a' te hivi-
 idnek tsendéségek és békeféges maradások.
 Te URam a meg-térő bűnösnek örömet
 meg-kegyelmez; de ezek az istentelenek
 ugyan éántéándékból vétkeznek ellened,
 nem gyarlóságból, sem tudatlanságból; mert
 látván nem akarják látni a' te dolgaidat, ren-
 delésidet, parantsolatidat, és a' Prófétáknak
 régi jóvendöléseket; hanem egyedül a' ma-
 gok erejekben biznak, a' magok éívek tet-
 észét követik, és így magok a' magok ve-
 zedelmeknek okai, és a' mit vetettek azt
 arattyák. Oh Isten, melly nagy javára va-
 gyon ez-is a' te hiviidnek! mert a' Éntek-
 nek nyomorúságok ö benne békeféges-tü-
 rést érez, a' békeféges-türés meg-próbá-
 lást, a' meg-próbálás pedig erős reménféget:
 áldafsál azért URam, ki minket illy kegyel-
 mesen meg-Éoktál hallgatni. Te vagy a'
 mi erősfégünk és paisunk, te általad vézünk
 gyözedelmet, és te általad találunk ellensé-
 günk

günk ereje ellen óltalmat: Te benned bi-
 zott erősen a' mi Éívünk, hogy minket a' go-
 noÉ hitetlen emberektől, mint te fáját fere-
 gedet, külön válastaÉ; és kiváltképen az
 Antikristusnak üldözési és nyomorgatási el-
 len meg-óltalmazÉ: a' mint azt gyakran
 meg-is tselekedted; mert a' te Háznak
 kelsesves üldöztetései után újonnan ísmét
 pihenést és békeféget adtál, földi gyámo-
 lokat és óltalmazókat rendeltél, mellyekkel
 minéktünk kalkalmatofságot Éolgáltatál és fel-
 serkentettél arra, hogy tégedet énekekkel
 vígan ditsérnénk, örvendezvén a' milelkünk-
 ben a' mi meg-tartó Istenünknek. Ugyan-is
 hogy-hogy éfnénk mi te hiviid a' te segedel-
 med aránt kétségbe? holott jól tudjuk mi
 azt, hogy az UR az ö népének erősfége, és
 az ö Kristusának meg-tartó ereje: mert mi-
 kor az AnyaÉntegyház Istennek segítségé
 által vígaÉtalást vézen, és az ö kísértetiből
 Éabadulást; mindenkor akkor a' Kristus-is,
 ki az AnyaÉntegyháznak, mint lelki tagjá-
 nak, Feje, vígaÉtalódik. URam tartsd-meg
 a' te lelki Izraeledet, a' te örökfégedet és né-
 pedet, mellyet fok nemzetségekből magad-
 nak válastottál, Éabadítsd-meg azt minden
 gonnoÉ vezedelmektől; áldd-meg ellenben
 a' te válastott feregedet, és töltsd-bé min-
 den lelki s testi jókkal, és továbbra-is vífelj
 jó gondot arról, birjad, igazgassad, és le ne
 tedd

tedd a' te kezédről; hanem tartsd, tápláld, mint a' kegyes atya az ő fiait; hogy ebből-is a' te nagy neved magasztaltságok minálunk és mi közöttünk nemzetségről nemzetségre: Ámen.

XXIX. S O L T Á R.

Móstan ti hatalmasak:

MI Királyunk Ur Isten, a' ki e' földön magadnak népet és országot szerzettél, és abban éntül uralkodol, valóba méltó dolog, hogy mindenek ezt meg-tudják, és e' világnak nagy Fejedelmi-is tégedet ő felették való Uroknak esmérjenek, és tenéked alá-zatoson fogláljanak, mint régen Móses, Áron és Samuel tselekedtenek; mert tiéd a' ditsőség és minden erőség: azért illik azt meg vallanunk minékünk, hogy a' te neved érdemli azt meg egyedül, melly a' te nagy tselekedetid és prédikálatotod igéd által hircsedett-el e' világon félllyel, mikor a' te Krisztusodról való régi ígértidet a' tellyes időben valóságra hoztad és nyilván ki-jelentted. Méltó vagy Uram, hogy tégedet imádgyon minden; mert te mindeneknél nagyobb vagy, és mindenek a' te akaratodtól függenek, mert te vagy Feje az Anya-Éntegyháznak; te vagy Király a' te Éö-vetséges népednek, ki az Atyától mindeneknek örökös Urokká tétettél: méltó vagy, hogy imádtasál a' Éntségnek ékekségében, melly a' lélek; mellybe, mint ruhába, fel-kell

kell öltözni minden te hozzád imádságokban járuló hiveknek; mert lelekben és igazságban tiszteltetel. Oh Uram, ha meg-gondolja azt a' te meg-váltott néped, mint hallatott a' te Éöd a' vizeknek felette, sőt ugyan meg-dördült a' fok vizeken, mikor az Apostolok által ki-botsátád az Évangyéliomnak hatalmas beűdét minden nemzetek közötté, a' tengerek körül és a' Éigetekben lakó népekhez, 's mint munkálódott az az embereknek lelkekben, tsudálkozás-sal telik-bé a' mi Éivünk! mikor a' három bizonyság bizonytságot tött az égben; az Atya hallatos Éóval meg-jelentette az ő Éerelmes Fiát, hogy ötet kell hallgatni; a' Fiú prédikállott az ő testének napjaiban fok jelekkel és tsudákkal; a' Szent Lélek pedig a' hiveknek Éivekbe bé-Éállván, őket mennyei ajándékokkal bé-töltötte. Hatalmas volt az Istennek Éava, és egy Éersmind ditsőféges; mert a' hitetleneket hívökké tőtte, meg-törvén őket, mint a' pöröly a' kö-Éiklát, és a' meg-lágyúlt Éivekben isteni félelmet és tisztetletet Éerzett, hogy jó kedvel hinnének az Isten ígójének. Nagy dolgo-kat tselekedett eleitől fogva a' mi Istenünk, de kíváltképen mikor az Évangyéliomnak hirdettetése által olyan félelmet és rettegést öntött mind a' Sidóknak 's mind a' Pogányoknak Éivekbe, hogy le-romlanának az ő Éava

Éava miatt a' magas czédrus fák, mellyek valának a' Libánus hegyén, midőn az Izraelben való mind külső 's mind belső Fejedelemségek, kikerlsten méltóságra felkent vala, meg-aláztatának és el-töröltetének: midőn az egész föld-is meg-mozdúlt és ugyan tombolt, nem állhatván egy helyben; mikor meg-rettentenek a' Pogányok, és fejet hajtottanak, félelemmel és retteggel tudakozván, mit kellesék tselekedniek, hogy ök-is meg-tartassanak. Mind ezeket tselekedted Uram nagy erőben: de annak felette a' te Éód midőn hallatott, az erdei vadakat-is meg-mozdította; midőn annak rettentő hallásától meg-borjúztak a' nőstény farvasok, azok az emberek, kik az Istenről soha nem hallottak, hanem mint az oktan állatok az ő természeti indulattyok után jártanak a' bálványokat követvén, ezeknek fiaik és leányaik el-hagyván az ő bálványozásokat, az ő természeti Éüléjeknek akaratyok ellen-is bé-jöttek a' hiveknek szeregekbe: sőt azon évangéliomi beÉéd meg-főztotta a' nagy erdöket-is; mert annak hirdetésének alkalmatosságával nagy változások estenek a' földi nagy népi Birodalmokban; mellyek hatalommal, kintsel, és embereknek sokaságával úgy bővölködnek vala, mint az erdő-fákkal. Mikor mind ezeket a' rettenetes dolgokat mivelte Uram

a' te

a' te Éód, akkor vízontag a' te Tempomodban, melly a' válastott Éenteknek szerege, kiki néked ditséretet mondott; mert a' te Éód a' hiveknek nem rettentésekre, hanem ellenben inkább vigasztalásokra vagyon, hogy örüljenek és örvendezzenek Éivekben, midőn a' te hatalmadat láttyák az istenteleneknek meg-rettentésekben: mert bizonyára az UR ül a' vizeken, ő bir azokkal mint UR, az ő akarattya Éerint áradnak e földön azok, vagy apadnak; és mind a' Pogányoknak Éeles birodalma, mind az Antikristusnak hatalma, és annak tudományának kegyetlen erőltetéssel való terjesztése, mellyek mint valami özönviz ki-omlanak a' földre, egyedül az ő mindenek felett való hatalmában vannak: mert noha ezek nagy erőben ki-áradnak, és az egész földet el-borítani láttatnak, és maga-is az Antikristus az Isten házában úgy látÉik ülni, mint Király. és a' nagy Isten Királyságát nem akarja ésmérni, de mind ezek ellen-is meg-marad az UR és ő ül az ő Éékiben mind örökké, és minden nyelvből 's nemzetségből tart magának népet, melly az Istennek örökké meg-maradandó orÉága. Jövel URam, adgy erőtséget a' te válastott népednek, hogy minden gonozokon a' te erődben erőt vehessen, fejét fel-emelhesse; ilyen hatalmas gondviselője alatt az istentelenek hatalmától meg ne rettennyen, hanem hittel

E

és

és élő reménfeggel biztassa magát azok ellen. Áldd-meg ezt a te népedet URam békefességgel, minden ellenfességet meg-rontván és letapodván; töltse-d-bé őket minden idvesség-jókkal, hogy azoknak, a' kik tégedet szeretnek, mindenek örök javokra szolgáljanak: Ámen.

XXX. SOLTÁR.

Ditsérlek URam tégedet:

Kegyelmes jó gond-viselő Istenünk, vajha elég tehetségünk volna a' te nevednek magasztalására és jó-teteményidnek hála-adással való emlegetésére! hogy azt látván a' több hívek, annál inkább nevekednének a' te benned való hitben és szeretetben: mert minket sokszor épen a' koporsó széliről hoztál vissza a' te hatalmas erőddel, és nem engedted, hogy a' mi hitünknek ellensége a' te nevednek káromlásával örüljenek a' mi esztünkön, mintha meg nem tudtál volna bennünket tartani. Te hozzád kiáltottunk; mert mi Urunk és mi Istenünk vagy, úgy, mintha minden egyéb teremtetésről elfelejtkezvén minden gondodat egyedül mireánk vetetted volna; mert valamikor hozzád kiáltottunk, kegyelmes válasszal bocsátottál vissza, testi nyavalyáinkból gyógyítottál, hogy az egészséges testben lelkünknek épfélegben szolgálhatnánk tenéked; mikor a' mi gondolatunk szerint nem volna egyéb hátra, hanem csak hogy a' koporsóba szálljunk.

junk-bé, életet adtál újonnan, hogy ditsérhetnők továbbra is a' te nevedet, és másokat is jó példánkkal építhetnénk a' jóban. Méltó vagy hát URam, hogy minden szentek tenéked énekeljenek, ki minden te benned bizóknak javokra és meg-maradásokra hajlandó és igen vigyázó Isten vagy: méltó vagy, hogy szívvel, szájjal, és tselekedettel emlegetsek a' te véghetetlen szentségedet, valóság-gal meg-mutatván, hogy ők az élő Istennek fiai, és minden jó-tselekedetre ők is képesek, nem csak a' hívekhez, hanem még ellenségeikhez-is, azoknak meg-győztetések-re. Mivel pedig még a' leg-szentebb emberek között is fenki nintsen a' ki ne vétkezzék; te bünt gyűlölő szent Isten, nem lehet, hogy meg ne haragudgyál a' bűn ellen: de még akkor is kegyelmes Isten vagy; mert csak egy szempillantásig tart a' te haragod, de örökkévaló a' te jóakaratom: mert ha a' te ideig sajnypatkozó szűzödet öltve-vettyük a' velünk tellyes életünkbe közlött jó-teteményiddel, véghetetlenül felyül-múlja a' te jó-akaratom a' te haragodat; és ha szintén későn a' te igazságod mintegy este felé gonoszal látogatnais bennünket, minthogy hozzám tőrő Isten vagy: de nem fekszik a' gonosz sokáig mi rajtunk, hanem csak mint az úton-járó vendég, ha egy éjjel nálunk meg-hál-is, el-megyén, és a' te vigasztalásodnak örövendetes napja

újonnan reánk virrad, és a' benned való örvendezésre elégséges okot szolgáltát minékünk. Tszudálatos vagy URam te a' te szentek körül; mert mikor leg-nagyobb boldogságban láttatik valaki lenni, és ügyítél, mint ha már a' maga erején meg-állana, meg-illetted őket, és meg-mutatod, melly gyarlók és melly hajlandók a' bűnbe esésre; mindazáltal akkor-is nem hagyod-el a' szenteket, hanem jó kedvedből meg-erősited; és ha színtén a' te kegyelmes orczád láttatik-is el-rejtezni tőlök egy kevésbé, szemekre hányván az ő bűnöket, hogy meg-égyenljék magokat és meg-háborodgyanak lelkekben, az-is nekik javokra szolgál, hogy bűnökről igaz pénitentziát tartván ne essenek kétségbe, hanem annál inkább ismét hozzád forduljanak, hozzád kiáltanak, saját Uroknak Isteneknek esmérjenek, és hitbéli tellyes bizodalommal hozzád folyamodgyanak. Meg-valljuk mi-is azt a' mi orczánknak pirulásával, és el sem akarjuk tagadni, hogy mi a' mi szántalan bűneinkkel meg-érdemeljük azt, hogy ne szenvedgy minket élnünk e' világon, hanem hogy testünk porrá váljék, és lelkünk az örök veszedelemre mennyen; de mi ha színd volna abban URam? és vallyon nem az élők ditsérnek-e régedet? az élő hívek hirdetik a' te igazságodat, azok befélik síról síra a' te régi szent ígéretidnek bé-telleyesedését,

ezek

ezek által híresedik e' világon a' te nagy kegyelmességed. Légy kegyelmes azért a' te ki-be-félhetetlen jó-vóltod szerint a' mi bűneinknek: hallgasd-meg a' te ditsőséged terjesztésére élni kívánó hiveidet: légy segítőnk, midőn a' mi ellenségekkel szembe kell állanunk; mutasd-meg erőtlenségünkben a' te erőt, hogy a' te ditsőségedet és a' kegyeliséget a' te néped között elő-mozdithassuk tellyes igyekezetünkkel életünknek minden napjaiban. Oh melly sokszor töttél jól velünk, melly sokszor meg-vigasztaltál bennünket! most-is éreztük szívünkben a' te Leikédnek jó munkáját és szertetednek jeleit; mert meg hallgattál hibás könyörgésünkben, siralmunkat örömünkre fordítottad. megbotsátván bűnünket, áldásra fordítván méltó büntetésünket; le-vötted rólunk a' lelkünket kefergető és szorongató 'sák ruhát, és azt meg-tágítván rajtunk, jó reménységgel és lelki bizodalommal töltöttél-bé, és a' méltó örömnök alkalmazásával, mintegy övel, köröskörnyül bé-övezettél bennünket, lelkünk háborúit tsendesítvén, félelmink helyén pedig bátorsággal és boldogsággal megáldván. Méltó azért, hogy tenéked énekeljen a' te ditsőségedet emlegető nyelvünk, és meg ne szűnyék a' te ditséretedtől; mert meg botsátottad a' mi sok bűneinket: adgyad hát továbbra-is kegyelmedet, hogy él-

E 3

tünk

tünk meg-jobbításával kedveskedhefünk ez után tenéked. Te vagy egyedül a mi tulajdon Urunk Istenünk; te add éntelen a' te szentidnek okot arra, hogy hírdessék a te jóságodat és ditsőségedet: mi-is azért örök-ké ditsérünk tégedet: Ámen.

XXXI. SOLTÁR.

URam én tsak te benned biztam:

T Sudálatos böltsefégi, és irgalmasságot böltsen gyakorló Isten; ki megengeded azt, hogy a' te Anyafentegyháznak éntelen harcza és tufakodása legyen e' világon; de azon-közben szabadulást és békéséget-is engedél annak gyakorta, végre pedig ugyan győzelemmel-is megáldod a' te Háznak tselédit: mert mi te hiveid te benned biztunk egyedül, hogy soha meg-ne gyaláztassunk; meg-esmértük, hogy nintsen senkiben másban idveség, hanem a' Messias Jésus Krisztusban; és valaki az ő befédének hízen, és egyedül ő hozzá ragaszkodik, őtet keresi és szereti, az, igazságot és életet talál magának, és fégyennel nem tér vissza annak reménsege. Láttuk mi azt Uram Isten és tsudáljuk, mint fordulnak-fel és pufutálnak nagy országok; de mi bizván a mi Krisztusunk igazságában, melyet ajándékozott ő minékünk, akkor is menedék helyet magunknak töled kívánunk, szabadíts-meg minket: mikor el-jö ellentünk nagy

nagy erővel a' kegyetlen ellenfég, ragadgyki annak kezéből, hogy ne ártthasson; sőt mutass erős várat, melyből annak erejét vissza verhefsük: és minthogy tudatlanok vagyunk, hogy ittis botlás nélkül járhasunk, te magad vezérelj bennünket, a' te nevedért, a' te igazságodnak és ditséretednek terjesztéséért. Sok féle baja és kisérteti vagy on ezen kívül-is a' te Háznak; mert az ördög mind tudományával, mind munkájával igyekezi botránkoztatni a' hiveket, támasztván hamis atyafiakat, kik ök-is Isten foglajnak tettetik magokat, hogy az együgyű népet tsalárdsággal meg-fogják: Uram, itt-is tsak te vagy a mi erőségünk; szabadíts-ki minket az ilyeneknek halójokból, ne elyeiket elrejtve vontanak-meg minékünk, hogy mi azokba akadgyunk. Te vagy a mi Megváltónk; azért viselj gondot lelkünkre, melyet a' te hűséges kezeidbe ajánlunk: mert szívünk szerint gyűlöljük ezeket a' hűbavaló hazugságoknak követőit, kik az isteni tiszteletet hamis külső zinnel festették-bé, de benne semmi valóság nintsen. Mind ezek között-is jó Istene voltál Uram a' tiédnek; mert meg-tekintetted az ő nyomorúságokat, és nem rekeztetted az ellenfég kezébe őket, a' ki erővel, fegyverrel, és minden ravasz mesterlégeivel fel-készült vala ellenek; hanem tágas helyre állítottad az ő

lábokat, hogy magokra gondot viselhetnének: azért lelkeknek belső indulatlyokból vígadnak és örvendeznek a te jóvóltodban; mert mennél nagyobb és éorongatóbb volt az ellenség, annál kíváncsabb, és mind tsudára 's mind áldásra méltóbb volt az Isteni segítség: és noha te URam a' vé'edelme'nek közepette-is nem felejtkez-el a te népedről; de más felől újabb újabb próbák nélkül-is nem hagyod, hogy testi bátorságba bé ne merüljenek; mert te meg-éoktad azokat dorgálni, a' kiket te ézeretél. Azért most is a' mi nagy nyomorúságunk kín éerít arra bennünket, hogy te hozzád fel-kiáltunk: könyörülj URam rajtunk; mert újlag a' mi lábainknak tágulások után éorongattatni kezdettünk, a' nagy bánat miatt meg-erőlenedtünk, ezt pedig ísmét hozta mi reánk a' mi hamisságunk; mert amaz egy valóságos jó Istentől el-fordúltunk, és az Isten-is megvonta magát tőlünk, és adott éidalomra a' mi ellenséginknek, és még a' mi éom-éédinknak-is, úgy hogy még barátink-is meg-útáltak, és a' kik nyomorúságinkban meg-láttanak, me'zé el-futottak tőlünk; egy felől az ellenség üldözött, más felől a' minnen magunk feleinktől éenvedtünk keferves bo'zéúságokat; a' kikkel mi fok-éorjól töttünk, kiket ézerettünk, és a' kikhez bíztunk, azok-is el-távoztak mellőlünk vé-éedel-

éedelmtünket látván, tartván attól, hogy velünk együtt ök-is el-ne vé'ezzenek. Ur Isten, melly nagy éenvedésekbe és kísértetekbe ejtének bennünket a' mi bűneink, hogy már a' mi ésmérő jóakaróink-is éidal-maznak bennünket a' mi hallásunkra, és minden gonofságot hamissan reánk fognak: minden felől felelmtünk vagy on; mert egy felől az ellenség nyilván kerget, más felől a' mi éínes barátink alattomban tanátskoznak, és a' mi ellenséginkkel a' mi vé'edelmtünkre ö'zve adgyák magokat, hogy lelkünk-től is meg-fo'zzanak. URam, mind ezek között hová löttünk volna, ha egyedül a' benned vetett álhatatos reménységünk nem táplált volna bennünket? mert tudtuk akkor is, hogy éövétséges Istenünk vagy te minékünk; és noha íújtólé és látogaté, de végképen soha el-nem hagyhaté minket: tudgyuk URam azt-is mi, hogy egyedül a' te kezeden vannak a' mi életünknek napjai; és akarmelley erőflek és fokak legyének-is a' mi ellenségink, és akarmelley éorofsan környül vegyének-is, úgy hogy ne légyen tovább életünk felől reménység, de még akkor is könnyen meg-mentheté bennünket, és meg-maraéthatod életünket; mert te vagy Ura a' mi életünknek, mellynek bizonyos határt vetettél, és senki más azzal nem bír. URam térj hozzánk immár ísmét te hived-

hez ; világoítsd-meg orczádat folgaidon ;
 jöjj-el segítségünkre , és bizonyítsd-meg az-
 zal , hogy jó kedvel tekintesz mireánk ; mert
 a' te kegyelmes tekintetednek fénye min-
 den gonoszokat el-özlát előlünk , és bé-tölt
 bennünket vígáztalásokkal . Ne gyaláztas-
 funk-meg , kérünk tégedet , mikor segítsé-
 gül hívunk ; ne mondgya ezt a' mi ellen-
 ségünk : hol vagyon az ő Istenek , a' kibea
 biztak ? ellenben gyaláztassanak-meg a' hi-
 tetlenek , kik az ő igazságokhoz és elméjek-
 nek tanításokhoz biznak : némúljanak-meg
 a' hazugságnak ajakai , a' kik azt tanítták ,
 a' mit Isten az ő igéjében soha nem tanított ,
 és mind a' Krisztus 's mind a' benne hívöket
 káromolják , mintha a' hitnek tudománya
 és a' Krisztusnak érdeme merő azon ha-
 szontalanság volna ; alázd-meg URam ez hitet-
 len embereket , és íteld-meg őket , megmu-
 tatván az ő büntetésekben a' te igazságod-
 nak ditsőségét . Bőséges URam a' te jóvól-
 tod , melyet el-rejtettél a' tiéidnek , és eb-
 ben vagyon a' léleknek öröme , melly min-
 den világi mind örömet 's mind bánatot
 meg-gyöz ; el-rejtetted ezt a' jót , mint drá-
 ga kintset , a' hitetlenektől , és meg-tartod
 a' tiéidnek zámozatra ; melyet sem nem lá-
 tott , sem fül nem hallott , melyet meg-ad-
 jövendőben bizonyoson , sőt még ez élet-
 ben-is ennek ízét és édesfiségét előre kös-
 tatod

tatod vélek : de még itt e' világon-is , noha
 nyomorgattatnak a' hivek , mindazáltal nem
 hagyod testi áldások nélkül-is őket ; mert
 az ő ellenfégek között és ő közöttök maga-
 dat mintegy közbe veted , és el-rejtetted őket
 a' te orczádnak rejtekében , hogy ök így a'
 te hátad n-egé vonván magokat , bátorság-
 ban és békefégyben éljenek . El-rejtetted a' te
 hivedet a' te sátorodban a' háborgó nyel-
 vek előtt , midőn a' te néped ellen , kik té-
 gedet a' te parantsolatod szerint vallanak ,
 törvényeket irnak , azt kevély be-édekekkel
 ki-adgyak és hirdetik ; akkoron azoknak
 kedvek ellen-is békefégyet adat-e vélek a' te
 sereggednek , és Vallásoknak szabadságát en-
 gedtet-e , és külön seregben a' te erős őtal-
 modban meg-tartod , mintegy erős város-
 ban őket : a' mikor pedig ingyen sem vél-
 nek , sőt tsüggedezne reményfégek , akkor te-
 tézed-meg a' te jóakarodat rajtok . Jertek
 hát minden hivek és éntek , éreksétek ez
 véletek jól-tévő URat ; mert ő a' hivedet
 meg-tarttja , és ellenben a' kevélyeknek-is
 bőven meg-fizet , el-hozza végre , ha kéfni
 láttatik-is , a' kevélyfégynek méltó jutalmát .
 Bizzatok minden istenfélők ez URban , erős-
 fek legyetek ellenségyitek ellen tufakodván ,
 erős legyen éivetek és meg-ne tsüggedgyen
 a' kisértetekbē , mert nem lesz híjjába az UR-
 ban a' ti munkátok , és bizonyosó követni fog
 bēneteket örök jutalmatok : Ámen . E 6

Oh melly boldog az olly ember életében:

KEgyelemből bűnünket meg-botsátó Ur Isten, minthogy tudgyuk jól, hogy fenki-is az emberek közzül nintsen vétek nélkül; bizony hát méltán mondhattuk boldogoknak azokat, a' kiknek bűnüket úgy meg-engedte az Istennek kegyelme, hogy azok soha ítéletre elő ne jöjjenek az ő Őzentételeibe; sőt úgy el-fedeztettek az idvezítő Krisztusnak igazságával, mintegy paláftal, minden ő véteket, hogy azok már az Istennek Őemeit nem Őomorították. Valóba méltán boldognak mondatik hát minden Istenben hívő ember! ki noha az ő gyarlósága miatt, nem lehet, hogy ne vétkezzék; mindazáltal néki Isten azt a' kegyelmét adta, hogyha az ő bűnét meg-eszméri és töredelmességgel meg-vallja, és az ő bűneiről való vallástétele tsalárdság nélkül Őívnek tisztaságából lejjend, hozzá-hajol az ő Istenre, és mintegy meg-engedi győzetni magát annak alázatos vallástételétől, hogy azt fiává fogadgya, és bűnét soha Őemére ne hánnya. Oh vajha mi bűnös emberek ezt meg-tudnók gondolni, és tanulnánk a' mi Istenünk előtt bűneinkről tisztán vallást tenni! de sok Őor meg-eszik az, hogy mi a' mi bűneinkkel hallgatunk, és vélek együtt mintegy el-aluŕunk, és azért mások úgy ítélnék felőlünk, hogy mi Őentül élünk; mert mi a' mi hamisságunkat titkoljuk,

juk, és azokat magunkban tápláljuk: ez okon az Isten-is reánk támaŕtgya a' mi lelkünk-eszméretit, és elménknek nyughatatlanságával és nagy búsúlással meg-vér, melly miá a' tsontaink-is ugyan meg-avúlnak és Őáradnak; és így mind lelkünkben s mind testünkben betegek vagyunk, és eméŕtődünk, mint a' nyári Őárazásban a' nedveség. Oh melly bolond ember világ Őerint-is az, a' ki az ő testének nyavalyáit titkolja, és vóltaképen a' jó orvosnak elő nem beŕéli! mert azzal az ő nyavalyáját neveli, és idő-múlással gyógyúlhatatlanabbá téŕi: mert URam jól tudgyuk mi azt, hogy te mindeneke tudŕ; tudod, mitsodások vagyunk kívül s belől, nintsen el-rejtve semmi titkos bűnünk te előtted; de még-is meg-kívánod mi tőlünk a' töredelmes Őívbel való vallástételt, hogy bűneinket, mint nagy lelki Orvosnak, elődbe Őámláljuk tenéked: mert te nem akarod a' bűnösnek halálát, hanem inkább meg-térés és életét; mert természeted Őerint hajlandóbb vagy, ha alázatosan meg-keresünk tégedet, a' meg-engedésre, mint a' kárhoztásra. Minthogy pedig a' leg-Őentebb emberek-is Őükölködnek URam a' te kegyelmed kérése nélkül, tudván azt az ő lelkek, hogy bűnösök, és ottan ottan meg-esnek; azért Őüntelen őrizetben tarttyák magokat, magokat meg-itélik; tselekedeteket, beŕe-

deket, sőt még gondolattokat-is Éamba vé-
 zik; és sürü panaszkodásokkal, míg idejek
 vagyon, zörgetnek a te kegyelmednek ajta-
 ján; és így a nagy árvizektől nem félnek,
 hogy hozzájok jussanak: mert az Isten vá-
 laztott fenteinek, minden nyomorúságok-
 nak reájok ki-áradása-is nem károkra, hanem
 javokra, és a' hitben való épületekre szolgál.
 Légy Ur Isten nekünk-is óltalmunk minden
 háborúságinkban, mellyekkel mint kegyes
 atya meg-látogat; de azokban hogy éintén
 el-merülünk, nem engeded; sőt ha el-tán-
 torodunk-is, ottan aláink téved kezeidet, és
 nem hagyod, hogy egész romlásunk légyen;
 és így szabadulásnak énekét ad; ottan-ottan
 a' mi Éánkba. URam, a' te böltségedből
 adgy nekünk-is értelmet, és taníts-meg az
 útra, mellyen nekünk kellefsék járnunk:
 adgyad a' te Lelkedet, ki minket tanítson;
 mert az egyedül az idvesség útára tanító
 mester; ő tanítson és tanátsoljon minket,
 mi légyen a' mi meg-tartatásunkra és lelki
 haÉnunkra való; ő Éegezzereánk URam Ée-
 meidet, hogy a' védelemben ne esünk, ha-
 nem a' te vigyázásod által idvességet talál-
 junk. Adgyad URam, hogy a' mi elménk-
 kel és értelmünkkel, mellyet mi belénk ad-
 tál, jól éljünk: és mi kik az Istennek képét
 viseljük, a' lónál és öÉvérnél alább-valókká
 ne tégyük magunkat; mert azok noha az jó-
 és

és gonosz között jó különbséget nem tud-
 nak tenni, még-is meg-éfmérik az ő uroknak
 jáÉlokot, és az ő vélek jól bánó és tápláló urok-
 nak engednek, és zabolájokat s fenýtékeket
 bé-vézik, hogy a munkára és az ember haÉ-
 nára alkalmatosok légyenek. Oh URam,
 vajha mi a te Éent akarodat követnök, a'
 te félelmedben élven magunkat jó rendbe
 vennök, és a' te parantsolatidat zúgolódás
 és ellene mondás nélkül tennök, melly jól
 volna a' mi dolgunk! mert láttyuk jól, hogy
 a' hiteetlenek fok bánati vannak, a ki a te-
 ne oktalan állathoz akar inkább, mint az ő
 Istenéhez hasonlittatni az ő életének folya-
 tásában, azért éri ötöt a' fokféle tsapás és ís-
 tennek ostroma: holott ellenben az ő Istené-
 ben igazán bizó bűnös ember, a' kisértetek
 és tsapások között-is jó gyümölsöt terem
 a' pénitentzia-tartás által, és mindenütt kö-
 rösökörnyül magán meg-érzi az Istennek ke-
 gyelmét. Te benned vígadunk azért mi-is
 mi meg-tartó Istenünk, mint te híveid. ki-
 ket a' te Krisztusodnak igaságával, mint Éép
 ruhával, hogy a' mi rútságunk ne látÉanék,
 bé-fedeztél, és újonnan Éültél: Te ben-
 ned örülünk, ki ezt ingyen kegyelemből tse-
 lekedted; nem pedig a' mi erőnkben, vagy
 érdemünkben, vagy tulajdon Éentségünk-
 ben. Tenéked éneklünk mi, kiknek tiszta
 Éivet és jó lelki-éfméretet adtál; mert igaz
 hit-

hittel meg-ajándékoztattak lévén, mintegy gazdag lakadalomban, *É*ivel és hangozó ajakkal örvendez a' mi lelkünk té benned : Ámen.

XXXIII. S O L T A R.

Noéa Isten-féle félt hívek:

UR Isten, mely drága dolog a' bűn bostánát, mellyben te-is meg-ditsőited magadat az emberek között e földön ! mert azért jelent-meg a' Mesiás Jéhus Krisztus a' testben, hogy az ördögnek munkáját, melly a' bűn, el-rontaná. Melly nagy jó-téteményed az URam az emberekhez, hogy mikor minden ember az életre való jussát a' bűn által el-veztette volna, igaságot küldél a' te Fiadban e' világra, mellyet minden nemzetségeknek egyaránt ki-mutatál, hogy valaki őbenne hinne, annak hit által jussa lenne a' veled való örök életre és boldogságra. Nagy örömök vagyon már méltán minden igazaknak ; mert az igazakhoz illik a' ditséret, a' kik a' hitből való meg-igazulásnak jó ajándékát vöttek te tőled ; ezek ditsérnek tégedet külömb-külob-féle műika és erőkben, a' külömb-külob-féle nyavalyáságokból való meg szabadulásoknak örvendez emlekezetire ; ezek ditsérnek tégedet külömb-külob-féle hegedűknek és czitherának öze-ereztett egyenlő zengésében, *É*iveknek, *É*ájoknak és munkájoknak egyességekben, és egymáshoz való *É*zeretben ; sőt méltó

méltó vagy URam, hogy a' te hived új éneket mondgyanak tenéked ; mert te-is új és hallatlan dolgot műveltél, mikor az emberek-től el-rejtetett Évangéliomot prédikálnni kezded, és a' *hő É*as *É*ettség után új világosságot gyújtottál és hoztál az Ekléfiába ; mellyen való öröm a' híveknek *É*ájokat meg-nyitotta, hogy mennél jobban lehet, énekeljenek, és az ő nagy örömeiket ki-adgyák, az igaságnak tudományát az ő tisztaságában és valóságában hirdetvén mindennek. Hogy ne fokadna-ki öröme a' híveknek serege, midőn láttya, hogy igaz az Istennek be*É*éde, és minden régi ígérétei Istennek ugyanokká és ámenekké löttének a' Krisztusban, és hogy az ő jóvóltával rakva a' föld ? mert az ő idvezítő kegyelme kihatott *É*emély válogatás nélkül minden nemzetségekre. URam Isten, melly *É*élesen ki-terjedt a' te jóvóltod ! mert valamint hogy a' világot Kezdetben nem tsak egy nemzetség számára teremtetted, mikor a' te be*É*éded által löttének mindenek ; úgy a' második teremtésben a' te igaságod-is és *É*zeretted sok népekre terjedt-ki. Tiéd URam az országolás az egész földön ; mert te általad és te érted löttének mindenek : és valamint az első teremtésben ki-mutatódott az egész Isten*É*ég, mikor az Atya a' Fiában a' Szent Lélek által e' világot teremté ; úgy a' második

fodikteremtésben az Atyának orzága a' Füg-
ban a' Szent Lélek által nyilatkozott-ki, mi-
kor a' tengernek vizei mintegy tömlőbe öf-
ve gyűjtetének, az ördögnek és az ördög
rabjainak orzága meg-fiorittaték és le-fállá,
mintha soha sem lőtt volna. Méltó vagy
Nagy Isten hát, hogy minden emberek, kik
e' féles földet lakják, tenéked engedelem-
mel főlgaljanak; tégedet feljenek, mint ol-
lyan Istent, kinek hatalmas fávára minde-
nek a' femmiből valóságra elő jötenek, mi-
kor Kezdetben főlott, és meg-lőtt minden.
Oh melly igen eliene vetette vala magát az
ördög az Isten orzáganak! mert a' Pogányok,
a' kik néki főlgalnak vala, tanátsot tartanak;
sőt a' Sidó nép-is ebben vélek meg-egyezett
vala, hogy a' Kristust orfágolni femmiképen
ne engednék, ezért mind a' halálíg üldözék
ötet mind fémélyében 's mind pedig tag-
jaiban: De te URam el-forditád azoknak
tanátsokat, és meg-fégyenítéd gondolattyo-
kat; mert a' Sidóknak orfágolások egészen
el-vesé, a' Pogányok-is véghez nem vihe-
ték, hogy az fvangéliomnak befédét és a'
Kristus orfágát tellyefséggel elnyomhatná; mert
minden tanátskozások ellen megmarad
mind örökké az URnak tanátsa nemzetsé-
ről nemzetségre; és egyedül azoké a' bölög-
ság, a' kik örök tanáts fzerint Istennek vála-
zott népei, a' kiknek esküvéssel ígerte, hogy

Istenek

Istenek léfzen ö nékiek. Oh mi Istenünk,
melly fépen bé-telylefedék ez a' Pogányo-
kon-is, és mind azokon, a' kik a' te Fiadnak
orfágát elsőben meg-veték! mert megfán-
ván őket, az égből kegyelmesen le-tekintél,
és minden földön lakó nemzeteknek az fv-
angyéliom prédikállása és a' Szent Léleknek
mukája által fíveket meg-illetéd, és kegye-
lemből őket újjá fűtél az igaz hitre és Iste-
ni fzeretetre, és sokakat a' kik ezt a' világof-
ságot nem fzeretik és nem véfzik vala, az ö
vakmerő keménységekben hagyál; mert te
vagy minden mindenekben. Nem ér URam
te veled femmi földi erő és hatalom; nem
teheti fem maga, fem más fabadítását akar-
melly földi hatalmas Király-is; mert légyen
bátor embereknek fokasága környüle, es ha-
dakozáshoz fokott és tanúlt lovainak nagy
fáma, de nintsen senkiben és femmiben
fabadító erő; mert egyedül az Istennek ke-
gyelme és jósága az, melly meg-tarthat mind
testünkre mind lelkünkre nézve; mert az ö
fzemei kegyelemmel tekintenek azokra, a'
kik ötet félík, és az öirgalmafsághoz raga-
zkodnak: Ö egyedül az, a' ki a' mi lelkeinket
meg-fabadíthattya a' haláltól; mert ezt
nem teheti femmi teremtetett állat: mert I-
sten egyedül mind az életnek, mind a' halál-
nak Ura, nintsen ezeknek kúltsa fem An-
gyalnak, fem embernek kezében: ö táplál-
hat

hat egyedül mind lelki s mind testi szükségünkben; mert övé az áldás, ő az életnek kenyere, ő ad eledelt minden testnek, ő ad mindeneknek életet, lehelletet és mindeneket, ő táplálja lelkeinket-is az örök életre. Nintsen hát nekünk több Istenünk, egyedül őtet várja a mi lelkünk tellyes hittel, és űent igéreteiben való bizodalommal; mert ő a mi segedelmünk, ő előzi-meg önnön magával, mint páissal, a mi véfedelmünket; és valaki nekünk akar ártani, úgy tarttya, mintha az a maga űeme-sényének akarna ártani. Nintsen URam senkiben másban idveség, azért nekünk-iste hivednek egyedül te benned vígad a mi űívünk; mert nintsen állandó öröm, hanem tsak az örökké meg-maradandó URban, kinek neve űent, és a kiben vetett reménység soha meg nem tsal. URam tekints reánk, és a mi jó bizodalomunk űerint felelj-meg irgalmas válaűal minékünk; segélj minket, óltalmaz, vigasztalj, és vidámitsd-meg űomorú űiveinket; mert a mint benned tettetés nélkül való űível bizunk, úgy kérünk, hogy a te véghetetlen kegyelmeddel légy velünk örökké: Ámen.

XXXIV. SOLTÁR.

Mindenkoron áldom, az URat:

UR Isten, melly igen jól vagyon dolgok mind azoknak, valakik igaz hittel te benned biznak! mert nintsen olyan űem-pillan-

pillantás, mellyben azok ne érezzék és ne kóistolják a te jó-téteményidet; ez az oka, hogy ök-is minden időben áldanak tégedet, akar kedvek űerint, akar kedvek ellen légyen-is állapottyok; mert a ki tégedet tsak bóldog állapottyában űeret, az nem fiú, hanem tsak bérés a te Házádban, és tégedet tsak a maga tulajdon háznáért űeret. Mi azért te hived a te ditséretedet mindenkoron a mi űajunkban víteljük; mert egyedül az URban ditsekedik a mi lelkünk, nem a mi tehetségünkben és munkánkban; mert mi bennünk nintsen semmi jóra való erő, ha onnan felyül ingyen kegyelemből nem adatik: ez minden nyomorúltak ő önének-is egyedül való fundámentoma, hogy mikorok ök a hitetlen emberektől nyomorgatatnak-is, tudgyák azt, hogy nem hagyod-el URam őket, azért még akkor-is okok vagyon, hogy te benned örüljön az ő lelkek; mert soha senki-is híjába nem kereste az Iűtent, hogy nékie, mint jó atya, az ő benne bizó fának javára meg nem felelt volna, és űelelmi közzül meg nem űabadította volna. Járuljunk hát a mi Iűtenünkhöz fiúi bizodalommal; mert noha ő a hitetlenre nézve megeméűtő tűz, de az ő hozzá-futó fainak, mint űerelmes Atya, kedves orczát mutat: bóldogok hát a lelki űegények, mert ő vék a mennyeknek orűzága; mert meg-hallgat-
tya

tya az ő kiáltásokat, mint özvegyeknek és árváknak édes Attyok, mert Éintén akkor-is mikor magokban nem találnak semmi érdemet, sem a' magok javára való tehetséget, az Istentől bő vigasztalást véstnek: mert amaz Angyal, a' ki az Izrael fiait hordozza és vezérli vala, előttök menvén mindenütt a' puskátban, most sem aluszik, hanem tábort járta az ő lelki Izraele körül, és örizi őket, hogy ki-ragadgya minden ő veszedelmekből. Urá nyisd-meg a' mi Femeinket, és ébrezd-fel minden mi érzékenységünket, hogy a' mi lelkünknek nagy gyönyörűségével köstölhassuk és láthassuk, melly igen jó vagy te minékünk, ki minket méltatlanokat ennyi jóval szeret; hogy mennél méltatlanabbaknak találjuk magunkat, annál nagyobbban és nyilvánban tessék-ki a' te jó-vóltod, és annál inkább betsüljük annak ízt és édesességét: de a' mi fiúi bizodalunk mellé adgy és ólts Éivtünkbe Isteni félelmet-is, mellyre minden Éenteknek Éülfégek vagyon, hogy mivel ők-is bűnösök, az ő jó Isteneiket bűnökkel meg ne bántsák; mert nintsen ott igaz Istemben való bizodalom, az hol nintsen Isteni félelem. Oh melly boldog ember az, a' ki a' te félelmedben egyedül reád bizza magát! mert te jobban tudod az ő Éülfégeket, és alkalmas időben adé jókat nékiek; ellenben a' fel-fúvallykodott kevélyek, mint a' Sídók

dók valának régen, kik az ő Ábrahámától való terméketi Éarmazásokkal el-hitték magokat, és minden magok karjokban és érdemeikbő bizók, ugyan a' magok kárjokkal és foggyatkozásokkal meg-tapasztalják, mi légyen az embernek magában bizni: mert boldog ember az, a' ki magát meg-próbálja, tehetetlenségét észbe vézi. és minden gondgyát Istenté veti, mert az semmi nélkül nem Éülkölködik. Mivel pedig mi igen tudatlanok vagyunk, és gondviseletlenek a' mi lelki jónkra; Kérünk Ur Istent tégedet, segélj minket tanátsoddal, és mint jó atya Éokta az ő értelem nélkül való fiait, taníts-meg és Éoktás a' te félelmedben jární, tégedet a' te akaratod Éerint tisztelni, és Éent Ééletet Élni; mert az Istennek félelme a' böltsefének kezdeti: taníts-meg minket és édesíts a' kegyességre a' te jó ígérteidnek reménységével; mert az Élet a' te kezdedben vagyon, te adhaté nekünk jó napokat látnunk; tudgyuk-is azt, hogy az örök Ééletet és ditsőféget, mint drága kintset, meg-tartod a' tiédnek Éamokra. Adjad Uram ennekfelette, hogy ez elmúlándó Életben, mi te hived, mint atyafiak a' Kristusban, egymást vagy Éóval, vagy tselekedettel meg ne bántsuk; hanem botránkoztatás nélkül való Ééletet éljünk, a' büntől távozzunk, és ellenben a' jó-tselekedetekben gyönyörködgyünk, mint jó élő-fák, jó gyü-

gyümöltöket teremjünk: mint Istennek fia, ne keressük tsak a' magunk hasznát; hanem sőt inkább magunkat meg-tagadván, minden igyekezetünkkel a' békeféléget kerestük mindenekkel, hogy így a' mi elkünknek-is mi bennünk tsendes békefélége lehessen. Oh URam, tudgyuk mi azt, hogy a' te főmeid vannak az igazakon, és főleid az ő kiáltásokon! hogyhogy merjük hát mi főmeinket és főleinket el-fordítani a' mi vérünk-ből való főgényektől? mert a' ki a' főgénytől el-fordúl, az Isten-is el-fordúl attól az ő főkifégének idején: Hogyhogy mernénk hát mi gonoszal lenni azokhoz-is, a' kik vétetnek ellenünk? mert tudgyuk URam, hogy tiéd a' főfőállás, és a' te haragos tekinteted vagyon a' gonosznak tselkedői ellen, hogy még e' földrölis kigyomláljad azoknak emlekezeteket, és nem ad főrést azoknak sem a' főenteknek társaságokban, sem főbölcsőségekben. Uram Isten, senki nem főgált tégedet híjába, senki nem kiáltott te hozzád a' Krisztus igazságában bizván, hogy azt meg-nem hallgattad volna: mert noha magassan vagyon mi felettünk fel-emelve a' te Királyi főked, de közel vagy még-is a' hívekhez; mennél aláb bortsátyák a' főldnek porához magokat, és mennél inkább aláztatunk és tapodtatunk a' mi ellenféginktől, és mennél több főle a' mi

nyava-

nyavalyánk e' földön, annál inkább megmutatod mind azokban-is a' főbadításra való elégfégedet és hatalmodat. URam, a' ki a' főidnek még hajok főalait-is meg-fámlálad, annál inkább gondot visel az ő erejekre, és meg-örzöd azoknak tsonttyaikat, hogy azok meg-ne romoljanak, reménfégekben el-ne tsüggedgyenek, annál inkább hogy kéttségbe ne essenek; sőt ha napjában hét főer el-elnének-is, a' te erőd által mindenkor felkelhesének: a' gonoszoknak pedig, kik az igazakat gyűlölik, sem el-esésekben, sem halálokban nintsen semmi főgáztalások; mert ő el-esnek, és fel-nem kelnek főha; és az ő halálak a' mint a' bűn-tételnek vége, úgy a' főldogtalan életnek és kárhozatnak kezdete. URam, láttuk és keservesen éreztük mi te főgény főlgaid azt, hogy mi e' fővilágban főkat főnevünk mind az ístentelen emberektől, mind a' magunk testeinktől, mind pedig lelkünk-főmértetnek terhes vádlásától, főkzör és főokban meg-esünk; de mind ezeket mi reánk nem bortsátod a' te haragodban, hogy el-vefs előled; hanem inkább hogy ditsőségesen meg-fabadíts, tántorgásinkban gyámolíts, és ha el-esünk-is, főent kezeidet aláink tedd, hogy meg-ne romoljunk. Adgyad URam a' te kegyelmedet mindenkor nekünk, hogy benned bizhassunk, és a' hitetlenekkel együtt el-ne

F

vef-

veſzünk: és ha büneinkkel meg-bántunk-
is tégedet, ne tulajdonítsad azokat kárhoz-
tatásunkra; hanem légyen ellenbē a' mi leg-
nagyobb vétünk a' mi bűnünk bösánat-
tyának legnagyobb alkalmatossága te nálad:
Ámen.

XXXV. S O L T Á R.

Perelj URam perloimmal:

I Gaz ítéletű Isten, reménkedünk tenéked
a' te e' földön vitézkedő Anyafentegy-
házadnak képeben, hogy vedd-fel a' te ki-
tsíny feregédnek ügyét az ő ellenfégi ellen,
régy igaz ítéletet; perelj az ő véle perlők-
kel, kik azt hamisan vádolják, kárhoztat-
tyák, és mintha igafságot kívánnának tenni,
őket törvénnel fíraſzttyák; te magad légy
URam Bíró közöttök, és tégy igazat; sőt a'
hitetleneknek erőszakos igyekezeteket lát-
ván, melyel el-akarják nyomni a' tiédet,
a' te erőddel verd viſſza, és így te magad
harczolj az ő vélek harczóikkal: Mint-
hogy pedig mind közlül 's mind távol-
ról háborgattyák a' hiveket, ragadgy fegyvert
és paist ellenek; és hogy a' kergetők előtt
el-ſzaladhassanak, rekezd-meg azoknak út-
tyokat, hogy el ne érhesék őket. Oh URam,
mennyi hamis vádokkal terhelték a' te hi-
veidet az ő ellenfégek e' világ előtt! hogy
mindeneknél őket gyűlölfégekké tennék,
Isten nélkül valóknak, ország háborítóknak
kiáltották őket, és így akartanak ő nékik há-
lót

lót vetni és vermet áfni, hogy elő ne me-
hesse nek a' jóban; de te meg-mentetted
őket, az ellenféget pedig gyalázatba ejtet-
ted, mert nem érhatték-el fokozor a' kiket
kergettek; sőt ő magok-is hátra verettet-
tenek és el-futottanak, mert az URnak An-
gyala hadakozott ellenek, és el-ſzéleſtette
őket. Uram Isten, nagy vigasztalásunkra
emlittyük a' te régi jó-teteményidet és ſza-
badításidat; mert az Évangéliom prédiká-
lásának kezdetiben, tudgyuk azt, hogy men-
nél inkább akartanak ellene állani annak pré-
dikálóinak mind a' Sidók 's mind a' Pogá-
nyok, annál inkább ſaporodott a' hiveknek
serege ſzemlátomást, és a' Mártíromoknak
ki-ontatott vérekből, mint valami jó gabo-
na magból, ugyan sürűn költ-ki a' hiveknek
fokaságok: így adtál URam örömet a' te ſe-
regédnek ſzájába; mert ezek örvendeztek
az URnak ſzabadításába, ezt mondván: Uram,
kicsoda haſonló hozzád a' ſzabadításban?
Nem tsak a' nyilván való ellenfégtől ſzenve-
dett pedig az Ekléſia eleitől fogva, a' mint
ma-is; hanem, a' mi keſerveſebb, azoktól-
is, a' kiket a' te hived mint attyokfiokát és
annyokat; és azon egy idvezítő hitnek tse-
lédit úgy tartottanak, és a' mint azoknak
javoknak örültenek, úgy az ő bánattyokon
vélek együtt bánkodtak, ezek-is URam fel-
támadtak a' te néped ellen; és minthogy

igazán nem vádolhatták azt semmivel, hamis tanubizonyságokat töltenek ellene, és ollyakat fogtanak reá, a' mikről soha nem is gondolkozott: még ma-is URam a' kik velünk együtt kezdették keresni és hirdetni az evangéliomi igaságot, vannak ollyanok, hogy gyűlölnék bennünket és káromolnak, mintha mi a' bűnnek okául tennők az Istent, tagadnók az ő mindenható erejét, és részekre osztanók a' Kristust; ilyen állapotokban Zomorú a' tiédnek lelkek URam, és gyázel, úgy mint kik láttatnak attyoktól, annyoktól, és attyokfiától-is el-hagyatknak, sőt meg-tagadtattaknak lenni. Ur Isten, melly fok háborgattatások vannak az igazaknak! melly nehéz az, hogy a' kiktől vígáztalást kellene venni, azok töldgyák egy felől az ő nyomorúságokat; és mikor ugyan le-görbednek a' háborgatásnak terhe alatt a' hivek, azok örülnek, és tölők magokat félre vonván, külön társaságban öfve adgyák magokat ellenek, két felé sántikálnak; mert az Eklésia ellenségeivel-is tarttyák rész szerint a' dolgot, rész szerint pedig az Eklésiával, és így szakadoztattyák-meg az Eklésiát, melly a' Kristusnak, mint főnek, teste és tagja. Mind ezek estenek és esnek ma-is a' te véren váltott örökfegeden, a' melly egyedül te benned híszel; és, óh URam! vallyon meddig nézhetik a' te tiszta Zemeid a'

mi

mi ellenségeknek illyen hamiságokat és bozézú-tételeket? a' kiknek ez mindennapi gyönyörűségek, hogy a' hiveket az ő nyomorúságokban tsúfolják: Szabadíts-meg URam ez hamis tanúktól és oroślin Zivü kegyetlenektől, és adgy békefséget a' te népnek; adgy örömmek beZédét már valaha a' mi Zánkba, hogy adhašunk hálát tenéked a' nagy Gyülekezetben, a' hiveknek Zép feregében; hogy mások-is ezt hallván, vehessenek épületet a' hitben, és a' te neved mindenek előtt Zenteltesék mindenben: ne örüljenek mi rajtunk, a' kik minden ok nélkül ellenségeknek löttének, és ne hunyorítsanak Zemmél, mintha meg-tsalhatnák és magok részekre vonhatnák a' világnak igaz itélő Biráját. URam, ki a' Ziveket jól látod, imé az istentelenek békefséget tettének, mintha jót kívánnának nekünk Zegény hiveidnek; de bizonyára nem Zólnak békefséget, hanem álnok beZédeket, és nem tanítanak ollyan tudományt, mellyet jó lelki-esmérettel bé-vehetnének, és vélek az által meg-egyezhetnének: és noha tettetes Zivekkel jót mutatnak; de mihelyt az alkalmatofságot látták, ottan kézek ártani, és fel-tátott Zájjal boZszantani bennünket, ezt mondván: Látták a' mi Zemeink, a' mit régen kívántunk az esett rajtok, el-vötték Zemünk láttára hamiságoknak jutalmát a' nagy

F 3

nyo-

nyomorúságot! Uram, te tudod és látod egyedül a' mi ügyünket, melyet egyedül reád támasztottunk: és noha a' mi nyomorúságunkban néha el-vontad-is magadat a' mi hitünknek meg-próbáltatására, mintha nem látnád azt; de bizonyára tudgyuk, hogy meg-láttad és fámba-vötted mindenkor a' a' mi nyavalyáinkat, hogy valaha ítéletet tégy mi közöttünk és a' mi ellenségink között. Kértünk azért most-is fűti bizodalommal, ne légy távol tőlünk, ne hallgass, és ne láttassál javallani a' mi ellenséginknek ellenünk való tselekedeteiket: serkenny-fel a' mi ügyünknek meg-ítélésére; mert te mindenkor Istenünk vagy minékünk: serkenny-fel és ne láttassál aludni, óltalmazad igaz ügyünket, mely egyförsmind a' te ügyed-is; mert te éretted háborgattatunk: ne engedgyed, hogy tovább káromoltságok a' te neved. Igaz az Eklésiának ügye, mely a' te Krisztusodnak igafsága, mellybe mint köntösbe öltöztvén a' te hiveid, meg-mennek állani te előtted, és te töled ítéletet kérni: itélj-meg a' te igafságod szerint; ne örüljön a' mi ellenségünk, mintha nékie volna igazabb ügye, hanem inkább hadd érezze-meg a' te Eorosi igafságodat a' maga kárában és büntetésében, melyet, midőn jól és szerenstesen foly dolga, nem véden ezébe. Urá, tsalatkoztsad-meg az ő reménfégekben a' hitet-

hitet-

hitetleneket, ségyenítsd-meg, hogy ne mehesse-elő fándékjok; ne ditselkedgyenek azon nagy örömmel, hogy bé-nyeltenek minket; sőt öltöztessédöket gyalázatba, mint egy köntösbe, hogy azzal minden felől úgy be-borítsassanak, hogy akár hová fordúljanak, ne találjanak semmi vigasztalást. Tudgyuk Uram a' te kegyelmességed szerint azt-is, hogy soha nem nyomattathatnak úgy el a' tiéd, hogy azoknak még-is ne lehessenek jóakarói, kik tanubizonyságot tegyenek az ártatlan ügyről; Uram add azért a' te szolgaidnak fájokba az örömet, hogy az igafság-nak elő-menetelit látván, magasztaljanak tégedet, ki illy jót adé a' te szolgaidnak, és láttatod vélek hozzájok való örök szeretetednek és kegyelmednek jeleit. Adgyad Uram, hogy a' mi nyelvünk szólhassa mindennap a' te igafságodat és ditséretedet, foglalhafűk mindenkor magunkat a' jóban; és valamit gondolunk, szőlünk és tselekedünk, intézzük mind azokat a' te ditséretedre: Ámen.

XXXVI. S O L T Á R.

A' gonosz-térvének dolgán:

MI idvességünknek Istene, mennél inkább láttuk mi e világon az istentelen embereknek töled el-fordulásokat és vakmerő bátorságokat, mi te hiveid magunkat meg-alázván annál Eorossabban ragafkozunk a' te kegyelmességedhez, hogy egye-

dül abban és nem a' mi tehetségünkben bíz-
ván, járjunk te előtted e jelen-való életben:
mert a' hitetlennek beféde a' hitetlenség-
ről ki vagyon jelentve a' mi Éveinkben,
hogy ő föléle így gondolkozzunk, hogy nin-
tsen Istennek félelme az ő Émei előtt; mert
ő úgy ítél, hogy az Isten miá bátran tsele-
kedheti a' bünt; mert az Isten nem ítéli azt
meg, és nintsen Istennek arra gondya, és
így nem hiszi az Istent e' világ ítélő Birájának
lenni, annál inkább nem tarttya őtet fő javá-
nak, és ezért nem-is Éreti, sem betsüli. Tel-
lyes e' mellett URam a' hitetlen ember kép-
mutatással és minden tsalárdsággal; mivel hi-
zelkedik magának az Istennek Émei előtt,
bé-jár a' gyülekezetbe, imádkozik, alamisnát
ád, és tetteri mintha Isten előtt kívánna jár-
ni, és így igyekezi a' hiveket el-hitetni; és
az ő hamis tudományát, mintha az igazság
vólna, úgy hintegetni, mind addig, míg az
ő hamisága gyűlölségre méltónak találtatik;
és ki-tagad végre Émentelenül minden Isten
Érint való tudományt, nyilván és vakme-
röképen a' hamiságért harczolván. Az em-
beri tarsaságban-is az ő Éájának beféde me-
rő azon hijába-valóság és álnokság, bujasá-
ra, lelki és testi paráznságra kiztető min-
den beféde, és a' jóra való intést tellyeség-
gel nem Éenvedheti: sőt mikoron más az ő
ágyasházában az Isten dolgairól elmélkedik,

ott

ott áhítatosan imádkozik, és az Istennek ke-
gyelmébe ajánlja bűnös testét és lelkét; ak-
kor ő az ő ágyában hamiságot forral, mint
keresse akarmi úton módon a' maga hasznát,
mint ronthatsa felebaráttját, más kárával
mint építse magát; mert a' hol nintsen Iste-
ni félelem, ott nintsen femmi jó Éándék.
Uram Isten, mikor mi, a' kik másképen ta-
nultuk a' Krisztust, és kegyességhez Éoktat-
tattunk gyermekfégűnkől fogva, ezeket
halljuk és lattjuk, el-telik tsudálkozással a'
mi Éivünk, és te hozzád fordúlván néked kö-
nyörgünk, hogy tarts-meg minket e' gonoz-
nemzetségtől, és adgy részt nekünk a' ke-
gyességnek minden munkáiban a' te kegyel-
mességedből: mert az éégiglen vagyon a' te
irgalmasságod URam, a' te válaÉtott Éentid-
hez való Éereteted mind az éégig hág-fel;
mert a' te hozzáuk való nagy Éerelmedből
lött az, hogy az Istennek Fia le-jött az em-
berek közé az éégből, és ísmét oda fel-ment,
hogy az eget a' földdel öÉve-kaptsolja; és
fel-hozod a' te napodat mindennap mind a'
jókra 's mind a' gonozókra, és esőt adÉ az
igazakra és hamisakra: A' te igaz monda-
sod a' felhőkig vagyon; mert az olly nagy és
magas, hogy a' földtől az éégig ér; mert a' mi
hitűnkkel tetÉhetünk tenéked, és te egye-
dül hitet kívánÉ mi tőlünk: A' te igazsá-
god mint az Istennek hegyei, a' mélyei a' te

F 5

ter-

természeti kezségednek meg-fértésénélkül
a' bűnös embert ama' te Szerelmes Fiadban
meg-igazítod, igaznak vallod, mintha soha
semmi bünt nem tört volna: a' te ítéletid
mélyek, mint fíntén a' mélyféges tenger
vizei, és az emberi értelemről végére mehe-
tetlenek: te adé mind az embereknek 's
mind a' barmoknak életet és lehelletet, és
mindeneket; mert meg-nyitod a' te kezei-
det, és bé-töltesz minden lelkes állatokat a'
te jóvóltodból. Oh Isten, melly drágalátos
a' te irgalmaságod! mellyet kiváltképen a'
te éntidben mutattál-ki, kik te hozzád nagy
bizodalommal folyamodnak, mint a' madár-
fiak az ő annyoknak éárnyok alá: mert tud-
gyák, hogy jó és hűféges a' te gondviselésed;
melly noha mindenekre ki-hat, de azt egye-
dül a' te hived ésmérik leg-jobban és betsü-
lik: mert noha nintsen fenki, a' ki ne kóftol-
ta volna a' te jószágodat; de kiváltképen a' te
Anyafentegy házadnak tagjai, a' te Krisztusod-
nak nyájja vézi a' te Házadnak kövér-féget,
a' hitnek lelkét, az Isten fiainak kiváltképen
való *privilegi*umokat bűneiknek bocsánat-
tyokra, és a' Szent Léleknek külömb-külob-
féle el-fogyhatatlan ajándékot, mint meg-
annyi gyönyörűségeknek folyó-vizeit: mert
te nálad vagyon az életnek kút-feje, te ben-
ned rejtetett-el és te általad vagyon a' mi
életünk, te adhatod az örök életnek julsát
annak

annak a' kinek akarod: mikor te világosko-
dol. Oh igazságnak napja! és a' tégedet felök-
re fel-virraztod a' te fényedet, te általad lá-
tunk ottan világosságot; mikor a' te Lelked
világol a' mi éiveinkben, el-ööl annak min-
den homálya és háborúja, és így kezdünk
lelkünkben érezni mi-is békefséget, igazságot
és örömet, úgy mint a' mi örök boldogsá-
gunknak előre bocsátott szép 'sengéjit.
URam terjeszted-ki hát szélesen a' te irgal-
maságodat a' te Anyafentegy házadra és an-
nak mindenütt való tagjaira; mert azok es-
mérnek tégedet, és azok ézeretnek egyedül,
mint ő Isteneket: terjeszted-ki a' te igazságo-
dat az igaz éivü emberekre, kik nem a' ma-
gok ditsőféget, hanem mindenben a' tiédet
keresik; adgyad, hogy a' te igazságotat ée-
refsek, és a' te képedet a' meg-térés által ma-
gokban fel-építsék. Ne hadd még-is rajtuk
uralkodni a' kevélyeket, ne álljon reánk azok-
nak lábok, kik a' te éent rendelésid ellen az
ő magok tetféseket akarják erőszakoson a'
hivekre kötni; ne add, hogy azoknak erőza-
kos kezek meg-háborítson denntinket: sőt
ellenben engedd, hogy a' gonofságnak tse-
lekedői le-essenek már valaha, le-tázzítsa-
nak, és soha fel ne kelhessenek; mert azt ki-
válnya a' te igazságot, hogy a' kik a' földnek
javaival méltatlanul és erőszakoson éltenek,
végre el-vegyék az ő hamisságoknak jutal-
mát,

mát, és úgy le-dőljenek, hogy többé fel ne emelkedhessenek: a' kiket pedig Ézeretnek köteleivel magadhoz vontál, és a' kik a' te félelmében Ézentül vifelték magokat te előtted, adgyad, hogy azok végiglen minden tántorodás nélkül meg-állhassanak, és tenéked engedelemmel Sölgáljanak: Ámen.

XXXVII. SOLTÁR.

Ne bökönkodgyál a' gonosz-tévökre:

UR Isten, mivel mi te válaztott hived, míg e' világnak siralmas pusztáján bújdosunk, mind addig a' hitetlen emberekkel együtt élünk és tőlök Ézenvedünk; valóba nagy Éülfügünk vagyon nekünk arra, hogy te töled Ézentül meg-taníttassunk, mint vifeljük közzöttök és hozzájok magunkat, hogy mi-is vélek együtt bűnbe ne esünk. Nem tagadhattuk, hogy erőtelen emberek vagyunk, és látván a' hitetleneknek dolgokat világ Ézerint bődögül folyni, meg-Éoktunk botráncozni, és reájok bökönkodni és irigykedni, mintha rólunk nem volna Istennek gondgya; de nem vesszük észünkbe, hogy a' hitetlennek bődogsága igen változó, múlandó, és árnyékhoz hasonló: ellenben a' Éenteknek ígért jók meg-maradandók, és nem változnak; tudgyuk pedig azt, hogy senki nintsen vétek nélkül, azért a' mi tiétünk nem a' hamisfakra való haraguvás, hanem inkább hogy imádkozzunk Érettek; mert

mert Istennek vagyon arra gondgya, és az ő igazsága annak idejében ki-vágja őket e' földről: a' kik pedig békélséges-türelssel az URat várják, öröklégül birják az élőknek földöket az ő lelkek-élméretinek nagy tsemdelségekkel. Meg-kell azt-is URam vallanunk te előtted, hogy nehéz próba a' gonozoktól Ézenvedni a' hiveknek; mivel azok, mint a' hánkódó tenger, nem nyughatnak, hanem Éüntelen tanátskoznak a' hivek ellen, gyűlölik őket, hogy egyet nem akarnak érteni a' gonozban vélek, tsikorgatván nagy dühöfséggel fogokat-is ellenek: de az UR, a' ki öröktül fogva meg-máfolthatatlanul elrendelte az övéinek rézeket, tsak megneveti a' gonozoknak Éándékokat; mert láttya, hogy mikor leg-inkáb dühösködnek ellenek, akkor közelit a' gonozok vesszédelmének és el-töröltetésének napja, és azoknak a' Éentek ellen ki-vontt és el-készültt fegyverek, Istennek igaz ítéletiből az ő magok Éiveket veri által, és Háman akad-fel a' Márdókeusnak készítettett magás akaÉtó-fára: mert a' kik Istenből meg-áldattatnak, azok az Isten javaiban az örökösök; a' kik pedig meg-átkoztatnak, ki-gyomláztatnak e' földről. Oh mi gyarló emberek, melly sokban meg-ütöközünk, és nem vesszük észünkbe magunkat! mennyit panasÉokodunk, hogy nekünk nintsen semmi tehetségünk, sem hadi

etönk, sem kintsünk; ellenben a' hitetle-
nek, mint Fejedelmi emberek, semmi nél-
kül nem Éükkölködnek: holott jobb a' ke-
vés, a' melyet Isten nekünk rendelt a' mi
Éükfégünkre; mert a' természet kevéssel
meg-elégzik; de a' világi kívánságnak soha
nintsen elég: az istenfélő az ökevélsét tse-
des lélekkel bírja, és soha Isten ötet végkép-
pen meg-fogyatkozni nem engedi; de az
istenteleneknek minden tehetségek, melly-
ben mint erős karjokban úgy biznak vala,
és az ő földi hatalmasokhoz való támaszko-
dások, mihelt Isten ellenek fordul úgy meg-
tsökönik, úgy meg-bomlik és romlik, mint-
ha soha nem-is lört volna: Ne adgy URam
hát nekünk olyan kintset, melyet a' lopó
el-lophat; hanem adgyad ama' jövőendő é-
letnek javát, melly meg-marad az egekben.
Sók Éükfégünk vagyon ugyan világ Éerint
nekünk, sok Éorongattatásunk a' vékedelmes
időben, úgy hogy a' mindennapi kenyér-
ben-is igen meg-fogyatkozunk sokÉor; de
ugyan akkor-is nem gyaláztatunk meg töl-
led mi Istenünktől, hogy el-hagynál ben-
nünket; mert tudgyuk, hogy mint jó Atya
tudod jól, mi nélkül Éükkölködünk, és alkal-
matos időben bé-is töltöd Éükfégünket.
Igen erőtlenek-is vagyunk URam mi, melly
miá sokÉor és sokban meg-botlunk és ei-is
esünk gyakorta; de tudgyuk azt, hogy mi-
vel

vel az igaz úton járunk, te azt az útat ked-
velled, és meg-erősíted a' mi tántorgó lépé-
sünket; és a' mihez a' te nevedben fogunk,
meg-áldod, mert te kezded-el bennünk a'
jót: és ha Éintén el-esünk-is, nem esünk-
el a' halálra, hanem fel-kelünk; mert te
látván esetünket, mint az édes anya Éokta
az ő gyermekének, alánk tezed kezéidet, és
nem hagyod, hogy haláloson megromoljunk.
SokÉor ugyan kéfni láttatik nekünk az Iste-
ni segítség, úgy hogy azt gondoljuk gyarló-
ságunk miá, hogy minket el-hagytál és el-
vetettél, és nem gondolkozunk az Istennek
régi dolgairól, melyeket mind körülöttünk,
mind más Éentek körül gyermekfégtünktől
fogva tapasztaltunk, hogy Isten az ő igaz hi-
veit soha Éükféges javaiktól meg-nem foÉ-
totta, és arra nem juttatta, hogy az embe-
reknek tápláltatásoktól függjön egyedül dol-
gok, és koldúljanak; mert az igaznak mag-
va az Ábrahámnak fiai a' hitben, és azoké
az ígéretek és minden valóságos boldogság:
sőt inkább láttuk azt, hogy az igazat Isten
meg-áldgya; az igaz mindennap irgalmasá-
gát gyakorol, költsön ad javaiból, semmit
azért nem kívánván; és az ő igaz magva,
melly igazságot követ, kegyességet gyakorol,
Istent féli, és el-nem Éakad az ő igaz attyá-
nak tanításától, azon áldásban lében és ma-
rad. URam, mind ezeket így értvén, ad-
gyad

gyad nekünk a' te kegyelmedet, hogy biz-
hassunk igazán te benned, tselekedhesünk
jól, és e földön lakozván éljünk hit által,
mellynek gyümöltseit-is mutathassuk, azt
tselekedvén a' mi-tenéked tetőzik: adgyad,
hogy tanúljuk te read hagyni a' mi útain-
kat, tudván hogy te véghez viszed, a' mit
mi nem tehetünk, és a' miben meg-akadunk
e' földön járván, könyörgésünkkel nyerhes-
sük-meg, hogy a' mi akadályinkat bõltsefé-
ged érint igazítsad-el. Ne epezzőik azért
magunkat házontalan gonddal és fárattság-
gal; mert te tudő jobban mindeneket: lé-
gyünk inkább tsendesen, hallgassunk, és vár-
juk az URat míg el-jő; mert a' mi tisztünk
nem egyéb, hanem az Isten akarattya után
való várakozás: addig pedig adgyad URam,
hogy örizhesük-meg a' te útat, arra hall-
gatván figyelmesen és követvén hűsége-
sen, a' mit te parantsol; mert a' te útaid
a' te ént parantsolatid: minden gonosztól
pedig igyekezzünk el-távozni, hogy senki-
nek ne ártsunk, senkinek terhére ne legyünk,
a' mi veszett természetünk tanátsa érint ne
járjunk; mert mind roé az, valamit te nem
kedvelő, és mind attól óvnunk kell magun-
kat. Taníts URam, hogy éoktathassuk a'
mi elméinket arra függetteni, a' mi töké-
letes, és ezünkbe venni az igazat, hogy pél-
dájúl vegyük követésre magunknak az ár-
tatlan

tatlan életben élöket, hogy békeféségünk le-
hessen, magunk-is békeféségnek emberei le-
hesünk, és lelkünk esmérati-is tsendes lé-
gyen minden ézenvedésinkben, még a' halál-
ban-is. Adgyad URam, hogy a' mi bizodal-
munkat tebenned egyenes ézivel tarthassuk-
meg, és azt nézzük a' mi tenéked tetőzik,
éljünk hit által és gyönyörködgyünk egye-
dül te benned, mint mi URunkbá, úgy lak-
ván e' földön, mint a' te városodban, mel-
lyet törvényeddel te igazgat. Engedd
URam, hogy úgy birhassuk e' földet, mint
olly örökségünket, mellyhez nekünk mint
te válaéztott fiaidnak jussunk vagyon, és gyö-
nyörködtethessük magunkat a békeféségnek
fokaságában mind Istenre 's mind az embe-
rekre nézve, és éemléljük örvendezve az
Istennek éámtalan jó-téteményit. Hozd-el
végeket a' hitetleneknek, és hirtelen vág-
ki őket, mint a' kiket egyézer már megátkoz-
tál; akadályoztasd-meg azoknak éándéko-
kat; törd-el kéziveket, mellyeket megvon-
tanak a' tiéidnek el-vestésekre; vessd pai-
'sodat az ő el-lött nyílok eleibe, és az által
verd vízéa azokat, hogy az ő tulajdon éi-
veket által járja. Oh melly sokézer meg-
esett az e' világon, hogy el-hatalmazott a'
hitetlen, és fel-fúvakkodott, mint a' ki-terje-
dett zöldellő fa, féltek tőle mindenek és
rettegve nézték, el-hívén, hogy a' mint
meg-

meg-gyökerezett, már annak hervadása és változása nem lehet! azonban el-múlt hirtelen, reá fúlván az URnak erős fele, és azoknak a' kik félve néznek vala reá, semmi-vé lön előlök, és nem találhaték sohol. Jöjj-el URam a' te ítéleteddel, és szabadítsd-meg a' te Anyafentegyházadat az ő gonoszaitól, el-veftvén a' hitetlent, és annak nyomdokát, követő maradékát-is ki-gyomlálván. Te töled vagyon az igazaknak meg-maradások URam; mert te vagy az ő erősségek az ő háborúságokban: te ajándékoztad-meg őket a' Krisztusnak igaságával; meg-igazúlván azért, a' te idvezítésetet kívánnyák és várják. URam segíts-meg minket benned bizó hiveidet, szabadíts-meg a' hitetlenektől, tarts-meg minket; mert te benned bizunk: Amē.

XXXVIII. SOLTÁR.

Haragodnak nagy vóltában:

Bűnösök után fokáig várakozó lsten, no-ha meg-efmérjük mi azt magunkban, és orczánk pirulásával meg-is valljuk, hogy olly nagyok és fokak a' mi bűneink, hogy akarmelly nagy és fanyarú büntetésidre méltóknak magunk itéljük magunkat; mindazáltal még-is alázatosan esedezünk URam tenéked, hogy a' te kegyelmességed kerint bannyál mi velünk, ne fizess úgy a' mint meg-érdemlenők, ne fedgy-meg minket a' te búsulásodban, és forró haragodban ne os-

torozz

torozz bennünket; mert ha a' mi hamiságinkat meg-tarrándod URam, vallyon 's ki állhat-neg előtted? Érezzük URam kefer-vesen, hogy a' te nyilaid belénk akadtak; mert fokfele nyavalyákkal illetél bennünket, úgy hogy egyik a' másikat ott érte; meg-nehezítetted a' te büntető kezédet rajtunk; környül vőtt a' felelem, bánat, betegség, kár-vallás, bűjdosás, és az ellenfégtől való üldöz-tetés, és ugyan meg-nyugtattad a' mi zemél-lyünkön a' te kezédnek súlyát. Nintsen épség, sem békeség hozzás büntettetetésünk miatt a' mi testünkben és tsontainkban; nintsen erönk arra, hogy meg-állhassunk a' te ítélő-éked előtt; nintsen magunk mentsé-gére való nyelvtünk: mert olly nagyok a' mi bűneink, hogy az eddig való ostoridnál-is mind nagyobbaktól méltán félhetünk; mert a' mi hamiságunknak foksága, mint valami nagy vizeknek árja, el-borította a' mi fejainket, és a' te ítéletid mint valami nehéz te-reh, úgy meg-nyomtanak bennünket. A' mi bűneink mikor eszünk be jutnak, ugyan el-irtóztatnak rúttságokkal minket; mert mint valami bűdös és fenyvett rothaftó ke-levény, ollyanok azok a' mi lelkeinknek: De a' mi lelkünknek mind ennyi háborúsá-gi között-is, mellyek miá mindennap zomor-túan járunk, eszünkbe jut az minékünk, hogy te természet kerint kegyelmes lsten

vagy,

vagy, és hogy te előtted vagyon minden mi kívánságunk; mert tudod, hogy a' te kezeidnek munkái vagyunk mi, és te magad öntesz a' mi élvünkbe bűn-botsánattért való főházkodásokat, és te hozzád meg-térésre való jó indulatokat. A' mi élvünk meg-háborodott mi bennünk, erünk el-fogyott, a' te segítséged nélkül bűneinkkel nem bírunk, hogy azoknak ellenek állhassunk; sőt oly vakok vagyunk, hogy meg sem tudjuk elmérni bűneinknek mivoltát, és élvünkbe sem vesszük a' mikor vétkezünk: URam segélj hát és vigasztalj-meg a' te Lelkoddal bennünket; mert ez ilyen állapotunkban hijába bizunk emberben, mert onnan nem lehet segítség; sőt a' mi barátink és társaink is főnyű tsapásinkat látván, félre szoktanak állani; nintsen, ki vigasztaljon és segítsen, hanem egyedül te hozzád futunk és ragaszkodunk, a' ki meg-vertél és meg-sebesítettél, hogy te gyógyíts-megis, és te kötözd-bé a' mi sebeinket. Eddig-is mindenkor tégedet vártunk URam minden mi háborgattatásinkban, hallgass-meg most-is; mert te mi Istennünk vagy, mi pedig a' te válaftott néped és örökléged, azért minden mi nyomorúságunkban egyedül te töled, mint jó Atyánktól, akarunk függeni: mert noha meg-haragudtál mi reánk és meg-büntettél, és a' mi ellenséginknek alkalmatosságot adtál arra,

hogy

hogy ők mi rajtunk örüljenek, és a' mi lábainknak ísamodásakor ellenünk támadgyanak; de tudjuk mi azt, hogy ugyan tsak gyűlöld a' felől a' mi ellenséginket, mert azok tenéked-is ellenségid; minket pedig az ostorozások alatt-is örök ézeretettel éreztél. Meg-érdemeljük URam az ostort, és a' magunk itéleti ézerint-is arra el-kéztettük magunkat; mert semünk előtt forognak a' mi nagy bűneink mindékor: és ha éntén semmi büntetés nem jöne-is azokért reánk, elég gyötrelmünkre vagy az minékünk, hogy ellened illy úndokul vétettünk, azért bizunk, hogy nem hagyj minket bűneink miá fokáig gyöttrödnünk, hanem hamar időn meg-segíted és meg-vigasztalj. Oh melly nehéz URam ez minékünk, hogy a' mikor mi a' mi bűneinknek terhe alatt nyögünk, sírunk, és a' segedelemért nagy tsendesesen és alázatosan hozzád óhajtunk, egyedül a' te kegyelmedet várván; azonban a' minket gyűlölő ellenségink élnek, meg-erősödnek és fokasodnak, és mintha ők soha bünt sem töttek volna, örülnek és örvendeznek e' világon, és okot keresnek, hogy nekünk nyomorúttaknak még-is árthatlanak! sőt olyanok támadnak ellenünk, a' kikkel sokszor jól töttünk; azok fizetnek gonoszt a' jóért, és énté elég okok nékiek a' gyűlölésre, hogy mi a' gonoszbán társul nem adgyuk magunkat hozzájuk,

hanem

hanem igyekezzük tehetségünk szerint követni a' jót. Benned bizunk URam, és nem kételkedünk semmit kegyelmedben; de még is nem űntünk tovább-is könyörgésünkkel farsztani tégedet: ne hadgy-el minket, és ne távozzál mellette mi tőlünk, a' te jóságod és irgalmasságod szerint állj mellénk, és ne halogassd a' segítséget. Siesz jöjj-el oh mi URük, és szabadítónk! mert nem bizunk máshan senkiben: Siesz, mert nintsen erőnk a' várokozásra; mert igen meg-nyomott bűneink büntetésének terhe. Jövel hamar mi id-vefségünknek Istene! Ámen.

XXXIX. SOLTÁR.

Magamban el-végezém és mondom:

Hiveidet bőltsen tanító és igazgató Isten, melly igen szép dolog a' te kezedhez fókott hű embernek, mikor arra bírhattya magát, hogy mintegy frigyvet vessen az ő ajakival, és úgy meg-örizze az ő útait, hogy valamit, mellyel az ő Istenének ditsőségét meg-férthetné, ki ne botsáson az ő szájából még akkor-is, mikor az istentelen emberek méltatlanúl minden igaz ok nélkül háborgattyák és bozontosítják! mert tudgyuk mi azt, hogy te Ur Isten meg-engeded néha a' tiédet a' hitetlenektől fok keiferves szenvedésekkel terheltetni, hogy mind az ő magok erőtlenségeket, mind a te jóságodat annál inkább meg-esínérjék; melly ő szenvedések

között

között az ő gyarlóságok miatt ellened való zúgolódásra is és békétlenfégre kifokadnak; URam, az ilyen állapotunkban veis zabolát a' mi szánkba, hogy a' hitetlennek rajtunk kegyetlenkedése alatt-is ellened való szók-ra ki ne fokadgyon: de meg-esik az-is, hogy a' te hived a' nagy hallgatásban és magokat meg-tartóztatásban, sem gonozt, sem jót nem szólanak, hanem csak égnék belől a' nagy méltatlanságnak szenvedése alatt; és az ő hallgatásokkal vissza élván az ő hitetlen ellenségek, annál kegyetlenebbek rajtok; úgy hogy szíveknek kefertűségekből végre meg-szóllaljanak az ő benned való hiteknek meg-bizonyítására. Mivel pedig URam az istentelen semmit a' mi vallás-tételünkkel nem gondol, hanem annak ellene mond, és annál inkább dühösködik, és a' mi bánatunk naponként inkább inkább újul és szaporodik; kívánnak a' te szenteid az olyan állapotban inkább meg-özlanni, és a' te Krisztussal lenni, és e' világnak hijába-valóságától egy szer meg-szabadúlni: Jelentsd-meg URam azért minékünk, ha a' te szent akaratodnak úgy tetszik, a' mi végünket, és mi légyen a te akaratod mi felőlünk; az-é, hogy még-is a gonoszokat tovább szenvedgyük? és így adgy erőt-is a' szenvedés mellé, hogy békefészesen viseljük, a' mit reánk vetettél: add tudtunkra, a' mi napjainknak mértéke mennyi légyen,

légyen, és mielőtt vége e' harcznak és ellenfégünkkel való tufakodásunknak; mert meg-nyugfünk mindenképen a' te ént akaratodban. Ugyan-is, mitsoda minden mi életünk e' földön, ha annál bódogabbúl folyna-is? egy tenyérről az, és a' mi időnk az örökké-valóságához képest olyan, mint a' semmi, és az is csak hijába-valóságban telik-el, és ez elég ok minékünk az alázatosságra és vezteg hallgatásra minden mi infégünkben-is: mert e' világon ember akarmit tsináljon gondolkodgyék, búskodgyék, törödggyék, mind azon hamar által mégyen, és végeka' halál; el-múlnak ezek, mint az árnyék: azért hijába gyűjt, hijába éaporíttya olyan éorgalmatossággal világi múlandó javait; mert nem tudgya, ellenfégének gyűjtötte-é, vagy valami erköltstelen tékozló maradékának. Uram Isten, mind ezek így lévén, kibben bizzunk hát és kibben reménljünk? mert e' világnak minden dolga, a' mint jól láttyuk, merő azon hijába-valóság. Te vagy egyedül, a' kibben bizonyosan reménfégünket vethettyük; te elégéges vagy minden mi éükségeinknek bő-töltésére; te vagy a' mi fő javunk, te töled kívánunk függeni, semmi te rajtad kívül minket meg nem elégíthet: mert soha addig bódogok nem lehetünk, míg a' te örök ditsőfégedben nem részesülünk, és ugyan beléd nem merülünk.

URam

URam jól értyük mi azt, hogy minden mi nyomorúságunknak oka egyedül a' mi bünnünk, azért ments-meg minket annak terhetől, bótásd-meg azt nekünk, és tartsd úgy, mintha soha nem is lőtt volna: ne tégy-ki sok büneinkért a' bolond emberek éidalmára bennünket, a' kik mihelyt a' éenteknek oftoroztatásokat láttyák, ottan úgy ítélnék, hogy hijába vólt azoknak mindé bizodalmok te benned, és ha éontalan minden kegyefség gyakorlások; ne hadd azért, hogy ezek motskolják a' te ditsőfégedet, és meg-botránkoztatásák a' hitben gyengéket. Tudod URam, hogy minden mi nyomorúságunkban te reád hagytyuk magunkat, meg nem nyitottuk panaszra a' mi éánkat; mivel tudtuk, hogy te tselekedted, és valamit te a' tiéidre méréz, akar édes akar keferü légyen az, nékiek javokra éolgál: kedvezz URam nekünk erőtelen embereknek; és noha sok a' mi bünnünk, ne ereéz reánk nagyobb büntetést és próbát, mint a' mennyit el-ézenvedhetünk; mert a' te súlyos büntetü kezéd alatt el-fogyunk, és meg-eméztödik minden mi éép-fégünk, mint valami molytól a' ruha, mihelyt te meg-fedded haragodban az embert. Nyúlj hát könyörtületesféggel hozzánk, és tekints irgalmas éemmel reánk; siess, ne késél meg hallgatni firalmas könyhúllatásinkat és panaszinkat, melyeket a' mi nagy infég-

G

gink.

ginkből bocsátunk-fel hozzád; mert te előt-
ted mi jövevények és 'sellerek vagyunk, nin-
tsen semmi tehetségünk, sem érdemünk a'
mellyel meg-állhatunk; hanem egyedül a'
Jésus Krisztusban való hittel állhatunk-meg
te előtted, kiből minket bűjdösöket és a te
ditsőségedtől el-maradtakat a te Háznak
fiává fogadtál. Kérünk azért, hogy a mi
kicsiny idő hátra vagy on e' mi rövid életünk-
ben, ne terheljed-meg felettébb azt minékünk
a' mi bűneinkért. Ezünnen való nyomorú-
sággal és tsapásokkal; hanem adgy azoktól
pihenést és új erőt, hadd vehessük tsendesen
rendbe a' mi dolgainkat, minekelőtte in-
nen végképen amaz örök nyugalomnak
helyére el-mennénk: Ámen.

XL. SOLTÁR.

Várván vártam a' felséges URat:

MI reménységünknek Istene, noha mi te
hived és zenteid fok és nagy nyomo-
rúságokat látunk e' világon, mindazonáltal
soha nem vettyük-el benned való bizodal-
munkat, hanem ellenben állhatatos hittel és
reménységgel várjuk a' te fejedelmeket; a'
mint eleitől fogva várván vártuk az URat, és
ő mi hozzánk tért, és meg-hallgatta a' mi ki-
áltásunkat; mert mindenkor, valamikor ziv-
ból kívántuk, közel volt hozzánk az Isteni se-
gítség: mert noha ő fenn az égben lakik,
mindazáltal le-hajtotta kiáltásunkra füleit,

és bizonyos reménységet nyújtott az alkal-
matos időben való meg-hallgatásra. Oh
melly ki-mondhatatlan nagy szeretetit köz-
lé az irgalmas Isten veltünk, mikor nem ha-
gya bennünket a' mi bűneinknek rútságába,
hanem ki-vona a' rettetetes mély kútból,
ki-mente mind eddig tselekedett's mind ez
után tselekedendő minden bűneinkből, mel-
lyek mint a' temérdek vizek el-borítottanak
vala bennünket! ki-vön a' sárnak fertőjéből,
mellyben se meg nem állhatunk vala, se ma-
gunkat belőle ki nem vonhattuk vala; ki-
vona a' halálnak hatalmából, és az átoknak
köteleiből fel-öldözo, mellyekből a' mi erőnk
által ki nem menekedhetünk vala: nem
csak ki-mente pedig az átokból, hanem an-
nakfelette köziklára fel-állatá lábainkat, és
meg-erősíté lépésinket, hogy bátran és erő-
sen meg-állhatunk a' jóban; sőt maga el-ké-
zíté a' mi járásinkat, midőn just és szabad-
ságot érzerze, hogy a' ditsőségre és az Istennek
Éeki eleibe járulhatunk. Mikor ennyi ke-
gyelmedet közléd URam velünk, valóba új
éneket és Istennek ditséretit adál a' mi Éánk-
ba; mert a' mi örömünknek és a' te neved
ditséretinek új alkalmatosságát nyújtád;
mellynek böléges gyümöltse lön a' Pogány
nemzetek között-is, kik ezt látván feregen-
ként hívének és te hozzád, mint idvefé-
nek adójához, térének. Oh melly boldog

ember az, a' ki az URban veti reménységét! és nem néz a' kevélyekre, kik a' Krisztus el-
 len magokat fel-emelik, és az ő idvezítésé-
 vel semmit nem gondolnak; sem szemét nem
 veti azokra, a' kik a' hazugságra térnek, és az
 igazságnak éretetét nem vötték-bé az ő id-
 veségekre, hanem inkább hittének a' hazug-
 ságnak. Uram Isten, emlekezzél-meg a' te
 Anyaszentegyházadról; kérünk a' Jéhus Krisz-
 tusnak, a' ki annak fejévé tétetett, nevében
 tégedet, tartsd-meg ahhoz mind végiglen a'
 te kegyelmedet; sőt láttasd rajta nyilván
 való jelekkel a' te éreteteted örökké: Uram,
 te közlötted azzal eddig-is nagy és sok jó-
 teteményidet, meg-fokasítottad a' körül a'
 te tsuda dolgaidat; sok jó gondolatokat gon-
 doltál a' te híveid felől, melyeket ki nem
 mondhat a' mi nyelvünk; melyek a' te Há-
 zadhoz való buzgó éretetetednek jelei, és a'
 mi vigasztaltatásunknak nagy okai: mert ére-
 tetted te igen a' te válastott híveidet, kikért
 a' te érelnes Fiadat közbenjáról rendelt-
 ted; és a' te Fiad-is kéfé akarattal el-jött az
 időnek tellyességében, mikor a' bűnért vá-
 ló régi áldozatoknak és egészen meg-égeten-
 dő áldozatoknak el kellett töröltetni és meg-
 élnni, és a' nemesebb egy áldozatnak helyt
 adni; el-jött az idvezítő Krisztus, emberi for-
 mát vévén-fel, hogy meg mutatná valóság-
 gal magát annak lenni, ki felől a' Törvény-
 könyv

könyvben a' Mósesnél és több Próféta'knál
 jövődölő Irás volt; el-jött és engedelmes-
 kedett az ő szent Attya akarattyának, hogy
 minden igazságot, melyet mi nem tehetünk
 vala, bé-töltené érettünk; eljött, hogy ezt az
 igazságot prédikálaná, hogy hitből igazul-
 meg az ember a' törvénynek tselekedeti nél-
 kül, és ezt nyilván hirdeté a' nagy Gyüleke-
 zetben, mely minden személy válogatásnál
 kül nem tsak Sidóbúl, hanem e' világon min-
 den népből 's nemzetsegből fedegettetett;
 hogy ő volna az, a' ki tökéletes engedelmes-
 ségével és a' törvénynek bé-töltésével just és
privilegiumot érzett minden híveknek,
 bűneiknek bocsánattyokra, és hogy Isten fia
 lennének ök-is. Ebbéli bizodalomból bá-
 torságosan járúlunk URam te hozzád, mi-
 vel érezzük bennünk és rajtunk a' mi sok bü-
 neinknek és gonoszainknak terhét, melyek
 ugyan környül-vöttek bennünket, hogy
 a' te kegyelmedet tartsd-meg nekünk és lát-
 tasd mi rajtunk, szabadíts-meg hamar azok-
 tól bennünket; hogy mi-is örömmel és jó
 kedvel szolgálhassunk tenéked, hirdethessük
 mindeneknek az Évangéliomi örömet nagy
 szabadsággal, és mindenkor ezt kiáltuk fel-
 szóval: Fel-magaftaltassék az UR azoktól,
 kik éretik a' te meg-tartásodat! Uram Iste-
 n, elégeld-meg ennyi ideig való fenvedé-
 sinket és gyalázatunkat, verd-vízé a' mi-
 ker

kergetőinket és *fégyenítsd*-meg, hogy elő ne mehefőnenk ellenünk való *éandékokban*; kiknek minden gondolattyok ez, hogy min-ker el-töröljenek e' földről, és az igaz isteni *ristelet* és *kegyeségnek* munkája ki-gyom-láltassék közzüllünk: Vegyék-el valaha az ő gonofságoknak jutalmát és *puérittassanak*-el, és a' kik nagy kevélyen kiáltván ellenünk gyaláznak és tsúfolnak vala minket, gyalá-zattal borítsd-bé mentől hamareb azokat. Mipedig noha *fégyenyek* és *éükkölködök* va-gyunk, el-hi^ézük mindazáltal, hogy az UR-nak *semei* vannak rajtunk, ki soha meg nem *éünik* gondot-vifelni rólunk, és alkalmasos *iböben* jól-is tézen velünk: Illyen hittel és bizodalommal lévén, mostan-is senkihez nem folyamodunk; hanem egyedül te hoz-zád, ki nekünk mindenkor segítségünk és meg-*éabadítónk* vóltál, ki minékünk a Jé-sus Krisztusban *éövetség* *éerint* való *iste-nünk*ké és Atyánk-ká lóttél. Jöjj-el a' mi *segedelmtünkre*, ne halogassád azt továbbra meg-is mi *istenünk*; jöjj-el, ne késsél! Ámen.

XLI. SOLTÁR.

Bóldog a ki a' nyavalyást híven:

Büös fűadon *éanakozó*, és azokat kel-letekorán meg-viga^étaló Isten, melly igen meg-ve^ézett és *éztelen* a hitetlen em-ber, a' ki minden *irgalmasság* nélkül üldözi és kergeti az igazakat, a' *kegyelemből* meg-

iga-

igazúlt *éenteket*! kiket ellenben inkább ked-velni és *ézeretni* kellene, és minden tehet-ségekkel óltalmazni, mint Istennek barátit. Bóldog ember az ellenben, a' ki okoson te-kint a *fégyenyre* és *nyomoróultra*, melly ama'te egyetlen egy Fia'd a' Jésus Krisztus, a' ki az ő alázatosságnak napjaiban *éolgai* formát vön-fel, meg-üresíté magát az ő *isteni* méltóságtól, és engedelmes lön az halálíglan: nyilván bóldog ember az, valaki erre a ház-építőktől meg-vettetett köre veti az ő *é-meit*, és meg nem botránkozik az ő alázatos állapottyában; mert az illyen az ő Krisztusá-ban vetett hitinek sok *éép* gyümöltseit fog-ja látni: mert mikor a' *védeelemnek* napja el-jö, mellyet Isten bizonyoson el-hoz a' Krisztusnak és az ő *hiveinek* ellenfégre, nem éri a' *hiveket* semmi háborúság; de ha *éin-tén* *éenvedniek* kell-is nyomoruságot, nem engedi az ő *hiv* Pástorok a' Krisztus, hogy attól meg-győzettefőnenek, és abba ugyan be-lé-haljanak; hanem meg-örzi őket és meg-tarttya életeket, sőt ugyan meg-eleveníti lelkekben, hogy ne ártahasson nékiek a' má-sodik halál: és ha a' tudatlanságnak temérdek *éetétsege*, és mind tudománynak mind élet-nek botránkoztatása vé^éti-is őket környül, ugyan tsak bóldogok *léfőnek* ők akkor-is a' földön, és nem adattatnak-ki az ő ellenfége-iknek *kívánságokra*, hanem azoknak *kedvel*

ellena-

ellen-is élnek és virágoznak te előtted a' te félelmedben és a' jó böltsefében. Meg-erősítéd URam a' te fenteidet még az ő beteges ágyokban-is; mert meg-efik az, hogy az Anyafentegyház igen meg-tsökönnyék, meg-kevefedgyék és fogyatkozzék erejében; mert mikor el-hatalmazznak a' botránkozások, meg-hül az egymáshoz való szeretet, nintsen a' jóban való épület, sőt az igafság-is meg-akadályoztatik, meg-éorongattatik, és félllyel el-ööl a' híveknek serege, úgy hogy az igafságnak még emlékezeti-is gyűlölséges légyen: de éintén akkor, mikor illy utolsó állapottyára jut a' te Házad, hogy már éintén láttatik oda lenni, mint az igen nehéz beteg mikor az ő halálával küzködik, akkor nagy hirtelen el-jő, mint jó Orvos, meg-látogatod, meg-tapogatod és erősítéd, és minden ő ágyát egélségre fordítod, állapottyát jobbra változtatod, és az el-esőt ifjún lábára állatod, új erővel meg-áldod és egézen meg-vidámítod. URam Isten, elég példa minden ő nyomorúságában és elégséges ok a' maga vigasztalására az Anyafentegyháznak, a' Krisztusnak az ő Fejének példája, mind az ő meg-aláztatásában, mind pedig fel-magaftaltatásában; kívül a' mi bűneinkért minden nyomorúságot meg-köftoltatál, mind a' halállal való éornyű tusakodásokig és kínokig; kire ellenfégeket botsátál, kik rágal-

galmazzák, éidalmazzák és átkozzák vala ötet, keresvén és kívánván halálát, és hogy neve-is el-vezne e földről, és senki ne merne éolani az ő nevében; kit annakfelette fokéor képmutatással meg-kísértettnék, mintha jót kívánnának nékie, azonban viperáknak mérge vólt éivekbe; ki ellen gyűlést hirdettnék és tanátsot tartottanak, mint vezthésék-el, és ugyan tombolva örültenék vezédelmén, mintha már soha lábra nem állhatna; de még az ő belső emberétől-is éenvedett, ki, mint régen Dávidot Áchitófel, úgy adta-el ötet az ő ellenfégeinek: De te meg-ítélted az ő ellenfégit, meg-fizetél nékiek az ő gonofságok éerint; és nevezetesen a' Sidókat, a' te régi kedves népet, kik a' te örök tanátsod ellen támadának és a' világofságnak nem örülének, meg-ke-ményítéd, vakságokban hagyád, és töled el-vetéd, a' kik a' te ézerelmes Fiadat káromlották, és az Istennek orczáját hozzájuk közelíteni nem engedték: a' te Fiadat az idvezítő Krisztust pedig fel-magaftaltád; mert harmad napon a' halottak közzül fel-támasztván, meg-előzéd az ő gyűlölőinek örömeit, hogy ne örülhetnének azon, hogy ő a' halálba maradt vólna: így mutattad-meg a' te ézerel-det ő hozzá, hogy ő a' te ézerelmes Fiad, ki-ben egézen meg-nyugodtál, és az ő tökéletes engedelmségét és ép éentségét látván

állat-

állattad ötet te elődbe mind örökké, fel-vén ötet az égbe és jobbod felől ültetvén, hogy Király és Pap lenne az ő Anyafent-egyházának mind örökké. Nintsen már egyéb hátra, hanem hogy mi te választott néped és sereged, kiket ilyen bölcsőgökká töltél, hogy a te Szerelmes Fiadra a' mi idvezítő Krisztusunkra tekinthetnénk mind az ő alázatos 's mind pedig dicsőféles állapotában; esmérjük-meg igazán, hogy te mi Istenünk vagy, sőt te vagy a nagy és hatalmas Isten; te vagy egyedül és valósággal az az Isten, ki a' mi Atyáinknak Ábrahámnak, Isáknak és Jákóbnak Istene, ki egyedül tsuda dolgokat tselekedett; és méltó, hogy a' hiveknek benned örvendező serege nagy fel-főval így háltson-fel a' Gyülekezetben, es így tégyen lelki 's testi jó-teteményidről vallást es dicséretet: Áldott az Izraelnek Ura Istene eleitől fogva mind örökké! Amen.

XLII. SOLTÁR.

Mint a szép hives patakra:

OH melyly igen mekké vetik az embert, még az Istennel való járashoz szokott hiveket-is gyakorta e' világi dolgok, mind a' kedvünk szerint 's mind a' kedvünk ellen való, az Isten Szeretetének érzésétől! de a' felől ugyan tsak nem esnek kétségbe, hanem fel-szerkentik es gerjesztik minden érzékenységeiket, és így minden bánattyokat és béké-

kételenségeket vízfő-nyomják, lelkeket jó remenységgel ébreztik és nógattyák az Istennel való egyefségre. Illyen hittel es remenységgel biztattyuk mi-is, te választott néped és sereged magunkat: és minthogy gonoszok a' napok, és a' bűnnek alkalmatossági és a' botráncoktató emberek felette sokak, és a' te Házad-is igen szorongattatik mind a' nyilvánvaló istentelenektől mind a' kegyefségnek kínét viselő hipókrita emberektől; felette nagy kívánsággal kívánczik ebben az ő állapottyában a' mi lelkünk te hozzád, hogy láthassá a te Kent Kínedet: és nem különben, mint a' vadászoktól meg-kergetett, meg-hevült, és szomjúság miatt el-epedett farvas kívánczik és siet a' vizeknek forrásira; úgy a' mi lelkünk, a' melyly egy szer megköstolta melyly jó és édes legyen az UR, nagy szomjúhozva kívánczik te hozzád, hogy az ötet meg-epeztő szomoruságiban te nálad meg-enyhítő és elevenítő vígáztalást találjon, és be-mutathassá magát az élő erős Isten előtt. Oh Ur Isten! sokféle a' mi kűsértetünk, melyly miá ugyan rufakodva kívánczik a' mi lelkünk te hozzád; mert mikor mi tégedet nagy szorgalmatossággal keresünk, tsűfolnak minket a' mi hitünknek ellenségi és káromkodó nyelvekkel, mint valami éles töőrrel, által segez- zik hűveinket, azt kérdvén tőlünk minden

naponként: Hol vagyon a' mi Istenünk? Hol volt ez előtt két ház ezentökökkel a' mi Vallásunk? mely miá úgy megkeferedtünk, hogy a' mi könyhullatásunk volt nékünk éjjel 's nappal kenyerünk; mert élvezett ételünknek kívánsága-is a' föntelen firás és kefergés miatt: de ugyan a' mi lelkünk az ő te hozzád ő Istenéhez való igaz hűségében talált vígáztalást ez ő kűértetei között-is; mert erős reménfeggel megfogta az ő bizonyoson meg-léjendő javát és boldogságát, hogy még Istennek szabados lelki-elsmérttel és víg örömmel a' gyülekezetben halákat ad az ő orczájának szabadtásáért, ki ő hozzá jó kedvét és kegyelemmel, tellyes orczáját fordította a' sok szenvedések után. Nintsen hát semmi oka a' mi lelkünknek, hogy a' nyomorúságban maradjon és abba belé haljon; nem fűkűség felettébb megháborodnunk és nyughatatlanokodnunk, ha éintén a' mi kívánságunkra való jó válafe halad-is, és ha éintén az alatt nagy nyomorúságot látunk-is: sőt inkább ennek meg-gondolása foktasson minket az erős reménfegre és bizodalomra; mert ha késni láttatik-is, bizoznyal el-jő az alkalmatos időben való Isteni segítség. Oh Isten, mint meg-nyomozodott vala még elsőben az Új Testamento-mi Eklésia, midőn úgy ítél vála maga felől, hogy el-felejtkeztél ő róla! mert valamint a' te

a' te szolgádat a' Davidot bujdostattad a' Pogányok között mezébe a' te szentségednek lakó helyétől a' Moábnak földén; úgy a' te hiveid-is, kik a' Krisztus tudományát követik vala, ki-tízetvén a' Sidóknak Sinagógájokból, a' Jordánnak földén mezébe a' Tempelomtól laknak vala, és ott emlegetnek vala tégedet, és onnan omlának-el az Apostolok-is a' Pogányok közzé, nem szenvedvén őket magok között a' Sidók, és így lakának a' Hermonnak hegye körül a' Pogányok közt, a' kik őket és az ő prédikálásokat bé-vévék: de a' Pogányok között-is nem éünt-meg az Eklésiának panáza; mert noha némellyek vőtték az Évangéliomot és hittének, de ellenben foka fel-támadtanak a' hivek ellen és kergették őket, annyira hogy egyik mélyfég a' másikat kiáltaná, és a' nyomorúságoknak árjai rajtok egymásba ütököznének, mintha két tenger menne nagy zúgással össze: És így lön az, oh tsudalatos ítétető Isten! hogy a' te tsatornáidnak favokra megzendülvén nagy mennydörgésekkel a' felhők, és záporokat és szélvezekeket borsátván magokból a' földre, a' Pogányok-is nagy tsapásokkal meg-ítétetének; kik ez ő vezedelmeknek okát a' Keresztýénekre vetvén, mintha a' Krisztus hiti miá esett volna rajtok ez nyomorúság, mindenütt a' már ki-terjert Keresztýéneket véres üldözésekkel farszták,

és minden te áradásid és hajaid által mené-
nek rajtok-is. Meg-emlekeztenek URam
ez ő nyomorúságokban-is a' hivek a' te régi
dolgaiddról és kegyelmességednek munkái-
ról, mikor nappal parantsolod vala a' te ir-
galmasságodat meg-mutatódni ő rajtok, mi-
dön a' te kegyelembéli ajándékodat oltoga-
tod vala nékiek, és a' te kegyelmednek ízét
és erejét ugyan hathatóson az ő živékbe
nyomod vala, hogy a' te kegyelmeidet em-
legető ének még éjjel-is lenne az ő éájokbá,
és bizonyos reméniséget vennének előre,
hogy nem lenne hijába az ő könyörgések az
életnek erős Istenéhez; a' ki az ő el-tapodta-
tott hiveit meg-éleltheti és elevenítheti,
mint hatalmas Isten, és mindeneket nékiek
javokra és idvösségekre szolgálat, mint ő tu-
lajdon Istenek. Uram Isten, mind régen ez
előtt, mind ma-is nem hagyod fajtólás nél-
küla' hiveknek seregét; mert hosszú időt
engedtél a' te Anyafentegyházad ellensége-
nek ama Fene Vadnak, hogy a' fenteket há-
borgassa: úgy annyira, hogy a' hivek az ő
hőzhasnyomorúságokbá úgy ítélnek gyar-
lóságok miatt, mintha nem volna reájok
semmi gondod; mert nagy az ő kisértetek
sokszor, nagy a' tusakodások és harczok, nagy
a' szorongatások-is, mikor az ellenségnek
szidalma ugyan által-járja és apróra ronttya
az ő tsonntyaikat, azt kérdvén tőlök: Hol

vagyon.

vagyon az ő Istenek? De talál itt-is URam
vigasztalást a' mi lelkünk, és nem hadgya-el
tellyességgel magát; mert tudgya, hogy id-
vesség és ditsőség kézfittetett bizonyosan
számára, melly ötet várja: nem búsong to-
vább a' mi živünk mi bennünk, a' hatalma-
sok, az üldözök, és a' tsűfolók miatt; mert
elméjében forgattya, hogy az Isten így bírja
és igazgattya az ő Házát, és bizonyal ki-kél
még az ítéletre. Várjuk azért az Istent. és
mind azokat a' jókat, mellyeket parantsolt,
hogy ő tőle kérjünk és várjunk; mellyekért
még nékie örömmel hálákat adunk: várjuk
a' mi szomorú orczáknak szabadtását; mel-
lyeket bizonyosan bé-telleyesít, hogy soha
többé a' mi orczánk meg ne szűgyenüljön,
hanem vidámságot, örömet és jó kedvet
mutasson: várjuk a' mi Istenünket, ki ve-
lünk fővetkezett, fiaivá fogadott, és a' ke-
gyelemnek minden munkáit és javait gazda-
gon közli velünk: Ámen.

XLIII. SOLTÁR.

Itélj-meg engemet Ur Isten:

I Galságban gyönyörködő Isten, mi igen
meg-keferedett, és az istentelen álnok
emberektől fíntén el-nyomartatott hived,
láttyuk, hogy e' világ fiai a' kegyesség mun-
káit csak azon hijába-valóságnak tarttyák,
látván hogy a' fentek így el-hagyattattak;
azért a' mi lelkeinket ugyan ki-önttyük te

clöt-

előtted, és kérünk Éveinknek belső indú-
lattyokból, hogy te magad kelj-ki mellet-
tünk, és ítélj-meg minket; óltalmaz-meg
a' tégedet igazán nem esmérő és törvényed-
ről mekésze távozott embereknek káromlá-
soktól, gyalázattyoktól, törvénytelenfégek-
től, és erőszak-tételektől; pereld-meg a' mi
perünket a' gonosz nemzet ellen, a' melly-
nek nintsen akarattya semmi jóra, nem ki-
vánnya érteni az igazságot, nintsen sem Ist-
tennek Ézereteti, sem félelme nála; sőt azt
akarná, hogy minden Éentségnek nyaka Éa-
kadna: Éabadíts-meg minket az álnok és
hamis embertől, a' ki mindent hazugsággal
és hitetfessel mível, melly ama FeneVadnak
és annak követőinek bélyege: mert hogy
tudnának igazat itélni az ilyen hitetlenek
akarmelley ártatlan és igaz ügyünkben-is, a'
kik magok Éoha az igazságot nem Éerették?
De te vagy a' mi erőlségünknek Istene: az-
ért a' ki eddig minden üldöztetésünkben
győzhetetlen erőségünk voltál, ki által min-
den gonoszainkat meg-győztük, miért veté-
most hátra bennünket? holott mi most-is
jó lelki-esméréttel akarunk járnunk te előtted;
a' te karjaid-is nem rövidültenek-meg, sem
kegyelmed meg-nem változott. Miért kell
hát járnunk gyászban és keserűségben? miért
Éorongat az ellenség minket? miért hogy
a' te Nevedet a' rajtunk való ellenség miatt
Éaba-

Éabadoson nem vallhattuk, és másokat-is
a' Krisztusnak a' mi jó magunk-viselésinkkel
meg-nem nyerhetünk? miért kell nekünk
Éiránkozva és gyászolva járnunk, mintha a'
mi élő Istenünk meg-holt volna, és minden
hitbéli társaink el-vesztek volna e' földről?
Sőt inkább borsásd-ki közinkbe a' te világos-
ságot és igazságot, a' Szent Léleknek
ajándékát, a' börtenséget és tudományt, és a'
te Éent igédnek igaz értelmét, az emberek-
től találtatott tudományok helyett, mel-
lyekben homály, Éetéttség és hazugság va-
gyon: adgyad, hogy azok legyenek a' mi
vezérink a' te Éutaidban, hogy a' te Éutaidat
meg-tudgyuk különböztetni a' világnak té-
velygő Éúttyaitól, mellyek után paráználkod-
nak az iftentelenek; hogy Éoha semmi Ésa-
lárd Éesterlég minket a' jó Éútról el-ne ide-
geníthessen, hanem az által bé-mehessünk
a' te Éentségednek helyére és a' te hajlékod-
ba, abba a' Éent Gyülekezetbe, mellynek
közepette te lakozol. Akkoron bizonyo-
son bé-megyünk az Istennek Éóttárához, mely
ő maga a' Éésus Krisztus; ki által mi meg-
Éenteltettünk, és Éabad menetelünk van
Istenhez az ő beÉédében, hogy tanúljunk ő
tőle, és minden idvésséges jókat a' Krisztus-
nak hitben tőle kérjünk, és így bé-men-
nyünk a' mi vígasságunknak és örömünknek
erős Éitenéhez, ki a' mi lelki örömünknek
egye-

egyedül való fundámentoma és oka ; melly az ő bennünk való gyönyörűséges munkájával és édes ihlésével a' mi lelkeinket bétölti, és az Istenben való vígaságra ugyan fel-emeli ; hogy ditsérhesünk örömmel tégedet cziteránkban és vígaságnak minden jeleiben, óh Isten mi Istenünk ! meg-eszmérvén és meg-vallván, hogy te olyan vagy, a' minéműnek ígérted magadat, hogy lékef mi hozzánk, és hogy te mi jó URunk vagy, mi pedig tenéked hived és szolgaid. Bizzatok hát mi lelkeink, és ne esetek kétségbe ! mert nintsen nekünk okunk arra, hogy felettéb meg-háborodgyunk ; mert közel vagy on Isten mindenkor mi hozzánk, ő a' mi orczánknak szabadítója, ő a' mi jó Istenünk : Ámen.

XLIV. SOLTÁR.

Hallottuk Isten szüleinkeket :

Mi szabadításunknak Istene, ímé a' te szerelmes Fiadnak vérén váltott Uj Testamentoni Anyazentegyház, és annak minden hívő tagjai, régen már, hogy az ő sokféle kisértetikkel tusakodnak ama Fenevadnak az Antikristusnak országában ; de ennyi nyomorúságok között-is meg-tartották az ő hiteket és reménységeket, és várják az Izraelnek egész meg-fabadíttatását, és abban a' reménységben akarnak mind végiglen meg-maradni : Kérünk azért tégedet ezen Anyazentegyháznak élő tagjai, mint mi Istenün-

tenünket és uralkodó Királyunkat, adgy-meg Jakóbnak minden győzedelmet, és valaha immár adgy a' te Háznak minden gonoszából való szabadulást : mert hallottuk a' mi szüleinkeket a' te régi nagy dolgaidat, mellyeket tselekedtetl a' mi Atyáinknak idejekben, mellyek azután léjendő nagyobb és ditsőségesebb munkáidnak tsak mintegy 'sengéi és arra való kezületek voltak ; mert jól tudgyuk, hogy mint megváltoztatlan Isten, most-is azon hűséggel és állhatatos szerezettel vífeltetel a' te népedhez : a' te jobb-kezed és a' te karod, és a' te orczádnak világossága mívelte akkor ezeket ; mert jóakaró voltál ő hozzájuk. Kérünk Uram Isten mostan-is tégedet, engedgyed, hogy te általad verjük-meg a' mi ellenséginket, és a' te nevedben tapodgyuk-meg azokat ; hogy az ördög-is tapodtassék-le a' mi lábaink alatt hamar : mert a' mi vitézkedésünknek fegyverei nem tesztiek, nem bizunk a' Hatalmaságokhoz és Fejedelmekhez, mert a' mi szívünk és fegyverünk nem óltalmaz-meg bennünket ; hanem a' ki eddig meg-tartottál minket a' mi ellenségink ellen, el-törölvén a' mi büncinknek ellenünk való vádgyokat, és el-vévé rólunk a' Törvénynek átkát, és meg-fegyvenítetted minden meggyölölőinket, midőn elő nem mehettének ellenünk való szándékjokban ; most-is te benned

Éőljön az Isten ellen, a' Krisztus ellen és az ő Ézent hivei ellen; de még akkor-is ő kö-zöttök meg-tartasz olyan kegyes lelkeket, kik ezt az istentelenséget Éőgyenlik, és on-nan, mint valami Babiloniai fogságból, ki-kiváncokznak Éabadúlni: és így az Anya-Ézentegyház noha nagy nyomorúságban vőlt és vagyon fokÉzor, mikor a' farkányok köz-zé üzetik, és ugyan el-borították a' halálnak árnyékától; még sem felejtkezik-el soha te-rőlád, meg-nem Éegi a' te veled való kötÉ-sét, sem Éive el-nem Éakad te töled, sem lába ki-nem tér a' te ólvényedből: és noha az Antikrisztus úgy fanyargattya a' te hivei-det, mint a' kik el-felejtkeztenek vőlna az ő Isteneknek nevéről és idegen Istenekhez emelték vőlna fel kezeiket, midőn az ő ha-mis magyarázatit bé-nem vÉzik a' Ézent Írás körül, és az ő fokÉle emberi találmányit nem követik az Isteni tiszteletbé, nem imád-gyak a' Fene Vadnak képét, nem tisztelek a' Maóziun Istent; mindazáltal erős vígaÉtalá-sunk van arról, hogy te Ur Isten mint igaz ítélő Bíró, és ki jól tudod a' Éiveknek titko-kat, ki-keresed és belé tekintesz a' te hiveid-nek üg-őikbe, és megmutatod nyilván, hogy az ő ellenségek hamissan vádolták és terhel-ték őket: mert mi te éretted igaz Istenért, mi Istenünkért, ölettetünk naponként, hogy

a te

a' te nevedet a' te igéd és parantsolatod Ée-riat, nem pedig az ő emberi találmányokt Éerint, vallottuk, és úgy tartatunk tőlök, mint a' meg-metÉzendő juhok; mert a' mi meg-ölettetésünket nem tsak Éabados do-logznak, sőt Isten dicsőféÉére valónak tartot-ták. Serkenny-fel hát végre! mit aluÉol URam. Izraelnek PáÉtora? kelj-fel, és ne vess-el minket örökké; ne láttassunk töled egÉÉzen el-vettetteknek és el-felejtetteknek lenni, mikor ilyen fokáig veÉtégleÉ és hall-gatÉz a' mi nyomorúságinkból hozzád botsá-tott kéÉerves panaszunkra. Miért rejtet-el tőlünk a' te orczádat, mintha ugyan meg-haragudtál vőlna mi reánk, és nem akarnád hogy lássuk a' te orczágot? fordítsad hoz-zánk inkább a' te kegyelemmel tellyes orczá-dat, és vígaÉtalj-meg valaha már minket: mert úgy el-fogyott már a' mi erőnk, hogy mind a' porig le-nyom-attattunk, nintsen a' fel-kelésre való tehetség bennünk; sőt tsak valamennyire-is -fel-nem emelkedhetünk, mert ug-an a' földhöz ragadott a' mi hasunk; közel vagyunk halálunkhoz, mert tsak a' te haragos orczád és az ellenségeknek Éertelen dühőfsége forog előttünk: még-is nem ke-resünk sohol másutt segítséget; hanem e-gyedül a' te irgalmasáÉodhoz folyamodunk, onnan várunk Éabadulást és váltságot Kelj-fel hát mi fegedelmünk, és Éabadíts meg minket

minket a' te irgalmaságodért, nekünk tulajdonítván a' te Fiadnak a' Jésus Krisztusnak drága érdemét, és a' te hatalmas erőd által szabadíts-meg a' minket nyomorgatóknak és fogva tartóknak kezekből; mert tudjuk, hogy a' te kegyelmedben vagyunk mindenkor és most-is, a' mellyel szeretél minket világ fondamentomának fel-vetése előtt, és a' mellyet már a' mi meg-fenteltetésünkbe meg-is kezdettél mutatni a' mi lelkeinknek: Amen.

XLV. SOLTÁR.

Egy szép dolgot hoz elő az én szívem:

A Nyazentegyházadnak Feje: Jegyese, és ditsőséges Királya Jésus Krisztus, mikor te rólad gondolkozik a' mi szívünk, ugyan éled a' jó beűdnek mondására; melly beűd nem a' mi éánkban, hanem ugyan benn a' mi lelkünkben formáltatik; mert a' te Szent Lelked mintegy eleven és ébrefutó mozgást indít bennünk, és nemzi a' mi sziveinkben amaz evangéliomi jó beűdet, melly a' hiveket régenten-is az Istennek magasztalására fel-indította. Te rólad mi Királyunkról éneklünk; tenéked ajánljuk a' mi munkáinkat, hogy minden dolgainkban a' Krisztusnak, mint valóságos Királyunknak ditsőségére és tisztességére intézzük; és meg ne zűnnyék a' mi nyelvünk, hanem mint a' gyors írónak pennája, a' Szent Léleknek tanítása szerint hűségesen és igazán megm-

gyaráz-

gyarazza és ki-beűjelle úgy a' mint vagyon, és a' lelki-esméretre éabja, 's annak mintegy szép táblán ékesen le-írja és eleibe rakogassa mind zemélyet, mind szépégét, mind munkáit ennek a' ditsőséges Királynak. Oh mi Királyunk! ha mi a' te zemélyedről gondolkozunk, láttyuk azt, hogy valóságos ember vagy, ki Ábrahám-tól és Dávid-tól test szerint éarmaztál: de még-is szép vagy minden emberek fiainál, mert nem vagy pušta ember; hanem mind tanításodból, mind egyéb munkáidból ki-terűk Istenféged; és a' mennyiben ember vagy-is, igaz és a' bűnösöktől meg-választatott ember vagy: a' te szépégedhez járúl a' te ajakidnak kedvesége, melly a' te ajakidra bőven ki-öntött, és mellyek merő azon édesféget tsepegnek; mert te böltséféget szólaű, és az Isten akarattyának titkait ki-jelented, és minden meg-űarattakat és meg-terheltetteket kegyelmesen magadhoz híűű; és ez a' te szépéged és kegyelemmel tellyes éavaid mutattyák, hogy te vagy amaz áldott, a' ki el-jött az URnak nevében; te vagy amaz áldott mag, mellynek Isten örökfégül igerte e földet és a' kiben meg-űadatnak e földnek minden Nemzetségi. Kelj-fel hát Anyazentegyházadnak Feje, erős vitéű Király Krisztus, kössed őldaladra a' te fegyveredet, ándíts hadat és állj zembe a' te ellenséged-

H

del

del a' Sátánnal; mert te vagy amaz erős, a' ki a' Halálnak birodalmát el-vőtted, és a' kinek mind a' tenger 's mind a' ézelek engedtek; a' ki a' te haláloddal, mint valami meg-emészto fegyverrel, az ördögöt épen el-rontottad: Te vagy Uram a' ki dűsöföget öltöztél-fel, a' halottak közötti hatalommal fel-támadván: te vagy, a' ki a' te ékefűgédben elő mentél, fel-menvén a' földről a' magaságos egekbe, le-tültél ott a' te Atyádnak jobbjára, mint Királyi Ékekbe; hogy onnan igazgatnál mindeneket, *az igazság-nak igéjéért*, mellyben amaz igaz idvesség-re való utat hirdetted, mellyről a' Törvény és a' Próféták bizonyosságot tőtenek, és mindeneket bé-töltöttél, mellyek régen felöled meg-voltanak jövendölve; *a' felidőségért*, mellyet a' te alázatos állapotodban és szenvedésidben nagy engedelmeséggel megbizonnyítottál; és *az igazságért*, mellyet kihezkihez kemély válogatás nélkül mutattál, mert a' kik az ő fok bűnök miatt meg-fomorodtanak vala, meg-vigasztaltad azokat: a' kik pedig testi bátorságban kevélyen a' bűnökbe élnek vala, meg-rettentéd, és bűnöknek büntetésekre meg-keményítéd. Mert a' te nyilaid igen élesek, mellyek a' Király ellenféginek ézekekbe esnek; a' kik tégedet meg-vetettenek, mint a' Sidók, és Királyoknak nem akartak esmérni, mind testi 's mind

lelki

lelki Éörnyü büntetésekkel meg-büntettettek; mert megvettettek, megkeményítettettek, vakítottanak, ki-vágtattanak földökből, és Ééllyel el-híntettettek: egyéb népek pedig, a' kik a' te Hitedre meg-tértettek, te előtted a' földre le-estének, és tégedet alázatosan imádtanak. A' te Ééked megmarad mind örökké; mert Isten vagy, és te bírsz a' lelki orzággal, mellyben egyedül minden tisztbéli társak nélkül uralkodol mind örökké, és senki nem ül soha a' te uraságodban te képedben és te helyetted: Igazak a' te ítéletid, nem hibázol, sem nem vétkezel, sem kemélyt nem válogatsz az ítéletben; mert a' te igazgatásod és orzágodnak páczája igazság: Szereted az igazságot, és gyűlölöd a' hamiságot; mert mind magad igazságot gyakorlász, mind pedig a' te orzágod tagjainak a' te haláloddal igazságot szerzettél; Szereted-is mind azokat, a' kik igaz hittel vészik a' te igazságot, és igazsághoz illendő gyümölsőt teremnek; és gyűlölöd a' botráncokozató embereket, és mind azokat, kik az Istennek igazságát meg-vetik avagy fogva tarttyák: ez okon tégedet, óh Isten! a' te Istened meg-mutatott terméket Szerint való Fiának, Fő Papnak, Királynak és Prófétának lenni, midőn fel-kent tégedet vígaságnak olajával, a' Szent Léleknek ajándékát ki-mutatta a' te emberi terméked-

H 2

ted-

tedben, mikor a' te Atyádnak munkáját munkálódnád e' földön olyan nagy kézfég-gel, hogy kéz voltál amaz utólfó harcra-is, és a' halállal tufakodni és meg-halni, és a' te ki-mondhatatlan nagy Szeretetedből magadat jó illatú áldozatul Istennek állatni; minden te társaid felett pedig: mert noha a' Királyok, Papok és Próféták-is fel-kenette-nek régen, és Isteneknek-is mondattnak; de te nem csak mondatnál, hanem ugyan valósággal igaz Isten voltál és vagy, mert te benned lakozik az Istenfégnék minden tel-lyeisége, és a' te telyeiségedből véznek min-denek kegyelmet a' kegyelemért. Innen Éarmazik minden te köntösödnék Éaga és fényeisége: mert te a' hivekben úgy lakol, mint valami köntösben; a' kik-is hittel, re-ménféggel és Szeretettel, mint valami jó il-latú SzerÉamokkal, mind magokat 's mind másokat ugyan el-töltenek: söt ugyan fé-nlenek-is a' te ruháid; mert a' te tökéletes engedelmeiséged a' hivekben igafságot, Éen-tséget és igaz megtérést munkálódott; mel-lyek tégedet ugyan örvendeztetnek mind-azólta, mióta jóakarotodból és tetÉésedből emberi testet öltöztél-fel, és abban jelented-meg e' földön magadat. A' te jó-téremé-nyed pedig meÉÉe kihatótt és terjedt: mert a' Királyok leányi-is a' te drága Éekéségedbe öltöztek, midőn ök-is és minden népeis

am

amaz te drága véreddel Éerzett váltságot, és bünöknek botsánattyát vötték: a' te Jegye-sedis, melly a' válaÉtottaknak minden Nem-zetségekből való serege, réÉese a' te méltó-ságodnak, mert mint Királyné, úgy áll a' te jobbod felől; mert azt e' világnak örö-kösévé tötted, és tiÉta aranyba öltöztetted, a' te igafságodat reá ruháztán és Szent Lel-ket adván belé; hogy így a' te Királyi Koronádnak forfosa lenne, és uralkodnék veled együtt. Te vagy a' ki hívod a' te Izraele-det a' te benned való hitnek vételére: és azt kívánod ö töle, hogy hallgassá a' te Éó-dat, mint lelki Völegénynek Éavát; és lássa 's gondolja-meg völtaképen a' te beÉédidet és munkáidat; hajtsa hozzád kéz akarattal az ö füleit, mikor néki ÉólaÉ jó dolgokat; és minden ditselkedését, melly önéki mint Ábrahám magvának lehetne a' testi Éarma-zásra nézve, tegye-le; hogy a' Király ki-vánnya-meg az ö Éekelségét, és Éereffe ben-ne az igafságot, mellyet kegyelenből néki adott, és ö-is hitnek kezeivel töle el-fogott: mert ö lött már nékie Urává, kit önéki ez-után egyedül tífetelni kell; ö váltotta-meg az ördögnek rabságából, a' Törvénynek Éo-rofs Éolgálatnya alól, hogy az ö Éáját Jegyese légyen, és minden véle közlött jó-téremé-nyiért, hogy ötet Éegényfégeből fel-vötte és meg-gazdagította, ötet imáÉgya és nékie

H ;

há-

halákat adgyon. Ezen lelki jó-téteményidet közlöd a' Pogányokkal-is, kik az Izraelnek társaságától régen külön rekesztetve valának, és hivod, hogy a' Tirusnak leányi-is ezen jóknak vételére el-jöjjenek, veled egyesüljenek, a' te orczádat ajándékokkal tiszteljék: sőt a' Népnek gazdagi-is, kik már nem gyermekek a' Krisztusban, hanem a' te Házadnak javaival el-töltenek, hittel gazdagok, mint az Apostoli férfiak, eljönnek, hogy a' bőségségnek kintsét minden népek előtt ki-rakják, és tégedet tiszteljenek. Oh melly drága jókat szerzett az ő Feje és Völegénye az Anya-entegyháznak! mert ő Király leányává lött az újjá-Élítés által, és mindenstől fogva ékes belől; mert az ő ékesége az Istennek bevéde, mellyet ő szívbe bé-vött, és az Isten igéjének és idveségségs tudományoknak aranyhoz hasonló tisztaságú titkaival meg-ékesítettett, és a' hittet s Szeretettel bővölködő Szenteknek példájokkal taníttatott, hogy az ő Urának tetsék, és az ő Völegényének a' Krisztusnak Szerelmébe belé merüljön. Hímes öltözetben vitetik a' Királyhoz, a' Szent Léleknek külömbkülömbféle ajándékival meg-ékesítettven, és azon ötet tanító és igazgató Szent Léleknek jó gyümölteit, mellyeket a' sok kisértetekben és szenvedésekben termett, bé-mutatván; hogy az ő Krisztusának a' mint szenvedésé-

désének részese volt, úgy ditsőségsének-is társa legyen. Hogy pedig ez annál ditsőségsében mennyen véghez; az ő Szent társai-is, a' kik az idegen Istenekkel nem paráznalkodtanak, és a' kik még az Új Testámentomi Eklésiának kezdetiben vöttek vala az évangéliomi igazságot, és az Anya-entegyháznak Szent tiszta tagjai, azon örömmek és jónak léznek részesei és sorfosi: mert ezek éneklik amaz új éneket, mellyet senki nem ért, hanem csak azok, a' kik a' Báránytól megváltattak, és a' kik magokat Szent tartották; bémennék ezek-is a' Király palotájába, melyben a' Király az ő Királyi Felségét mutogatya, és az ő véle való egyesülésnek gyönyörűségs gyümölteit közli vélek. Oh Anya-entegyháznak ditsőségs Feje és Királya Ur Jéus Krisztus, melly drága dolog a' te Házadba bé-fogadtatni, és az Anya-entegyháznak tagjává lenni! mert ezek a' te fiaid, kik a' te évangéliomi Szent igéd által, mint valami mag által, a' Szent Lélek erejével újonnan Élítettnek: kiknek ezt a' tisztségséget adod, hogy ok a' te Atyáid helyekben legyenek te Fiaid; azon rendben legyenek te előtted, a' melyben Ábrahám, Isák és Jákób vóltanak, a' kiktől a' Krisztus származott; hogy legyenek ok-is Próféták, és esmérjék-meg az Isten mindnyájan kitsínytől fogva a' nagyig; legyenek Papok, kik Isten-

nek eleibe tiésta ajándékot vigyenek; és legyenek ök-is Királyok, kik meg-fabadúlván a' régi Éolgalattól, uralkodgyanak a' testen, világon és ördögön, sör az Angyalok-is Éolgaljanak nekik, és mindenek övéik legyenek a' Krisztusban: a' minthogy ezeket Fejedelmekké-is téved az egész földön, hogy mindenek az ő javokra Éolgaljanak, és mind azok valamellyeken a' Krisztus győzedelmeskedik, az ő labaik alá vetteffenek. Méltó vagy URam, hogy mi te válaštott hived, ennyi drágalátos jó-téteményidért meg-emlekezzünk a' te nagy Nevedről nemzetségről nemzetségre; és hogy minden Nemzetek, kik ez előtt más Királyt és Urat esmértenek, más Istent tiésteltek, mind azokat meg-tagadván, tégedet mi Urunk Jépus Krisztust esmérjenek valósággal Isten Fianak és ő tulajdon Királyoknak lenni, és egyedül tenéked engedelmeskedjenek mind örökké: Ámen.

XLVI. S O L T Á R.

Az Isten a' mi reménségünk:

Mi reménségünknek Istene, jóllehet az AnyaÉentegyház mindenkor nagy Éenvedésben vagon e' világon, a' mint mind azok-is valakik Éentül akarnak élni, mint maga-is a' mi idvezítő Krisztusunk Éüntelen Éenvedésben élt e' földön; mindazáltal minthogy a' mi Istenünk mindeneket tud és Éabad akarattya Éerint el-rendel, és

ő gyee-

ő egyedül való reménsége és erősfége a' hiveknek, kinék senki ellene nem állhat; tudgyuk mi azt te hived, hogy mi velünk mind jól akarÉ tenni, mind jól-is tehetÉ: azért tégedet hívunk segítségül, a' te hozzánk való jószágodat és kegyelmességedet hirdettjük, úgy mint ki a' te hivednek feregét mind meg-tartod, mind pedig győzedelemmel meg-áldod, és vig örömmel bé-töltöd: mert te vagy nekünk a' leg-nagyobb Éülfégünkben igen alkalmas segítségünk: te vóltál a' tebenned hívó keresÉtyéneknek akkor-is óltalmoka' nyilván való nagy véfedelmek között, mikor megindúlt vala a' Föld az Évangéliom hirdetésének kezdetiben, és a' Hegyek a' Tengernek közepibe bé-merülének; mikor a' Sidó nemzet ki-vágattaték, és annak népe el-ÉéleÉteték a' Pogányok között; mikor a' Vizeknek erőszágások miatt a' Hegyek-is le-omlottanak; a' fok hadakozások, támadások és háborúságok miá nagy Városok, Fejedelemségek és Országok meg-hanyatlottanak és romlottanak: de akkor-is az Isten vizeinek Éép folyási nem ártottanak a' hiveknek; hanem meg-vídamították az Istennek Éent városát; fok heves Éenvedési között a' válaštott hiveknek lelkek-Éfinéretit ugyan meg-hívesítették, hallván az évangéliomi beÉédéből, hogy az ígért Mészias el-hozta az ígálságot, és hirdettetik a' meg-

H 5

tető

térő bűnösöknek bűneiknek botsánattyok ; és hogy a' hiveknek hasokból élő viznek folyási folynak-ki, melly a' Szent Lélek, a' kitől minden elevenfég, világosság és öröm származik az Anyaszentegyházra. Isten mi Istenünk, ki közepette vagy a' te Házadnak, nem hagyja azt a te erőd, hogy meg-mozduljon a kisértetek között-is ; és ha éintén az ő szenvedésinek hőfokas éjrtakája megnyomja-is azt, de ugyan csak ek-jő annak segítségére, ha csak hajnal felé-is, minek előtt te az egész veszedelembe belé-elnék, megelőzi jókor idejénkorán a' te segítő kezéd. Így láttuk Ur Isten, és nagy vigasztalásunkra vagyon az nekünk, hogy noha e' világi Országok néha fel-támadnak és kegyetlenkednek az igazságnak vallói ellen ; de mihelyen te szólsz, a' te ítéletednek favára, melly meg-mondatott régen előre a' Profétáktól, el-olvad a' föld a' melly te ellened fel-támadott, mint valami olvadtó tüztől, és a' te tsapásid által meg-eméskertik, és nem árthat a te seregdeknek : mert a' Seregeknek URA, kihez gyűlnek mindē nemzetek hogy imádgák alázatosan ötet, velünk vagyon, és mi érettünk a' mi ellenfégink ellen harczol ; és a' Jákóbnak Istene, a' ki meg-ígérte Jákóbnak, hogy az ő magvában meg-áldatnak minden nemzetségek, az a' mi magafs várunk, mind hogy meg-tartásunk magunk, mind

pedig-

pediglen hogy ellenféginken diadalmaskodhassunk. Oh v. jha mi voltaképen belétekinténénk a' szabadító URnak munkáiba, nagy tsudalkozással meg-látnók, melly nagy putaságot érzett ő a' földön ! mint puftította és kevesítette-meg a' nagy Gyülekezeteiket és kereftýen nevet viselő Országokat, mellyek ama' nagy Fene Vádnak bélyegét viselik vala a' bálványozásban, mikor a' szenteket onnan közzülök az igazságnak a' te szent igéd szert való vallására feregenként kihívta és ki-hozta : mint állította-le gyakorta a' hadakat mind a' földnek határáig, mellyek az Eklésziának romlására indítottanak vala ; hogy ne tanúlnának többé hadakozást az emberek ; vagy meg-ron tván a hiveknek ellenfégit, vagy meg-fánván és magához a' hitre térítvén őket : mert ő töri-meg az ívet, a' kopiát, és ő égeti-meg tüzzel a' fegyveres fekereket : ő bir mindenekkel, és az ő akaratya szert léznek mindenek ; kinek fok módgya vagyon az üldözőknek meg-büntetésekben, olly ügyet vevén sokszor elejekbe, melly után futván el-felejték ártani a' szenteknek. Uram Isten, ideje már, hogy a' te feddésednek favára meg-fünyyenek minden istentelenek a' te néped ellen hadakozni, látván hogy hijába-való minden ő igyekezetek az ellen a' kit te óltalmaz ; látsák-meg és tudgyák-meg a' te nagy tsuda

H 6

dol-

dolgaiból a te mindenhatóságodat, és hogy te vagy egyedül a' Jehova ki ezeket tselekeded, és hogy nintsen Isten te rajtad kívül fenki; és hogy valaki valaha az Isten népe ellen fegyvert fogott, minden ő hadi kézületivel végtére meg-fégyenült. Tudgyák-meg a' Pogányok között és ez egész földön, hogy te magafátakot-fel, te esmértetel Nagynak azoktól, a' kik tégedet eddig nem esmértének, és a' kik a' te népeddel való szövetségedet nem tudták, minékutánna el-törölöd a' fenteknek minden gyűlölöit és üldözőit. Adgyad feregeknek URa, hogy mi te hived voltaképen tudhassuk-meg, hogy te mi Istenünk velünk vagy, és a' Jákóbnak Istene mi őltalmunk: mellyet valaha a' te minden ígéreteidnek tökéletes bé-töltésével a' te Házadnak javára mutals-meg kegyelmesen: Ámen.

XLVII. S O L T Á R.

No minden népek örvendezzetek:

IDvességünknek meg-adója nagy Isten, a' ki nem tsak a' te népedet az Izraelt hívtad a' te esméretedre, a' te benned való hitre, a' te tisztelatedre és ditsősítésedre; hanem annakfelette minden népeket és nemzetségeket: hogy a' kik eddig a' hijába-való bálványokat követték és imádták, azokat elhagyván, az egy élő igaz Istenhez, ki már az egész föld Királyának lenni magát meg-mutatta,

tatta fordúlnak, annak örüljenek, kezek táplolásával és vígságos éökkel annak eleibe mint Királyoknak ki-mennyenek, a' Király Krisztust fogadgyák örömmel, és esmérjék egyedül való Uroknak lenni, és ő benne vesék minden bizodalmokat: mert ő mind felleges, mind rettenetes, úgymint ki az ő fékít helyhezette az égben, és kinek alájavettetenek mindenek: ő a mindeneket egész hatalommal bíró nagy Király e' világon minden Királyok felett, kinek minden földi Hatalmosság enged; ki a' földön minden az ő népén való hatalmat el-törölt, hogy egyedül minden ő néki félelemmel szolgájon. Te vagy URam, a' ki a' te fentidnek birodalmok és lábok alá veted a' Pogányokat, hogy ök-is legyenek az Eklésiának örökfégi: és noha azt lassan-lassan vízed végbe, lassan-lassan töröd-meg a' Sátánnak hatalmát; de végre el jó az idő, mikor oétán e' világon minden Nemzetek a' Krisztusnak fejet hajtván, engedelmeskednek. El-jőöz Ur Isten mi hozzánk, és el-válastod nekünk a' mi örökfégünket; örökfégül adod és tulajdonítod azt nekünk a' mi leg-jobb, úgymint a' Jákóbnak ditsőséget mellyet heretéz, a' mellyel a' Jákób nemzete ditselkedik mindenek felett, amaz igaz Templomot a' Krisztust, és azzal együtt a' Krisztusnak minden jó-téteményit, valamellyeket régen a' Patriárkák-

nak meg-igértél, hogy meg-adod annak idejében a Mesiásban. Bizony illendő és méltó dolog URam, hogy mindenek örüljenek e' ditsőült Királynak, a' ki az ő királyi-
 zékibe ilyen méltósággal ült-bé; mert fel-méne az Isten nagy örömmel és az Ur trombita szóval, mikor a Tanítványoknak láttok-ra az égbe fel-ment, és a Szent Lélekkel tel-lyes Apostoloknak szavakkal, kiknek zengé-fe minden trombita harfogatás felett volt, ki-hirefedett e' széles világon. Méltó vagy, óh felféges Király, kinek mint Istennek énekeljünk, énekeljünk! mint Királynak énekeljünk, énekeljünk! egy URnak négyzet énekeljünk! e' földnek négy fegeletiről el-hivatott és választott hívek egy Isten-tisztel-jünk mindnyájan, énekelvén néki szivünk indulattyával, zengéssel, szóval és tselekedet-tel ditsőitvén ötet! mert ez mind igaz Isten, mind egy szersmind az egész földnek Királya, igaz Mesiás és igaz Isten; olly Isten, ki a' bűnös emberrel szövetezett, hogy valaki benne hiszen, annak igazsága légyen: kinek illik, hogy énekeljünk bőltsen, énekeljünk bőlts verfeket, amaz új éneket, mely az evangéliomi örvendetes beszéd; hogy azt énekelvén, vetkezzük-le a' régi tudatlanságot és tévelygést, és épüljünk a' lelki bőltsé-
 fégben; hogy a' mit ez URnak éneklünk, énekeljünk úgy, hogy az az éneklés minket ből-
 tsekké

tsekké tehesen az idvességre. Oh mely méltóságosan uralkodik ez az Isten a' Pogá-nyokon! mely ditsőfégesen ült az ő szent-ségének zékibe! mert ő egyedül való legel-tető Pásztor a' nemzetségeknek, ki több pász-tort már nem szenved olyan hatalommal maga mellett, magán kívül; mert ő Isten minden Isteneknek felette: nintsen már Jé-rusalemi Templom, a' hova gyülekezzenek a' hívek; nintsen szövetségnek ládaja, sem kegyelemnek táblája, mellyekből kelljen kérdeni az Isten népének tanácsot; hanem egyedül az égből, ebben a' Királyi zékben ülő Paptól, Királytól és Próféától várunk minden tudományt, és egyedül ő tőle füg-günk. Oh mely ditsőféges ország és ország-lás a' Király Krisztusnak országa! mert a' né-peknék Fejedelmi szabad akarat szerint gyü-lekeztenek az Ábrahám Istenének népéhez; mellynek ez az ígérlet adattatott volt régen, hogy örökkéig fogná birni e' világot: ezek már egy néppélöttenek egy lelki Király alatt, és szabad akarat szerint áldozzák magokat Istennek élő, szent, és okos áldozatul. De ez-is nagy méltósága a' Krisztus országának, hogy a' földet mintegy pafissal óltalmazó Fe-jedelmek-is már mind az Istenéji, az Isten-nek és az ő Ekléfiájának szolgálnak e földnek Hatalmasi és Királyai, és az Isten-is óltalmá-ban tarttya a' földről fedegettetett vála-
 tott

tott népét, mely az ő Istenében igen felmagasztaltatott. Ur Isten tartsad meg az Anyaszentegyházat, és támaszd annak által-mazására mind belső 's mind külső ör-állókat, kik az Ábrahám Istenében való hitet vallják és prédikálják, és kik e' szent tudományért életüket is ne fánnyák le-tenni; hogy így az egy Istenben való hit, e földön inkább inkább gyarapodjék: Amen.

XLVIII. SOLTÁR.

Nagy az UR méltóságában:

Mi örömrünk, mi ditsőségünk Ur Isten, mely igen örvendez és nagy vigasztalást vézen az Anyaszentegyház, mely amaz az égből e' földre le-fallott Jerusalem, azon, hogy önékie Istennel szövetsége és egyessége legyen, és tudgya hogy az soha örökké el-nem bomlik! mert nagy ez az UR és igen ditséretes, ki az ő nagyságát mind hatalmában, mind igazságában, mind kegyelmében nyilván ki-mutatta. Nagy ez az UR a' mi Istenünknek városában, az ő szentségének hegyén, a' Kerecsyén Anyaszentegyházban, és annak minden választott tagjaiban; a' kik az ő ditsőségétől világosíthatnak, az ő nevét esméri, keretik és hirdetik: mert a' mi Istenünknek városába egyedül a' hivek mennek, kik élő hittel néki szolgálnak mint választott szentek; és abba bé nem mégyen a' ki környül-metéletlen

Isten hívü és megfirtetett lelki-eszméretü, hanem a' ki Istentől tanítattott, és néki lélekben és igazságban szolgál. Oh mely kies hely a Sionnak hegye! és ez mind az egész földnek öröme; mert a' Sionon vala régen az Istennek Temploma: ez a' hely mutatott Istentől mind Ábrahámnak, mind Dávidnak; ez volt ábrázolója amaz igaz templomnak a' Krisztusnak, ki mind Pap, mind áldozat, mind óltár; ezen épült az Anyaszentegyház; innen szarmazott-ki minden lelki jó az egész földnek minden nemzetre. Szép ez az Istennek városa; mert szép ajándékkal töltötte-bé annak lakosait a' Szent Lélek; és még a' testi jókat-is ezekért folytatta Isten és szarmaztatta-ki mindénkre, még azokra-is a' kik nem hisznek ő benne, mely jókhoz tulajdonképen csak az Isten választott fiainak legyen jussok: ennek észak felől való oldala a' nagy Királynak városa, mely a' Sion, a' hiveknek Gyülekezete, amaz igaz Messiásnak a' Jéhus Krisztusnak ésa Szent Léleknek szenteltetett Templom; innen mégyen-ki az Isten igéje e' világnak négy fegeletre: Isten legyen ennek palotájában, és ő esmértetik erős oltalomnak; mert noha a' hiveket szüntelen ostromolják a' hitetlenek, de soha azoknak lelkek-eszméreteken nem uralkodhatnak; mert az Isten valamint az Apostolokat, úgy

azokat a kik az ő hiteket követték, úgy meg-öltalmazta, hogy sem hitekben hajótörést nem szenvedtenek, sem a' kegyelség és isteni tisztelet tellyeséggel meg-nem szünt. Egybe-gyűltenek a' Királyok, és egyetemben el-múltanak, ha szontalanokká löttének minden ő igyekezetek: úgy látott, hogy minden országok fel-költenek a' Krisztus országa ellen, fokon az egy ellen, de soha ez meg-nem győzetett, sőt ellenben az Ekléfiájé volt a' győzelem; mert az ellenségek között fokon el-tapodtattanak; fokon pedig meg-tértenek, és nagy alázaton be-jöttek a' szentek Gyülekezetibe, és Istennek tselédivé löttének. El-tsudalkozott ezen az Isten népének ellensége, mikor ezt látta, hogy Isten harczol az Ekléfiáért! el-álmélkodtanak, látván ilyen erejét az Izrael Istenének! a' Pogányok Királyi az Isten szavára le-eszenek, és hittének az évangéliomi beszédnek és nagy tsuda-tételeknek, és el-vetvén az idegen Isteneket ragaszkodtanak az egy erős igaz Istenhez; mert el-fogta őket a' részketés és fajdalom, mint a' szülő a szeszonyi állapot: mert valamint a' kire a' szülésnek fájdalma reá jő, az tovább nem mehet; úgy ezek féltekben futni akartván tovább nem mehettének, hanem meg-fogódtanak szivekben, és kezet adtanak az igazságnak vallására. Mert a' nap-keleti szél

el-

el-rontotta a' Tártisnak hajóit; sokszor a' Nap-keletről megindúlt hatalmas hadi Erők bontották-el az Isten Háza ellen való nagy kézületeket az Antikrisztus szolgainak, és vihá-verték őket, és így maradt békességben az Istennek Háza. Innen véstünk Uram Isten mi te hived vigasztalást: mert a' mint megígérted volt régen, hogy el-nem hagyod a' te népedet, azt mi ma-is nyilván tapasztaljuk; mert a' mint hallottuk, úgy szemeinkkel-is láttuk e' dolgot a' seregeknek URának városában az Ekléfiában, hogy a' Krisztus országa el nem romol, és a' te igéd és a' te jó Lelked soha meg nem szűnik a' hivednek szivekben. Ezeket látván, magunkba állottunk, és elménkben jól meg-gondoltuk Uram Isten a' te irgalmasságodat a' te Templomodnak közepete, ama' te nagy szertetetedet, mellyel öröktől fogva hozzád fogadtad a' választott hiveket a' Krisztusban, és hogy te minékünk adtad a' te szelmes Fiadat ki szenvedne érettünk, és a' Szent Lelket ki hitet nemzene bennünk: be-mentünk a' te szentséges helyedbe a' te Templomodba, a' Móses és Próféta írásiba, mellyekben a' te minden akaratodat le-tőtted; vigáztuk ott azt a' nagy Kegyelmet, mellyet az Ekléfiában mutatál-ki, és azt minden részben böltsen ki-rajzolván eleibe tötted a' hivednek, hogy abban legyen szüntelen gyönyö-

nyörűségek: mert a' miképen vagyon Isten a' te neved, a' mint azt hirdették és Irásban hagyták a' te Próféta Éolgaid, ki-jelentvén a' te erődöt, jóságodat és igazságodat; akképen vagyon a' te ditséreted a' földnek határaiig; mind maga a' Krisztus által, ki mind fővel, mind tselekedettel az ő Éent Attyát hirdette; mind a Szent Léleknek ki-töltetése által, melly a' földön Ééllyel minden Éentekkel közöltetett a' te nevednek ditséretire. A' te job-kezed tellyes igazsággal, hogy azt velünk hiveddel közöljed, adván nekünk fiúságnak jussát és *privilegiumát*, és örökséget-is hit által kegyelemből. Méltó hát, hogy az AnyaÉentegyháznak ilyen gazdag kintsén, Ééllyel e' világon minden különös kereÉtyéni gyülekezetek örüljenek és vígadgynak! úgy mint az AnyaÉentegyháznak hit által Éarmazott és nemzett leányi, kiket a' lelki tanítók Éültenek a' Krisztusban: ezek örüljenek Isten a' te itéletidért; mert meg-igazÉultanak hitnek általa, és meg-is vígaÉtalódtanak; reméniségek vagyon minden nyomorúságokban, hogy Isten nem hadgya-el, sőt meg-Éaltalmazza hatalmason őket. Méltó azért URam, hogy a' te Házaat az AnyaÉentegyházat minden részeiben a' mi tanúságunkra és vígaÉtalásunkra jól meg-gondoljuk, annak győzhetetlen erősségeit minden ellenségi ellen, és minden

minden jóságos-tselekedettel el-kéÉültetéseit, mellyeken senki eléggé nem tudalkozhatik, hogy azokat mi-is meg-beÉéllyestük a' mi Maradéinknak, tanúságokra és lelki épületekre! Mind ezeket URam így híÉÉülk és valljuk: mert te vagy Isten a' mi Istenünk, a' ki ezeket tselekedted: te vagy az a' nagy Király, a' kit mi hirdetünk, kiből híÉÉülk: te vagy az igaz valóságos Isten, és senki rajtad kívül több Isten nintsen: te vagy Istenünk mind örökké, a' ki soha velünk kötött Éóvetségedet fel-nem bontod, és a' mellyet Maradéinknál-is híven meg-tartal; kik-is azon egy Isten városának tagjai léÉnek, mint mi-is: te igazgatÉ minket mind halálig, sőt a' halál felett, hogy az mi rajtunk soha ne uralkodhassék; hanem örök életünk légyen te nálad: Ámen.

XLIX. SOLTÁR.

Hallgassátok-meg ezt minden népek:

Böls tanító mesterünk, Ur Isten, kérünk alázatosan mi tudatlan emberek tégedet, taníts-meg minket arra, mitsoda légyen embernek mind az ő valóságos, mind pedig a' minden fundámentom nélkül való vígaÉtalása mind Életében 's mind halálában. Taníts-meg minket a' te Éádnak böltseféégére és a' te Éivednek elmélkedő értelmére, a' lelki okosságra; arra a' tudományra, melly meg-mutassa nekünk világosan, mit tartson ember

ember méltán az ő fő végének és czéljának, mi légyen amaz egy főképes dolog és ama mindenek felett való nagy jó, és minémű igaz és idvefséges úton nyerhetjük azt meg magunknak: taníts-meg arra a jó tudományra-is bennünket, mint kell nekünk az igaz böltségségnek tanátsa szerint itélnünk minden dolgokról; hogy azokon, vagy mint lelkünk hasznára valókon förgalmatosan kapdosunk, és azokat keressük; vagy pedig a' mellyek azok közzül kárunkra és veszedelmünkre valók, magunktól azokat el-vet-hesztük: mert tudgyuk URam azt, hogy el-jöendő volt az idő, sőt már bizonyosan el-is jött, mellyben azt a' tanítást minden Népeknek meg-kellett hallani; kiváltképen azoknak, a' kikre az Évangéliomnak prédikálása ki-hatott; mind köz embereknék, mind nemeseknek; mind gazdagoknak, mind szegényeknek: a' kiknek mind a' Krisztus az ő maga testének napjaiban értelmes példa-bezédekkel és mesékkal élőlott, megmagyarázván azokat, a' mellyeket Isten a' Próféták által régen az ő válaftott népének az Izraelnek meg-jöendőltetett; ezeket az ő Testámentomi és Új Testámentomi dolgoknak özve-erestett szép együtt zengésében, mint valami mesterfészes hegedű szóban, mind maga ki-prédikálotta, mind az Apostolok által ez egész földön prédikáltatta. Ur

Isten,

Isten, mi a' te jó tanításod által meg-erősítetvén mindnyájan a' kik te benned hiszünk, sem életünkben, sem halálunkban nem félünk semmit, ámbár gonoszok legyenek a' napok, és körül-vegyenek a' nyomorgatóknak hamisságok; mert tudgyuk, hogy te igazgatod mindeneket, te töled jö minden jó adomány, sőt még gonosz-is nem élék a' városban a' te tanátsod nélkül; nem-is lehet a' hü embernek femmi-is kárara, mert még az ellenkező dolgok-is épületire vannak ő néki. Oh URam, melly nagy balgatagság az emberek között és melly nagy hijába-valóság az ögazdagságokban vetni bizodalmost! hólott a' mi je vagyon az embernek az-is nintsen a' maga hatalmában, hogy azzal kívánsága szerint éljen úgy, vagy addig, a' mint és meddig akarja; mert senki, akat-melly hatalmas és tehetős légyen-is e világ-gon, azzal az ő attyafiát, sem testi, sem lelki nyavalyájából meg-nem válttya: mert Istent senki világi kintsevel meg-nem nyeri magának; hanem tiszta lélekkel, hitrel, szeretettel, és ama Világ Megváltójának a' Krisztusnak érdemével. Oh melly nagy bolondság hát ez életnek meg-hozzásbitásán felettéb munkálódni, és hogy soha ember ne látna koporsót, azon igyekezni! mert hártárt vetettél URam mindennek, mellyet által nem hág sem bölts, sem bolond: Sőt inkább böl-

dog

dog az, a' ki arra a' böltsefégre éert tehet, hogy ne féljen meg-halni, hanem inkább a' halált nyereségnek tartsa; mert e' világi ditsőség és minden gazdagság nem tart sokáig, még e' világon ki-terjett hire neve-is az embernek el-vész: igen bődögtalanok tehát, a' kik a' barmokkal egy, titt a földi jóknál feljebb nem emelik az ő gondolattyokat; mert az istentelen világ fiai a' pokolra tartatnak, mellyre, mint valami juhok seregbe, össze-gyűjtetnek, és a' Halál uralkodik ő rajtuk, melly őket ugyan meg-emélti és örök hatalmában tarttya; mert e' világon élvén a' világ gyönyörűségét követték, és az Istennek ítéletit nem félték: mikor pedig Isten amaz új életnek hajnalát el-hozza, és az Isten igaz hiveit ama' ditsőséges napra fel-viraszttya, életre és ditsőségre fel-támaszttya, akkor a' Krisztus saluralkodó hiveknek lábok alá vetetnek, és ézorosán meg-ítéltetnek, és a' kárhozatra ta'szítatnak. Oh melly bődög hát a' mi dolgunk, kiknek Isten ezt a' jót adta, hogy benne igazán bizha'sunk! mert e' világon éltünkben-is ha éintén meg-fogyatkozunk-is a' testi jókban, meg-áld Isten olyan elmével, hogy ne féljünk a' pokolnak kezétől: mert noha testünk a' földben férgek eledele lézen; de bennünket Isten magához vézen lelkünkben, hogy soha halált ne kófoljunk, hanem az utolsó napon életre és ditsőségre

tsőségre támadgyunk-fel; mert a' hiveknek e' földön halálok nem egyéb, hanem Istenhez való vétel és vitel, ama' drága váltságának erejével, melly által mind az ellenünk írott Törvény 's mind a' Halál el-töröltetnek. Nintsen hát URam nékünk, kik te benned bizunk, semmi félelmünk a' világnak hatalmasától, kik meg-halnak, és soha örökké nem látnak világosságot; mert éltekben soha a' jót a' gonosztól meg-külömböztetni nem tudták; és, mint a' barmoknak, sem böktés-fégek, sem hitek, sem reménfégék ez élet után való életől nem vólt. URam hozd-el a' te hivednek ama' vígafalással tellyes reggelét, hogy a' te világosságodban lássunk világosságot: Ámen.

L. SOLTÁR.

Az erős Isten Urának URa:

ERős mindenható Isten, tudgyuk mi azé jól, hogy nintsen a' bünös embernek hatalmában, hogy vagy magaért, vagy felebaráttyaért áldozatot viheffen Istennek, mellyel a' bün el-töröltesék, és a' lélek a' Törvénynek átkától meg-váltassék; mert igen drága a' léleknek váltsága, mellyet a' bünös ember semmiképen le-nem tehet: Kérünk azért tégedet alázatosan, hogy függeszted a' mi elméinket ama' nagy Áldozatra, melly a' te veled való ézöetségnek közbenjárója és éerzője; hogy minden egyéb áldozatok,

kat, valamelyek te előtted a' mi lelkeinknek váltásául nem lehetnek, azokat megveszük, és azokon mint házfantalokon ne kapdoksunk. Tudgyuk URam azt-is, hogy az Isteneknek Istene a' Jehova Élólt, ki mindeneket Kezdetben az ő hatalmas igéjével teremtett; kinek arra-is elégsége van, hogy abban-is meg-ditsóitse magát, hogy a' bűnös embernek Istene légyen, és a' benne hívöket kegyelemmel és igazsággal bé-töltheti; ő az, a' ki emberi testbe öltözvén Élólt az ő népének, és Éavával hitta a' Földet Nap-kelettől fogva Nap-nyugotig, ki-küldvén az Apostolokat az egész világra az igazságnak prédikálására, és az Isten el-Éléledett fiainak az AnyaÉzentegyházba öÉve Éedegetésére. Uram Isten, elsöben-is mint igazságnak prédikálója a' Sionnak ÉépÉségéből jelentéd-ki magadat, a' hol régen az Istennek igéje volt le-téve, és a' hol laktanak az Atyák, a' kik várták az Izraelnek Éabadítását: mert a' ki sok Éáz éÉtendökig hallgatott és reménÉég alatt tartotta az ő népét, az a' mint bizonyosan el-jövendö volt, úgy valósággal el-is jött az időnek tellyesÉégében, és nem hallgatott, hanem az ő erős igéjét az Évangéliomot zengedeztette az egész földön; ki az ő Szent Lelkével, mint valami eméÉtö tüz-zel, meg-hatotta a' válaÉtott hiveknek Éi-veket, meg-változtatta lelkekben az embe-

reket, és a' hitetleneket hívökké tötte, és a' prédikállott igazságnak hathatós erejével minden bálványozást el-rontott, és a' hamis-ságot az igazság által ki-veÉtette nagy erő-ben: azon kívül bizonyságul Éólította mind az eget, és nevezet Éerint a' Szent Lelket, és a' földről az ő Tanítványit és minden hi-veket, hogy a' népet lelkekben meg-gyöz-ze, és az ő itéletinek igazságát meg-muto-gassa. Te vagy mi Éabadító Urunk JÉsus Kristus, a' ki a' te világra jöve teleddel meg-itéléd e' földet; nevezet Éerint pedig a' Si-dö nemzetet, a' ki téged nem akara venni: De azon kívül-is öÉve-gyűjtetéd elődbe a' Éenteket, hogy az egy Istenben való egy Hit által, külön seregbe gyűlnének azok az ő Kristusoknak nevében, valakik az Isten-tiÉta Éiböl Éeretik és véle Éövérséget töt-tenek, kik néki lélekben Éolálnak, és ő né-pe akarnak lenni; és hogy azok az Istennek a' Kristusban az emberi nemzettel tött Éö-vetséget meg-bizonyítsák hálá-adással, és a' Kristusban való hittel, a' ki magát adta elég-séges áldozatúl e' világnak bűnéért. Ennek igazságát ki-jelentették az egek, mikor a' Szent Lélek bizonytságot tött az Égből min-den nemzetek előtt az Apostolokra le-Éáll-ván, hogy a' Kristus az az igaz, ki a' ha-misát meg-igazíttya; mert az Isten itélö Biró, ki az Évangéliom által ki-jelenti az ő

haragját az embereknek minden hamisságok ellen, kik az igazságot hamissan fogva tartják. Uram Isten, senki tenéked nem kedves akarmi munkáival-is, a' Krisztusban való hit nélkül: senkire az áldozatokért-is nem feddőzöl; mert még a' Pátriárkáktól is régő áldozatokat nem kívántál, hanem az ő élő igaz hitekkel meg-elégedtél és ő hozzájok meg-engeztelődöttél: a' te népedet ugyan az Izrael azt ő kemény nyakú voltáért Eorítodtat egy ideig az áldozatok mellé, hogy oktalan állatoknak vérekkal áldoznának tenéked; de azokban-is a' te egy Fiadnak áldozattyára függesztetted azoknak lelki Femeiket, és ő-k-is ugyan tsak ennek érdemével tisztultak-meg bűnökből hit által. Minekutánna pedig el-jött az idő, és mind a' Templom, mind az Áron rendin való Papság megsűnt, nem kívántál egyebet, hanem magát a' te benned hívő lelket: nem-is kell már tenéked kosoknak és bakoknak sok vérek; hanem igaz Isteni félelemmel és hittel hozzád való meg-térés. Mivel azért URam néked külső áldozat nem kell, olyan áldozatot víszünk te elődbe a' mellyet kedvelsz; mert te semmi nélkül nem Éükölködöl, semmi külső jónkat nem kívánod: nem-is adhatunk tenéked semmit, mert te bírál mindenekkel; hanem hálá-adással áldozunk, mellyel tenéked a' te töled vött jókért tar-

to-

tozunk; és mind a' te ditséretednek magafeltalásával, mind a' minnen magunk vétkeinek alázatos meg-vallásával, áldozzuk a' mi ajakainknak tulkait tenéked: mert te azt kívánod, hogy híjjunk segítségül tégedet a' mi nyomorúságainknak idején, és te meg-Éabardítasz bennünket, hogy mi-is ditsóítsunk tégedet. Oh bünt gyűlölő Isten! a' mint gyönyörködöl a' te Éentidnek hitekben, úgy útálod a' hitetlen hipókritákat; mert te lelekben akarál tiszteltetni: azért a' hitetlenek ha a' te rendelésidet hirdetik-is, és a' te Éövétségedet Éajokra veszik-is, és azt kiáltják-is néked, Uram! Uram! minthogy tudva vétkeznek, annál nagyobb mértékben útálja őket a' te Lelked: mert hogy te őket ideig el-Éenveded és hallgatál, úgy ítélnék őket, mintha nem vennéd Észedbe az ő Éiveknek álnokságokat, óh Éiveknek 's veséknek vizsgáló Istene! Mi pedig, a' kiket megtanítottál az idvétségnek igaz útára, félre tévén minden külső testi dolgokat a' te tiszteltedben, nem öllünk barmokat, nem ontunk vért, nem hintjük vérről az óltár Éarvait; hanem egyedül ditsérettel áldozunk tenéked, nagy együgyűségekben Éiveinknek megvalljuk a' te jószágodat, hiszünk a' ki-jelentett igazságnak, engedünk a' te parantsolatidnak, egyedül te töled függünk, és a' te kegyelmes Éabadításodat óhajtyuk mind örökké: Ámen.

13

Ur Isten kegyelmezze-meg énnékem:

Büñösökön könyörölő ézent Isten, kinek kegyelmét és jóakarattját sok védelemünkben és kísértetünkben tapasztaltuk a' mi gyermek fégünköt fogva minden mi érdemünk nélkül; kértünk mostan-is tégedet, mivel igen vétkeztünk ellened, a' mi vétkeinknek nagy és sok volta érint fokasítsd-meg irgalmaságnak munkáit-is rajtunk, és a' te irgalmaságnak foksága érint töröld-el a' mi bűneinket; mert igaz hittel, és a' te kegyelmességednek, e' mellett pedig a' mi fok és nagy bűneinknek meg-vallásával járulunk elődbe és kérjük bűneinknek bocsánattját: nem hánnyuk a' mi jó-tselekedetünket, mert olyat nem éreztünk mi bennünk; hanem egyedül a' te irgalmaságnak bőfégét forgattjuk, 's ahoz bizunk; melly érint nem egy, hanem éántalan bűneinket töröld-el URam, hogy mintha soha azok nem-is löttenek volna; soha azokról a' mi kárhoztatásunkra többé meg-ne emlékezzél. Minthogy pedig igen bűñösök vagyunk, és meg-fertéztettük magunkat rút vétkeinkkel; mennél több a' mi vétkeinknek énnye, annál hathatósbabban mofsmeg te magad bennünket, és a' fok fokozó mosással töröld-el rólunk; mert nem mehet te elődbe semmi tisztátalan: mi pedig természet érint hajlandók vagyunk a' go-

a' gonoszra; mert álnokságban fogantattunk, és a' mi anyáink bűben melegítettének minket; és mihelyt fogantattunk, ottan te-ánk ragadott a' bűnek mottsá a' bűñös vér miá; ez az oka URam, hogy mi fokozó nem akarva-is bűnt tselekeztünk a' mi természeti gyarlóságunk miá. De mivel te URam az igazságban gyönyörködöl, azért a' te Lelkessel a' mi belső rézeinket illesd-meg; minden gondolatinkat és indulatinkat úgy igazgassd, hogy az által mi-is az igazságnak gyümölsét teremhessük-meg. Hints-meg minket isóppal, és amaz igaz áldozatnak a' mi Urunk Krisztus vérének érdemével és hasznával; a' melly egyedül tisztíthat-meg minket minden mi bűneinkből, és melly által a' mi lelkünk-eszméreti fejből lézen a' fejér hónál-is, mellyet a' bűñöknek énnye épen el-fekertített vala. Minthogy pedig URam az embert épfében és igazságban teremtetted vala, mellyet ő a' bűn miatt el-veste, és az életből az halálba esék; jövel világ Teremtője! és azon erőddel, mellyel a' semmiből valóságra hozád azokat a' mellyeket látunk, teremts mi bennünk új teremtéssel tiszta éivet, és az erős lelket újítsd-meg mi bennünk, hogy az meg-erősödjék a' jóban; és semmi nekünk ne tefek, hanem a' mi éent, és a' te akaratod érint vagyon, és a' mi a' te ditsőlégedre és fe-

lebarátunknak háfnára céloz. Adgyad mi-
nénkünk a' te idvezítéshednek örömét, hogy
a' te erős Lelked a' mi lelkünk-elméletét
valójába vígáztatja-meg és fordítsa örö-
re, idveességünk és örök életünk felől bizo-
nyosokká tévén: mert a' nélkül bennünk
nemi lehet a' jóra semmi kétség; hanem el-
lenben minden jó igyekezet el-lankad és
ugyan el-aluszik bennünk. Az engedelm-
nek lelkével-is erősíts-meg bennünket; hogy
érezvén szívünkben a' te hozzád való enge-
delemre kész hajlandóságunkat, nagy örö-
mel el-hidgyük azt, hogy a' te kegyelmed
megváltozhatatlanul munkálódik bennünk.
Engedgyed URam nekünk azt-is, hogy a' mi
bűneinkből igazán meg-térvén, és azokat
valóba meg-útálván, ezután mind mi a' te
útdat és tetkésedet követhessük, és akara-
totat teheszünk; mind pedig más embere-
ket-is, valakiket az ő bűnök töled el-idege-
níttenek, a' mi jó példánkkal és tanásunk-
kal a' jó útra hozhassunk. Te magad nyisd-
meg URam a' mi ajakainkat, mellyek a' hi-
jába-valóságnak szólására szoktanak, és a' va-
lóságos jónak beféléllésre meg-némúltanak,
hogy tenéked tetző és ditséretedet maga-
táló beszédeket szóljanak, a' mi nyelvünk-
nek szólási épületesek legyenek; és így a'
mi ajakainknak tulkai kedves áldozatúl lehes-
senek a' te ditséretedre: Mert te URam
nem

nem kívánék semmi külső áldozatot mi töl-
lünk, nem kívánék kosoknak és bakoknak
véreket, minekutánna a' te szerelmes Fiad
az Ur Jézus Krisztus az ő saját vérével áldo-
zott mi érettünk; hanem a' töredelmes lé-
lek kedves áldozat te előtted, és a' kesere-
dett szívem nem utálok-meg: mert az igaz
hittel való töredelmességből származik a' di-
tséretnek áldozattya; és senki az Istennek
hozzá való jóságát nem érzi, hanem a' ki az
ő bűnét, mellyel Istenét meg-bántotta, va-
lójában meg-érzette, és azon zivessen bán-
kodott. Mind ezek felett, Ur Isten, kö-
nyörgünk tenéked a' te Anyafentegyháza-
dért, melly amaz égből le-állott Jerusálem,
a' Krisztusnak választott serege, melly tége-
det lélekben és igasságban igaz hittel és ze-
retettel tisztel: ne mozdítsad-ki közüllünk
a' mi haládatlanságunkért és fámtalan bű-
neinkért a' te arany gyertya-tartódat; söt-
inkáb mutasd jó kedvedet a' te választott hi-
veidhez; építsed a' te lelki országot, és
kerítsd-bé azt a' lelki és testi békefénynek
erős kőfalaival: hogy a' te hived áldozhaf-
sanak tenéked igasságnak áldozattyaival, egé-
sen égő áldozattal, ditsékedvén egyedül az
ő Megváltó Uroknak a' Krisztusnak egyféri
elégfészes áldozattyaival, mellyel minden
Törvénybéli áldozatokat bé-rekeztett, és
valamit azok példáztanak, tökéletesen vég-
hez.

hez vitt és bé-töltött. Kinek nevében mi-is te hived tenéked, nem meg-öletett tul-kokat, hanem eleveneket, a' mi okos tiste-letünket, a' mi lelkünket és testünket, a' mi ajakainknak tulkait, élő, fent, és kedves áldozatúl, mostan-is a' te örök ditsőségedre bé-mutattyuk: Ámen.

LII. S O L T Á R.

Mit ditselkedel gonofságban:

Mindeneket bőltsen igazgató. Isten, melly igen a' gonofba tétetett az egész világ! melly igen fok ember jár tsalárd éivel! mennyi hatalmas emberek vannak, a' kik másokon uralkodván és kegyetlen nyomorgatók lévén tettetik még-is, mintha ök-is istenfélők és az Isten Háza mellett igen buzgó emberek volnának, és Istenben biznának! holott minden ő dolgok a gonofban való ditselkedés, és magok-is minden hamissággal és képmutatással tellyesek. Oh melly bódogtalan ditselkedés Uram ez, mikor az ilyen ember látván hogy az ártatlanokon szabadon eltehet mindent, azzal mint jó és Istennél kedves dolognak végbe vitelével kevélykedik! és nem vézi efébe, hogy a' ki ellen ő magát fel-emelte, annak vagyon leg-jobb és erősebb ditselkedése; mert azt az Istennek jósága és kegyelme környül vörte, a' melly ő nála fűntelen való, és soha végképen el nem hadgya.

Oh

Oh melly bódogtalan és balgatag az istentelen ember, a ki így gyönyörködve míveli a gonofságot, és nem vézi efébe, hogy azzal ő magának tsakroz kintset gyűjt ama' haragnak napjára, az önnön maga veszedelmére! mert ő az ő nyelvét gonofságnak ezközévé tézi, ki-gondolt ártalmokat főlván véle az ő felebaráttya ellen; és olyan a' nyelvének minden főlása, mint az éles beretva, mellyhez valaki ér, meg-férti magát véle; és annyira meg-fókja a gonof tselekedni, hogy az ő nékie ugyan gyönyörűségére vagon, és mindenkor inkab válaftya a gonof, mint a' jót; és minden ok nélkül inkább árt, mint sem jól tenne felebaráttyával; és kézebb a' hazugságra fokkal, mint sem az igaz mondasra. Uram Isten, melly nyavalyás és ugyan veszedelemnek fia az ilyen istentelen ember! mert minden bizonnal el-jö ez ellen a' boféú-állás; mert te erős Isten az ilyen bizakodót magad el-rontod mind örökké; mert mennél nagyobb a' te jóságod és kegyelmed a' ticiidhez, annál retteneteseb a' te meg-indúlt haragod az illyé istentelen ellen; melly azt, mintegy forgó-fél, ugyan el-ragadgya, és az élőknek fől-dökből ki-gyomlálja, sőt tselédestől el-tölti, és semmi maradékát, mint olyan vérfopó kegyetlennek, meg nem hadgya. Mikor pedig ezt míveléd, és ezt lattyáka benned bi-

zó hívek, kik igaz isteni félelemmel munkálódgyák az igazságot meg-kerzeni magoknak, hogy ők a' kerint éljenek; nagy örömnék materiáját és alkalmatosságát vézik a' te igaz ítéletedből magoknak, és nevetik az istentelennek ilyen rettentő és zomorú végét; a' ki soha életében az Isten hatalmában nem bizott, hanem az ő múlandó gazdagságának sokaságában; és nem Istennél keresett soha segítséget, hanem az ő maga gonofságában, tsalárdságában, és a' maga karjának erejében. Nyisd-meg azért Uram Isten a' mi szemünket, és tanítsd-meg lelkünket, hogy az ilyen istentelennek főnyű romlásával, tanúljuk mi te híveid félelemmel és rettegéssel munkálódni a' mi idvességünket. Adgyad, hogy mi a' te Házadban meg-maradhasunk épfében, mint a' félében zöldellő olaj-fa, és teremhesünk jó gyümölcsöket az örök életre, a' te választott fenteiddel együtt állandóképen meg-gyökerezvén a' te Házadban: Adgy hitet és élő reménységet, hogy mi egyedül a' te kegyelmedben bizván, soha meg ne tsökönnyünk; hanem a' te benned vetett bizodal munkban mind végiglen állhatatosan megmaradgyunk. Tied URam a' bozzú-állás egyedül; terontod-meg a' hitetlen embert, ki a' te népednek ellenfele; téged tisztelünk mi-is, mint erős bozzú-álló Istent, mind örökké: Várjuk a' te

a' te nevedet, és egészen a' te hatalmadtól, jóságodtól és irgalmaságotól akarunk függögeni; mert nintsen jobb és gyönyörűsebb mi nálunk a' te nevednél. Jövel azért hozzánk minden jóknak kút-feje! és mikor on ostoroz-is büneinkért bennünket, még akkor-is éreztess-meg vóltaképen a' te feteretetedet és kegyelmedet velünk: Ámen.

LIII. SOLTÁR.

A' bolond így szól az ő fivérében:

Mindeneket látó, és onnan felül; a' te idtsőfégednek helyéből vizsgáló és igazgató Isten, ki régenten a' te népednek az Izraelnek nagy erőben fölöttál ama Sinaí hegyről, és parantsolatokat-is adtál-ki, hogy azokat meg-tartanak és élnek; ki annakutánna-is, mikor elő-jött a' telles idő, fölöttál az embereknek a' te ferelemes Fiad által, kit e' világra borsátál a' te Szent Lelkeddel együtt: még-is mind e' te magad meg-jelentésedre nézve-is, midőn mint UR így le-tekintettél az égből, az istentelenek el-nem hagyták az ő gonosz útokat; sem azok, a' kik ugyan a' te népeden kívül való pogányok, és az ördögnek szolgálnak vala; sem azok, a' kik te népednek neveztetnek vala; hanem mind egyaránt, minthogy ugyan meg-hóltanak vala az ő bűnökbe, azt mondgyák vala az ő fivékben, hogy Nintsen Isten. Oh Ur Isten, melly balgatagok az emberek,

berek, a' kik a' te régi ígértidnek és az Évangyéliomi prédikálásnak nem hittének! mert valakik az Évangyéliomot bé nem vették, azok az Istent meg-tagadták, és tégedet idvezítőjöknek és meg-mentelőjöknek lenni nem hittének: mert valaki Istenben igazán hiszen, nem tsak azt hiszi, hogy vagyon Isten; hanem, hogy ő mind nagy Isten, mind pedig hogy a ki ő hozzá járúl és ötet tiébe szívből keresi, annak bizonyly jó jutalmat ad. Sokan vannak Ur Isten a képmutatók-is, kiknek szájokba vagyon ugyan az Évangyéliomnak gyönyörűséges beszéde, de azt tsak színtén ajakokon pengetik; Keresztényeknek akarnak tartatni, azonban mind egyre utálatos hamisságnak tselekedésében foglalják magokat, vakmerő szókat szólnak, az Istennek igaságát meg-tagadgyák, és a' magok színes igaságát forgattyák, és a' hamisságnak dögleletes és utálatos munkáival és minden botránkozttató tudománnyal és léttel az Eklésziát ugyan el-töltik. Nintsen ki jót tselekedgyék; nintsen a' ki a' valóságos igaságot merje szólni, és az el-hatalmazott fok hamisságot az ő erejében meg-czáfolni, és a' Keresztényi lép együgyűségben az ő igaz hitit meg-mutatni, és igaságban Istent dicsőíteni. Uram Isten, igaz ítélő Isten, mikor te ezeket látod, kérünk tekints-le ismét az égből, és valósággal mutasd-meg, hogy

vagyon a' te Anyafentegyházadra nagy gondod: támasz jó életű hűféges és egyenes szívvel járó Tanítókat, kiket külömbkülömbféle szűkséges ajándékkal ruházz-fel, és meiket azoknak világosítsd-meg, hogy a' tevelygéseket ezekbe vegyék mindenütt, és azokról alkalmas időben feddéseket tegyenek, és lássák meg, ha vagyon-e valahol értelmű és Istent kereső ember. Ur Isten. Szívünknek nagy keserűségével látjuk mi azt, hogy mindnyájan igen el-hajlottanak az emberek és felre vonták magokat a' jóktól, és a' magok bűnöket szertetik gyakorolni, mellyben ugyan meg-is büszhottének; úgy hogy senki azokat, mint lelki attyokfiat úgy nem tarthattya; mert nem áll igaságot egy-is közülök: Válaszad külön Uram ezekről a' te hivednek seregét; hogy legyenek magok menthetetlenek, kik a' hamisságot tselekezik, és tégedet sem érteni, sem keresni nem akarnak; hanem a' te választott népét tsak azon az okon gyűlölik, hogy Istennek népe; és a' te országodat azért utáhhák, hogy nem az ő gonosz kívánságok szerint igazgattatik: azonban ök-is kenyeret éznek, az Isten jó-téteményeit vészik, Isten-is öket hozzú ideig el-tűri és várja; még-is soha arra nem bírhattya magokat, hogy az Istent keressék és lélekben s igaságban tiszteljék, és mind igaságot s mind szétséget tölle

kérjenek. Itéld-meg Ur Isten az ilyen bal-
gatag, istentelen vakmerő embereket, hogy
még ott-is féljenek a' hol nintsen félelem,
és akarattyok ellen-is tulajdonítsanak ditső-
séget a' hatalmas Istennek nagy rettegéssel ;
üsd-ki magad az ő kézíveket és nyilakat az
ő kezekből, hogy kételenítteszenek békefésé-
get adni az Isten népének : és ha még-is ité-
leteddel nem gondolván egybe adgyák ma-
gokat a' te néped ellen, hogy ugyan tábort
járjanak a' te feleremes várasod ellen ; Éc-
lezd-el azoknak tetemeiket, a' kik így elle-
ned hadakoznak ; álljon lereájok az égből a'
te tüzed és eméssze-meg őket ; fégyenítsd-
meg az ő orczájokat, hogy fűnnyenek-
meg a' te Anyaföntegyházadnak háborga-
tásától, és mindenen előtt tedd útálatosok-
ká őket. Adgy Ur Isten ellenben ennyi
sok szenvedése, nyögése és óhajtsa után
Sionból a' te lelki Izraelednek Szabadítót,
tanítsd őket a' te igéddel ; és ha fíntén az
istentelenek tellyefséggel el nem fogynak-is
e' földről, avagy tsak ne engedd, hogy a'
híveknek árthatassanak, és az igaz tudományt
és életet meg-akadályoztathassák : hogy
a' te igaz Izraeled a' hitnek és Szeretetnek
egyféségében öfve-g. ülhessen ; az Eklésia
a' sokféle tévelygéseknek fogságából ki-me-
nekedgyék ; és a' híveknek egész serege
egyenlő. Éivel örüljön ama közönséges Éa-
badis.

badításnak, melyet a' világ Megváltója a'
Krisztus által ígértél e' világnak : Ámen.

LIV. SOLTÁR.

Tarts-meg Uram Isten engem :

EMLEKEZZÉLMEG Ur Isten a' te Anyafönt-
egyházadról az ő javára ! mert sokan
vannak az istentelenek kik annak megesküte
ellenfégi, kik az ártatlan híveket gyűlölik
ok nélkül, és kélek el-is árúlni, és az ő el-
lenfégeiknek kezekbe adni. Ulyen keser-
ves ügyünkben Uram kértünk mi-is, Éaba-
díts-meg minket a' te nevedért, meg-mu-
tatván nekünk és meg-efmértetvén velünk
vóltaképen a' te irgalmaságodat, és a' te ha-
talmas erőddel megmentvén ellenfégink el-
len ; mutasd-meg, hogy nagyobb a' te erőd
az ő erejeknél, és te magad itéld-meg elle-
nek a' mi ártatlan ügyünket : Uram hall-
gass-meg minket, és figyelmezzél-a' mi fá-
junk befedére, midőn a' mi testünknek és
lelkünknek nagy Éorongattatási közzül ke-
servesen panaszkodunk tenéked ; mert ide-
genek támadtanak-fel ellentünk, kiknek ide-
gen Éívek mind halálíg üldöz bennünket ;
kik az Istent meg-nem gondolják, és Éent
akarattyát sem érteni sem követni nem kí-
vánnyák, hanem minden jótól idegenek ;
nintsen semmi Isteni félelem Éívekből, sem
Istenben való hit, mely őket meg-tartó-
zatná a' gonofságnak tselekedetétől. Uram
Isten,

Isten, tudgyuk mi azt, és a' mi lelkünk-is meg-nyúgodott abban, hogy te vagy a' mi fegedelmünk; te mi Istenünk vagy, és nem azoké a' kik töled így el-idegenedtenek, és te meg-örized a' mi lelkünket minden veszedelem ellen. Állj hozzánk hát immár azokon, a' kik ellenünk leselkednek, és minden alkalmatosságot fel-keresnek, hogy minékünk ártassanak, és fizess-meg az ő gonofságok szerint nékik; rontsd-meg őket, kik illy vakmerők és meg-térhetetlenek, a' te igaz ítéleted szerint: mi pedig URam a' te Ébadításodat látván, és sok jó-téteményidet, melyeket minden mi érdemünk nélkül velünk közlöttél, Ébad akaratunk szerint áldozunk tenéked, magunkat és mindenünket valamivel birunk tenéked Énteljük, mint egyetlenegy meg-tartónknak, amaz igaz óltáron: melly a' Jésus Krisztus, és vallást tészünk a' te nevedről, mert igen jó: nem forgattyuk a' mi érdemünket és tehettségünket semmiben, hanem egyedül a' te ingyen való jóvóltodat; hogy azt minden hívek hallják, és ők-is benned hidgyenek, és magokat egyedül rád bizzák; ki ígértidben igaz mondó, ítéletidben igaz, dolgaiddban hatalmas, és mindenekhez jó és igen irgalmas Éivü Isten vagy, és olyannak neveztetel mindenektől, valakik tégedet igazán esmérnek. Ezt mi URam láttuk a' mi

Éme-

femeinkkel és magunkon tapasztaltuk, midőn a' mi nyomorúságunkban egyedül te jöttél segítségünkre: a' mi erős ellenségek ellen: légy azért minékünk Istenünk, és minden veszedelmeinkben ennekutánna-is URam légy tsudálatos Ébadítónk, Fiadért az UR Jésus-Krisztusért: Ámen.

LV. SOLTÁR.

Hallgasd-meg az én könyörgésem, Ur Isten:
Híveidnek egyetlen-egy óltalmok, könyörülő Ént Isten, mi te nyájjad és feregéd tökéletesen el-hittük azt, hogy sem külső sem belső ellenségi a' te Háznak nem uralkodnak azon örökké; hanem a' te erőd által végre bizonyoson meg-Ébadítod őket minden ő háborgatójuktól: Kiáltanak ugyan-a' mi Hitünknek ellenségi a' te Eklésiad ellen, és el-akarják azt mindenekkel hitetni, hogy abban hijába-valóság és nem igaz Isteni tisztelet gyakoroltatik, és hogy ők-is ezen az okon méltán üldözik és gyűlölik annak tagjait, mint gonofságnak tselekedőit; mert így vádolták régen-is a' hitetlen Sídók: a' te KereÉtyénidet, és gyűlölgésesekké igyekeztek tenni mindenek előtt, hogy őket minden kergesse és vesesse. Te URam jól látod mindeneknek fíveket: azért az illyen Éorongattatásban fordúl hozzá a te népedhez, hallgasd-meg azoknak imádságokat, és ne mutass hozzájuk idegenléget,

féget, el-fordítván orczádat ö tőlök; hanem inkább kedvesen tekints reájok minden ö infégekben. Sír URam és háborog a' te néped, és az ö keferüségében nem talál nyugodalmot az ö lelkek; mert el-fogta őket mind a' félelem, mind a' mély bánat, a' méltatlan vádak és gyalázatok között, melyekkel illeti őket az ellenfégnek Éava; úgyanynira, hogy az ilyen félelmek és Éüntelen rettegések miá kívánnának, mint a' galamb a' ragadozó madarak elől, sebessen el-repülni, és a' köÉiklának hafadéki közzé rejtezni, a' hol bátorságok és nyugodalmok lehetne: de te vagy URam a' te hivednek bátorságos menedék-helyek, te hozzád folyamodik az igaz; mert te építetted amaz erős köÉiklán a' Kristuson a' te AnyaÉentegyházadat. Ur Isten, melly sokféle ellenfégi vannak a' te Éenteidnek! de még-is sokkal kefervesebben Éenvednek a' belső és titkos ellenfégtől: mert azok, a' kik az Eklésiának régen leg-hivebb tanítóinak tartanak vala, és velünk együtt azon egy drágaláros hitet vöttenek és vallanak vala, és azon egy lelki Háznak tselédi valának, kik másokat-is az igaz hitre vezérelnek vala, velünk együtt a' jóra egyaránt tanátskoznak vala, és egy társaságban velünk az Istennek Házába járnak vala; a' Éabados Eklésiából Éozos emberi törvény alá vettetett várost kez-

dének

dének tsinálni: hogy mint a' régi Babilonnak építésében, mindenek egy nyelven Éóianának, egyet akarnának, és erre nézve erős Éörizök-is rendeltetnének, kik Éjjel nappal e' várost környül vennék és annak köfalain vigyáznának, és a' hivoknak lelkek-esméreten uralkodnának, hogy azoknak ne lenne semmi Éabadságoka' lelki dolgokban. Tekintsd-meg URam, mitsoda nyomorgatások vannak ebbé a' te ellened építettett városbá; mellyben nem az igazság, hanem a' hamisság; nem a' másokkal jó-tétel, hanem az ártalom uralkodik; mind a' Kristus, ki az AnyaÉentegyháznak Feje meg-tapodtatik, mind pedig az ö tagjai; mellyben az istentelen magát ártatlannak, a' hiveket pedig gonosz-tévőknek tarttya: Ennek közepet te Éüntelen-nyomorgatás vagyon, mások ügyének hamisan el-fordítása, és a' jámboroknak megÉértések: a' ravaszság és álnokság el-töltötte ennek útÉait és törvény tévő helyeit; mert mind tudományok a' mellyet tanítanak, mind törvények a' mellyeket írnak, merő tsak azon Éínes képmutatás. Uram Isten, vallyon 's meddig Éenveded ezeket? veÉesd-el már ezeknek minden gondolattyokat és bontsd-el tanátsokat, oÉé-lassd-el az ö nyelveket, mint régen azoknak kik a' Babel tornyát építik vala, hogy ne érthessék egymás akarattyát, és elő ne me-

hesse-

heffenek kevés éándékokban, hogy egymás között meg ne egyezheffenek; sőt ellenben meg-haflonljanak, meg-fakadozzanak, és egymás ellen hadat indítsanak, és tulajdon magok fegyverek miatt el-vefűzenek: Vegye körül ilöket a' halál, és elevenen álljanak a' koporlóban; kik láttatnak élni, de meg-hóltak az ö.bűnökben; meg-gyözettek az igazságról lelkekben, de azt vakmerőképen meg-tagadták, és belő-estenek a' második halálba. De öh mi Urunk Istenünk! mind ennyi meg-vefűzett sokaság között-is vagy on néked fereg és néped, melly az ö térdeit meg nem hajtotta a' Bálnak; nem imád sem Angyalokat, sem Embe-
reket sem fenami Bálványt, hanem egyedül te hozzád élő Istenéhez kiált: tartsd meg azért azokat, ki váltképen a' második haláltól, hogy el ne álljanak a' meg-elmért igazságtól, és szabadítsd meg az ö lelkeket, mellyet drága árron váltottál meg, és helyheztesd minden te hűveidet állandó békeféségbe. Tégedet hívott segítségül a' te keferves Anya-
zent-egyházad este, mikor az évángyéliomi világofság a' hamis tudományok és fok botránykoztatások miá homályba kezdett vala borúlni: Tenéked élőtt reggel-is, mikor a' te igazságodat, mint valami szép fényes hajnalt, a' fetsérségből ísmét ki-hozád; csak te hozzád folyamodik délben-is, mikor már
az év-

az évángyéliomi tudománnyal, mint valami elevenítő fűgárokka, a' földet bőven megvilágosítád. Szabadítsd meg kérünk ezt a' te fűent népedet az ellene fel-támadott sokaságtól, vedd külön feregbe öket, ne elegyedgyenek a' hamisfág tanítóinak se bűnökbe se büntetésekbe: Oktafád a' te hűveidet, hogy titkos tsalárdsággal öket körül ne vegyék a' hitlenek; mert lágyabbak az ö befűedek a' vajnál és olajnál; jóllehet ha megtekintyűk, merő éles fűabylák azok, mert békeféséget fűolnak, barátsági fűövefűséget vetnek, nagy szép ígéretekkel és fűines igazságnak-követésével az egyűgyű kerefűtyőneket reá vefűik, hogy ezen az úton öket meg-ejtsék és el-vefűessék, mert az ö fűivek tellyes gyűlöfűséggel. Mi pedig Uram Isten minden mi háborgattatásunkban te read vettyűk a' mi terhűnket, mellyet erőtlensűgűnk miá nem birűnk, vállalja-fel azt a' te erőd mi fűrettűnk és mi helyettűnk; ne engedd, ha fűinte tántorgűnk-is, hogy végképen el-efűűnk; ne engedd, ha fűinte sűllyedűnk-is az erős habok között, hogy egészen el-merűljűnk: vífelj inkább gondot kegyelmesen rólűnk, és a' fok háborgatásoknak add végét egy fűer. Tartsd meg a' te Anya-
zent-egyházadat és nyűjts eléfűegűs erőt fok terheinek el-vífelésére, hogy az igaz ember az ö igazságába a' fok próbák és kífűertetek között-

között-is mind végiglen meg-maradhasson: tazítsad ellenben mély verembe a' hitetleneket, rövidítsd-meg napjokat a' vér-fozó embereknek, kik magoknak hozzé időket ígértenek az ő gonosz szándékoknak végebe vitelére; mert mi egyedül te benned bízunk, és tudgyuk, hogy nem késel, hanem alkalmas időben el-jő a' mi szabadításunkra: Ámen.

LVI. SOLTÁR.

Kegyelmezz-meg nekem én Istenem:

OH mi meg-tartatásunknak Istené, igazán olyan a' te Énvedő hivednek serege, mint a' ragadozó madaraktól egymástól széke el-éleztetett felid galamboknak serege! mert igen sokszor meg-bontya azoknak gyülekezeteket és egyességeket a' háborgató. Mi azért ez ilyen háborgattatásinkban és kitérteteinkben nagy alázatosan és lelkiünknek töredelmességével ugyan csak egyedül te hozzád folyamodunk, és kértünk, hogy könyörülj rajtunk, hogy el ne nyeljen bennünket a' halandó ember, mikor minket úgy meg-éorít, hogy teljességgel ne légy a' kimenekedésre való erőnk: mert fokban hadakoznak mi ellenünk, fokban támadtanak ártatlan ügyünk ellen, kikkel mi ugyan erőtelen emberek nem bírunk; de minden ilyen félelmeink között te benned remélünk, hogy meg nem szégyenítettünk, hanem

hanem te benned és te általad a' Sátánnak és az ő Éolgainak minden hatalmokat meggyőztük. Ditsérünk URam tégedet a' te jó beszédedért: nem ditsekedünk sem érdemünkben, sem igazságunkban; hanem a' te Ént ígérteidben vagyon minden bizodal-munk: mit félénk hát annyira, ha Isten velünk, mit árhat nekünk a' halandó ember? a' mi Hitünknek ellenségi igen gonoszúl bánnak velünk, beszédinket el-fordítják és hamisan magyarázzák; holott az nem a' mi beszédünk, hanem a' te beszéded, a' te idvezítő Ént ígéd, melly Érint Éölünk, és mellyet ök káromolnak: ellenünk egybe-gyűlnek, és keresik mindon úttyát Éorgalmatosan, mellyen minket elveszthessenek; és mind ennyi gonosz munkájokban a' magok hamiságokhoz és hijába-valóságokhoz bíznak, hogy ök azok által meg-menekednek. Uram Isten kelj-fel, és ezeket a' népeket a' te haragodban minden ő bizodal-mokból ved-le, hogy az önnön magok veszedelmekkel esmérjék-meg, hogy te vagy az Isten: te tudod URam, mennyit Énvedtünk a' te nevedért, a' te Ént ígédnek vallásáért, félelmet, rettegést, bújdosást; te tudod azok között a' mi sok keserves könyhúllatásinkat; mert te azokat tseppenként meg-Éámláltad és a' te tömlődbe bé-raktad, hogy alkalmas időben azokat ismét Éám-

ban vévén meg-annyi örömmel és vígassággal ki-pótoljad és meg-fizessed : és akkor vóltaképen meg-tudgyuk, hogy az Isten a' mi részünkről vagyon ; mert a' mi ellenfégünk fégyennel hátra fordúlnak, reménysegekben meg-tsalatkoznak ; mert te meghallgatod a' mi alázatos imádságinkat, melyeket maga a' te jó Lelked indított és munkálódott bennünk : mert nekünk te fentidnek minden dítsekedéstünk a' te igédben és ígértidben vagyon ; tégedet kérünk meg-fűnés nélkül a' te be-fűnedért. és hirdetyük a' te fent igédet mindenütt félyel. Adgyad Uram Isten, hogy a' te fámálhatatlan jó-téteményidért tenéked tehesünk a' te Isteni méltóságozhoz illendő fogadásokat, a' te fent igéd fzerint, a' melyekben gyönyörködgyék a' te Lelked, és fzenteltessék a' te ditsőféges fzent neved : adgyad, hogy meg-adhassuk tenéked a' ditséreteket, vallást tévén a' te jószágodról és minden kegyelmességidről, hogy a' mi lelkeinket meg-fabadtottad a' haláltól, és lábainkat az eséstől : engedd Uram, hogy fűntelen úgy jár-hassunk te előtted, mint hű fzolgák az ő Urok előtt, jó tanítványok Mesterek előtt, és engedelmes fiak az ő édes Attyok előtt; tud-nillik az élőknek világosságában, az igaz értelemnek és böltséfének ajándékival fel-fuháztatván, a' hamis tudománynak sötét

ho-

homálya és te benned örvendező lelkeinknek meg-fzomorodások nélkül, mind örökké: Ámen.

LVII. SOLTÁR.

Irgalmazz Uram, irgalmazz nekem:

UR Isten ki az alázatosoknak ígérted a' te kegyelmedet, mi te fégyény sok nyomorúságok alá vettetett fzolgaid kértünk tégedet, tekints reánk, és tartsad rajtunk vígyázó fzemeidert, míg a' nyomorúságok elmúlnak tőlünk ; adgyad, hogy a' mi tulajdon kezünkkel és karunkkal ne álljunk befűt ellenfégünkön, hanem inkább magunkat gyözzük-meg ; és mint a' tyúknak gyenge fia a' ragadozó madarak előtt az ő annyoknak fárnyai alá vonnyák magokat, úgy mi is elégedgyünk-meg a' te kegyelmeddel. és egyedül te benned vessé bizodalrát a' mi lelkünk. Ugyan-is Uram, kihez folyamodhatunk bátorságosabban a' mi veszedelmünkben, mint te hozzád a' magasságban lakozó Istenhez, ki onnan felyül láté mindeneket e' földön és igazgaté a' te akaratodnak tet-fése fzerint, és el-végezed hozzánk való jóakarodat, örvendetes végét adván háborúságinknak ; mert el-küldöd ama' fzolgáló lelkeket az Angyalokat, kik által meg-örízé bennünket tsudalatosan és gyalázattal borítod-bé azokat, a' kik minket el-akarnak valanyelni, és így meg-bizonyítod a' te kegyelmességedet és igaz mondásodat fzent ígértid-

tidnek bé-teljesítésében : mert gyakorta olyan a' mi állapotunk, mint a' ki a' fene orozlánnak veremében vagyon, és fekszik a' gyújtogatók között; mert a' mi ellenségeknek fogai el-készültenek ellenünk, és azoknak gyűlölféges szavok és szertelen vádolatok szüntelen tüzet gerjesztenek nekünk a' mi meg-csésztetésünkre. Magaétaltatással az egeknek felette óh Isten! mutasd-meg hatalmadat, hogy mindenek féljenek és tiszteljenek tégedet, és kiváltképen az Anyaszentegyház lássa-meg a' te szabadító erődöt : ülj a' te Királyi Ékekedbe az égben mint Biró; és mutasd-meg, hogy a' te jelenléted és tisztelened nem köttetett sem bizonyos hegyhez, sem városhoz, sem templomhoz mostan úgy, mint régen; hanem az égben ülés, mint Feje és Fejedelme a' te megváltott népednek, hogy onnan az egész földre terjedgyen a' te ditsőséged, midőn az emberek meg-tudgyák, hogy te benned vagyon meg-tartatások és idvességek mindeknek, a' kik tégedet igaz hitből segítségül hírnak. Oh menny sok mesterfegyekkel vadászák a' mi Hitünknek ellenségei a' mi lelkeinket, hogy minket tsalárdsággal meg-ejtssenek! de áldott légyen a' mi Istenünk, a' ki a' mi együgyűségünknek segítséggel szokott lenni, és a' kik minket vezteni akarnak, bölts és igaz ítéletiből magókat ejlik

ve-

vezélybe. Méltó hát URam, hogy a' mi szívünk megerősödjék, és hittel s reménfeggel el-készítse magát, és a' szabadító Istennek énekeljen ditséreteket, kinek irgalmafsága egyedül az oka, hogy ennyi vezédelmünkben tellyességgel el-nem nyelettünk: méltó, hogy jó reggel serkentsük fel magunk magunkat, és minden világi gondunknál és munkánknál feljebb betsüljük a' te ditsőségedet, és femmin úgy ne igyekezzünk, mint a' te ditséretedben; mert nintsen a' mi lelkünknek semmiben annyi ditsékedése, mint a' te ditséretedben és ditsősítésedben. Segélj URam, és birjad a' mi indulatinkat; hogy mind szível, mind szájjal, mind kezeinknek fel-emelésével egyaránt zengedezzük, mint valami lép öfve ereztett hangú muzikával, és ditsérjük a' te nagyságodat és kegyelmességedet: hogy így az egész világ elmérje-meg az igaz Istent minden Nemzetségek szerint, és minden Nyelvek szólják igaz hitből az Isteni ditséreteket, el-vetvén a' bálványozást és meg-útálván minden tévelygést; vallják-meg egy szível és szájjal minden népek, hogy fel-magaétaltatott mind az égig a' te irgalmafságod, és a' felhökér éri a te igaz mondásod: mert azért jött az Istennek Fia a' mi idvezítő Jézus Krisztusunk e' világra az égből, és azért ment-fel a' földről az égbe, hogy az eget a'

K 3

föld-

földdel ösze bekéltetné éskaptsolná. Uram Isten, töltsd-bé a te ditsőfégeddel mind az eget, mind a földet; hogy a' mint a' menybéli seregek a te szent akaratot minden haladék nélkül nagy kézféllegel végbe vízik, úgy e földön-is minden embereknel szenteltések-meg a' te neved, és mindenek elmérjék és vallják-meg a' te fok és nagy jótéteményidet: Amen.

LVIII. S O L T Á R.

Ti tanátsban ülő személyek:

MIndeneknek igaz ítélő Birájok nagy Ur Isten, melly igen gyűlölnék tégedet és a' te válastott hivedet az istentelenek! és nem vélik ezekbe, hogy az ő gonofságokért vezedelem és kárhozat az ő részek, mikor te fel-kelsz az ítéletre, és megítéled ellenek a' hiveknek ártatlan ügyöket: mert az embereknek fiai egybe-gyűlnék ugyan és törvényöket-is tilnek; de sem igazságot nem főlnak, sem igazat nem ítélnek, hanem ellenben az igaz ügyet elfordíttyák és a' hamiságnak párttyát fogják; sőt mihelyt világra születnek, az Isten fiainak társaságoktól el-fajúlnak, és ama' hazug Léleknek rabúl kezdenek szolgálni, hogy az igazság vallóinak és tanítóinak vezedelmes hazugságokkal bajt és akadályt szerezzenek. Oh URam! a kik az ördögtől, mint hazugságnak attyától származtak, látruyk, hogy azok

azok semmi jóra, sem a' te igédből tölt intésekre nem figyelmeznak; sőt az igazságnak befedére fülöket be-dugják, és mind indulattyok 's mind befedek tellyes megölő méreggel: mivel pedig az ilyen istentelenek semmiképen a' jó útra nem akarnak meg-térni, azért hogy ne árthassanak veddel minden erejeket és fegyvereket; rontsd-el fogokat, és némítsad-meg szájokat, hogy az ő mérges befedekkel ne veztegefsék tovább és ne búsítsák a' te hivedet; a' mikor, mint a' nagy áradás, el-akarják borítani a' te Házaat, ő magok félllyel folyjanak, mint a' víz, mellyet senki fel nem zéd; és mikor vezedelmes zándékok szert fel-készülnek, ha szontalanokká legyenek, mint az igen meg-vontt íjj, mikor el-török: eméked-meg lassan lassan az ő erejeket, mint mikor a' tsiga az ő úttjában el-senyved; és minkeelőtte a' vezetésre és ártásra fel-nevedelhetnének, még kezdetekben, mint az idétlen gyermeket, öld-meg őket; és az ő tövishez hasonló ártalmokat, még mikor gyengén tsiráznak, mint valami töviset, ne hadd URam megnöni, hanem tapodtassad és égettesd-el azokat. Oh Ur Isten! midőn a' hivek, kik a' Krisztusban való hit által megigazúltanak, ezt láttayk, hogy így bozósút állasz a' te nevedért, mellyet azok igen káromlottanak, és a' te népedért, mellyet fok-

Éor el-vezteni akartak, nagy örömmel fog-
nak te benned örvendezni: mert a' mint
Éiveknek nagy keferűségekkel nézték, mint
tapodtatott-el azok által a' kegyesség, az
igasság, a' hit, és minden jóság; úgy nem
lehet, hogy ne örüljenek, mikor az Istennek
neve ditsóítotték, és az ő Éent tisztéleti ís-
mét lábra áll az istenteleneknek elvezések-
kel, mikor a' Sátánnak orzága romol, és az
Istennek orzága épül: Uram Isten, mutasd-
meg a' mi Éivűnknek örömére ma-is és min-
denkor, hogy értsék-meg a' te válaftott hi-
veid, hogy vagy az igaznak jutalma, és
vagy az Isten e földön, ki meg-ítél minde-
nek-et, és a' gonoszt büntetetlen nem had-
gya, és nem engedi hogy az igasság a' hamis-
ságtól tellyességgel el-tapodtasék. Uram
jelentsd-meg hatalmadat és igasságodat; erő-
sítsd a' Éenteknek hiteket; retentsd-meg
a' hitetleneket, hogy ök-is féljenek és béke-
séget engedgyenek a' te népednek: Ámen.

LIX. SOLTÁR.

Szabadíts-meg engem Ur Isten:

TSudalatos tanású Isten, a' ki a' te leg-
kedvesebb híveidet-is a' nyilván-való
veszedelemre botsádot, hogy az ő markok-
ban hordozzák az ő életeteket; úgy hogy lát-
ván hogy minden ő útokat elfogta az ellen-
ség, és immár meg-vannak rekeztetvén, ez
ő Éorongattarásokból egyedül te hozzád így
kiál-

kiáltanak-fel: Uram, ne vezéfs-el! Sok-
Éor vagyunk mi-is ilyen állapotban és le-
hetünk, míg e' világnak fok hitelennel
el-töltt puftáján bújosunk; de te mindert
segítségre mindenkor elégséges Isten, tanít-
meg minket, a' mi ellenségeinknek titkos
töreiktől és nyilvánvaló fegyverektől mint
lehesse szabadulásunk, mikor azok mi raj-
tunk és környölöttünk vannak. Szabadíts-
meg te magad az ilyen hamiságnak tsele-
kedőtől, a' kik az ártatlan vért Éomjuhoz-
ván meg-nem gondolják, hogy mindenek
felett tégedet bántanak-meg, és te ellened
tselekednek hitetlenül. Uram Isten, te ma-
gad kelj-fel; és a' ki az együgyű híveknek
látatol mintegy alunni, serkeny-fel, és ra-
gadd-ki azokat a' veszedelemből, kikre min-
den igaz ok nélkül fenekednek az emberek;
te mentsd-meg őket, a' ki leg-jobbán érted
és látod, hogy nem vólt a' tiédnek arra a'
keferves kergettetésre vétkek. Tekintsd-
meg Uram e' Éörnyű kegyetlenféget az el-
lenségnek; mert mint a' meg-éhezett ebek,
úgy jönnek reánk, és bé-nem telhetik kíván-
ságok a' nekünk való ártással; mert még
elstve el-kezdik az ellentünk való tsátsogást,
mint az eb az ugatást: de még veszedelme-
sebb az ő tsátsogások az eb ugatásnális; mert
az ő Éájokból fegyver jó-ki, méltatlan ha-
mis vádak és káromlások a' te Éenteid ellen:

Azért, óh URam! fordítsd ezt az ő büntetésekre, hogy ne leheessen nékiek soha nyugodalmok; hanem faragyanak üzentelen és futkossanak, mint a' meg-vefett ebek, keresvén kinek ártanak, de senkit ne találjanak, hanem minden járások a' magok vézedelmére forduljon. Te vagy mi Urunk Istenünk, a' ki őket egy ideig el-szenveded, hogy a' tiédet így háborgassák; de végre ugyan csak meg-nevedet őket és tsúfságra juttatod, midőn magok meg-tapaftalják, hogy minden ő gonosz éándékokból, melyeket a' hiveknek vézedelmekre feltöttek, az Istennek rajtok fekvő ítéleti miá ki-kell ijedniek és meg-kell töllök zűnnieik. Mi azért URam, mint a' virraftók, te reád vigyázunk, és várjuk hogy az igaz ítéletre eljőjj, és a' te segedelmében vagyon minden ditselkedésünk, hogy te a' te kegyelmeddel magad meg-előzē bennünket, hogy megtarts és meg-segíts zűkfégünkben. Uram Isten, nem kívánnuk azt tőled, hogy a' te hivednek ellenfégeket egy zersmind el-töröljed és el-vezfessed; mert a' te Isteni böltseséged zserint azok is a' te ditsőfégedre való, hogy a' hivek azok által gyakoroltatván annál inkább épületet vegyenek a' hitben és egymáshoz való zsereteten: hanem a' te hatalmaddal kergesd-el őket; hogy a' te hatalmatat meg-érezvén, a' te néped ellen való

való gonosz éándékokat hadgyák-el, és hogy az ő hatalmaskodások és iftentelen kegyetlenfégék ingyen te láttassék a' földön. Fogd-meg URam őket az ő zájoknak bűnökben, hogy magok is végre vegyék ezekben, hogy hazugság volt minden ő dolgok, a' mellyenők építettenek; alaztassék-meg az ő kegyetlenfégék, és legyenek példa-bezfeddé a' népeknek az ő alnok és káromkodó bezfédék. Végre pedig ugyan töltsd-bé az ő bűnöknek mértékét, és a' te búfúlasodban emézd-meg ez meg-térni ném tudó embereket, kik a' te igazsággal illy vakmerőképen zembe zál-lottak; hogy valóban elmérjek-meg, hogy Isten uralkodik a' Jákób népe között mind a' földnek határaig és hogy neki hatalma vagyon mind azokon, kik őtet igazsággal tíf-telik, mind pediglen az ő töle el-partolt hitetleneken. Uram Isten, verd-meg a' meg-térni nem akaró gonosz embereket nyughatatlansággal mind teflekben 's mind elméjekben, hogy idestova járjanak, bújdossanak; és a' kiknek a' Ielki kenyér nem kellett, a' testet tápláló mindennapi kenyerek se legyen; és mint a' meg-éhezett ebek, egész éztakákon futkossanak a' város útfaín, teljenek-meg irigységgel a' jó emberek ellen, ugassák és káromolják őket zűntelen, és semmit ne árthassanak nékiek. Te pedig erős Isten, mind ezek között is adgy éneket a' te

hiveidnek hájokba; hogy mikor az iftente-
lenek az ő gonofságoknak jutalmát igaz íté-
letedből el-vezik, azok nagy örömmel di-
tsérjék a' te hatalmatod, és minden reggel
énekeljék a' te meg-tartásodat; mert te vagy
egyedül a' tiédnek erejek és erősségek. Ad-
gyad UKam, hogy mi-is még élünk e' test-
ben, a' te kegyelmedet mellyet tőled vöt-
tünk, és fedelmedet mellyet szorongatta-
sínkban sokszor tapasztaltunk, és minden
jó-téteményidet mellyeket nagy bőséggel
ugyan meg-tetértél mi rajtunk, örvendetes
éneklésekkel hirdethetjük tellyes mi éle-
tünkben; mert háma nintsen annak, men-
nyiszor meg-bizonyítottad azt minékünk,
hogy te vagy a' mi erők, melly nélkül sem-
mit nem tehetünk; te vagy minden jó ál-
dásoknak Istene, valamellyeket életünkben
vöttünk: tégy jól örökké velünk és minden
hiveiddel, óh minden jóknak kútfeje! Ámē.

LX. SOLTÁR.

Minket Ur Isten el-hagyál:

OH mindenekkel bírő és mindeneket
tsudálatosan igazgató Isten, melly ret-
tetenes a' te ítéleted, mikor a' bűn ellen ki-
kelés! mert a' te búfult haragodban még
a' te frígyes népednek-is nem kedvezés; ha-
nem úgy vifeled hozzá magadat, mintha
többé nem volna reá femmi gondod: mert
el-tapodtatod és el-élezted őket, és mint-
egy

egy föld indulással és hasadással meg-itéled,
fok egymás között való hasonlásokkal és há-
borgásokkal úgy meg-zavarod és meg-indí-
tod, hogy azt senki helyére nem állíthattya;
hanemha te magad meg-fánod, és annals
romlásit ísmét, mintegy új teremtéssel, fel-
épited. Oh mi bűneink miá méltán meg-
haragutt Isten, melly nehéz dolgokat mu-
tattál minékünk te népeidnek! mert nyil-
ván láttuk a' te nagy haragodnak jeleit, mi-
kor minket és a' mi Fejedelmi embereinket-
is az ellenségnek kívánságára adad, és fé-
gyennel ugyan bé-borítád, és minket mint-
egy szüntelen rettegésnek és reszketésnek
borával ugyan meg-ézfegítél; mert annyi
gonosz áradott minden felől reánk, mellyek
miá úgy meg-háborodtunk elménkbé, hogy
soha nem tudtuk hova kapjunk, és valaho-
va fordúltunk, mindenütt tsak tántorgás és
akadozás volt a' mi dolgunk: De ugyan
mind ennyi ítéletid közöttis irgalmasságo-
nak jelei ki-tündöklöttek; mert hozzánk
való jó kedvedről, és hogy ísmét hozzánk
akarék térni, bizonyos jó reméniséget nyúj-
tottál; sőt zárlót emeltél nekünk, melly
alá vonnya magát minden a' ki te benned
bízik, és vegye e'zébe hogy igazak vóltanak
a' te ígérteid a' te népedhez. Tartsd-meg
hát, óh mi Istenünk! a' te nevedért a' te ha-
talmas kezeddél és karoddal a' te szerelmes

népedet és válaſtott ſenteidet; hallgaſ-meg minket-is, kik ő érettek és mi magun-kért igaz hitbéli bizodalommal eſedezünk te előtted; ne gondolja azt a' hitetlen em-ber, hogy mi hijába biztunk te benned. Te adé Ur Iſten a' Királyoknak-is győze-delmet, te ſéleſítet-ki az ő birodalmokat, mint régen a te ſolgádnak Dávidnak, kinek lába alá vetél fok népeket, hogy ő adna azoknak törvényeket, és ő birná ſigazgat-ná őket, miat jó páſtor, az ő kedves aka-rattya ſerint: te vitted-bé őtet a' környül való Nemzeteknek erős vároſaikba; mert a' te erődben birhatta-meg azokat és ter-jeſthette még az erős hegyekre-is az ő biro-dalmát: Mert noha URam láttatol a' te né-pedet egy ideig mintegy meg-vetni, és ha ſzintén jó hádi ſeregekkel fel-kézſülnek-is, fokſor ki-nem mégy vélek, hogy nékik len-nél vezérek; de akkoron-is tsak a' te meg-máſolhatatlan igéretidhez folyamodunk: mert mikor veré-is, ugyan tsak a' te ſaját népednek eſmérjük magunkat; mert meg-áll a' te fogadásod, és meg-változhatatlan a' te beſzéded. Ur Iſten, mi te ſzent kezeid-hez ſokott ſiaid és hived, valamikor a' mi ellenséginktől ſorongattatunk, nem bizunk ſemmi földi erőben, ſem emberek erős ſegy-vereikben; mert bődogtalan ember az, va-laki emberbő veti bizodalma: hanem min-den

den erőnk nekünk a' te benned való bizo-dalom, még mikor ellenséginck ellen ſegy-vert fogunk-is, és mikor ellenségincken győ-zedelmeſkedünk-is, tudgyuk hogy azt-is e-gyedül te míveléd. Illyen hittel lévén az-ért, könyörgünk ſzivünknek belső indúlat-tyából nagy bizodalommal tenéked, jöjj ſe-gítségünkre, és hamar időn tapodd-meg a' mi ellentéginck: Ámen.

LXI. SOLTÁR.

Kiál ásom halld-meg Iſten:

MI Urunk Jéſus Kriſtusnak ditsőféges ſent Attya, nagy és hatalmas Iſten, mi Iſtenünk, melly nagy és nehéz dolog ez a' te hivednek ſerege előtt, mint győzze-meg e' világot, melly az Iſten orſágának illy igen ellene vetette magát! mi azért noha el-hitettük azt magunkkal, hogy te miné-künk jó Iſtenünk vagy; mindazáltal még-is tetſzik tenéked ſüntélen nekünk okot ſol-gáltatni arra, hogy könyörgésünk által hoz-zád folyamodgyunk: azért a' mi moſtani nagy ſükſégünkben-is hallgaſd-meg a' mi kiáltásunkat, és légy figyelmetes a' mi kö-nyörgésünkre. Juſſon eſedbe Ur Iſten, hogy még az Évangéliom prédikálásának kezdé-tiben a' mi megváltó Kriſtusunknak Tanít-ványi és Apoſtoli, és azoknak prédikálások-ra meg-tért hivek, ki-üzetének a' Sidóktól, és a' ſéles világra ki-ökölván, mindenütt és min-

minden népek között terjesztetni akarván az igazságnak beűdét, találtaknak igen nagy akadályokra, mint valami meg-járhatalan magafs köziklakra, mellyekkel ők nem birhatának; hanem Éiveknek azon való nagy keferűfégekben a' fededelemért egyedül te hozzád kiáltottanak. Mi-is URam valóban érezzük magunkban a' mi nagy erőtelenségünket, sőt a' fok próbák és kísértetek között hitünk-is tántorog fokéor; de ez ilyen állapotunkban-is, tudván azt, hogy az ilyen meg-kísértés erős reménfőget Éokott Éerzeni, te benned vettyük a' mi reménfőgünket mint győzhetetlen erős várunkban, minden mi ellenfőgink ellen. Adgyad azért URam, hogy mi lehetsünk a' te megmáfolhatatlan kegyelmedben, és veled állandóképen egyesülhetskünk, lakozhassunk a' te hajlékodon vég nélkül, és vohassuk a' te Éárnyaid alá magunkat minden felelem nélkül; mert te vagy egyedül a' ki megáldhat É minket minden mennyei jókkal; te adod-meg a' te neved tisztelőinek az ő öröksőgeket: a' mint meg-igérted régen Ábrahámnak, hogy az ő magva birná öröksőgöl a' földet; mert az ő magvában a' Jėsus Kristusbá mint ő Fejekben, minden hívek mint ő benne élő tagok, öröksőgöl birnak mindeneket. Te tőtted Ur Isten Királyá a' te Fiadat a' Jėsus Kristust, és az ő Éektendeit meg-Éapod-

ritod-

ritodtad, midőn őtet a' halálból fel-támasztodtad, és nékie örök életet adtál; hogy lakoznék mind örökké te előtted, mint fevelmes Fiad a' te kebeledben, és az ő orfőgának soha vége ne lenne; és a' kegyelem és az igazság megőriznék őtet, mellyek őtet nagy bölőggel környöl-fogják. Ur Isten, a' ki ennyi lelki jót ilyen gazdagon közlőttél mi velünk, adgy mi belénk igaz háládó Éiver-is; hogy mi e' kegyelemnek orfőgában élvén, telyes minden mi életünket Éentelheskünk tenéked, fordíthassuk nagy neved ditsőfőgére; és te előtted örökké-való Éombatot illhetskünk: Ámen.

LXII. SOLTAR.

Az én lelkem Éép tsendeses:

Benned bizó hivednek egyedül-való meg-nyugotőjok és háborúságokban tsendesitő Istenek, a' mi lelkünk egyedül tsak te hozzád ragakődik, és egyedül a' benned vetett bizodalomban talál nyugodalmat; mert nintsen senkibé másban megtartó és idvezitő erő, hanem egyedül te benned: mert láttyuk, hogy azoknak a' kik tégedet Éeretnek, mindenek javokra vannak; azért nem félünk még a' gonofőknak napján-is, hogy felettéb meg-mozdítassunk. Ur Isten, láttyuk mi azt még-is nagy álmélkodással, hogy nagyobb réÉe még a' KereÉtyéneknek-is emberben bizik és embert es-

mér

mér gyámolának, a' kihez támaszkodgyék még lelke állapottyában-is; és nem veszik az ilyenek ezekbe, hogy a' kihez támaszkodnak tsak olyan, mint a' meg-hanyatlott fal, és a' dűlő félben való gyepű; mellyet egy űzer az Istennek haragja le-dűjt a' földre nagy romlásfal, és mind a' hozzá folyamodókat s mind az erőtlen gyámolt egy űzers-mind el-veszti. Oh melly balgatag hát az ember a' ki így fel-emeli magát, és mind az erős Istent az ő méltóságából le-akarja vetni, mind annak országát magától el-akarja tántani, hogy egyedül ő elmérfésék nagynak mindenekről! holott nintsen semmi ereje; hanem hazugsággal és képmutatással erősíti fékit, hazudván mind Istennek 's mind az embereknek, éjában áldás, évivének pedig minden indulatiban mérő azon átok és ártalom vagyon. Mind ezeket látván URam, hogy így meg-veszett e' Világ, mi te hived annál szorosabban hozzád ragaszkodunk, mert egyedül te nyugtathatod-meg a' mi meg-háborodott lelkeinket; és továbbra-is a' te kegyelmességedet várjuk, mert elég minékünk a' te kegyelmed; és te szabadításmeg minket minden nyomorúságtól, erőszaktól, kegyetlenektől, tévelygéstől, tudatlanságtól, és e' világnak minden megfertőztető mokskaitól: te vagy a' mi erős közfálánk, és nem félünk, hogy onnan kimozdítassunk,

assunk, és a' Sátánnak minden álnok mesterfége-is erőt vehessen rajtunk. Adgyad URa a' te kegyelmedet minékünk, és erősítsed gyenge hitünket, hogy egyedül te benned fektessük-meg a' mi reménységünket: ne féljünk az emberektől, a' mikor ők igen uralkodnak-is a' földön, és az ő dolgaikat ne kövessük; mert ők semmik, és Isten nélkül nem tehetnek semmit: meg-ne szomorodgyunk feletté, mikor a' gonoszoknak jól vagyunk dolgok; hanem még akkor-is te hozzád folyamodgyunk; mert egyedül a' te kezdedben vagyon az erős vígasztalás. Bizonyára URam az embereknek fiai tsak semmik, és hazugok a' Fejedelmeknek fiai; nintsen ártásra való hatalmok nálad nélkül, ha éintén sokan vannak-is; nem-is segíthetnek fenkit, és az őket tisztelőknak-is nem adhatnak semmi jutalmat, ha nagyoknak és méltóságosoknak láttatnak-is. Vond-el URam ezeknek űzeretektől a' mi űveinket; és ne engedd azt-is hogy a' mi űzeretettünk gaddagsághoz ragaszkodgyék, és lelkünk abba vessé bizodalmt: ne éljünk tsalárdsággal; hanem kinekkinek adgyuk-meg, a' mi övé: sem ragadozásra ne vetemedgyünk, és más orczájának veréjékével ne együk a' mi kenyertünket; hanem egyedül tsak bizzunk te benned, ki meg-mondodtat, hogy megfizeték kinekkinek az ő tselékedeti űerint.

Meg-

Meg-áll URam örökké a' te igéd; mert te egyzer Éolottál: te Éolottad mind a' Törvényt, mind az Évangéliomnak befédét, melyeknek mind egy a' czéljok és végek; és azt a' te hived hallották kétfér, mind az Igéretnek s mind pedig az Évangéliomnak befédében, hogy senki ne menthetné magát tudatlansággal, hogy azt nem hallotta; és meg-mutatnád, hogy te mind tegnap s mind ma ugyan-azon vagy, és meg-nem változhatol a te befédedben. Tudgyuk ebből URam, hogy egyedül tiéd az erő, és a' hatalom, mellynek senki-is ellene nem állhat; és hogy mind ellenségedet megbirod, mind hivedet azok ellen meg-mentheted: tudgyuk URam azt-is és megértettük, hogy te vagy a' mi Urunk; te vötted-meg árron a' te népedet magadnak öröklégül, és tiéd a' kegyelmesség, melly Éerint a' hiveket örök idvességgel és boldogsággal meg akard áldani. Engedgyed hát URam azt nekünk, hogy mi meg-tagadván minden mi igazságunkat és elmenknek gonof tanását, egyedül a' te Éent tanátsod Éerint kereszünk a' te igazságodat, és ama nagy napon vehesünk te töled ditséretet, és nyerhesük-el amaz örök ditsőféget: Amen.

LXIII. SOLTÁR.

Isten te vagy én Istenem:

Ditsőféges Isten, a' ki mindeneket melyek É világon vannak hatalmas igéd-

del-teremtettél, és ezek között teremtetted az embert-is arra, hogy ő a' te ditsőfégednek terjesztésére köteles lenne; és a' ki ennek felette mind gazdag vagy kegyelemmel, mind pedig hatalmas vagy arra, hogy a' bűnös embert meg-igazítsad, meg-botsátván annak bűnét; ki Abrahámmal és az ő maradékával Éöverséget kötöttél amiaz áldott magban; és a' ki nem kívánÉ egyebet az idvességre az embertől, hanem tsak hogy hídgyen te benned: Te vagy a' mi Istenünk, ki mi bennünk munkálodol és erőt adÉ minkünk: te vagy a' mi Istenünk, ki a' te hatalmadat a' mi meg-tartatásunkra és ditsőtetésünkre fordítodtat: ez te kegyelmedet érezzük URam a' te Lelkednek a' mi lelkünkben magát hathatós képen ki-adó munkáiban, mellyet nyilván ki-mutatattál nekünk a' te Éent hajlékodon az AnyaÉentegyházban; a' hol te magadat nekünk a' te Éent igéd által, a' Éent sakramentomok által és a' te Lelked által ki-nyilatkoztatad, sőt magadat kegyelmeiddel együtt nekünk ajánlottad és velünk meg-költöttattad; hogy É világnak sovány és terméketlen pusztáján, a' hol sem étel, sem ital a' mi erőnknek Éj-ítására nem találtatik, tégedet keresnénk, tégedet Éhezniénk és Éomjuhoznánk, hogy erőnk tellyességgel el-ne fogyna. Tégedet keresünk azért URam most-is, hogy te ved

led egyesüljünk, és te benned éljünk, és elevenléget általad vegyünk: adgyad hát látnunk a te erődöt és hatalmadat, mellyekkel az embereket magadhoz téríted, tartod, és igazgatod, a' vakmerő gonoszokat pedig keményen meg-bünted: adgyad látnunk a' te dicsőiségedet-is; hogy esmérhesünk tégedet ígéretidben igaz mondanak, Ézentnek, bünt bűntetőknek, és egyézersmind igen irgalmasnak-is lenni. A' te kegyelmedet kimutattad URam abban-is hozzánk, hogy minket a' te dicséretedre és Éüntelen könyörgésre ferkentél és kéltetél; mert a' te kegyelmességed jobb az életnél; mert méltóságosabb dolog Isten fiának, mint sem csak embernek lenni: adtal ugyan nekünk mint embereknek életet, lehelletet, és e' világi életnek-is javait; de mint fiaknak nagyobbakat kéltettél és rejtettél-el számunkra, mellyet senki nem láthat, sem nem hallhat, hanem csak az a' kit a' te Éent helyedbe való bé-menetelre méltóztatél; ezek kőstől-ják, melly jó és édes légyen az UR, és azt másoknak-is hirdetik, és dicsérik őket az ő ajakaikkal: mi-is azért a' te nevedben emeljük-fel mostan-is a' mi kezeinket, tégedet esmérünk minden jó munkának Éerzőjének mi bennünk, és nagy hitbéli bizodalommal minden Éükkégyünkben te hozzád folyamodunk, ki mind azt parantsoltad hogy tené-

ked

ked könyörögjünk, mind meg-ígérted hogy meg-hallgatod a' mi kérésünket. Így bővölködvén azért URam a' te kegyelmeddel, igen örvendez te benned a' mi Éivünk; mert mintegy kövérisséggel, ugyan bé-töltötted a' mi lelkeinket, mikoron te mi Istenünk a' Kristusban hozzánk meg-engeztelődte, és minket ingyen kegyelemből Éamtalan sok javaidal meg-ajándékoztál, és kívánságunkat bé-töltötted, mint lelkünknélküli ház-tora; úgy hogy semmi Éükkégyünk már nintsen, mikor így lelki örömmel gazdagon bé-töltünk. Oh Ur Isten! a' te mi hozzánk való jóvóltod és sok Éeri ségedelmed és óltalmad, annyira bé-ferkezett és nyomódott a' mi elménkbe, hogy soha az onnan ki nem eshetik; hanem még Éjtzaka-is a' mi ágyainkban megemlekezünk te rólad: mert tudgyuk mi azt, hogy a' mi ellenségünk a' Sátán Éüntelen intselkedik környölöttünk, és vigyáz minden alkalmatosságra, mellyen nekünk árthasson; de a' te óltalmod és őrizeted alatt minden ártalom nélkül bátorságban nyugodunk. Azért URam a' te megváltozhatatlan Éeretetedet látván, melly Éerint minket Éüntelen job-kezeden tartal és el-nem hagyél, mi-is a' mi Éiveinknek minden indúlatiból te hozzád ragadkodunk; mert te Éerettél eléb minket, és azért Éeretünk mi-is tégedet: és a' mi te hozzád való Éere-

Éretetünk nem egyéb, hanem a te Éretetnek meg-ésmérése, és azon való öröm mi bennünk. Uram Isten, fordítsd hát a te haragodat a mi ellenséginkre, a kik a mi vézelelmünkre igyekeznek, tedd hijába-valóvá az ő gonosz éándékokat; őket pedig tartsd a koporlóba, mikor minket halálra keresnek; és valakik a te hivedeid illy méltatlan kergetik, add fegyvernek élire azokat, hogy féllyel el-hállván temetési tisztességek se lehessen; mi pedig URam te benned mi Istenünkbe örvendezünk, egyedül a te nevedre esküszünk, a te nevedben élünk és tselekezzünk, és meg-valljuk hogy a Krisztus az Ur, az Atya Istennek dicsőségére. Dugd-bé URam Házokat a hamis prófétáknak és tanítóknak, hogy meg-égyenüljenek, az igazságról meg-győztesse, és ne legyen mit éólniok az igazság ellen; a te örök igazságodat pedig terjeszted a te befédebben minden felé bő mértékben: Ámen.

LXIV. SOLTÁR.

Hallgasd-meg URam könyörgésem:

UR Isten, melly fok ellenségi vannak a te AnyaÉzentegyházadnak, a kik ugyan öfve eskütnének annak el-vektésére! azért hallgasd-meg annak panaszolkodó Éavait; mert tudjuk azt, hogy az AÉÉonyi állat magvának Éüntelen ellenkezése vagyon az

ördög.

ördögnek magvával és tagjaival, kiket az ördög nem Éünik ingerleni a te hived ellen: mert noha ök tsak a hijába-valóságban és gonoszban hánnyák ézeket; de minthogy nagy erejek és hatalmok vagyon, és a gonoszban igen öfve adták magokat és közönséges tanátsokat és gyűléseket-is tarthatnak, méltán nagy felelme vagyon a hivek seregének; és elég nyereségnek tarthattya, ha valahol elrejtezhetik és félre vonhattya magát, hogy azoknak véres éándékokat el-kerülje. Ur Isten, jól látod, hogy a te Házadnak ellenségi meg-élesítették, mint a Éablyát, az ő nyelveket; káromlják az igazságot, törvényeket irnak és keferü befédeket éólanak, és ki-átkozzák azokat a kik tökéletes Éível járnak, és egyedül Istenhez és az ő Éent igéjéhez ragazkodnak. Oh melly vakmerőképen támadnak te ellened és a te igazságod ellen az istentelen emberek! melly igen ellene vetik magokat ama jó befédének, melly az Évangéliom beféde, és megerősítik magoknál a gonosz befédet emberi tanátskozásokkal és végezésekkel, hogy azokkal törbe ejtsék az együgyűeknek lelkeket! sőt azt mondgyák, kitsoda láttya őket? kitsoda láthattya által az ő Éínes mesterlégeket? mert minden ő gondolattyaok képmuratás, melly alatt minden hamiságot el-rejtenek, és úgy tettetik, mintha az igazságot

L

ságot keresnek akkor-is, mikor mesterfészen keresett hamis vádokkal terhelik a te benned bizó hiveket. Verd-meg Ur Isten ezeket a' förgalmatos tudakozó álnok embereket, a' kik a' hiveknek romlásokra így el-kézfittették magokat; hozd-el hirtelenséggel, mikor ingyen sem vélnék, ellenek a' te ítéletedet, és mutasd-meg, hogy te vagy minden éveket által látó Isten; és az ő nyelveket, mellyel káromlották az igazságnak becsédét, a' te igaz ítéletedből fordítsad az önnön magok vezédelmekre, hogy egyik a' másik becsédében megütközzék, és egyiknek nyelve a' másiknak botránkozására és el-csésére legyen, és így vezérenkel a' magok nyelvek miatt; úgy hogy azon megrettennyenek még azok-is, a' kik őket lárták, és látván az ő hirtelen való romlásokat féltekbe ugyan előladvának. Adjad Uram, hogy ez te igaz ítéletedből, mellyel az istenteleneket így meg-bünteted, terjedgyen minden felé a' te ditsőféged; féljenek a' hirtelenek, látván rajtok a' te hatalmas bosszúállásodat, a' hivek pedig becsélljék és hirdessék a' te igazságodat; örüljenek te benned a' meg-igazultt éntek, kiknek az örömet ilyen alkalmatosságot szolgáltatá, és bízzanak annál inkább te benned és ditsékedgyenek a' tökéletes éivü emberek; hirdessék mindenütt nagy örömmel, hogy te benned

ki

ki ő Istenek vagy, ök-is minden jóknak örökösi: Ámen.

LXV. SOLTÁR.

A' Sionnak begyén Ur Isten:

I Dvefségnek adója Ur Isten, ki az Anya-Éntegyházban és e' féles világon-is ennyi fokfele jó-téteményiddel és kegyelmeddel jelentetted-ki tennen magadat, a' hivek tégedet fejeknek felemelésekkel várnak mindenkor, és ditséretekkal jönnek elődbe, hogy az ő Ént fogadásokat nagy hálaadás-sal és örömmel tenéked megadgyak: mert nintsen több Isten, a' ki az ötet imádókat meg-hallgathassa, hanem tsak te egyedül Atya Ur Isten; ki mindenkor bizonyoson meg-hallgatod mind azokat, valakik a' te Krisztusodnak nevében tenéked könyörögnek, akarmely Nyelvből avagy Nemzetségből legyenek-is; mert nintsen te előtted semély válogatás. A' hamiságnak becsédi erőt vötteken vala mi rajtunk, és nagy akadályok valának a' te hozzád menetelre; mert azok Éüntelenül való vádolások valának ellenünk: de a' te Ézerlmes Fiad halálának érdeme el-hárította azt az akadályt-is előlünk, és meg-tisztított minket minden büneinkből, ki által már bátorságoson járulunk te hozzád; mert te magad el-választottál és magadhoz fogadrál bennünket, kik az előtt igen meéze valánk te töled; mert meg-

L 2

esmér

elmértetted velünk az igazságot, és adtad a' te Szent Lelkedet belénk, a mi te hozzá való vezéreltetésünkre: így-is érijük-el még e' világon a' boldogságot, és meg-elégítetünk a' te Hazának javaival, bé-telünk Szent Lélekkel, hittel, igazsággal és örömmel, és a' te Templomodnak olyan fent ségével, mell et e' világ nem esmér és nem is kófol soha. Uram Isten, mikor te a' te Anyafentegyházadnak buzgó könyörgését meg-hallgatod, rettenetes ékokat éköl és felel é minékünk a' te igazságodban, mint igazságnak Istene; mert a' Krisztusban és az ő igazságában, és az ő érdemének ereje által tselekezel nagy dolgokat, mellyeket mind a' te igédben meg monda é nekünk, mind pedig munkáidban-is meg-láttat é velünk: mert te vagy a' mi idvességünknek Istene, és te vagy a' földnek és tengereknek minden határinak reménységek, ki a' te hívó népedet a' féles világon mindenünne p fedegeted, és rettenetes munkáidnak láttatásával a' te lelki országodba bé-gyűjtöd: ezért URam olyan a' te lelki országod, mint a' hegyek; mert ebben vannak a' sok szép kerekyéni Gyülekezetek mindenféle féllyel elhíntve, mellyeket a' te erőd és hatalmad meg-erősített. Oh melly sok és sokféle ellenfégei vannak ennek a' te szép Háznak, a' kik mind romlására igyekeznek annak, és mint

a' nagy

a' nagy vizeknek arjai, ellene nagy zúgással fel-indúlnak! de te egy éóddal meg-fenyítet és le-állítod mind ezeknek háborgásokat; mert akarmelley erősek és hatalmasok légyenek-is ök, de a' te hatalmad ellen semmit nem tehetnek. Uram Isten, melly igen meg-illetéd régen az Évangéliomnak prédikálása által a' földnek határit, mind Észak-ra 's mind Délre tétetett tartományait! kik látván a' te nagy jeleidet és tsudáidat, mellyek a' te Krisztusodnak ki-jelentésétől fogva nagy hatalomban lötenek, nagy félelemmel meg-térének te hozzád; és azokkal együtt mind a' Napkeleti 's mind a' Napnyugoti Nemzetségek, kik ez előtt az Ördögnek éolgálnak vala, nagy örömmel bé-vévék a' te beédedet, hívenek, és énekkel ditsérék a' te kegyelmességedet. Te vagy URam, ki a' te régi fent ígétidet, mellyeket tötrél volt a' Patriárkáknak, beteljesítetted; mert a' tellyes időben meg-látogattad a' földet, és el-küldötted hozzánk a' te idvezítő Krisztusodat, ki az évangéliomi tudományokk éép folyamattal meg-öntözé e' földet, és a' tévelgyő tudományoknak ki-gyomlálásával az igazságnak beédedét prédikáltatá, és azzal e' világot bé-tölté. URam, a mi büneinkért ne engedd ímét meg-fóványodni a' földet, mellyet egy éer meg-áldottál és meg'sirosítottál: adgyad, hogy Pál éunte-

len plántáljon, Apolló öntözzön; te pedig URam áldd-meg az ő munkájakat jó nevedéssel: ne fogyjon-el soha a' Fent mag; hanem Éáz annyiaval gyümölszözzék: az Istennek gazdag folyó-víze bővítse-meg a' földet a' kegyelemnek Éép újabb újabb kintseivel, és az igazság tudományának folytatásával. Ha pedig URam az AnyaFentegyház, melly a' te Házad, a' fok kifestetektől és háborúságoktól mintegy ugyan megFántatik; hogy az meg-ne soványodgyék, és egészen terméketlenné ne legyen, adgy új áldást nékie, és ísmér vigáztald-meg; itasd-meg barázdáit, nedvesítsd és egyengessd darabos hanttyait, és a' te Fent igédnek gyakor harmatozásával lágyítsad-meg, hogy a' jó magot bé-vehesse, és ísmér a' jó-tselekedeteknek és háládatosságnak gyümölsét megteremje. Te ékesítetted-meg URam a' te jó-teteményidnek és kegyelmeidnek estendejét, melly a' Kristus országanak virágzó ideje, és ezt a' te kegyelmes meg-látogatásodnak ajándékival bőfégesen meg-gazdagítottad és ékesítetted; úgy hogy valahol elmégy, mindenütt a' te útaid kövérséget tsepegnek: mert a' te igédnek prédikálása, és a' te Lelkednek a' hivekben való munkája, nem tér hibája vízé; hanem gyümölsöt hoz mindenütt és mindeneknél. Adgyad hát URam Isten, hogy mind a' pusztának lakosi,

kosi, a' kik még a' te esmérateden kívül voltak, kövérséggel tsepegjenek, és az ő míveletlen földök legyen olyan, mint az Istennek paraditsoma; mind pedig a' te Éöld ültetésének halmai örömmel gyümölszözenek, és másokat-is a' kik látták, megörvendeztessenek; és a' kik fokakat az igazságra vezérlettenek, fénljenek, mint az égnek tsillagi; Éaporodgyanak az Isten mezejének legeltetésének juhai, és bővölködjének minden áldásokkal: hogy mindenek, mintegy ditséretbéli ének mondásokkal, az ő bőfégekben örvendezve jelennyenek-meg te előtted; a' te sok hived és Fenteid kívül vigasággal tapsoljanak, belől-is pedig Fívek és lelkek minden örömmel tellyesedgyék: Amen.

LXVI. S O L T Á R.

Örvendgy egész föld az Istennek:

Minden irgalmatlágnak Istene, ki a' te hiveidet a' gonoszoknak rajtok uralkodasoktól illy ditsőfégesen megFabadítottad, méltó vagy, hogy Fízbéli háláadásokkal énekeljünk tenéked és tiszteljük a' te nevedet, és az Ur Jésus Kristust minden népeknek Fejedelmi esmérjék amaz örökké való Királynak lenni, és az Isten fiainak az AnyaFentegyházban egyetlenegy Fejeknek: méltó igen, hogy minden válaztott Fentek énekeljenek ez Isteni Felfégnak, és minden ő ditsőfégeket abban tartsák, hogy ötet, kié

minden tisztesség, ditsérhetik Izzel 's Éjjal: vallja-meg azt az Istennek népe, hogy tsudálatosok az ő dolgai, mikor bé-teljesítette amaz ő régi ígéreiteit, hogy ő léfzen attya Ábrahámnak és az ő magvának ő utánna. Uram Isten, mely rettenetes munkád volt ez, és tellyes ditsőféggel, böltséféggel, erővel, igazsággal és kegyelemmel! úgy hogy az Évangéliomnak hatalmason való prédikálását és a népeknek az által meg-téréseket látván, még a te ellenséged-is meg-ijedtenek és kezdettének tenéked hazudni, és ha tsak Élnmutatással-is a' te Tanítványid köz-zé számlálták magokat, és titkolták az ő zivekben el-rejtett hitetlenségeket. Vallják-meg ezt a' földnek minden lakosi, kik minden népből és nemzetségből te hozzád meg-tértenek; és tégedet lélekben és igazságban tiszteljenek, és ditsőítsék a' te jóvóltodat; énekeljenek és vallást tegyenek a' te nevedről, hirdetvén az Évangéliomnak drága be-éredét: mert nagyok URam a' te dolgaid, és méltók, hogy minden ember lássa és e-zé-be vegye azokat, mint viited véghez a' váitságnak munkáját, mint épitedted a' te lelki országodat, mint foglaltad-el magadnak örökségül e' világot, és mint törölttél-el minden Fejedelemséget és földi Hatalmaságot. Te vagy URam a' ki meg-éaraztodd a' tengert, és a' folyó-vizen éaraz lábbal men-tek

tek által az emberek, midőn az egész Világ bé-vévé és vallá a' te Kristusodnak nevét, és a' te ézerete nevezetdni, és a' te hivatalodat és az évangéliomi tudományt nagy örömmel fogadá: te bírt és igazgatát hatalmason mindeneket: te tudod mindeneknek ziveket, és te itéled-meg a' kevély engedetlen bünösöket; nem engeded, hogy elő me-hessének dolgokban, és a' te népeden uralkodgyanak; hanem meg-alázod, és az ő fertelmességekbé hagyod el-vezni őket. Méltó hát, hogy e' földnek minden nemzetségi vegyék ezekbe magokat, és végképen el-hagyvan az idegen isteneket áldgyák és híjják segítségül az egy igaz Istent a' mi Istenünket, ki teremtette a' mennyet és a' földet; ennek országát és Évangéliomát vegyék, és vallják-meg az ő irgalmaságát, melyet e' Világgal közlött: mert ő eleveníti-meg a' mi lelkünket; ő adgya nekünk, hogy meg-köszöljük az örök életet; ő ad állhatatosságot az igazságnak meg-vallásában, és nem engedi, hogy a' mi lábaink el-essenek. Meg-efett az ugyan Ur Isten a' te ézent tanátsodból sokszor, hogy a' te hiveidet a' képmutató embereknek és hamis tanítóknak hatalmok alá éreztetted, és meg-próbáltad hiteket, mint valami ezüztőt a' tűzbé; meg-éorongattad az ő derekokat, hogy éabadoson ne járhatnának a' te útáidban; embere-

ket teltetél a' mi fejünkre, kik a' mi lelki-
esmeretünkön kívánnának uralkodni: a' te
haragodnak tüze meg-főztött minket néha
a' Éabados isteni tiételettől-is; mert ki-
üzertünk a' Éenteknek Éokott Gyülekeze-
tekből, és a' külső Hatalmaságoknak erős
vizei ugyan el-borítottanak bennünket: de
ottan ísmét könyörültél rajtunk; mert új-
jólág Éép kies helyre vittél bennünket, he-
lyet mutattál, a' hol a' te nevedben öÉve
gyülekezhetnénk, és addat ott nekünk amaz
örök életre ki-buzgó élő vizer, mellyel meg-
öntözted a' mi Éomju lelkeinket. Méltó
azért URam, hogy mi nagy áhítatossággal
a' te Házadat fel-kerefsük, ki a' mennyég-
ben és az AnyaÉentégyháznak közepette
lakozol, és hogy ott áldozatokat tegyünk
tenéked, néked ajánlván és Éentelvén egé-
Éen magunkat mind életünkben 's mind
halálunkban. Ur Isten, adgy minden hivel-
nek olyan elmét, hogy nagy isteni félelem-
mel és töredelmes Éível járúljanak te hoz-
zád és a' te Házadhoz, el-hagyván az ő go-
nofságokat és tévelygó tudományokat, a'
mellyekbÉ fetrengettenek eddiglen; esmér-
jenek velünk egy Urat, egy Hitet, és egy
KereÉtséget; hidgyék-el, hogy jó az Isten,
és látván az ő nagy tselekedeteit Éérefésék
és kereÉsék ötöt; ne adgyák fülöket többé
a' világi haÉontalan okoskodásokra és vetél-
kedé-

kedésekre, hanem az Isten jó-téteményinek
példájiból ragaszkodgyanak egyedül ahoz, a'
ki azokat tselekedte, és a' Éenteknek lelkek-
kel ennyi jót tött. Te tudod URam, hogy
mi nem idegen Isteneket hittünk segítéégül;
hanem tégedet egyedül mi Atyánkat, és a'
mi Urunkat a' JÉsus Krístust, és ama' Szent
Lelket, hogy ez az Isten itÉlnÉ-meg a' mi
ügyünket az emberek előtt: te tudod URá,
hogy a' mi lelki-esmeretünk tiÉta volt min-
den képmutatástól és hamisságtól; mert
másképen, ha más Istenhez fordúltunk vol-
na, a' mi könyörgésünkben az Isten, ki a'
mi Urunk kinék mi Éolgai és örÉkfégei va-
gyunk, ki az ő ditsósÉégét másnak nem ad-
hattya, meg-nem hallgatott volna minket:
te pedig mi Urunk Istenünk minket bizo-
nyoson meg-hallgattál, és a' mi kérésünk-
nek beÉédere figyelmeztél, azt, mint a' te
Lelkednek mi bennünk való munkáját ked-
vesen fogadtad; mert azt kértük tőled, a'
mit már nekünk kegyelmesen meg-igértél,
és örök végezésed Éerint ajánlottál. Aldott
légy azért mi könyörgésünknek meg-hallga-
tója, és irgalmasságnak Atya mi Istenünk,
mind örökké: Ámen.

LXVII. S O L T Á R.

Ur Isten áldgy-meg jóvólátódból:

Mi Urunk és mi Istenünk, mivel a' te
Törvényednek tselekedetiből meg-
nem

nem igazúlhat senki-is, és az nem egyebet,
 hanem a' te bűn ellen való haragodat mun-
 kálódgya csak ő magában; jelentsd-meg
 nekünk nyilván-való jelekkel a' te kegyel-
 medet és szeretmedet a' Krisztusban; könyö-
 rülj mi rajtunk, és áldgy-meg minket; árázd
 reánk a' te kegyelmednek ajándékait, a' böl-
 tseféget, a' fiúságnak lelkét, igaságot, lelki
 szabadságot, hogy fiúi bizodalommal járúl-
 hassunk te hozzád, és lehefünk Papok, Ki-
 rályok, és e' világnak örökösi: e' végre vi-
 lágosítsd-meg hozzánk a' te orczádat, hogy
 a' te jóvóltod mutassa-ki magát a' mi zi-
 vünkben, és abban az Isten ditsőségeinek es-
 méreti, melly a' Jéhus Krisztusnak orczáján
 vagyon, ugyan meg-gyökerezze nálunk a'
 Szent Léleknek munkája által; ki a' mi fi-
 vünket környül-metélje, onnan a' fedelet
 el-hárítsa; hogy így az Istennek igaz való-
 ságos esinéretre juthassunk. Ur Isten ad-
 gyad, hogy meg-esmértessék a' földön a' te
 útad, mellyet te magad mutattál arra, hogy
 azon a' bűnös ember te hozzád meheffen:
 esmértessék-meg a' te böltséged-is, melly
 a' te munkáidban mindenütt ki-tündöklöklik,
 és mellyel magadnak országot építesz, és a'
 te ditsőségedet nyilván ki-mutatod: tud-
 gyák-meg minden pogány népek a' te za-
 badításodat, hogy azt keressék, és az igasá-
 got el-nyerjék: vallják-meg minden népek,
 hogy

hogy egyedül az Isten az idvétségnek és za-
 badításnak adója; és ellene mondván a' bál-
 vány isteneknek ötet hidgyék egyedül igaz
 Istennek, néki engedelemmel szolgáljanak,
 és az ő nevének zivékből vallást tegyenek.
 Te benned örvendenek URam mindē nem-
 zetségek, mikor a' te esméretedre jutnak,
 és el-vetnek minden képmutatást: azért
 ítéljed őket igaságban; hogy minden bot-
 ráncokozások ő közöttök meg-űnűvén, egye-
 nesen az Anyafentegyházba minden aka-
 dály nélkül bé-juthassanak, és ott tenéked
 énekelvén örvendezzenek: Válaszad-meg
 az igaz istenfélöket a' bálványozóktól; mu-
 togassd és rakjad zsemek eleibe az igaság
 tudományát, a' hamis tudományt pedig czá-
 fold-meg; tartsd-meg az Ekléfiát, és tié-
 títsd-meg azt minden tévelygésektől; hogy
 így valójában légyen a' megtérés, és az igas-
 ságnak vallása mindeneknél. Uram Isten,
 hozd el az időt, hogy a' föld meg-adgya va-
 lósággal az ő gyümölsét; hogy minden el-
 lene mondván a' tévelygő tudományak,
 az Évangyélió igéjét vegye-bé a' tiszta igas-
 ságnak meg-vallásával, és a' valóságos jám-
 bor életnek követésével: és valaminthogy
 az előtt bé-zároltatott vala az ég, és nem
 vala kegyesség és igaság szerető e' földön;
 úgy már ezután az Istennek kedves esője
 tsepegjen igaságot a' földre, és minden ál-
 dást.

dást. Áldgyon-meg minket a' mi Istenünk azzal az áldással, melyet megígért vala hogy az Ábrahám hitbéli magvának és maradékának meg-ád minden Nemzetségekben! áldgyon-meg minket a' mi Istenünk! és e' földnek minden határai féljenek URam tégedet, és a' Ént igaságnak meg-vallásával az igaz Isteni tiszteletet kövessék, bé-jövéen az Anya-Éntegyházba, és munkálódgyák abban az ő idvességeket, az Atyának, Fiúnak és a' Szent Léleknek nevében: Ámen.

LXVIII. SOLTÁR.

Hogyba fel-indúl az Isten:

I Gen erős és hatalmas nagy Isten, ki mind az Évangéliomnak kezdetiben, mellyet hatalmason prédikáltatál az Apostolok által, mind az előtt a' régi időkben nagy és tsudálatos dolgokat tselekedtél a' te Anya-Éntegyházaddal; méltó, hogy a' te ditséreted foha is ki-ne élsék a' mi Éánkbnól: mert midőn te, mintegy erős hadakozó férjfiú, felkelél a' te ellenségid ellen, kik a' te országodnak rontására öze gyülekeznek, úgy elélelést ottan őket, hogy sem tanácsokat, se erejeket öze ne adhassák; hanem el-kelelések futniok a' te orczád elől minden te gyűlöldöidnek, a' kik így nem éenvedhetik a' Krisztusnak országát és az igaságnak tudományát, melly a' kegyesség éerint vagyon: és így az igazak, kik hit által meg-igazultak,

nak, örvendeznek te előtted; mert vígáztalást találnak és békefiséget az ő lelkeknek. Méltó hát, hogy minden hivek énekeljenek az Istennek, és ditséretet mondgyanak az ő nevének, hirdetvén és lelki örömmel meg-vallván, hogy ő az igaz és valóságos Isten, kinek minden ígérati ugyanok és ámenek: méltó, hogy mint Királynak, mi-is magassan ki-tetző útát kééítsünk nékie, mellyen mennyen Királyi pompával és ditsóséggel, mint minden teremtetett állatoknak Urok, midőn a' puésta mezőn jár a' teremkértlen és minden jótól üres világban az ő Apostoli által, híván magához a' Pogányokat, mint bünösöket meg-igazító Isten: méltó, hogy örvendgyünk ő előttte, közel járúlván az ő éíne eleibe, el-vetvén a' gonosz lelki-éfméretet, le-tévén minden éomorúságot és félelmet: mert ez az Isten árvaínak és özvegyeknek öríző Istenek; és a' kik el-hagyattattak és gyámoltalanok e' világon, mint a' Krisztusnak éenvedő és bújdosó Tanítványi-is valának, meg-mutatya, hogy vagyon azoknak Istenek mennyben, és kééít nékiek-is lakó-helyeket, gyülekezeteket és országot, a' hol meg-maradhassanak: mert te adél Uram Isten bőséges esőt a' te örök-fégedre, midőn el-botsátod és ugyan ki-öntöd a' te hiveidre a' Szent Lelket, ama' fiúságnak és örömmek Lelkét, melly által az

el-fáradott és el-őmorodott Anya-
 ház nagy vídámságot és újlást vézen : te
 adé URam nekünk befédet, amaz veled
 meg-békeltetésnek befédet, melly fok régi
 időkben el-rejtetett vala : mert míg el-nem
 jött a' tellyes idő, fenki nem prédikálhatta
 valósággal a' veled való meg-békélésnek igé-
 jét ; most pedig a' ditsérő a'z Énonyoknak te-
 rege nagy fereg, kik a' te ki-jelentett Évan-
 géliomodat a' Gyülekezetekben hirdetik.
 Oh mint el-futottanak a' világi seregeknek
 hatalmas Királyai a' tégedet ditsérőknek se-
 regek előtt ! feltekben el-futottanak és helyt
 adtanak az igazságnak, noha semmi félelem
 azoktól nem lehetett ; és az Isten hatalmá-
 nak, mellyel az ő akarattok ellen-is így fá-
 porította a' hiveket és építette a' maga or-
 zágát, engedni kezdetének ; és az otthon
 helyben ülő Eklésia, kinek Isten már hajlé-
 kot és nyugodalmas állást mutatott, mely-
 ben él az Isten Házának javaival, azokat a'
 kik eddig a' Sátánnak rabjai valának, mint
 valami hatalmastól el-nyertt prédát, maga
 kebelébe vötte. Oh URam, melly Épen
 tündöklök még a' nyomorúságok és nehéz
 kereft-viselések közt-is az Isten Anya-
 egyházában az igaz Hit, a' Szeretet, és Re-
 ménység ! mellyek a' hiveket, mint valami
 galamb szárnyak, a' mennyieiekre ugyan fel-
 fegellik és emelik. Oh melly fokban irigy-
 kednek

kednek és fenekednek az Istennek hegye el-
 len, mellyet ő maga kívánt magának, hogy
 azon lakozzék ! de a' pokolnak kapui és
 semmi földi hatalomságok erőt nem vehet-
 nek azon ; mert erős Közlikán építette az
 ő Házát, és soha el-nem bonttya az ő Kris-
 tusának orzágát, hogy más Eklésiát állítson
 annak helyébe. Áldott légyen az UR, ki
 minden napon ajándékoz minket és ugyan
 meg-terhel fok javaival : mert ő ölhet-meg,
 és ő-is eleveníthet-meg : ő nála vannak az
 életnek és a' halálnak kultsai : ő a' mi Éaba-
 dító erős Istenünk, ő Éabadít-ki minket a'
 halálból : ő az ő hiveinek Istenek ; ki nem
 akarja még a' bünösnek-is el-veztét, hanem
 inkább meg-térését és életét ; annál inkább a'
 hiveket kiket egyfőz kegyelmébe vött, so-
 ha vezedelemre menni nem engedi ; mert
 az ő irgalomságai meg-bánhatatlanok. Oh
 mi Istenünk, ha mi meg-gondoljuk a' mi
 fok és erős ellenféginket, kik mint a' hegyek
 úgy állanak mi ellenünk, el-fogy mi ben-
 nünk és el-ölvad a' mi lelkünk ! de víztont
 meg-vízázta minket a' te minden hatalom-
 nál nagyobb Isteni hatalmad, mellyel meg-
 rontod a' te ellenfégidnek fejeket, kik a' te
 Házadnak-is veled együtt ellenfégi ; el-tör-
 löd azokat, kik minden gonoszak e' világon
 kezdő okai és fejedelmi : le-efűk a' te hatal-
 mad előtt és meg-romol amaz üstökös fö-is,
 fok

fok népekkel mint valami hajakkal magát be-fedező Fejedelem; melly fűntelen az ő bűnében jár, és nem tűnik tégedet a' haragra ingerleni, és soha az ő vakmerő bűnéből való ki-térésről nem-is gondolkozik, hanem inkább egyik bűnből a' másikba esik: mert mikor te URam meg-haragzol, meg-fánván a' te hivednek ki-ontott véreket, ottan fordítod a' te haragodat azoknak ellenségire; és támasztasz azok ellen népet, melly azoknak-is véreket ne kímélje, és azokat mint te lábaidat mosod a' hitetleneknek vérekben, és azoknak nyelvekkel nyalatod-fel az üldözőknek ki-omlott véreket, mint valami ebekkel. Ezt látván az Anyafentegyház, és efébét vévén ez ítéletek között az ő Istenének járását, áldgya az Istent, ditséretnek és háláadásnak énekeivel eleibe kimenvén; áldgyák ötet a' Gyülekezetekben is, és ditsérik mint Urokat minden hivek, kik az Izraelnek magvából valók, és az ő hitbéli Attyoknak nyomdokát követik: Támadgy-fel hát erős Isten továbbra-is mi mellettünk, és a' te hivednek serege mellett; erősítsd-meg azt, a' mit mi közöttünk tselekedtél; a' te orfágotat, mellyet készítettél, birjad nagy erővel; ne engedgyed, hogy az ember erőt végyen a' földön; erősítsd-meg a' te benned bizó hivedet, és ne hadd-el őket, és a' melly jót ő benne el-kezdettél,

tél, vigyed tökéletességre; hogy a' te hatalmadnak ilyen ditsőséges jeleit látván, minden Királyok nagy engedelemmel meghódoljanak és ajándékokat vigyenek tenéked, minden ditsőségeket és hatalmokat ök-is a' te Háznak szolgálatyára és háznára fordítván, és magokat-is élő szent áldozatúl tenéked be-mutatván. Méltó azért Uram Isten, hogy e' földnek minden orfági énekeljenek tenéked, mint ő Uroknak; mert mindenfelé ki-hatott a' te idvességre hívogató beféded: méltó, hogy mindenek esmérjenek tégedet teremtőjöknek, igazgatójoknak, és ítélő bírájoknak; énekeljék nem a' magok győzedelmeit, hanem az Istenét, és vallják-meg az ő ditsőséges vóltát és minden irlalmasságait. Énekeljenek minden népek az ő Uroknak a' Jésus Krisztusnak, ki a' mennyégben ül az ő Attyának jobján! mert ő az, a' ki az egeknek egeből szólt nagy erős és hatthatós szóval; ki az Évangéliomnak befédével, melly Istennek hatalma az örök életre, és az ő tudáival esírtetivel, nagy dolgokat tselekedett, és a' bálványoknak tišteleteket el-rontván fok lelekert a' maga esméretre hajtott. Mi-is Uram tégedet, mint te lelki Izraeled, ditsérünk és ditsőitünk; a' te erődet és hatalmadat neg-esmérjük, és az ellen nem tufakodunk, sőt néked nagy engedelemmel min-denek-

denekben fejet hajtunk; mert a' te kegyelmednek ajándéki, mint az idejénkorán való síros eső, úgy harmatoznak-le és bé-tsepegnek a' mi éveinkbe, midőn a' te Ézent Aposztolidnak tanításokat végezzük, hogy azok által gyümöltse-öt teremjünk bővön a' mi idvességünkre. Te jelentetted-meg Uram magadat minden híveknek és minékünk-is a' te Éntséges hajlékodból; mellyet mi nagy tsudálkozással és rettegéssel vöttünk, midőn mi bennünk kezdettől lakozni, őrizni, őltalmazni, igazgatni, világosítani, és bennünk és általunk igen nagy dolgokat tselekedni: mellyért áldott légy mi Istenünk örökkön örökké: Ámen.

LXIX. SOLTÁR.

Ur Isten segíts és tarts-meg engem:

Mi idvességünkrek Isten Ur Isten, valamint a' te Érelmes Fiad a' Jéhus Kristus, mint a' bűnös emberi nemzetért hüféges kezes és közbenjáró, sok és ki-mondhatatlan kinokat Énvede az ő testének napjaibá; úgy mi-is önéki mint fejünknek tagjai az AnyaÉzentegyházban, valóban igen Énvedgyük és viseljük az ő Énvedésinek maradványit; úgyannyira, hogy a' sok nyomorúságok, mint meg-annyi reánk áradott vizek, Éntén a' lelkünkig érnek. Te hozzád folyamodunk azért, és nem Angyalokhoz, sem Emberekhez; mivel te tudod jobban

ban a' mi nyavalyáinkat mint bölts Isten, te-is orvosolhatod-meg mint hatalmas, és meg-is akarod orvosolni mint jó és irgalmas Isten: nem-is használhat ez állapotunkban nekünk semmi, hanem Isteni erő; mert mélységes fárbá estünk-bé, mellyben fel-nem állhatunk; sokak a' mi bűneink, mellyekből ki nem felelhetünk mi magunktól tellyességgel. Ez ilyen állapotunkban te hozzád emeltük-fel a' mi Éónkat, mind addig, míg torkunk kiátrással és Émeink a' tégedet várással el-fáradtanak: mert meg-sokafodtanak a' te hivednek ellenfégi, kik őket öök nélkül gyűlölik és kergetik; mint a' te Fiadat-is az idvezítő Kríftust, amaz ártatlan bárányt, hamis tanúk által terhelték és keresték a' halálra, ki ártatlan lévén a' mi bűneinket hordozta az ő testében, és igaz lévén meg-öletett a' hamisakért. Tenéked vétkeztünk URam, és gonofságot tselekedtünk a' te Émeid előtt te ellened; de a' mi gyűlölőinknek semmi okok nintsen, hogy minket így üldözzenek: te azért mi Istenünk ne engedgyed, hogy a' kik tégedet Éiből várnak és keresnek, Éégyent valljanak mi miattunk; ne engedgyed, hogy a' kik a' hitben gyengébbek, látván a' te AnyaÉzentegyházadnak ilyen Éiralmas forsát, megbor-ráncokozzanak és hitekben meg-tsüggedgyenek: mert mi a' te nevedért örömeit Éen-

vedünk, és te éretted minden gyalázatot és nyomoúságot fel-vefünk; mert tudgyuk, hogyha üldöztetünk-is az istentelenektől, igaz a' felől a' mi ügyünk; és azok tsak azért fenekednek reánk, hogy mi a' jót, a' te igazságotat követtyük, és a' te Házadhoz nagy buzgósággal ragazkodunk; ezért példa-beféddé létünk, és e' világ fiaitól világ seprejének tartatunk: de mi mind ezeket te éretted könnyen fenvedgyük, és e' jelen való nyomorúságinkban-is te hozzád folyamodunk, és nagy bizodalommal téged hívunk segítségül. Virrazd reánk hát URam a' te jó kedvednek napját, és a' te nagy irgalmas-ságod fzerint kérünk hallgass-meg minket: adgy jót látnunk nekünk, és békefséget a' mi lelkünknek; nem olljat, a' melyet e' világ fokott adni az ő fainak, hanem a' te állandó és meg-maradandó idvefségedet: Szabadíts-ki minket a' fárból és a' nagy vizeknek örvényiből, hogy azok el ne borítsanak bennünket: Sok kiseretetink vannak, és lelkünk-efméretinek sok akadályi és háború; de te URam ne hadgy kétségbe esnünk a' nagy fzorongattatások között: jöjj segítségünkre, és a' te job-kezed vonnyon-ki bennünket ez mélyfégekből, hogy a' pokol béne nyeljen bennünket, és a' veremnek fájja ne dugattasék-bé mi reánk. Uram Isten, te termézet fzerint kegyes és igen engedel-

mes

mes Isten vagy, és mindenekkel jól tévő; azért a' te kegyelmefségednek bőfége és sok volta fzerint, tekints mi reánk; felelj-meg nekünk ama' te fzent tanatsod és végezésed fzerint, mellyel minékünk nagy jót igértél; fordítsad reánk kegyelmes orczádat, és vigasztalj-meg; mert mi nem bizhatunk semmi bennünk való jóhoz és érdemhez, hanem egyedül tsak a' te kegyelmedhez: ne útálj-meg bennünket a' mi igen bünös voltunkért, és ne fordítsad-el tőlünk haragodban kegyellemmel tellyes orczádat, mert mi te fzolgaid te általad élünk és vagyunk; felelj-meg azért a' te fzent ígéreted és a' mi jó kívánságunk fzerint fietséggel minékünk, minkeleltte el-borítana bennünket a' jelen-való vefedelem: Szabadíts-meg minket a' mi ellenségekért-is; tégy jól lelkünkkel a' te fzent Fiadnak drága érdeméért, és azt a' Sátánnak hatalma alól vedd-ki; ne mondgya azt a' mi ellenségek, hogy mi el-hagyattatunk te töled, és így meg-ne keményedgyenek ok az ő gonofságokban, és a' te ellened való káromlása-is ki ne fokadgyanak, mintha vagy erőd nem volna a' tiédnek meg-fabadításokra, vagy pedig le-tötted volna a' te fzentidről minden gondodat. Te tudod URam, ki mindeneket tud, és jól efméréd a' mi gyűlölöinket és háborgatóinkat, látod azoknak gonofságokat és a' mi

fok

fok szenvedésinket-is egyaránt; mert te elened vétkeznek azok főképen; és elhiűzük, hogy a te ítélteidet nem kerülük-el, hanem az ő idejében meg-tapaştallják a' te méltó haragodat és büntetésedet: Őtst-d ki hát valaha igaz ítélőtű Istent a' te haragodat ő reájok, mint ilyen vakmerő és te hozzád meg-térni nem akaró ellenségre a' te Háza-dnak; borítsák-el őket a' te büntetésid, hogy azok elől el ne vohassák magokat, és a' te haragodnak búsulása vegye körül őket, hogy egyfelé-is el ne haladhasanak, a' kik a' kellemetes időben nem vöttek és meg-nem esmértek a' te kegyelmedet; hogy arról mind a' hívek, mind pediglen a' hitetlenek példát és tanúságot vegyenek; és lásfák-meg, hogy te vagy mindennek URa, ki látst-mindent és meg-is ítélst-igazán. Adgy győzedelmet végre URam és örömet a' te szegény és nyomorúlt népednek, melly a' fok üldözések miá el-epedett, e' világtól meg-vettetett és mindenektől el-hagyatott; mellyet egyedül a' te idvezítő kegyelmed vött és magasztalt-fel, az adott néki életet, ditsőséget, orzágot és örökséget a' fok szenvedések után: Mi-is szível és szájjal egyedül tégedet ditsértünk, és mindenek előtt meg-valljuk, hogy nagy a' mi Istentünk, és övé az ország, a' hatalom és a' ditsőség: nem áldozunk tenéked tulkokkal és egyéb

okta-

oktalan barmokkal; hanem a' mi okostísteletűnket mutattuk-bé áldozatul tenéked, szivünknek töredelmességét, benned vetett hitűnket és reménységűnket. Oh melly nagy örömelek lézen minden nyomorúltaknak és szegényeknek! a' kik meg-tagadván e' világot, egyedül tenéked szentelték magokat, és te hozzád ragaszkodnak; tégedet hittel, engedelmséggel és buzgósággal keresnek, mint ő javokat; ki által él az ő szívek, az Istennek esméretivel és szeretettel ugyan meg-éledvén és újúlván, mint valami friss étkekkel: mert tudgyák, hogy te a' szegényeket, kik lelkekben szegények, meg-hallgatsz; a' kik magoknak semmit nem tulajdonítanak, és magokat semminek tarttyák, és egyedül a' te kegyelmed által vannak a' miben vannak; és a' te foglyaidat, kik a' te nevednek vallásáért fogságokat viseltek, nem veted-meg, hanem azoknak lelkeket meg-sabadítod a' haláltól. Ditsérjék a' mi Istentűnket az eget, az Angyalok és a' boldogult lelkek; a' föld, és azon az Istennek népe; a' tenger, melly az Isten magva nélkül és örökségén kívül való Pogányoknak soka-ságok; és minden valami azokban vagyon, hegyek, halmok, élő-fák, és minden élő és mozgó állatok. Keljen-fel az Istennek minden teremtese, és a' válaştott szentekkel együtt serkennyen-fel az Istennek ditséreti-

M

re,

re, és Éolgáljon az Isten hiveinek javokra minden teremtetett állat; kiknek, mint övének, kedvéért ilyen nagy dolgokat tselekedett Isten, hogy Ézerelmes Éent Fiát emberi testben el-küldötte a' világra, és az Évangyéliomnak beÉéndével az egÉÉ világot meg-vígaÉtalt: mert az Isten meg-tarttya a' Siont az ö AnyaÉentegyházát, melly ama' mennyei Jérusálem, mellyet az idvezítő Krisztus fundált és épített; és melynek lakosi az Ábrahámnak hitbéli meradéki és fiai, kiknek városok vagyon ama' Kristust valló és hívő Éép Gyülekezetek, mellyben laknak Éép békeségben és egymáshoz való Éent Ézeretben, és azt örökségül birják, mint Istennek fiai és a' mennyei ajándékoknak forrosi. Adgyad URam, hogy a' te hü Éolgaidnak maradéki, kik lélek Éerint Ábrahámától, Isáktól és Jákóbtól Éarmaztanak, és az Apostoloknak tudományokat vallották, és a' Mártiromoknak hiteket és állhatatosságokat követték, az AnyaÉentegyházban meg-gyökerezzenek és meg-gyarapodgyanak; és a' kik Ézeretik a' te nevedet, lakozanak abban, éljenek abban igaz hittel, jó lelki-esmérettel, és ama' jóvendő mennyei hazának jó reménységével; hogy a' kik így élnek, e' világnak puÉtáiból Istennek paradicsomát tsináljanak, és mindenek azoknak, kik így az Istent Ézeretik, örök javokra Éolgáljanak: Ámen.

Siefs ments-meg Uram Isten:

URam Isten, mivelhogy a' nyomorúságban tétetett hiveket az ö gonofságból egyedül te Éabadíthatod-meg mint erős, és meg-is akarod Éabadítani mint könyörtölő Isten; minthogy most igen reánk áradott és ugyan környül fogott bennünket a' veÉedelem, kérünk minden erőnköl tégedet, siefs jöjj-el a' mi segítségünkre és Éabadítá-funkra; mert erőtelenlégünk miá a' kísérteteknek tengere Éintén el-borít bennünket. A' kegyességnék és minden jónak ellenfégi keresik a' mi lelkünket, hogy azt a' gonofsá-ra magok után el-térítsék, és a' veÉedelembé bé-ejtsék; de te URam fenýítsed-meg őket, hogy az ö gonofságokat hadgyak-el; és a' kik minket vakmerőképen meg akarnak ejteni, ez ö igyekezetek fordúljon az ö gyalázattýokra, midön őket az ö gonofsá úttyokban Isteni erőddel meg-fedded és meg-gátolod. Szégyen-vallással térítsd hátra őket, és az ö gonofsá igyekezetekért fizets gyalázzattal mind azoknak, a' kik a' te hivedet hazug és hízkelöd beÉédekkel akarják el-hitetni, ezt kiáltván Éemtelenül, hogy jól vagyon azoknak dolgok, a' kik töled el-rávoznak: mert tudgyuk mi azt, hogy a' tégedet kereső hiveknek vagyon állandó örö-mök, a' kik tsak te benned és a' te Éent munkáidban örvendeznek. Adgyad hát URam,

hogy a' te jó-téteményidnek ditséretes emlekezete föntelen legyen; a' mi éánkban; tégedet magasztaljunk, minden dolgainkat a' te ditsőségedre intézzük és rendeljük, és te töled várjunk egyedül mint mi idévezítő Istenünkől vigasztalást; mert a' minnen lelünk-ésméreti bizonyyságot tézen nekünk arról, hogy mi magunkban fegények és nyomorúttak vagyunk; semmi jót magunkban nem tapasztalunk, hanem csak testi gyarlóságokat, melyek a' lelünkkel-is épen elnyomják és fojtyák: de te Ur Isten, mi fegedelmünk és idvességünk, ki mi felölünk jó gondolatokat gondoltál még előre, minkeleltte a' testnek után épen el-tévelyednénk és el-veznénk, előzz-meg hamar a' te kegyelmeddel; mert a' mi erőnk föntén elfogyatkozik: Siesz azért mi hozzánk el-jöni; mert egyedül nálad nélkül fűkölködik a' mi lelünk: Ámen.

LXXI. SOLTÁR.

Te benned bírom én Istenem:

Mi reménységünknek Istene, noha mi a' mi erőtelenségünk miá, mikor nagy nyomorúságokat szenvedünk, úgy gondolkozunk felőled, mintha ugyan el-hagytál volna bennünket; de meg-gondoljuk ísmétlen, hogy olly nyilván vagy on a' mi hitünk-nél, és úgy belé nyomódott a' mi szívünk-be a' te mi hozzánk való jó kedved, hogy nekünk

nekünk minden állapotunkban elég okunk vagy on arra, hogy te benned bízzunk: és noha a' mi ellenfégünk el-akarja azt velünk hitetni, hogy hijába tisztelünk tégedet és hijába várjuk a' te fegedelmedet; de mi nem felünk, hogy a' te utánnad való várakozásban soha-is meg-fégyenülünk. Nintsen ugyan nekünk semmi érdemünk a' te jó-téteményidre; mert minden mi igaságunk te előtted olyan, mint a' havi vérben megferteztetett ruha: és noha nem akarunk perbe szállani veled; de még-is az igaságot óhajtyuk és forgattyuk, mely a' te igaságod, és amaz idévezítő Krisztusnak a' mi Urunknak igasága; mely fíerint kérünk, jöjj segítségünkre és ments-meg minket mind büneinktől, mind ellenféginktől: mivel pedig igen mefész vetett minket a' mi bűnünk te töled, te magad előzz-meg kérünk bennünket, és hajtsad hozzánk a' te füleidet az égből, és így közelítvén hozzánk halgass-meg és segélj-meg. Légy nekünk közik-lánk és erős várunk, melyhez bátorságoson folyamodhassunk; mely a' mi lelkeinknek te benned való bátorságos meg-nyugovások és tsendességek arról, hogy minden mi kísérteteinkben te minket bizonyoson megtartasz: Éabadíts-meg minket a' gonosz Emberek kezéből, a' ki erőszakoson veti kezét a' te Eklésiádra, hogy azt hatalma alá vessé,

a' ki a' mi lelkeinket éhfégre akarja hozni, olly tudománt parantsolván bévenni, melyben nem élet, hanem halál vagyon; és halálra kergeti azokat, a' kik a te szent igédtől el-nem akarnak távozni. Te vóltál URam a' te Anyaszentegyházadnak várása és jó reménysége az ő gyermekfégetől fogva: mert nem várt az eleitől fogva semmi földi orfágot, sem várost; hanem egyedül az ő Krisztusának el-jövetelét és orfágát, hogy az alá vessen mindeneket: Minekutánna pedig az Eklésia mintegy az ő annyának méhéből kijött e' világra, és elérkezett az új Testámen-tomi tellyes idő; nem akart senkiről, hanem csak te rólad neveztetni; nem prédikáltattott abban a' Krisztuson kívül senki; nem mozgott és nem elevenített abban az igaságra vezérő Szent Lelken kívül senki; és a' hiveknek fájok egyedül az ő idvezítő Isteneknek ditséretivel tölt-bé. De óh tsudálatoson minket igazgató Isten! a' te hívő feregdednek mintegy megvénült és megerőtelenedett állapattya-is esik, mikoron az Eklésiától fokban el-éakadnak, fókaknak szertetek meg-hül, a' kónkoly a' te gabonádban igen el-hatalmazik; ne hadd-el, kértünk, akkor-is a' te Házadat; ne vessd-el azt, mint egy törött házfantalán edényt; és ne hadd el-tapodtatni azt a' Fene Vadnak: hanem élezzéd annak gyenge hitit Szent Lelkeden,

del, és a' benned való hitre és szertetre újjolag gerjezd-fel. Káromolják URam a' te hivedet az ő ellenfégi, hogy te el-hagytad őket, és azért könnyen erőt vehetni rajtok, mert nintsen ki meg-ébadítsa őket: azért kelj-fel, és ne távozzál mézse őtőlök; mert te a' te népednek közel való és nem mézse való Isten vagy, azért a' te ígéréted szerint jöjj-el a' tiéidnek segítségekre: bünösök vagyunk URam; de te nem nézed a' bünt, hanem az ügyet; nem néz mézse minket a' mi bünös személyünkbe, hanem a' te szent igaságodat és ditsőségedet forgatod, és a' te frígyes népedet soha el-nem hagyod. Szégyenítsd-meg URam a' te hivedinek ellenfégit, és fogyatkoztasd-meg ellenünk való éandékokban, hogy ne árthassanak a' te Házadnak, mellynek el-vezetésére igyekeztenek; sőt add őket éidalomra és gyalázatra, hogy mindenektől nevetteszenek, tsúfoltassanak, hogy meg-se merjék magokat mutatni; tsúfold-meg URam őket az égből, legyenek útálatosok a' hivek előtt e' földön, és gyötretteszenek a' magok lelkek ésméretinek vádgyoktól-is belől, a' kik illy gonoszúl támadtanak az igaság ellen és tsúlakodtanak a' hivek ellen. Adgyad URam, hogy mi éüntelen te benned reménljünk akkor-is, mikor a' mi ellenfégink úgy ítélnék, hogy elhagyattunk te töled, és békefégesen mindene-

ket el-Énvedgyünk a' te Ébadításodnak
Órájáig ; és a' mi Éánk beÉállje a' te igasfá-
godat, mellyet ajándékoztál a Krisztusban az
AnyáÉentegyháznak, és hogy te igazán ad-
tál népet és országót a' te Krisztusodnak, mint
ki tenéked tökéletesen eleget tött ; igazán
botsátod-meg bűnöket, a' kik azokat tené-
ked meg-vallják ; és igazán bünteted-meg
mind azokat, kik te töled el-Éakadnak. Mi
jó Istenünk, te tanítotál minket gyermek-
ségünköl fogva ; nem emberi tudományon
kapdostunk, hanem a' te Éent igéden : te
adtad nekünk az igasfágnak a' hamisfágtól
való meg-külömböztetésnek ajándékát, és
hogy el-hagyván a' hamisfágot hinnénk az
igasfágnak ; és noha sok kisérteteket Éen-
vedtünk, de ugyan nem Éüntünk megval-
lani a' te tsuda dolgaidat, mellyeket velünk
tselekedtél : ne hadd-el hát URam a' te Há-
zadat, ha Éintén sok kisértetei miatt meg-
hanyatlani, és mintegy vénség miatt meg-
erötlenedni láttatik-is : tartsd-meg abban a'
háborgatók között-is az igaz hitet és tudo-
mányt, és annak vallóit ; hogy mi te hived
hirdesük a' te karodnak meg-tartó erejét,
és nem a' mi magunk erejében dítseked-
gyünk ; a' te hatalmadat pedig beÉálljuk a'
következendő nemzetségnek-is. Felmaga-
faltatott URam a' te igasfágod, mellyel a' te
Fiadban a' Krisztusban fiúságnak jussát adtad
a' hi-

a' hiveknek ; mert az az égig ér, és e' világ-
ra-is ki-hatott Ééllyel : nintsen Isten olyan
mint te, semmi bálvány Isten e' nagy dol-
gokat nem tselekedhette ; mert te a' te Fia-
dat testben el-küldötted e' világra, az ő tes-
tében e' világ bűnét kárhóztattad, őtet a'
Éenvedésekre és halálra borsátottad, és ís-
mét hatalmason fel-támasztottad. Sok nyo-
morúságokat kóftoltattál-meg velünk-is hi-
veiddel ; de mint jó Istenünk ísmét meg-
elevenítettél, élettél meg-ajándékoztál, sőt
mint egy halálból az életre hoztál ; a' föld-
nek mélységéből-is fel-húztál bennünket,
mikor a' hamisfágnak tudományától el-Éa-
kaÉtottál, és a' te igaz igédet adtad Éövét-
nekül a' mi lábainknak ; és a' mi sok hábo-
rúink után, mellyek által ugyan le-nyomat-
tattunk vala, ísmét megfokasítád a' mi nagy-
ságunkat, hozzánk fordúltál, és lelki 's testi
állandó békefiséggel megáldottál. Mind eze-
kért Ur Isten mi-is tisztelünk tégedet, ének-
lő ÉerÉámokkal, a' mi kegyesfégyünknek il-
lendó és rendes munkáival, a' rajtunk eső
gonoszoknak békefiségesen való türéséggel,
a' te igasfágod Éerint meg-vallván és hirdet-
vén a' te velünk kötött Éövetségedet és
Éent ígéretidét ; éneklünk tenéked hege-
düvel, minden Éent mesterfiséggel, elmével,
igyekezettel, a' Éenteknek együtt velünk
meg-egyzésekkel és rendes öÉve-zengések-

kel ditsértünk tégedet, kit az Izrael-is meg-
 fentel, és a' ki a' te Izraelede-is meg-fen-
 teled. A' mi ajakaink minden félelem nél-
 kül nyilván zengedeznek már tenéked, és
 a' mi lelkünk-is hasonlóképen, a' mellyet
 meg-váltottál, nem lévén senki a' ki a' mi Is-
 teni tiszteletünket meg-gátolja; a' mi nyel-
 vünk-is szüntelen hirdeti értelmes szókkal
 a' te igaságodat, midőn így meg-fégyení-
 tedted a te Anyafentegyházadnak gonosz-
 akaróit. URam engedgyed, hogy minden
 te hived ezeket beállíthassék, és ditsőíthet-
 sék a' te nagyságodat, és ennyi fámaltan jó-
 téteményidért haládatossággban foglalhassák
 magokat mind amaz utolsó napiglan: Ámē.

LXXII. S O L T Á R.

URam a' te ítéletedet adgyad a' Királyn:

O Hemberi nemzetségen könyörülő fent
 Isten! ki az emberhez való szereteted-
 ből a' te ítéletedet adtad a' Király Krisztus
 Jézusnak, ki mind Király, mind a' nagy Ki-
 rálynak Fia; hogy ő el-jövé a' büns test-
 nek hasonlatosságában, a' bünt kárhoztatná
 az ő testében, és meg-ítélné a' világnak Fe-
 jedelmét a' Sátánt, hogy ne uralkodhatna
 tovább; adtad néki a' te igaságodat-is, ama'
 meg-igazításnak ajándékát, mellyel a' vála-
 zott fenteknek lelkeket meg-tisztította a'
 gonosz lelki-ésmérettől, testeket megmofog-
 gatta tiszta vízzel, fel-fabadította őket a'
 szol-

szolgálat alól, szabadságot adott a' te hozzád
 való menetelre és a' te lelki országodban va-
 ló lakásra. Oh melly fentül igazgattya ő
 ez lelki országot! melly igen igazságoson íté-
 li az Istennek frigyes népét a' választott hi-
 veket! és mint hűféges Közbenjáró óltal-
 mazza és forgattya ügyöket, az ő maga igaz-
 ságát adván önékiek, hogy bé-ne essenek a'
 veszedelemnek vermébe: ő védi-fel gond-
 gyát a' te fégyenyidnek, kik az igazságot éhe-
 zik és szomjuhozzák, és a' magok igazságát
 egészen meg-tagadgyák, és a' magok erejek-
 hez nem bíznak, hatalmason ki-ragadgya
 ezeket ama' tsalárdsággal járó nyomorgató-
 nak szájából. Oh melly nagy jót küldél U-
 ram Isten a' világra a' te népednek a' hozzás
 várakozás után! mikor el-jöve a' tellyes idő,
 mellyben e' világnak minden fejeleteit, és
 még a' leg-terméketlenebb rézeit-is be-töl-
 téd boldogsággal; midőn mind hegyek,
 mind halmok békefességgel, és a' te Krisztusod-
 ban való igazsággal gyümölszöztének, és el-
 töltötték a te népedet; midőn önékiek fész-
 gyülekezettek, és jó rend-tartást engedél,
 Fejedelmeket azon kívül tútorúl adtál, kik
 által ellenfégek ellen-is a' te hivednek fere-
 gét óltalmaztad. Ez te jó-téteményidet és
 ítéletidet látván, szaporodnak a' hivedek, kik
 tégedet félnek; és ez ilyen istenfélők el-
 nem fogynak soha, míg e' világ az ő rendi-

ben fenn tart, és a' Nap és Hóld léének, és míg e' jelen-való élet a' jövőendő örök életre által változik : mert le-áll a' te mennyei áldásod űintelen, és harmatozik a' te esöd, és leáll a' te meg-öntözö záporod a' ka'fáltt mezöre, hogy az meg-űjúljon és ísmét termékennyelvényen, és azt a' kísérteteknek hévsége tellyességgel el-ne kárazza : mert a' te Szent Lelkednek a' mi lelkeinkbe bé-állása, újabb újabb ajándékival nem űnik abban munkálódni. Ki-terjesztéd URam a' te Fiadnak a' Krisztusnak országát mindenfelé az Apostolok és Apostoli tanítók által, nem tsak a' te régen vála'ított Izraelnek földén és határan, hanem azonkívül-is mindenfelé az Évangéliomnak hatalmason való prédikáltatásával, és a' kik az előtt az ő országlását és zemélyét nem vezik vala, már most a' földnek porát nyalják ő előtt, meghajtyák magokat, és imádgják őtet mint Királyokat : söt magok-is a' Pogányoknak Királyai nagy engedelemmel bé-mutattyák néki az ő ajándékaikat ; mert hittének fokban ő benne, vallották nevét, és az ő hiteknek 'fengejét a' bővebb aratásnak jó reménsége alatt mintegy zálagúl bé-hozták. Bóldog nép, Uram Isten, valaki e' lelki országban e' Király alatt lakik ! bóldogok az Anya'fentegyháznak minden tagjai ! mert noha a' hivek szegényeknek és űükölködőknek láttatnak-

nak-is e' világon, és e' világ fiaitól üldözéseket szenvednek, ellenben pedig az ördög or'zága hatalmason virágzik ; de fel-kiáltanak Istenhez, és ottan kegyelmet találnak : mert el-jö, és meg-tarttya az ő életeket, és a' tsalárd kegyetlennek kezéből ki-ragadgya az ő lelkeket ; mert drága az ő vérek az ő femei előtt. Oh minden irgalmassággal gazdag Isten ! láttuk mi azt a' mi űvünknek örömevel, hogyha meg-űjtol'is bennünket és meg-fanyargat' ; de a' mi rövid szenvedésünk helyében örök jóval fizet', nyavalyánkból fel-véke' és meg-gyógyita', szomorúságinkban meg-vigasztal', söt a' te tárházadnak bőféges javaiból ugyan meg-gazdagita' : meg-e'ük ugyan az URam a' te bölts ítéletedből, hogy gabonakévék léének a' földön, és el-húllanak némellyek a' hivek közül, és a' fokféle kísértetektől le-nyomatnak a' hegyeknek tetejeken ; de annál di-tsőfégesebben és fámosabban fognak megtérni és bé-jöni mások helyettek az Anya'fentegyház kebelébe, és annál inkább virágoznak, mint a' földnek füve ; mert ki-futnak fokban ama' Babilonból a' lakosok, és meg-vála'ítván magokat a' hitetlenektől, nyilván ki-mutattyák az ő lelki ajándékokat, a' űzeretbéli buzgóságot, az igaz tudomány-nak világát, és az ő békeféges türeseknek jó gyümöltseit. Uram Isten, így mind örökre

minékünk pedig ellenbē tsak ſzenvedés dol-
gunk, mintha ugyan hijába hittünk volna
Iſtenben, és hijába munkálódunk és ſzen-
vedtünk volna annyit az Iſten országáért.
De mi ugyan tsak a te igazságodhoz raga-
zkodunk Iſten, és azok mellől a' kiknek te
Élőtől, és a' te kedves emberidőtől kiket
te ſzived ſzerint ſzeretél, el nem állunk, a'
benned bízónak ſeregét el-nem hadgyuk,
és lelkünk-eſmérleti ellen a' gonofoknak
gyülekezetekhez el nem ſzakadunk: sőt-in-
kább a' mi kételkedő gondolatinknak és há-
borgó elménknek meg-tſendesítésére bé-
megyünk a' te ſzentséges helyedbe, a' te
Prófétáidnak irásikba belé tekintünk, mel-
lyek meg-tartattanak ſámunkra mind ed-
dig az Ekléſiában; és ott meg-tanúljuk mind
a' te lelki országodnak állapottyát, mind a'
hivekét, mellybe őket helyheztetted bölts
tanátsod ſzerint e' világon; mind pedig a'
gonof hitetleneknek végeket, meddig bo-
tsátod elő azokat. Oh Ur Iſten, láttyuk-is
mi azt, hogy az iſtenteleneknek virágzó ál-
lapottyok tsak olyan, mint a' fővenyen
építetett ház! nem állandó nékiek ſemmi
bőidogságok, és őket a' te ítéleted hirtelen
meg-ragadgya, és az ő földi nagy állapot-
tyokból nyakra före le-veti; tenéked pedig
a' te hivedre nagy gondod vagy, és ſor-
galmatosan vigyázſz azokra, és jutalmat

téſz

téſz-el nékik mintegy kintſet jövendőre,
mellyetők bizonyosan várhatnak te töled:
mert mi noha mi magunkban igen értetle-
nek vagyunk, és nem tudgyuk a' mi magunk
javára való dolgokat meg-eſmérni, sőt mint
a' tanúlatlan barom viſſza-rugódunk a' te
ſzent tanításod ellen; de ugyan tsak a' felől
nem hagyſz-el bennünket, hanem inkább ſe-
gíteſz, és te tartod a' mi job-keziünket, hogy
te veled maradjunk, és az egyſet tétetett
fundámentom mellől, melly a' Jéſus Kriſtus,
el ne álljunk, és más Évangyéliomot ne ke-
reſtünk; erre pedig a' te igéd és a' te Szent
Lelked vezérelnek minket az egyenes öſvé-
nyen, mind addig, míg végre a' ditsőségbe
bő-fogadſz bennünket. Ur Iſten, nintſen
ſenki, a' ki mi rézünkre légyen az égben;
mert a' bűnért mindenek minékünk ellen-
ſéginkké lőttének; nintſen a' földön-is mi-
nénkünk ſenki, kiben meg-nyughatunk és
bizodal munkat vethetſük, mellyeknek meg-
gondolása miatt úgy el-ſomorodunk, hogy
mind lelkünk 's mind teſtünk el-fáradott
miatta: de te vígáſtaltál-meg bennünket
a' te velünk kötött ſövétségednek ereje ál-
tal, és meg-biztattad ſívünket, hogy te
vagy a' mi lelkünknek bő-fogadó köſzöklája,
ki a' te Házaat a' Köſzöklán épitedted, mel-
lyen ſenki erőt nem vehet: te Iſten vagy,
nem valami el-múlándó, hanem örökké

meg-

meg-maradandó javunk; te vagy a' mi ré-
 fűnk és örökségünk, és mind lelkünknek 's
 mind testünknek meg-mentelője; te elégí-
 tet meg bennünket; te vezet-fel a' porból
 az utolsó napon a' mi testeinket, és lelkeink-
 kel egyesítvén bé-vezed a' ditsőségbe. Oh
 URam, melly igen különböz hát a' hitet-
 leneknek dolgok a' hiveknek állapattyo-
 któl! mert a' hitetleneknek nintsen te ben-
 ned semmi részek; el-veznek a' kik a' te
 útdától el-távoznak, mivel olyan úton jár-
 nak, melly a' vezedelemre vezet, nem az
 életre; ki-vágod mind azokat, valakik töled
 el-hajolnak, és más istenek után paráznál-
 kodnak; mert az ő Ézereteket egészen né-
 ked nem adgyák, hanem a' bálványok után
 vetemednek. Oh melly jó az Isten az Iz-
 raelnek, azoknak a' kik tisztá évivék! mert
 bizony el-jő az UR itélni eleveneket és hól-
 takat; mindeneknek pedig meg-kell állani
 az ő ítélő Éeki előtt: felelem nélkül járúl-
 nak te hozzád, a' kik az ő évivéket tenéked
 tisztán meg-tartották; mert tudgyák, hogy
 bizonyosan egyedül Isten az ő javok és az ő
 részek. Adgyad azért Ur Isten, hogy mi
 te hiveid egyedül te benned reménljünk, és
 hirdessük mindennek a' te tselekedetidet;
 mert minden jó te töled származik; te álta-
 lad vagyunk a' mik vagyunk; a' mi jó mi
 bennünk találattik, az-is te munkád; tége-
 det

det illet minden ditsőség a' Sion leányának
 kapuiban: Ámen.

LXXIV. SOLTÁR.

Miért vezet minket így el Ur Isten:

MI Urunk és mi Istenünk, valóban igaz
 bé-menni a' mennyeknek országába, és hogy
 sok változása esik addig az Eklésiának, míg az
 meg-léhen hogy abba bé-jöjjenek minden
 nemzetségek; úgyannyira, hogy a' Éentek-
 nek lelkek tsudálkozásal fel-kiált a' sok in-
 ségből, nem látván semmi vígáztalását, és
 ezt mondgya: miért vetettél-el Isten ben-
 nünket mindenestől fogva? miért nem adt
 jót látnunk, és miért nem éreztetted velünk
 tapasztalhatóképen hozzánk való jó kedved-
 vednek jeleit? mert sok ideje már, hogy a'
 gonosz Fene Vad pusztította a' te öröklé-
 det. Ne füstölögjön a' te haragod ilyen
 sokáig a' te meződnek juhái ellen; hanem
 emlékezzél-meg az AnyaÉentegyházzról,
 mellyet tulajdon örökségül egy Éer magad-
 nak választottál: ne mozdítsd-ki a' te lelki
 Sionodból a' te tiszteletedet, és a' te arany
 gyertya-tartódat a' te Templomodból; mert
 te azt választottad magad lakó helyének,
 hogy abban mint nagy Király a' te fényes-
 ségedet és gazdagságodat mutogatnád. Uram
 emeld-fel a' te lábaidat, jöj-el és tekintsd-
 meg azokat a' pusztulásokat, mellyeket mí-
 velt

velt az ellenség a' te ſzent helyeden, a' vá-
lasztott ſzenteknek gyülekezetekben, kik az
Ekléfiát az ő útálatos bálványozásokkal így
meg-feresztették; mert az igazságnak ellen-
ſége a' te Házaiba bé-röttek az ő jeleket je-
lül a' te bozſúságodra: mert az ő Sákra-
mentomokat tötték a' te töled ſzeresztetett
ſzent Sákramentomok helyébe; az ő tsalárd
tsudaíd-tételeket hirdették a' te nagy Iſteni
tsudaíd helyett; és a' te ellenséged ült ítélő
ſzéke a' mi fejünk a' Jéſus Kriſtus képében;
és a' te rendelésidet a' te ſzent Házaiban
úgy el-fordították és el-rontották, mint mi-
kor ember az erdőnek fűrű fáját le-vágja a'
fejſzével. Oh melly fokképen meg-rontot-
ták a' te Házaiknak ſép faragott köveit, az
Apoſtoloiktól fel-állatott jó rendet, mellyet
a' ſép együgyűségben gyakorol vala az új
Teſtamentumi Ekléſia! mert bé-hozták az-
ra a' magok találmányait, végezéſit, ki-adott
parantsolatit, fenyegető ki-átkozáſit, mel-
lyekkel mint valami vas pörölyökkel el-ron-
tották az Apoſtoloznak építéſit; sőt meg-é-
gették tüzzel mind a' hiveknek templomai-
kat ſok helyeken, 's mind pedig a' tégedet
igazán valló hiveket, és kiváltképen a' jám-
bor tanítókat tüzre ítéltek és meg-égették.
De mind ennyi keſerves ſzenvedések kö-
zött-is leg-nehezebb az a' te hivednek, óh
mi Urunk Iſtenünk! hogy nem látnak vá-
ga-

gaſtaláſt, és hogy a' te neved illy ſzabado-
ſon káromoltatik a' hitetlenektől: Nem
láttuk a' mi jeleinket, mellyekkel régen
ékesítetted a' te népedet, a' te tsuda-téte-
lidet és az ajándékokat, mellyeket adtál volt
az Ekléſiában: a' te igaz tudományodnak
vallását, az értelemnek ajándékát és a' ſzent
életet nem láttuk; mert el-fogyott az iſt-
enfélő, nintſen Próféta, és a' te Prófétaid
helyén ſok helyeken a' hamis Próféta az
prédikálják, a' mit a' magok elméjük talált,
és nem a' te ſzent ſzav tanított: nintſen, a'
ki az időnek réſeit és határait meg-tudgya
jelenteni, meddig tart ez te látogatásodnak
ideje. Tudgyunk azt URam bizonyoson,
hogy nem engedí azt a' te igazságod, hogy
örökké ſzidalmazzon tégedet az ellenség; és
noha mind ezeket meg-érdemlették-is a' mi
büneink, mindazáltal gondod vagyon a' te
ditsőfégedre, és mind örökké nem engeded,
hogy bozſúsággal illeſse az iſtentelen a' te
nevedet; sőt ki-nyújtod még a' te ſegítő
job-kezedet a' te kebeledből a' te népednek
meg-ſzabadítására, mellyet egy ideig meg-
vontál vala tőle. Te hozzád folyamodók
nagy bizodalommal a' te frígyes néped; mert
te vagy az Anyaſzentegyháznak Királya e-
leitől fogva, és ſoha az-is más Fejet rajtad
kívül eſmérni nem akart: te töttél nagy ſza-
badításokat a' földnek közepette, és ſenki
ſen-

tenéked ellened nem állott és mindeneknél nyilván volt a' te erőd; te válahtottad két-felé a' te néped kedvéért a' tengert régen, és a' nagy csethalaknak fejeket meg-rontottad a' vizekben; oda ölted a' Királyt, a' nagy Fejedelmeket, és hatalmas Urakat a' veres tengerben: te hasítottad-meg a' köziklát, és adtál forrást és patakot az Eklésia háznára, midőn meg-nyitottad a' Fejedelmeknek könél-is keményebb élvéket, és mint kies folyó-vizzel ugyan meg-hivesítetted a' Zenteknek lelkeket: el-fáraztottál sok febes folyó-vizeket; mert le-állítottad, mint valami árvizet, sokszor a' Királyoknak és Országoknak fel-készült Zándékokat, hogy a' te Eklésiádnak semmit ne árthatnának. De, óh nagy Isten! mind ezek felett a' te Háznak meg-tartásában, nem csak e' nagy munkáidnak mutogatásával éltél, hogy azokkal el-rentenéd a' te ellenfégedet a' káromlástól; hanem olyan gond-vifelésednek munkái-is vannak, mellyekkel mind a' hiveknek s' mind a' hitetleneknek javokra használni akarék; és meg-mutatván hozzájuk mind jószágodat, mind hatalmadat, azokat-is a' pénitentzia-tartásra hívod, hogy ezekbe vegyék, hogy a' mint e' világnak, úgy az Eklésiának-is te vagy egyedül meg-tartó Isten. Te teremtetted Kezdetben egyedül, minden segítő társ nélkül a' nappalt es az éjféla-

éjfékát, és az estendőnek részeit te rendelted el-változhatatlanúl: hogy ne viselhetnél hát gondot az Anyafentegyházról magad egyedül? mert nem volt soha ilyen Istene, mint te, semmi nemzetnek, a' ki így jelentette volna ki az ő méltóságát és erejét, mint te a' te Eklésiádnak: mert annak adtad a' te igédet; ahoz küldöttél Profétákat, Angyalokat, sőt a' te tulajdon Fiadat a' Kristust; annak felelte Szent Lelket adtál az égből; magad birtad és igazgattad azt, és annak minden hívő tagjait; meg-itélted keménnyen annak ellenfégit sokszor, fel-forgattál érette és meg-változtattál nagy orkákat, és Zámptalan nagy dolgaiddal mutatad annak vígáztatására és meg-tartására erődöt és hatalmadat. Mostan-is azért Urá Isten tekints alá az égből, és lásd-meg, hogy az ellenfég Zidalmaz tégedet és hadakozik ellened, és a' bolond nép, melly az ő élvének kívánsága szerint jár, bozkontya a' te nevedet: látod, hogy a' te Eklésiád erőtelten magában, együgyü mint a' gerlicze, nintsen bátorsága, de vagyon te hozzád tökéletes igaz Szeretete; ne adgyad hát azt a' Fene-Vadnak prédára és el-éaggattatásra: a' te Zegényidnek lelkekről-is ne felejtkez-zél-el, a' kik Zsid és alázatos Zivüek, és a' magok erejekhez semmit nem bíznak, hanem egyedül óltalmat tsak te töled várnak. Tekints Uram Isten a' Zövetségre, mellyet

fel-bomolhatatlanúl kötöttél mi velünk; mert ugyan-is, hova lézen a' te kegyelem-ből tölt érvességednek ereje és a' te igéreted, hogy az igazak örökségül bírják e' földet, ha a' te hivednek így nem lehet meg-maradások e' földön? eléggé meg-próbáltad URam a' te ézentidnek hiteket, mint az aranyat a' tűzben, eléggé meg-törted őket a' fok ézenvedésekben; azért alkalmas időben légy már nékiek segítségül, vigasztald-meg őket, hogy ok-is ditsérjenek tégedet; ne légyen jó gyümölcs és jutalom nélkül az ő fok ézenvedések, és ne fogyatkozzék-meg az ő nagy reményegek. Uram Isten, a' te hivednek ügyök a' te ügyed; az ő gyalázat-tyok, a' te gyaláztatásod a' bolond gonosz embertől: mert nem azért gyűlölnék ok minket te hivedet, hogy mi bűnös emberek vagyunk, és tégedet mi Istenünket megbántottunk; hanem inkább, hogy az igazságot valljuk és tégedet a' te ént igéd érint tisztelünk. Kelj-fel azért URam azok ellen, a' kik te ellened fel-költenek, forgasd ügyedet; ne felejtse-d-el azoknak káromkodó éavokat, kiknek ellened való háborgások éüntelen nevelődik; tapodd-meg inkább ezeket a' te erődnök nagyságában, hogy kedvek ellen-is távoztassák-el a' gonoszt, és ne merjenek ártani a' te népednek: Keljfel URá, és uralkodjál a' te ellenfégidnek közepette: Á.

Ditsérünk téged Isten:

MI Urunk és mi Istenünk, nem lehet, hogy mi tenéked tellyes éivünk-ből vallást ne tegyünk arról, hogy te mi Istenünk-ké és ézerelmes Atyánk-ká lőttél a' Jé-fus Krisztusban, és hogy ezt a' te ézerelmes Fiadat mi hozzánk a' tellyes időben el-küldötted mind azzal az erővel és hatalommal, valami felőle meg-mondatott volt régen a' Mósestől és a' Próféta-tól; ki meg-látogatott minket a' magasságból, és lakozott mi közöttünk olly közel, hogy mi ötet hallgathattuk, láthattuk, és a' mi kezeinkkel-is tapasztalhattuk: Tiszteljük azért ötet, és az ő nevének illy közel voltát hirdettyük az ő tsuda dolgaiért; mert nem méltó vagyunk mi tölünk; mint vala régen a' mi Atyáink-tól, kik kívánták látni a' mellyeket mi lártunk, és hallani a' mellyeket mi hallottunk; de azokat sem nem láthatták, sem nem hallhatták: de a' te neved immár mi nálunk nem csak beéredben, hanem ugyan az ő valóságában vagyunk; mert az Apostolok hirdették a' te tsuda dolgaidat, mellyek minden teremtetállatnak erejét felyül mülják, a' váltságnak és meg-éentelesnek munkáját, és a' te beéredidet, mellyek örök életnek beéredí és Isteni beéredék, mellyek által az idvésségnek titkait ki-nyilatkoztatad. Örtülünk már mi Istenünk e' mi Urunknak e' vi-

lára a' testben el-jövetelin! de nagy és igen méltó örömtünk van azonis, hogy ő el-fog jöni másodszor e' világra nagy ditsőféggel, melyet-is fejeknek fel-emelésekkel várnak minden te hived; mert te tötted ötet itélő Biróvá eleveneken és holtakon, és arra rendeltél egy napot, mellyen ő igazán meg-ítélje e' földnek kerekiségét. Oh Ur Isten, melly igen meg-veztegetődött vala az Eklésiának állapottya, és minden emberek meg-veztegették vala az ő útokat, és az ő bűnökben ugyan meg-bűnhöttek vala, mikor ezt a' te Fiadat el-küldéd e' világra! de ő az ő sok tsuda-tételivel és hatalmas tanításival fel-serkenté az ő bűnökből a' te népedet; kín-zenvedéseivel és halálával eleget tön ő érettek; és halottaiból fel-támadván ki-küldé az ő Apostolit e' Écles világra, kik tanítának minden Nemzeteket az igafságra, kiknek prédikálásokkal, mintegy erős oázlopokon álló Házat és Országot emele magának; ő építé a' Kőszikán az Eklésiát, mellynek fundamentoma a' meg-mozdúlhatatlan igafság, és fejelet köve ő maga a' Kristus. Oh melly nagy hatalommal állá ő és meg-fenyíté az ő igéjével a' Pogányokat, kik az ő bálvány Isteneik után bolondoskodnak vala, és nem ama' valóságos jónak keresésére, hanem csak a' magok testi kívánságok után eredtek vala! meg-feddé a' gonosz Fariseusi embe-

embereket-is, kik csak az ő magok igafságokkal kérkednek vala, és magokat az Isten igafságának és minden jó rendnek ellene vetik vala; és mind ezeket a' pénitentziatartásra hívá, hogy az ő gonosz útokról Isténhez, az ő Krisztusához és a' benne való idvességhez fordulnának, keresnék az Istennek országát és annak igafságát, és a' magok igafságokban való bizodalomoknak éarvát tennék-le. Oh URam, melly igen bolond és vakmerő az ember, a ki a' maga igafságában bízik, és meg-keményedett nyakkal szemtelenül káromlást áll az Isten ellen és az ő válastott fentei ellen! és a' ki a' maga munkájától, vagy böltesséjétől, vagy valamely helynek más felett való szentségétől várja a' maga szentségét és minden lelki javát; holott az Atya Isten az ő Fiának adta egyedül az ítéletet, és ő ítélt igazán egyedül, önéki hajol-meg minden térd, és az ő ítélték előtt kell mindennek meg-állani; ő elvéti egy néptől az ő országát és ajándékot, és adgya azt másnak a' kinek akarja; ő vézenfel a' porból, és az igafságnak értelmét és az ő Szent Lelkét adgya, és minden ajándékkal és jó-téteményivel ugyan meg-ékesít. Meg-haragzol ugyan Ur Isten te a' bűnért, és azt még a' te szenteidben-is büntetetlen nem hagyhatod; de a' te haragodnak borát a' te hivedre olyan mértékben köszönöd,

a' mint az ő erőtlenségek azt el-viselheti; a' vakmerő gonoszokkal pedig a' te pohárodnak seprejét egészen meg-itatod. Ur Isten, tekints mi reánk hiveidre és vigasztalj-meg; hogy mi a' te be-éledben és hatalmadban bízván, hirdessük a' te jó-téteményidet, és éneket mondgyunk tenéked óh Jákóbnak Istene! nyisd-meg a' mi szánkat, és taníts-meg magad mit és mint kelljen éolanunk te előtted, és nyíls tágas ajtót a' te örök Évangyéliomodnak ki-hirdetésére; hogy annak hatalma által minden kevélyek, kik magokat ellened fel-emelik, meg-aláztassanak; az igazaknak pedig, kik tsak te benned vetik az ő reménységeket, nevededgyék az ő Istenekben való dítsekedések: Ámen:

LXXVI. SOLTÁR.

Esméretes az Ur Isten:

Méltósággal és nagysággal mindeneket felyül múlt Ur Isten, melly nagy drágalatos jónak tarttya az Anya-éntegyház a' te veled való egyességben és Éövétségben lenni! melly nagy örömmel érti az ő lelki állapotját-is, hogy ötet erre a' veled való Éövétségre méltóztattad! és melly igen Éoros kötelességének és tisztinek tarttya azt, hogy ő azért tenéked halálat adgyon! mert valósággal bé-tölt az, hogy esmértetik az Isten Júdában, és hogy nagy az ő neve az Izraelben; sőt e' világnak minden Nemzetségi értik

értik és látrják, hogy az Istennek nagy és méltóságos neve ki-jelentetett; és a' mit sem Móses, sem az ő Testámentomi fő Papok nem láttanak régen, ezek nyilván látrják, hogy Isten jelent-meg a' testben, mintegy templomban, és lakozott mi közöttünk, és minden kegyelmeit közlötte velünk. Oh melly nagy hatalommal jelent-meg az Eklésiában Isten az ő méltóságát! mert el-jöven az ő Éent Fia a' testben, el-töre és el-törle minden világi fegyvert és hadakozást; le-veté az Eklésia nyakáról a' fegyvert viselő Fejedelmeknek igájokat és birodalmokat, hogy azoknak nehéz parantsolattyoktól többé ne függene; és azok helyébe adá az Apostolokat, kiknek vitézéseknek fegyverek nem testi fegyver, és azokat az Évangyéliom be-élednek hatalmával ki-küldé a' Pogányok közzé e' világra félyel. Ki-tündöklék e' mi Urunknak a' Krisztusnak nagysága és hatalma a' prédálóknak hegyeiken; mert a' Pogányoknak országikbá, melyekben eddig ennéző fene vadak laktanak, ki-mutatá ő magát, és azokból nagy se-regeket gyűjte-bé az ő aklába az Anya-éntegyházba: mert az ő hatalmas be-éledtől és tsuda-tételitől meg-ijedtenek még az erős Éivü emberek-is, és a' fegyver-viselők el-aluttnak, meghódoltanak és alig találatott közölök valaki, a' ki a' Krisztusnak és az ő

Eklésiájának, ha tsak Éniből-is jóakaratot nem mutatott volna, annál inkább a' ki néki nyilván ártani kívánt volna; mert te URam rettenetes vagy, és fenki, valaki a' te Királyi Éked ellen fel-emeli magát, meg-nem állhat te előtted. Méltó azért Ur Isten, hogy a' kit te Urrá töttél az AnyaÉntegyházon, azt a' Krisztust féljék mindenek; ki a' mennyből jelentette-ki az ő ítéletit; és ki az ő Attyának jobbjára ülven, az örök Évangéliomot prédikáltatta mindenütt a' földnek lakosinak; és így a' föld meg-rettent, és hallgatott: mert a' Krisztus országának ellenfégi látván az ő fok ítéleteit e' földön, megijedtenek, és az Eklésia ellen való minden kézületeket le-téven, Istennek ditsőféget tulajdonítottanak, és a' híveknek békeféget engedtenek, és a' földnek minden nyomorúlti az ő nyomorúságok alól fel-Ébadúltanak és meg-vígáztattattanak. Nagy a' mi Urunk Istenünk és hatalmas, ki azt tselekezi, hogy az emberek, a' kik mintegy heves buzgósággal tufakodtanak az AnyaÉntegyház ellen, és annak ditsőféges feje a' Krisztus ellen, végre ötet kezdgyék tisztelni, és ezt mondani: el-jött az Isten haragjának nagy napja, és kitsoda állhat-meg? Uram Isten, adgy a'te híveid feregének olly elmét, hogy látván ök a' te ítéletidnek a' te ellenfégiden való gyakorlásit, mikor te a' te forró harag-

god-

godnak maradékját reájok ki-öntöd, azok magokat meg-gondolván tenéked tegyenek fogadásokat, hogy ök egyedül tégedet és nem mást Éretnek, és háláadásal tsak tégedet tisztelnek; hogy ekképen tenéked, ki a' te ítéletidben illy rettenetes vagy, aján-dékokat vigyenek, és állítsák az ő testeiket tenéked élő Ént áldozatúl, és másokat-is te hozzád vezéreljenek az idővségnek vételére: URam kedvezz nekünk bűnös és gyarló hivednek; tartsd-meg és Éaporítsd a te lelki orzágot: hogy jöjjön-bé abba a' Pogányoknak tellyefségek, és így az egész Izrael meg-tartalsék. Uram Isten, igen illendő dolog, hogy te mi tölünk és mindenektől félelemmel tiszteltesél; mert te vagy, a' ki a' Fejedelmeknek lelkeket el-vézed, az ő fene indulattyokat meg-fenyíted, és a' te népedhez jóakarókká tézed; hogy ök-is kezdgyenek tégedet félni, és az Eklésiának, melyet ez előtt nyomorgattanak, legyenek jóakarói és tápláló-dajkái. Ámen.

LXXVII. SOLTÁR.

Az Istenhez az én Éómat:

HIveidnek imádságokat az ő keferves Éorongattásokba' kegyelmesen meghallgató Isten, melly nagy háláadásal tartoznak tenéked a' Ézenvedő hívek! mert az ő hoÉsas nyomorúságok nékiek az ő jóra oktató és tanító oskolájok; mert ezekbe jut-

tatták a' te igazságotat, hatalmadat és böltségedet az ő tellyes meg-vigasztaltatásokra : mi-is te hived, a' mi nyomorúságinknak és szorongattatásinknak napjaiban egyedül tégedet keresünk-meg a' mi alázatos imádságinkban, a' te befédedre figyelmeztünk, és onnan várunk vigasztalást még akkor-is, mikor a' mi lelkünk a' mi sok és nagy nyavalyáinknak semmi könnyebbülését nem érezvén, nem akar vigasztalást bévenni. Ur Isten, meg-efik az sokszor mi rajtunk, hogy mi réttegve említettük még a' mi Istenünket-is a' mi kisérteteinkben ; mert látjuk az Eklésiának igen siralmas állapotját, nem vehettük ezünkbe az Isten irgalmaságának jeleit, és az Istennek említése-is rettentésünkre vagyon a' nagyítéletek között; mert meg-háborította és ugyan el-ólvaította lelkünket a' mi nagy bűneinknek meg-gondolása, mellyekért igen méltán adattattunk a' mi ellenségink által való sanyargattatásra. A' nyomorúságoknak fetét éjtékájához oktatód URam a' mi felsemeinket ; mert azokat néha úgy meg-tartóztatod te magad a' mi meg-próbáltatásunkra, hogy az Évangéliomnak világosságára-is és a' jónak látására fel-ne nyithassuk azokat, meg-terheltevé mint valami nehéz álomtól a' tévelygő gondolatoktól ; sokszor pedig úgy körül fogatéz és meg-szorongattatéz bennünket,

ket, hogy még értelmünket-is ki-nem merjük feltünkben mondani. Mind ezek között-is URam még-is meg-emlekezünk a' régi napokról, és a' te jó-teteményidről, mellyeket a' te Anyafentegyházaddal ez előtt közlöttél, hogy azt sokszor meg-segítetted ~~É~~lkfégedben, és sok és nagy áldással ugyan el-töltötted ; és ezeket forgatván, megzabolázzuk a' mi elménknak kételkedő gondolatit, mintha minket elvetettél volna, és nem lennél soha többé jóakaró : mert tudjuk, hogy mi ugyan csak a te örökléged vagyunk, és hogy nem veted-el tőled a' kiket egyézer meg-váltottál, és hogy még a' te haragod-is nem akadályoztattya-meg soha a' te hozzánk való irgalmaságidat : mert valaminthogy a' magaságos Istennek job-keze, melly minket tart, és mellyel minden ő hozzáfolyamodókat magához kaptsol, meg-nem változhatik ; úgy semmi földi erő és hatalom a' mi hitünket meg-nem erőltetni, és az Isten befédét, melly a' mi bűnünkben vagyon, gyümöltstelenné nem teszi. URam Isten, nyilván lártuk mi azt, hogy a' te útaid nem olyanok mint az embereknek útok, és hogy a' te erőd az emberek erőtelenségében mutatódik-meg ; meg-emlekezünk a' te régi tselekedetidről és tsudolgaidról, és ezünkbe véssük azt, hogy te mindeneket képen és rendesen műveléz az ő idejében ; mert a'

te útad a' fentsejben vagyon, a' te fent tanátsod mindent az ő végére el-rendel, és bizonyosan véghez-is vízen az embereknek tanátsok és gondolattok felett: mert nintsen fenki olyan nagy erejű, mint az Isten, ki minden igazságnak és idvejségnek adója, és az ő régi ígéretnének be-teljesítésében és örök testamentomának végbevitelében fenki munkája nélkül nem élkölködik, hanem maga egyedül mindenre elégséges. Te vagy egyedül, a' ki nagy tsudákat tselekezel a' mint te akarod, és nem úgy a' mint az emberek gondolkodnak: te fogod-meg a' világ ravael okosait az ő tanátsokban; hogy meg-efmérjék, hogy tiéd az erő, hogy fenki is a' maga karjában ne ditsekedgyék: ki-jelentetted a' népeknek e' világon éllyel a' te győzhetetlen hatalmadat és mindenekkel bíró erődöt, kiket vagy tellyefséggel el-töröltél, vagy magad engedelmeire hódoltattál, és hogy néked hízelkedgyenek, arra kint-kerítettél: te szabadítád-meg a' te népedet régen a' te hatalmaddal Farahó kezéből; a' ki nem akarja vala, hogy az tenéked szolgál-na, és te néped lenne. Láttanak akkor a' vizek URam tégedet, és a' te nagy hatalmadnak engedtenek, meg-félemlittenek, hátra fordúltanak, és a' te válaftott népednek magokon által-utat engedtenek: meg-ándúltanak a' vizeknek mélyfégi, és félelm-

mel

mel engedtenek azok-is tenéked, hogy a' te népedet el-ne borítanak, azoknak kegyetlen kergetőjüket pedig bényelnék. Ki szám-láthatna-meg URam a' te rettentő tsudáidat, melyeket mind az égből mutogatél, mind a' földön gyakorlaél? melyekkel a' tiédet meg-vigasztalod és szabadítod; a' hitetleneket pedig iértőztató rettentésekkel meg-ijeztet, bünteted és veztet. Ezt hatalmason meg-mutattad URam régen a' te népednek az Izraelnek vezérlésében; kiket te hiveidnek nagy Páztorok, mint a' juhokat, úgy hordoztál; az ő élküfégekre és javokra valót minden ő munkájok nélkül ki-élgáltattad a' te hü élgaidnak Mósesnek és Aronnak kezek által; kiket nékiek mind tanítóúl, mind vezérül eleikbe állattál; kik is mint hü élgák mindeneket a' te parantsolatod és akaratod érint tselekedtenek a' te hatalmad és erőd által. Uram Isten, tselekedgyél ma-is kegyelmesen a' te Anya-ézentegyházaddal; hogy mikor a' ézenteknek ézorongattatások érkeznek, és az emberi segítség nálók meg-fogyatkozik, ne éssének kétségbe; hanem inkább ellenben tudgyákmeg azt, hogy éintén akkor vagyon közelebb a' te segedelmed: mert a' te tsudálatos böltsésséged érint akkor éoktál meg-segíteni bennünket, mikor az utolsó élküfégy meg-éorít, hogy mindenünnen ki-re-

N 6

kefélé

kefesse a' mi reménységünket ; hogy az emberben való bizodalomról el-éokjunk, és egyedül te hozzád hajtsuk veszedelembé forgó és szabadulást kívánó fejünket : Ámen.

LXXVIII. SOLTÁR.

Hallgass én népem az én Törvényemre :

OH Ur Isten, vajha mi, a' kiket a' te szövetségedre fel-vöttél és a' te szent be-
 fédedre méltóztatál, olly bódogok lehet-
 nénk, hogy a' te Törvényedre figyelmezh-
 etnénk, és a' te szának befédére engede-
 lemmei hajthatnók a' mi fűleinket! mert a'
 te, befédedből érti-meg a' nyavalyás bűnös
 ember azt az útát és módot, melly által az
 igazságot és örök életet meg-nyerhesse ma-
 gának: mert a' te Törvényed, melly az
 embernek az ő bé-töltése által életet ígér
 vala. minekutánna a' bűn e' világra bé-jött,
 bűnnek törvényévé vált; melly a' Krisztusig,
 ki a' váltságnak munkáját végbe vitte, nem
 egyebet munkálódott, hanem csak haragot,
 és az örök halálnak félelmét, mind addig,
 míg az idvezítő Krisztus igazságot hozott az
 övéinek e' fldre, és a' Törvény bé-töltésé-
 nek helyében hitet kívánt, hogy valaki ő
 benne hiszen el ne vesszen, hanem örök é-
 lete legyen. Oh melly bölts példa-be-fé-
 dek által nyitá-meg e' világra bé-jövén taní-
 tó mesterül az ő száját! hogy a' hitetlenek
 hallván azokat, ne értenék, hanem marad-

ná-

nának az ő hitetlenlégekben; a' hivek pedig
 azok által taníttatnának, és egyérszind
 vígáztatást vennének: melly nagy bőfeggel
 szőlja vala a' régi dolgokat, amaz el-rejtett
 titkokat, mint valami bő forrásnak vizét ki-
 töltvén, és megmagyarázván a' Prófétáknak
 a' Jéhus Krisztusról mintegy mesében való í-
 rásaikat. Meg-ígérté vala Ur Isten te azt
 még régen a' mi hitbéli Atyáinknak, Ábra-
 hámnak, Isáknak, Jákóbnak, kikkel kegye-
 lemnek szövetségét kötöttél vala, hogy te ő
 Istenek és Attyok lennél, és az ő magvoknak
 öutánnok; mellyeket mi-is hallottunk; mert
 az önékiek mondott beféd kézzől kézzre a-
 datott, és hozzánk-is el-jutott: De noha a'
 te régi nagyságos dolgaidat tudta a' te né-
 ped; mindazáltal azoknak értelmeket ki-
 vált képen a' te válaftott szenteid vötték
 ezekbe, azoknak lelkeknek löttének édesek
 és gyönyörűlégek a' te befédid és bölts
 meléid, mellyeket a' te Lelkedtől üres hitet-
 len emberek semmiképen meg-nem érthet-
 tenek. Méltó azért URam, hogy minden
 hivek, kik a' te kegyelmedből való el-vála-
 tásodat hiszik és annak örülnek, az ő mag-
 zattyaiknak és maradékiknak be-félljék a' te
 ditséretedet, a' te erődöt és minden tsuda
 dolgaidat, és azokat idején a' te szent félel-
 medre szoktassák és tanítsák; hogy tudgyák-
 meg, mivel tetézhetnek ökis Istennek; men-

N 7

nyá

nyí jótéteményeit közelötte az ő régi Elejikkel; mennyi és melly nagy veszedelmekből mentette-ki sokszor, hogy ök-is te hozzád térjenek és a' te tisztelkedre le-köfsék magokat; hogy foha a' te Törvényednek emlékezete és értelme, és a' te nagy jótéteményid és szent ígéretid ki-ne eszenek az ő elméjéből, hogy az ő tudatlanságokért büntetést ne vegyének tőled: mert az Isten-is nem tudja azt, sem esmérni nem akarja, a' ki ötet nem tudja és nem esmér. Oh melly nagy kár és veszedelem találta eleitől fogva azokat, a' kik az Isten jótéteményiről és ítéletiről meg-nem emlékeztek! Oh melly világos példa erre az Izraelnek kemény nyakú nemzete! mellyet Isten az ő szolgája a' Móses által meg-iratott, a' mi íntetésünkre, kikre ez utólsó idők jutottanak, hogy azoknak engedetlenségeket minden erőnkkel távoztatnók-el; kik Istennek hízelkedtenek, és az ő szájokkal és nyelvekkel csak hazudtának néki: mert valamikor jótéteményit vették, szereteket mutatták hozzája, dicsérték ötet szájokkal, és fogadták, hogy valamit parantsolánd, mindenedek meg-tselekednek; de szívek nem volt tökéletes ő hozzá. De mind ennyi háládatlanságai miatt-is nem vetetted-el, Oh kegyelmes Isten, ezt a' te választott népedet! hanem ha megharagudtál-is reájok, ísmét irgalmas orczáat mutattál hozzá-

hozzájok, és az ő engedetlenségek nem bontotta-el a' te szöverséges ígéretedet: mert a' Júda nemzetséget elválasztád, és ő köztök mind Templomot a' te tisztelteségedre, mind külső Királyi széket emelél, a' több Nemzetséget bőlts ítéletedből el-hagyván, hogy ez lenne példája a' Krisztusnak, kinek lelki országa fel-allítotték dicsőséggel az Eklésziában; mert ő vala amaz Júda nemzetéből való orszolán, amaz igaz Fő Pap és Király. Oh kegyelemnek Istene, adgyad, hogy mi ezekről voltaképe' gondolkozhasunk! munkálodgyál hitet és szeretetet Szent Lelked által mi bennünk; legelteffen bennünket amaz lelkeknek nagy Pásztorá, ki az ő életét le-tötte az ő juhaiért; tartsa és őrizze-meg az ő örökséget az Anyaszentegyházat, melly a' választott szenteknek Gyülekezete, melly fedegettetik amaz első igaz Ábelről fogva az utólsó igazig e' földön; tartsa, táplálja és vezérelje azokat az ő Lelkének tökéletessége szerint, és az ő kezeinek okossága szerint; hogy tiszteltesék Isten igazán általok, és Istennek tetőz tselekedeteket mind be-édekel, mind példájokkal mutathassák: Ámen.

LXXIX. SOLTÁR.

örökösbe URam Pogányok jöttek:

Méltó haragodban a' bűn ellen fel-forró Isten, ki mikor meg-indúl, még a' te örökösednek sem kedvez; mint régen tseleked-

lekedél, mikor a' te földedet és népedet, mellyet tulajdonúl magadnak válaztottál vala, a' pogány népeknek kezekbe adád, elfoglaltatád, és a' te szép örökségedet azoknak birodalmok alá vetéd; sőt a' te szent helyedet-is a' te Templomodat, a' tisztátalan Pogányok által meg-fergeztetni engedéd: így ma-is meg-engeded, hogy a' te Ekléfiád és országod, melly a' te válaztottidnak seregelt, és abban való szent gyülekezetek, imádságnak házai, a' jó tudományoknak veteményes-kertei, mellyek a' te szent tisztelatedre szenteltetnek vala, üldözteszenek, égetteszenek és el-pusztíttassanak a' hitetlenektől, és meg-fergezteszenek a' dögleletes tudományoknak erőszakos bé-hozzával. Tudod Uram Isten, hogy a' te szenteid és szolgaid úgy igyekeznek élni e' bűnös világon, hogy senkinek ne ártsanak, sőt mindenekkel tehetségek szent jól tegyenek; még-is gyűlöli őket és halálra kergeti e' világ, csak azért pedig, hogy ők a' hamisaknak útokat nem követik, sőt azoknak mind munkájokat károhoztatták; ezeket szörnyű haláloknak ne-mével megölik, és sokszor csak el-temettések sem engedtetik a' te szentelmesidnek, hanem azoknak testek el-vettetik az égi madaraknak és mezei vadaknak eledelkre. Oh melly sok helyeken ki-ontották a' te hivednek és szenteidnek véreket, mint a' bö vizet!

kiált-

kiált-fel a' barázdákról a' fok tégedet igazán valló ártatlanoknak vérek; és a' kik minde-
neknek háznokra igyekeztenek éltékben, nem találattott, ki az ö kín-látott testeket, mellyeket a' Szent Lélek meg-betsüllött és templomúl foglalt magának, el-temesse, hogy meg-nyugodgyanak a' földbe: sőt a' mi kevesesebb, azoknak-is kik a' te szolgaidhoz közelebb jártanak, és kikkel sok jól tettek éltékben, földalom és tsúfolás volt a' jó-tétel helyében jutalmok és bérek; mintha Isten-is, a' kiből annyira biztanak, el-hagytá volna őket. Igaz vagy Uram, és megvalljuk a' te ditsőségedre, hogy igazságosok ebbé-is a' te ítéletid; mert te a' bűn ellen termézet szent haragzó, és senkit nem büntetnél méltatlan: mi pedig igen terhesen vétkez-tünk ellened; de mégis te hozzád fordulunk, te hozzád ragaszkodunk a' kit meg-bántot-tunk, és kérünk, ne égi a' te haragod a' te hived ellen mind végig, hanem bocsásd meg bűnünket; mert azt megígérted mind azok-nak, valakik az ö bűnökről pénitentszát tartanak te előtted; mi-is bízunk, hogy bé-tel-lyesítéd rajtunk ez te ígértidet, mert te vagy a' Jehova, ki meg nem változol. Fordítsad inkább a' te haragodat a' Nemzetekre, kik tégedet a' te szent igéből meg-tanúlni és efmérni nem kívánnak, és akarmelly te-mettett állatban inkább bíznak, mint a' te ne-véd.

vedben; a' kiknél az igaz hitnek és éteretnek semmi helye nintsen, hanem az erőszak és lelki-eszméreten való uralkodás az ő munkájok egyedül. Uram Isten, nem tsak mi vétkeztünk e'lened, hanem még a' mi Atyáink-is, kiknek mind bűnök 's mind bűntetések mi reánk szállottanak mintegy örökfég, és azokat-is méltán büntetheted bennünk, mert mi-is hasonló bűnöket tselekedtünk: azért kérünk, fies kegyelmeddel, és idejénkorán előzzenek meg minket a' te irgalmaságid; mert másképen oda léfenn minden mi dolgunk, és le-nyomattatunk az alsó pokolig, ha fegedelmedet tovább halszod. Légy segítségvel néküink, mert te vagy a' mi szabadságunknak Istene; te benned bízunk, nem a' mi magunk erejében, sem érdemünkben, sem más énteknek éretttünk való érdemekben és elégségeken: Szabadíts meg hát a' te nevednek ditsőségért, mellyel te magadat Ábrahámnak és az ő magvának Istenének nevezted; légy kegyelmes a' mi bűneinknek, és törölje-el azokat, mintha nem-is löttenek volna, ama' drága váltságna'k arra és érdeme, a' te ént igédben néküink ki-jelentetett nagy ditsőleges munkáidért, a' mellyekről neveztetik a' te neved. Ne fenvedgyed, hogy a' mi Hittünknek ellenségi, a' kik köbül és fából faragott isteneket imádnak, minket tsúfol-

ván

ván kevélyen azt kérdgyék: Hol vagyon az ő Istenek? Jelentsd meg nékiek URam hatalmason magadat, mikor a' te ént szolgálidnak véreket, mellyeket ki-ontottanak, kikeressed az ő kebelekből; hogy tégedet ök-is esmérjenek meg és térjenek te hozzád. Jusfanak elődbe a' te nevedért való foglyoknak óhajtasok, és itéld meg igazságodban a' te igazságodnak ellenségeit; a' hiveknek pedig maradékkat vígáztald meg, hogy lássák a te karodnak nagyságát, hogy elégséges vagy megtartásfokra és megfabadításokra azoknak, kik a' halálra rendeltettek. A' mi fies barátinknak és éomfédinknak, kiknek soha nem vétettünk, még-is a' mi ellenséginkhez adták magokat ellenünk, fizes meg hétképen az ő fok fidalomkért; hogy a' te büntető kezéd alatt esmérjék meg az ő gonofságokat, és ellenünk el-töltött bosszantásokat bánnyák meg: minket pedig te népedet, mellyet drága árron vöttél népül és örökfégül magadnak, kik egy lélekkel vagyunk özeve foglaltatva egy lelki testté mindnyájan, kiknek maradandó várost és hazát készítettél, és a' te hozzád való szabados menetelre just engedté, mint a' te meződnek juhait, kiket a' kegyetlen farkasok régen faggatnak, segélj arra a' te jó Lelkeddel, hogy te rólad nagy bátorsággal vallást tehesünk örökké, hogy te a' te ént igéretidet való-

sággal

sággal bé-teljesítetted mi rajtunk, és nemzetsegről nemzetsegre hirdesztük a' te ditséretedet: Ámen.

LXXX. SOLTÁR.

Hallgasd-meg Izrael Páftora:

Izraelnek jó Páftora, mi Istenünk, ki a' te életedet kéz voltál le-tenni a' te juhaidért; ki drága árron és váltságon vötte-d-meg a' te válahtott fenteidet az ördögnek rabságából, és azokat meg-igazítottad, meg-fentelted és tulajdon öröklégeddé tötted; hallgasd-meg a' mi könyörgéseinket, melyeket a' te erődnek nagyságában, és a' te fent ígértidben bízván te elődbe ki-töl-tünk. Te ültél régen a' Kérubimok között ama' kézzel tsínaltatott ditsőféges Temp-lomban a' Kegyelem tábláján, annak je-lentésére és ábrázolására, hogy még el-jö-nél jövendőben és lakoznál az emberi testben, és meg-mutatnád láthatóképen magadat az Izrael nemzetének közepette; hogy annak Istene lennél, és a' te Anyafentegyházadat, melyet a' Kérubimok példáznak vala, meg-fentelnéd, és annak közepette lagnál. Je-lennyél-meg, kérünk, óh minden lelkeknek URA! nagy ditsőféggel a' te hivednek se-regében, melyet minden népből és nem-zetsegből fedegettél, mint régen meg-je-lentél és meg-feleltél a' fenteknek fentiből a' te töled tudakozó Szenteknek és Prófé-ták-

táknak; mutasd-meg a' te hatalmasságodat, hogy szabadúljunk-meg a' minket nyomor-gatóktól; és minden jóra taníts-meg min-ket, hogy mind testestől lelkestől a' te id-vefségedet vehessük: Hozz vízfű és állíts helyünkre minket Ur Isten, minden mi ked-ves feleinkkel együtt; téríts-meg minket mind arról a' gonosz útról, melyre büne-inkkal indúltunk, mind pedig az ellenfég előtt való keserves bűjdosásunkból, arra a' helyre és állapotra, a' hol szabados lelki-es-mérettel és örömmel tisztelheszünk tégedet; mert nem akarunk esmérni más Királyt, hanem egyedül tégedet mi Urunkat Iste-nünket: e' végre mutass világos orczát mi-nékünk, mutasd-meg, hogy jó kedvvel vagy mi hozzánk, és vétkeinkről nem akarék meg-emlekezni; mert azért adtad magadat áldo-zatúl a' mi bűneinkért: mert a' te orczád-nak világozsága a' mi idvefségünk, és min-den gonoszoktól való szabadittatásunk. Ur Isten, ki egyedül uralkodol, ki minden se-regeknek, mennyieieknek és földieknek, sőt még a' föld alatt valóknak-is Fejedelmek vagy, ki mindennelkel bír, és mindeneket tselokezél egyedül a' mint akarék, ne hara-gudgyál, és ne gerjedez a' te szolgaid ellen, mint az égő tűz; ne verd vízfű aláztatos esfedezésinket; ne bortsásd fejünkre veszedel-münket kívánó ellenféginket; ne adgy né-künk

künk Éüntelen fíralomnak kenyerét, és ne itafs bennünket a' fíralomnak illy nagy mértékkel reánk közhönt poháival; mert annyira elnyomott bennünket a' fok nyomorúság, hogy éjjeli 's nappali fíráunk miá sem ételünk sem italunk nem kívánatos; mert arra jutott állapotunk, hogy a' Éom-Ééd Nemzeteknek rajtunk való vezékedé-
feknek alkalmatosságává lóttunk, midőn egy-
más ellen azért harcolnak, mellyik vethes-
sen a' maga hatalma alá hamarébb bennün-
ket: tsáfokká lóttunk a' mi ellenségeknek,
midőn lábok alá tapodnak minket, mint va-
lami Istentől el-hagyatott népet, mellynek
semmi óltalma nintsen. Emlkezzél-meg
Uram Isten arról, hogy a' mi Atyáinkat a' te
kezed, mint valami Éölö-töveket, úgy plántá-
lta vala ez jó földre, ki-hozá meÉÉe or-
Éágból a' pogányi bálványozásból; a' nem-
zeteket, kik ez földet lakják vala, ki-kergeté
ő előlok, és mint magától plántált lakosok-
kal, bé-tölté vélek ennek a' földnek tarto-
mányait; maga vezérlett ide hatalmas kar-
ral és meg-is gyökereztetett itten; hogy mi
itt meg-telepedvén, el-ágazódván, ki-ter-
jedvén és el-hatalmazván, a' te kedved Ée-
rint való gyümölsötöket teremnék tenéked:
és nem tsak földi áldásokat adál minékünk,
hanem a' pogányi fetérségből az ördögöknek
tisztetelekből, a' tetiszteteledre méltóztattál,

az Évangyéliomi világosságra hozál, hitün-
ket benned meg-gyökereztetéd, és a' hive-
ket mint a' czédrusnak ágait és a' Éölö-töök-
nek élő Éép vezÉeit igen el-Éaporítád: de
mi háládatlanok vóltunk és te töled el-Éa-
kadtunk, hitünknek jó gyümölsöt nem
mutattuk; hanem az édes Éölö helyett, mel-
lyet töltünk váltál, vad egrest termettünk.
Mind ezekért Uram méltán te-is meg-ha-
ragudtál mi reánk; el-rontád ennek a' Éép
Éölöneke gyepüit, midőn meg-vonád töle
reá való gond-viseledet és óltalmadat,
mert mi-is el-hagytunk tégedet; és azt mí-
veléd, hogy mindenek tépjék és Éaggassák
a' kik mellette el-mennek, a' te Éép plántá-
lásodat: Mert a' mi hitünknek és a' te igaz-
ságodnak ellenségi az idvésséges tudomá-
nyok helyébe emberi találmányokat hoz-
tak-bé, és erőÉakoson akarják azokat a' te
hivéidnek nyakokba vetni, hogy a' te Isteni
félelmed helyén az emberi félelem végyen
erőt; így pusztíttyák a' te Éép ültetésidet, és
ugyan gyökereztől ki akarják azokat túrni,
mint valami erdei kanok. Oh feregeknek
Ura Istene, a' te AnyaÉentegyházadnak vég-
sö pusztulását lenni ne engedgyed! jöjj-el
inkáb segítségére az égből, és óltalmazza azt
e' pusztító fene-vadak ellen: Éánd-meg és
könyörüljed hivéidnek romlásokat, és tartsd
meg a' te Házadban a' Éent magot, mellyet
palán-

plántált a' te job-kezed, mind régenten a' Próféták által élőlván, mind utóljára a' te Fiad által, ki által kezdetben e' világot teremtetted: ne hadd a' te haragodnak tüze miatt meg-émeztetni a' te ézséges helyeidet, melyekben a' te Krisztusodban való hitnek tselédit meg-telepítetted: légyen a' te kezed a' te job-kezednek fián, ki a' te ént Fiad, a' megváltó Jéfus Krisztus, ki Istennek formájában lévén nem tartotta ragadomány-nak lenni az ő Istennel való egyenlőségét, hanem a' mi meg-tartatásunkra szolgai formát vött-fel, és hasonlatossá lőtt az emberekhez. Uram Jéfus, idvességnék és örök életnek beféde vagyon te nálad: azért el-nem távozzunk te tőled; hanem mindnyá-jan, kik hit által te válastottid vagyunk, éorosan hozzád ragaszkodunk; mert te eleve-nítettél-meg bennünket a' Törvénynek halálából, a' lelki-esméretnek vádgya alól, és a' pokolnak félelméből: azért egyedül a' te nevedben keresünk idvességet, nem-is es-mérünk ég alatt más nevet, mely által kel-lene meg-tartatnunk. Seregeknék Ura Iste-ne, állás helyre minket éegény hivedet, és naponként téríts hozzád bennünket; mert mi a' mi érdemünkben nem bízunk, és azzal a' mi Megváltónknak érdemét ha-éontalanná nem tesszük. Mutasd-meg a' te orczádat minékünk, mely az Istennek

for.

formájában való Jéfus Krisztus; mert elég minékünk e' mi Megváltónk, elég minékünk a' te kegyelmed, mely által egyedül kívánunk meg-tartatni és idvezülni: Amen.

LXXXI. SOLTÁR.

örvendezetek az erős Istennek:

LElkeinket örömmel bé-töltő minden vi-gasztalásoknak Istene, mely igen méltó dolog, hogy a' hivek vígadgyanak, és egy-mást a' te benned való örvendezésre ugyan ébreézzék és nógassák! mert azoknak, a' kik a' Halálnak setét árnyékában éomorán ülnek vala, új világosságok támada az Izrael-ből, midön a' sok árnyékozó czéremóniák között a' Messiás vásárában ugyan el-sáradott volna az Istennek népe. fel-virráztá Isten a' tellyes időt, a' minden vígasságnak és háláadásnak idejét, melyet az új hóldnak Innepében örvendezve példáz vala régen az Izrael népe; hogy minden hivek, mind közönségesen a' gyülekezetekben mind különkülön kiki énekelne és vígadna az ő idvességnék ki-jelentésén; sőt kiürtökkal-is zengedezne a' nagy éabadságnak idején, meg-éabadúlván az idvezítő Krisztus által a' bűnnék és ördögnek terhes éolgálatya alól. Uram Isten, végezett dolog vala az Izrael-ben a' te néped között, és arra valók valának az innepi rendtartások, hogy a' nép hálá-adással meg-émelekeznek a' te jótéteményid-

O

ról,

ről, hogy te nékie eleibe ki-adtad a te Törvényedet, meg-Ébadióttad az Égyptomi tereh alól, és a' régi Atyáknak igértetett jó földre meg-telepítetted, hogy ezeknek meg-gondolása őket a' te félelmedre és tiszteletedre fel-ferkenténé: Mert ugyan-is, te vóltál egyedül az Izraelnek Ébadió Istene, ki az ő vállokat a' tereh hordozástól és kezeket a' téglá tsinálástól meg-mentéd, mellyek az ő életeket az ő nehéz vóttokkal ugyan meg-úntatták és keserítették vala; de mikor az ő nagy inségekéből egyedül te hozzád kiáltottanak volna, te-is meg-tekintéd az ő nyomorúságokat, és meg-hallgatád az ő kiáltásokat a' mennydörgéseknek rejtekében, a' te ítéletidnek és titkos gondviselésednek, mellyet ember elméje fel nem találhat, az alkalmas időben való ki-jelentésében. Te magad, mint jó Atya, intéd a' te népedet, hogy hallgassa a' te Szódra; és ha a' te beűdödhöz tartaná magát, minden jóval fogja te általad bővölködni; ha pedig tégedet nem hallgatna, el-táŕitanád te-is magadtól, és a' maga akarattýára és kívánságára borsátaná, hogy az ő maga úttýán járván veszedelmet találja a' jó helyett magának. Uram Isten nem kíváné te a' te hiveditől egyebet, hanem tsak hogy kérjének tőled erősen, sőt ugyan fel-tátsák hozzád az ő Szájokat; mert te meg-adod nékik a'

mit

mit igaz hittel kérnek, és semmi nélkül nem Évölködnék a' kik te benned ő Istenekben bíznak: mert te URam, mint jó és kegyes Atya, ugyan gyönyörködöl a' te fiaiddal jól tenni; de meg-kívánod tőlök, hogy könyörgésekkel meg-találjanak, hogy könyörgésekkel meg-találjanak, és a' te kegyelmednek ajtaján Éüntelen zörgelsenek; Éereted őket kérésekben meg-hallgatni, és kíváné tőlök vélek jól tévő Istennek nagy háládatossággal esmértenni. De óh melly háládatlan az ember! a' ki soha a' te Szódnak, melyben egyedül vagy az élet és idvesség, engedelmeskedni nem akar, Éent igédnek nem híŕzen, törvényedet gyűlöli, és Isteni uraságotat-is nem kedvelli; ez az oka, hogy te-is sokszor ötet az ő maga tanátsa után a' maga veszedelmére ereŕted, és a' gonoszokat, kik a' te intésidet nem fogadták, mikor a' magok akarattýok után járván meg-esnek, tsak neveti a' te börtéséged: mert te meg-Éoktad azokat áldani, a' kik a' te ajakidtól Éeretnek függeni, és egyedül a' te útdban kívánnak jární; mert azoknak még ellenfégeket-is meg-alázza a' te hatalmas karodnak ereje, és azoknak nyomorgatóit Éűve-rontya a' te kezéd; úgy hogy a' kik az előtt a' te hivedet gyűlölik és üldözik vala, meg-retténvén a' te ítéletidtól, önként hozzájok sietnek, hízelkednek, és kedveket keresik nékik. Ennekfelette hozzás időkig fenn-tar-

toz az ő békefékeket, és mind lelki 's mind testi *szükségeket* a' te gazdag tárházadnak *szép javaival* be-töltöd: mert valamelly nép-nél a' te félelmed vagy, annak minde-nütt az ő lakása bő áldásokkal folyó parad-i-som; a' tégedet megútálóknak pedig haj-lékok mindenütt merő azon puszta és kiet-len. Uram Isten adgyal mindenkor né-künk meg-*szűnés nélkül* amaz életnek ke-nyerét a' gabonának kövérségével együtt, és elégíts-meg minket ama *Kősziklából* a' Jézus Krisztusból ki-folyó lépes méznél éde-sebb örök életnek befedével, az életnek kút-fejének vizével; melyekből a' ki *élik* és *iszik*, soha meg-nem *éhezik* sem *szomjú*-hozik örökké: Amen.

LXXXII. SOLTÁR.

Az Isten áll ő seregében:

Minden Isteneknek Istene, ki az emberi társaságban olyan rendelést töltöl, hogy egy ember többeken uralkodnék; és noha az emberben természet szerint belé ol-tódott az, hogy magát inkább *szerefse* mint más, és magának több jót kívánnyon mint másnak; még-is mindazáltal azt *tselekezi* a' te tsudálatos böltségséged, hogy egy em-bertől egy Ország, Városnak és egyéb né-pes társaságnak *lokasága*, mint valami földi Istentől, úgy függjön. Uram Isten, mint-hogy minden rendnek *szerezője* és igazgatója

te

te vagy, te adsz vagy jó kedvedből, vagy ha-ragos ítéletedből a' népek között Királyokat, Fejedelmeket, Birákat; kérünk alázatosan tégedet, *jelennyél-meg* mint Királyoknak Királyok és Uraknak URok e' földi Igazga-tóknak gyülekezetekben *szüntelen*, állj-meg közöttök és tégy ítéletet, hogy a' földi ha-talmasságok ne ítéljenek úgy, mintha egé-sz függetlenséggel volna az ő uraságok; hanem tudgyák-meg, hogy *ők-is* náloknál véghe-tetlenül nagyobb Isteni hatalom alá vannak vettetve, és hogy az Isten mindenütt jelen vagy és nézi az embereknek fiait, és az erőszakosokat mint e' világnak igaz ítélő Bi-rája ítéletre és *számadásra* elő vonza és ke-ménnyel meg-is bünteti. Jelennyél-meg Ur Isten a' te népednek közepette, és a' földnek Biráinak *szíveket* hajtsad a' jóra; hogy ne ítéljenek örökké *hamisán*; ne for-dítsák-el vagy ajándékért, vagy egyéb vilá-gi tekintetért az ítéletet; ne kedveljék a' go-nozoknak *személyeket*, lelkek-eszméreti el-len; hanem inkább ellenben vegyék elő min-denek felett a' *szegénynek* és *árvának*, és minden gyámoltalanoknak *ügyöket*, és a' nyomorultat, a' ki leg-inkább *segítség nélkül* *szükölködik*, *segéljék*, és *igasságokat* elő-bo-tsásfák. Uram adgy olyan *Elöljárókat*, a' kik a' *szegény szükölködőknek* *ügyöket* ma-gok *ügyöknek* tartfák, meg-*szánnyák*, mel-

O 3

lettek

leetek nagy indulattal fel-kejenek, és a nyomogatónak kezek között őket ki-men-
tsék: Mert láttuk azt szívünknek fájdalom-
mával, hogy valamit kívántál a jó Elöljárók-
ban e földön, senki azok között azt az ő
tisztí és hivatalja szerint nem művelte, senki
azt elméjére sem vőtte és arról nem gon-
dolkozott, hanem ellenben a' sötétségnek
munkáját követték; a' honnan vannak en-
nyi el-fordult dolgok és háborúságok e'
földön, hogy még a földnek fondamentuma
is láttatnak meg-indúlni miatta; mert nin-
tsen semmi az ő jó rendiben, nem foly az
igaságnak ki-élgáltatása, panaszokkal és sírá-
sokkal rakvák az utcák. Te pedig Uram
Isten, mindent jól és böltsen rendeltél; te
mondottad és a' te szent rendelésed, hogy
azok az emberek a' kik a' több emberek kö-
zött tiszteteket viselnek, a' te képedet visel-
jék, földi Istenek, és másokon könyörülők és
jól tévők legyenek, a' te becéded szerint
ítéljenek, igazságot a' te szent törvényed se-
rint élgáltassanak, és az igyefogyottakat az
erőszaktevő ellen meg-óltalmazza; és ugyá
valósággal mutassák-meg, hogy ők a' Ma-
gaságos Istennek fiai mindnyájan, követ-
vén az ő tisztviselésekben az Istennek igaz-
ságát, irgalmaságát és jóvöltát: meg-gon-
dolván azt-is, hogy noha ők az Isten képét
viselik; de ha az Istennek parantsolattjától
el-tá-

el-távoznak, és kötelekségek szerint tiszteteket
nem részik, mennél nagyobb rendbe hely-
hezette őket az Isteni Felség, annál na-
gyobb lézen büntetések; mert meg-halnak,
és mint akarki, el-húllanak, és az Isten fiai
zámok között sem számoltatnak. Ur Isten,
ki mindeneket látz onnan felyül, ki látod
e' földnek fok istentelen ítélő Biráit, kik
nem hogy istenei volnának a' te népednek,
sőt ellenben azoknak ragadozó és elevenen
meg-évő farkasi; kelj-fel, kérünk, te magad
azok ellen, mentsed-meg a' hatalmasok el-
len a' földnek szegényeit, igéddel és ítélé-
teddel ítél-meg őket; tanítsad az istenfölö-
ket, vigasztald-meg és óltalmazd minden
gonosz ellen őket; mert te bírsz örökfégül
minden Nemzetségeket e' világon félllyel:
te vagy a' mi megváltónk, a' mi tanítónk,
Urunk és Királyunk; te vagy egyedül a' mi
lelkünknek Istene, és egyedül a' te igazga-
tásodtól függünk: Ámen.

LXXXIII. S O L T Á R.

URam ne hallgass illy igen:

OH erős Isten, nintsen Isten, sem sem-
mi erő és hatalom, a' melly érjen te
veled! mert te mindenható, mindent tudó
és mindeneket egyedül igazgató Isten vagy:
azért ne hallgass és ne nyugodjál, és ne
tartóztassad még-is tovább magadban a' te e-
rődöt, és ne engedjéd, hogy az istentelen

ellenfég illy kegyetlenül háborgassa a'te nevedről neveztetett népedet; mert a' hiveknek ellenfégi, kik-is egyfensmind a' te ellenfégid és gyűlölöid, nem fűnnek háborogni, sőt kevélyen fel-emelik az ő fejeiket, nem fűnvedhetik a' te országodat és abban való országlosodat. sőt bíznak magokban; e' mellett fűnteknek és igazaknak tettetik magokat, és őfűve fűregeelvén tanátsot tartanak nagy álnoksággal, és mind egyűtt meg-egyeznek abban a' bolond fűándékban, hogy el-töröljek e' földről még neveket-is és emlekezeteket azoknak, a' kik a' te nevedről neveztetnek, kiket te el-rejtettél, hogy a' te titkos gondviselesed alatt lakjanak; melly olly válastott nemzetség és fűent nép, mellyet te mint drága kintsét és örökséget e' világból ki-válastván, magadnak külön fűeregbe őfűve gyűjtöttél, hogy azok te örökűd és fűajtid legyenek. Oh melly sokan támadtanak és ugyan őfűve fűövetkeztenek egymással e' te válastottidnak fűeregek ellen! a' kik, holott másképen egymással fűoha békések nem vóltanak, a' te hivednek nyomorgatásokra és el-törlésekre állhatatos barátságot vetettenek egymással, hogy azok ellen egy fűível és fűándékkal hadakozzanak. Uram Isten, mi sok nyomorúságokkal küfűködő hivedid, reménkedűnk tenéked, hogy a' mi ellenféginken állj érdemlett bűfűűt a' mi

a' mi vétünkért, mint régenten-is sokfűor tselekedtél; hogy a' kik a' hiveken kegyetlenkedtenek, ők-is fűegyver miatt hűlljanak-el, és a' földnek fűinén el-rothadgyanak, mint a' földnek gancja: mert igen vakmerőképen biztattyák vala magokat a' te néped és örökséged ellen, és el-kézfűltenek nagy kevélyen, hogy az Istennek Hájfűlékát-is örökségűl el-birják, és azt az ő bálványozó fűsteni tífűteletekkel meg-ferteztetsék, és az örök Isten helyén az ő néma bálványait imádtassák; mi Istenűnk, azért lásd-meg ez méltatlanságot, mert mi te benned hűfűűnk és lélekben tenéked fűolgálunk; kél-fel a' te ditsűfűséged mellett, vezesd e' fűt a' te néped ellenfűgének, hogy meg-fűédűljenek mint valami forgó fűél, és meg-ne állapadhasfanak mind addig, míg a' vűfűedelembe bű nem esnek; legyenek ollyanok te elűtred, mint a' pozdorja a' fűél elűtt, hogy fűohol meg-ne maradhafanának, és fűándékok véghez ne mehessen, és értsek-meg hogy ők fűemmik és erűtelen emberek lévén a' mindenható erűs Istennel tűttek-fel: Bűtsáfűs Uram vűfűedelmet reájok, hogy mint az erűdűben lévű fűak a' tűz ellen meg nem maradhatnak, műikoz az meg-gyűl és a' láng meg-erűsűdűdik rajta, úgy ezek-is a' te hatalmas bűntetésed elűtt fűohova-is el-ne vonhasfűak magokat; a' te nagy ítéletűdnek rettentésű-

vel, mint valami féltéssel háborítsd-meg őket, hogy ne tudják hova kapjanak feltekben; sőt ugyan borítsd-bé az ő orczá-jokat gyalázatos fégyen-vallással minden ő gonoz éandekokban, hogy minden a' ki lát-tya, útálja-meg őket: hogy valaha ostan végtére meg-útván a' magok gyalázatos éle-tek, kezdgyenek gondolkodni annak az Istennek kedves orczájának kereséséről, a' kitők az ő tagjaiban üldöznek vala; és azt ne találják-meg; hanem inkább ellenben mutass haragos orczát akkor-is nékiek, és állj bozút a' te gyalázatodért rajtok, hogy mind örökké fégyenbe merüljenek és örök gyalázatra vettessenek, a' kik a' nyilván meg-efimértt igazságnak ily vakmerőképen ellene mondottanak, és a' mindenható ellen tusa-kodtanak; hogy így mennyen végbe a' te fént akaratod, és a' te neved fénteltetésék-meg mindenkben, és a' te hived tsendes életet élhessenek minden Isteni felelemmel, mint te saját örökséged. Uram Isten, esmér-tesd-meg mindenkkel e' világon, a' kik a' te Anya-féntegyházad és lelki orzágod el-len fel-támadnak, a' te nevedet, hogy te vagy az erős, hatalmas, fént, igaz és Felféges Isten, kinek neved Jehova, és hogy egyedül te vagy az Anya-féntegyháznak Feje és Királya, és hogy ezt a' te ditsőségedet másnak nem engeded; hogy a' te hived ezt látván,

egye-

egyedül te reád bízzák magokat, örök ditsőséget és tiűtességet tulajdonítván egyedül tenéked mind örökké: Amen.

LXXXIV. S O L T Á R.

Oh feregeknek Isten:

Seregeknek Isten, kinek lelki orzágod minden népből és nemzetségből vála-fott fénteknek őzve fereglésével gyűlt egy-be, melly igen nagy bódogság és gyönyörűség az Anya-féntegyház tagjának lenni, és abban lakozni, mellyben az Isten a Fő, és a hol vagy egyedül az életnek és idvességnek helye! Oh melly kedves a' jó léleknek ebbé lakni! mert tudgya, hogy hit által ott vagy on lög-közlebb az ő Istenéhez: mert te az Ekléhiában, mint házadban, úgy talál-tatol-meg; ott esmértetik a' te neved; ott vagy on Istennek az emberrel való fővetsége; ott látzik-meg valósággal, hogy jó az Isten a' tiűta fővűeknek; ott talál-tatik a' bőltsesség, az igazság, a' világosság, a' bekefég és az élet. El-fogy a' mi lelkünk a' te pit-varidba menésre való kívánság miatt; mert mi nem néma bálványt, hanem élő Isten zseretünk és kívánunk tiűtelní, a' kiből magában vagy on élet, és azoknak-is életet ad, a' kik meg-hóltanak vala az ő bűnökben, mi-dön azok meg-igazútnak hitből a' Krisztus vérében való váltságnak általa. Oh mi Iste-nünk! te olyan jó vagy, hogy még a' gyen-

ge és alá-való madárkákknak-is helyt adtál és engedtél a' te óltárodon való áldozatokban régen, és kész vóltál el-fogadni és meg-~~fen~~-telní azokat-is; mennél inkább jó kedvel fogadál bennünket te hiveidet, a' kiknek Istenek és tulajdon Királyok vagy, kik illy nagy buzgó áhítatossággal kívánczozunk hozzád! bizonyosok-is vagyunk benne, hogy a' mi ~~fi~~veinknek és ajakainknak okosáldozattyok kedves léfén előtted mindenkor, melyet a' te óltárodon, mely a' te ~~ker~~elmes Fiad a' Jésus Krisztus, meg-is ~~fen~~teltél, és minket ő benne veled egyesítél; mert te vagy a' mi Királyunk és mi Istenünk, ki minket örökös népeddé és sajátiddá töltél, és kiből mi-is igazságot és életet nyertünk magunknak. Bóldog ember az, a' ki lakozik a' te Házadban, és jól vagyon annak dolga! mert ott, mintegy madárka az ő fészékében, tsendeszen nyugtatya magát; mert nem veti reménységét másban, hanem tsak az ő Istenében, és nintsen más erőfsége, hanem Isten egyedül: bóldogok, a' kiknek ~~fi~~vekben vannak a' te öfvényid, és a' te felőled való ~~fen~~t elmékedéseknek egyenes útai, melyeken őket hordozza a' minden igazságra vezérő Szent Lélek; mert ezek soha el-nem tévelyednek! bóldogok, a' kik a' te Házadhoz való kívánczágokból semmi nehéz dolgokkal nem gondolnak, és még a' víz nélkül való

út-

útakon-is által mennek! sem éhség, sem ~~hom~~júság, sem ~~sem~~minémű ~~fen~~vedés őket meg-nem tartóztattya a' te hozzád menteltől; sőt olyan vidámon járnak a' te munkáidban a' ~~sovány~~ helyeken-is, mint más a' ki a' kies folyóvizekkel és kútfejekkel gazdag helyeken jár és lakik; mert meg-kövériti és el-tölti őket az Istennek ~~é~~p esője: mert a' régedet ~~é~~rető hivel és ~~fen~~tek nagy ~~fer~~énységgel, mintha ugyan egymást üznék a' buzgóságban, úgy mennek ~~fer~~egenként és úgy igyekeznek jutni a' te ~~é~~sméretedre; hogy senki közölök a' te országodnak ~~ke~~relésében utóllónak, és a' ~~fen~~t igyekezetben ~~re~~stnek ne talátfasék, hanem lélekben buzogjanak egyaránt mindnyájan. Vedd jó neven azért ~~fer~~egeknak Istene a' mi jó igyekezetünket, és imádságinkat-is hallgass meg; mert mi mindenek felett töled azt kérjük, hogy jöjjön-el a' te országod, hogy a' te válastott ~~fen~~teid tanítassanak-meg a' te akaratodra, és az életnek befűdével öntöztessék és kövérítessék-meg minden föld, és még a' kútak-is, melyekben víz nem vólt, meg-teljenek. A' mi páisunkat és Királyunkat tekintsd-meg, óh mi Istenünk! a' ki minket kegyesen óltalmaz; hogy minden félelem nélkül a' mi ellenféinktől megfabadulván, ~~é~~olgáljunk tenéked kegyességben és igazságban életünknek minden napjaiban: tekintsd-

tekintsd-meg a' te Krístusodnak orczáját, ki áldozatúl adta magát a' mi jónkra, és ma-is esedezik érettünk, fel-magaftaltatván és ül-vén az Atya Istennek jobján. Jó URam nékünk te nálad laknunk : jobb nékünk egy nap a' te pitvaridban, mint sem másutt ezer nap ; mert egyedül a' te Házadban az Eklé-siában lehet nékünk veled egyesülésünk a' te éntigédben és a' te ént sakramento-midban, melly te javaid másutt sohol nem találtnak e' világon : jobb nékünk a te Házadnak tsak küöbön-is ülnünk, mint az istenteleneknek hajlékokban ; mert a te Házadban igátságot és énteknek egyefségét találunk ; az istenteleneknél pedig tsak me-rő hamiságot és kárhózatot. **Te** vagy Je-hova Isten a' mi fényes Napunk, ki minket megvilágosítá, és nem engeded hogy töb-bé a' fetétségben járjunk ; meg-is melegité, fel-gyúlastá, és ugyan meg-újítá, hogy te benned gyönyörködgyünk egyedül, és a' te cröd által te hozzád vágyakozzék a' mi lelkünk : te vagy a' mi pausunk, ki minket minden reánk jöhető vesedeimink ellen meg-óltalmaz ; te adtál kegyelmet és di-tsófeget nékünk ; te vöttél minket minden mi érdemünk nélkül a' te figyedbe és ba-rátságodba ; te közlöd velünk kegyelmed-nek és éreterednek minden javait, hogy meg-tudgyuk azokból, hogy kedvet talál-tunk

tunk a' te szemeid előtt, és más emberek-is látván a' mi te benned való hitünknek gyü-möltseit a' jó-tselekedetekben, di-tsóítsenek azok-is tégedet, ki soha meg-nem vonód a' te jódat azoktól, a' kik egyenes lélekkel járnak te előtted. URam Isten, adgy rést a' te bődögságodban minékünk ; adgyad, hogy benned reménlhessünk, te hozzád tá-mažkodgyunk egyedül, és lakhassunk nagy lelki örömmel a' te hajlékodbá mind örökre : Ámen. LXXXV. S O L T Á R.

Nagy kegyesenről URam földeddel :

Sok ézenvedések alá vettetett hivednek igaz vígažtalójok mi Istenünk, valóban kívánniak azt minden haborgattatásinkban a' mi lelkeink, hogy jöjjon-el már a' Krístus-nak orczága, és a' hiveknek légyen-meg még e' világon-is fok nyomorúságok után az ő pihenések és bődögságok : mert eddig-is jóakarattal vóltál a' te földedhez, mikor in-gyen kegyelmedből a' te lelki javaidat köz-lötted az egész földön félyel minden né-pekk közöl válastott és el-terjedett hived-del, és az Ábrahámnak tött ígéretnék bé-telleyesítésével bé-töltötted a' földet, és azo-kat a' kik a' bűnnek zolgalattya alatt rabúl valának, az Isten fiainak szabadságokra fel-véved, a' te Anyaéntegyházadat békefé-ség-gel meg-áldád, építéd és neveléd ; és a' te Krístusodnak igátságát és érdemét a' te né-ped-

pednek tulajdonítván, minden ö bünöket mintegy paláfttal el-fedezed; hogy azokra foha igaz ítéleted szerint ne néznél, és a te néped a' te haragod helyén, melyet büneivel érdemlett vala, nem egyebet, hanem csak azon merő kegyelmet és Szeretetet látszon tőled, mint meg-engezteltetett Istentől zármazni magára. Mind ezekből azért batorságot vévén a' mi lelkeink a' te hozzá való menetelre, kérünk tégedet nagy Zibélli bizodalommal, térj-meg kegyelemmel mi hozzánk, és azt éreztesd velünk inkább inkább naponként; te magad fordúlj hozzánk mennyei erőddel, mert magunktól mi a' mi bűneinkből semmiképen ki nem szabadulhatunk, és a' te hozzád meg-térésre tehetségget nem érezhetünk; Zúnyok-meg a' te ellenünk való haragod, és mindenestől hadd le a' kárhoztató sententziát, melyet érdemlettünk vala a' bűnért; töröld-el az ellenünk való kézírást-is, hogy foha emlékezetben ne légyen a' mi adótságunk. Uram Isten, ki a' te természeted szerint jó és ingalmas vagy, tudgyuk mi azt, hogy a' te Szoros igazságod szerint mind örökké míg e' világ fenn tart, nem perlel velünk, és haragodban nem rontaf-meg bennünket; hanem inkább kegyelmednek bőfégét öntöd-ki reánk, és nemzetségről nemzetségre nem fárafa-bennünket Törvényednek átkával és rettentésével,

sével, nem ejte bennünket Szereteted felől kétségbe; sőt magad fel-keresed el-tévelyedett juhaidat, ki-jőz eleikbe tékozló fiadnak, és kézebb léze minden bűneinket meg-engedni, mint sem Szoros igazságodban bennünket kárhoztatni; és mikor minket a' mi lelkünk-esmérési vádol és halála ítéle a' bűnért, akkor-is életet adé nekünk a' te Kristusodban, megleveníte a' te bennünk lakozó Lelked által és új életet adé belénk, hogy mi lehessünk valóban te néped, a' te igazságodban és nem a' magunkéban ditskedgyünk te előtted, és egyedül hit által kezdgyünk tetézni tenéked az engedelmeségnek és Szeretnek munkáiban. Mutasd-meg azért Ur Isten nekünk jobban jobba a' te irgalmaságodat; öldököld-meg bennünk a' velünk Zúletett bűnt; gerjezz bennünk igazságnak Szeretét, tenéked tető jó igyekezetet a' mi hitbéli Atyáinknak ígértetett Jéhus Kristusban, e' világnak Megváltójában; kinek tökéletes érdemét a' Szent Lélek által tulajdonítsd nekünk, hogy légyen hitünk, és hitefsük-el magunkkal, hogy a' Kristus az ő érdemével együtt a' mi tulajdon lelki javunk: Nyisd-meg URam a' mi füleinket, és meg-hallgattuk örömmel, hogy a' mi Jehova Istenünk békeféségnek Istene, és békeféséget Zóll az ő népének, és nintsen előtte Zemély válogatás, és ő rontotta-el a' Sídó nép

nép és a' Pogányok között közben vetett falt, hogy a' kettőt egygyé tegye és öfve békéltesse, hogy mindeniknek a' kegyelem országában jól legyen dolga; hogy többé a' választott hivek ne térjenek vissza a' bolondságra, mellyben az előtt voltak, ne keressék magokban az ő javokat, ne vessék hibába való bizodalombokat az ő érdemekben és jó tselekedetekben, tudván azt, hogy egyedül Krístus az a' ki meg-igazít, és a' ki az Istennek képét újrolag megépíti bennünk. Uram Isten mi Istenünk, te vagy minden jóknak kút-feje az Anyafentegyházban: azért adgyad, hogy mi nálunk az irgalmaság és az igazság elől találják egymást; a' te nagy Éregeted a' te ígértidnek és a' sok árnýékozó áldozatoknak az idvezítő Krístusban valóságos bé-telYESÉDÉSÉBEN mutassa ki magát egymás után ÉP renddel, mikor kegyelmet adÉ kegyelemért; tsemetézzék az igaz mondas a' földből; a' te ésméreted és igazságodnak való hitel inkább-inkább tündököljék ki az Eklésiában, melly a' te bened hívőknek földök; és az igazság tekintsen alá az égből, midőn kegyelemből meg-igazítod a' hiveket, és mennyei ÉP ajándékokkal bővön bé-töltöd a' te választottidnak seregét. Uram Isten, adgy minden jót minékünk, hogy a' hiveknek földök teremjen meg az ő gyümölsét; terjeÉzed ki a' te igazsá-

igazságodat fok népekre, hogy kiki ellene mondgyon a' hamiságnak, és a' mi Éivünk is, mint valami termékeny föld, jó gondolatokkal és tselekedetekkel gyümölsözzék. Adgyad Ur Isten, hogy az igaz tudomány mindenütt elő mennyen, és sohol meg ne tsökönyék: te indítsad meg a' jót, és az minden akadály nélkül gyarapodgyék a' hiveknek Éivekben: ne legyen senki, a' ki meg-gátolja a' te lelki országodnak elő-menetelit; hanem az igazságnak útában és a' kegyelSÉgnek munkáiban járjunk meg-tátorodás nélkül mind végiglen: Ámen.

LXXXVI. SOLTAR.

Hajtsd hozzád URam füledet:

Könyörgéseknek meg-hallgató Istene, jól láttyuk mi azt, hogy minden hiveknek, kik ez vitézkedő Anyafentegyházban c' világon az ő pályajokat futtyák, és ama' mennyei boldogságra mint ő tulajdon czéljokra sietnek, még az ő úttýokban lévén a' hitetleneknek fok titkos intselkedésekkel és nyilván való erőszak tételekkel is kell küÉködnieki Éüntelen: azért halgass meg kegyelmesen, sőt ugyan hajtsd le a' te füleidet és magad járúl a' magasságból hozzánk, felelj meg kérésünkre; mert nintsennékünk semmi erőnk, melly által valami jót munkálódhasunk, hanemha te adÉ arra tehetséget minékünk, mert mi nyomorúlt Ée-

Segények vagyunk; nem lakozik bennünk semmi jó, melly által előttd boldogúlhatunk, hanem te magad kegyelemből adé és teremteé jót mi bennünk. Mivel azért mi magunkat mi nem segíthettyük, sem meg-nem tarthatyuk semmiképen, hanem a' te ént akaratodtól függenek minden mi dolgaink; te hozzád folyamodunk, mert te énteid vagyunk, kik magunkat el-vöttük e' világtól, a' melly tégedet nem esmér és te veled semmit nem-is gondol: tartsd-meg benned bízó Éolgaidnak életeket; mert mi másfunnan nem várjuk idvétségünket, hanem mint te teremtesid te töled Teremtőnkől, és mint Éolgaid te töled URunktól, és mint fiak te töled jó Atyánktól várunk. Sok kísértetek vöttek bennünket környül; azért mind addig míg azok tartanak rajtunk, nem éününk te hozzád kiáltani minden napon, hogy könyörülj mi rajtunk; vidámitsd-meg a' te Éolgaidnak lelkeket; óls és plántálj igaz kívánságot Éiveinkbe a' te javaidhoz, hogy ellene mondván e' világ tsalárd és múlandó javainak, egyedül te hozzád emeljük lelkeinket; mert te nálád vagyon a' bün bösátás, te töltöd-bé annak örvendetes hírével a' mi el-alélt Éiveinket. Te URam természet Éerint jó Isten vagy, ki magad meg-elözöd jó-téteményiddel a' mi Éükfégeinket; kegyelmes-is vagy, ki a'

ki a' bünösöknek örömet meg-engedé, valakik a' te befédednek engednek, és tégedet segítségül hínak: te vagy egyedül az imádandó igaz Isten; tenéked van egyedül mind erőd, mind akaratod arra, hogy a' mi alázatos kérésünkre meg-felelj; azért minden mi Éorongattatásunknak idején te hozzád folyamodunk, mert senki hijába nem mégyen te hozzád, senkit Éégyen-vallással előled elnem bösátáé: nem bízunk másban senkiben, sem Angyalokban, sem Emberekben, sem a' Pogányok Isteneikben a' kik merő azon ha Éontalan bálványok; mert nintsé senki olyan, mint te; nem adhat nekünk senki életet, igazságot, boldogságot, bőséféget és bün bösánatot, mint te: söt el-jö URam az idő, hogy minden népek, mellyeket teremtetél, el-hadgyák az ő Isteneiket, mellyek az önnön magok kezeknek tsinálmapyi, és te hozzád jönnek, a' te nevedet minden nevek felett magá Étralják valami rajtad kívül neveztetik az égen és a' földön, és meg-esmérík hogy te vagy az egyedül imádandó Isten, ki rajtad kívül más Istent társúl nem Éenvedé, és ezt a' te ditsőfégedet senkinek nem adod. Mutasd-meg URam nekünk a' te útat, hadd járhasunk a' te igazságodban; adgyad, hogy naponként jobban jobban nevededhesünk és tudósabbak lehessünk a' te titkaidnak értésében; söt

írd-bé

írd-bé a' te törvényedet a' mi zivünkbe,
 hogy az mindenkor semünk előtt forogjon;
 ne érezzük a' bűnnek és a' testnek lelkün-
 ket farszító ellenkező fúgallását, hanem jár-
 hafsunk egyedül az egyenes igazságban, a' mi
 zivünknek tökéletességéből: erősítsd meg lel-
 künket a' te nevednek félelmére, tisztítsd ki
 azt minden gonofságtól és tsalárdságtól, tedd
 edgyesé azt minden indulatiban; hogy el-
 vonván magát minden teremtettt állatoktól,
 egyedül az egy főképes dologra, a' te ne-
 vednek félelmére és betsületben tartására
 viseljen gondot; és hogy mind magunkat's
 mind egyebeket semminek tartván, tége-
 det tellyes ziből tiszteljünk és ditsőítsünk
 mind örökké, minden mi dolgainkban egye-
 dül a' te tetzésedet és zent akaratodat vi-
 selvén előttünk; mert nagy volt a' te jóvól-
 tod mi rajtunk, és ugyan elborítottál min-
 ket méltatlanokat a' te jó-teteményidnek
 sokaságával, meg-mentvén a' mélyféges po-
 koltól, a' bűnnek rajtunk uralkodásától és
 vádgyától, a' kétségbe eséstől és kárhizat-
 tól. De óh Ur Isten, minthogy tetézett re-
 néked a' te hívedet, míg e' világnak firal-
 mas pusztáján bújosnak, fok lelki harczok-
 ban gyakorolni, és e' világ fiainak erőszakos
 üldözésekre és kergetésekre a' mi lelkünket
 mintegy tárgyúl ki-tenni, a' kik sem tége-
 det nem félnek, sem a' te ítéletiddel semmit
 nem

nem gondolnak, hanem inkább káromolják
 a' te zent nevedet; ez-ilyen állapotunk-
 ban tekints kegyelmes zemmél mi reánk,
 adgy erőt a' te zolgaidnak a' te benned va-
 ló hitre és álhatatóságra; mert a' nélkül mi
 igen gyarlók és erőtelenek vagyunk a' te
 zolgálatodra; mert a' test a' lélek ellen tufa-
 kodik mi bennünk, úgy hogy ne tehessük
 azt a' mit akarnánk: azért adgyad a' te erő-
 det, hogy tehessük azt a' mit te akarsz, es-
 mértsd meg velünk nyilván való jelekből
 a' te jóakarodat, midőn minket bűnösö-
 ket és minden jótúl idegeneket, sőt ellenfé-
 gidet kegyelemből fel-vevész, meg-zentelész
 és a' te zent országodra kézitesz; hogy a' mi
 Hitünknek ellenfégei, kedvek ellen-is ta-
 pasztalják-meg a' te hozzánk való jóvólto-
 dat és igaz mondásodat: vígasztalj-meg min-
 ket, szabadíts-meg minden gonosztól, és
 tölts-bé minden jókkal: Ámen.

LXXXVII. S O L T Á R.

Az Ur Isten az ő lakó hajlékát:

U Ram Isten, ki Kezdetben teremted
 az eget és a' földet, és hasonlóképen
 az új teremtésben fundálád a' te Ekléfiádat a'
 zent hegyeken, a' zentségre hivatottot
 fok országokon, népeken és nemzetségeken,
 és a' földnek minden részein, mellyeket az
 Évangéliomnak prédikálása által meg-zen-
 teltél; olly erőssen fundálád pedig azt, hogy
 azt

azt semmi teremtetett erő meg ne mozdíthassa. URam te Éreget a' Sionnak kapuit a' Jákóbnak több hajléki felett, mert a' Siont más hegyek felett fel-magasztaltad; mert ott jelentetted ki a' te ditsőségedet; ott teljesítetted valósággal régi Ént ígértidet; ott kenettetett-fel a' Szent Lélek által a' Kristus; onnan küldettenek ki azon Szent Lélekkel telyes Apostolok a' Éeles világra, az örök Évangyéliomnak hirdetésére. Tégedet tisztelt-meg az Isten, óh Sion! hogy a' ditsőséges dolgok te benned hirdetessenek ki, melly Érint méltán hivatottal Isten városának; mert te benned jelent-meg az Ur ama' Éövetségnek Angyala; a' te templomodot tisztelte ő meg elsőben, és a' te gyülekezetedben Éollott nagyságos dolgokat, mellyeket Éem nem látott, fül nem hallott, sem az emberek Éívébe az előtt nem hágtanak; azokat Éolotta az Istennek Ént Fia és az ő Apostoli, mellyeket kívántanak látni és hallani a' régi Próféta, Pátriárkák és Ént Királyok, és nem láthattak sem hallhattak. Nagy dolgokat tselekedtél Ur Isten, mikor a' Sionnak lakosait és a' Pogányokat a' Kristusban való hitben ÉÉve békeltetted, mikor a' Pogány népeket a' Sionba bé-plántáltad, hogy a' Sion lenne minden Nemzeteknek anyok, nem testi, hanem lelki Éületés Éerint: te tselekedted

URam,

URam, hogy a' mint a' Sinai hegyről jött vala ki Móses által a' rettentő Törvény, úgy ebből a' Sionból Éarmaznék ellenben a' vigasztaló Évangyéliomi Éent tudomány; melly által e' világ világosságot venne, a' bálványok tisztetét el-hagyná, és nagy sokan a' hitnek Törvényére, melly Sionból Éarmazott, meg-térnének, és ennek a' Éent városnak tagjaivá lennének, , bé-íratván nevek az életnek könyvébe. Oh melly erősen fundáltatott és Éép rend-tartásokkal erősített ez lelki Sionnak városa, melly a' Kristusnak Ekléziája! mert azon sem a' pokolnak kapui; sem semmi eretnekségek emberek tsábítási, álnok hitetési, erőszak tételi és minden tsalárd mestersegei erőt nem vehetnek; mert te Felséges Istenünk erősítetted azt meg; te adtál annak lakosinak és tagjainak hitet, kegyességet, és az igaz hitben állhatatosságot; te óltalmazod azt a' hatalmasok ellen; te irtogatod ki a' botráncokozásokat belőle; te újítod erejeket; te adÉ nékiek nevedet és győzedelmet. Te vagy URam, a' ki a' te AnyaÉentegyházadban néven nevezed a' tiédet, új nevet adÉ nékiek, és ugyan meg-külömböztetted a' hitetlenektől: mert bé-írod őket a' te laistromodba, és Éamba vézed azokat a' kik ott Éülettetted és a' kik annak lelki tagjai hogy a' hamiságnak pálczája meg ne nyugodgyék

P

az iga-

az igazaknak fejeken; és mint az Isten meg-nem egyezhet a' Béliállal, úgy a' jók a' te Házadban a' gonoszokkal egy társaságban ne legyenek. Ur Isten adgy már örömet és vigaszt a' te híveidnek Éajokba, adgy egy-gyefséget az AnyaÉentegyházban, és Éapo-rítsad a' Éenteknek Éamokat; hogy énekel-jenek a' te Házadban a' te forrásid, mint va-lami örvendező és tánczoló seregek: mert a' hívek lelki magok, és az élet kút-fejének lelki folyamati. Énekeljék az Istennek fiai a' Mófesnek és a' Bárányak énekét; éne-keljék azt seregben egy Éível és Éájjal, fel-emelvén az ő Éavokat; énekeljenek győze-delemnek énekét sípolásokkal mind nagyok 's mind kicsinyek, férjsiak és ázhonyi álla-tok, különböző hangítsalásokkal, de egy ér-telemmel, egy Éeretettel; hogy legyen mindeneknek egy végek az Isteni és atya-fiai Éeretet: Ámen.

LXXXVIII. SOLTÁR.

Ur Isten én idvétségem:

URam Isten, te vagy a' mi idvétségünk, te vagy a' ki meg-tarthatod egyedül az ő veszedelmében az embert; mert nem találta'tik semmi teremtet't állatban megtar-tó erő: azért mi a' te AnyaÉentegyházad-nak sok kisértetekkel küélködő tagjai, te Éenteid és híveid, minden meg-Éűnés nél-kül mind nappal 's mind éjjel kiáltunk te előtted,

előtted; mert te tudÉ mindeneket, te jól tudod a' mi Éorongattatásinkat-is: de mivel tudgyuk, hogy igen hibás a' mi imádságunk, kérünk tégedet, hogy hárits-el minden aka-dályokat, mellyek méltán meg-gátolhatnák kérésünket, hadd mehefsen elődbe a' mi imádságunk; mert úgy eltölt lelkünk a' nyo-morúságokkal, hogy épen a' koporsóig le-nyomtanak azok bennünket, és életünk fe-lől-is kétségesek vagyunk. Oh melly sokÉor vagyunk URam mi olyan állapotban e' föl-dön, hogy mindenektől el-hagyattatván úgy tartatunk tsak, mint a' meg-hóltak, kik meg-ölettetek és a' koporsóban feküf-nek, és emlékezetek-is el-töröltetett! mert nintsen ki jól tégyen velünk; mert olly nyomorúságok véznek környül, mellyek-ből ki nem menekedhetünk, hanem be-bo-rítottunk a' feledékenységnak homályával a' minket le-nyomó nyavalyáknak fétét mélységében; mert a' te haragodat hordoz-zuk, és a' te mi reánk ereÉtett ítéletidnek habjai épen el-borítanak bennünket. Oh melly sokÉor meg-efik az-is mi rajtunk, hogy a' mi közel való barátink a' kiktől ví-gaÉtalást várunk vala, látván veszedelembé forgásunkat, el-futnak tőlünk! söt mint va-lami gonof-tévöktől ugyan irtóznak, és tsak úgy tartatunk mint valami halálra való ra-bok, kiknek nintsen Éabadulások felöl sem-

mi reménflegek, úgy annyira hogy tsak írás a' dolgunk, és zemeink-is el-fogyatkoznak a' sok írás miatt; és a' mi nagyobb, te-is Ur Isten úgy vifeled magadat hozzánk, mint-ha nem-is akarnád hallani és látni nyomorúságunkat. Oh Ur Isten, talám ugyan mind azért akarod megvonni segítségedet tőlünk, hogy a' mi nyomorúságunknak vége a' mi halálunk legyen! de hiszem te a' te tsudádat az élőkkel akarod láttatni, és azok által akarék ditsóítottetni; ha pedig meg-halunk, nem valljuk a' te nevedet, sem nem becélli zánk a' te kegyelmességidet; mert nem a' holtaknak, hanem a' te élő zentidnek, kiket zövetségedbe és barátságodba bé-vöttél, azoknak ígérted, hogy kegyelmes orczát mutaték nékiek; nem a' holtaknak és a' fetér koporsóba bé-zároltattaknak mutatod igazságodat és irgalmaságodat, mert a' halálban nintsen emlekezet te rólad. Te hozzád kiáltunk Ur Isten mi a' kik élünk, ha zintén segedelmedet hozzánk megférére halezod-is, és ha úgy vifeled-is magadat, mintha nem akarnál könyörgésünkre tekinteni; nem esünk mindazáltal kétségbe, söt annál inkább minden reggel minden egyéb dolgaink előtt könyörgésünkkel fazaztunk tégedet, és mind addig zörgöttünk még éjjel-is, míg meg-nyitod kegyelmednek ajtaját, és kenyeret adék faidnak, nem követ; mert

miért

miért vetnél-el Uram, a' kiket egyzser kegyelmedbe vöttél? miért rejteznél-el előlünk, a' kiket egyzser jó kedvel fogadtál? Mi zegény, és a' nyomorúságok miá ugyan el-alélt emberek, kiknek nintsen semmi erőnk, hanem egyedül tsak te benned, reménkedünk Isteni Felfégednek, ne nehezítsed tovább-is kezedet rajtunk; mert mi már tsak a' fa leveleinek zörgésétől-is el-rettentünk, úgy meg-félemlétt haragod miá lelkünk: ne vidd még-is által rajtunk a' te itéletidnek forgó-zeleit; ne nyomják lelkünket sok és nagy büneinknek emlekezeti és rettentései, mert azok bennünket a' kétségbe ejtenek, ha a' te véghetetlen zóságod és irgalmad meg-nem vígaftal; mert köröskörnyül mi rajtunk minden rettentésünkre vagyon, és magunktól az árvíz módgyára el-borító gonozokból zabadulást nem találunk; nintsen, ki vígaftaljon; nintsen sem barátunk, sem esmérőnk, ki jelen-létével enyhíthetné félelmünket: de tudgyuk jól azt, hogy ott vézen minket környül az Isteni kegyelmesség, a' hol meg-fogyatkozik az emberi segítség. Jövel azért mi idvességünk, jövel zabadításunkra, jövel és jelenyél-meg Uram Jéfus hamar! Ámen.

LXXXIX. S O L T Á R.

Az URnak irgalmát örökké éneklek:

P 3

Min-

Minden irgalmasságnak Istene, ki a' te kegyelmedet és igaz mondásodat az áldvezítő Krisztusban nyilván kimutattad, midőn ötet a' te szent becéded szerint a' Dávidnak magvából származtattad; a' mint réggen megígérted vala, hogy a' Dávidnak Háza állandó lézen, az ő Országá mind örökké lézen, és az ő Királyi széki erős lézen mind örökké. Te vagy URam, a' ki a' te örök szeretetedet, melyet a' Pátriárkáknak tölt szép ígéretekben adtal elsőben ki, nem tsak a' te Izraelneknek hátnára, hanem e' széles földön elszéledett fiadnak és válastott szenteidnek örök javokra az időnek telleyességében ki-jelentetted. Méltó URam, hogy e' te kegyelmességedet és igazságodat minden te hiveid nemzetségről nemzetségre hirdesd; mert ez a' te mi hozzánk való szeretted a' Krisztusban örökké-való, és soha meg nem változik; mert a' mennyégben erősített meg a' te igaz mondásod, a' te ígérted a' földön tölt-bé valósággal, és a' mennyégben mégyn nagyobb tökéletességre; mert a' Krisztusnak országa nem a' világból való, hanem mennyei; a' te szenteid-is mennyei polgárok, és mennyégben vagyon az ő társaságok és meg-maradandó városok. Uram Isten, még az eget-is hirdetik a' te tudálatos dolgaidat; mert mi lehet tudálatosabb dolog, minthogy az Isten emberitestbe öltözött?

tözött? mellyen a' mennyei szent Angyalok-is tsudálkozván örvendeznek, és e' titokba kívánnak ök-is belé tekinteni; sőt ugyan ök-is e' testben meg-jelentt Istennek alája vetik engedelemmel magokat mint ő Uroknak, hirdetvén a' te igaz mondásodat a' szentek között a' Gyülekezetben, mind a' kik már az égben meg-bóldogúlva vannak, mind a' kik e' földön élnek; mert láttyák, hogy nintsen sem az égen, sem a' földön hasonlatos a' Jehova Istenhez, és hogy ötet félik mindenek ebben a' nagy Gyülekezetben, melly a' széles földnek minden hatáiról gyűjtetett, és kiket Isten meg-szentelt, hogy lenne önéki szent népe, és hogy ez az Isten tisztetes minden ő környüle valóknak felettte: mert mindenütt, valahova érkezett az Évangéliom prédikálásának becéde, meg-hajólnak a' Hitnek engedelmeségére; némellyek pedig, a' kik ellene vetik az Isten országának magokat, még azok-is nagy rettegetéssel meg-félmérik az Istennek hatalmát. Uram Isten, te teremtetted az eget és a' földet Kezdetben; tiéd az eget, tiéd a' föld-is; te hatalmad alatt vannak és tenéked engednek mindenek; tenéked nagy engedelemmel szolgálnak az Angyalok-is; te szélesítetted ki a' te Anyaszentegyházadnak határit mindenfelé, nem-is hagyod-elezt; hanem a' te Lelkednek újabb újabb ke-

gyelmeivel kéne ez hűséges tanítókat és tanúkat, kiket a földnek négy szégeleteire ki-küldgy, kik a' te igédet hirdetsék, és annak másokkal meg-értésében legyen minden gyön, örütségek. Fel-magaasztaltatott Ur Isten mindenütt a' te karod és job-kezed; úgy hogy a' te ellenségid nem mérnek már tufakodni te ellened és a' te országod ellen, hanem az ő akarattyyok és kedvek ellen-is kintérittetnek tenéked mint hatalmas Istennek dicsőséget tulajdonítani. Az igazságon és az ítéleten fondáztatott a' te széked; mert a' te idvezítő Krisztusod az ő engedelmeiséggével meg-fentelt tégedet, és az emberi nemzetet vádoló bünt kárhoztatta az ő testében; mert kegyelem és tökéletesség jár szüntelen az ő országa előtt, abbá munkálódik egyedül és abbá forog ő néki minden gondja. Oh irtalmas Isten, valóban boldogok hát az Anya-szentegyházban való hivek, a' kik ezeket a' jókat az ő lelkek-ésméretinek örömeivel vehetik, és azokat nem tsak hallják és szölják, hanem ugyan magokban érzik és tapasztalják belső örömöket a' te jószágodon és igazságodon, és azon, hogy illy kegyesen igazgaték mindeneket a' mi lelkünk javára! boldogok azok, a' kik tégedet tisztelni tudnak; mert a' te ábrázatodnak világosságában járnak, a' te kegyelmed által boldogul mennek elő dolgokban, a' te Lelked világosítja

az ő

az ő lelkeket, és a' jónak mind bé-vételére, mind értésére alkalmatosá tézi elméjeket: boldogok ezek, mert a' te nevedben örven-deznek minden napon, sem a' szenteknek sem a' magok érdemeikben nem ditsekednek, sem a' magok éjnes igazságához nem bíznak, hanem a' te valóságos igazságodhoz ragaszkodnak és abban akarnak fel-magaasztaltatni, és így semmi nélkül nem szökölködnek; mert az ő megváltó Krisztusokban mindennel bírnak, és mindeneket az Isten kegyelmének és a' Krisztus érdemének tulajdonítanak egészen. Te vagy URam a' mi erőnknek ékessége; te adék erőt a' te szentidnek-is, hogy minden nyilván lássa, hogy ők nem az ő tulajdon kezek és karjok által, hanem a' te Isteni hatalmad által véstnek győzedelmet; a' te jóakarated által emeltetik fel a' mi szarvunk, melly a' földre le-vette-tett és tapodtatott vala a' bűn által; mert a' te Krisztusodban engedtetettél-meg mi hoz-zánk, és ő benne minket saját népeddé fogadtál és kedvesekké tóttél ama' szerelmesben: mert a' mi paisunk a' kiből mi bíznunk, nem a' mi testünknek és vérünknek paisa, hanem Isteni pais és Istennek paisa, kit Isten maga rendelt nekünk; és a' mi Királyunk nem az emberek közzül és nem emberek által választatott és felemelt Király, hanem az Izrael Szentének Királya, kit az Izraelnek

P 5

Szen-

Szente kent-fel, ki a' Seregeknek Istene, kibén az Izrael-is meg-fenteltetett, kinek zárlója alatt vannak a' hivek, és kinek Lelke által igazgattatnak. Uram Isten, ki a' te országodat illy ditsőségesen fondáttad örök rendelésed szerint, és a' ki azt illy félesen nagy ditsőséggel ki-terjesztetted, és azt örökké-való kedvedbe vötted, óltalmazza azt minden ellenféli ellen, és ne engedjed, hogy a' pokolnak kapui azon erőt vehessék nek fo-ha-is: és a' mikor a' bűnnek maradványit büntetted-is a' te hivedben, ne égiem a' te haragodnak tüze ellenek úgy, hogy őket el-vezessed; mert azon kívül-is naponként el-hordanak bennünket a' mi bűneink, és senki a' halált el-nem kerülheti: azért a' míg ez el-múlándó rövid életbő vagyunk, ne bocsás mi reánk erők felett való nyomorúságok. sőt inkább vidámitsd-meg a' mi életünket, hogy élhesünk a' te jó-téteményidnek velünk való közlésével; mert nem hiába adtal minket e' világra; hanem hogy a' te ditsőségedet és igazságodat nagy buzgósággal hirdetnök mind bevédünkkel, mind pedig tselekedetünkkel. Emlkezzél-meg Uram Isten a' te régi uralmafságidról és ígértidről, hogy a' te szenteid emelhesék-fel a' sokomorúságok után fíveket te hozzád, és követhessenek kegyes életet, melly által te hozzád ő Istenekhez és a' te szent akara-

todhoz

todhoz közelíthessenek: ne engedgyed, hogy az istentelenek a' te szolgaidat kegyetlenül háborgassák és ennyi gyalázattal illessék; mert mi bennünk a' te szent neved szidalmaztatik ő általok: mert csak azért gyűlölnék ok minket, hogy mi szertünk tégedet; ok pedig mind tégedet, mind a' te ígédet, mind a' téged tisztelőket egyaránt útálják és el-akarják nyomni végképen: miné-künk pedig te hivednek az Anyaszentegyházban adgyad a' te ditsóretedet a' mi szánkba, hogy minden nép esmérje-meg a' te örök szövetségedet, és hogy te vagy az örök-ké áldandó Isten; és ennek meg-bizonyítására a' szent Gyülekezetben minden nép ezt kiáltsa: Ámen! Ámen!

XC. SOLTÁR.

Te benned bízunk eleitől fogva:

Uram Isten, ki magadnak népet és örökséget szertettél, adgyad a' te hivednek a' te meg-fentelő Lelkedet, óltsad beléjük a' te félelmedet; és az ő fok, nagy és hozzászarczok után adgy nyugovást és pihenést, hogy a' te szenteid ne nyomattassanak-el az ő ellenségeiktől tellyességgel: mert te vóltál a' te hivednek hajlékok minden időben; te a' te kegyelmességedből szüntelen gyűjtöd a' te Hazadba bé a' hiveket, és azokat ott meg-is óltalmazod, mint te saját örökségedet; mert te vagy az ő Köziklájak, mel-

P 6

lyen

Ilyen építettett az egész Anya-Éntegyház, melyben meg-is tartatik nemzetségről nemzetségre: mert te öröktől fogván való Isten vagy, és a' te hatalmadtól függ minden teremtetett dolgoknak léteke és maradások. Te vagy URam, a' ki az embert porrá teheted, és vízfönt a' porból életre hozhatod; mert nem nehéz tenéked ezer éftendők után-is az embert az ő porából életre fel-támasztani, éintén úgy, mint a' mai vagy tegnapi halottat; mert a' te örökké-valóságodhoz képeft annyi a' hozzéú idő-is tsak, mint akarmelley rövid idő. Te URam, mintegy febes esővel, vagy víz árával el-ragadod hirtelen az embereket; és ők, mintegy álom, el-múlnak, mintha soha nem-is vóltanak vólna: sőt az ember élete olyan, mint a' fű, melly ha reggel virágzik, estve el-ézárad; így a' világára ézületett ember későre nevededik, és későre érik-meg a' jó értelemre; és a' mikor az ő ifjúságában testének ereje meg-vagyon, értelme hozzá nintsen; mikor pedig értelme vagyon, akkor testének ereje fogyni kezd, és tsak hamar el-múlik, és még életének estvénjét sem éri: mert a' te haragod miatt meg-eméftetünk és meg-romlunk; mivel a' mi bűneinknek földgya, a' mi életünknek a' halál által hamar el-múló vólt; mert minden mi napjaink el-múlnak a' te haragod miatt: és a' mi nehezebb, ha éorofs ítéletre elő-

vöné

vöné bennünket, és ha haragodban véféz éámot el-töltt időnkben való tselekedetinkről, meg-látod, hogy a' mi napjainkat ha-éontalan és el-vefézendő hijába-valóságokban töltöttük-el, és úgy eméftettük-meg a' mi éftendeinket mint a' párát, vagy el-múlándó beféedet; melly ha az ember éájából ki-megyen egyfézer, többé oda víféza nem jó, 's tsak addig tart a' míg ki-mondgyuk, és ottan el-múlik. Határt vetettél az ember életének URam, melly-is tsak hetven avagy nyólczvan éftendő, és kevés ember a' ki azt meg-haladgya, de ezek az éftendők-is tellyesek nyomorúságokkal; sőt mennél tovább él valaki, annál inkább többül életének baja, és mind testének 's mind lelkének a' hozzéú idővel látfik erőtlensége, és egyfézer hirtelen az-is el-múlik, és tsak kitsiny alkalmatofsággal-is az életből elrepülünk: Mind ezeket láttjuk URam mi múlándó emberek, még-is nem veféük éfünkbe magunkat, még-is nem akarja az ember úgy meg-érteni a' te bűn ellen való haragodat, hogy meg-jobbítaná életét, és valójában úgy a' mint illik a' te félelmedben foglalná magát! Segélj Uram Isten a' mi tudatlanságunkban te magad bennünket, hogy a' te félelmedben tudgyunk járni te előtted, a' te félelmedben éámláljuk a' mi napjainkat; hogy vigyázzunk éüntelen, és józanok legyünk,

és meg-lásfuk mit tselekeztünk minden dolgainkban, figyelmeztünk reá mind komorú ítélétidre, mind pedig vígáztaló jó-teteményidre; hogy az ő ember meg-öldököltesfék mi bennünk, az új ember pedig tökéletességre nevedgedyék; hogy a' kik eddig életelenek vólunk, a' böltséfgnek keresésére és éretetire indúlunk a' te dolgaidnak szemléléséből. Ne kétsél azért URam hozzánk térni, és kegyelmes orczát mutatni a' te Éolgaidhoz; sőt mutasd-meg, hogy nem féved szerint borsárodta mi reánk a' minket nyomorgató ellenféinket, és hogy ítélted-is kegyelemmel van meg-elegyítve: tölts-bé minket a' te jóvóltoddal reggel, és még gyermekféinktől fogva kezd-el a' velünk való dajkázkodást és jó-tételt; hogy Éületésüinktől fogva tellyes életünkben rajtunk forgott kegyelmességidnek munkáiról vóltaképen meg-emlekeztvén, tellyes életünket a' te méltó ditséretedben tölthetsükkel lelkünknek nagy örömeivel: tölts-bé minket az Évangéliomnak öröndetes beféddel, hogy ugyan meghízakodgyunk azoknak bőfégekkel az örök életre. Mivel pedig, míg e' földön vitézkedünk, sok nyomorúságokat es kíferteket kellett szenvednünk, és a' sok gonoszok között ugyan, mint valami betegnek, meg-kell erőtlenednünk; elé-

geld-

geld-meg a' mi keserves fájdalomkat, vidámit-s meg már bennünket, és a' ki meg-febesítettél, te magad-meg-Éánván gyógyítsd-meg sebeinket, mert meg-fokafodott háborgattatásunknak ideje; hogy a' sok nyomorúságok által legyen végre egyenes menetelünk a' te országodba: Adgyad URam, hogy végtére, a' mit régen kívantanak láthassák-meg a' te Éolgaid, vehessék-el a' mit te a' te AnyaÉentegyházadnak javára kéztettél; hogy az ő sok harcok után a' te Éenteid mintegy halálból az életre fel-keljenek, és sok kárvallások lelki nyereséggel forduljon-meg, mikoron bé-hozod a' Pogányoknak tellyességét a' te Házadba; hogy lássák-meg a' te Éolgaidnak fiai és az egész világ a' te ditsőséges munkádat a' te Éolgaidnak megtartatásokban; és a' kik a' te aklodon és pártorságodon kívül vóltanak, térjenek-meg te hozzád: Szaporítsd-meg rajtunk a' te Szent Lelkednek ajándékait az ő Éépfégekben; és a' mi kezeinknek tselekedeteket erősítsd-meg, hogy azok meg-ne restüljenek az igaz, valóságos, tökéletes és meg-maradandó jónak keresésében; mert te birhatÉ és igazgathatÉ minket minden jó munkáinkban, és te nálad nélkül semmi jót nem tehetünk: adgyad azért, hogy igaz hitünkkel tetÉhesünk Isteni Éent Felfégednek: Amen.

XCL.

A' ki a' felséges URnak lakozik általm:

OH erős és hatalmas Isten, noha az embereknek dolgok merő azon nyavalya és hijába-valóság, mindazáltal még-is véghetlenül felyül múlja mind azt a' te irgalmaságod! mellyhez bízván most-is tellyes reménfeggel folyamodunk te hozzád, hogy minden háborattásinkban te nálad bátorságos megmaradást találjunk: mert nintsen semmi félelmek azoknak, a' kik az Istennek rejtekében laknak, mint a' gyenge madárfiaknak az ő annyoknak szárnyai alatt; mert valaki a' te szárnyaidnak árnyékában nyugzik, semmi teremtetett állat annak nyugodalmát meg-nem háborithattya; mert igen erős az ő hozzá folyamodó hieit általmabá tartó Isten. Benned bízunk azért egyedül minden mi kísérteteinkben; mert jó vagy te, és te magad előztél-meg minket a' te kegyelmességeddel, és saját népeddé töttél, hogy minket meg-tartanál magad éamára: te ragadod-ki a' mi lelkünket ama' ravasz madaráznak, a' mi utánunk zúntelen inctselkedő gonosz ellenfégyünknek a' Sátánnak töriből, a' ki éjjel 's nappal keresi az alkalmatosságot, hogy minket bé-nyelheffen: te általmaz-meg a' veszedelmes dögtől, a' hamisságnak mérgétől, mellyel mint valami ragadó mérges nyavalyával az emberi nemzetet a' Sátán meg-vezté és el-tölté: ennek foglyaa

foglyai vóltunk, ennek mérgét vöttük vala bé nyilván-való veszedelmünkre; de ki-ragada a' kegyelmes Isten ereje, és meg-is általmaz ellene; mert igen füzorgalmatosan őrzi az övét, és a' következő veszedelem ellen-is előre bé-fokta őket fedezni jó gondviselésével, és mindenkor nyitva vagyon ajtaja az ő hozzá folyamodóknak javokra és meg-maradásokra. Nintsen azért Uram Isten miért féljünk, sem testi, sem lelki, sem közönséges, sem magános, sem nyilvánvaló, sem titkos büntetésektől, mellyeket az ördög ellenünk kézített, hogy azokba belé ejtsen bennünket; mert mi a' tudatlanságnak homálya és ferétsége ellen a' te zent igédnek világos fővétnekénél járunk, hogy meg-ne botoljunk, sem el ne esünk, sem a' meg-esmért világos igaság mellől el-ne tévelyedgyünk: sőt ha annyira menne-is a' Sátán az ő dögleteles tudományával, hogy fokakat mi körülöttünk mind lelkekben 's mind testekben el-vestene 's meg-ölne, akkor-is nem árthatna semmit a' te választott hivednek, kikért az idvezítő Krisztus könyörgött az ő zent Attyának, hogy az ő hitek el-ne fogyjon; hanem inkább a' hieik ellenben az ő nagy vígáztalásokra meg-láttják, hogy nem fokára az ő lelkeknek ellenfégi, Istennek igaz itéletiből meg-romolnak, mikor meg-fizet nékiek az ő gonosságoznak érdemk

mek kerint; és ezekbe veszik a' szentek-is, hogy ők nem hiába reménlettek Istenben, és hogy a' hitetlenek az önnön magok veszedelmekre utáltak-meg az Istent: mert te vagy URam egyedül a' mi óltalmunk; semmi teremtetett állat, sem Pogányok bálványi, sem élők, sem holtak nem őriznek-meg bennünket, mivel tégedet mint Felféles Istent választotta egyedül a' mi lelkünk hajlékának. Illyen hittel és bizodalommal lévén azért mi te hived, tselekedd azt mi velünk hatalmaddal, hogy semmi veszedelem bennünket ne illessen; sőt mindenek minékünk téged szertöknék, még az ellenkező dolgok-is, ha szunkra szolgálnak, és a' meg-eméltő ostor közel se járúljon hozzánk, melly vagy lelkünkben vagy testünkben kárt tégyen: Parantsolj ama' szolgált és néked udvarló lelkeknek az Angyaloknak, és küldd-ki őket a' választottaknak óltalmokra, hogy azoknak mind lelkeknek s mind testeknek viseljék gondgyokat minden ő úttyokban, rendes hivataljokban, nevedben kezdett minden munkájokban; jó tanácsokkal s lelki sügalásokkal segéljék őket, hogy a' sok botránkozásoknak lábok előtt való köveiben megne botoljanak, és minden gonosztól megmenekedvén semmi jó nélkül ne szütkölgögyenek. Adgyad, hogy a' mi oróslán módra kegyetlenkedő, és kigyó módra ravaszkodó

dó

dó ártalmas ellenséginken nem tsak hatalmat vehetsünk, hanem azokat ha szunkra-is fordíthassuk; ne engedd, hogy azok elő meheffenek ellenünk való álnok mesterfészekben és szándékokban, sőt-inkább meg-hajólnak és engedelemmel szolgálnak a te Anyaszertegyházadnak. Uram Isten, szabadítsd-meg minden gonosztól a tégedet szertöket; magasztald-fel ditsőségre a' kik esmérük a' te nevedet, a' kik hittel, reménfességgel és tisztaszertetettel tégedet vallanak mindenre elégfés, minden jóval gazdag és erős Istennek, és tenéked tulajdonítanak mindé ditsőséget; tellyesítsd szent kívánságokat azoknak, a' kik segítségül hínak tégedet; vígáztaljad szorongattatásokban, hogy el ne tsüggedgyen lelkek, és el-ne szakadgyanak te töled, sőt félelem nélkül szolgálhassanak tenéked; ditsőítsd-meg őket, hogy a' Hitben inkább inkább nevededgyenek, és fénljék az ő világosságok, és ditsőítessék általok az ő menyeyi Attyok. Töltsd-bé hozzéú idökkal a' választott hiveket; tartsad fenn világ végéig az Anyaszertegyházat, hogy e földön vitézkedő seregged mind addig maradgyon-meg a te óltalmad alatt, míg el-éri ama' hozzéú idöt az örök boldogságot, és szinről szinre meg-lathattya az ő idvezítő Kristsút a' vég nélkül való örömben és boldogságban: Ámen.

XCI.

Ékes dolog ditsérni URam felségedet :

UR Isten , ki a' tellyes időben a' te kegyelmedet és régi ígértidnek bé-teljesítésében való igaz mondásodat illy ditsőfégesen ki-mutatád , melly igen drága dolog tenéked Jehova Istennek vallást tenni , te benned hinni , az Évangéliom Szent be-
szédét bé-venni , annak igaságát hirdetni , hogy minden ígérteit Istennek ugyanokká és ámenekké löttének , és tenéked a' te sok jó-téteményidért hálákat adni ! jó dolog a' te nevednek éneket mondani ; mert te Felséges Isten vagy : jó dolog a' te tökéletességidet és munkáidat a' te ditséretedre lelki örömrünkkel zengedezni , és szivünknek te benned való vígasságát szájunkkal-is ki-jelenteni : illendő és méltó dolog reggel a' te kegyelmességedet hirdetni , és a' te igaz mondásodat minden éjjel , éjntelenül mind jó 's mind pedig gonosz Szerentsünkben ; mind akkor , mikor a' te igaz és Szent beszédednek világossága mint a' szép hajnal fénlík közötünk , mind pedig ellenben mikor az üldöz-
tetések miá a' te igaz tudományod homályba és éjtéakai sötétségbe borúl , hirdetni mind azokat , mellyeket nékünk ajándékoztál a' te Szent Fiadban , és hogy a' te régi ígértidet és a' törvénybéli példázatokat az ő valóságában bé-töltötted ő benne : illendő dolog az-is , hogy minden igyekezetünkkel ,
mind

mind éneklésünkkel , mind musika Szeré-
mokkal , azoknak kedves , rendes és megegy-
gyező hangjokkal , testünknek 's lelkünknek
szép meg-egyezésekkel mutassuk meg te
benned való örömrünket . Oh melly kegyel-
mesen meg-jutalmaztattad Ur Isten te azt
minékünk , hogy mi egyedül te hozzád ra-
gazkodtunk ! mert te meg-örvendezettél
bennünket , és valósággal meg-mutatád azt
minékünk és véghez-is vitted , a' mit örök
tanátsod Szerint rendeltél volt nékünk : mert
magok-is a' te nagy dolgaid , mellyeket az
Évangéliomi beszéd által hirdettél , elég
örömrünk okai mi bennünk ; mert azokat a'
te mélyféges gondolatidat nem érti senki ,
hanem a' hívek , kiket te lelki értelemmel
meg-áldottál ; nem véli azt észébe a' balga-
tag ember , kinek a' te Szent Lelkedet nem
adtad , és a' kit e' világnak Szereteti meg-va-
kított és bolondított : mert mikor az isten-
telenek világ Szerint leg-inkább nevekednek
és virágoznak , és az Évangéliomi tuda-
mányt és annak tanítóit az ő együgyűsé-
gért meg-vetik , akkor fel-kelÉ Ur Isten ő
ellenek , le-tapodod mint hamiságnak Szer-
etőit , és el-vezté mind örökké : te pedig őh
Felséges Isten ! ki fel-magasztaltattál , mind
örökké meg-maradÉ a' te Felségedben min-
denek felett , és semmi erő és hatalom el-
nem szakaszthat minket-is a' te Szereteted-
től ,

től, és a' te felőlünk való tanácsodat semmi el nem bontya; mi-is azért illy bizonyos reménységgel lévén, örvendeztettyük magunkat a' te idvésséges tanácsoddal és munkáiddal. Uram Isten, Femiünkkel láttyuk mi azt, hogy a' te ellenfégid, kik olly állandóképen láttatnak vala virágozni, hirtelen elhervadnak és el-vesznek; és a' kik öfve adták vala nagy erővel és fővetkezéssel magukat, meg-özlátod és el-éleléted őket, és olly megfőze el-veted a' hiveknek seregektől, hogy ingyen fe árthassanak nékiek: meg-újítod ellenben te és erőt adsz azoknak a' te Fenteidnek, a' kik igen erőteleneknek és gyengéknek látzanak vala a' bolondoknak Femeik előtt, fel-cmeivén az ő Farovokat mint az unikornisnak, és a' te Isteni kegyel-mednek Lelkével, mint valami zöldellő olajjal, azoknak lelkeket ugyan meg-elevenítéd és kegyesen meg-vigáztatod; meg-láttatod vélek a' te Háznak meg-esküött ellenfégin lött kemény ítéletedet, és meghallatod az ő fülökkel azok ellen tött végső és halálos sententziádat, a' kik mind őket 's mind a' te nevedet egyaránt káromolják vala: mind azok az igazak pedig, kik meg-igazultanak hitből, erőt véznek a' te erős Lelked által a' te ditsőitésedre; és virágoznak, nem úgy mint a' gonozók, és mint a' füvek mellyeket a' Napnak melege el-fonnyaszt,

hanem

hanem zöldellenek még a' terhes nyomorúságok alatt-is állandóképen mint a' pálma fa, és az ő zöldségeket tápláló lelki nedvesfégek el-nem fogyhat soha; meg-is nőnek, és nagyon fel-nevekednek mint a' Libánus czédruzi, és az ő hitek naponként öregbedik, és a' Fenteknek el-ágazások nagy Faporasággal és ki-terjedéssel lézen. Uram Isten, te magad palántáld a' hiveket a' te Házádba a' mennyégbe; ott vertenek őket gyökeret magoknak, bé-öltattanak hit által a' Krisztusba, és bizonyoson háládatofságoknak gyümölsét meg-hozzák a' jó tselekedetek által; sőt még véniségekben-is gyümölszöznek és zöldellők léznek, és soha ki nem fogy belőlök az őket elevenítő lelki erő még akkor-is, mikor erőtelenségre láttatnak-is jutni; sőt mind egyre a' cél felé futnak, és naponként a' Krisztus ábrázattyához közelebb járúlnak. Uram adgyad nekünk több válaftott Fenteiddel együtt azt a' kegyelmet, hogy vallhassunk tégedet mi Közik-lánknak lenni, kiben mi bátorságos megmaradást találtunk; hirdethessük igazságodat, hogy te mind tanácsodban, mind beűdedben, mind ígértidben, mind ítéletidben meg-változhatatlan igazságú vagy, és hogy semmi hamisság te benned nintsen; mert te igazítod meg kegyelemből a' bűnöst; te kárhoztatod a' bűnt; te adtal a' te Fiádnak örök

örök népet; és te soha minket hozzád folya-
modó hiveidet meg-nem tsalé. Ur Isten,
a' te mind külső 's mind belső javaidnak ve-
lünk közlésével, kézíts-el bennünket a' te
örök ditséretedre! Ámen.

XCIII. S O L T A R.

Nagy hatalommal regnál az Isten:

Nagy hatalmú Isten, ki a' mennyeknek
országát az új Testámentomi időben il-
lyen nagy ditsőséggel jelentéd-ki az embe-
reknek, mikor el-törölvén amaz ő Testá-
mentombéli szolgai állapotot, mely vala a'
Törvény alatt, és birodalmad alá vetvén az
Angyalokat, Királyi székeket és Hatalmas-
ságokat, az emberi nemzetet a' lelki szabadsá-
gra hittad, hogy az embereknek az Isteni
tiszteltetben rajtok uralkodásoktól meg-me-
nekedvén egyedül hinnének Istenbē. Ural-
kodol URam te, és országot vöttél magad-
nak; mert minden ellenségedet, kik a' Kris-
tusban való hitnek ellene vetik magokat,
és a' te országotat, hogy az elő ne mehes-
sen, akadályoztatni akarják, a' földhöz ve-
red, és a' te hiveidnek lábok alá veted, hogy
a' hiveknek te hozzád való meg-térésekben
az ő hatalmok többé akadályúl ne lehessen.
Felféges ditsőséget öltöztél-fel URam; mert
már a' te Királyi széked és Uraságod nem csak
egyenemzetben, mint régen Izraelbē, vagy on-
le-tétetve, és nem csak testi czérémóni-
ákkal,

ákkal mégyen végbe; hanem az egeknek
felette fel-magaftaltatott, minden Urasá-
gokat maga alá vetett, és zemély válogatás
nélkül minden népet és nemzetséget a' ma-
ga országába bé-hívott: ennek felette hatal-
mas erővel fel-övedzettet magadat, melly-
nek senki ellene ne állhasson, hanem általa
mindenütt győzedelmes légy, mikor az év-
angyéliomi befédet az ő világozságában
mindenütt hirdettetted, és a' Szent Lélek-
nek erejét melléje adod, hogy nagy fokan
térjenek-meg Istenhez: te erősítéd-meg a'
termékeny földet, hogy az meg ne mozdúl-
jon: te erősítéd-meg a' fok népből 's nem-
zetségből nagy fokasággal özeve gyülekezett
új Testámentomi Anya-Ézentegyházat, melly
soha el nem bomlik; sem igazgatása, mint
az ő Testámentomi Eklésának, meg nem
változik; sőt azt világ végéig mindentűnne
szedegeted, és a' Hitnek lelkével úgy özeve
kötöd, hogy azt semmi háborúság el ne
nyomhassa egészen, hanem mind végig fenn
tartson, és a' hiveknek-is hitek soha el ne
fogyjon. Te vóltál URam eleitől fogva Ki-
rálya a' te Anya-Ézentegyháznak, mind a'
régi Ént Pátriárkáknak idejektől fogva, sőt
öröktől fogva, és soha a' te Királyi széked
helyéből kinem mozdúlt: mert te minden-
kor szertted az emberi nemzetséget, és a-
zoknak életet és igazságot adtál ama' bárány
Jésus

Jésus Krisztusban, melly meg-öletett világ
fondámentomának fel-vetésétől fogva, és a
te új Testámentomi országod-is amaz első
Zülötteknek a régi Zent Atyák Eklésiajának
Hitin fondáltatik. De mind ezek így lévén-
is URam, a te Anyazentegyházad ellen nagy
fokozor, nagy fokban és nagy erővel fel-tá-
madtanak, nagy folyóvizek emelkedtenek
fel ellene, zúgtanak ellene, sőt nagy habo-
kat hánytának ellene, hogy egészen el-bo-
rítsák és el-fojtsák azt; de te, ki a' magasság-
ban lakozol, mind ezeknél mindenkor eről-
sebb vóltál és vagy: és ha mindé Fejedelem-
ségek és ez egész Világ feltámad-is a' te Há-
zad ellen, semmire nem mehetnek, hanem
meg-égyenül minden ő zándékok; mert
te URam nagyobb vagy mind azoknál, és a'
te Királyi széked az egekben vagyon, és on-
nan viseled a' tiédnek gondgyokat, és azok-
nak ellenfégeket meg-kötheted és meg-öld-
hatod, a' mikor és meddig akarod a' hívek-
nek meg-próbáltatásokra; de ugyan soha ő-
ket végképen el nem hagyod: mert erőfsek
a' te bizonyosság-tételid, valósággal bé-tel-
sedtenek a' te örök dékretomid az igaz Köz-
benjáró Krisztus felől, annak tiétei és jórété-
ményi felől. URam Isten, a' te Anyazent-
egyházadat, minekutánna az ő ellenség-
győzedelmet véteke, tegyed Zentségnek
templomává, te templomoddá, mellyben te
lakoz-

lakozzál: töltsd-bé és ékesítsd-fel azt minden
Zentséggel; hogy semmi üdökság és mo-
tsok ahoz ne ferjen: tisztítsd-meg azt mindé
hamis tudománytól, bálványozástól, botrán-
kozástól és kegyetlenségektől; hogy abbá az
igaz Hit, a te igéd Zerint való Zent Vallás és
fenyíték maradjanak-meg mind végig az ő
erejekben az időnek hozzúságáig: Amen.

XCIV. S O L T Á R.

Oh erős bókú álló Isten:

BŐKÉÜ-állásnak erős Istene, ideje már,
hogy a' gonoszba tétetett világban meg-
jelennyél, és hatalmatat megmutassad azok-
nak meg-büntetésekben a' kik így el-hatal-
maztanak e' földön, és tégedet meg-útál-
ván a' te Anyazentegyházadat egészen el-
akarják nyomni: te vagy a' földnek Birája;
magasztald-fel magadat azok ellen, a' kik a'
te válastott Zenteidet nyomorgattyák; és
fizess-meg azoknak, a' kik magokat a' te
Zent rendelésed felett fel-emelik és te hoz-
zád hasonlóká tézik, és a' te ditsőségedet
magoknak vézik. Ne engedgyed URam,
hogy a' hitetlenek, a' kik az Isten országának
és annak igasságának magokat így ellene ve-
tik, sokáig elő-mennyenek dolgokba, és örül-
jenek hivednek romlásokon; mert ezek az
ő gonosz hiveknek tellyesfégeből, mintegy
bő forrásból, ugyan ki-buzogják a' rothatt
és senyvett bevédeket, a' meg-vezett tu-

dományt, Isten és az ő Krisztusa és választott
szentei ellen való káromkodásokat; kik ma-
gokat olly tsalhatatlan tanítóknak tarttyák,
kiknek bizonyságokat bé-kellessék minden-
nek venni; olly bíráknak, kiknek ítéleteket
és végezéseket meg-kellessék tartani és bö-
rszülni; és olly szent embereknek, kik az ő
faját igazságokkal kedvet, érdemet és jutal-
mat találhatnak Isten előtt. Oh melly ke-
vélyen viselik ez istentelen emberek min-
den munkájokban magokat! nem zánnyák
az Istennek népét, hanem minden igyeke-
zetekkel nyomorgattyák azt; az Isten örök-
ségén, mellyet faját és magától el-idegenít-
hetetlen jószágának tart, akarnak erővel u-
ralkodni; az igazság vallóit kemény fenye-
getésekkel rettentik, hogy mind lelkekben
és mind testekben őket erőtelenné tegyék;
mert nintszen ezekben semmi könyörületé-
ség, sem igazságnak követése; meg-ölik az
özvegyet és a' jövevényt, és az árvát egye-
temben; ezeket az ő igaz ügyökben el-
nyomják és meg-fojtyák, a' kik világ szerint
el-hagyattattak és segítség nélkül Éüöl-
ködnek, kik e' világon tsak bújdosóknak és
vendégeknek tarttyák magokat, és tsak ama'
meg-maradandó mennyei hazát óhajtyák;
mind ez ő hamisságokat pedig olly vakme-
rő bátorsággal és szemtelenül követik mint-
ha sem Isten, sem semmi Isteni gondviselés

nem

nem volna. Uram Isten, melly balgatag az
ember! mennyi bolondok vannak a' köiség
között, a' kik tsak külső zínnel tettetik ke-
reftyéneknak magokat, és tsak a' nevét vi-
selik annak! de az Isten felől úgy gondol-
kodnak, mintha vagy nem látna semmit,
vagy nem akarna érkezni semmire: de te
URam mind lát, mind érte mindent; mert
te ruháztad-fel érzékenységekkel az em-
bert-is, és meg-fedded a' te igédde és Lel-
koddal az ilyen káromkodó embereket, és
meg-győzöd a' hamisságról az ő lelkek-ef-
méretiben őket: és te Uram, a' ki még a'
Pogányokat-is az ő közönséges társaságok-
nak fenn tartására, sok jóval, elmével, ta-
nátsal és jó rend-tartással meg-áldod; annál
inkább nem hagyod-el a' te várasodat az A-
nya-szentegyházat, melly a' te örökséged, és
ki nem veted azt jó gondviselésednek kezé-
ből; sőt ellenben meg-mutatod, hogy hijá-
ba-való azoknak az embereknek gondolat-
tyok, a' kik az Ekléfiát a' te kezedből ki akar-
ják venni, és a' magok igazgatása alá vetni,
holott ők estelenek és értelmekben-is nem
állandók. Oh melly boldog az az ember
URam, a' kit te oktat, és mind a' te Lel-
koddal, mind a' kereft-viselésekkel magad-
hoz oktat! boldog a' kit a' te igédde tan-
nít, éivét meg-nyitod, elméjét világosí-
tod, és el-fordúlt akarattyát a' jóra hajto-
gatod;

Q 3

gatód; mert azt akkor nyugtatod-meg és akkor áldod-meg jó tsendélséggel. a' mikor az istentelennek veszedelmek és szomorú végek el-érkeznek: Bóldog az a' nép. a' melyet te kedvedbe vöttél; mert a' kevélyeknek pálczájuk nem uralkodik annak az ő fejen: mert a' te örökfegedet nem engeded soha el-idegenedni te tőled, hogy az másé legyen; hanem végre a' te hived: és azoknak ellenfégi között igazat ítél; és minden hamisságot, igazságtalanságot és képmutatást napfényre hozván, világosan ki-mutatod. kik legyenek a' tiéd; és így az igaz Éviv emberek a' te ítétetidet jóvá hadgyák és ditsérik; a' hamissak pedig ezeket látván, el-ólvadnak. Uram Isten, mely nagy gyűlölfég óltatott az istentelen embereknek Évekbe! mert láttyuk, hogy ők nagy erővel fel-ké-Éülnek és Éze feregelnék az igaznak lelke ellen, hogy azt meg-öljék, és arra ugyan méltónak-is ítélük, mint gonosz tévőt: te-kíntsd-meg azért ezeket URam; mert nagy a' te hivednek ez ő erőtlenségekben és el-hagyatásokban az ő félelmek, úgyannyi-ra, hogy sok Éor keserves paná Éra fokadnak; ki, midőn láttyák, hogy nintsen ember e' világon, ki az igaz ügyet a' hamis erő Éakok ellen fel-vegye és óltalmazza; és ha te URam magad fel-nem költél volna sok Éor mellettek, és hatalmaddal meg nem tapod-

tad

tad volna a' kegyetlent, a' nagy szomorúság és félelem miatt el-fogyott volna az ő lelkek. De te vagy minékünk bizonyos óltalmunk URam; és mikor mi a' kísértetek miá Éinte megtántorodunk és csak-nem kétségsbe esünk, akkor mi meg-emlekeztünk a' te kegyelmességedről, és megvigasztalódunk ottan, tudván, hogy el-nem hagyod soha azokat, a' kik te benned bízna: tudgyuk URam és el-hittük, hogy semmi közö nintsen te hozzád a' hamisságnak Éékinék; és a' ki az Anya Éentegyházban Ééket emel mint uralkodó, és abban veled együtt akar uralkodni, nem Éenveded azt el te előttd, hanem meg-itéled es el-veÉted; mert az a' te törvényeden kívül más törvényt ad, és azzal csak bajt és veszedelmet Éerez; mert a' lelki Éabadság helyén a' lelki-Ésimérertet heli, oly parantsolatokat akarván vetni a' hivednek nyakokba, melyek az egy id-vefésges igazságról el-vonnyák a' lelkeket a' veszedelmes tévelyégsre. Uram Isten, légy hát óltalmok és kövÁrok minden ellenfégek ellen a' te hivednek; Éabadítsd-meg azokat, kiket a' hitetlenek Ártatlanúl halálra ítélnek; ne Éégyeníttesünk-meg, a' kik erős hittel és reménféggel egyedül te benned bí-zunk; fizÉs-meg a' gonoszoknak az ő Álnok-ságoknak Érdemek Éerint; pótoldd-ki ho ÉÉÉ Átúresedet és utÁnnok vára Éozásodat, rajtok

Q 4

való

való ítélednek keménységével; veszed-el a' meg-térni nem akaró vakmerő népet az ő gonofságában: azonközben pedig minékünk hivednek adgy békefészes-tűrésnek lelkét minden háborgattatásinkban, és vígasztal-jeg, el-hitetvén azt velünk, hogy minden bizonnyal a' hiveknek ellenségek el-vesznek a' mi fegyverünk nélkül-is; mert a' minthogy mi Istenre bizzuk a' bőséű-álást, úgy zombatot-is kentelünk és tsendefen várakozunk az URnak Éabadításáig: Á.

XCV. SOLTÁR.

Fertek örvendgyünk mindnyájan:

ORök ditséretre méltó Isten, méltó Isté vagy arra, hogy minden teremtettt al-latok, és ezek felett az ember serkentésék fűntelen és ugyan nógattasfék egymástól a' te benned való örvendezésre; és hogy meg-tudgya minden az ő Éivének vígaságá-val, hogy te vagy az UR, ki magadnak or-fágot válastottál, és hogy a' te Fiad az idve-zítő Krisztus a' mi ellenségekintől való meg-Éabadittatásunknak Köziklája és Királya, a' kiből vagyon a' hiveknek minden vígasá-gok, ki nélkül mi el-estünk és el-veszünk, és a' kívül ellenben mind meg-állunk 's mind idveséget nyerünk, Ur Isten, mi Kirá-lyunk, nem keresünk mefÉe tégedet; mert jelen vagy, sőt közöttünk és mi bennünk vagy: azért ÉüfÉeg, hogy mi-is nyilván való

vallás-

vallás-tétellel jelennyünk-meg a' te orczád előtt, minden lelki velünk közlött ajándé-kidat nagy haladatosággal elő Éámlálván; kivaltképen hogy minékünk, kik a' bűnnek átka alatt valánk, igafságot adtál és ajándé-koztál, sőt a' Éolgalatnak terhe alól-is meg-mentvén Éabadosokká és fiakká tóttél: méltó, hogy tenéked éneklésekkel zengede-zzünk, a' Éép Éeretetnek, mint valami mu-fika ÉerÉámnak öÉve ereÉtett egyefségé-ben, a' léleknek örömében, és minden in-dúlatunknak és munkánknek a' jóban meg-egyezésében. Nagy vagy URam te, és sen-ki veled nem ér: te vagy az Ur amaz Idve-zítő, ki fáját véreddel Éerzettél népet ma-gadnak: te vagy Király minden istenek felett, mind azok felett, kiket az emberek bál-ványúl emeltek magoknak; mind pedig a' kiket te isteneknek mondottál vólt régen, kiknek az új Testámentomi EklÉsia alájok nem vettetett; mert te tóttél minket a' mi Istenünknek Királyokká: nagy vagy te URa és nagy a' te orÉágod, nagy hatalmatat mu-tattad-meg mindeneknek teremtésében, és igen Éélesen ki-terjeÉtetted a' te bírodal-madat e' földön: a' te hatalmadban vannak még a' földnek alsó részei-is; mert te hozod egyedül életre a' meg-hóltakat: a' hegyek-nek magafságai, az uralkodó és ki-tetző or-Éágok tied; és te azokat helyekből ki-moz-

Q 5

ditha-

díthatod és másuvá viheted: tiéd a' tenger és annak minden lakó Éigetei; és Kezdetbē is az egész föld arra teremtetett, hogy abból gyűlne Istennek népe és orzága jóvendőbē. Uram Isten, te vagy a' mi teremtőnk; valamik vagyunk, és valami jót tselekezzünk, gondolunk avagy Éólunk, mind te töled vagygon; azért igen Éülkéses dolog, hogy alázatosan azt meg-efmérjük, előtted megvalljuk, és magunkat a te imádásodra felszerkentük: mert a' te régi ígéreted Éerint minékünk Istenünk ké és Atyánk ké lőttél; mi pedig te néped arra kötelesek vagyunk, hogy meg-hajtsuk magunkat te előtted, és a' te ígádat örömet fel-vegyük minden kéfe-delem nélkül; mint te válaÉtott néped és a' te kezdednek juhái, tenéked Királyunknak és nagy PáÉtorunknak Éódat fogadgyuk; és mivel igen rövid az idő, mihelyen a te Éódat hallandgyuk, tenéked nagy kéÉ Éível és hitbéli bizodalommal engedelmeskedgyünk. Uram Isten, óltalmazd a' mi Éíveinket keménységtől, vakmerőségtől, engedetlenlégtől és hitetlenlégtől: adgyad inkább, hogy engedgyünk a' te mennyei hivatalodnak; meg-ne vészük a' te ajándéodat, amaz igazságot, melyet e' világra hoztál, és soha el-ne távozzunk a' mi idvességünknek KőÉiklájától: ne engedgyed, hogy az engedetlen régi Atyáknak követői légyünk, hogy

hogy azoknak büntetésekben-is ne részesüljünk; hidgyünk inkább te benned igazán; meg-ne kísértstünk tégedet, meg-keményítvén a' mi Éíveinket; ne zúgolódgyunk ellened nyomorúságinkban; ne élstünk kétségbe kísértetinkben; ne kételkedgyünk Éent ígérteidben és hatalmadban, minekutánna mind láttuk 's mind hallottuk a' Éent Írá-sokból a' te tsuda dolgaidat: ne ónny-meg és ne útálj-meg minket, mint ama' kemény nyakú Izraelitákat meg-óntad vala a' puz-tában, és ne rekeÉÉ-ki bennünket haragódban, mint azokat, a' nyugodalomból; sőt inkább értesd-meg velünk a te ótuidat, a te Éent parantsolatidat, el-kéÉítvén Éíveinket-is, hogy örömmel vegyék azokat. El-jött a' mi idvezítő Kríztusunknak ideje, el-jött az ő jó-téteményinek emlegetésének ideje az Eklésiában; adgyad hát Uram, hogy minden válaÉtott hívők örvendezzünk te benned, imádggyunk Éüntelen tégedet, Éenteljük a' te dítsóÉeges nevedet; hogy ama' mennyei hazába te hozzád, az örök nyugodalomba bé-mehessünk: Ámen.

XCVI. S O L T Á R.

Énekeljetelek minden népek új éneket az Ur I-
Uj égeknek és földnek teremő Istene, ki a' meg-ígért Messiás Ur Jésus Kríztus által meg-ójitád e' világot, melyet régen semmiből teremtetél vala! mely igen
 Q 6 illendő

állendő és méltó dolog, hogy az újjá fölé-
tett emberek, kik igaz hit által az ő bűnök-
ből te hozzád tértenek, új éneket mond-
gyanak tenéked! mert a'te új, nagy és min-
den régi jó-téteményid felett való javaid,
mellyeket adtál és ajándékoztál a' te Szent
Fiadban az embereknek, mellyek fok fáz
éftendőtül fogva el-voltanak rejtve, új
és eddig nem hallott énekeket és ditsére-
teket kívánnak mi tőlünk-is. Méltó URam,
hogy tenéked nem tsak az Izrael népe, ha-
nem a' Ételes földnek minden Nemzete éne-
keljen; mert zemély válogatás nélkül min-
den bűnöst hittál a' pénitentzia tartásra és
az új életre: méltó, hogy tégedet egyedül
eszmérjünk URunknak, és egyedül a' te ne-
vedet magasztaljuk; minden bálványokat,
és valami magát fel-emeli, valami te kivü-
lled nevezterik és Isteni tiszteletet kíván,
meg-vefszünk, és egyedül a' te neved Sze-
neltetfésék közöttünk; és amaz évangyéliomi
igafság és az idvességnek bevéde hirdettef-
sék mindennaponként nálunk; hogy ne ki-
vánnunk semmit tudni és másoknak-is hird-
etni, hanem egyedül a' meg-feszítettett
Krisztust: méltó, hogy hirdettefsék a' Pogá-
nyok között a' te ditsőféged, a' te Krisztusod-
nak méltóságos volta, ki a' bűnös embernek
igafsága lött; hogy minden Nemzetek, kik
eddig a' külömbkülömbféle fok bálványok-
nak

nak szolgáltak, megértsek az ő idvessége-
re azokat a' tsudálatos dolgokat, hogy az Iste-
nen meg-jelent a' testben. Nagy az UR, és
igen ditséretre méltó; mert Istenünk ké lött
nékünk, hogy ő benne hidgyünk egyedül;
kinek hozzánk való jóságát a' mi elménk
meg-nem gondolhattya, és nyelvünk soha
ki-nem bevéllheti: minden Istenek felett,
Angyalok, Fejedelemségek és Hatalmas-
ságok felett félelemmel tisztelendő ő egyedül,
ki azokat réz Szerint alája vetette, réz Szer-
int pedig el-törölte. Tégedet hívunk mi
segítségül nagy Isten, ki a' te erős igéd-
del teremted az egeket: mert a' miket a' Pogá-
nyok Isteneknek tartottak, merő azon hijá-
ba-valóságok és hazugságok, senkinek sem-
mi javokra nem lehetnek; hanem ellenben
gonoszokra és veszedelmekre valók. Oh
melly szép dolgok láttatnak az Anyaszent-
egyházban! melly fokképen bizonyíttják
azok URam a' te ditsőfégedet a' népéknek,
kik hozzád gyűlnek! te előtted elől men-
nek, a' mellyek a' te útaidat el-készítik és öf-
vényidet előre meg-gyengítik, hogy te hoz-
zád annál inkább gyűljenek mindenek; te
előtted ditsőség vagyon és minden Királyi
pompa; Épség vagyon, és kemény Éve-
ket-is meg-hajtogató kedvesség és édeség;
erősség-is vagyon te előtted, ama' Szent Lé-
leknek ereje, melly által a' hit meg-győzi e'

Világot; méltóság-is vagy on a te ſzent hajlékodon, melly az Iſten fiainak ſzentségek és az ő hiteknek mindenféle ſzent munkájok, kikben te-is mintegy templomban úgy lakozol. Hozd-bé azért Ur Iſten a' Pogányoknak tellyeſségét a' te ſzent Házaiba; hogy el-hagyván a' bálványokat, térjenek te hozzád; és még a' vakmerő engedetlenség-is látván, hogy hijába rugódoznak az erős Iſten ellen, magokat megaláztatva hazudgynak néked; hogy egyedül ők-is a' te nevednek tulajdonítsanak dicsőſéget, bé-vévén a' te ſzent igédben ki-jelentett igafságodat; hogy tégedet annak elismerjenek lenni, a' mi vagy; hogy néked ajándékok adgynak, és bé-jöjjenek a' te pitvaridba, a' Kereſtyéni ſzent Gyülekezethez adván magokat ők-is, és minden ő tehetségekből ekeſgetvén és ſegítvén az Ekléſiát, hogy az igafságnak prédikálása és a' kegyeſség gyakorlása elő-mehessen; és minden egyéb hamis iſteni tiſzteletet elhagyván, egyedül tégedet imádgynak a' te ſzentségidnek ekeſségiben, a' Szent Léleknek ajándékival, hittel, reményſéggel, ſzeretettel és békeſſéggel-türeſſel minden nyomorúságok ellen és még a' halál ellen-is. Rettentsd-meg Uram Iſten a' földi népeket, valakik az Anyaſzentegyház ellen fel-támadnak, és a' hiveket háborgattyák; hogy a' te néped nagy dítsekedéſſel hirdette,

hogy

hogy egyedül az Iſten a' mi Királyunk, ki uralkodik mindenenek egyedül; és hogy a' gyümöltſ-hozó föld melly az Ekléſia, helyéből ſoha ki-nem mozdul; mert nem folyenyen, hanem Közélikan építettett Ház, mellynek a' Sátán minden meſterſégeivel-is nem árthat: Uram itéld-meg a' töled el-ſzakadó és a' hamiságot követő-népeket a' te igafságod ſzerint, mellyet a' te igédben ki-jelentettél, és oktaſſád, hogy ők-is a' ſzerint éljenek, és mindenben a' jót köveſſek. Uram Iſten, mikor te ekképen fel-építéd az Anyaſzentegyházat, örökre fel-indul minden teremtetett állat, annak boldogságát látván, és hogy az emberi nemzetet az ő bűnének sárjában nem hagyta; mert a' bűn alatt azok-is együtt foházkodnak vala, a' hijába-valóság alá lévén vettetve ők-is. Jöjj-el Uram, és állítsd-e világot jó rendbe; igazgafs mindenenek igafsággal és hűſſéggel; e' világnak Fejedelmét üzd-ki; tiſztítsd-meg a' földet a' hatalmaskodóktól és minden képmutatóktól; jelentsd-ki a' Kriſtusban való igafságot; vigáztald-meg igaz mondaſſal, és a' régi Atyáknak tört-igéretidnek bé-tellyeſítésével: hogy örüljenek a' mennyégben az Angyalok és a' földön minden hűek, a' tengerek között való ſzigetek, a' ſzép mező melly már a' te Évángéliumodat bé-vötte és annak jó gyümöltſét-is termette; örüljenek

jenek az erdőnek fája a' nagy Fejedelmek a' te orczád előtt; örüljön minden az idvezítő Krisztusnak vég nélkül meg-maradandó orzágn, nagy lelki örömmel: Ámen.

XCVII. SOLTÁR.

Az Ur Isten regnál:

HAtalommá és urasággal bíró nagy Isten, jöllehet a' te orzáglásod eleitől fogva volt, és világ végéig fenn-is tart, és mindenek tenéked engedelnek, mint ő teremtőjöknek és mindeneknek bölts igazgatójának; de még-is a' háládatlan ember e te uralkodásod alól a' bűn által ki akarta vonni magát, és pártot ütött ellened, el-hagyván a' te Szent törvényedet követte a' testnek és vérnek törvényét, és nem örvendezett te benned. Ez te orzágodat URam fel-építéd újonnan a' te Szent Fiad a' Krisztus által, és ki-élelcsítéd azt e földnek végső határig, Sidó orzágtól el-kezdvén ki-terjesztéd a' Pogányokra mindenfelé; kiváltképen akkor, mikor uralkodni kezdél, Királyi Székbe ülél, és a' te Szent Fiadat fel-magaftalád, és jobbod felől ültetéd, minden Uraságok, Hatalomságok és Fejedelemségek felett. Oh melly nagy örömmel telék-bé a' föld és a' tengereknek ligetei, ki-menvén mindenfelé az Évangéliomi prédikálásnak zengése, az igaságnak tudománya és az egy igaz Istenben való Hit! örvendeztenek minde-

nek

nek a' mennyei Királynak, kinek Hírét az Évangéliom által hallották és hittének annak; örültenek a' fok lelki jóknak, értvén bűnöknek borsánattyát, és hogy már ők-is Istennek fiai, kiké a' mennyország és Istennek minden régen meg-ígért jótéteményi. De noha te kegyelemmel lakozol URam a' te orzágodban a te néped között, még-is mindazonáltal sok Eor a' nyomorúságoknak sürü fellege és homálya ugyan el-fogja a' hiveknek szemek elől még a' lelkeket vígasztaló szép világosságot-is; úgy hogy sok kísértetekkel meg-éorongattatnak a te Szenteid, és láttatik az egész világ fel-támadni ellenek, mint vala az Apostolok idejekben-is: de mivelhogy igaság és ítélet a' te Királyi Székednek erőssége, az igaság által, mely a' te Fiadnak tökéletes engedelmeisége, mellyel a' Törvényt bé-töltötte; nem lehet, hogy már a' Törvénynek éorossága meg-akadályoztassa és vádolja a' válaftotakat, sőt a' Krisztusnak jussán ők-is örökösai a' te orzágodnak; mert meg-ítéltetett a' bűn és kárhoztatott a' Krisztusnak testében: azért nintsen semmi kárhoztatások a' Krisztusban való hiveknek. Ditsőféges voltál URam te a' te lelki orzágodnak fel-állításába, ditsőféges voltál annak terjesztésében-is; mert a' mi Közbenjáró Krisztusunk mennybe fel-menvén tüzet küldö-le előtte Pün-

köft

köft napján, mikor látható formába a' Szent Lélek az egybe-gyült Apostolokra le-állta; kinek szép ajándéki megvilágosíták az Apostolokat; a' hitetleneket pedig, a' kik ellene veték magokat a' te országodnak, meg-égeté rettenetes ítéletivel, melyet elsőben-is a' vakmerő Sidó népnek példás vezedelmén kezdé-el. Féltetnek a' te villámásid e' világon, midőn mind az ígének prédikálásával, mind a' fok tsuda-tételekkel, mind az Eklésia ellenfélinek rettentésével és vezedelmével kezdett terjedni az Évangéliomi igaság; úgy hogy meg-rémülne a' Föld, és felfekben nem mernének ártani a' hiveknek az igaságnak ellenféli: mert még a' kietető hegyek-is, a' másokon uralkodó országok és népek tenéked meg-hódoltanak, tenéked mint az egész föld Urának nagy engedelemmel szolgálni kezdettenek, és meg-esmérték hogy te vagy a' Jehova; meg-hajlott az ő Éivek, mint a' viaéz, meg-hatván az igaság fényes Napjának ereje őket. Oh melly Éípen és nyilván hirdették URam és hirdetik ma-is az egek a' te igaságot! mert te az Apostolok által, és azok után ez mái napig fenn tartott Eklésiai tanítók által az égből le-küldött igaságot hirdettetted; hogy te igaz lévén meg-igazítod azokat, valakik a' Krisztus hitiből valók, és azoknak just adéz és ajándékozá az örök életnek elvete-

vete-

vételére: így látták-meg minden népek a' te ditsőségedet, úgy el-hívén azt, mintha szemekkel látnák, hogy te abban ditsőitett-meg magadat, hogy a' töled el-távozott bűnösnek Istene löttél. Mind ezeket te tselekedted URam; és mind ezek így lévén, meg-kell Égyenülni minden bálványozóknak, kik az ő kezek tsinálmányinak kívánnak inkább szolgálni, mint sem az igaz Istennek; mert látták egy felől, hogy a' bálványokban nintsen segítségre való erő, és hogy más felől a' te országod napról napra ugyan tsak elő mégyen és erőt vézen. Vond-el URam e' világnak elméjét a' hijába-valóságoknak követésétől, hogy tenéked egyedül valóságos Istennek nagy engedelemmel alád velsék magokat; láttasd-meg vélek, hogy tégedet imádnak minden istenek, mind mennyben a' Ézent Angyalok, mind a' földön minden földnek Hatalmasi és Elöljárói, kik-is Isteneknek mondattak, hogy mindennek néked tulajdonítsák egyedül a' ditsőséget: add tudtokra ezt URam minden te hiveidnek, hogy a' te választottidnak feregek örüljön minden Nemzetekben Ééllyel, valakik már ama' lelki Sionnal egyesületnek lélekben: örüljenek a' Júda leányi, a' Keresztényi szép Gyülekezetek, kiknél, mint régen Júdában, a' te templomod és minden Éentségid vannak; örüljenek azon, hogy te a te

a'te Lelked és igéd által ítéletet töttél közöttök, hogy hinnek-el és tudnak-meg valóba, hogy te vagy a mindenek felett való Isten. Ur Isten, tégy jól mindenkor a'te válaztott Énseiteiddel; óltasd beléjük a'te Ézeretetedet, és hogy gyűlöljék a' gonoszt; ne ártsanak senkinek, ne álljanak boféút, hanem minden boféút-állást hadgyanak te reád, ki azon merő jóság vagy, és a'te Énseiteidnek lelkeket meg-örized és a' hamissáknak kezéből meg-mented: ne-is engedd URam, hogy a' tiéd az Antikrisztusnak hazug tudományában és bűnében részesüljenek; hanem tartsd-meg tisztán az ő lelkeket az örök életre; ne botsáls reájok erejek felett való kísérteteket, hogy a' hitben hajó-törést ne szenvedgyenek. Oh melly Épen el-híntették az' újjá-Élítésnek Ént magva az igazak között! melly ama' világosság, melly az Isten igazságának az ő igéjéből való megértése, a' kegyetleneknek meg-rontása, és az AnyaÉnseitegyháznak békessége és gyarapodása. Oh melly nagy vígasága vagyon az igaz Éivü embernek! mert a' jó lelki-esméretnek Éntelen öröme vagyon; a' gonosz lelkü ember pedig Éntelen fél és retteg. Adgyad azért Uram Isten, hogy az igazak örüljenek örökké te benned; tisztítsák-meg lelkek-esméretit minden holt tselekedetektől; Ézeressenek igazságot, és te benned

benned légyen erős bizodalmok; tegyenek állhatatos vallást a'te Ént nevedről és emlekezetedről; és minden te bizonyoságidra, mellyeket az Évangéliomban ki-jelentettél, mondgyanak Áment. Adgy minékünk is hitet, reménységet, Ézeretetet, Isteni félelmet, és mind ezek között vég nélkül való örömet: Ámen.

XCVIII. S O L T A R.

Énekeljetez új éneket, az Ur Istennek öröm:
Jó doloz mindenkor ditsérni az Ur Isten minden jó-téteményiért! kiváltképen ama' drágalatos jóért, mellyet kegyelem-ből a' Krisztus által közlött e' világgal. Oh Uram Isten, idvességnék adója voltál te a'te válaztott Éntidnek, mind az ő's mind az új Testámentomban! kiváltképen pedig az időnek tellyességében az új Testámentomi időben, mikor új jókat mutatál a'te Fiadban; a' ki Isteni formában lévén emberi testet öltözött-fel mi Érettünk, meg-újította e' világot, új Ézeretetet öntött belénk, és hallatlan tsuda dolgokat tselekedett a' mi idvességünknek munkájában, midőn az ő job-keze és karja Éabadítást adott néki; mert önnön maga erejével, nem Angyalok avagy egyéb teremtetett állatok által Ézerze Éabadúlast ez a'te job-kezednek férjfia, mikor a' pokolnak kapuit el-rontá, e' világot és az ördögnek országát meg-győzé, és az ő Ekléfiáját

fiáját világ végezetig minden ellenfelei ellen hatalmason, mint maga keresett fáját népét általmazza: méltó azért, hogy az ő új jótétményt új énekbe foglaljuk, és örvendezve nékie énekeljünk. Te vagy URam, a' ki a te Krisztusod által az embert az ő esetiből felvőted, hogy a' te választottaid minden gonóztól meg- szabadulván éljenek örökké: te adád nékiek a' te Évangéliomodat, és a' Pogány népek előtt meg-jelentéd a te igazságot; mert azért adtad a te egyetlen egyedet, hogy valaki ő benne hiszen, annak örök élete legyen: Te URam még az első ember eseti után mindgyárt kegyelmedet ígérted az emberi nemzetnek, és a' régi Pátriárkák-nak-is az átok helyén áldást adtál; melly kegyelmedet az ő valóságában bé-töltéd a világra jött Krisztusban, hogy bé-teljesednének a' régi Prófétáknak Írások, mellyet lát-tanak e' földnek minden határai; mert az Évangéliom prédikáltatott az Apostolok által ez egész földön. Méltó hát, hogy minden hitek, kik az ő bünöktől és a haláltól meg- szabadultanak, mindenütt e' földön örömmel énekeljenek, és szívvel, szájjal, nagy buzgósággal és lélekkel örvendezzenek; nem csak a tulajdon magok lelki javoké és idvességeken, hanem, hogy így ki-terjedett a' Krisztusnak országa, esmértek és nevedik mindenfelé az Istennek ditsősége az embe-

rek

rek között, és hogy innám az Isten minden-
mindenekben: méltó, hogy minden örven-
deztető musikai Szerzőkben, mint a' fok-
féle musikáknak, úgy az ő lelkeknek ren-
den öze ereztetésekkel örüljenek az Isten-
nek, és az idvességnek, mellyet Isten ingyen
kegyelemből ajándékozott nékiek; énekel-
jenek és zengedezzenek lelkekben és testek-
ben a' Jehova Király előtt, a' ki ma-is az a'
mi volt, és az ő régi ígéréteit bé-teljesítet-
te, és az emberi nemzettel az ő Szerelmes
Fiában így meg-békéltet. URam-Isten, a'
te Szentaidnek lelkek a te benned való örö-
mel el-tolvén, kívánnák, hogy minden te-
remtett állatok ez örömmel társai legyenek
a' te Szentid előtt; mert a' te idvességes za-
badításodnak haena mindenekre ki-hatott,
hogy mind az okos's mind az oktalan te-
remtett állatoktól te reád térjen egyedül a'
ditsőség. Te vagy mindeneknek Királyok;
ki el-jöttél hogy meg-itéljed a' földet, és
hogy mindeneket Szent akaratom Szerint Sze-
pen el-rendelj, birj és igazgass a' te Szad-
nak Lelkével és a' te igéddel, mellyet e' vi-
lág nem esmér vala, sőt meg-vetett vala:
birjad URam e' te Szent Fiadnak vérével
meg-váltott világot igazsággal; és minden
egyéb népeket-is, a' kik még nem hallották
a te nevedet, itéljed igazán; mert minden
ember Sükölködött a' te meg-előző kegyel-
med

med nélkül: töltsd-bé azért őket Évangyéliomi Ént tudománnyal, hittel, reménységgel, Éretetettel; mert így telik-bé a' te igazságod, melyet kegyelemből adÉ Éemély válogatás nélkül, mint irgalmas Isten, mindeneknek: Ámen.

XCIX. SOLTÁR.

Az UR orféágot és regnál nagy-jól:

A NyáÉentegyházadnak Királya, a' te lelki orféágodban Éentséggel uralkodó és mindeneket igazgató Isten, uralkodol te Éabadoson, és a' te Uraságotat eÉekbe véÉik minden teremtetÉ állatok; kíváltképen pedig a' földnek minden népei, és félík a' te igaz ítéletidet, és meg-rettennék a' te hatalmadat látván. Te üléÉ vala a' Kérubimok között, amaz új Testámentomi válaÉtott Éentek Eklésiájának példázóji között régen; hogy a' te ott való ditsőféÉes jelen-létedet tudván a' te néped az Izrael, félné a' te ítéletedet, és e' világnak URát bersülenéÉ reÉketésÉl. URam, mikor te a' te Éolgádnak a' Dávidnak Királyi Éékit meg-erősítéd régen, meg-mutatád a' te nagyságotat a' Sionban; mert a' mint meg-igérted vólt, aláÉa vétél nékie sok népeket és nemzetségeket körös-környöl: de még ennél-is sokkal nagyobb ditsőféÉedet és mindenek felett való Uraságotat mutatád a' lelki Sionban, mikor a' te Éiadnak, mint minden híveÉnek Királyok-

lyoknak és Fejeknek, aláÉa vetéd a' Ééles világnak minden határiból öÉve gyűjtött válaÉtott Éenteidnek seregeket a' közönféÉes KereÉtyén AnyáÉentegyházba: Méltó azért, hogy tíÉteljék a' te nagy és rettenetes nevedet; hogy minden Nemzetek ellene mondván a' bálványoknak, a' te nevedről neveztesseÉek; tégedet ollyannak és annyinak eÉmérjenek, a' minéműnek és mennyinek magadat a' te Éent igédben és nagyságos dolgaÉdban ki-jelentedted; tíÉteljék a' te Éent nevedet, melyhez semmi hiba és motsok nem fér soha. Uram Isten, látták ezt a' mit kívántak a' te híveid az ö lelkeknek vígaÉtaltatásokkal, nem egyÉer: látták az ö lelki Királyoknak erejét, midőn az ö ellenséÉin győződelmeskedett; úgy hogy mindenek vallást rőttenek a' te nevedről: láttuk, hogy te Éeretéd az ítéletet; mert meg-aláÉtád és rontottád a' kegyetleneket; fel-emeléd az el-Éteket; a' gazdagokat meg-Éégyenítédted; az éhezőket meg-elégítédted, és bé-töltöttéd étellel; meg-tsúfoltád a' nagy böltseket, az együgyűket pedig böltÉsen igazgattád; gyűlölted a' hamíságot, és ellenben az igazságot meg-óltalmaztád és elő segítédted; sőt az embereknek hamís Értelmek ellen meg-állítotád a' te igazságotat, és nem engedted, hogy a' KereÉtyéni tudomány el-fordíttásÉk a' vakmerő és tévelygő

velygő eretnekfégek és szakadások által; fel-
állítottad az ítéletnek és az igazságnak ha-
bados folytatását az Eklésiában, hogy a men-
nyei tudománynak meg-vezetője me-
gvaláztatnának a tégedet igazán valló hivek-
nek seregektől. Méltó azért, hogy a vá-
lasztott Szentek magasztaljanak tégedet mi
Urunkat s Istenünket! ne ditselkedjenek
magokban, sem az ő testi karjokban; egy
embert se magasztaljanak fel a Hitnek dol-
gában, hanem csak egyedül tégedet, ki mi
velünk hit által szövetséget kötöttél, és a te
Szermes Fiaidban Istenünké és Atyánká
löttél: méltó, hogy minden hivek meghaj-
tsák magokat a te lábaidnak sámlójánál,
ama templomban a Krisztusnak testében,
mellyben ki-jelentetted magadat, mellyben
az Istenfének minden teljessége lakozik
keft érint: annál az engesztelő áldozatnál
hajóljának-meg, mellyben lakozik és találta-
tik az Isten: méltó vagy, hogy tiszteltessél!
mert te vagy Szent egyedül; te vagy ama
Szenteknek Szenté, ki meg-Szenteled a hi-
veket-is, ki a te ditsőségedet másnak nem
engeded; sőt igen meg-bozúsítod azokat,
a kik azt magoknak akarják el-venni tőled.
Adgyad URam Isten, hogy a tégedet tisztelő
Szenteknek példájok ferkentének-fel ben-
nünket a te Szent tisztelatedre; és azoknak
bűnöknek büntetési, kik másképen a te

nagy

nagy Szent embereid voltak, és a' kikkel
femtől fémbe élőltál, és nálad betsület-
ben voltak, irtóztatának-el bennünket
annál inkább az engedetlenségtől és ellened
való pártütéstől, hogy mi-is ki-ne reke-
tessünk amaz örök nyugalomnak helyé-
ből. Adgyad, hogy mi te hived és népeid
tégedet mi Urunkat Istenünket magasztal-
junk és ditsóitsunk egyedül, mind nyelvün-
kel, mind munkáinkkal; tégedet esmérjünk
velünk jól-tévő Atyáknak, és a' te ditső-
ségedet se magunkra, sem más teremtet ál-
latra háládatlanul ne ruházzuk, és a' bálvá-
nyozásra ne vetemedgyünk; a' te Szentseges
hegyednél magunkat meg-hajtsuk az Anya-
Szentegyházban, melly már a' sok népeknek
és nemzetségeknek bé-jövésekkel úgy meg-
nőtt és erősödött, mint valami nagy hegy;
ebben mi-is mint Szent városban polgári tár-
sak Szentül viseljük magunkat, a' mint te mi
Urunk Istenünk Szent vagy, te Szenteltel
minketis magadnak Szent néppé: tarts-meg
azért bennünket minden fertelmesség ellen
tisztalelki-esmérrettel mind végiglen a' Szent-
ségben és a' Szenteknek egyetiségében. Amen.

C. SOLTÁR.

E' földön ti minden népek:

MIndeneknek Istene, kit illet a' hálá-
adással való örök tisztesség, és hogy
tégedet minden mint Királyt örvendező fel-

R 2

kiál

kiáltással, mint kegyelmes Urat víg Éivel,
és mint mind az egész földnek Biráját, elei-
be ki-menvén, örvendetes énekléssel és lel-
ki-ésméretnek tisztaságával fogadgyon. Te
vagy a Jehova, ki az ördögöt és a halált dia-
dalmason meg-győztet: te előttd fel-kiált
az egész Föld, mind 'Sidó, mind Pogány,
zemély válogatás nélkül; tenéked szolgál-
nak hittel, reménfeggel, Szeretettel, nem
kéretlenfégből sem Éokásból, hanem Éübbeli
buzgóságból és nagy KÉZ indulatból; te
elődbe mennék, nem mint meg-haragut
Istennek engedteleséért, hanem örvendező
és haládó énekekkel, mint már hit által meg-
igazultt Éentek, várván bizonyoson az ő Éa-
mokra el-tétetett jutalmat és kintset, hogy
azt el-vegyék a' te Éent kezeidből. Oh Ur
Isten! nintsen néünk semmi jobb mun-
kánk, mint, ha abban igyekezünk, hogy
mind tégedet, mind magunkat kik légyünk,
meg-tanuljuk; és meg-ésmérjük, hogy te
vagy a' Jehova Isten, a' ki a' régi Atyáknak
magadat ki-jelentetted, kibén néünk-is
hinnünk kell, és kibén kell minden mi bi-
zodal munkat vetnünk a' mi idvétségünkre,
és hogy nintsen Isten fenki rajtad kívül! te
teremtettél minket-is, és nem mi magunk
magunkat; a' te erődtől függünk egészen;
és a' mint mi mi-magunktól nem lehetünk,
úgy magunktól semmit-is magunk javára

nem

nem tehetünk; te néped vagyunk, melyet
te magad válaštottál, és drága árron meg-
válaštottál magad Éámára; te meződnék ju-
hai vagyunk, te tulajdon nyájjad, kiket illy
hiven legeltet; nem-is lehetünk másé, ha-
nem azé a' ki minket böltsen teremtet: és
mivel te teremtésid vagyunk, tenéked élünk
és tenéked-is halunk-meg; mert igen jól
bánol velünk, mint jó pásttor sajátiddal, ben-
nünket gazdagon táplál; ha meg-fertődünk,
bé-kötözöd sebeinket, ha eltévelyedünk, fel-
keresz és a' nyájba viéza viéze, és tsak
egy-et-is közzülünk el-veéni nem enged; és
söt válladon hordoz, hogy bennünket meg-
tarts. Méltó azért, hogy minden válašt-
tott hívek bé-mennyünk URam a' te kapui-
don háládással, mennyünk a' te pitvari-
ba ez vitézkedő AnyaÉentegyházba a' föl-
dön! mert a' belső hajlékok a' mennyégben
vannak, a' hová a' bódogultt Éentek már
bé-mentek, melybe mint jövendő és meg-
maradandó várasba mi-is kívánczunk;
itt pedig az élő hívek feregében tégyünk
vallást az Istennek nagy jó-téteményiről,
mellyeket ő tőle vöttünk, és áldgyuk az ő
nevét, tulajdonítsunk nékie minden dítsé-
reteket az ő beÉéde Szerint, és az ő tökéle-
tésegeit, melyekről ő neveztetik, és a' mel-
lyeket valóságos Éent munkáival meg-bi-
zonyított hozzánk, áldván a' mi Istenünket,

R 3

meg-

meg-efnérjük és néki tulajdonítsuk. Ur Isten te jó vagy mi hozzánk meg-változtatlanúl; meg-érdemled azért, hogy te benned való örömünkben hallatosan fel-kialtsunk: kegyelmes Istenünk vagy, és örök-ké-való a te irgalmad mi hozzánk, mert nagy buzgósággal adtál minket népül a te Fiadnak a Jézus Krisztusnak; illik azért, hogy azon vígadozzunk: állandó a te igazságod, és meg-mozdíthatatlan a te tökéletesség, állhatatos hozzánk való szereteted, és minden hiba nélkül bé-teljesedett Izent ígеред; kiért Uram néked nemzetségről nemzetségre Izzel lélekkel éneklünk: Amé.

CL. SOLTÁR.

Mindennek előtte irgalmaságról:

Szentül-uralkodó nagy Ur Isten, ki minden népekből és nemzetségekből fedezetet lelki országot adtál a te Fiadnak a Jézus Krisztusnak, ki azt szép renddel és böltsen igazgattya, mintegy szép rendtartású házat, vagy jó törvényekkel élő várost, mind befédével 's mind pedig jóra vezérő Lelkével; adgyad, hogy az ő Izent igazgatása a jó Eklésiai fenyíték által Izzentelen legyen a hiveknek Isemek előtt, és az soha meg-ne Izzünyék, és a te Házadban Izzentelen legyen az irgalmaságról ísítélettről való éneklés, gyakoroltásék a másokkal való jó-tétel, és a jónak a gonoszról ítéletesen való meg-válaz-

válaztása, mellyből Uram te ditsőitelséi egyedül. Uram Isten adgyad, hogy mindenek, kiket elő állattál a te Házadban, és ott vagy tanítókká vagy igazgatókká törtél, a tökéletes útát a te Izent parantsolatid Izerint kövessék okos vigyázással és ártatlan étellel; hogy senkinek ne ártanak, se meg-ne botránkoztassanak senkit; mind addig, míg ez kegyelemnek országában kell vitézkednünk, és míglen magad el-jövéndé, és ez az igazgatás meg-Izzünik, hogy te légy minden mindenekben. Adgyad, hogy mi-is te hived mindnyájan tehetség kiki a reá bízott talantom Izerint az ő tisztit tökéletesen és képmutatás nélkül a mi házainknál a mi tselédink között, hogy a te parantsolatid mellől másuva ne sántikáljunk, hanem mindenekben egyenes lábbal járjunk: ne engedd, hogy a mi Izzivünk a gonoszra forduljon, és az ördög sűgallásinak helyt adgyon; hanem ellenben Izzemünk előtt viseljük mindenkor az URnak amaz el-jövetelit, és semmi a Izzentekhez illetlen dolgot ne kövessünk, sem a gonosz emberekkel haratságot ne tartsunk, kik minket a tökéletességnek útától el akarnának vonni: adjad, hogy mind társalkodásunk, mind gyönyörűségünk a jókkal, és a jókban legyen; az el-fordúlt és kettős Izzivű ember pedig meIzzé távozzék tőlünk; semmi gonosz

hozzánk közel ne bocsátsunk, valami a' te lelki országodon kívül vagyon, és valami a' te hozzád való menésre egyenesen nem vezet. Tamaſſé Ur Iſten az Anyaſent-egyházban buzgó lelkű embereket, kik ennek a' te lelki országodnak rágalmazóit, kik a' hivekre minden gonozt rea fognak, mint az Ekléfiának ilyen meg-eskütt ellenſégeit, tehetségek ſerint meg-czaſolják és el-is ve-ſeſék; és a' fenn-látó kevély ſemű embereket, kik magokat tsudáltatni és ugyan imádtatni akarják másokkal, el-ne ſenved-gyék, hanem nagy lélekkel ellenek álljanak: tamaſſé kereſtyén Tiſtviſelőket, Urakat, Fejedelmeket, Királyokat, kik az igafság-nak prédikálóit ſereſék, ſemeket azokra füg-g-eſſék a' kiknek Vallások a' te igéd ſerint igaz és bé-vételre méltó, hogy az ollyano-kat meſſükinnen-is fel-keresvén magok há-zokba és óltalmokba bé-vegyék; és mind belső 's mind külső hivatalra és ſolgálatra ollyan ſeményeket válogaſſanak, kiknek minden dolgok, máſokkal való tárfalkodá-sok és forgolódások a' te ſent igédnek taní-tása és régulája ſerint légyen; és a' kik a' te ſent akaratod és tudományod mellől ſemmi hitegetésekkel, ígéretekkel, adományokkal és hijaba-való kívánſágokkal el-ne vonód-gyanak; és ne köveſſék a' magok vétkeſ út-tyokat, hanem egyedül tsak azt, a' mit te pa-ran-

parantsoltal. Tiztitsd-meg Ur Iſten a te Hazadat a képmutató, tsalárd és alnok em-berektől, kik a' kegyeſségnek ſíne alatt az Iſten beſzéde helyén hamis tudományt akar-nak bé-hozni az emberek közzé; és ha ſin-tén az illyetének egy ideig az Ekléfiába bé-jönek-is, ne engedgyed ott ſokáig lakásokat, hanem ſakaſſad-el a' jóknak gyűlekeze-tektől őket, ne tegyenek kárt és ne foglal-janak ott haſzontalanúl helyet: mindenek-ſelett pedig URam a' hazugságot ſzólokát és hitető tsalárd embereket, kik az igafság-nak tudományától el-távozván a' hamiságnak útára akarják a' te hivedet vezetni, ne en-gedd, hogy meg-állapodhaſſanak és gyöke-ret verheſſenek magoknak a te tiſtta igafságot ſerető ſemeid előtt. Adgy fegyvert és erőt a' kereſtyén Elöljáróknak kezekbe, és olly buzgó indulatot, hogy ſorgalmatosan vigyázzanak a' földnek latraira, és jó idején ki-gyomlálják a' te néped közzül azokat, a' kik a' te ſent rendeléſidet vakmerőképen fel-akarják forgatni, a' te egytűgyű és ártat-lan hivedet tapodgyák, törvényidet erőtle-nítik 's bontogattyák; hogy a' te váraſed-ban, melly az Ekléſia, hamiságnak tſeleke-dője ne találtaſſék; és mind azoktól, kik vagy erköltsőkkel, vagy tudományokkal má-sokat botránkoztatnak, meg-tiſtitaſſék, és mindenek abban ékeſen és rendesen folyja-nak: Ámen.

Hallgasd-meg URam kérésem, tekintsd:

A'fok szenvedésekben Éintén el-alélt, vígáftalas és segedelem nélkül Éü-kölködő s bádgyadozó hivednek meg-hall-gató Istenek, most vagyon egyÉzer ideje, hogy meg-hallgassád a te AnyaÉentegyhá-zadnak panasát, midőn épen elborította azt a fokféle nyomorúság: hallgasd-meg azért a' mi imádságunkat, melyet igen alázatosan és nagy Éüklégünkben víÉünk te elődbe: vegyed füleidbe a' mi kínos szenvedések kö-zött való kiáltásunkat; mert Éintén el-fo-gyat bennünket a' nyomorúság: ne fordít-sad-el tőlünk kegyelmednek orczáját, noha a' mi magunk lelkünk-ésméreti vádol ben-nünket, és méltatlanoknak ítél arra, hogy mi reánk tekints; sőt annál inkább előzzön-meg bennünket a' te irgalmaságod, és ne kétsél magad hozzánk közelíteni s füleidet hozzánk hajtani azon órában, mikor hozzád kiáltunk, mert másképen el-kell vesznünk: mert a' mi leg-jobb napjainknak meÉÉÉre terjedő és tartó vóltát reménljük vala; de csak könnyen el-óklának azok, mint valami könnyü füst avagy pára; és a' nagy bánatnak miatta még a' tsontainkban való velő-is el-Éáradott, és a mi Éomorú Éívünk úgy el-hagytá magát, hogy még az ő lelkének ele-deléről-is, mely a' te Éádnak az örök életre tápláló beÉéde, el-selejtkezet, és az ő Éo-ron-

rongattatásának miatta abból sem vehetett magának vígáftalást. Oh mely sok Éor meg-Éélt az, hogy arra jutott az Ekléfiának dol-ga, hogy olyan vólt, mint a' kinek a' fok nyavalyáknak heve miatt nem marad sem-mi nedvefsége, hanÉ csak az el-aÉótt tsont-tya és böre! nintsen ki gyámolítsa, nin-tsen ki táplálja: sőt a' válaÉított Éentek úgy el-hagytának és felejtetnek mindenektől, mint a' kietlen pusztaban bújdosó madár; sőt tsúfságra és meg-útálásra léÉnek a' több embereknek, s tsudára ki-tétetnek mások-nak, mint a' bagoly a' több madaraknak. Uram Isten, hogy a' hivek te benned vetik az ő reménfégeket, és a' te parantsolatidnak akarnak engedelmeskedni, és egyedül tége-det, nem mást kívánnak tífÉelni; annak ez a' jutalma a' hitetlen világ fiától, hogy őket azért kegyetlenül üldözik, Éídalmazzák; sőt az ő fejekre reá esküÉnek, hogy ök minden halálos büntetésre méltók: és így minden vígáftalas nélkül keferü bánattal töltik az ő életeket, a' földre le-borúlván és le-tévén az ő Éájokat, mintha port ennének, és italok helyén-is' könyhúllatásokkal való sírás va-gyon. Te pedig Uram Isten igaz vagy mind ezekben, és igazak a' te itéletid; mert te magaÉtalod-fel az embert, és te-is-alázod-meg; és nem Éármazik a' porból semmi nyo-morúság, hanem mind ezek a' mi büneink-

nek érdemlett s'oldgyai: azért járunk a' Éomoruságnak, kétséges állapotunknak és felfordult dolgainknak s'etetes estvéjében, a' mi napjainknak meghanyatlott árnyékában, és közelgetünk a' mi végünkhöz, és mint a' mezőnek füve, a' fok kisértetek miatt ugyan el-fáradunk: de mi a' te kezeidnek rajtunk el-fúllyosodása alatt-is ugyan tsak te reád nézünk, és töled várunk víszontag vígaftalást; mert te bírsz és igazgat sz minket mindenkoron a' te szent igéd által; te ülsz mint Király az Anyaszentegyháznak közepette, és meg-áll mind örökké a' te igéd, és abból femmirefetske soha a' porba nem esik; mert te URam mind állatodban, mind akaratodban meg-változhatatlan Isten vagy; a' te emlekezeted nemzetségről nemzetségre neveztetik, és kézről kézre adatik a' hiveknél, mind a' szent Írásokban, mind az Atyáknak példás jó munkájokban. URam, kelj-fel, a' ki eddig úgy tetteted magadat a' mi megpróbáltatásunkra, mintha femmi gondot nem viselnél reánk; könyörülj a' te Sionodon, a' te szenteidnek maradékokon, a' te szennvedő Anyaszentegyházadon! mert eljött az idő, melyet meg-jövendöltek volt a' te Prófeta szolgaid, hogy fel-állítsd a' te országodat; bé-töltötték már az istentelenek is a' te Házadnak ellenségi az ő gonofságoknak mértékét, és a' hivek szennvedésinek-is töled

töled rendeltetett határa el-jött, hogy őket ismét meg-vígaftaljad, meg-újtsad, és kegyelmeddel környül vegyed: Ezt óhajtták minden te szenteid, a' kik el-irtozván a' lelki Babilonnak útalatofságitól a' te szent Várasodba kíváncsoznak, noha romlott az és a' porban hever, hogy annak romladozását és széllyel el-hánytt köveit kiki az ő tehetsége szrint építse nagy buzgó szerezettel; hogy még a' Pogányok-is és e' földnek Királyai, kik még a' te eszméreteden kívül vannak, ezt látván, féljék a' te nevedet, b'etsüljék a' te kegyelmedet, a' te szent igédet és felsegedet, minden d'itsőségeket tenéked, mint az Anyaszentegyháznak egyedül való Fejének, nagy engedelemmel alád b'otsátván: ezekbe vévén azt-is, hogy te vagy a' te Házadnak bölts építője, és te jelentél-meg d'itsőségbé, mikor a' te Fiadat, a' ki Istennek formájában vala, emberi testbe öltöztetéd; ki a' mindenektől meg-vettetett, és a' p'usztá mezőben magánoson hagyatott hanga-fához hasonló nyomorult embernek könyörgését meg-nem útaltad, hanem azt kegyelmesen fogadtad. Oh mely igen szép és d'itsőséges ennek emlekezete az új teremtésben, a' te új néped között, mind világ végéig, hogy te az új szövetség szrint a' világnak minden tartományiból magadnak népet szedgetél! nem a' Törvénynek, hanem az Igéretnek ere-

ereje által; nem-is testi, hanem lelki fázma-
zásból el-áporitván azt e' földön. Uram,
te magaságban és ditsőségben lakozó UR
vagy az egekben, a' honnan láté mindene-
ket és meg-ítéled az embereknek minden
tselekedeiket, jó gondot vétele minden
szükségekről a' te hivednek; kiket hogy bü-
nőkből és az ő ellenfelektől meg-abadíta-
nál, a' te Szerelmes Fiadat megváltójúl kül-
dötted, hogy meg-hallgatná a' foglyoknak
nyögéseket, és fel-öldözni a' halálra ítéltet-
teket, szabadságot adna azoknak, kik a' bün-
nek és a' fátánnak rabjai valának; hogy a'
Énteknek Gyülekezetekben, mellyben az
ő idvezítő Krisztusokhoz minden Nemzet-
ségből el-jöttek a' kik hinnének az ő ne-
vében, zengedezzen a' te ditséreted szép val-
lás-tételekkel és háladásokkal. Uram Isten,
Éomorán tapasztaljuk mi te hived azt-is,
hogy e' mi bajos útazásunkban, mikor e' si-
ralomnak pusztáján bűjdosunk, meg-erőte-
leníted a' mi erőnket, mind a' külső segítés-
get el-vévén mellőlünk, mind pedig a' mi
buzgóságunkban meg-restítvén bennünket;
és mikor hozzás békességet igérnénk ma-
gunknak az AnyaÉntegy házának virágzása-
ra, épülésére és áporodására, meg-rövidül-
nek a' mi reménységünknek napjai, és igen ke-
vés boldogságokat láthatjuk világ Érint a'
hivedeknek: De kérünk tégedet Ézveinknek
nagy

nagy indulattyyokból, óh mi édes Atyánk Iste-
nünk! ne akadályoztasd-meg a' mi büne-
ink miá a' te országodnak elő-menését; és ne
engedgyed, hogy a' te Ézpen épült Házad
meg-tsökönnyek, vagy a' tévelygő tudomá-
nyoktól el-nyomattalások, vagy ugyan tel-
lyefséggel el-puétüljön: hanem inkább, mi-
vel te örökké-való vagy és a' te Éztendeid
mind örökké meg-maradnak, úgy minket-
is és minden te választott Éntidet kézsít-el
kegyelmeddel amaz örök boldogságra; hogy
a' mint itt el-kezdettük ditsóitani a' te ne-
vedet, ott azt minden borlás és vég nélkül
tselekedhesük. Te vagy Uram, ki régen
a' földet fundáltad, és a' te kezeidnek mun-
káji az egek; ezek el-változnak mind állat-
tyokra, mind állapattyokra nézve, és mivel
eddig a' hijába-valóságnak Éolgaltanak fok-
Ézor; hogy azután az igazságnak és ditsőség-
nek hajléki legyenek: te pedig változhatat-
lanúl ugyan tsak azon vagy a' mi vagy, és
mind örökké meg-maradÉ mind te 's mind
a' te igéd, meg-marad a' te valóságod, hatal-
mod és felséged, és a' te országásod Ésten-
deinek soha vége nem lézen; mert te új
 eget és új földet teremtetÉ, és abban örökké
meg-maradÉ. Uram Isten adgyad, hogy a'
te Éolgaidnak hiai a' választott Éntek békef-
séggel lakhassanak valaha az új Jérusálem-
ben, és soha többé sem üldözést, sem semmi
hábor-

haborgattatást és hányattatást ne érezzenek a' hitetlenektől; hanem űzeretettel hozzád ragaszkodván, te nálad maraggyanak vég nélkül: adgyad, hogy ezeknek magvok-is te előtted meg-erősítetsenek; kika' űzenteknek nyomdokokat követvén, el-ne tévelyedgye, nek soha az igazságtól; hanem épűljenek hittel, űzeretettel a te űzent tudományodban, és végre ők-is a' te örök javaidban vólaképen reűsesűljenek: Ámen.

CIII. SOLTÁR.

Adgyad lelkem Uradat űstenedet:

Számláhatatlan sok jó-téteményiddel, mellyeket a' te Krisztusodnak országával közlöttél, minket-is Ur űsten te hiveidet köteleztél arra, hogy a' mi belső indűlatinkból minden ditsűleget tenéked tulajdonítsunk, a' te nevedért, melly űzent, mellynek űzentségét mind a' te igéből, mind munkáidból elégsűgesképen tanűljuk; mert ugyan-is te kegyelmes vóltál minden mi hamiságinknak, és azokat nekűnk meg-borítsattad, hitet adván belénk, hogy azzal a' Krisztusnak igazságot el-fognók; el-engedted meg-érdemlett bűntetésinket, és a' bűnnek vágya alól fel-űzabadítottál, hogy azt soha-is űzeműnkre ne hánnyad; és így minden mi nyavalyáinkat magad meg-gyógyítottad. Te űzabadítottál-meg az örök halálnak űstét és remenűség nélkül való koporűsűjából, a' Kris-

Krisztusnak érdeme és munkájának hathatűs ereje által; sűt ugyan meg-koronáztál a' te kegyelmeiddel, az ő harcza és őrdűgűn való gyűzedelme által minket-is mint ő tagjait, minden lelki ajándékiddal és örök űzeretteddel kűrnyűl vévén; és akkor-is, mikor a' te Házad belé merűlne a' bálványozásba, mellyben a' lelki kenyérnek nagy űhűsege vala, és a' hivek mint valami vénűségnek miatta meg-erűtlenedtek és el-bágyadtak vala, meg-elégítéd lelki kenyérrel a' hiveknek űzajokat, és mint a' fűskefelyűnek, iffűű erűt és új vidamságot adál nekik lelkekben. Mind ezek között-is URam igazságotnak munkáját tselekedted ottan ottan a' bűnért, a' te Házadat-is meg-sűjtolván és kereűtek alá vetvén; hogy mind te ditsűttetnél az által, mind a' hiveknek hitek nyilvánban ki-tetűsenek, és a' bűnnek maradványaitól és mások bűnében való reűsesűléstűl esett műtskok rűlök le-tűstűttatnának; de e mellett igaz ítéletet-is űszolgáltattál a' nyomorűttaknak, meg-űzabadítván ők-et a' nyomorűgűtűknak kezekből, és érdemek űzerint meg-bűntetvén a' nyomorűgűtűkat, a' hiveknek pedig a' nyomorűsűságok helyébe minden jókat adván. Műltű URam, hogy a' te neved áldalsék a' te űsentidnek Gyűlekezeti-ben! ama' te neved, mellyet Műses rűgen meg-jelentett vólt az Izrael népének, mi-dűn

dön ö mint hü fölga a te Házaiban, a' te örök tanácsodat és munkádat, mellyekkel magadat meg-akarnád ditsőíteni, meg-jelentette nekik: mert te természeted szerint irgalmas Isten vagy, ki a' nyavalyás és halálra méltó embert hit által akartad meg-tartani: kegyelmes-is vagy, ki a' te ditsőségedet az igazságnak nekünk ingyen való adásával akartad meg-mutatni: hozzé tőrő vagy; mert a' hitetlen embereket-is sokáig el-ézenveded, és pénitentzia tartásra hívod, minke-előtte őket meg-büntetnéd: kegyelemmel bővölködő és tellyes vagy; mert örökké-való szereteteből és Isteni tsudálatos hatalmaddal a' te válaftottidnak idvélséget adé, és azoknak hiteket és jó munkájokat ezer íziglen-is az ő maradékjokba meg-jutalmaztatod. Te URam, mint bünt gyűlölő ént Isten, feddődöl ugyan a' bün ellen; de azt-is nem mind örökké míveled: a' mint ezt meg-bizonyítottad, mikor a' mi büneinket a' Krisztusra vetted, és a' hivekben való bünt-is naponként magad mind inkább inkább meg-öldöklöd: nem-is mind örökké tartod-meg a' te haragodat; mert az atyáknak vétkeket a' fiakban, tsak harmad, vagy negyed íziglen szoktad meg-bozzélni. Ezt URam te valósággal meg-is bizonyítottad a' te népnek és minékünk-is; mert minket sok időkig el-türtél, utánnunk várakoztál és

mint

mint a' természetlen füge fát hirtelen meg-nem átkoztál; sőt jó-éteményidet ugyan meg-tetézted rajtunk mind a' magas egekig, és a' te irgalmaságodnak nagysága olly méz-ze vetette mi tőlünk a' mi büneinket, mint a' nap-kelet a' nap-nyugottól; úgy hogy mikor a' mi ítéletünk szerint-is méltán vártuk a' büntetést a' mi fejünkre a' mi büneinkért, és sokszor láttuk jeleit-is annak, tsak hamar akkor reménységünk felett méz-ze el-fordítottad azt rólunk; mert tudod, hogy mi igen romlandó edények vagyunk természetünk szerint, és hogy még a' mi meg-térésünk és énteltetésünk után-is ugyan tsak porok vagyunk, és bennünk vannak a' bűnnek maradványi, és valamedig e' világon élünk, a' bűnökkel kell tufakodnunk. Oh Isten, melly végére mehetetlen és meg-börsülhetetlen a' te kegyelem! mellyet nem tsak közle, hanem állandóképen meg-is tartaf azokhoz, a' kik tégedet félnek, és még maradékokhoz-is azoknak: mert a' mi napjaink URam hasonlatosok a' fűhöz és a' mezőnek virágához, el-változunk hamar és el-múlunk, és igen nagy éükségünk vagy on arra, hogy a' te nagy kegyelemnek kezén tartafunk; mert a' te atyai jóvöltod és véghe-tetlen szereteted, mellyel a' hiveknek idvélséget munkálódtál a' Krisztusban, mind örökön

kön örökké meg-marad, és örök életet ad az Istenfőlöknék; és a' te igaságod, mellyel a' mi megváltó Urunk just szerzett a' hiveknek arra, hogy örök fégül életet kívánhassanak te töled, ki-terjed a' fiaknak fiaikra; mert a' szenteknek maradékinál meg-marad a' kegyelemnek magva, ha ök-is hit által tenéked fiakat fülnek, kik azon örökfégnek az ő hívő atyokkal együtt részesi légyenek. Oh bődög ember hát, a' ki feli az Istent, a' ki az Isten ígératinek hízen, és az ő véle tött főverségét szentül meg-örizi, és az ő parantsolatit, mellyekkel hitet és szeretetet kíván, meg-tarttya és meg-tselekedti! méltó-is URam, hogy áldást és magasztalást tulajdonitsunk tenéked, a' ki a' te lelki orzágodat így ki-terjesztetted! mert nem kötötted már a' te jelen-létedet sem a' Sátorhoz, sem a' kézzel tsináltatott Templomhoz; hanem a' te Királyi féked a' mennyégben vagy, és onnan a' te birodalmodnak mindeneken hatalma vagy. Ditsérjenek azért tégedet URam az Istennek erős Angyal; kiknek társaságokra immár fel-magasztaltad és méltoztattad a' Krisztusban a' te hiveidet, hogy azoknak a' hivek főlga társaik legyenek, és soha többé alájok ne vettesselek! áldgyák az URat az ő seregei, a' bődögült lelkekből álló mennyei seregek, és az ő főlga, kik az Évangyéliomban néki hata-

hatalommal főlgálnak, és az ő orzága mellett vitézkednek, és annak ellenfégi ellen viaskodnak, akár felki Tanítók, akár Fejedelmek és Királyok legyenek! áldgyanak tégedet minden te terem-tésid, kiváltképen a' kiket a' te Szent Lelkessel újja fültél és teremttél minden helyeken, valahova ki-terjedt a' te Uraságod e földön! óh mi lelkeink, áldgyátok az URat! Ámen.

CIV. SOLTAR.

Áldgyad lelkem az URat és tífeteld:

OH mindeneknek böltsen terem-tő és gondvifelő Istene, melly fok oka és alkalmatósága vagy az embernek arra, hogy tégedet ditsérjen és áldgyon! mert e' világ a' te hatalmodnak, böltsesfégednek, jó-ságodnak, kegyelmednek és igaságodnak piatza: méltó azért, hogy a' mi lelkeink-is áldgyanak URam tégedet, és hogy mi minden mi tehetségünket értelmünket és akaratunkat a' mi tenéked tartozó tiétünknek serényen és jó kedvel való végbe vitelére kőfítsük és fordítsuk; mert te nagy vagy mind tökéletességedre, mind erődre, mind hatalmodra, mind munkáidra mind mindeket meg-elégítő gazdagságidra nézve: fel-is magasztaltattál igen, midőn a' te Isteni tökéletességedet valósággal-is a' te dolgaiddban ki-nyilatkoztattad; és merő azon ditsőséget őltöztél-fel magadra, midőn e' világot sem-ből

miből teremtetted, és mikor a' te Érelnes
 Fiadat mindeneken Királlyá tötted, és meg-
 mutattad, hogy azon hatalmas Isten vagy
 az új teremtésben, a' ki völtál Kezdetben,
 mikor teremtetted a' mennyet és a' földet:
 tisztetletet-is és ékelséget öltöztél-fel URam,
 midőn el-küldvén a' Szent Lelket az embe-
 reknek Éveket a' te hozzád való engedel-
 mességre hajtottad nagy édeséssel, és ő be-
 lélek a' tenéked való tisztetés-gételre kéz
 indítatot és Éretnet öntöttél. Ki tudná
 URam elő-zámlálni a' te Isteni méltóság-
 dat, mellyet a' teremtetett dolgoknak minden
 rendekben illy ditsőfégesen ki-mutattál, és
 ma-is a' természetnek folytatásában e' vilá-
 gon böltsen és változhatatlanúl fenn tartasz,
 és mind az égből 's mind a' földön tsudára
 méltó ditsőféggel autogat? ki tudná elő-
 be-Élleni a' te Isteni gondvifelésednek-is
 minden teremtetett állatokra ki-terjedő mun-
 káját? mert te tartasz és Éltesz minden élő
 állatokat, és mind ezek egyedül tsak te re-
 ád néznek, hogy nékiek eledelt adgy az al-
 kalmatos időben: mert hogy kinek-kinek az
 ő természetéhez Éabott és rendelt eledele
 vagyon, mellyel ő az ő neme Éerint jó ked-
 vel él, töle meg-elégítetik, elevenedik és
 hízakodik, mind az egyedül a' te Isteni mun-
 kád és ajándékod. Te tartod-meg az ökü-
 lömbfélégekben és te Éaporítod az élő álla-
 toknak

toknak minden nemeket: te újítod-meg
 mind a' füveket és fákat, mind pedig az élő
 és mozgó állatokat, az Éztendőknek forgá-
 fok Éerint; te botsátod-ki azoknak meg-
 újításokra a' te Lelkedet, és te adsz azokra
 léhelleget, hogy minden az ő idejében Éa-
 porodást végyen, és a' földnek Éíne ottan
 ottan mintegy új teremtéssel meg-újúljon.
 Nagy URam ezeknek selette és igen ditső-
 féges a' te gondvifelésednek munkája, melly
 által a' te Isteni felfégedet és ditsőfégedet
 láttatod, abban-is, hogy e' világnak illyen
 Éép igazgatása a' te válaÉtott Éentidnek ja-
 vokra és idvefségekre Ézélozzon és haÉnál-
 jon: méltó azért, hogy e' te kegyelmes jó-
 akaratód hirdettesék a' Gyülekezetekben,
 mellyel a' Krisztusban az egéÉ emberi nem-
 zetséget, és azon-kívül minden teremtetett
 állatot általmában tartasz és magadhoz fo-
 gadz! mellyért is méltó, hogy tenéked min-
 deneknek URának ditsőfége légyen mind
 örökké, és hogy mindenektől minden meg-
 Éünés nélkül tisztetéssel! mert te örven-
 dezsz és gyönyörködöl a' te teremtetett álla-
 tidban; mind azokban, a' mellyeket új te-
 remtéssel Éerzettél népül magadnak, a' te
 kegyelmednek ditsőfégre; mind pedig
 egyéb teremtésidben, kiket meg-nem át-
 koztál a' te válaÉtott hivednek kedvéért;
 sőt ellenben minden jókkal meg-áldasz az
 embe-

emberért, kic a' Krisztusban meg-áldottál, és kinek a' Krisztusban mindeneket alája vetetél, hogy mindenek az ő jaiakra szolgáljanak: mert ha a' te kegyelmed és Szereteted a' kegyelemre fel-vőtt emberért egyéb teremtésidhez-is nem lött volna, a' te tekintetedet a' föld rettegés nélkül el-nem fényvedhetne volna, és a' te haragodnak tüzetől még a' nagy hegyek-is el-olvadtának volna. Uram Isten, méltó és igen méltó, hogy mi te választott Szenteid és hiveid, mindeneket, valamelyek te rajtad kívül neveztetnek, elhagyván és félre tévén, egyedül csak tenéked énekeljünk dicséreteket tellyes mi életünkben, te benned gyönyörködgyünk, mint mi Szövetséges Istenünkben, ki minéink az Ábrahámnak a' mi hitbéli Atyánk-nak tött Szent ígéreted Szerint Istenünk-ké löttél! méltó, hogy tenéked örvendezve énekeljünk, a' míg élünk! mert tudjuk, hogy kedves a' mi elmékedésünknek becéde te előtted, melyet sokszor a' mi Szorgatásainknak napjaiban elődbe ki-töltöttünk, mert nagy jókat vöttünk mi-is te tőled: azért ki-mondhatatlanképen örvendezünk te benned, és arra indul a' mi lelkünk mi bennünk, hogy se ne gondoljunk, se ne éljünk, se ne tselekedgyünk egyebet, hanem egyedül forgassuk a' te dicséreted: **Te azért URam, a' ki ezt az örömrö adtad**

adta a' mi szívünkbe, adgyad azt-is, hogy soha meg-ne zúnynyenek a' mi örömlünknek alkalmatosságai. Ur Isten, ki a' tiédnek könyörgéseket, elmékedéseket és óhajtásokat meg-nem utálsz, töltsd-bé azokat abban-is örömmel, hogy a' vakmerő bűnösök, kik az Istent és az ő Törvényét egészen meg-vetik, sőt ellene fel-is támadnak, és csak Szüntelen bünt téznek, mint olyan megterhetetlenek el-vezzenek a' földről, hogy ne árthassanak a' te hivednek: **vezesd-el az Antikristust minden ő tagjaival együtt, hogy ne uralkodgyanak többé a' Szenteken: pusztítsd-ki URam az Eklésiából azokat-is, kik az ő Urokat az egy idvezítő Kristust elhagyván, vagy titkon, vagy nyilván az Antikristust követik, és azzal paráználkodnak: adgyad, hogy a' hitetlenek, kik az igazságnak törvényét és a' Hitnek prédikálását benem vötték, ingyen se neveztessenek, mint-ha nem-is volnának; a' mi lelkünk pedig és minden hivek, kik az ő Krisztusokhoz ragaszkodnak, dicsérjék az URat: Ámen.**

Adgyatok bálát az Istennek:

Igazságot Élő Isten, ki a' te régi Igéretidet, melyeket tötrél volt a' Pátriárkák-nak, illy Szentül és fogyatkozás nélkül bétellyesítetted, melyly igen méltó dolog, hogy az Ábrahámnak minden hitbéli maradéki

meg-emlekezzenek Éntelen ez te jó-té-
ményidről, és minden te válaštott Énteid
esmérjék-meg a' te e' világra a' testben eljött
Fiadat! vallják-meg, hogy ő az, a' ki igazsá-
got hozott e' világra, és abból az igazságból
zármazó minden kegyelembéli jó-tétemé-
nyidért Éntelen-való halálat adgyanak! méltó,
hogy kívánnyanak nagy ditselkedés-
sel hívattatni immár te tanítványidnak, te
Éolgaidnak és te híveidnek! méltó, hogy
terjeszkék a' te ditsőfégedet, és a' te örök
tanátsodat ki-hirdesék a' Pogányok között,
mi-vóit a' te eleve való rendelésed az embe-
rek felől, mint akartad azokat meg-igazítani
valakik a' Krisztusban híznék, és mint akar-
tad minden hitetleneket kárhoztatni! méltó
vagy URam arra, hogy a' te híveid az ő
lelki örömöket ugyan ki-töltsék, és ez egész
világ előtt ki-is mutassák azt az egymáshoz
való Ézeretben és a' te nevedért, 's ha ki-
vántatik, mind a' halál-ig is állhatatos Éen-
vedésekben, tenéked énekelvén egyedül
mindennémü állapottyokban ditséretet; és
hogy a' te tsudáidról Éoljanak, mindenek fe-
lettaz ő krisztusoknak örök ditsőféget, melyet
Isteni munkáival megbizonyított, erősítvén
és állatván az ő benne való igaz hitnek min-
den ellenségi ellen! Uram Isten, jól lát-
tyuk és tapasztaljuk mi azt, hogy néktünk
nem lehet senkiben ditselkednünk, hanem

egy-

egyedül a' te Krisztusodba, mint veled együtt
igaz litenben, és a' te nevedben, melyet né-
künk ki-jelentettél a' te Éent igédben; hogy
örömmel telhesék-bé a' mi lelkünk, és an-
nál nagyobb örvendezéssel keresheštünk té-
gedet akkor-is, mikor a' kegyetlenek és hi-
tetők el-hatalmaznak; keresünk pedig té-
gedet a' te igédben, és ott meg-találván ör-
vendezzünk tenéked tellyes Éiből; minden
mi kisérteteinkben te reád függésűk Ée-
meinket, te töled kérjünk segedelmet, és a'
te igédnek igazsága és vallása mellől semmi
háborgattatások és gonosz példák miá el-ne
álljunk. Méltó URam, hogy a' te Éolgád-
nak az Ábrahámnak minden Éent magvai,
és Jákóbnak az ő elválaštottának fiai em-
lekezzenek-meg a' tsudákról, melyeket
a' Krisztus tselekedett mind régen, mikor az
ő népét vezérle né tűzben és ködben a' puf-
tában, mind pedig azután a' tellyes időben
az ő testének napjaiban a' földön járván!
emlekezzenek-meg az ő Éájának beÉédéről,
melyeket régen Éolott a' Sinai hegyről;
mind pedig azután a' Pogány népeknek puf-
tájokon tanítván Éshirdettervén az ő Aposto-
li által az ő Évangéliomát, mely által meg-
vígáÉtalta a' Éegényeket, ki-adta a' hitnek
törvényét, és nagy hatalommal megfedder-
te a' vakmerő hitetleneket: mert ez a' Kris-
tus veled együtt a' mi Jehova Urunk és Iste-

S 2

te-

tenünk, ő teremtet és ő Éült újjakká ben-
nünket ő hiveit, kik ő benne vettyük min-
den bizodal munkat; és ennek itéleti nem
tsak a' Sidók között vannak mint régen, ha-
nem immár az egész földön láttatnak és gya-
koroltatnak; mert ő országol mindenütt és
mindeneken, mindenütt itél, és parantsol
valamit akar, és keményen meg-bünteti a'
kik ellene fel-támadnak. Méltó URam,
hogy tenéked a' te népedhez való hűséged-
ért, és ígéretidnek bé-teljesítéséért, nem
tsak az Ábrahámnak testt-Éerint való mara-
déki, hanem azon kívül-is minden nemzet-
ségek nagy hálákat adgyanak! mert az ő
hozzás varakozásokat híjába nem hagyta,
hanem gazdagon bé-teljesítetted az ő re-
ményéseket; mert meg-emelekeztél mind
örökké a' te Éövérségedről, melyet kötöttél
vólt az Atyákkal, és melyet esküvéssel fo-
gadtál és sákramentomi jegyekkel meg-is
pétséteztél való nékiek, hogy el-hínnék azt,
hogy bizonyoson bé-teljesedik a' mit meg-
ígértél, hogy önégiek és az ő magvoknak
Éövérséges Istenek lennél, és hogy az ő mag-
vokban áldatnának meg a' földnek minden
Nemzetségi; melynek bizonyságául adta
vala nékiek a' Kanaán földét, hogy abban
látnák és tanúlnák meg, hogy még a' ben-
ned bizó hívek örökösí léznek e' világnak.
Oh Ur Isten, mely tsudálatoson bánál te a'

Jákób

Jákób háza népével! mint őrizéd és őltal-
mazád őket az ő bújdosásokban még elein-
te az idegenek között, hogy senki nékiek ne
ártana! kenyérral táplálád Égyptomból
őket a' közönséges nagy éhségnek idején,
mind addig, míg bé-kellene a' te beÉéded-
nek tellyesedni, melyet adtál vala a' Jósef-
nek Éájába, mikor ő keserves rabságban vas
békóban tartatnék; mely te beÉéded által
meg-mutatódék mind az, hogy ő nála Isten-
nek Lelke vólna, mind pediglen hogy ő ár-
tatlanúl Ézenvedne: annakutánna a' Jákób
Házát bé-vivéd Égyptomba, és igen kevés-
ből tsudálatoson megÉaporítád, hogy az len-
ne igen nagy nemzetté; és vízöntag fok
tsuda-tételidnek ki-mutatásával ki-hozád Éi-
gyptomból, mikor őket meg-gyűlölte vól-
na és vélek álnokúl bánt vólna Faraó, és né-
kiek adád a' Pogányoknak földöket, amaz
téjjel mézzel folyó Kanaán földét, melyet
régen meg-ígértél vólt Ábrahámnak és Isák-
nak, az ő régi atyáiknak. Mind ezeket
URam azért tseleketted a' te népeddel, hogy
ők-is Éentül megtartanak a' te rendelésidet;
mert noha őket az embereknek Éolgálat-
tyok alól ki-hoztad; de azonban hogy te-
néked engedelemmel Éolgálnának, hittel,
reménfeggel és Éerettel tégedet tisztelné-
nek, Próféta Éolgaid által ki-jelentett aka-
ratodat megtanúlnák és megtartanak, töllök

S 3

igen

igen ézorosán meg-kivántad. Tégy jól mi velünk-is Ur Isten, és e' világnak fíralmas puhtájáról, melyben minket-is bűjdosztat és gyakorlász, vigy-bé ama' mennyei Kanaárba; addig pedig adgyad nekünk bő mértékben a' mennyei tudományt; melly által kecsitrefűtök-el a' te meg-maradandó országodba, a' te élnednek idvességes látására, és örök javaidnak el-vételére az egekben: Am.

CVI. S O L T A R.

Az URat áldó gyátok, mert jó:

Minden irgalmasságnak és kegyelemnek Istene, melly igen állhatatos a' te kegyelemből való ézereteted a' te híveidhez, mellyet még az ő maradékokra-is gazdagon ki-terjesztél! meg-valljuk mi azt nagy alázatossággal, hogy olly nagy a' te jó-ságod, hogy az mindeneket be-tölt, mind örökké meg-marad; és soha senkinek, sem angyalnak, sem embernek nyelve azt ki-nem be-zéllheti; mert a' te erőd és hatalmad nem egy, hanem éám-talan sok dolgokban mutatódik-meg; és kitsoda mondhatná-ki a' te ki-mondhatatlan ditséretedet, mellyet mi álmélkodva tsudálunk? és arról félelemmel és rettegéssel elmélkedünk inkább a' mi lelkünkben, mint-sem a' mi nyelvünkre vehetnök. Bóldogok hát URam azok felette igen, a' kik mindenkor te hozzá ragaszkodnak, kik az ítéletet meg-örzik,

és

és mindeneket igazsággal tselekedni igyekeznek, és igazán viselik magokat mindenkoron, hiteket és ézereteteiket gyakorolván mind bóldog 's mind bóldogtalan állapotokban! emlekezzél-meg Ur Isten mi rólunk-is a' te jó-téteményid között, mikor a' te népedet a' keresztyén Anya-ézentegyházat az ő bűneivel érdemlett tsapási alól, mellyek alatt régen nyög és fohász-kodik, ki mented és kegyelmedbe vézed: látogass-meg minket a' te ébadításoddal a' Krisztusban, ki által akarunk mi-is több híveiddel együtt meg-tartatni: adgyad nekünk az idvességes évangéliomi be-zédet és a' hitnek lelkét, és ruházz-fel bennünket a' te Krisztusodnak igazságával, mint új köntőfessel; hogy a' te vála-éztottid éámokra való jókat láthassuk, érez-hessünk víga-éztalást, békeséget és örömet a' mi lelkünkben; hogy hidgyünk tenéked, és hitünknek gyümölsét-is teremjünk tenéked; hogy örvendezhessünk a' te népednek örömében, midőn láttuk, hogy a' régi Atyáknak adatott áldásodnak ereje által minden Nemzetek térnek te hozzád, és új teremtés által lesznek te népeddé; és végezetre ditselkedgyünk a' mi Urunkban a' te öröklégeddel az Anya-ézentegyházzal együtt, az egész Izraellel együtt, és a' Pogányoknak tellyessé-gével együtt, melly-is a' Krisztus vé-rével váltott és ézerzett öröklég. Vélkez-

S 4

tűnk

tünk URam és Éüntelen vétkezünk te el-
lened, mint a' mi Atyáink-is, kik vétkezte-
nek és el-múltanak; de te URam kegyel-
mes voltál a' mi bűnös Atyáinknak-is: mert
noha ők fok ízben és fokképen az ő blüneik-
kel meg-bántottanak és boz-Éántottanak té-
gedet; mindazáltal az ő gonofságokat meg-
előzte és felyül haladta a' te jóságod és ke-
gyelmességed, és a' te Éent ígérteidet bé-
tellyesítetted nékik: melyből nagy bizo-
dalmunk vágyon nékünk-is, hogy noha mi
sem vagyunk azoknál jobbak, hanem inkább
az ő példajok Éerint Éüntelen megbántunk
tégedet, megbánttyuk hamis tselekedetink-
kel felebarátinkat, és hitetlenségünkkel meg-
Éomorítottuk a' te Szent Lelkedet; de te
nem nézed mi bennünk-is, mint ő benne,
a' bűnt; hanem nézed a' te Éövétségedet
és az idvezítő Kríftust, és azért kegyelmesen
reánk tekintsz, és bűnünket megbotsátván
minden lelki és testi jókkal megáldasz: mert
te URam az ellened vétkező hiveket meg-
Éoktad ugyan mint jó Atya ostorozni; de
soha töled őket véglépen el-nem veted.
Emlekezzél-meg URam a' te népeddel tölt
Éövétségdről; és mikoron mi magunkat
meg-alazván töled segítségért kértünk, jelen-
nyél-meg a te segedeimmeddel, és tégy jól mi
velünk, bánd-meg a gonoszt a' melyt mi
reánk méltán botsátottál volna a' mi fok bű-
neink-

neinkért; söt pénitentszia tartásunkat lát-
ván, adgy jókat és kedves dolgokat látnunk
minékünk: mert te URam noha a' te aka-
ratodban meg-nem változhatol soha; de a'
te kegyelmességed ott-is jót ad minékünk,
a' hol mi keserves büntetésnél egyebet nem
reménlhettünk volna jöni a' mi bűnös fe-
jünkre. Tarts-meg minket Jehova mi
URunk, ki minékünk Éintén úgy Istenünk
vagy, és mi velünk Éintén úgy kötöttél Éö-
vétséget, mint a' mi régi hitbéli Atyáinkkal;
te tarthat-meg egyedül bennünket, te ben-
ned bízunk: és mivel te könyörülő Isten
vagy, kértünk, gyűjtsd össze az Izraelnek
Éellyel el-öÉlott fiait, kik az Ábrahám hiti-
nek fiait, és a' te ígérteidnek-is fiait; hogy
ők-is megÉabadulván a' bűnnek Éolgálatya
alól és a fok tévelygéseknek töréből, tegye-
nek vallást a' te Éent nevednek, és egyedül
a' te jóságodat hirdessék és ditsérjék, az ő ma-
gok munkájoknak és érdemeiknek semmit
nem tulajdonítván. Tisztelassék és ma-
gaÉtaltassék a' te Éent neved mindenektől;
hogy a' hivek semmiben ne ditsékedgyenek,
hanem egyedül a' te ditséretedben, örülvén
azon, hogy nékik ily kegyelmes Attyok
és Istenek vagy, kinek jósága felyül múlja
az ő bűnöket; ki mind igaz, mind jó, mind
Éent Isten: Áldott légyen az Izraelnek Ura
Istene öröktől fogva mind örökké mi töl-
S s lünk,

lünk, akar ostromozzon bennünket, akar gonosztól szabadítson, akar fenyítsen, akar vigasztaljon! mert ő mindeneket az ő természetű jóságához illendőképen tselekezik, és semmit az ő válaztottinak károkra nem mível; hanem minden időben mind végig igazat itél. Uram Isten, esmértesd meg a te jóságodat az egész világgal, hogy a' minden népből és nemzetségből fedezetett hitek hitekkel hozzád ragadjodgyanak; úgy hogy ha éintén vétkeznek is ők, de a' te nevedet soha meg-ne tagadgyák, és a' te ditsőségedet soha a' bálványokra ne ruházzák; hanem tégedet egy örök mindenható Istent esmérjenek, tiszteljenek és ditsérjenek mindenütt és mindenekben, és hiteket ez meg-erősítő igével bizonyítsák, AMEN.

CVII. SOLTÁR.

Dicsérjétek az URat, mert nagy ő jóvóltat:

JO Isten, kinek jóságát emberi nyelv ki-nem beszélheti; ki az el-éledezt és mint egy pártor nélkül való népet öze-gyűjtöd mindenünne az ő el-éledeéseknek helyeiről; és minekutánna őket hatalmas erőddel öze seregelteted és helybe állítod, nem kíván egyebet tőlök a' te jóvóltodért, hanem egyedül a' háláadó éivet és nyelvet: mert méltó is, hogy minden válaztott hitek vallást tegyenek arról, hogy te nem csak jól tévő Isten vagy, hanem hogy annak-

nakfelette a' te ézeretetedben állhatatosan mind örökké meg-maradj, hogy minden időben légyen a' tiédnek a' háláadásra elég-séges okok és alkalmatosságok. Oh melly igen illendő dolog az Istennek minden jó-teteményről meg-emlekezni! kíváltképen pedig kötelesek erre az URnak meg-váltot-tai, kik a' Krisztusnak érdeme által a' bűnnek kötelei alól fel-zabadúltanak, kik ama' nagy nyomorgatónak az Ördögnek és az Anti-krisztusnak keze alól ki-menekedtenek, annak a' nagy ellenségnék hatalma alól, a' ki az Istennek orzága ellen veti magát minden mesterségével és erejével. Oh Isten, meg-jövendőlték vala ezt a' te Próféta Sola-gaid, hogy e' földnek minden ézegetüre és minden Nemzetségekre ki-hatna még a' szabadítás és az idvesség! a' minthogy a' Szent Lélekkel tellyes Krisztus Apostoli bé-is gyűjtöttek fokakat az ő Uroknak éamára: a' Kö-zönséges Keresztén Anya éentegyházba e' világnak négy részéről, kik az Istennek kegyelméről vallást tennének, hogy a' régi tévelygéseknek fetét homáljárom az igazságnak fényes Napja ő rólok ilyen éépen el-özlatta és mennyei világossággal környül vötte. Oh melly igen nagy böltségedet mutatád meg URam az évangéliom prédikálásának kezdetiben, mind a' Sidókból mind a' Pogányokból fedezetett Eklésiádnak meg-te-

lepítésében, mikoron ők mintegy út nélkül
való pusztában bújdosnának, nem tudván
merre kellettnek menniek, és hol adna Isten
nékiek nyugodalmat! a' mikor az ő fok ke-
serves munkájok és fáradságok között az A-
postoli tanítók éheznek és szomjúhozzák va-
la, és nagy kívánsággal látni akarják vala a'
Keresztény Eklésiának azt az állapottyát,
mellybe a' hiveknek mennél nagyobb
számmal való öfve gyűlések lehetne, mel-
lyet látna ez világ-is: böltsen-is hordozád
URam őket; mert noha sokszor az ő bajos
és nehéz munkájok megijesztette őket,
úgy hogy szinte tsüggeni kezdene erejek;
de mihelyt az ő nyomorúságokból hozzád
kiáltottak, ottan meg-hallgattad kéréseket,
meg-tanítottad őket az útra a' mellyen jár-
nának, tágas ajtót nyitottál az ő prédikála-
soknak, és bizonyos időkig őket meg-is te-
lepítédted, hogy lelkeknek örömevel szől-
hatnák a' te beszédedet a' szenteknek Gyü-
lekezetekben. De óh Uram Isten, melly
gyarló az ember! mert még a' kiket illy ke-
gyelmesen te népedd törtél vala-is, és szá-
jadnak igéjével a' te szent akaratodra tanítál,
mihelyt nékiek világ szert békességet en-
gedél és jól foly vala dolgok, ottan enged-
lenkedni kezdenék az Erős Isten beszédéhez,
és annak tanársát meg-útálák; melly miá a'
setétségbe és Halál árnyékába vetéd őket.

hogy

hogy ott ülnének megkötöztetve keserűség-
gel és vasakkal; de nem mind örökké tar-
tott ez te haragod ő rajtok; mert meg-hall-
gattad az ő nagy nyomorúságokból való ki-
áltásokat, és minden nyavalyajokból ilmet
meg-zabadítád őket; fel-öldozád mind testi
's mind lelki rabságoknak köteleket, mint
régén azoknak, a' kik ama' régi Kigyónak
az Ördögnek országában a' felöled való tu-
datlanságnak setét tömlöczében bé-reke-
sztetve valának, el-öldozád lelki-esméretek-
nek köteleket, mellyekkel ők le valának
kötetve, és az Évangéliomnak szép világá-
val meg-vigasztalád és meg-újítád lelkeket
mind azoknak, a' kik a' te kegyelmességed szé-
rint az örök életre el-rendeltettének vala. De
váltakak olyak-is az emberek között, a' kik-
nek addad vala a' te Évangéliomi beszéde-
det bő mértékben; úgy hogy sokaknak lel-
kek meg-útálnák a' bőfég miatt a' te lelki
eledelidet, az ő elűnéknek veszett tanársok
és okoskodások után indúlván; annyira,
hogy attól meg-betegülvén, ez ő betegsé-
gekben közelgetnének a' Halál kapujához,
és az ő Hiteken szintén hajó-törést fen-
vednének: még-is nem hagyád-ei URam
ezeket-is ez ő veszedelmes állapottyokban,
kiket már a' pokolig le-botsátottál vala. ha-
nem onnan is fel-hozád; és mihelyt hozzád
kiáltottak, közé volt ezekhez-is a' kegyelom;

S 7

mert

mert el-botsátád ísmét a te igédet nagyobb hatalommal ő hozzájok , meg-mutogatván az ő lelkek-esmérétének abból a' te igaságot, meg-gyógyítád nyavalyájokat, és meg-
 szabadítád őket a' hamis tanítóknak és tudományoknak mély vermekből; úgy hogy ezek nagy örömmel kezdenék ísmét hirdetni az Istennek irgalmaságát, és áldoznának ditséreteket, mellyek te előtted kedvesebbek minden véres áldozatoknál, és nagy örvendezéssel hirdetnék az ő Isteneknek tselekedetét. Uram Isten, mély igen vízzel éltenek az emberek még-is az Évangyéliomi Isten tudománnyal és annak hirdetéssel! mert a' Keresztyének, kik a' világon kiterjedtenek és tartományokat-is birtanak, a' te tudományodat kereskedésre fordították, és mint valami tengeren kereskedő kalmarok, hajókon a' tengerre mentenek; a' mikor-is a' te hived látták a' te dolgaiddat, hatalmadat, hőzzé-tűrésedet és tsudálatos ítéletidet, miképen támasztottál élvezeket és fel-emelted a' tengernek habjait; hogy azok, a' kik a' te Évangyéliomodat kereskedésre fordították, sok bajok és zürzavarok közzé elegyitenek magokat, mellyekben fel's alá hanyattatnának, és hol a' világi boldogságnak tetejen ülnének, hol a' nyomorúságoknak alsó örvényeibe vettetnének-le, és minden ő tudományoknak ezek vezzén,

fem

fem erejek, sem tanások nem lenne; úgy hogy az Eklésianak hajótskája láttatnék szintén el-merülni: de te URam ebből a' zürzavarból-is jót hozál-kí, mert meg-fánád a' vezedelemben forgó Ienteidnek állapotokat, meg-hallgatád kéréseket, és meg-tsendesítvén a' habokat lelki szabadságot engedél a' te Ienteidnek, támasztván igaz tudományú és Isten életű böls Tanítókat, kik a' kietlen földet ísmét vizeknek folyásivá tennék; hogy a' kik sok időkiig éheznek és szomjúhozzák vala az igazságot, el-telnének az igazságnak tudományával, és mind vára-fok s mind szabadságok lenne a' Ientek egy-gyűségének gyakorlására. Tégy jól kegyelemnek Istené azért mindenkor az Anya-Ientegyházzal; emeld fel te magad a' nyomorúttat a' nyomorúságból, a' kinek magától nintsen ereje és semmi hatalma, hogy felkelhesse, és faporítsd-meg a' te juhaidnak tselédgyeket; mert a' te kezdedben vannak mindenek; te gazdagítasz és te Iegényítez-meg; te vétekel-tűrésre, és ísmét böstelenné teherel; te téfesz meddöket, és te adsz vízontag baporodást-is. Adgyad, hogy a' te kegyelmességedet látván az igazak, örvendezzenek élveiben, épüljenek a' hitbe és tudományban, magokat az Isten akarattya alá bortsásák tsendesesen, és minden dolgokban egyedül Istennek igyekezzenek teleni;

zeni; minden hamisságnak pedig hája dugattasék-bé, a' melly eddig mind az Isten s mind a' hiveket káromolja és elidalmazza vala. Adgy értelmet URam és értelmeseiket a te Házadban, kik vigyázzanak az időnek jeleikre, és azokról főzanon tehesse nek itéletet; és fel-emelt fővel várják azoknak bé-tellyesfedéseket, mellyeket az UR megígért hogy meg-tselekezik az ő idejében; ne gondoljanak semmit az embereknek külömböző és változó ítéletekkel, hanem vigyázzanak a' dolgoknak alkalmatosságira, és egyedül az Isten tanácsától várjanak, tudván hogy Isten mindeneiket jól tselekezik és az övének vigasztalásokra fordít; hogy nagy lelki erősséggel gondolják-meg az Istennek jóságát és kegyel-mességét, mellynek jeleit üzentelőkörülöttök látták, és azt minden erejekkel ditsérjék és magasztalják: Ám.

CVIII. SOLTÁR.

Ur Isten kéf az én fivém:

Isten, mi teged-münk minden istentelenek elen, a kik minékünk te hivednek meg-esküitt ellenségek, kéf a' mi fivünk és lelkünk, melly a' mi leg-jobb részünk, és melly mi bennünk vagy, mellyet maga a' Szent Lélek el-készített, hogy teneked énekeljen: azért nem tsak nyelvel és ajakkal, nem-is fok be-zédde, a' mint a képmutatók szoktak; hanem, minthogy te **fi-
veket**

veket és veséket vizsgál és kíván, minden mi te Házadra el-készített belső indulatinkból. Fivünknek öröméből tézünk a' mi Házunknak-is együtt zengő ditséretivel vallást és bizonytságot arról, hogy tégedet esn-érjünk egyedül mi ditsőségünknek; mert nem ditselkedünk senkiben másban, hanem te benned egyedül, velünk jól tévő Istenünkben. Uram Isten, a' te igaságodnak világa, mintegy lép hajnal, úgy feltetézett és ki-tündöklött; melly a' mi lelkünket méltán fel-serkenti arra, hogy minden egyéb dolgaink előtt a' mi fivünknek gondolatit, mint valami musika szerzámokat özeve ereztvén, a' sok és hosszú hallgatás után fel-serkentjük és kézfűtjük a' te ditséretedre; mert mi te teremtséd vagyunk, kiket kezeiddel formáltál, és az újjá kületés által-is az új életre készítettrél. Mind ezekért pedig nem tsak a' mi belső áhítatosságunkkal és hitünkkel tézünk vallást mi bennünk URam te előtted; hanem ki-is terjed mi általunk a' te ditséreted egyéb népek és nemzetségek közzé-is; nem tartóztat meg minket és nem rettent-el attól, hogy azok között a' te igaságodról és tudományodról nyilván vallást tégyünk; semmi földi erő és hatalom; sem emberek méltósága és tekinteti el-nem ijjezt, hogy mindeneiket te rajtad kívül meg-tagadgyunk, és egye-
dül

dül tégedet valljunk Istenünknek és Urunknak lenni, mivel az egeknek felette vagy a' te jóvóltod: mert a' te válastottidhoz való szereteted azt tselekedte, hogy a' te Szerelmes Fiad le-jöne a' földre, és lakoznék mi közöttünk; és innen ísmét a' mi javunkra fel-menne az égbe, hogy az eget a' földdel mintegy öfve foglalná és értetné; a' te igaz mondásod-is a' felhőkig ér, hogy ez egész földnek világot tartson, és mindé bened hívőktől meg-esmértefsék. Uram Isten, mindenható nagy Isten, jelentsd-meg magadat, hogy a' te neved fenteltesék-meg minden név felett, valamelly az égben vagy a' földön neveztetik; magasztald-fel magadat minden Méltóságok és Fejedelemségek felett, és azokat vesd hatalmad alá, hogy az egész földön el-terjedett Anyafentegyházadban esmértefsék-meg a' te Évangéliomodnak igasága, melly által egyedül ditsóítottel: és mivel a' te igaságodnak terjesztése és igaz igédnek be-vétele nem lehet harc és ellen-mondás nélkül az emberek között, és a' régi egek el-nem múlhatnak nagy mozdulás és tsikorgás nélkül; tartsd-meg azok között a' te hatalmas job-kezeddel a' te Szerelmesidet, hogy leheffen azoknak Szabadságok a' te nevednek vallására: te Éolottál URam régen a' te Szentséges helyedből; adgyad hát a' te ki-adott Szent igédnek

nek értelmét nekünk, és örvendeztess-neg azoknak, a' melyeket eléve Éolottál és ígértél, valóságos bé-teltyefedésekkel. Adgy valaha jó véget és győzedelmet latnunk: öfzad-el mindenfelé a' te lelki örökfégedet, és Szeress magadnak sok népet; és a' te népeden kívül valókat-is hozd-el, hogy Éolgáljanak azok-is nagy engedelemmel a' te Anyafentegyházadnak: Adgyad Uram, hogy minden világi Hatalmak és Erősfégek kaput nyíssanak a' te igédnek és annak prédikálóinak mindenfelé: és a' ki a' te Szent városodat a' Jérusálemet, és a' te Izraeleder, kik te töled el-Éakadtanak vala, meg-ölvén a' te Krisztusodat és annak követőit, és káromolván a' te igaságodat, az Eklésziának lába alá vetették: légy most-is és ennekutánna mindenkor minékünk segítségül az ellenség ellen: mert hijába bízunk mi a' földi Fejedelmekben; mivel a' mi meg-Szabadítottatunk egyedül a' te kezekben és hatalmadban vagy. Adgyad URam még-is, hogy mi ilyen jó bizodalommal lévén, tselekedhesünk erősen, hirdesük a' te Évangéliomodat bátran, és a' te Krisztusodnak parantsolatit vigyük véghez nagy fűi engedelemmel: mert te vagy URam, a' ki egyedül bírsz a' mi ellenséginkkel: te vagy a' te hivednek őltalmok és segítőjök: te vagy, a' ki a' mint régen Dávidnak orfágot késkítettél

tél vala, úgy a' te Krisztusodnak-is birodalmát ki-terjedtet minden Nemzetségekre, és mind örökké fenn-is tartod azt; adgyad, hogy önéki Éolgálganak minden Királyok és minden népek nagy alázatossággal mind világ végezetiglen: Amen.

CIX. S O L T Á R.

Oh Ur Isten én ditsőségem:

ERős b^oÉÉálló Isten, ki a' bünt büntetlen nem hagyod; az AnyaÉentegyháznak üldözöit pedig, kik a' te Krisztusodat és annak élő tagjait háborgatták, bizonyosan meg-bünteted; kérünk tégedet, ne hallgass és ne vesztegelj, és ezt a' te hiveden tött sok b^oÉÉúság-tételt tovább ne Éenveddel, hogy tégedet mi ditséretünknek nemes matériáját Éüntelen Éájunkbá, hordozzunk; és a' te Éent nevedet Éenteljük akkor-is, mikor a' gonóznak Éája az idvezítő Krisztus ellen és az ő meg-váltotti ellen így fel-nyitja magát, és mindent hazud azok ellen az ő nyelvvel, hamis vádokkal terhelvén őket, és tsalárd beÉédekkel akarván Éép Éin alatt meg-ejteni: mert, óh URam! e' világ fia az együgyü kereÉtyéneknek jámbor magok vifelesekkel viÉÉa Élnek, és álnok mesterlégekkel, hazugságra és hízelkedésre Éoktatott beÉédekkel könnyen reá vÉÉik őket, és azonban gyűlöléggel tellyes mérges Éándékokat-is ki-jelentik; és noha a' hivek semmi okot

okot, sem alkalmatosságot nem Éolgáltatnak reá, még-is azoknak háborgatásoktól és Éüntelen ostromlásoktól meg-nem Éünnek. Így tselekedtenek a' Krisztus Évangéliomának hirdetésének kezdetiben a' 'Sidók az Apostolokkal, és a' Krisztus Hitit bé-vévó hivekkel, teli torokkal káromolván őket mindenek előtt, hogy az Isten Törvényének által hágoi, és másokat-is attól el-akarnának ÉakáÉtani: így igyekeztek meg-gátolni az Évangéliomnak folyamattját, a' mikor a' Krisztus nagy Éerettel híjja vala őket magához, hogy térnének-meg az Istenhez; ök ellenÉeges Éívet mutattanak, a' jóÉrt gonóÉal, a' Éeretetért gyűlöléggel fizetvén: De mind ezek között-is a' hivek, mint az ő Mestereknek a' Krisztusnak jó tanítványi, könyörgöttek tenéked Ur Isten ő Éettek, és az átok helyében áldást és te hozzád való meg-térésnek lelket kívántanak nékiek; mert az Isten fiainak az istentelenektől meg-Ésmértető bélyegek a' Éeretet; mert te-is Ur Isten Éeretet vagy, ki a' te napodat felhozod egyaránt a' jókra és gonóÉokra. Mivel pedig ezek az AnyaÉentegyháznak ellenÉégi ilyen vakmerők és meg-térhetetlenek; kérünk Ur Isten tégedet, vess horgot az ő orrokba, és az ő gonóÉ Éándékoktól rántsod viÉÉa, hogy elő ne mehesselek a' te hivednek romlásokra, és a' mint magokban fel-

fel-tötték, el-ne fordíthassák azokat a' te igaz tetteledeedtől; itéld-meg URam őket, és vessd olly Hatalmas alá, ki a' te igaz itéletedet vigye véghez rajtok, és mint kemény porózó szolgálatla-ki az igazságot, és vigye végbe a' méltó fententziát a hamisságnak tselekedőin, hogy tudgyák-meg, mi legyen a' Sátánnak és az ő angyalinak szolgálni. Méltó URam, hogy ez legyen jutalmok azoknak, a' kik a' te híveidnek illy meg-esküött ellenségei, a' kik mind egyre nem élnek gonosz élni a' híveknek lelkek ellen, és azokat keserűséggel illetni! mert a' kik te töled igaz Istentől ama' gonosz Fejedelemhez a' Sátánhoz el-éakadtnak, és tégedet vakmerőképen meg-átálnak, méltó, hogy annak földgyát vegyék a' magok keresett veszedelmekre. Te pedig erős Isten állj a' mi részünkre, és tégy jól velünk a' te nevedért; az igaz Vallásnak és kegyességnek ügyét vedd-fel, mert ugyan az tenéked-is ügyed, és hatalmason forgasd azt a' te nevednek ditsőségéért, mellyet az istentelen emberektől ne engedgy el-tapodtatni; mert jó és édes-séges a' te irgalmasságodnak emlékezeti az Anyafentegyházban: Éabadítsd-meg azért a' te híveidet az ő ellenségeiknek gonosz Éandékoktól; mert mi te híveid igen éegények vagyunk világ Éerint, és minden emberi segítség nélkül

Éükö-

Éükösök és el-hagyattattak, és a' mi Éivünk igen meg-sebesítettett mi bennünk a' nagy méltatlan Éenvedések között, mikor buzognánk a' te ditsőféged és Éent igéd mellett, mellynek így ellene vetették az istentelenek magokat: mint az árnyék a' melly nevededik, és a' mikor ember éÉébe sem véÉi el-múlik hirtelen, így múlik és fogdogal a' mi életünk; és mint a' sáska, melly egy helyből másba hányattatik az ellenkező Éélnek fúvásától, úgy nekünk-is nintsen sohol-is a' fok háborgatók miá meg-maradásunk; el-erőtlenedtünk, és minden kövérÉég és tápláló nedvesÉég el-fogy belőlünk, úgy hogy innen alkalmatosságot vévén, a' mi ellenséginknél gyalázatban forog nevünk, kik midőn látnak, fejeket tekergetik rajtunk; úgy hogy ha te mi Istenünk jól nem téÉéÉ velünk, tellyessÉeggel el kelleÉik minékünk fogynunk. Légy hát minékünk segítségÉeggel; hogy tudgyák-meg a' mi ellenségink, hogy nem történetből, vagy pedig csak az ő hatalmokból estenek ezek mi rajtunk; hanem az erős Istennek keze látogatott-meg a' bűnért minket, és ugyan az-is véÉi-el kegyelmesen mi rólunk minden Éapásunkat; és így akaratt yok ellen-is ÉémérÉék-meg, hogy te vagy a' mindenható nagy Isten, ki az ő átkok helyén áldást nyújt az minékünk: és mikoron ő fel-támad-

nak

nak ellenünk, és úgy ítélnek, hogy már éintén el-törölhetnek e földről, Égeyenüljenek-meg Éándékokban az önnön magok védelemeket meg-látván, melly a' te igaz ítéleteiből el-jött reájok, és hogy ellenben a' benned bizó magokban igen erőtelen hívek meg-tartattanak az ő gonosz gondolat-tyok ellen, és nagy örömmel örvendeznek az ő meg-tartó Istenekben. Így URam mi is azt fogadgyuk, hogy tellyes életünkben ditsérünk tégedet a' mi Éánkka, és a' te vála-
 stott Éentidnek gyülekezetekben hirdet-tyük a' te igazságotat és jóságotat a' te meg-Éabadításodért. Uram Isten, kértünk tégedet, hogy a' Éegénynek, a' kinek nintsen ÉóÉólója e' világon, ki az ő ügyét fel-vegye és forgassa, annak jobkeze felől prókátorúl mellette állj-fel, és az ítéletben az ő gonosz vádolói ellen te magad érette meg-felelj; és a' mi lelkünket a' kárhozatok ellen, ki-váltképen az ördög ellen, ki e' világnak gonosz Éejelelme, és minden egyéb világi kegyetlenek ellen, hatalmason tartsd-meg, és kegyelmesen Éabadítsd-meg: Ámen.

CX. SOLTÁR.

Az Ur Isten monda az én Uramnak:

Mindenható Isten, mi Éerelmes Atyánk, a' ki örök tanásodból végeztél és igéretet töttél a' mi Urunknak amaz igaz Mes-
 gás Jésus Krisztusnak, kinek mi árron vött örökös

örökös népei vagyunk, orÉáglása felől; ki noha test Éerint Dávidnak magva, mindaz-
 által valóságos Istenfégre nézve, örök idők-
 nek elötte töled örök Atya Istentől ki-be-
 Éélhetetlen módon Éületett; ki olyan Ige,
 melly Istennél volt, és mindeneknek Ura :
 Te tötted ezt a' Fiat Urrá, és Királyi Éék-
 be helyeztetted, minckutánna ő a' válság-
 nak munkáját tökéletesen végbe vitte, fel-
 menvén a' mennyégbe, és hatalommal üt-
 tetted a' te job-kezed felől; hogy mint nagy
 és félséges Isteni tisztelettel örökké tölünk
 áldandó Isten, az ő orÉáglását ditsőfégesen
 el-kezdén, és mindeneket birna és igazgat-
 na, mind addig, míg ő hatalma alá vetvén
 minden ellenségit, kik az Isten ditsőfége-
 nek, melly a' híveknek örök bódóságok-
 ban mégyen végbe, ellene vetik magokat;
 minémü a' Sátán és annak magva, a meg-
 általkodott 'Sidók, a' hitetlen Pogányok,
 kik az igazságot a' hamiságban fogva tart-
 tyák; a' test, és minden földi hatalom, és ma-
 ga-is a' halál, mellyeken néki végső örök
 győzedelmet kell vennie. Te Uram Isten
 ennek erejének pálczáját ki-küldötted ma-
 gad a' Sionból, mikor Jérusálemből ki-
 oÉlottanak az Apostolok a' Ééles világra; tud-
 nillik amaz Évangyéliomi beÉédet, melly
 Istennek hatalma az idveségre, amaz ellene
 állhatatlan és mindenütt győzedelmeskedő

Királyi pálcza, mellyet az Apostolok prédikálottanak, melly-is a' Szent Léleknek hathatós ereje által, melly azzal a' beféddel mindenütt együtt jár vala, mind inkább inkább nevékedik és nagy elő menetellel gyarapodik. A' te Krisztusodnak népe, melly néki mint Királyának az ő zászlója alá béiratta magát, és a' Kerekség által hűségére bé-eskütt, olyan, mint valami szabad akarat szerint való áldozat; mert az ötet szerető hivek, a' Szent Léleknek benne édesen és kedvesen munkálódása által fel-indíttván, szabad akarattok szerint egyedül önéki fentették magokat, hogy az ő nevéért és ditsőségéért még életetek is kézek légyenek letenni az ő feregének ferény harczolásának napján, mikor az ő ellenfégeivel szembe áll: mert fentésnek ékes öltözetiben a' Szent Léleknek ajándékival fel-öltöztetvén és lelki gyümölsöt teremtén az ő válaftott népe, meg-mutatya, hogy Istennek temploma ő, és Isten lakozik benne; mert mintegy szép hajnalnak méhéből származik és gyümölsözik az ő 'siros harmattya; mert a' mennyei tsudálatos áldásnak ereje által, e' világnak sürü setésége után, az emberi nemzetnek meg-tartására mintegy idvességnek hajnala nyílék és tündöklék, mikor ő ferjfi mag nélkül a' Szűz Máriának méhéből születtek, és mint igaságnak fényes Napja felvir-

fel-virrada nekünk. Te URam régen meg-esküttél, mellyet soha meg-nem bántál, meg sem változtattál, hogy ez a' te Krisztusod lenne örökké való Pap a' Melkifédeknek rendi szerint, ő lenne Közbenjáró te közötted és az emberek között egyedül; ki tégedet meg-engeztelne, a' bűnökből bennünket ki-tisztítana, és az igaságot a' világra el-hozná; ki régen példázattott a' Melkifédek által, mint valósággal való igaságnak Királya, ki egyedül teheti a' hiveket igazakká; és mint békefésnek-is Királya, ki a' hiveknek örök békefésget ad, mind az ő Istenekkel, mind az ő lelkek-ésméretivel. Ur Isten, tégy jól a' te Anyafentegyházaddal, őltalmazza azt ez által a' te Krisztusod által, mint azon te Anyafentegyházadnak Feje és Királya által; légy néki job-keze felől, mindeneiket ő általa vigy véghez, ellenfégeit verd-meg; kézsíts nékie győzhetetlen, ditsőséges, és örökké tartó országot, megtorolván a' nagy Királyokat, a' kik a' te kegyelmednek javait meg-űtálták, a' fenteket üldözték, és egészen a' te lelki országod elő menetelinek ellene állottak; hogy a' kik eddig az Ekléfiát nyomorgattak, ez után akarattok ellen-is annak békefésget adni kényszeríttessenek. Adgyad, hogy a' Király Krisztus ítéletet tégyen a' Pogány népek között az ő fent igéje által, azokat meg-fedd-

vén, vádolván, és bűnökről meg-győzvé; az engedetleneknek holt testeket rakásokra rakja, azoknak országokat és minden bálványokat el-törölvén; és e' világi nagy fel-emelkedett Fejeket, kik az Anya-szentegyházon hatalmasul uralkodtanak, és öneki, ki annak egyetlen egy ditsőféges és való-ságos Feje, ellene fel-emelték magokat, meg-rontsa; a' Sátánnak, ki e' világnak gonosz Fejedelme, erejét és országát az ő szentségével és érdemével el-tapodgya: és még akkor-is, mikor a' Krisztus ebben az ő úrtyában, midőn az igazságot folytattya és országolásában elő akar menni, ötet az ő tagjaiban a' hivekben a' sebes zavaros patak majd el-borította és el-nyeli, az Eklésiának illy nagy nyomorúságának idején adgyad, hogy hatalmason fel-emelje az ő fejét; így, mint győzedelmes, az ő ellenfének véreket; erőt végyen vele együtt az Anya-szentegyház; és el-töröltetvén ennek ellenfégi, legyen egy Ur, egy Szent Tudomány, egy Akol és egy Pástor: Ámen.

CXI. SOLTÁR.

Hálát adok URam néked:

TSak tégedet ditsértünk Ur Isten, és nem csak a' mi háknak zengésével, hanem a' mi szívünknek tellyes indulatiból, mi magunkat meg-ragadván és semmit magunknak nem tulajdonítván, hanem min-den

den dolgainkban segítséget egyedül te töled várván; ki meg-emlekezvén a' te régen tött szent ígéretidről, azt az ő idejében be-teljesítetted a' Krisztusban: tégedet ditsértünk az igazaknak atyafiságos együtt lételekben, a' kik az Istent az ő ígéje és akarattya szerint keresik, és a' fokok közül egybe hívott gyülekezetekben, a' gonosz világtól el-választott szenteknek Gyűlésekben, a' hol az Istennek hivatalja szerint való rendes lelki tanítók, az ajándék szerint, mellyet egyebek felett Istentől vötte nek, tanítanak és igazgatnak. Nagyok URam a' te tselekedetid, mellyeknek az emberi elme soha végére nem mehet, hanem tsak álmélkodva tsudálja, mint illyen jeles dolgokat; de egy szersmind szeretetre méltók-is azok az ő kedveségéért; mert valaki azokat valóba meg-te-kinti, meg-találja azokba a' te bőségségedet, és az emberi nemzethez való nagy jóvólatát, feljeb, mint sem valaki kívánhatná. Merő azon ditsőfé a' te munkád Isten, mellyet meg-mutatott a' te Krisztusod a' mi Urunk, mikor mennyégbe fel-mént és a' te jobboldra ült; de egy szersmind tisztesség-is a' te munkád, mellyet-is a' Szent Léleknek hozzánk el-küldéséből meg-bizonyított, ki által igen édesdeden és hathatósan hajtogatta a' mi el-fordúlt szívünket a' jónak be-vételére és követésére: meg-marad mind örökké a'

te igafságod, melyet azon idvezítő Kríftusban meg-mutattál, ítéletet tévén, és a bünt-kárhoztatván; meg-igazítván pedig mind azokat, valakik az ő hitéből valók, és annak fenki-is igazán ellene nem mondhat soha. Sokak URam és nagyok közönségesen-is a' te jó-téteményid; de mind tsudálatosok's mind emlékezetesek azok, melyeket kiváltképen közlöttél a' szentekkel, nevezet szerint midőn az Apostolok által nagy tsudákat törtél; hogy meg-bizonyítanád, hogy a' Jésus ama' Kríftus, és azt a' jelekből látván és értvén, soha fenki meg-ne tagadhatná, melyre nézve emlékezetbe-is tötted, azt a' te szent Embereidnek írások által: kegyelmes vagy URam és igen irgalmas; mert bő ajándékokat adtál a' te érdemetlen szolgáidnak; mikor nem kereszteneke tégedet, eleikbe mentél; mikor nem kérdetteneke tégedet, nekik meg-feleltél, és a' kárhozatot érdemlő bűnösnek igafságot készítettél: Ele-delt adtál a' tégedet félőknek a' te vélek tört szövetséged szerint, midőn őket a' Szent Lélek által meg-vigasztaltad, a' hitbéli atyafiak által meg-hívesítetted és lelkeket ugyá meg-újítottad; a' mi nagyobb pedig, a' te Fiadnak testét, melly bizony ítel, és vérét, melly bizony ítel, adtad idvességeknek zálogául a' szent Vatsorának Sákramentomában. A' te tselekedetidnek erejét hirdetted a'

ted a' te népednek, mikor a' te hathatós erőd által sok népeket bé-hoztál az Eklésziába, hogy annak örökkéig üladhád a' Pogányokat; hogy ök-is meg-igazulván hitből, ama' minden Nemzetségeknek régen meg-ígértett áldást el-hínnék, melyben békelességek és idvességek lenne. A' te évangyéliomi igaz tudományodat és annak vallását meg-tartottad a' házugságnak zines meiterlége ellen a' te Isteni hatalmaddal; hogy meg-álljanak a' te végezésid, és parantsolatid, melyek a' kegyelme szerint vannak; ellenben pedig a' hamis tanítóknak minden parantsolatyok és emberi találmányok füst-be mennyenek: mert noha a' hamisság szüntelen tusakodik az igafság ellen, és néha erőszakoson elő-is megyen; mindazáltal végre ugyan tsak erőt véken az igafság rajta, a' léleknek a' jó lelki-elméretben lött meg-mutogatása és magyarázása által; mert hűséggel és igafsággal erősítettnek az Istennek minden befedi, nem vesztegeti azokat meg semmi tsalárd befed; és könnyebb az égnek és a' földnek el-múlni, mint sem abból egy részetskének hijába el-veszni. Te küldöttél válságot és szabadulást a' te népednek az ötet-üldözőknek hatalmok ellen; te küldötted a' Kríftust a' te kegyelmességednek zálogát e' világra; hogy a' bűnös embereket a' büntől, haragtól és haláltól

meg-mentené; és azt parantsoltad, hogy ő nálók-is a te éhöztséged az ő erejében megtartassék mind örökké, és a te népeddel tölt barátság soha fel-ne boin oljon. Méltó hát, hogy a te ézent és félelemmel tisztelendő neved bertsütsékek közöttünk, melyet te magad meg-éenteltél, minden motsok-ról tisztán tartasz; mellyel a' tiedet atyáiképen meg-fenyíted, ellenségedet pedig éörnyüképen meg-rettented! Innen lártjuk URam, melly igen szép dolog az embernek az igaz böltsefégre éert tenni, mellynek fővebb része és feje az Isteni félelem, az aláztos és engedelmes éiv; mellyből éármazik az a' kívánság, hogy tégedet keressünk, és egyedül a' te akaratodat tehefsünk, és hogy semmin egyeben ne kapdossunk, hanem csak a' mit te tanítasz, és hogy tanúságunkra semmit a' te igéden kívül bé ne vegyünk. Adgy hát URam Isten belénk jó indúlatokat, segélj bennünket ennek a' böltsefégek keresésére; hogy légyen jó értelmünk a' te ézent akaratod felől, éivünknek légyen jó kedve és hajlandósága a' te parantsolatidnak követésére, hogy így ditséretet nyerjünk te tőled; és mennél aláztosabban itélünk mi magunk felől, annál inkább tessünk és kedveltsünk te tőled örökké: hogy végre éámláltassunk azok közzé, kik a' mi menyeyi Atyánknek áldottai, és hivattattanak amaz örökké boldog lelkek feregébe: Ámé.

Boldog ember a' ki az Isten:

Mindeneknek Ura és Istene, vajha mi éegény nyavalyás emberek eléggé éüzünkbe vehetnők, miben álljon embernek az ő boldogsága! de még-is a' te Lelkednek igazgatásából tudgyuk mi azt, hogy az a' boldog ember te előtted, a' kinek az ártatlan és igaz életre vagyon minden igyekezete, a' ki keresi a' te országodat és annak igazságát; mert az ilyen fél tégedet, és úgy mint egy valóságos Istennek tisztelésben foglalatoskodik, és a' hitnek és ézeretnek parantsolatinak meg-tartásában gyönyörködik; nem csak azért, hogy ne rettegjen többé a' te haragodtól, hanem hogy mint jó fiú tégedet tisztán ézeretvén, tégedet tartson magának jutalomúl és örökségül. Oh melly győzedelmes és hatalmas lézen az igaz Istenfélőnek magva e' földön! mert a' hiveknek nemzetségek mind a' lelkiekben, s mind a' testiekben meg-áldatnak; mert ezek meg-elégszenek az ő farsokkal és állapottyokkal, és az ő Isteneknek mindeket éabadoson oétogató jóakarattyával: mert te URam gazdagságot és bőféget éoktál adni a' tégedet félőknek házokba; bövöldödteted azokat minden lelki jókkal, a' Szent Léleknek sok szép ajándékival; és hiteknek-is szép gyümölszözésekkel; és azzal bizonyosokká tézed őket, hogy ok amaz

T s

örök.

örök igaságnak részei, mellyet a' Krisztus ajándékozott nékik. Oh jó Isten! ki a tégedet felöknek még a' fétéségben-is világot gyújtasz, úgy hogy mikor a' kísérteteknek ícét fellege el-borította-is e' földet, ök akkor-is mint te zenteid és te barátid bátorságon laknak a' te őltalmadban; mert te irgalmas és igaz vagy ö hozzájok, és a' te Krisztusodnak igaságában néz ö reájok: Oh melly kép gyülmölséit mutattya az istenfő ember mind azokból a' jókból, mellyeket Istentől vött mind a' testiekben, s mind a' lelkiekben! mert ö adakozik a' Éükölködőnek, kíván jó sáfár lenni az ö urának reá bizattatott javaiból; tudván azt, hogy költsön ad az Urnak, és az Isten viőentag megfizeti néki az ö idejében; és az ö dolgait és beűédit ítéletesen és igazán hordozza az illyetén, nem kíván hazugsággal nyereséget, sem el-nem tagadgya mástól a' mit Isten adott nékie. Uram Isten meg-áldod te-is az illyen embert, és nem engeded, hogy annak állapottya meg-változzék, valaki te hozzád támaszkodik egyedül; annak hiri az ísteleneknek háborgatások között-is soha el-nem fogy, és az illyen igaz és hü ember örök emlékezetben lézen előtred, és soha kegyelmedből ki-nem esik. Oh melly sokszor érkeznek az Anyafentegyház ellenséginék dühös kándékok felől rettentő hírek!

de a'

de a' hivek, kiknek őltalmok az Isten, soha felettéb meg-nem rettennek azoknak hírektől, sem az ö gyalázásokkal nem gondolnak és azon meg-nem háborodnak, tsendes lévén az ö lelkek-ésméreti az ö ártatlanságok felől; sőt ellenben erősek léznek az ö Istenben bizó fivéek a' viadalra-is, hogy nagy állhatatossággal ellene álljanak minden hamiságnak a' kegyelemmel, mellyet Istentől vötenenek; tudván azt, hogy a' ki nékik ellenségek, az az Istennek-is azon az okon ellensége; a' ki öket férti, az az Isten ellen-is tuszkodik; és bizonyosan az ö réfekre segítségül el-jö az erős hozzó álló Isten, és meg-láttják femeikkél az ö ellenségeknek veszedelmeket, mikor el-jö az Urnak Éabadítása. Mind ezeket így értvén azért és érezvén a' mi lelkünkben, kérünk alázatosan tégedet, adgy nekünk ollyan Éeretettel buzgó lelket, hogy mi-is Éerefsük a' Éegényeket, a' kiknek a' Krisztus hirdette az ö Évangéliomot: hogy mikoron mintek a' mi ellenségtinktől való félelemtől meg-Éabadítasz, ne légyünk a' bátorság miá restek; hanem annál inkább a' Éereternek munkáit gyakoroljuk, javainkat őstogassuk, adakozzunk a' Éükölködőnek; hogy a' mi lelkünk-ésméreti legyen bátorságban, a' mi igaságunk öröké meg-álljon; sem hitünk sem vallásunk meg-ne tántorodgyék: úgy hogy ha Éintén

T 6

mint

mint jó Atya minket meg-sújtól-é-is, hogy a' mi hitünket meg-próbálsd, és a' sok lakoktól mint az aranyat meg-tisztítsd, úgy bányánál akkor-is mi velünk, hogy azok által mi a' mi életünkben meg-jobbúlván, fejünket nagyobb ditsőséggel emelhefsük-fel a' mi ellenféligünknek meg-éfégyenítettésekkel; úgy hogy a' hitetlen látván a' mi dolgunknak jól folyását, ez legyen néki büntetésül, hogy ő azon való haragjában nagy bosszankodással emé-éze magát; és mikor láttya, hogy az igazságot el-nem ólthatta, a' mellyben annyit mestelkedett, kínozza bűvában magát, még a' fogait-is tsikorgatván, és végre minden gonosz igyekezete véle együtt veszen-el: melly legyen a' te választott szent hivednek a' sok türes és szenvedés után nagy vigasztaltatásokra, és te bened-ő meg-tartójkban való örömökre vég nélkül: Amen.

CXIII. SOLTÁR.

Az URatvi ő szolgái:

URam Isten, meg-esmérjük és tapasztaljuk mi azt magunkban, hogy csak az tisztelhet tégedet igaz Isteni tisztelettel, a' ki el-hízi a' te mindenható és mindenütt jelen lévő erőt, hogy a' te gondviselésednek fellei mindeneket látnak, birnak és igazgatnak: méltó azért, hogy mi alázatosan esmérjük és valljuk magunkat te szolgáidnak.

idnak lenni, és kötelességeknek arra, hogy hitünkkel és vallásunkkal a' mi URunknak nevét ditsérjük minden ő jó-téteményiért: kiváltképen pedig, hogy amaz ő Testámentombéli régi szolgálatnak igáját meg-éünetetvén, ama' régen kívánt Kegyelemnek idejét el-hozta, és minket-is a' Jéhus Krisztus által abban bőségesen részesekké tölt. Mel-ő azért, hogy ezekért az új Testámentomi új áldásokért énekeljünk tenéked új, éneket, ezt mondván: Légyen áldott az URnak neve mostantól fogva, mióta az ő új kegyelmét közlőtte velünk, és az mind örökké világ végezetiglen legyen emlékezetben a' hiveknek szájokban, és ne legyen e' földnek olyan szégeleti mindenfelé, az hol az ő irgalmassága és igazsága nevezetes ne legyen! mert az ő országá és felféges hatalma ki-terjedt minden Pogányoknak felette; mert ő minden Uraknak URa, és mindenütt való Királyoknak Királya, ki mindeneket Isteni hatalmával bir mind a' földön 's mind a' tengereken, kinek sem ditsőséget el-nem veheti, sem itéletit el-nem kerülheti senki: sőt az egeknek felette az ő ditsősége; mert a' Krisztus fel-menvén mennyégbe, ki-terjedett az ő országá; úgy hogy már semmi bizonyos helyhez nem kötött az Isteni tisztelet az ég alatt, hanem mindenütt egyaránt imádatik az URnak neve.

neve. Ki volna te hozzád hasonlatos? Oh mi Urunk Istenünk a' Jéhus Kristusban! kinek dicsőfégednek Éeki az ég, ki minden mennyei lelkeknek-is Ura vagy, ki a' Kristust-is Urrá töltöd, és mindeneket a' kik Isteneknek hívattattak, még a' Éent Angyalokat-is ő alája veretted; ki noha illy fellégesen lakozol az égben, még-is ide alá néz, és Éivünker 's veszenket vizsgálod, és leg-belsőbb gondolatinkat-is jól érted: te fel-emelled a' Éegényt a' porból és a' Éükölködöt a' ganéjból, a' kik magok magok felől igen alatonon ítélnék; meg-mutatod azoknak valósággal sok Éor, hogy a' te örök tanátsod azokat nagy dolgokra rendelte vólt, és a' bűnnek büdös ganéjából ki-tisztítod és kegyelmeddel dicsőlégesé éked: mert gyakorta a' kegyetlen uralkodók és a' hamis tanítók el-tapodtak mint a' sárt a' te Éent Gyülekezetidet; de ísmét kegyelmesen fel-fügyltetted és helyekre fel-emelved azokat, és a' te Eklésiádnak gondgyát és igazgatását az alaton állapotból dicsőléges Éent hivatalra fel-vótt és méltóztatott lelki Tanítók-ra biztad, kik mint egyaránt atyafiak és egyaránt lelki Éabadságban élők, Éeket ülnének te-előtted, és a' Fejedelmeket-is a' lelkiekben igazgatnák. Oh árváknak Istene, viselj gondot a' te Házadra! látod, mint kevesedik a' te nyájad és seregéd sokaknak a' Hittől.

tölel-Éakadásokkal, sok Éép Gyülekezeteknek ellenség miá el-puÉztulásokkal, és olyanná lótt mintegy özvegy, kinek nintsen gyámola, és mint a' meddő, ki nem Éül magzatokat. Uram Isten, tégyed hát gyümölszözüvé és gyarapodóvá az Eklésiát, hogy az ísmét nagy örömmel az ő meddőlége után sok lelki fiaknak és leányoknak Éapordó annyokká légyen; légyé ennek felette annak jó békesége, légyen Éép rendi, és mézÉe időkre, és helyekre ki-terjedése, az UR nevének dicséretire mind világ végéig: Amé.

CXIV. S O L T Á R.

Hogy Izrael ki-jött Égyiptomból:

Hiveidnek nyomorúságokon Éanakozó és őket hatalmason meg-Éabadító Isten, mikor te, a' te Éent ígéretid Éerint, melyeket törtél vólt a' Patriárkáknak, a' te válaÉzott népedet az Izraelt a' kemény Éolgalatnak házából az Égyiptomból ki-hozád, úgymint a' te Éolgalának a' Jákóbnak maradékát, a' Pogány nép közzül, mely sem az Istent sem az ő Törvényét nem ésméri vala, akkor az ő fiai közzül a' Júda nemzetséget válaÉtád, hogy abba helyhez-tetnéd a' te Éentségedet, a' Móses Sátorát és a' Salamon Templomát; és így az egész Izraelben lön a' te uralkodásod, melyben magadat hatalmason meg-mutattad, hogy mind Királyok vagy nékiek, mind Attyok, mind

mind Utok. Ur Isten, mely nagy tudákat láttattál akkor a' te népeddel! mert mikor a' veres tenger látná a' te nagy seregedet, melyet a' te Zolgád a' Móses vezérel vala, az mintegy meg-rettenvén a' te ditsőségedtől el-futamodék, mihelyt az Áron vezé-
jétől meg-fújtaték, feltében kétfelé válék, és utat nyitá az ellenség előtt futó és igen meg-félemlert Izrael népének; kit minden akadály nélkül magán békével által-is botsá-
ta; a' népet kergető Egyiptombéli fegyve-
res seregeket és zekereket pedig el-borítá, el-nyelé és el-vezté: hasonlóképen az ígért földre bé-menettelkor a' Jordán vize-is, mi-
helyen a' frigy ládat hordozó Zent Papjaid lábaikkal azt meg-érték volna, ottan az ő
folyásából hátra tére, és a' mely vizek fel-
lyül alá folynak vala, meg-állának és fel-ne-
vedének egy nagy rakásba, mind-addig,
míg az egész Izrael népe az által-menetelben
véget tön. Uram Isten, mindeneknek te-
remtője, minden teremtesid engednek egy-
Zódra tenéked, a' tenger, a' folyóvizek, és
a' hegyek és halmok; mert mikoron a' Sinai
hegyen a' rettenetes füstben és mennydör-
gésben, a' te Zolgád a' Móses által a' Tör-
vényt ki-adá, mind a' Sinai hegy, s mind
a' több ott közel való halmok meg-rendül-
vén láttatnak vala Zökdeztelni, mint a' ko-
sök és a' juhoknak bárányaik, és ugyan mint-

egy

egy tombolva örülének az Istennek jóaka-
rattyán, látván tellyesedni az ő valóságában
az Atyákhoz tött Zent Igéreteket. A' te
orczád előtt Uram meg-indúlt a' föld, és a'
te ditsőséges jelen-létedben meg-elmérte a'
te uraságodat, és mintegy álmélkodva tsu-
dálta, hogy magadnak, mennybéli Isten lé-
vén, a' földön kerzettél hajlékot, ama' Sá-
torban, és ama' Szentek Szentiben, a' mely-
ben laknál, és jelen-létedet a' te népednek
mutogatnád; azután pedig a' Zent hegyen
építtetett Zentséges Templomban, azon a'
földön, melyet meg-ígértél vala Ábrahám-
nak, és annakutánna Jákóbnak, midőn ő azon
a' földön látná ama' ditsőséges lajtorját, mely
a' földet az éggel özeve foglalta vala, melyre
az UR könyöklött vala, és melyen a' Zent
Angyalok fel' s alá járnak vala. Uram Isten,
a' ki a' te nagy hatalmadat és egy Zersmind
Zanakozó irgalmaságodat meg-mutatád ak-
kor a' te népednek, midőn a' kietlen pusz-
tában nem volna vizek és igen Zomjúhoz-
nának, egy parantsolattal a' közöklát álló-
tává és a' közöklát vizeknek forrásává vál-
toztatván, hogy a' Zomjú népet bővön meg-
itatnád; jelentsd-meg ma-is és mindenko-
ron a' te hivedidhez a' te Isteni jóvóltodat;
változtassad a' mi köhöz hasonló kemény
Ziveinket vizeknek forrásává, hogy azokból
folyjanak élő viznek folyamati: a' te Zent

Lel-

Lelked által ferezze hitet mi bennünk; és ugyan annak ereje és munkája által térítsd meg a' meg-keményedett Pogányokat, és hozd-bé őket-is e' világnak fázaz pusztájáról a' te földedbe, mellyben élő viznek kútfeje vagyon; mellyből a' ki iszik, meg-nem szomjúhozik soha örökké: Amen.

CXV. S O L T Á R.

Nem nekünk URam nem nekünk-engedd:

EGyedül áldandó és imádandó nagy Isten, ki a' te ditsőfégedet nem adhatod senkinek, melly igen ki-mutatódék e' világon minden tévelygő Vallásnak hijába-valósága, mihelyt a' te Fiad a' Király Krisztus az ő lelki országában uralkodni kezdé! azért mi-is te hived élőünknek tellyesfégeből azt kiáltjuk: Nem nekünk, nem nekünk, hanem a' te nevednek adgyad a' ditsőféget! őltalmazd-meg a' te tulajdon ditsőfégedet a' hitetleneknek káromlások ellen; tartsd-meg-ellenek a' te hivedet, hogy elmértes-fél-meg tőlök igaz Istennek lenni, hogy mi-is tégedet valljunk egyedül minden jóknak adójának; és minthogy mi magunkban semmik vagyunk, semmit magunknak ne-is tulajdonítsunk, mert mi-tőled semmit nem érdemlettünk; sőt mikoron ellenséged volt-nánk, és te felőled szermit a' mint kellene nem tudnánk, te minket ingyen kegyel-meddél meg-előztél, és a' mit régen az

Atyák-

Atyáknak meg-ígértél volt, valósággal nekünk ajándékozta: adgyad a' te nevednek azért a' ditsőféget; tselekedd azt, a' mellyek a' te Isteni természetedhez, erődhöz és felségedhez illenek, a' te irgalmaságodért, mellyet esküvéssel ígértél a' mi hitbéli Atyáinknak; és a' te igazságodért, mellyel béis tellyesítetted az időnek tellyesfégeből valamit vagy földdel meg-ígértél volt, vagy az áldozati példázatokba jelentetél. Dugd-bé URam Ézajokat a' Pogányoknak, kik a' Keresztényeni Vallásról igen tsekélyül ítélnék, és káromkodva így főlnak; hogy az Isten, a' kiből a' hivedek híznak, nem Isten; az ige, a' mellyhez támaszkodnak, nem Isten igeje; és a' jó a' mellyel ditselkednek, amaz idvezítő Krisztus, csak merő azon semmi: mutasd-meg és hitesd-el vélek, hogy ha mi te hived kézzel tsinált látható balványokat nem imádunk-is; de a' felől Istent nélkül nem vagyunk; mert vagyon Istenünk a' mennyben, ki mindenütt jelen vagyon, és valamit akar-meg-tselekezni; ki az ő örökké való Fiát az égből küldötte mi hozzánk, és sokaknak láttokra, minekutánna a' válságnak munkáját véghez vitte e' földön, ísmét mennyébe fel-ment, és onnan a' Szent Lelket el-küldötte, és valamit akart meg-tselekedte, prédikáltatván az ő Évangéliomát e' világon mindenütt félyel. Ellenben

URam.

Uram Isten, mi méltán tsudálhattuk és Éanakozással említhettük a' Pogányoknak hijába-valóságokat, és az ő hafontalan Istenni tiszteleteket: mert ők bálványokat emeltek magoknak Isten gyanánt; mellyekben semmi egyéb nem láttatik, hanem csak az ő arany és ezüst matériájok, és annak a' ki azokat tsinálta az ő elmes mesterlége; de Isten benne nem lakozik, sem a' tsináló azokat Istenné nem tehetre, mert ember sem Istent, sem Isteni tiszteletet nem formálhat: ezek az Istenek pedig az őket tsináló okos elmével bíró embernél sokkal alább valók; mert noha láttatnak emberi tagok benne, de azok mind hafontalanok, mert azokkal semmi emberi munkát nem mutatnak; mert sem idvességes beszédek, mint a' Kristus, nem prédikálnak Éajokkal az embereknek; sem meg-nem hallgatták fülökkel az őket tisztelőknél kéréseket; sem kezeket jó-téteményre ki-nem nyújtják; sem nem lehellenek, vagy életet, vagy kegyességet adván valakibe: és valamint az ember nem lehet imádandó, annál inkább az embert külsőképen ábrázoló képek; hanem merő bálványok; és mind azok, mind a' kik azokat formálják, mind pedig a' kik azokban bíznak, egyaránt oktalanok és bolondok. Méltó hát, hogy a' bálványokat el-hagyván, az Istennek minden Nemzetségből választott

népe

népe az egyedül igaz Istenben, mint Urabá és idvességének erős várában bízzék, és egyedül ő hozzá ragaszkodgyék! mert te vagy URam a' benned bízóknak segítségék, te eleveníted-meg őket, te gyökerezteted-meg a' jóban, te vezérel a' jóra, és te tartod-meg az idvességre, és a' te gondviseléseddel mint pársál óltalmazod minden gonosz ellen: méltó, hogy az Istennek szenteltetett nép Istenhez járúljon lelki áldozatokkal a' közbenjáró Jésus Krisztusban, a' ki minket híveket Papokká tölt a' mi Istenünknek! mert akarmelly Nemzetségből valók légyenek, valakik ötet igazán félik, Áron házából valóknak tartatnak Istentől. Uram Isten, mi-is ilyen bizodalommal lévén a' minket megváltó és idvezítő Krisztusban, járunk igaz hittel és jó reménységgel te előd-be, és alázatosan kérünk, emlékezzél-meg mi rólunk; és mint választott népedet, mint néked szenteltetett híveket és igazán téged imádókat, áldgy-meg minden testi és lelki jókkal a' Krisztusban, és lelki örömmel 's a' Szent Léleknek ajándékival tölts-bé. Áldd-meg URam minden meg-külfömböztetés nélkül mind azokat, a' kik tégedet félnék, minden nemből 's állapotból valókat, nagyokat, kistsínyeket; a' tsetsemőket-is, kikre-is a' te áldásod tartozik, mert ők-is az ő Istenfelő Éüléjekben áldatnak-meg, és

azon

azon egy Lélektől Énteltetnek te Éamod-
ra. Szaporítsad Ur Isten a' hiveket, és se-
gélj bennünket a' jóra; hogy látván mások
azt mi bennünk, azokat is jó magunk vise-
lésével a' Krisztusnak meg-nyerjük, és az Ek-
lésiának gyümölcstöző magvát a' maradékra-
is terjesztük: áldgy-meg minket akkor-is,
mikor a' bálványozó világ fiait, kik világ Ée-
rint boldogok és fenlenek, minket ki-átkoz-
nak; mert csak te áldhatÉ-meg egyedül; a'
ki teremtettél mindeneket, őket is terem-
tetted Éinte úgy, mint minket; ki a' mint
Kezdetben teremtetted az eget és a' földet,
úgy új eget és új földet is teremtesz, mel-
lyeket azok nem tudnak, és melyben nin-
tsen sem rézek, sem helyek. Az URÉ az
ég, az URÉ az ég! fenkinek a' te űraságo-
dat Isten nem engedted; fenkinek az Eldé-
siában, hogy másnak hitin és lelki-esmére-
tin uralkodgyék, nem Éenveded; mert ezt
a' méltóságot és magáztatást magadnak
tartod: és akarminémű karban és állapot-
ban különböztetve légyenek is az emberek
e' földön, böltsék, méltóságosok, együgyűek,
Éegények, mind azok egyaránt a' te birto-
kodban vannak, és a' te lábaidnak 'sámolyá-
nál udvarolnak. Uram Isten, láttyuk mi
azt, hogy fokban az emberek közül lélek-
ben meg-hóltanak, és élven nem élnek,
mert tégedet nem dicsérnek; fokban pedig
az igas-

az igaságot tudni nem-is akarják, hanem
csak a' föld alá fiennek, a' hol semmi lelki-
jóra való indúlat. Sem annak Érzése nintsen:
URam válatÉ-meg minket ezektől, és adgy
mi belénk Érzékenységet és Éemet a' látá-
ra, hogy tudgyuk-meg, mi az igaz és idvessé-
ges jó; hogy mi Éljünk új életet, áldgyunk
tégedet, beÉélljük és hirdÉstük a' te nagy-
ságos dolgaidat, ki minket a' 'fetéségből a'
te tsudálatos világosságra hoztál: erre se-
gélj URam minket mostantól fogva mind
örökké; hogy mi, a' kik most a' reménység-
nek állapottyanban áldunk tégedet, áldhaf-
sunk vég nélkül jövődében a' te Éinednek
látásában: Ámen.

CXVI. SOLTAR.

Szeretem és áldom az Ur Istent:

HÁladasokkal magáztatunk tégedet,
minket minden nyomorúságinkból
meg-Éhabadító és könyörgésünket meg-hall-
gató Istentünk; Ézeretünk tégedet URam
minden mi indúlatinkkal, és a' te Ézeretted-
be ugyan belé mertülünk egészen; mert a'
fiúságnak lelke, melyet vöttünk te tőled,
minden félelmet-el-űzött a' mi Éiveinkről:
azért örvendezve Ézeretünk tégedet, min-
den földi reménységet meg-verünk, és még
a' mi háborgattatásinkban is te benned di-
tselkedünk; mert a' te mi hozzánk való ke-
gyes indúlatodban úgy meg-nyugott lel-
künk,

künk, hogy mi azt bizonyosan el-hitettük magunkkal, hogy valamit te töled kérünk, abban meg-nem tsalatkozunk; mert Fő Pá-punk vagy on minékünk a' Krisztus, a' ki jó illatnak áldozattyával áldozott érettségünk Istennek, kinek nevében bizodalmason kérhetünk mindeneket, valamelyeket az Istennek fia az Igét érint kívánhatnak; bizonyosok-is vagyunk a' mi Istenből való meghallgattatásunk felől, mert immár az ő fülét hozzánk hajtotta, minden bűnünkről elfelejtkezvén mi velünk meg-békéltet, és Érgalmatoson figyelmez kérésünkre. Oh mi Istenünk, tudgyuk mi azt a' Ézent Embereknek Írásokból, hogy még az új Testámentumnak kezdetiben a' Krisztusnak mennybe meneteli után sok üldözőket készít az irigy Sátán az Eklésianak meg-háborítására, hogy a' Keresztényeket az ő Isteneknek meg-tagadására és idvességek felől való kétségbe esésre kényszerítene, és így lelkeket a' halálba ejtene, és mindenképen azon igyekezik vala, hogy a' hivek nyomorúságnál és Éomorúságnál egyebet ne látnának magok körül; de mihelytők az ő Isteneket segítségül hívák, a' ki magát Jehovának nevezte az ő ígében, hogy ő volna most-is az a' ki volt, hogy az ő lelkeket meg-Éabadítaná, hogy a' nagy kísértetek és félelmek miá meg-tökönyvén a' haláltól és a' pokolnak hatalmától el-ne

el-ne nyertetnének, meg-hallgatá őket és meg-Éabadítá kegyelmesen; mert kegyelmes az UR, ki még az ő hiveinek ellenségit is magához hívja a' meg-térésre, hogy az olvefendőköl valakiket meg-nyerjen; igaz is az UR, ki az ő fiait az ő ellenséginek kezébe nem adgya, és mint Éóvetséges jó Istenünk, nem hadgya az övét soha, hanem nékiek még a' fetétségben-is világoskodik, és az együgyűek körül mutatgya-meg az ő erejét, kiknek magokban nintsen annyi értelmek, hogy az ördögnek sok tsalárd mesterfégét észlebbe vehessék és el-kerülhessék; nem engedi azokat az ő mindenekre vigyázó Éeme meg-tsalattatni, hanem mikor leginkább meg-fogyatkoznak, akkor jö-el nékiek a' Éabadításra. Méltó hát, hogy a' mi lelkeink fel-serkennyenek, magokba térjenek; ésmérjék-meg, hogy nem lehet senkiben nyugodalmok, hanem abban a' ki nem tsak tsupa ember, hanem igaz és valóságos Isten! mert ez az a' Jehova, a' ki a' hivelkel jól tött, ki az ő meg-Éentelőjök, megváltójök, igazságök, Királyök és Urok; mert te vagy URam, ki meg-Éabadítottad a' mi lelkeinket a' haláltól, ki minket újjá Éültél az igaz hitre, és meg-óltalmaztál, hogy az egyser meg-ésmértt igazságtól el-ne Éakadnánk, és a' második Halálba bé-ne ésnénk: meg-öröÉed Éemeinket-is a' könyhóllatástól, midőn

az Eklésia ellenségeinek hatalmokat el-vőted, és azt azoknak kintséssel gazdagítottad; lábainkat-is nem hagytad el-esni, hogy az ördögnek tsalárdsága hitünkben megtántorítana, és azon kívül az Istenen kívül, ki meg-jelent a' testben, szívünket másához vonná: azért nagy örömmel meg-maradunk a' mi Krisztusunknak hitiben, az ő éreteriben és parantsolatának követésébé; járunk az ő orczája előtt, ki éveket és veséket vizsgál, az élőknek földében, a' kik a' meg-elevenítő és fentelő Lélek által részesi vagyunk az első fel-támadásnak, és soha a' kegyelemből ki-nem estünk. Híszünk URá igazán te benned, és hitünket befédünkkel-is bizonyítottuk minden hamis tudomány ellen; mert a' mi éölásbéli szabadságunk és bátorságunk te előtted a' mi hitünkben való bizodalomból; mert mi test érint felette igen erőteleneknek esmérjük magunkat az igazságnak ellenségi ellen, kiknek minden erejek az ő mesterféges tsalárdságokban, gazdagságokban, földi hatalmokban és emberi böltsétségeken vagyunk: sőt ha fíntén a' mi kísérteteinkben való éoron-gattatásinkban hanyatlani láttatunk-is; de a' mi igaz hitünk hirtelen eszünkbe juttatya azt, hogy minden emberi tudomány meg-tsalhat, és egyedül a' hazudni nem tudó

dó Istennek be-féde áll-meg örökké, mellynek egyedül hinnünk kell. Oh Ur Isten, melly nagy háládatofssággal tartozik tenéked a' mi lelkünk, mivel illy nagy jókat eslekedtélt azért meg-áldozzuk tenéked a' mi ajakainknak tulkait, nyelvünkkel hirdetünk tégedet és mindenütt magasztaljuk a' te nevedet: mert szabádulásnak pohárával itaté URam minket, nem valami halál-hozó pohárral; azért azt nagy lelkünk örömével felvesszük, és meg-köszölván, azzal a' te fent oltárodnak és annak javainak részesi kívánunk lenni; mert nem csak a' mi Istenünknek fok jó-téteményi köteleznek a' háládatofsságra bennünket, hanem a' mi fokfori fogadásunk-is és vallás-tételünk, mellyeket a' mi Istenünknek közönségesen a' te néped előtt töttünk; kit-is a' mi jó-példánkkal kell építenünk és indítanunk a' hitben való mind végig meg-maradásra, hogy ha fíntén a' fejeken lézen-is a' vezedelem, mindazáltal ne essenek kétségbe: mert tudgyuk azt URam, hogy a' te fímeid előtt drága dolog a' te fínteidnek halálok, úgy hogy attól őket meg-foktad menteni; de ha fíntén halált kell-is azoknak fívenedni te éretted, az nélkiek mind ez életben dicsőféges, mind a' jövődöben boldogságos jutalomúl lézen. Mi URam te válastott hiveid és te folgaidd vagyunk, mellyet gyakorta-való vallás-tétel-

lel meg-vallunk, hogy mi te Éolgaid vagyunk, és ditselkedünk azzal, hogy nekünk te hozzád illy Éoros köteletségünk vagyon; mert mi a' te nevedben kereÉtelkedtünk-meg, a' te záÉlód alá a' te híÉfÉgedre íratunk-bé, nem eÉmérünk te rajtad kívül más Urat, nem akarunk emberek Éolgai lenni: mert te Éaggattad-el a' mi köteleinket, midőn a' bűnnek rabúl Éolgálnánk, és megbizonyítottad, hogy a' Kristusban megÉabadult Éenteknek serege a' te Éolgaidnak serege és gyülekezete, melly a' KereÉtyén AnyaÉentegyház, melly az Apostoli EklÉfiától Éármazott és Éúletett, melly ama' mennyei JÉrusálemnek leánya. Mi azért URam tenéked áldozunk háláadásnak áldozattával; mert minékiünk semmink nincsen, a' mit tenéked adhasunk; mert valamink vagyon, és valami mi bennünk vagyon, és az egÉÉ világ-is tiéd: hanem minden mi erőnket és igaságunkat meg-tagadván, egyedül a' te Isteni kegyelmedről, melly a' mi meg-tartatásunknak oka, téÉünk vallást, és egyedül a' te Jehovai nevedet emlegettük; hogy a' híveknek gyülekezetek-is minden embernek Éolgálatyokról és tÉÉteletekről a' Hitnek dolgában lemondván, az ő Kristusáról nevezetÉsek, és egyedül néki Éolgáljon. Segélj minket Ur Isten, hogy mi a' mi fogadásinkat nem csak

külö-

különösön mi magunkban lévén adhasuk-meg tenéked, és ne csak a' mi rejték házainkban ditsérjünk tégedet; hanem a' te köznÉeges velünk közlétt jó-téteményidet a' híveknek gyülekezeti elótt hirdetsük, és őket-is a' te ditséretedre Éerkentsük a' te Házadnak pítvariban és a' te JÉrusálemnek közepiben, melly valósággal az a' Éent város, melly az Élő Istennek EklÉfiája; hogy minden hívek velünk együtt fel-indúljanak, és tenéked örök AllÉluját Éenekeljenek: Ám.

CXVII. SOLTÁR.

Az URat minden Nemzetek:

OH Ur Isten mi Istenünk, melly igen kiÉélesedék a' te kegyelmed az idvezítő Kristus által és az ő Apostoli által! mert elsőben-is a' Hitnek törvényét a' Sídóknak mint kiváltképen való népednek prédikáltattad; de mikor ők azt nagyobb részöl meg-vetnék, ki-küldéd azt a' te lelki jódat az Évangéliomot a' Pogányok közzé, kiknek-is a' te AnyaÉentegyházadba bé-kell vala hozattatni: mert a' mint minden népetek te teremttétél mindenható erőddel, úgy illet, hogy a' Kristusnak országában mindenektől meg-eÉmérteÉsél annak lenni a' ki vagy; mert te a' te igralmaságodat senkitől meg-nem tagadod, valaki te hozzád folyamodik. Méltó azért, hogy e' világon minden Nemzetségek eÉmérjenek URam

U 3.

tégedet

tégedet mindenek felett való fő javoknak lenni, hogy egyedül tégedet éhezzenek és éomjúhozzanak, mindentől egyébtől magokat és kívánságokat el-fogván és el-vonván! mert midőn töled el-idegenedett ellenfőgid és a' bálványoknak követői vólnának ők, meg-fánád őket, és vélek a' te jó-téreményidet meg-értetted, az idvességre el-hűttad, és választott népedd tötted: méltó még-is, hogy e' világom minden népek és nemzetségek ditsérjék az URat, hirdessék az ő igazságát és böltsétségét, és eszmérjék-meg, hogy az Istennek minden ígérési az idvezítő Krisztusban bé-töltenek, ugyanokká és ámenekké löttenek! Oh melly igen bővölködött és el-hatalmazott rajtunk ő hívein az Istennek kegyelme! mert mindenek felett meg-betsülhetetlen nagy jó az, a' mellyet késkített; nagy és drága árr az, mellyen magának meg-vött; méltatlanok és igen alkalmatlanok magoktól ez nagy jónak még tsak el-vételére-is a' bűnös emberek; nagy világossággal jelentettének ki az Évangéliomnak régen el-rejtett titkai, félesé ki-óktogattatának a' lelki jók mindenfelé, és ugyan meg-is perséltettek és erősítetttek azok a' Szent Sákramentumok által, hogy senki az igaz hívek közzül ne kételkedhessék az ő lelki java és idvessége felől. Oh Istennek ki-mondhatatlan nagy Szereteti az övéihez,

a' ki

a' ki őket illy édesdeden hordozza az igazságnak után! illy hatalmason el-ront minden vélek ellenkező dolgokat, mellyek őket meg-akadályoztathatnák! illy könnyen enged el-érni az ő idvességeket az egy Hít által, melyet-is maga ajándékoz és ingyen palántál mi belénk! a' ki az ő híveit meg-is tartya és erősíti, hogy hitek el-ne fogyjon, és soha ki-ne essenek az egyűz vött kegyelemből! e' végre adgya nekünk a' Szent Léleknek kiváltképen való ajándékot, és még a' keresz-viselések között-is örömmel tölti-bé Híveinket; tsudálatos szabadításokat tézen e' világon a' Szentek körül, és rettenetes ítéleteket vízen véghez az istenteleneken, miglen mint győzedelmes nagy Király maga alá veti az egész világot. Uram a' te igazságod soha semmai részében meg-nem fogyatkozik, hanem az örökké meg-marad; adgyad hát, hogy mi-is mindenkor igaznak ítéljünk tégedet, és meg-igazittassál e' világtól, ki illy híven bé-telleyesítettél mindeneiket, valamellyeket Szentül meg-ígértél: Ámen.

CXVIII. SOLTÁR.

Adgyatok bálákat az URnak.

JO Isten, és minden-jóknak adója, kötelesek arra minden te okos lélekkel bíró teremtesid, hogy vallást tegyenek te rólad, és hirdessenek tégedet azért, hogy te Isten

természeted szerint jó vagy, kitől egyedül
 származhatik minden jó adomány. és a' kit
 nekünk-is önnön magáért kell szeretnünk:
 de annakfelette meg-kell emlekezni min-
 den híveknek arról-is, és élivel 's hájjal
 meg-kell azt vallani, hogy te mindeneknek
 megtartójok vagy, kiváltképen pedig a' hi-
 veknek, ki nem tűnöl-meg tűntelen jól
 tenni mi velünk, és hogy a' te irgalmassá-
 god mind örökké meg-marad; mert meg-
 emlekezel a' te kegyelembéli fővetséged-
 ről, melyet kötöttél volt a' Szent Patriárkák-
 kal; el-küldötted kegyelemből a' Közbenjá-
 rór nekünk, ki az ő halálával-is kegyelmet
 nyert te tőled, és az ő halálból való fel-tá-
 madásával-is arról a' kegyelemről bizonyos-
 sá tőtte az Anyaszentegyházat mind örök-
 ké: mondgya ezt a' jót és bátorságosan
 vallja, nem csak az a' ki test szerint Izraeltől
 származott, hanem az Apostoli Szent Eklé-
 sia, melly a' Sion hegyétől vött eredetűt,
 és a' fiúságra hit által öltatott-bé; mondgya
 és vallja az Áron háza, ama' minden hívek-
 ből álló Papi társaság, kiket az idevözítő Kris-
 tus az ő drágalatos vérével meg-tisztított, és
 Istennek Papjaivá fel-kent és szentelt: mond-
 gyák és vallják: ezt minden Istenfélők, min-
 den Nemzetből valók, kik az Isten igéjének
 hisznek, és az ő felsőges voltát betsülik és
 tisztelik igaz hittel, reménységgel és szeretet-
 tel:

tel: mert mikor a' te választott híveid az ő
 lelkeknek éorongattatásokból és keserűfé-
 gekből hozzád kiáltottak a' te irgalmassá-
 godban bizván, te URam meg-feleltél jó vá-
 lafákkal nekik, nyomorúságok után lelki fá-
 badságokat meg-adtad, biztattad, vigáztal-
 tad, és živeket mennyei világossággal
 meg-újítottad: azért minden embereknek
 ártalmok ellen te benned bízunk egyedül, és
 bátorságos a' mi živünk; mert az ember
 semmit nem tselekedhetik ellentünk, hanem
 egyedül csak a' te engedelmedből; és azt-is
 egy főddal ha meg-fedded, ottan meg-tű-
 nik tőlünk. Te vagy a' mi segedelmünk;
 te általad győzedelmeskedünk, és meg-lát-
 tyuk a' mi ellenséginken való igaz ítéletet-
 det és érettségünk való bozósú állásodat; nem
 vettyük mi a' mi reménységünket semmi
 emberben, még a' Fejedelmekben-is, kik-
 nek minden akarattok és erejek a' te ke-
 zedben vagyon. és oda hajtod azokat a' ho-
 va tűntén akarod. Oh mennyiféle vötték
 környül a' te híveidet a' Pogányok, mind
 a' Római pogány Császárok alatt, mind az
 után az Eretnek tanítóknak párttyokat fogó
 Fejedelmek alatt! kik mind azon igyekezte-
 nek, hogy a' veszedelmes és kárhozas eset-
 re tisztíthassák őket, hogy a' bűnnek halálába
 azok úgy bé-essenek, hogy abból soha fel-
 ne kelhessenek; de mind ezek az Eklésia el-

Ien készített sebes tüzek általad úgy el-
tattanak és olly hirtelen el-émeztettek,
mint a' tövisnek tüze, mellynek csak a'
hamva sem marad; sőt a' hivek a' te szent
igédnek fegyverével élven, a te nevedben
minden ellenfeleiknek hadi készüléteket az
egy fegyverrel meg-győzték. Te vagy
URam a' mi erőségünk, te vagy a' mi ének-
lésünknek örvedetes materiája a' mi szánk-
ban; mert te vagy a' mi igazságunk, a' mi
szabadításunk, és egyedül minden ellenünk
tuskodókon te általad győzedelmeskedünk:
minden meg-igazított szenteknek ez az örö-
mök az ő hájlekokban, ez az örvedetes
győzedelmi ének vagy az ő szájokban, és
mindennemű kifizetetek között ez a' vígaf-
talások az ő lelkek-ésméretiben; ezt viselik
ők meg-ésmértető jegyül a' harczon, ez az
ő czímerük, hogy az URnak fel-magasztalta-
tott job-keze tselekedett hatalmas dolgo-
kat; és ez az ő öröme nem háfontalan, és
nem hamar változó és tsökönő, hanem
ugyan állandó öröm; mellynek fondámen-
tuma ez, hogy a' hivek bizonyosok a' felől,
hogy minden jó adomány onnan felyül a'
világosságnak Attyától származik; és hogy
embernek magától sem ereje, sem érdeme
semmi nintsen, a' mellyhez támaszkodhaf-
sék és a' mellyben ditselkedhesék. Nin-
tsen hat Ur Isten nekünk semmi félelmünk
a' ha-

a' haláltól, valakik a' Krisztusban vagyunk;
mert nintsen annyi mestersege a' Sátánnak
és annak tagjainak, mellyel minket a' mi
Istenünknek szerezettől, annak igéjétől, és
az egy szent meg-ésmértett igazságtól el-
szakaszol és a' második Halálba ejtsen: élünk az-
ért mi, és minden mi munkáinkról, a' mi tu-
lajdon karunknak erejéről a' mi meg-tarta-
tásunknak dolgában le-mondván, és azokat
mint alkalmatlanokat szégyenlően és azokra
meg-hunnyázkodván, egyedül az URnak
dolgait hirdettyük, és ditsóítottuk a' mi é-
lünk a' te hatalmad által: szenved ugyan
URam a' te Háza az Eklésia kemény osto-
rozásokat te töled, kiváltképen mikor lát-
tya, hogy sokan az igazságnak útjáról a' ha-
misírágra el-térnek; de ugyan csak meg-ma-
rad az ő vígafstálása abban, hogy tudja az
UR, kik az övéi; és egészen az Eklésia a' lel-
ki Halálba bé nem élék soha, hanem él az ő
teremtő és megváltó Istenének. Oh men-
nyiszer akarták a' Krisztus Hitinek ellenfelei
az igazságnak útát és kapuját el-zárni, és ma-
gát a' Krisztust, ki az igaz valóságos ajtó, el-
fogni, hogy senki azon bé-ne mehessem, és
az Isten kegyelmére: az el-készítettett böl-
dokságra ne juthasson! de azoknak gonosz
igyekezetek ellen-is meg-nyílt az, és az Istennek
igazsága és kegyelme a' Krisztusban
el-ékezt, az idvességnek kapuja ki-nyílt-

tatott, és a' Hitnek igazsága által, a' Krisztus által a' hivek idvétségére jutottanak: Oh melly nagy hálaadással tartozunk azért mi tenéked URam, ki a' te AnyaÉntegyházadat az üldözőknek kezekből ki-ragadtad, és a' te Krisztusodnak méltóságát az ellen, a' ki magát e' földön Krisztusá tézi, a' te igaz tudományodnak ki-terjesztésével úgy meg-erősítetted e' földön, hogy immár az ő Ura-ságán senki erőt ne vehessen soha; hanem békélsége légyen mind a' távol valónak, s mind a' közel valónak az örök Évangyéliomnak prédikáltatása által! mert a' Kö, mellyet a' Sidók meg-vetének, fejeletnek Kövének téteték Istentől az épületbe, hogy azon épülne-fel az AnyaÉntegyház, hogy a' választott Éntek ahhoz támaszkodván elménnék-meg reménységeknél erős meg-mozdúlhatatlan fondámentomát; mert az Isten tévé a' Krisztust Urrá, fel-támasztván ötet halottaiból, és ültetvén ditsőféggel az ő jobja felől a' mennyégben: melly dolog ugyan csudálatos a' mi Émeink előtt; mert a' test és a' vér ezt meg-nem jelenthette miné-künk. Tartsd-meg Ur Isten a' te AnyaÉntegyházadat most és ez után-is azok ellen, kik annak lelki Szabadságát irigylük, és azt attól meg-akarják fosztani; áldd-meg azt g. öredelemmel ellenfégg ellen, áldd-meg nagy elő-menetellel az igazságnak vallásában:

adgyad

adgyad URam, hogy e' te Királyodat az idvezítő Krisztust bé-vehessék örömmel és áldással azok-is, kik más idegen és hamis-ságnak törvényével erőszakoskodó Király alatt nyomorgattatnak vala; mind pedig a' kik a' Krisztust egyedül való Királyoknak nem es-mélik vala; hogy áldást vegyenek mind azok-is, kik a' te új Testámentomodnak tse-lédi. Méltó hát, hogy ezt az Urat, ki a' mi lelki Émeinket így meg-világosította az Isten hatalmának és kegyelmének az Évangyéliomban való prédikáltatása által, es-mérjünk mi Urunknak lenni! és minden embert, a' ki magát okos áldozatul bé-vallja Isten Éamára, és kegyesen akar élni, az igaz-ságnak a' Ént Irsakból meg-mutogatásával vonnyuk és kössük a' Krisztushoz, amaz igaz óltárhoz, hogy Isten ő benneket ditsőféggel. Adgyad mi URunk, hogy Éüntelen ditsér-jünk és fel-magasztaljunk tégedet, ki minket ennyi jóra méltóztatál, és az igaz tudományban ennyire elő vittél; mert azért te-remtetted és vizontag a' te Lelked által újjá Éültél bennünket, hogy a' te jószágodat meg-esmérjünk és valjuk, és végre örökké azzal él-jünk és el-teljünk: jó vagy URam; azért hirdetünk tégedet, mert mind örökké va-gyon a' te irgalmaságod: Ámen.

CXIX. SOLTAR.

Az elly emberek nyilván búldogok:

U 7

URa-

U Ralkodó Isten, ki mindeneket a' te igéddel és Ézent törvényeddel bírá és igazgatá, melly igen kívánnák a' te vála-
tott Ézenteid, hogy a' te törvényedet ér-
tessék, taníthassák, és magok-is követhes-
sék! melly igen kívánnak tiétra Ézent életet
élni te előtted! melly igen Éomorkodnak
azon, hogy azt sem magok nem tselekedhes-
sék, sem másokkal nem tselekedtethetik!
Oh! mert merő halál az a' te híveidnek, mi-
dön látják vagy hallják, hogy a' hitetlenek
a' te törvényeddel semmit nem gondolnak,
sőt azt nevetik és tsúfolják: és mindé igye-
kezettel azon vannak, hogy az ilyen tévely-
gő embereket-is a' jó útra hozhassák, és az
ő Krisztusoknak meg-nyerjék. Tudgyuk mi
azt Uram Isten, hogy nagy ereje és hatalma
vagy on a' te Ézent igédnek. mind az Eklésia-
nak fel-állítására, mind annak jó renddel va-
ló igazgatására, mind pedig abban végiglen
való megtartására: azért a' te igédet és tör-
vényedet kívánnya vezérül magának az Is-
tennek népe; mert az Eklésia minden féle
állapottjában, minden időben, még az ő leg-
nagyobb kísértetinek idejében-is azzal erő-
síti magát, arra néz, abból keres vígásta-
st: mert a' te törvényed a' Szent Léleknek a'
hívekben való munkálódása által, Éerez ő
bennük mind igaz hitet, mind a' jó-tseleke-
deteknek gyakorlását, mind pedig e' meg-
vezett

vezett világon való győzedelmeskedést;
mert az URnak törvénye az idvezítő Kris-
tusnak tudománya, mellyben a' ki jár, egye-
nes úton jár az ő bődögságának el-érésére.
Oh melly bődögök hát Uram Isten, a' kik
ebben az útban ártatlanul járnak! bődö-
gök, a' kik meg-tarttyák a' te bizonyság-téte-
lidet és törvényidet! mert azok nem egye-
bek, hanem a' te Ézadból ki-jött Ézent igéd
és beÉzeded; melly hogy a' te Ézadból Éarma-
zott, meg-tetÉzik az erőből és hathatóság-
ból, a' melly abban találtatik és vagyon; ab-
ban vagyon valóságos bizonyság tétel a' te
kegyelembéli jóakaratom felől, mellyet a'
Krisztusban az Eklésiának ki-jelentettél: ből-
dögök a' kik ezt az igét nagy kívánsággal
véÉzik és híven meg-is tarttyák, és attól fen-
kinek beÉzedére és parantsolattyára mago-
kat el-vonattatni nem engedik! bődögök
URam, a' kik tellyes Éível keresnek tége-
det, és más tanítónak Éájától az ő Isteneken
kívül nem függenek, és a' kik mind halálig
az Évangyéliomi beÉzedhez ragáÉkodnak!
bődögök, a' kik sem elméjeket, sem semmi
gondolattyokat a' hamiságnak tselekedése-
re nem vetik, az Istent és az ő Krisztusát
meg-nem tagadgyák; hanem Éorófsan az
Istennek végezésihez Éabják magokat, kö-
vetik a' Bárány Jésus Krisztust valahova mé-
gyen, és még halálokkal-is nem Éakadnak-
ak

el az ő útától! bódogok azok, a kik a' te parantsolatidat, mint nálók le-tött drága kintset, és olly tudományt mellyet eleitől fogva hitt az Eklefia, meg-örizik, és minden hamis tudománynak és emberi tetűseknek hozzá elegyítése nélkül tisztán nálók meg-tartják! Oh Ur Isten, vajha mi-is olly bódogok lehetnénk életünkben, hogy a' mi útaink-is igazgattatnának a' te parantsolatidnak meg-tartására, hogy azokat a' hitetőknek a' tévelygésre vezető tanátsi és a' fok botránkoztatok meg-ne nehezítenék és meg-ne akadályoztatnák, és meg-ne únatnák! sőt ellenben annál inkább igyekeznénk, látván a' hamis tudománynak elő menetelit, a' tiszta tudománynak és annak értelmének meg-érezésére, hogy a' hittől való el-éakadásnak és az igazság mellől el-állásnak, és a' gonosz tanításban való részvételnek gyalázatos és kárhozatos állapottyába ne ecsünk. Adgyad azért URam, hogy mi a' mi ziveinknek tisztaságban tehessünk te rólad igazán vallást, és tégedet hidgyünk annak és ollyannak, a' minek magadat a te igédben kiadtad és jelentetted, hogy tégedet esmérjünk mi Istenünknek lenni, és mi magunkat te Éövétséges népednek: és azon te Éent igédből tanuljunk-meg a' te igaz ítéletidet; mind azt, a' mellyel a' bünt kárhoztattad a' Krisztusnak testében, és e' világnak ama gonosz

moz Fejedelmét a' Sátánt meg-éltetted; mind azt, mellyel a' bálványozást a' pogány népek között el-törlötted, és a' Krisztusnak azok között lelki orfágot adottál. Adgyad URam azt-is, hogy mi valóba keressük a' te Isteni segítségedet, és minket soha el-ne hadgy; hogy még a' nagy kísértetek között-is, mellyeket a' mi meg-probáltatásunkra reánk bocsátasz, a' te rendelésidet mind a' tudományban, mind az igazgatásban, mind beűdinkkel, mind munkáinkkal híven mind végiglen meg-tartsuk. Oh URam, melly bódog az Eklefia, a' te Éent Éajadtól függő váleott Éent nép, mellynek tanító Mestere egyedül te vagy! melly embertől nem véken sem ígét, sem tudományt, sem a' tudománynak és értelmének kultsát; hanem te általad épül a' lelkiekben, és vallását a' te Éent igédből, mint tiszta kút-föböl vézi és meríti; úgy hogy, valamit tanul, egyedül te töled kívánnya tanulni, semmit ahoz nem adván, és semmit abból el-nem vévén: mert minden te parantsolatid, mellyekkel azt parantsoltad, hogy hidgyünk az idvezítő Krisztusban, és mint való-ágos igaz Isten ötet imádjuk, merő azon ép és tiszta igazság. Uram Isten, minthogy te a' kiket Éent É dorgálás és próba nélkül nem hagyod, ha a' mi ditsőféges Hitünknek ellenfégitől nagy veszedelem, kísértet és nyomorúság

jő az Eklésziára és egyetemben mi reánk hi-
veidre, akkor-is vigyázz mi reánk, jöjj-el se-
gítségünkre, hogy a' nagy félelemből meg-
elevenedgyék te általad és éljen a' te dítse-
retedre a' mi lelkünk; itéld-meg a' mi ellen-
ségünket, és engedgy nekünk szabadulást,
ha pedig a' nagy kisértetek miatt el-téve-
lyedünk-is gyarlóságunk miá, mint az el-
vezett juhok, ne engedgyed akkor-is, hogy
ama' bolond Pástor keze alá esünk, ki a'
el-tévelyedett juhok fel-nem keresi, meg-
nem látogatya; nem gyógyítja, sem ölébe
nem vézi; hanem te mi idvezítő Krisztusuk,
mint jó Pástora és meg-váltó Ura a' nyáj-
nak, keresd-fel a' te szolgaidat, kiket egy-
drága árron sájtáridda törtél; ne engedgyed,
hogy azok töled el-idégenedgyenen, és a' te
könnyű igádat el-hagyván az emberek igá-
ját vegyék-fel. Adgyad, hogy mind végig-
len Hitünket meg-tartsuk, igazságodat ól-
talmazzuk, és szent igédet szívünkbe rejtjük:
Könyörülj a' te nyájadon és feregeden, és
a' te pástori vezéköddel gyűjts össze ben-
nünket te magadhoz: Ámen.

CXX. SOLTAR.

En az Ur Istenhez kiálték:

OFF Isten, melly nagy maga vigasztalásá-
val emlegeti és énekli azt szüntelen az
Istenféle hiveknek serege, hogy ő az ő sok-
bányattatási után az idvezítő Krisztusban ta-
lált

lált lelkének nyugodalmat! mert mikor az
emberi nemzet a' bűn miatt mintegy Isten
nélkül bűjdosnék, és mind a' halálnak felel-
me, mind az Istennek haragja egyaránt nyom-
ná és igen szorongatná; az ő kétségbe eső ál-
lapottjában siralmas kiáltására kegyelmesen
meg-felel, és meg-mutatád, hogy meg-en-
geztelődött hozzája a' Krisztusban. Most-is
URam, most-is szökölködünk a' te segede-
ned nélkül; mert a' hamiságnak ajakai há-
borúságot kereznek, hamis isteneket, hamis
tudományt és vallást hirdetnek, a' tégedet
igazán és a' te szent igéd szerint vallókra és
tisztelőkre mindent reá sógnak, hogy a' né-
pek-nél gyűlölségbe ejthessék őket; sőt né-
mellyek tsalárd nyelvel élnek, és azzal még
többet ártanak; mert az igazságnak éne alatt
járnak, tettetik hogy már a' te igédet hir-
detik, holott abban csak a' bűnt és nem a'
lelki igaz értelmet keresik; és valamit tsele-
keznek vagy beszéddel, vagy tselekedettel,
mind azokban tsalárság vagyon, és az igaz-
ságnak hirdetői ellen való irigységből és
gyűlölségből szólnak. Igaz vagy URam,
mert te az ilyen igazság ellen tsátsogó tsal-
árd embereket keményen megitéled; mert
mint mindenható UR az ő hegyes nyil-
hoz hasonló nyelveket, és a' fenyő tövisbe
esett ropogó tűz forma káromló beszédeket,
mellyekkel a' Krisztust és az ő Eklésziáját kí-
dát

dalmazzák, az önnön fejekre fordítod, és lelkek-esméretinek reájok támasztásával és gyötrelmével, mellybő süntelenül égjenek, meg-vered. Uram Isten, igen keserves az az Anyafentegyháznak, keserves az minékünk hiveidnek, hogy minékünk ilyen tövifsek között kell mintegy fámkivetésben bújdosnunk, kik az ő attyoknak az ördögnek tanátsát követik, és soha békeféségét nem munkálódnak, hanem süntelen háborúsággal mind magokat 's mind másokat nyughatatlankodtattyák, hogy az igazságnak útáról a' hamisságnak útára el-fordíthassák; kik sem a' léleknek békeféségét nem követik, sem másoknak azt tanítani nem engedik. Uram Isten, minthogy a' te Házadnak és hiveidnek ez életben süntelen harcoknak kell lenni, és meg-kell rostáltatni a' Hitnek ellenségitől, adjad nekünk a' te Lelkedet, és áldgy-meg olyan elmével bennünk, hogy mindenekkel békeféséget keressünk, békeféséget éljünk és munkálódgyunk; és ha süntén mi te juhaid (:kik a' te békeféséget élő fa-vaiddoz éoktunk és mindenkor attól kívánunk hallgatni, és tégedet jó Pástorunkat követni:) a' kegyetlen farkasok között lakunk-is, a' te békeféségedet nem kívánó emberekkkel, adgyad, hogy mi az igazsággal maradjunk, és a te békeféségeddel; és te békeféségnek Istene törd-meg a Sántát és annak követőit a' mi lábaink alatt hamar: Amen.

Szemem a' hegysékre vetem:

Isten mi Istenünk, és minden földi Hatalmasságok ellen, kik a' te Házad ellen magokat fel-emelik, egyedül való segedel-münk; láttuk, hogy e' világnak sok ország az ördögtől, a' te Eklésiadnak és abba bevött igazságnak meg-eskütt ellenségitől elfoglaltattanak, mellyek nagy földi hatalommal birnak, és az Évangyéliomi igaz tudomány ellen igen meg-keményedettével vannak; látta ezt a' te válaftott süntidnek serege, és mindenfelé veti fésmeit, honnan találna e' hatalmas ellenség ellen elégséges segedelmet: és midön sem maga erejéhez nem bizhatik, sem egyéb teremtet állattól semmi segítséget nem remélhet, el-hiteti azt az ő lelkével, hogy sohonnan nem várhat szabadulást; hanem az Urtól az idvezítő Kristustól, ki teremtette a' mennyet és a' földet, kinek alája vettettek minden teremtet állatok, és a' kinek egy fésvának engedni kell mindennek, és a' kinek vagyon egyedül a' meg-tartásra való ereje. Oh melly fésép vígaftalással lehetnek hát a' hivek minden ő kísértetekben egymáshoz ezen azokon, és jó fondámentoma vagyon az ő hitteknek! mert meg-nyugodtak abban, hogy te mi megtartó és idvezítő Kristusunk nem engeded, hogy tsak meg-tántorodgyanak-is a' mi lábaink, és a' leg-nagyobb kísérteteink

inkben-is elégtéges kegyelmet adé miné.
 künk; söt magad könyörgeé érettünk, hogy
 el-ne fogjjon a mi hitünk. Te vigyázz
 hiven mi környülöttünk, és nem hunnya-
 dozol, sem el-nem felejté bennünket; és
 ha egy ideig mintegy magunknak hagyé-is,
 de fokáig nem veztegele, hanem ki-kele a'
 te kitsiny sereged mellett a' ki tégedet ée-
 ret, és meg-örized a' benned bizókat, hogy
 semmi kárhozatos gonof rajtok ne essék.
 Illyen hittel és bizodalommal lévén mi-is,
 kérünk URam alázatosan tégedet, légy né-
 künk mindenkoron őrizőnk, légy bé-fede-
 ző árnyékunk, melly alatt nyughaszunk, és
 meg-nyihittesék el-fáradt lelkünk; légy
 nekünk a' mi job-kezünk felől mindenkor
 jelen, hogy mikor harczolunk a' mi erős el-
 lenségünk ellen, erősítsünk-meg jelen-
 léteddel, és a te erőd légyen a' mi viaskodó
 karunknak ereje, hogy az el-ne tsüggedjen
 és le ne essék. Tégy minket minden idő-
 ben bátorságosokká; hogy sem a' kíferte-
 teknek heve meg-ne égessen, és hitünknek
 élesztő és nedvesítő gyökerét el-ne fáraéssa
 a' szenvedésekkel; sem a' tudatlanságnak és
 reftségnek hidege minket gyümölstelenek-
 ké és haéontalanokká ne tégyen. Tarts-
 meg URam minden gonofoktól; hogy azok
 nem tsak ne ártsanak nekünk, söt inkább id-
 vefségünkre alkalmatosságot éolgáltassanak;

és

és semmi ne essék mi rajtunk, a' mellyből an-
 nál inkább ne épüljön és ne erősödjék hi-
 tünk: őrizd-meg a mi lelkünket, hogy a'
 meg-ésméitt igaságtól el-ne fajúljon, és a'
 második halálba be-ne essék; adgy szabados
 folyást az Évangéliomi igaságnak, és min-
 ket vezérelj a' éerint való járásban: mind
 külső's mind belső dolgainkban, akar e' vi-
 lági éülfégünkre valókhöz lássunk, akar a'
 lelkiekben forgolódgyunk, légyünk minde-
 nekben böldegok és éerentsések te általad,
 most és mind örökké: Ámen.

CXXII. SOLTÁR.

Örötk az én éirvemben:

Minket kegyelmednek javaival bé-töltő
 és meg-elégítő lstenünk, melly igen
 nagy örvendezéssel keresik az emberek, a'
 kik a te kegyelmedet egyéer meg-köstol-
 ták és te benned híznék, a' válaéított éen-
 tekkel való társalkodást az Eklésiában, hogy
 az ő egy Urokat lsteneket ott lélekben és
 igaságban tisztéjk! ez ő kívánságok pedig
 URam bé-is tölt és telik mindennap: mert
 imé mi-is meg-állottunk a' mi lábainkkal a'
 valóságos Jérusálemnek kapujában, mikor
 a' Krisztusban hittünk; ki az a' kapu, mellyen
 egyedül mehetni-bé az Anyaéentegyházba,
 melly a' meg-bövítettett és igen ki-éélesít-
 tetett Jérusálem; melly kapu nyitva vagyon
 e' világnak négy éegietire mindenfelé,
 mellyen

mellyen bé-mehetnek minden népből valóok, melly az Apostoloknak meg-mutattott; melly Krisztussal, mint fejünkkel mi-is, mint igaz tagok egyesültünk, és a' menyeyekkel a' szenteknek egyességében vagyunk társalkodásunk. Oh melly szép város ez az Istennek városa, ez a' Jerusálem, melly mennyégből állott alá a' földre! mert ez megépítetett szépen: ennek fondamentumi, kőfalai, lakó-házai vannak: ebben lakik az Isten, az idvezítő Krisztus, a' szent Angyalok és minden boldogult lelkek: nintsen semmi részében ennek semmi hijja, és nintsen az ő ösze rakott részeinek semmi bontakozása: ennek lakosi sem Istentől, sem egy mástól semmiben meg-nem különösödnek, sem meg-nem szakadoznak; hanem egy közönséges örömben ösze adták magokat nagy jó egyességgel és békességgel: nintsen itt helyek semmi hittől szakadozóknak, kiknek sem hitük, sem szertetek, és csak éines Keresztényének: gazdag város ez, és tellyes lakosokkal; mert oda gyűlnek az URnak nemzetségi, minden népek, kiket Isten örökléggül választott magának; ott téznek bizonyosságot a' kik lélek szerint Izraeltől valóok, mind hitekkel, s mind magokviselekkel, hogy az URnak nevéből vallást tégyenek, hogy a' Krisztus a' Törvénynek vége és bé-teljesítője az egy tökéletes áldozat által

által az egész világért; ez helye a' Királyi székek, az országlásnak és az igaz itéletnek: itt helyhezttettek a' Dávid Házának székei; mert a' te szelmes Fiad és Idvezítő Krisztusod, ki a' Dávidnak fia, itt országol, és kegyelemből ítél, és véle együtt országolnak az ő szentek, kik a' te Lelkoddal és szent igéddelel meg-ítélik mind a' hiveket, mind a' hitetleneket az ő tudományoknak külömböző mivóltok szerint. Adgy hát Uram Isten békességet a' te szent Városodnak, hogy nevekedyék a' szenteknek serege, és a' te Házadnak szentsége; teljenek-bé minden áldásokkal az istenfélő hivek, valakik ezt a' Várost szeretik és keresik; minthogy pedig a' kik az Eklésiának szerető tselédei, háborgattatnak a' hitetlenektől, te adgy Uram ezeknek-is tsendességet; sünynyek meg kívül a' hadakozásoknak híre, belől pedig minden viésza vonás, szakadozás, nyomorúság és lelki chség. Ezeket kérjük és kívánnjuk a' mi atyánkfiaért, kikket egyaránt a' mi Fejünknek a' Krisztusnak élő tagjai vagyunk; kikkel egy menyeyi polgári társaságban vagyunk, és egy drágalátos hitet vöttünk; kiknek mi minden jót kívánunk, mint Krisztusnak titkos testének és jegyesének, hogy az állitathassék az ő völegényének a' Krisztusnak eleibe minden motsok és ráncz nélkül. Adgyad Uram, hogy a' mi Istenünk

tél, híven tellyesítsd-bé nekünk; mert te URam a' te Házadnak nem tsak Éabadítást engedté az ő fok gonoszából, hanem annakfelette ígértél neki országot, ígérted ő világot öröklégül, és hogy mind a' Pogányokat alája veted, és végre az ő ellenségét az Erdőgöt, ama' nagy hamis Próféta és a' Fenne-vadat, a' tüzzel és kénkövel égő rőba bé-veted, és hogy sokakat az ő bűnökből és tévelygésekből fel-támasztasz az új életre, meg-ígérted, hogy az ő erejében el-jöjjön oétán hozzánk a' te országod. Kegyelmezz-meg azért URam, kérünk még-is tégedet, minékünk; mért el-tölt a' mi lelkünk a' gyalázattal, bé-tölt Éinte az istenteleneknek rajtuk el-töltött gyalázattyoknak mérőke; mert ők már a' benned bízó hiveket merő azon ezégéres latroknak és betsület vesztetteknek tarttyák, kikre semmi tekintet ne lehessen: el-töltünk a' testi bátorságban élőknak és kényes gazdagoknak tsúfolásokkal, kik az Isten nem félik, és magok tanításokkal is az isteni félelmet ki akarják vetni az embereknek Éivekből, el-akarván hitetni vélek, hogy az embernek hatalmában vagyón az ő kegyelése és idveisége; mellyet ha akar, végehez mégyen; ha nem akar, miatta múlik-el, semmit ebben a' te Isteni akaratodnak nem tulajdonítván: el-tsúlsunk a' kevélyeknek meg-útálásokkal is.

lik

kik az ő belső hivataljokkal meg-nem élés-gedvén, az együgyü hiveken a' Krisztusnak saját nyáján külső hatalommal is akarnak uralkodni. Uram Isten, te reád néznek mind onnyi háborgatásink között-is a' mi Éemeink, te segíthet-meg bennünket; tégy jól azért az alkalmas időben mi velünk: Ámen.

CXXIV. SOLTAR.

Az Izrael ezt nyilván mondhattya:

NAgy háladással tartozunk mi tenéked, óh mi Éabadító Urunk Istenünk! mert a' mi fok-féle nagy és Éamálhatóan kísér-teteinkben, ha te a' mi réztünkre nem állottál volna, és ha a' te hatalmad és jószágod mellettünk nem lőtt volna, és ha az ellenünk támadó emberek az ő ellenünk való gonosz Éándékokban elő mehettenek volna, meg-kell azt minékünk a' te ditsőségre vallanunk, hogy régen minket testes-től lelkestől ők el-nyeltenek volna: mert annyira fel-gerjedett vala az istenteleneknek dühös haragjok az istenfélők ellen, hogy el-végezték volt magokban azt, hogy őket egészen el-töröljék a' földről; mert minden ő igyekezetek a' volt, hogy azoknak javokat el-prédálják, hírekben őket meg-fértsék és motskolják, reménységeket által vágják és háÉontalanná tegyék, hiteket el-tapodgyák, és a' Éenteknek Istenét, kibén biznak, káromolják, és minden gonoszságot el-kövése-

X

nek

nek az együgyű hűvek, mind addig, míg el-fogyathatták őket, hogy még emlékeztetk-is el-vezén e földről. Oh mennyi hadakozásokat indítá és mennyi népeket költö-fel az irigy Sátán még az Evangyéliom prédikálásának kezdetiben, melyek mint a' febes és erős patakok, úgy omlanak vala minden meg-tartózkodás nélkül a' hűveknek földökre és gyülekezetekre, hogy azokat hatalmok alá vessek, és még a' lelkekre-is a' vizek ki-áradgyanak és azokon által mennyenek! mert a' vakmerő bálványozó népek bátran főlnak vala a' Keresztényeknek Hitek ellen, merészen el-fordítják vala a' Szent Írásoknak szavait, hamis ítéleteket téznek vala a' hűvek ellen, és irritató kínzásoknak és haláloknak neveivel bünterik vala őket. De óh kegyelmes Isten, melly tsudálatos vagy te a' te szenteid körül! mert mikor színtén el-tátott szájjal várják vala, hogy ugyan meg-rágják és meg-egyék az Eklésiát, éppen akkor jött-el tőled a' szegedelem, ki-nyilatkozott az ő véres szándékok, és tsudálatosan el-vétetődött tőlök az ártásra való alkalmatosság: kiért áldott legyen a' mi Urunk Istenünk! kinek kezében vagyon az erő, és a' ki elfordíthattya az istenteleneknek gonosz igyekezeteket az ő Házáruól, valamikor és valamint akarja. Oh melly sok halót hánytának a' mi Hitünknek ellen-

ellenfégi, mellyel minket bé-kerítsenek és meg-fogjanak! mennyi ezer tsalárd mester-ségekkel éltenek, hogy minket megejtsenek, hol békeféségnek zine alatt, hol méltóságoknak és világi előmeneteleknek ígéretivel, hol a' bálványozó Fejedelmek fényes ajánlásokkal, hol a' hűvek közzé a' tiszta búzába hintett konkolyokkal, és az atyafiak között való egyenetlenféségekkel és víz-fa-vonásokkal! de te Ur Isten a' te bőltséfség színt mind ezek közzül-is meg-fabadítottad az Eklésiát; el-faggattad és rontottad a' töört, mellyet készítették; és mint a' meg-ölésre rendeltetett gyenge madarak, meg-fabadúltanak a' hűvek a' tsalárd madaráznak kezéből. URam, ki Kezdetben teremted az eget és a' földet, és ki teremtesz új eget és új földet, és a' te hatalmad és bőltséfség színt sokszor jól töttél a' kegyetlen hatalmak ellen-is a' te választott szenteiddel, maradgyon áldásod rajtunk mind végig; tartsd-meg a' te juhaidat a' farkasok közzül-is és a' gyenge bárányokat, mikor azok a' méfészékre rendeltetnek-is; légy a' mi részünkről minden szorongattatásinkba mi jó Istenünk: Ámen.

CXXV. SOLTÁR.

A' kik bíznak az Ur Istenben:

URam Isten, vajha mi vóltafépen megtudnók gondolni és betsülni a' te kegyelmes jó-téteményidet, mellyeket mi ve-

lünk közlöttél az idvezítő Kristusban! és hogy melly igen sokkal méltóságosabb és állandóbb jót adál minékünk új Testámentomi hiveknek ő benne; és hogy nem kívánék már mi tőlünk egyebet a' mi idveségünkre, hanem csak igaz hitet; nagy boldogságunk volna az minékünk! mert valakik hisznek a' te bizonyosság tételidnek és ígeretidnek a' kegyelem felől, és amaz idveségnék Közlője a' Kristus felől, melyet te magad mutattál a' tiédnek; és valaki a' maga tulajdon igasságát, erejét és bölcsességét meg-tagadván, lelkét tenéked ajánlja idveségére; ha te is érint a' földi Siont és Jerúsálemet az ő ént helyeivel és áldozatival nem látta-is, mindazáltal nagyon mennyei Városa és Jerúsáleme annak, mely az égből szállott alá; mert vagyon igassága, és az ő Istenéhez, és a' énteknek boldogult ráságába való menetelre szabadsága a' közbenjáró Ur Kristus által. Tudgyuk URam, hogy sem Ézséjből, sem eröböl, sem éntégből másra nem völt régen a' te ént Válaszkodnak a' földi Jerúsálemnek, melyet hegyekkel, mint erős bástyákkal körül vöttél völt; de még-is nagyobb erősege vagy és nagyobb Ézséje az új Testámentomi Eklóhiának, és nagyobb bátorsága ennek lakosinak és tagjainak; kiknek Királyok, Törvény adóok és Biráok te vagy egyedül, és

kiket

kiket semmi földi Istenek hatalmuk alá nem vetettél, és kiknek kerítése és bástyája te vagy egyedül, és ezt a' te drága véren váltott népedet és öröklégedet megtartod minden ötlet üldöző ellenfelei ellen; mert noha kitsíty fereg ez, mindazáltal örökké fenn tartó országot adtal önéki. Meg-kell azt ugyan vallanunk, és keservesen mindennaponként érezzük és látjuk, hogy az istentelenségnek-is Királyi pálcája támadott, amaz Antikristus, ki az ő tagjaival az Isten új Testámentomi országának igen ellene vetette magát; melly olyan dolgokat parantsol, mellyek által tenki az igasságot el-nem nyeri, hanem inkább nagyobb bűnbe esik, ha azokat követi; mert annak parantsolattya, merő azon hamisság; mert a' Kristus áldozatának elégséges érdemének és elég-tételének meg-tagadása, és az embernek maga tulajdon érdemének és igasságának kevély fel-állítás: meg-is engeded URam, hogy ez meg-kísértse és sokszor meg-kesértse a' válahtott énteket; de a' felől az Anya-ént-egyház, melly a Közlője Kristuson fondaltatott, meg-nem mondul; sem az ő Királyától, kinek zárlója alá és hűségére egy-ker béiratott, el-nem idegenedik és el-nem hajol, és ama' nagy Hamisnak uralkodása meg-nem állapodhatik a' Kristusba' hitből meg-igazultaknak sorsokon és fejeken; sőt annak in-

X s

káb

kab ezek ellene állanak, látván a' nyilván való hamisságot, és meg-tartóztatták magokat és arra tellyességgel ki nem nyújtják az ő kezeket, hogy az Antikristusnak tévelygésit be-vegyék, hanem minden erejekkel annak ellene mondanak; mert elég nékiek a' te kegyelmed a' hamisságnak minden tudományja ellen. Tégy jól URam a' te híveiddel, a' kik ennek a' hamisságnak Királyi pálczáját meg-vetették, a' kik a' nyomorúságoknak égő kemenczéjébe, mint az arany, jóknak és tiszta szívűeknek találtattak, és továbbra-is tartsad fenneden és kezeden őket mind végig; ellenben azokat, a' kik tekervényes útakon járnak, és nem állhatatosok, hanem tétovázók a' Hitben, azokkal együtt kik vakmerő gonoszok és az igazságnak ellenfelei, küldd-el előled, hogy vegyék-el az ő gonofságoknak jutalmát az ördöggel és annak angyalival: a' te népednek pedig az igaz valóságos Izraelnek, az ő fok harcza és nyomorúság szenvedési után, adgy győzedelmet és örök békeséget: Ámen.

CXXVI. SOLTAR.

Mikor a' Siont az Isten:

OH melly tsudálatos az emberi elme, még a' te jó-téteményidnek vétele után-is, URam Isten! mert mikor te a' te Sionodnak foglyait, kik az ő Testámentomi terhes Szolgálat alatt a' fok czerémóniák-

áknak és a' Mófes által ki-adatott Szoros rend tartásoknak majd el-viselhetetlen terhe alatt úgy mint rabok valának, mint valami fogságból ki-hozád az új Testámentomi Szabadságra, az Évangéliomi világosságra, és az idvezítő Kristusnak könnyű igájára; nehezen hiherük vala elsőben még a' kegyelembe vött hívek-is e' nagy jót és idvelséget, és azokban a' jókban-is mellyeket nyilván látnak és hallanak vala, tsak akadoznak vala elméjekkel, mintha ugyan nem való-ságot, hanem tsak valami szép álmot látnának a' Kristusnak és az ő Apostolinak Szolgálat. Oh URam, melly rest az ember azoknak meg-értésére és el-hívésére, mellyeket a' te Isten Szolgáival előre meg-mondottal! melly igen tagad az emberi elme a' külső Szer tartásokhoz és a' maga találmányi-hoz! melly nehezen vézi magának azt a' munkát, hogy tudakozná a' Proféták Írásit, hogy a' Kristust, az Istennek orfágát és annak igazságát keresné és értené! de te nyitod-meg a' mi Szemeinket, te nyitod-meg a' mi Sziveinket-is; te töltöd-bé nevetséggel a' mi Szánkat, és a' mi nyelveinket örvendező Szókkal, nyilván prédikáltatván a' foglyoknak Szabadulásokat, és hogy a' Kristus megSzabadította mind azokat, valakik a' haláltól való félelemnek miatta tellyes életekben rabok valának: hogy ne légyünk min-

denkor olyan gondolattal, mintha csak álmot látnánk; hanem, hogy lártuk az Istennek szabadítását valósággal, és új erővel öltöztettünk-fel a' magasságból, és örömmel beszélvén, azt az Évangéliumnak másoknak-is prédikálásával ki-jelentettük. Uram Isten, ez az Évangélium prédikálásának hűre és hangja mikor zengedezze a' Pogányok között-is, mely nagy álmélkodással hallják vala azt ök! és nagy örömökhöz nyelvekkel vallást téznek vala magok között, így szólván: Hatalmason tselekedett az UR ezekkel! nagyok az Istennek jó-téteményi, melyeket az ő benne hívőkkel közölt! és a' kik felől mi a' mi pogányi tudatlanságinkban úgy ítéltünk hogy az ő Évangéliumok bolondság; most lártuk, hogy Istennek hatalmasa az, minden hívőnek, az örök életre! Uram Isten, hatalmas dolgokat tselekedtél te azokkal, a' kiket kegyelmedre méltóztattál; nagy dolgokat tselekedtél a' te hiveddel és be-töltötted őket örömmel mind ez mai napiglan: mert te úgy meg-tartottad az Eklésziát minden nagy kísértetiből és szenvedésiben-is, hogy nem engedted tellyesféggel elfogyni a' hiveket; sőt azt tselekedtet, hogy zűntelen térnének sokan a' Krisztus hitre; meg-ítélted a' Sídókat, kik a' te Krisztusodat karomolják vala; el-vötted sokakról a' Moses fedelét; ki-nyilatkoztattad

az

az Évangéliumot, és azt a' szenteknél meg-erősítetted; a' Pogányok bálványozását elrontottad, és a' karhozatos hamis tudományok ellen a' te igaz tudományodat az Eklésziában meg-tartottad. Minthogy pedig, a' kegyességnek csak a' Szent viselő keresztényeknek képest, kevesen vannak az igaz hivek, mint a' víz a' száraz tartományban; azért kérünk Uram tégedet, állíts ísmét helyünkre minket; táporítsad a' te hivednek fiamokat, és légy óltalmok nékik a' száraztó és el-fogyató szenvedéseknek hévsége ellen; mert tudjuk, hogy sok nyomorúságok által kell nekünk be-mennünk a' mennyeknek országába; és hogy sok nehézségekkel kell el-nyernünk az országot, melyet Abrahamnak ígértél volt és az ő magvának örökségül: Adgyad, hogy ha fíntén könyhüllatásokkal vetünk-is, végre annak idejében örömmel arassunk: és minekutánna a' te igédnek hirdetői, kik a' Szent magót az Évangéliumot hínik a' Nemzetiségek között e' földön, sok szenvedésekkel és könyhüllatásokkal mennék elé az ő Szent szenteknek követésében, lássanak áldást kezes munkájok után, és nagy lelki békefészes állapotban az Eklésziának mutathassák-bé a' hiveknek seregébe lelkeknek vigasztalásokkal és örömökkal azokat, kiket ök az ő faratosságok által az ő Királyoknak a' Krisztusnak hűségére meg-n, ertenek: Ámen. X 7

Hogyha ember házát épít:

Gondviseelő nagy Istenünk, kinek ereje és vigyázása mindenekre elégséges és mindenekre könnyen el-is érkezik, melly igen hijába-való gondolattok ez az embereknek, a' kik úgy ítélnek, hogy ő rajtok áll az Eklésiának mind fel-építése, mind pedig meg-tartása! holott azt Isten egyedül magának vötte, mind hogy fondálja a' maga Házát, mind pedig hogy azt hívő szentekkel szaporítsa: Mert valaminthogy ama 'Sidó Ház építőknek, kik az erős fejelet követ a Krisztust meg-vetették, ha szontalan és romlandó volt minden ő munkájok; úgy ellenben az Apostoloknak az UR keze által lőtt munkájok és építések nem völt hijába, hanem meg-maradandó az mind örökké: mert hijába épít ott az ember, a' hol Isten véle együtt nem épít; hijába vigyáznak az őrizők, ha az UR maga nem őrzí a várost. Uram Isten, igazán azok építenek jól, kik mind magokat, mind más élő köveket ragasztják az élő kövekhez, hogy épüljön szent Háza Istennek; de azokat-is az élő köveket te magad eleveníted-meg, egy lélekkel te kötöd össze, és a' szent Kereszttség által egy társaságbeli szent testté te téved: azok tartják pedig meg az Eklésiát, mint Isten városát, a' kik magokat tisztán és feddhetetlenül meg-örzik a' világtól; a' kik az ő fe-

leba-

lebarátságokra, mint Krisztusban atyafiak, jól vigyáznak, hogy őket-is jó intésekkel a' gonoktól el-vonnyák; te adhatod pedig URá ezekbe-is egyedül, hogy a' te igédnek legyen foganattya ő benne, hogy arra jól figyelmezhesselek' és a' jó úton járhasanak; mert magoktól sem az építők nem építhetnek, sem az őrizők nem őrizhetnek. Oh URam, melly balgatagok és vakmerők tehát az emberek, a' kik a' te igédnek értelmét és magyarázatját a' magok elméjéktől függesztik-fel, hogy ők adgyanak annak méltóságot az el-hitelre! a' kik az őmagok találmányit kötik és vetik parantsolattal az embereknek nyakokba; törvényeket írnak, és kit le-kötnek, kit a' magok tetészek szerint fel-öldoznak; kit meg-aldanak, kit minden szentségből ki-átkoznak: és így, az Isteni méltóság ellen építenek és rontanak. Uram Isten, te adsz mindennek életet, lehelleted, és mindeket; te építed az ember munkája nélkül, és te tartasz-meg mindeket mind a testi-ekben, ennál inkább a' lelkiekben, akar melly kevélyen ítéljenek a' vakmerő emberek magok felől: a' miképen te adtál ama' te egygyetlen egy fülött Fiadnak a Krisztusnak álmot, mikor őtet meg-engeded halni; noha az ő ellenségei a' Sidók úgy ítéltek, hogy az ő kezek munkája völt ennek halálának oka; de bizonyára te nyugtattad-meg ezt a' te

Szena-

Szente let az ő sok fáradságos munkái után,
és te is támaztottad fel őket az ő idejében,
és mindezeket a te örök tanácsod szerint a
te kezéd mívelte: melyet ezzel tetőztél-
meg URam, hogy adtal neki e annak felette
az ő munkájáért a te véle-kötött fővetse-
ged szerint jutalomúl lelki fiakat, mint ö-
rökfeget; kik mind Isteni nemzések; kik a
Szent Lélek által néki, mint erejében való
hatalmas Urnak, születtenek; kik mind
az Urban erősek, mint a nyilak, azon Lé-
leknek bennük munkálkodó és meg-éleltő
ereje által, és ezek is tselekezőnek nagy dol-
gokat. Uram Isten, erősíts-meg minket is
e te lelki Fiaidnak a hitben és szeretetben
velünk való egyességével, hogy légyünk
bódogok; hogy azok nekünk az ördög és
e világ ellen való harczunkban mellettünk
légyenek, és a harczon meg-álljanak, mint
a nyilak a tegezben; hogy vélek együtt az
istületben mi is meg-állhassunk, a te igazsá-
godat óltalmazván a Hitnek ellenféli ellen;
hogy tudgyunk mindenkor támat adni a
mi hitünkrol és reménységünkrol, mikor ar-
ról kérdeztetünk; tudgyunk-meg, kinek hit-
tünk és mit hittünk, hogy tudnillik amaz
élő Istennek Fia a mi idevezitünk és hitünk-
nek fondamentoma: Ámen.

CXXVIII. SOLTAR.

Bódog az ember nyilván:

Oh

OH Ur Isten, meg-tanúltuk mi azt a te
szent igéből, hogy az embernek böl-
dósága a te félelmedben vagyon, ha ő té-
gedet igazán tisztel, igédnek hiszen éstellyes
lélekkel ahhoz ragaszkodik, és ha a te paran-
tsolatidat betűletben tarttya, és szert járni
a te útaidban, kíván élni szent akaratom sz-
erint, és e végre kitsínységétől fogva tanúlja
a szent Írásokat, hogy ne legyen tudatlan a
te szent akaratomban, és hogy feljebb ne be-
tsülje az Embereknek hagyományit, mint
az Istennek tiszta törvényét! nyilván böl-
dog az ilyen ember, akar melly népből és
nemzetségből legyen; mert az ilyen az ő
munkájával keresett jóval jó lelki-esméret-
tel él; mert ennek az Ádám vétke miatt
meg-átkoztatott föld-is, áldott és termékeny
lézen; és ezi mind testiképen az ő keny-
rét, melyet nem hamis úton, hanem ke-
gyes emberhez illendő munkával vagy ke-
zének, vagy elméjének munkája után szer-
zett; mind pedig lelkére nézve ezik nem
el-veszendő és meg-nem elégitő kenyeret,
hanem ezik amaz el-rejtett mannából és a
maz életnek fájáról, és jól lézen mindenek-
ben nékie dolga: meg-áldatik ennek Isten
rendelése szerint való felesége, melly olyan
nékie mint a földő vőő; melly noha gyen-
ge ő magában, de jó ízű gyümölcstöt terem
az ő támaza mellett, melly meg-vidámittya
mind

mind az Isten 's mind az embereket; így ez-is bé-tölti az ő házat, ezesen és rendesen igazgatván azt, és mindeneiket úgy mivelven, hogy abban hiba ne találatsék, hanem az ő háza házonra valókkal teljék-bé: az ilyen ember bődögül fogad fiaikat, mind testiképen, mint valami olajfa ágakat, féléket, jó reménségűeket, és minden jóra hajlandókat; mind pedig lelkiképen, Ient tanításával és jó példájával az Istenől idegeket a' Krisztusnak megnyervén, kik bővölködők lésznek Szent Léleknek olajával; és így gyönyörködik mind az ő testi a'ztala körül, mind a' lelki a'ztal körül a' hívekkel özeve seregelve, és azon egy eledelből vélek együtt lelki örömmel élven. Így áldatik-meg URam az istenfélő ember, sőt az egész Eklésia; úgy hogy az ő bődökságokat irigy szemmel és bozdonkodva nézi az ő ellenségek: mert te meg-áldod a' te népedet a' melly tégedet tisztel, és az egész Anyafent-egyházat a' Sionból a' te városodból, ennek javait közölven ő vélek egész életükbe, mind e' jelen való, mind a' jövőndő örök életben: mert noha egy szempillantásig láttatol-is elhagyni, de a' te kegyelmeddel mind örökké könnyűl véssed őket; mert így láttyák-meg a' mennyei Jérusalemnnek javait a' hívek, ha életüket annak Ientül kerczésére rendelik. URam Isten, adgy a' te nevedről neveztetett né-

népednek lelki, testi békességét; adgy hozzád, sőt örök életet, hogy lássák az ő maradékukat sok időkre, lássák fiaiknak fiaikat, kiketők füljenek a' Krisztusban, kik az ő istenfélő attyoknak példajokat és tanításokat kövessék, és gazdagok legyenek hittel 's szeretettel: Amen.

CXXIX. SOLTÁR.

En ifjúságomtól fogva engem:

OH melly drága dolog URam az igaz isteni félelem! és ha Ientén e' világon sokszor szenvedniek kell-is, mindazáltal ugyan csak az istenfélők a' valóságos bődökság: ellenben pedig a' Keresztényen Eklésiának ellenségei, ha láttatnak-is egy kevesé élni és virágozni, ugyan csak valóba bődögtalanok afélől, és semmi valóságos jóvól nem bírnak. Vagyon hát URam egész vigasztalása a' te lelki Izraelnek, azoknak a' te hivatodnak, kik az Ábrahám hitinek igazán nyomdokát követik, és nem annyira testi Ierint, mint lélekben maradéki önéki: Mert noha gyermekifégétől fogva, és világ kezdetitől fogva, Ábeltől fogva a' leg-utólló istenfélő emberig e' világon, az Isten népének ez a' forsa és jutalma az Istennek és az igaz Hitenek gyűlöleitől, hogy tőlök gyakorta nyomorgattassék, és ottan ottan fororgattassék, (mert e' világ és e' világnak fiai csak a' gonoszba tétettnék:) melynek példája mind

az ő 's mind az új Testamentomi Eklésia, Patriárkák, Próféták, maga a Kristus, az Apostolok és minden Apostoli férjsiak; mindazáltal ugyan tsak az Eklésián sem az ördög, sem annak tagjai, és a' pokolnak kapui erőt nem vehetnek soha. Tsudálkozik Uram azon e' Világ, és senki-is végére nem mehet annak, mint maradt-meg minden Szorongattatásiban eleitől fogva az Eklésia! melly mind az ő számára, mind erejére nézve kevés és igen erőtelen; mellyet az ő hatalmas ellenségei mindenkor telleyes igyekezetekkel elakartak törölni: de véle volt az Isten kegyelme, és az istenfelő Szenteknek erejek az ő erőtelenségekből tették-meg mindenkor. Szorongattaték az Izrael az ő Testamentomi czerémóniák és Szoros Szenttartások alatt is, mintegy Szolgálat alatt; de abból az állapotból, el-jövéen a' telleyes idő, a' Kristus által az új Testamentomi Szabadságra által jöve, és fiúságnak Szabad jussával meg-ajándékoztaték, hogy többé ne köttetnék ahoz a' Szoros Isteni Szolgálatához az egy Jérusalemi Templomban, hanem akarmelly helyen e' világon Szabadoson tífia kezeket emelhet-ne-fel Istenhez az egekbe, és kérhetne töle igazságot és életet, és várná e' világnak örökiségét: De mielőtt ez az új Testamentomi jó kezdeték, ottan az Eklésiának és a' Kristus hívceinek hátaok hozzéú barázdákkal meg-

észán.

Szántaték a' Hitnek ellenségitől; mert lőnek mind a' pogány Császároktól, mind azután a' hamis tudományú Hatalmasságoktól hozzéú nyomorúság szenvedések; de az igazat ítélő Isten el-jött az ő ítéletivel, és megfánván az ő népét, el-éaggatta a' gonoszoknak öëve fontt tsalárdságokból készített köteleket, és el-vőtte tőlök az ártásra való módot és tehetséget. Uram Isten, kelj-fel ennek-utánna-is a' te néped mellett; Szégyenítsd-meg és Szándékokból verd viészta azokat, kik gyűlölik a' te lelki Szép Sionodat; kik nem Szenvedhetik a' te Kristusodat, a' testben meg-jelentt Istent, és annak országát; kik vagy tagadgyák a' Kristus örök Istenségét, vagy helyette más Kristust emelnek, hogy az ő tífia helyette vigye véghez, és országoljon e' földön: legyenek mind ezek tsak olyanok, mint a' Napkeleti országokban a' házak fedelén nevedekni szokott fű; hogy minekelőtte a' te sarlód őket ki-vágná, magoktól el-Szaradgyanak: mutatódgyék-meg, hogy noha élni láttatnak, de léleken meghóltanak, és meg-sem elevenítettnek az Isten Lelkétől soha: mutatódgyék-meg, hogy az ilyen igazságnak ellenségei nem hasonra, hanem veszedelmre valók, és senki őket élő Szent tagoknak nem osiméri az Isten házába, sem senki a' hívők között mint atyafiát a' Krisztusban áldással megához bé-nem fogad-gya.

gya, és sem békeség kívánása, sem semmi nével neveztetett áldás nem közöltetik övélek a' hievtől. URam tekints reánk hievdre; és ha fíntén a' gonoszoknak erőszakos vóitokat sokáig kellek-is szenvednünk, adgy végre minékünk minden gonoszokból egész bátorsággal való meg szabadulást: Amű.

CXXX. SOLTÁR.

Te hozzád tellyes fíkből:

A Lázatos könyörgéseknek meg-hallgató Isten, igen meg-ijedtünk mi a' te ítéletüdtől, mellyeket bűneinkért méltán reánk borsátottál; mert mélyen bé-merültünk a' mi ellenségitől való félelmekbe és veszedelmekbe, mellyekből magunk ereje által ki-nem vonhattuk magunkat; de e' mellett igen mély sebeket ejtettének a' mi lelktünkön-is a' mi bűneink, mellyek-is a' pokolig le-nyomnak, mellyek alól mi magunktól fel-nem kelhetünk. Mind ezeket meg-gondolván azért, te hozzád kiáltunk és tenéked esedezünk, mert mi igen el-nyomattatunk: hajtsad hozzánk könyörületességednek füleit: induljanak-meg rajtunk a' te belső édes Atyai indúlatid; mert te mi Istenünk és Atyánk vagy, mindeneknek URa; mi pedig a' te kerefett fáját néped és örökösed: hallgald-meg alázatos könyörgésünknek szavait; mert mi nem a' mi érdemünket vízfűzük te elődbe, a' melly nin-

tsen-

tsen-is, hanem egyedül a' te kegyelmedhez ragazkodunk. Uram Isten, ne vedd számba a' mi sok bűneinket, és ne forgassd azokat elnédben úgy, hogy azokat érdemlett büntetéssel meg büntessed mi bennünk; mert úgy meg-nem igazúlhat te előtted csak egy test-is. Te vagy Uram Isten, ki mindenedet rendesen a' te dicsőségedre igazgat: te nálad vagyon az irgalmasság. a' végre, hogy mi tégedet félhessünk és tisztelheszünk a' kegyelemnek országában, hogy az emberek te hozzád meg-térjenek az ő bűnökből; hogy ostan, a' kiknek bűnöket meg-borsátod, és Lelkeddel lelkeket meg-menteled, azok félelemmel tiszteljenek tégedet, igen meg-óván magokat, hogy valami módon ez után bűnökkel meg-ne bántsák vélek jól tévő Isteneket. Mi Uram Isten, a' te szent becéded szerint fűntelen te read nézünk, tégedet várunk; mert tudgyuk, hogy el-jő a' te országod kegyelemmel és igazsággal, és bűn borsánatot hoz ama' drága árért, a' te szent Fiadnak éretünk ki-onlott véérért. Vár tégedet bizonyosan a' mi lelktünk; mert a' te becédedbő vagyon a' mi reménységünk, hogy te bizonynal bé-telleyesíted, a' mit nekünk megígértél: Valamint az éjjeli vigyázók várják a' reggelt, ottan ottan ki-tekintvén az égnék járására, mikor virrad-meg, annál-is inkább és nagyobb kívánsággal figyel-

mez

mez a' mi lelkünk te reád URam, hogy tudgya-meg a' te akaratodat, és érthesse a' te el-jövetelednek jeleit, sőt ugyan láthassa-is mennél hamaréb a' te kegyelmes hozzá-jöveteledet. Segéljed URam a' te válaštott hivedinek hiteket és reménységeket, hogy ne essenek kétségbe, hanem fel-övedzett derékkal nagy kézfélleggel és nagy bizonyossággal várják a' te kegyelmednek javait: és mikor halaštod-is irgalmaságodnak munkáit, legyenek akkor-is békecséges türoök, tudván bizonyoson hogy meg-lélen; mert az URnál vagyon a' kegyelem, és az URé a' szabadítás. URam, szabadítsd-meg a' te Izraeledet minden ö büneiből; mert ha ötet büneiből ki-tisztítod, semmi nem árthat nékie: Ne emlekezzél-meg soha a' mi bűneinkről-is; hanem mikor tenéked Sziböl könyörgünk, engedd-meg bűneinkkel együtt azokkal érdemlett büntetésünket-is: Amen.

CXXXI. SOLTAR.

URam nem izz nagyra fivem.

URam Isten, mi reménységünknek Istene, egyedül a' te Lelked munkája mi benünk, az élő reménység-is; mert mi benünk semmi jót nem érzünk mi magunktól, a' melly illy bizonyos reménységet nyújthatna minékünk: azért meg-alázza te előtted magát a' te néped, és semmit magának nem tulajdonít; mint a' képmutató kerek-

tyó-

tyének, kik az embereknek szemek előtt éntek, kik az ő jó tselekedetekhez bizván, sőt bünt tselekedvén-is, békecséget ígérnek magoknak, és úgy itélnek, hogy Istennek tetézik az ő dolgok. URam, nem fúvalkodik-fel a' mi zivünk, nem dítsekedünk igazságunkkal, sőt meg-tagadgyuk magunkat, és az Isteni igazságtól várunk; nem emeljük-fel szemünket a' minket méltán sújtoló Isten ellen; nem rugódózunk a' Krisztus ellen és az ő orzága ellen, és az ő válaštott népe ellen; annál inkább nem járunk nagy és felettünk való dolgokban, hogy a' te tükaidba akarnánk belétekinteni, melyeknek értelme és kúltsa egyedül a' te hatalmadban vagyon; nem akarunk a' világi és testi böltséssel úgy fel-fúvalkodni, és annak annyit tulajdonítani, mintha meg-foghatná azokat a' melyek az Istennek Lelkéje, hogy azzal az Ekléhiában zürzavart csináljunk, és a' melyeket meg-nem foghatunk, azokat lehetetleneknek lenni tartjuk és itéljük; hanem ellenben mindenekben meg-esmérjük azt, hogy mi a' te kegyelmed és ént igazgatásod nélkül zúlkódunk. Te tudod URam és látod a' mi ziveinket; mert mi meg-zaboláztuk a' mi indulatinkat, hogy ne vérkeznenék türheterlenféggel és békétlenféggel a' rajunk forgó szenvedések között, és ne essenek kétségbe az Istennek kegyel-

Y

mes

mes megvigasztalása felől: te tudod URam, hogy nagy kívánsággal kívántunk tégedet, és nagy bizodalommal reménlettünk te benned; és úgy kívántunk tégedet, mint a' tetsztől el-válastott gyermek kívánnya az ő anyjának emlőjét és tejét, mikor azt heme előtt láttya; olyan volt URam fokszor a' mi lelkünk kívánsága te előtted, mint a' tsets mellől el-fogott kis gyermeké; mert meg-volt az a' lelki éhség, és meg-esik fokszor, hogy a' hiektől úgy el-fogattatik a' lelki kenyér a' Éent Irás, hogy még tsak nem-is lehet azt olvasni, nem hogy annak vizsgálására való idő és alkalmatosság engedtetnék. De mi te benned reménlünk URam, Izraelnek reménsége; és el-hízzük azt, hogy te még meg-éanod a' te népednek ennyiféle való mind megaláztatását, mind maga megalázását, mellyet jól tud a' te Lelked; és te is viőntag megalázod és el-is töröd a' kevély népeket, kik mind tudományokkal 's mind igazgatásokkal mindeneket meg-igyekeztek fertéztetni az Eklésiában: megadod a' te válastott népednek az ő javát és békecségét, mellyet régen meg-igértél, ha éintén ennyire haladott-is; megrontod annak ellenségeit; elhozod az ő meg-pihenésének idejét; béhozod a' mezébe való Pogányokat: is a' te Házadba és meg-téríted a' vakmerő Sidokat. Kezdd-el URam hamar ezeket

a' te kegyelmednek munkáit, és gyakoroljad a' te Éenteidnek vigasztalásokra, mind örökké: Ámen.

CXXXII. S O L T Á R.

Emlekezzél-meg Ur Isten:

O H Isten! ki eleitől fogva népet Éerzettél az emberi nemzetből magadnak, mellyel Éövétséget-is kötöttél, és azt Éenttől meg-tartottad; ki Dávidot-is minden ő érdeme nélkül válastottad magadnak, és nékie nagy dolgokat ígértél, nevezet Éerint pedig, hogy az ő magvából Éármaznék az idvezítő Kristus, ki valóságos Dávidnak fia. Oh melly nagy buzgósággal könyörög vala néked régenten a' te válastott néped az Izrael, hogy a' te Éived Éerint való embered által a' David által az Isteni tiszteletet vinéd az ő helyére, látogatnád-meg a' te népedet; a' te erődnek ládáját ama' frigy ládát, melly a' te erős óltalmadnak jele vala a' nép között, helyheztetnéd az ő helyére, és abban mint példában amaz egy engesztelő áldozatot a' Kristust tennéd-le a' te válastott Éentidnek közepette; hogy a' te néped a' hoz járúlván, és ő benne te hozzád, találna magának igazságot, békecséget, életet, böltsétséget és örömet! Kelj-fel Ur Isten ma is mi közöttünk, kikhez a' te Kristusodat minden kegyelmednek jeleivel el-botsátottad, és jelennyél-meg URam a' te nyugodal-

dalmódnak helyén e' te Szerelmes Fiadban,
 kiből meg-nyugodtál, kiből hozzánk meg-
 is engedtetél, és meg-igérted, hogy va-
 laholott az ő nevében örvé gyűlünk, ott bi-
 zonyosan meg-jelenel: adgyad a' te igasfá-
 godat ajándékkul minden tégedet Szeretők-
 nek lelkekben való vígaságokra; hogy min-
 den keresztyén hívek, kiket a' Krisztus tenéked
 Papjaiddá tölt és Szent Lelkével fel-
 öltözzenek-fel az ő igasfágába, és ahoz való
 bizodalommal bátran álljanak elődbe, nem
 foglalatnak, hanem fűságnak lelkével; nem
 úgy, mint a' bűnnek és kárhoznak fogai,
 hanem mint Szabadosok, tenéked áldozza-
 nak ditséretnek és háláadásnak áldozattát;
 hogy így minden Szentek, kik tégedet Szeret-
 nek és keresnek, te benned örvendezhesse-
 nek. Illyen hittel és bizodalommal állot-
 tunk-meg Uram Isten te előtted: hogy a'
 mint meg-nem útaltad a' te meg-kent Ki-
 rályodnak orczáját, és meg-nem változtat-
 tad a' te ígéretedet és esküvésedet, mellyet
 töttél annak a' ki néked hitt, úgy minket-
 is, kik a' mi hitbéli Atyáinknak a' hitben
 nyomdokokat követtük, előled el-nem
 vetse, hanem kérésünkben meg-hallgat és
 magadhoz fogad. Te válastottad Uram
 régente a' Siont, hogy abban a' te kegyel-
 mednek javait ki-mutatnád; és hogy az pél-
 dául lenne, hogy magadnak e' világon min-

den

den népből és nemzetségből Eklésiát fede-
 getnél, mellyben mint Szent Házadban örök-
 ké laknál és meg-nyugodnál: mellyet vég-
 hez-is vittél Uram a' Keresztyén Anyaszent-
 egyházban, melly a' te nevedről neveztetik,
 melly a' te Fiadnak a' Krisztusnak országa,
 mellyen ötet Urrá tötted, hogy abban uralko-
 dnék az ő ellenségeinek közepette: Vifelj
 azért gondot erre a' te Házadra; foglaltas-
 ki annak mind testi 's mind lelki jókat és ál-
 dásokat; töltsd-bé a' híveket kenyérrel,
 hogy a' te Házadnak lakosi soha ne lássanak
 sem lelki, sem testi éhiséget. Tudgyuk UR
 mi azt-is, hogy a' népnek minden boldog-
 sága az igaz Isteni tisztelttől és félelemtől
 függ; adgy azért keresztyén Lelki tanítókat
 a' te népednek, kiket áldgy-meg idvezítő
 jókkal, és adgy idvezségnek ruháját ő reá-
 jok; hogy ne légyen szűkég nekik már töb-
 bé véres áldozatokat vinni elődbe a' népért,
 mellyek szüntelen femeinkre hánnyák a'
 kárhoztató bűnöket; hanem inkább ellen-
 ben örvendezhesenek a' te Szabadításodon
 a' te Szent népeddel együtt szüntelen: To-
 gyed termékennyé a' Dávidnak Szarvát, mely
 a' Király Krisztus; hogy az ő uralkodása ha-
 talommal légyen, és minden felé e' világon
 félesen ki-terjedgyen, hogy soha a' Dávid-
 nak emlékezete meg-ne szűnnyék; sőt vi-
 lágoskodgyék az ő fővétnöke, melly a' Kris-

Y 3

tus

tus Évangéliomának Épen fénlő világos-
sága; melly Sionból jött és világosodott-ki,
és el-terjedett minden Nemzetekre Élélyel,
hogy azoknak világot tartson az ő fetétsé-
gekben. Mivel pedig igen meg-foka-fodta-
nak az Eklefiának ellenfégi, és azok igen e-
rősek; vegyed környül azokat gyalázattal,
és bolondtsd-meg őket, hogy tévelyegje-
nek, és semmit a tiédnek ne ártassanak:
ellenben, fénljék a' Király Krisztuson a' te
ékekséged, mintegy meg-fonnyadhatatlan
korona; hogy az ő országá soha meg-ne ho-
mályosodgyék sem meg-ne erőtelenedgyék;
hanem mind inkább inkább fénljék és gyara-
podgyék: hogy minden népek ezt látván,
fel-keljenek és el-álmélkodgyanak annak di-
tsőségén, és minden hamiságnak hája bő-
dugattassék, mikor látták e' királyi ditső-
séges országlást, ezt az örökké-való papsá-
got; miképen minden földi segítő társ nél-
kül mindente elégséges és felelő Feje ő
egyedül az Anya-entegyháznak mind ő-
rökké: Ámen.

CXXXIII. SOLTÁR.

Imé melly jó és melly nagy gyönyörűség:

Bákeksógnok jó Istene, melly gyönyörű-
séges dolog a' hiveknek a' Ézeretben
és lelki szabadságban a' te Ézent befédednek
hallgatására való egybe gyűlések, hogy ők,
mint atyafiak, egyenlő Ézivel lélekkel figyel-
mez-

mezenek egyedül arra, mit Éöll az Istén
az ő igéjében! Oh melly igen jó dolog így
együtt le-ülni a' lélekben való atyafiaknak;
egy URat és egy tanító Mestert élmérni;
egymást a' lelki tudományban építeni; egy-
mast Ézeretni; egymást magával egyenlő
Krisztus tanítványának élmérni, és a' Éen-
teknek egyféségét egy akarattal munkálód-
ni! mert valamint régen az Áron fejére töl-
tött drága kenet, mikor ő a' Éent Papságra
Éenteltetnék, onnan alá foly vala az ő papi
köntösének alsó Éélére és perémjére; úgy
a' Éentek egyféségének kegyelme, mellyet
a' Szent Lélek reájok ki-töltött, le-Éivárog
a' Krisztusról mint füröl minden tagokra, A-
postolokra, Apostoli férjfiakra, és azokról
minden hívő Keresztýénekre, mind nagyok-
ra, mind kicsinyekre; hogy az egy Isteni
Ézeretnek egyféségével mindenek ugyan
meg-újuljanak, éledgyenek, és abban egy-
aránt részesüljenek. Uram Istén, Éaporít-
tsad e' végre a' minden Népeknek és Nem-
zetségeknek hivatala által a' te seregedet az
Anyá-entegyházban: hogy valaminthogy
a' Éép harmat, melly a' te Siondra le-Éáll
és azt meg sírosítja, és ugyan-az a' több ap-
rób hegyekre-is le-Éáll, és azokat-is megkö-
véríti s nedvesíti, és gyümölszözökké téfi;
hasonlóképen a' Szent Léleknek mennyei
harmattya, a' te nevedben együtt le-telepe-
dett

dett nagy és kitsiny hivedet öntözte-meg, hogy teremhessék az igaz hitnek és szentségnek gyönyörködtető gyümölcseit: mert te URam a te mennyei áldásodat és kegyelmedet a' hiveknek, mint atyáfiaknak, Gyülekezetekhez kötötted; hogy ott legyen bősége mind azoknak a' jóknak, mellyek a' kegyelmségre és lelki életre tartoznak. Adgy URam áldást és életet a' te választott szenteknek mind örökké; mert a' lelki életben vagyon egyedül az áldás: mert mi semmit nem mérhetünk magunk javának; hanem egyedül tsak azt, a' mi életet adhat minékünk: Adgyad hát URam nekünk ezt az életet, a' mi elménknek és akaratunknak szent mozgásit és munkáit bennünk eleve-nítsd-meg; hogy észmérjük-meg az Istent; nézhesünk a' Krisztusra; lássuk a' mi örök boldogságunknak zálagát a' Szent Lelket; szeretsük felebarátinkat; legyen jó lelki észmérésünk, hitünk, reménységünk, és Istenben bizonyos bizodalmunk: mellyekben áll a' valóságos örök élet, mellyet a' testi halál el-nem bonthat. Adjad URam, hogy mi te hived a' mi halálunkon túl-is életet lássunk: Ámen. CXXXIV. SOLTÁR.

URNak Szolgái mindnyájan:

MI Urunk és mi Istenünk, melly igen szép dolog tenéked a' te Házadban szolgálni! melly nagy öröme ez a' tégedet

tisz-

tisztelő hiveknek, mikor tudgyák, hogy szent a' te Siondból bizonyosan áldást várhatnak magokra! melly nagy vigasztalása az új Testamentomi szentvédő Anyaszentegyháznak, mikor annak hívő tagjai a' sok kifergeteknek és nyomorúságoknak setét éjszakában-is el-nem szakadnak tőled; hanem a' te szent tisztelettedben foglalatoskodnak éjjel és nappal, a' Hírben állhatatosan meg-maradnak, és a' te Krisztusod országának nagyobb nagyobb ki-nyilatkoztatásával várják a' te szent áldásodat! Oh vajha mi-is valójába szoktathatnók a' mi kezeinket a' te szentséges helyedre te hozzád fel-smelni, és nem máshoz senkihez! Oh vajha tudnánk tenéked igaz buzgósággal könyörögni, a' te szent oltárodon a' Jéhus Krisztusnak nevébe! Oh melly boldogok volnánk, ha mi a' mi Istenünket tudnók áldani és magasztalni; tudnók ötet imádni és tisztelni hittel, szeretettel, reménységgel, mint mindeneknek Urát és Teremtőt; és tudnánk ő előtté az ő népéért-is, az Eklésiáért, illendőképen esedezni! Ur Isten, áldd-meg a' te népedet a' Sionból, tégy jól véle, és közeljed kegyelmeidet minden választottakkal, tégy jól szokott irgalmassággal szent a' te szentekkel: tégedet kérünk Ur Isten, mert te ezeket könnyen meg-te-lekedheted, ki a' mennyet és földet semmi-ből teremtetted: tégedet kérünk URam;

mert

mert tégedet illet ez a tisztelség, hogy töl-
lünk imádtassál; mert mind az ég, mind a'
föld tiéd: tégedet tisztelünk URam és tége-
det hívunk segítségül, mint egyedül min-
denható Istent, kihez bátorságon bízunk,
kitől minden jókat vöttünk: tégedet esmé-
rünk egyedül Urunknak és Atyának, és
minden bálványoknak ellene mondunk: A-
men.

CXXXV. SOLTÁR.

Aldozatok az UR nevét:

Fellessé és igen méltóságos nagy Isten,
valaki a' te Isteni uraságot és méltó-
ságot valóba meg-gondolja, könnyen elő-
be véli hogy az ember egészen és minden
ő tehetsége te töled és te általad vagy; és
méltó, hogy mint minden Uraknak URának
egyedül tenéked szolgáljon és mindenekben
a te Isten akaratodtól függjön: méltó, hogy
a' te Szolgaid a' te akaratodat tudakozzák és
azt tegyék; tégedet úgy, a' mint a' te igé-
ben magadat ki-jelentetted, és ne máské-
pen tiszteljenek; nem csak szájjal, hanem
élvel és lelekkel valljanak, és minden hijába-
valóságot és hamis Isteneket elméjéről le-
tegyenek. Te oktogatod URam a' te aján-
dókat és kegyelmeidet, a' mint éintén a-
karod; mert némelyeket az emberek köz-
zül a' te Házadnak belső rejtekire méltóz-
tat, hogy tégedet ő UROkat valóba meg-
esmérjenek, a' te erődet és ditséretedet hír-
de-
del-

delek; hogy te mindenektől esmértetsél
annak lenni a' ki vagy, mindenektől ditsó-
fírtetsél, szeretettel és félelemmel tisztel-
fél: némelyeket pedig a' te Házadnak pit-
variban állatsz-meg, kik a' te esméretedre
akarnak jutni a' te Isten Szolgaid által; hogy
ők-is hallván a' te igédet, és látván a' te hi-
veidnek példajokat, a' zentségbe bé-men-
nyenek, és teneked élő, Isten és kedves ál-
dozatul magokat bé-mutathassák a' meg-
Izentelő Szent Lélek által; hogy így min-
denek bé-jussanak a' leg-zentségesebb hely-
be te hozzád, meg-tisztítván lelkeik esmére-
tét a' holt tselekedetektől, és meg-mosván
testeket tisztá vizzel. Tégedet ditsérünk
URam, és a' te nevednek éneklünk, mert
az gyönyörűséges, mert az vigasztalásokkal
teljes; és te-is te magadért te magadban
szeretetre méltó vagy; mert azon merő jó-
ság vagy: Te vagy URam, ki a' Jákóbot és
az Izraelt saját nepeddé töltted, kikben ma-
gadnak a' te kiváltképen való kegyelmessé-
gedből Eklésniat választottál; hogy az Izrael
népének az ő testi Szolgálatya alól való fel-
 szabadulása, nem tsak példaja lenne az A-
nya-Istentegyháznak, melyet ama' drága ár-
ron a' te Fiadnak a' J. Krisztusnak vérén ma-
gadnak örökkéig szerzettél; hanem ugyan
magában az Izraelben kezdődne-e-el a' te
lelki javaidnak oktogatási, és onnan terjed-

ne a' Pogány népek közzé-is a' Krisztusban való idvesség. Uram Isten, nyilván-valóvá lőtt immár és valóban meg-bizonyosodott az időnek tellyességében, hogy nagy az UR, és az ő igéretei ugyanokká és ámenekké lőtenek; nagy az idvesség-is, melyet küldött e' földre, melyet az idvezítő Krisztus az ő Apostoli által elsőben-is az Izraelnek hirdettetett, melyet valósággal-is el-hitetett ő vélek, mikor reájok ki-töltötte az ő Szent Lelkét: nagy vagy mi URunk minden Isteneknek felette; mert te tselekedél-meg egyedül, valamit akarj az égen és a földön: nagy a' mi Urunk Jézus Krisztus, kinek adatott te tőled minden hatalom az égen és a' földön. Te tselekedtél URam eleitől fogva nagy dolgokat mind a' természetnek 's mind a' kegyelemnek országában: te ítélted-meg hatalmasson a' te választott népednek ellenfégét Egyiptomban: te üztet-ki a' te néped előtt a' Pogányokat a' földről, melyet azok a' te bosszúságra birnak vala; hogy adnád azt öröklégül a' te népednek, melyet magadnak választottál: te szélesítetted-ki a' te felki Izraelnek országát, midőn a' te Krisztusodnak és az ő benne hívő szenteknek adad a' Pogányokat, sőt e' világot öröklégül, mely örökséget senki nem-is idegeníthet el ő tőlök; mert mind világ végéig léznek, a' kik tégedet Isteneknek nevezzenek, és te rólád

CXXXV. S O L T Á R. 317
rólád ök-is nevezetnek Isten fiainak; mert a' te nevednek emlékezete gyönyörűséges, és hitet ferez az emberekben, hogy igazán hűgyenek te benned, hogy a' te neved emlékezetben légyen és prédikáltsásként nemzetsegről nemzetsegre: mert igaz ítéletet tégezt URam a' te néped és annak ellenfégi között; és nem engedted soha, hogy a' te Ekléfiád tellyességgel el-nyomatlanság e' földön; mert meg-elégelvé a' te szolgaidnak gyalázattokat, romlásokat és vérek hullásokat, meg-bánod a' gonoszt, melyet őket sújtoltad, és kegyelemmel fordúl ő hozzájok, és nem engedted örökké háborgatni őket; sőt akkor bánod-meg őket, mikor meg-látod hogy el-fogyott erejek, és meg-mutatod, hogy nem volt hűjába-való az ő utánnad való várakozások és békeféjes türesek az ő fok kísérteket között, melyeket szenvedtenek, kiváltképen a' bálvány imádó és bálványokban bizó pogányoktól; és meg-mutatod valósággal, hogy te vagy egyedül az UR az igaz Isten, ki magadban való lélek vagy, és nem kézzel csináltattál, mint a' pogányoknak Istenek; ki a' te száddal szóla igazságot, nem úgy mint a' néma bálványok; ki lát mindeneket; ki meg-hallgatod a' te hozzád folyamodóknak könyörgéseket; ki a' te Lelkedet ki-küldöd, hogy vezérelje a' hűveket minden igazságra. Adgyad URam,

hogy mi, kik te néped és te Ielki Izraelde vagyunk, kiknek királyi papságot-is adtál, ellene mondván a' pogányoknak minden hibája-valóságoknak és minden bálványoknak, te hozzád ragaszkodgyunk egyedül, te néked áldozzunk hálaadásokat kegyelmségnek és szeretetnek áldozattya, a' mi testeinket, a' mi ajakainknak tulkait és töredelmes szívünket mutassuk-bé áldozatul te elődbe. Tégedet illet URam az áldás és minden tisztesség, mert te vagy a' Sionból való UR; te tiszteltetted régen a' Jérusálemben, a' hova a' te dicsőféles jelen-létedet egy ideig kötötted vólt; te vagy egy Isten és te vagy egyedül Isten, ki mindeneket teremtetted és mindenütt jelen vagy, mindeneket látz, tartasz és igazgat: áldott legyen a te neved és emlékezed mind örökké: Ámen.

CXXXVI. SOLTÁR.

Dicsérjétek az URat; mert ő jó kedvet:

Minden kegyelemnek Istene, kinek minden dolgaid a te néped között kegyelemből vannak, és arra való, hogy a te teremtetési jószágodról és kegyelmségedről te gyenek tanubizonyságot e' világnak; mert te soha nem szünöl-meg jól tenni és kedvet keresni mind azoknak, valakik tégedet igaz hitből segítségül hínak, és magokat egyedül te rád bízzák: méltó, hogy mindenek mint ő Urekat egyedül tégedet dicsér-

tsér-

tsérjenek, és te rólad mint jó Istenekről való-lást tegyenek: tégedet illet a' dicsérettel való vallás-tétel; mert te vagy Istene minden Isteneknek, kik Isteneknek nevezetnek e' világon: tégedet imádnak minden Istenek, és te töled vőznek itéletet és jó-lást, valakik itélnek e' világon, és szólnak a' hitnek és engedelmségnek igéjét: te vagy Uraknak URa; mert te parantsol mindeneknek, és te alá-d vettetenek mindenek, a' kik e' világon uralkodnak, és te nálád nélkül nem tehetnek semmit; te itéled-meg azoknak minden tselekedeteket, és te mented-meg azoknak kegyetlenségek ellen a te szegényeidet. Te tselekedel URam nagy tsudakat egyedül, és te munkáid mind azok, mellyekben a' te kegyelmséged nyíltván láthatnak, és a' mellyek a' te országodat e' világon terjesztik: te teremtetted mindeneket a' te kegyelmségednek ki-mutatására, hogy mindenekben ki-tündököljék a' te emberekhez való jóvóltod, valamit műveltél eleitől fogva; mert minden te munkáid az embernek életére és hátnára való, mind e' bűnös világon való bűndosságunkba, mind pedig ez élet után való örök boldogságunkban, hogy mindenütt ki-tündököljék a' te irgalmasságodnak dicsősége. Te teremtetted nagy böltséggel a' ki-terjedtegeket, azokat-is a' te válaztott szenteidnek javokra

javokra rendelvén: te terjesztetted ki a földet a' vizeken felyül, hogy azonn élhessenek az emberek és a' barinok, és lenne azoknak ételek 's italok, és félnének tégedet az emberek, látván az el-borítható vizeknek fokságát, ha a' te erőd meg-nem tartóztatná azokat: te teremtetted az égen való nagy lámpásokat a' nappalnak és az éjszakának meg-külömböztetésére, az éftendöncök részekre való osztására; mellyeknek mind helyek, mind örök járáások tsudálatos, és az emberi nemzetnek meg-tartására való; hogy azoknak világokkal és melegségekkel vigasztalást vennének minden állatok, a' föld pedig teremne és gyümölsöznék lépen. A' te bölts igazgatásodtól függenek az embereknek minden dolgaik e földön, mellyet kiváltképen a' te néped körül mutogaté, kiknek te országolé kegyelmesen, és kiknek el-lenfégeiket meg-itéled igazságon: mert te külömböztetted meg URam az embereket, hogy némeltyeken meg-mutassad a' te kemény ítéletedet és hatalmas erődöt, mint régen Faraón és az ő népén; némeltyeket pedig tennél kegyelmeiségednek edényeivé, kikben a' te ditsőiségednek gazdagságát és kegyelmeiségednek hathatós erejét mutogatnád, mint az egyiptomból ki-hozott Izrael népén, kiknek meg-tartatásokban az Atyáknak tölt ígértetét és esküvéssel lött fogad-

fogadásodat éntül betörtéd; mert nékik földet adál öröklégül, a' hol őket meg-telepítéd, hogy ők ott lagnának, és a' Kanaán földé nékik zálagul lenne ama' mennyei jövőndő öröklégre; melly földre, el-jöven a' tellyes idő, a' te Szerelmes Fiadat ki-botsátád a' testben, hogy azonn az ígért földön éületnék a' Törvény alatt az Azzonyi általnak a' paraditsomban Kezdetben meg-ígértetett magva, kiből minden Nemzetségeknek meg-áldattatások lenne. Te vagy URam, a' ki minden időben a' hiveknek alázatos állapattyról meg-emlekeztél idején, és nem engedted őket az ő kísértetektől és nyomorúságotól egészen el-hyelettetni; hanem idejénkorán mindenkor szabadító küldöttél ő közikbe, ki őket hatalmason meg-zabadítaná és vigasztalná: te adé eledelet minden testnek, és te táplálé minden élő állatokat, valakik te hozzád kiáltanak az ő szükségeknek idején; mert mind nagyokra, mind kicsinyekre te viselé gondot; kiváltképen pedig a' te hiveidnek adod amaz életnek kenyerét, hogy jót ehessenek, és gyönyörködtesék az ölelkeket kövérséggel, hogy ez az eledel meg-maradgyon nékik az örök életre. URam, mennyeknek erős Istene, ki uralkodol oda fel az égből, kinél mennyei országod vagyon a' tégedet félőknek számokra, mellyben a' földiek a' mennyei-

nyieikkel öfve éamlátatnak és egy állapot-ra vitetnek, ditsértéssel és fel-magabíltatással; mert meg-marad a te irgalmaságod mind örökké: Amen.

CXXXVII. SOLTAR.

Hogy a' Babiloni vízeknél ültünk:

EN Istenem, melly igen keferves dolog a' éamkivettetés és idegen népek között való búdosás! kiváltképen mikor ember mind édes éületett hazájától, mind pedig éokott éent Isteni tísteletitől megfőtatik, és olyan nép között lakik, melly ő véle edgyütt az igaz Istenhez kézeit fel-nem emeli, sőt tsűfő befédekkel mind Istenét káromolja, mind az istenfőle embert éomoríttya és ingerli. Oh Ur Isten, mennyi éer esett-meg ez az új Testámentomi híveken, a' mi a' Sidókon régen a' Babilonai fogságban, kik a' pogányoknak fogságokban az ő éent helyektől megéfe lévén, nem találnak vala vígáztatást, és az ő éokott musikájok és zengedező éeneklések, mellyekkel ők az előtt Isten előtt zengedeztének, az ő nagy éomorúságoknak miatta egészen meg-némúlt vala! Oh melly sokszor meg-élik az ma-is, hogy a' lelki Babilonnak fogságába ésenék a' hívek! a' hol búdosásban lévén az Ekléssa, keferreg, és sírva émhí az ő régi lelki éabadságát, mellyben az ő Istenét éabados lelki-éfinérettel és lelkének örömével tísteli vala:

vala: De meg-kell azt vallanunk a' te ditsőfégedre URam, hogy a' Krisztusban való híveknek, akarmelly éorongattásokbanis, akarmelly Hitek ellenfégi között-is, akarmelly éamkivettetésben-is, bődögabban vagy on dolgok: mert az ő Isteni tísteletek, sem egy várashoz, sem egy templomhoz, sem egy óltarhoz nem éorittatott, mint a' Sidóké régen; hanem ők még a' bálványozók földökön-is tístéa kezeket emelhetnek-fel az ő Istenekhez; mert ők nem köttetének-meg femmi parantsolatok által, hanem léleken és igaságban imádhattyák az ő Isteneket mindenütt. Uram Isten, tartsd-meg közöttünk az igaz Hítet, a' te igédnek éabados prédikáltatását, a' éent Sakramentomoknak tístán és igazán ki-éolgáltatását, a' híveknek éabados öfve gyűléseket; és a' Babilon leányának és annak minden fiainak vézéssé ééket, zavard-meg befédekét, bolondítsd-meg tabátsokat, mellyel mindeneket az ő bírodalmok alá, az ő vélek való egyefségre, és hamiságokba vélek egygyet érrésre akarnak mind erővel és fégy verrel mind pedig tsalárd éines mestertégekkel hajtani. Ur Isten, az igaz Hítnek ellenséggivel tégy úgy, mint Babilonnal; és vala-kik a' te Ekléssádon erőszakot téznek, és a' híveket meg-akadályoztattyák, hogy az ő Isteneket az ő éent ígéje és parantsolattya éerint

Érint békességben ne tisztelhesék, törölje és pusztítsa-el azokat a' te bűnű-álló haragodnak erős Éele; a' te Évangéliomodnak pedig engedgy Éabados folyást mindenütt és mind örökké: Ámen.

CXXXVIII. S O L T Á R.

Ditsér téged tellyes Éivem:

Tégedet illet Uram Isten a' ditséret, a' hálaadás, és a' Éivel és Éajjal való valás-tétel az AnyaÉentegyházban, a' Krisztusnak minden Nemzetségekre és Királyságokra ki-terjett országában: tégedet vallunk URunknak tellyes Éivünkől mi te válaÉtott Éenteid és hived: a' te bizonyágtételedet véÉÉük és híÉÉük egyedül, és tégedet ésmérünk igazán annak lenni, a' kinck és minéműnek lenni magadat mind igÉdben 's mind munkáidban ki-jelentetted; ezt pedig Éiből, és nem képmutatásból tselekeÉÉük, mert Éerettyük a' te igazságodat, és igen Éeretünk veled egyesülni: azért nem rejttyük-el és nem tagadgyuk-meg a' te ditséretedet a' földi Istenek előtt-is, mikor a' Fejedelmek és Királyok eleibe vitettünk-is, hogy Éámot adgyunk a' mi hitünköről és reménfégünköről, örömmel és nagy lelki bátorsággal vallást téÉünk te felőled nagy Isten. URam, mi meg-hajtyuk magunkat, néked tulajdonítván minden tisztességet a' te Éent templomodnál, melly ő maga az Idvezítő Kris-

Krisztus, kiben az Istenfégnek minden tellyessége lakozik test Éerint; kben egyedül taláztatik-meg a' mi hitünkre és idvességünkre mind az, valami az Isten, és valami az Istenben vagyon el-rejtve: a' te nevedet ditsérjük, és tégedet vallunk annak és olyannak lenni, a' minck és minéműnek a' te ditsőfégedre és a' mi idvességünkre magadat minékünk ki-adtat, hogy a' Éerint hinnénk te benned: ditsérünk tégedet a' te kegyelmességedért, mellyet a' Krisztusban közlöttél velünk a' te ki-mondhatatlan nagy Éeretetedből, el-vévén haragodat rólunk, és meg-engedvén minden mi bűneinket: Ditsérünk tégedet a' te igaz mondásodért-is; mert véget vetvén az ő Testámentomi példázatoknak és árnýékoknak, ki-mutatád valósággal a' mi idvességünket a' Krisztusban, és a' te meg-bánhatatlan Éereteted mind végiglen meg-marad hozzánk: mert minden te neved felett feljebb magasztaltad a' te beÉédedet; mert a' te nevedet hallották ugyan a' régi Éent Atyák, és reménlettenek Ék-is te benned; de a' mellyeket maga az Istennek Fia az Évangéliomban Éöll minékünk, ki a' te beÉédedet Éőljá, felyül múlja mind azt a' te nevedet, mellyet ő előtte Éőlottak és hallottak az emberek. Ennek a' te Idvezítő Krisztusodnak nevében mi te hívaid mihelyt kiáltuok te hozzád, azonnal meg-

meg-hallgaték bennünket, meg-bátorítáék minket, és ugyan erőt adék a mi lelkünknek; mert az erőnek, vigasztásnak, és bölásban való szabadságnak lelkét ajándékoztad minkünk, melly által erő vagyón a mi lelkünkben, erős Isteni ízretet, melly semmi-ben meg-nem lankad, sőt minden ellenkezésék között-is az ő Istenéhez, a kit ízret, fáradoztatlanul ragadókodik. Oh Isten! a te Évangéliomi beszédednek az idvességre való hatalma az Apostolok által azt mívelte, hogy a' földnek Királyai meg-hódoltanak a' te Király Krisztusodnak, és ötöt Uroknak eszmérték, és meg-vallották, hogy ő a' hatalmas Király mindenekben, és ezek immár éneket-is mondanak a' Jehovának útáiban, midőn az igazságnak útában keresnek életet és idvességet magoknak, az URnak útait követik és ahoz rendelik magokat és nagy örömmel vallást tésznek az Isteni kegyelemnek és igazságnak dicsőségéről: mert te Uram Isten Felséges vagy, és a' te felséged minden teremtetett állatnak nagyságát felül múlja: te Uram ilyen Felséges lévén, az alázatofokban gyönyörködöl, és azoknak adod a' te kegyelmedet; azokat pedig, a' kik fel-emelik magokat, és a' te dicsőséged ellen magokat igazították és mutogatják az emberek előtt, távol meg-esméri és meg-gyűlöli a' te Lelked. Fel-kelnek ugyan a te hiveidnek ellen-

ellenfégi, és nagy nyomorgatással megzorongatták őket; de te életet adék nekik, hogy el-ne tsüggedjenek és meg-ne haljanak: az ellenféget pedig meg-zabolázod, és az ő dühös haragjok ellen ki-nyújtod a' te meg-segítő jobb-kezedet, és meg-rontván az ellenek támadókat, békességet adék ísínét a' te népednek. Uram Isten, kérünk tégedet légy ez után-is egészen a' te hived köztől oly érzogalmatos vigyázással és hűséggel, mintha minden egyéb teremtetett állatokról elfelejtkezvén egyedül csak ő reájok volna gondod: mert a' te hivedhez való kegyelmed, nem csak egy ideig való, hanem örökké tartó és meg-masolhatatlan; a' te jóakaratom meg-változhatatlan, Éntén úgy, a' mint te magad-is örökké-való és változhatatlan Isten vagy: ne hadd-el hát Uram soha, a' mit egy-ér ként kezeiddel építettél: ne rontsa-el a' te Házaat semmi földi erő: ne homályosítsa és ne nyomja-el semmi azt, a' mit te az Évangéliom által szép világosságra hoztál: ne ragadgya-ki senki a' te hivedet a' te kezedből: ne hadd félben a' te országodat, mellyet egy-ér fel-állítottál; hanem inkább abba gyűjtsbé mindenedet; hogy te-is légy minden mindenekben: Ámen.

CXXXIX. SOLTAR.

Uram te meg-vise-űlé engem:

Sziveknek 's veséknek vizsgáló Istene, ki mindenedet megtudék és megláték előre,

mindenek meztelenek a' te feneid előtt, és nintsen semmi el-rejtve te előtted; te egészen esmérk minket, és a' mi hűveinknek leg-titkosabb gondolati-is nyilván vannak te nálád: te URam mindenütt és mindenben jelen vagy, és az embernek minden mozgását te rendezel-el; te határozod azokat meg, és az semmire-is nem mehet a' te engedelmek nélkül. Uram Isten, a' te minden-tudásodnak és mindenütt jelen létednek munkáit mindenek felett az igaz hűvek veszik észre, és nyilván tapasztalják magokban, midőn a' te kegyelmedet, melly önök nagy gyümölcsozéssel vagyon, meg-gondolják; melly-is ő bennük illy hathatósan és illy állandóképen munkálódik minden meg-éltetés nélkül. Oh mennyi szer meg-ijedünk mi attól, hogy a' temérdek szeretés környül végen és ugyan el-borít bennünket, és a' mi világságunk sötét éjtszákára változik, a' te szent színednek és fényes orszádnak világossága meg-éltetik és meg-homályosodik mi rajtunk, mikor meg-gondoljuk, hogy az Eklésia ennyi képmutató és hamis tudományú emberektől vétetik környül, kik mind a' te igazságodat kézik el-nyomni és el-oltani! de mind ezekben is nem fogyott-el soha a' mi hitünk, nem borított-el az a' szeretés egészen, és nem botrástottad mireánk a' tévelygésnek oly nagy

cs

erejét, hogy el-éakadnánk te töled; mert a' szeretésnek idején-is, mellyben tévelygve jártak sok emberek, a' te kegyelmednek világa és hathatós ereje fényt minékünk; és te URam azt tselekedted, hogy még akkor-is éaporodnék a hűvek serege, és a' te választott szenteid meg-tartatnának e' világnak tapasztalható szeretésében-is, melly azt egészen elborította vala: mert, óh mindent tudó Isten! te bírod a' mi veséinket; te gerjesztesz mi bennünk hitet és Isteni féltelmet, és te foglalod-el a' te Lelkoddal magad számára a' mi hűveinket: te gondoltál jó gondolatokat mi felőlünk még akkor, mikor formáltatnánk a' mi anyáinknak méhekben; te fedeztél ott bé minket, és te általad lött éltetésünk mind e' világra mind pedig az új életre. Méltó vagy Ur Isten, kegyelemnek Istene, hogy hálaadásal tiszteltéssel mi töltünk kegyelmedbe vött hűveidről, kiket illy tsudálatoson ki-választottál azok közül, a' kik a' bűnös Ádamban meghóltanak! melly is a' te végére mehetetlen tanátsodnak nagy titka, hogy te meg-engedted egy ember által bé-jöni a' bünt e' világra; hogy az lenne alkalmatosság arra, hogy sokakon környül-nél, és az emberi nemzetnek Megváltót rendelnel: méltó vagy, hogy fel-magasztaltassál azért-is, hogy te tsudálatos dolgokat tselekedtél, a' mellyekkel nekünk idvétséget

Z

mun-

munkálódttál; mert e' végre az Isten jelent-
meg a' testben, szenvedett, meg-hólt, fel-
támadott, mennybe látható-képen ment,
Szent Lelket sokaknak láttokra küldött az
Apostolokra! méltó vagy URam, hogy mi
tőlünk dicsértecsél, ki e' nagy és tsuda dol-
got a' mi lelkünkkel el-hitetted, hogy
meg-ésmérnök a' mi Idvezítő Krisztusunkat,
és hinnénk igazán ö benne. URam, te min-
deneket tudsz, valamelyek mi bennünk
vannak, és tsak egy tsontotskáinknak-is al-
kutasát érted; mert te formáltál minket a'
mi anyáinknak méhekben, mintegy setét
rejtegekben, és tsudálatos mesterféléggel le-raj-
zoltál; és mikor még forma nélkül való da-
rab hús volna a' mi emberi testünk, még ak-
kor-is arra reá vigyáztanak a' te Émeid,
Éamba vötted minden tetemeinket, és azok-
nak alkutasoknak napjaikat könyvedbe bé-
írtad, és azokról mind életünkre s mind éle-
tünk határára nézve örök rendelést törtél.
URam Isten, drágalatosok és nehezek mi
elöttünk a' te gondolatid és Isteni végezésid,
mellyek szerint e' Világot és kiválteképen az
Ekléfiát igazgatod és a' te válaéttott Éentid
körül kegyelmesen és igen böltsen munká-
lódol; mellyeknek mi Éamát nem tudgyuk,
de mindennap Éent munkáidból bizonyo-
són körülöttünk tapasztaljuk: sokszor min-
ket a' mi háborgatóink el-akartak vézteni,

és te töled, ki mi életünk vagy, a' halálra el-
ÉakaÉtani és a' tudatlanságnak mély álmá-
ba bé-meríteni; de te akkor-is gondot vi-
seltél a' mi hitünkkről, hogy az el-ne fogy-
gyon, és minket fel-serkentvén megnyitod-
tad Éemeinket, meg-láttattad velünk, hogy
te veled vagyunk és te benned hiszünk, és
hitünknek egy fondamentomához te hoz-
zad ragaÉkodunk. Tudgyuk URam, hogy
te el-vezted ama' bűnnek emberét az Ánti-
kristust, a' te Fiad az Idvezítő Krisztus által;
ki mint igaz tanubizonyosság tévő és minde-
neknek ítélő Birája, a' hamiságtól bizony-
ságot tézen, és a' hamisan ítélő nagy Hi-
tetlent a' te Igédnek éles fegyverével meg-
öli és a' pokolra veti: azért mi-is ebben a'
te mindenütt jelen való és mindenható e-
rődben bíznál, a' hitetlen vézópóknak,
kik minket mind a' vérig üldöznek, ellenek
mondunk, és őket tőlünk víÉÉa verjük,
semmi közünket vélek nem tartván; mert
azok-is ugyan tégedet beÉéllnek URam, de
tsak Éin-mutatásból viselik az ő Éajokban
a' te nevedet, hogy azzal az ő álnokságokat
fedezzék; de valósággal nem a' te orÉágo-
dat, hanem a' magokét keresik; és a' te vá-
rasidat, a' te nevedről neveztetett Gyüle-
kezeteket, kik a' te nevedben Ééltlyel e' vi-
lágon öÉve gyűlnek, azokat az ő hazug tu-
dományokkal akarják felmagaÉtálni és mel-

róságokra emelni, hogy hidgyenek annál inkább a' hazugságnak. Mind ezeket te jól esméréd URam, és látod a' mi éiveinket-is, hogy mi azokat gyűlöljük tellyeliséggel, mert azok-is gyűlölnék tégedet; azért mi-is méltán, kik a te zárlód alatt vitézkedünk, a' te ellenségednek ellenségi vagyunk, és nintsen sem tudományokhoz, sem magokhoz semmi kedvünk; miért borsátánál hát minket éegény hiveidet még-is az ő hatalmok alá, hogy ők nyomorgassanak bennünket? De mi itt-is meg-alázzuk magunkat, és a' te éent akaratod alá borsátkozunk, nem perünk veled, ha minket tovább-is meg-akarék próbálni és kisértetni; sőt-inkább kísértés-meg URam, és láttasd-meg velünk, mitsoda úton járunk; nem olyan-on-é, melyen tégedet meg-bofézonthatunk, és magunkat-is igen meg-éomorithattunk? és ha olyan állapotban találék bennünket, fogjad te magad a' mi kezeinket, és vigy jobb útra, és hordozz a' tökéletességnek után, mely semmi tévelygésre ne vezessen: tisztíts-meg minket minden úndokságtól, és mutass nekünk bizonyos és állandóképen jóra vezérő ösvényt, mellynek e' világon-is légyen jó gyümöltse és idvésséges haszna, vége pedig e' múlandó élet után légyen ama' böldeg-ságos örök élet: Ámen.

Szabadíts-meg engem Ur Isten, a' gonosz:

MIndenekre egyedül elégféges Isten, kinek éüntelenül nagy gondod vagy on a' te Anyafentegyházadra, hogy azt megtartsad, és sokféle ellenségi ellen óltalmazad, szabadíts-meg minket mindenkor a' gonosz emberektől, a' kik sem Istennek, sem embernek nem élnek, hanem csak árallom-ra és vezedelem éerzésre valók, és nagy akadályúl vannak a' hiveknek az idvésségnek titán való járásban; éörizz-meg, hogy azokkal ne légyen semmi ügyünk, sem társalkodásunk, hanem sőt-inkább mézéé távozzunk tőlök; mert ezek erőéakosok, semmi jóról nem gondolkoznak; és minék-utánna Istent el-hagyták, és az ő lelki Királyokat meg-vetették, az ő lelkek-ésméreti teájok támadván és őket háborgatván, félnek ott-is a' hol senki nem kergeti őket, félnek a' hadakozástól, az Istennek méltó haragjától, hogy el-ne vézéssé mind Helyeket s mind Nemzeteket. Szabadíts-meg URa minket ezektől; mert ezek igen dögleletes emberek: és ha másképen nem árthatnak az ártatlan hiveknek, mérges nyelvekkel káromolják és vádolják őket, hogy mindeneknél gyűlölfégesekké tegyék, és ha éerit tehetik, még-is öljék. Tarts-meg URam bennünket a' hitetlen és lelkünk után intsekedő emberektől-is; kik nem csak nyelvek-

kel motkolnak, hanem ugyan kegyetlenül azon vannak, hogy te töled el-~~szakad~~ának, Ittentünk veünk meg-tagadtasák; hogy a mi lábaink az idvességnek közikláján meg ne állhassanak, hanem hitünkben-is hajótörést szenvedgyünk. Te vóltál URam, ki a te Anya-~~zentegyház~~adat sokszor megmen-
teted a te igazságod ellen magokat fel-eme-
lő kevély embereknek minden gonosz és ál-
nok mesterfiségek ellen; kik az ő elméjékhez bizván, a te bizonyosságtételeddet meg-vetet-
tek, és hamis tudományokat költöttek, mel-
lyekkel a' köz-népnek hízeltednek, hogy
magoknak a' hamisságban követőket és ra-
nítványokat szerezvén, mások lelkek-elmé-
retin uralkodhassanak; ez ő tudományokat
pedig nagy alnoksággal a' ~~zent~~ Irás ~~szavai~~
val fessették és mázolták-hé, hogy az egy-
ügyűket azzal töörbe ejtsék, meg-fogják,
és a' Krisztusnak igaz esmérítitől és az igaz
Hittől el-vonnyák és el-~~szakad~~ják: de te
URam meg-hallga tad a' tiédnek az igaz
Hitben meg-maradásért elődbe öntött buz-
gó könyörgéseket; és mikor ellenek tufa-
kodának a' hitetlenek, alkalmas időben
hozzájok el-jöttél, őket meg-tartottad, és
fejeket idvességnek síkjával bé-fedezted a'
hadnak napján, adván idvőséges be-féddet
az ő hájokba, mellyel a' hamisságot az ő ere-
jében meg-czáfolhatnák. Tégy jól URam
ennek-

ennekutánna-is mindenkor a' te Ekléfiád-
dal: a' gonosz embernek ellene való mérges
gondolattját ne bocsásd elő, a' ki a' tanítás-
nak és igazgatásnak ~~színe~~ alatt az emberek-
nek lelki-esméretekben kegyetlenül és kevé-
lyen akar uralkodni, és a' Krisztusnak kön-
nyű igája alól a' hiveket el-akarla vonni,
hogy a' maga vas jármába vessé, és magát
úgy mint Fő, fel-emelje; hogy oztán min-
denek töle függjenek, és nem a' Krisztust,
hanem ötet hallgassák: adjad URam, hogy
az önnön magok ajakiknak mérgek borítsa-
bé ezeknek fejeket; mert az ő hájok hamis
tudományt szől, melly sem nékiek, sem má-
soknak semmi vígáztalást nem nyújthat,
hanem ellenben férelmet, gyötrelmet és
minden nyavalyát hoz fejekre. Uram Is-
ten, itéld-meg ezeket az ellened támadókat,
és állíts ~~zent~~et reájok; hogy midőn te az
Évangéliomni tiszta tudományt elő vízed,
és sokan az istentelen Uralkodónak tuda-
mányától el-~~szakad~~nak és az igazság után men-
nek, égjenek ök és kínlódgyanak a' bosz-
kodásnak tüzebé, midőn lattyák, hogy sem-
mit nem tehetnek az igazság ellen: táma-
erős gyámolókat a' hiveknek, kik a' hamissa-
kat meg-alázzák és vessék alá, mintegy ve-
rembe, az igaz Ekléfiának lába alá Rontsd-
meg URam és veszed-el e' földről a' nyel-
ves és erőszakos embert, a' bűnnek Embert,

a' ki nem fondálja tudományát az Isten igéjén, hanem a' maga böltsefégén; és nem hallgat arra, mit mond a' Lélek a' Gyülekezeteknek, hanem az együgyü kerektyéneknek élveket hízelkedő ávaival tsábittyá-el. Tudgyuk URam, hogy te hozzá tőrőlsten vagy; de azt-is tudgyuk, hogy a' kik a' péntentzia tartásra engedtetett idővel vízfáélnék, és azt nagyobb testi bátorságra fordíttyák, azoknak büntetések annál nagyobb léhen: Kelj-fel azért az ítélre ezek ellen, vedd-fel pereket a' nyomorútnaknak, és állj hozzá nyílván mindeneknek láttokra a te szegényidért; hogy az igazak igaz hit által a' te nevednek tegyenek vallást, és az egyes élveiek, kikben nintsen álnokság, üljenek a' te orczád előtt, mint jó tanítványok az ő jó és-ídvésszere tanító mesterek előtt: légy jelen fűntelen URam ő előttök; mutasd-meg a' te orczádnak világát nékiek az ő meg-vigasztaltatásokra; víselj gondot rólok, és híven őltalmazdad őket mind örökké: Ámen.

CXLI. SOLTÁR.

Te hozzá kiáltok Ur Isten:

Minden irgalmaságnak Istene Ur Isten, mi szegény bűnös emberek, mindazáltal igaz hittel benned bizó hived, kik kegyességben és ártatlanságba igyekezzük magunkat foglalni te előtted, a' mi gonosz elcsélgésinktől, kiknek e' világban virágzó az ő álla-

álla-

állapottyok, felette igen nyomorgattatunk; azért alázatosan és igen nagy buzgó indúlattal reménkedünk tenéked, hogy e' mi igen szorongató szükségünkben sietséggel jöjj-el segítségünkre, mivel mi igen erőtelének vagyunk, te pedig erős és mindenekre elégséges UR vagy; e' mi kísértetinknek letét éjtéakáján estvél áldozatúl nem süstölgo illatokkal, sem nem véres áldozatunkkal mégyünk te elődbe; hanem a' mi ajakainknak túlkait, a' mi okos áldozatunkat--tisztá fűből éarmazott könyörgésünket tisztá kezekkel emeljük-fel te hozzád a' mennyégbe. Mivel pedig mi igen sokszor és sokban megcsúnt, mindennek előtte arra kérünk URa tégedet, hogy a' mi sok kérserves szenvedésünk között tartóztatd-meg a' mi éánkat, hogy békérelenséggel tégedet meg-ne bántson; hanem a' te felelmed zárja-bé a' mi ajakainknak ajtaját, hogy azon semmi bolond szó ki ne esek: fogd-meg URam a' mi élveinket-is, hogy ne hajóljanak a' roz becsédekre, és ne hízelkedgyenek minékünk a' mi gondolatink; hogy a' te drága igédet félre tévén, ne a' gyuk elménket a' hamisságnak tselekedetire és az igaz tudománnak gyűlölésére: ne légyen soha nekünk egy értelmünk azokkal, a' kik félre tévén a' te szent igédet, az emberi babonástalmányok után hallgatnak, mellyekben tsak éine va-

gyon a' bőltsétségnek minden valóság nélkül;
ne engedgyed URam, hogy az ilyen világ
fiainak gyönyörűséges étekben részünk le-
gyen, melyek csak szemnek bűjálkodási és
füleknek tsiklandási; ne hadd, hogy az ő
bűnökben részestiljünk; hanem mindene-
ket a' te szent tetőcsed, és nem a' mi testi
kivánságink szerint igazgass mi bennünk.
Fedgyen-meg minket a' mi útainkban amaz
Igaz, mely amaz Ivezítő Krisztus, ki igazsá-
got hozott e' földre, és azt mi jó neven vé-
szük, és azt Kegyelem munkájának tarttyuk:
dorgáljon-meg ő minket a' bűnről, és drága-
kenet gyanánt léfén a' mi fejünknek; mert
az ő feddésének és dorgálásának jó gyümöl-
csözése léfén, a' mi lelkünknek öröme és
vigaságára az ő minékünk adatott Lelke ál-
tal: de mind ezek között óltalmazd URam
a' mi fejeinket, hogy a' gonosz embereknek
hatalmok alatt meg-ne erőtelenedgyenek és
meg-ne romoljanak, hogy ostán fel-ne e-
melheszük azokat bizodalommal ísmét te
hozzád; mert mi te benned vetettük re-
ményfűgünket: és még akkor-is, mikor a' hi-
jabavalóságot munkálódó gonosz emberek-
nek háborgatások nagyobb erőben rajtunk
vagyon, a' mi hitből és szeretetből származó,
erős bizodalomunk hozzád Ur Istent az ő ere-
jében meg-marad; sőt mi szomorkodunk
a' mi ellenségeknek-is nyavalyájokon, és

úgy

úgy bánkodunk, mint színtén a' magunkén,
és szívünkbelől kézek vagyunk imádkozni ő
értetek még akkor-is, mikor ők háborgatnak
bennünket. Te URam meg-itélted a' mi
ellenségeknek, a' kik csak a' hijabavalóságban
munkálódnak vala; mert a' közliklanak ól-
dalain fel-akarván menni a' tetőre az ő Bi-
rájik, igen meg-fikamodtanak, az Eklésiában
fő helyet és méltóságot keresvén a' hamis
Tanítók, hanyat homlok viéfa estenek:
mert URam Istent, az Ivezítő Krisztus az igaz
Közlikla, melybe sokan meg-ültköznek, és
el-efvén meg-romlanak: de ez ő romlások-
kal-is nem jobbútanak-meg; mert hallván
ők a' hiveknek Gyülekezeteikben zengede-
ző gyönyörűséges és édesféléggel tellyes be-
fedeket, azonn annál inkább fel-indúltanak,
és üldözni kezdtették a' te hiveidet, vagdal-
ták, szántották és darabolták, mint a' földet
avagy követ, és a' hiveknek tsontaik féliyel
hintettenek a' fir szájánál. De te URam Is-
tent, ki mindenkor jól töttél a' te hiveiddel,
légy kegyelmes a' te Házađ tselédinek ez-
után-is, kiknek szemek egyedül te read néz-
nek; mert ők a' te benned való hitért gyü-
löltenek: és mivel jó lelki-esmérettel fo-
lyamodnak te hozzád, ne hadd-el a' te hi-
veidnek lelkeket, hogy azoktól meg-fosztas-
fanak és meg-haljanak, és a' te Törvényed-
ben való gyönyörűségekől elmaradgyanak;

Z 6

el-

ellenben az istenteleneknek ellenek készített minden mesterfégeket és álnok tanácsokat te magad bontsd-el; sőt adgy olly ügyet nékiek, és támadék olly ellenségeket reájok, kik őket azon hálóba rekezzék, melyet a' tiédnek készítették volt. Tselekedd azt végre Ur Isten, mi Istenünk, hogy tellyesgedgyék-bé a' hiveknek kívánságok; hogy ők a' te nevedben gyűlhessének öfve feregbe nagy szabadsággal és bátorsággal, mind addig, míg e' vitézkedő Anyakentegy házból ama' győzedelmeskedő Szentek feregébe az örök boldogságba által mehetnek a' vég nélküli való örömben: Ámen.

CXLII. SOLTAR.

En az URhoz fel-kiálték:

MIndennémü in séginkben és Éükféginkben egyetlen-egy őrizünk és Szabadító Istenünk, a' mi nagy Szorongattatásinkba mindenkoron te hozzád kiáltottunk vagy nyelvünknek Szólásával, vagy pedig Szíbeli buzgó könyörgésünkkel, és mindenektől el-hagyattatván te elődbe öntöttük-ki a' mi panaszainkat, mint mindenkor velünk jól tévő kegyelmes és rajtunk Szanakozó Istenünk eleibe; mert fokozó úgy meg-fogyatkozott a' mi lelkünk mi bennünk, és úgy megakadtanak a' mi gondolatink, úgy meg-homályosodott a' felelemnek miatta a' mi elménk, hogy semmi tanácsot magunknál nem találunk,

tunk, és tellyességgel nem tudtuk mint vagyunk: de te Ur Isten akkor-is tudtad jól a' mi ösvényünket, és a' mi Éükfégünket jobban értetted, mint sem mi magunk; és kézsőbb voltál a' mi segítségünkre, mint mi a' tenéked való könyörgésre; mert közelebb voltál te mi hozzánk, mint mi mi-magunkhoz; mert valami mi bennünk vagyon, valamit gondolunk, Szólunk, tselekezzünk, Szenvetünk és kérünk, mind azokat te elebb és jobban érted mi nálunknál. Látod URam most-is, hogy mindenfelé, a' hova mi fordúlunk, vagy a' hol járunk, töört hánytának útainkban a' mi ellenségek, kik meg-akadályoztatták menésünket, és életünk-is Éüntelen vezedelemben forog; mert akarmelly felé fordúlunk, nem látjuk barátinkat, kik segítségünkre jöjjenek és kikhez bizhassunk: ha Szaladásról és futásról gondolkozunk, abban-is módot nem látunk, és nintsen a' ki a' mi életünkre gondot viselne: egyedül te reád hagyattunk URam, és te reád maradt a' mi ügyünk; mert te vagy a' mi reményünk és örökfégünk az élőknek földében; azért tsendeslélekkel minden gondunkat te reád vettyük, és a' te Szabadításodnak óráját békesféges türelemmel várjuk. Uram Isten, látjuk azt, hogy másoknak vagyon egyéb jobban részek, vannak baráti, mellettek hadakozók, érettek bozzút állók, és menedék helyek

lyek, hova magokat a' gonoszak idején vonyák; de mi mindenekben megfogytokozván, egyedül read törültünk, és te nálad is maradunk: te vagy a' mi reánk ez életben; és mikor minden földi jószágunktól és marhántól megfosztatunk, tégedet akkor senki el-nem vehet mi tőlünk: te vagy a' mi menedék helyünk és erős kövünk; és hogyha mi a' mi lakó helyeinkből és édes hazánkból számkivetésre és bűdosásra jutunk-is, akár hol légyünk, te vagy akkor-is a' mi örökfűgünk és drága jószágunk: nem ragazkodunk mi a' földöz, sem a' földiekhez, mert nintsen itt néltünk semmi maradandó várasunk; mert a' fok nyomorúságok ugyan meg-úntatták velünk e földi dolgokat; azért e' világnak ilyen igen erőtel len fondamentomin nem akarjuk reménfűgünket építeni, sem azokban nem gyönyörködünk, sőt örömeit el-lefűzünk azok nélkül, csak tégedet bírassunk. Azért amaz igaz valóságos élőknek földét keressük, hogy abban te nálad és te benned vég nélkül el-hessünk: te hozzád fűtünk, te minket ki-nem űz elöled, mert mi Istenünk vagy, a' te országod a' mi örökfűgünk, téged elmérünk Királyunknak; és ez a' mi boldogságunk, hogy mindeneiktől és mindenekben dűsöíttessél. URam Isten, mikor minket e' mi Zorongató infűgűnköl meg-Zabadí-

taÉ,

taÉ, és nuntegy tömlöczből a' mi lelkűnket ki-hozod, akkor mi-is a' mi állhatatos hitűnket valóba meg-mutatryuk tenéked, hogy mindent egyebet meg-vetvén egyedül te benned biztunk, és másoknak a' mi állhatatos hitűnkkel, tsendes békefűseges türe-űnkkel és isteni felelműnkkel például akarunk lenni. Adgyad URam, hogy a' meg-Zabadításután háláadásal dűsérhessük a te Zent nevedet: és minekutánna velűnk ennyi jót tejéndeÉ, vegyenek körül minket az igazak, kik az Abraham hiti Zerint igazultak-meg, és örvendezvén a' Zenteknek egyfűségében a' mi öröműnknek, tegyenek vallást ökis velűnk együtt a te nagy nevedről: AmÉ.

CXLIII. S O L T Á R.

Hallgasd-meg URam kéréfűmet:

IRgalmafságnak Isten, hallgasd-meg a te bűnökkel megterhelteett és el-nyomatott hivednek könyörgéseket; mind a te igaz monadásodról meg-emlekezvén, mivel meg-igérted; mind pedig a te igazságodról, mellyel a' Kristusban a bűnös embereknek bűnöket az ő elég-tételének ereje és méltósága Zerint meg-botsáod; és adgyad, hogy hallhassunk te tölled mentseűnkre való kegyelmes feleletet, és láthassuk annak a' mi vígaÉtaltatásunkra való jeleit és munkáit, minekutánna mi meg-igazultunk hitből a' Kristusban való váltságnak általa. Botsáds-

meg

meg a' mi büneinket minékünk, mert elég minékünk a' te kegyelmed ; nem perlünk URam veled, nem hánnyuk előtted sem igaságunkat, sem érdemünket: te-is URam né állj ítéletbe Szegény Szolgáiddal ; hanem adgy meg-igazulást nékünk hit által te hozzád térő bünösöknek, mintha soha semmi bűnt nem töltünk volna; mert ha Szorosan perleznél mi velünk, tudgyuk mi azt jól, hogy úgy meg-nem igazulhat te előtted csak egy-is az élők között; mert nékünk nintsen igaságunk a' Törvény által semmi-is, mert azt bé-nem töltöttük ; nem-is kívánnjuk azt, hanem a' te igaságotat óhajtyuk, hogy ajándékozzad nékünk, mert másképen el kell vesznünk. URam Isten, a' mi régi ellenességünk az ördög minden ő tagjaival ellenünk támadott, és keresi hogy el-nyelhesen bennünket, a' földhöz verte életünket, reánk támasztván a' világi Hatalmasokat, kiknek nehéz igájok alatt a' földre le-tapodtattunk : a' mi nagyobb pedig, a' sok kísértetek miá lelkünk-is el-tsüggedett, és a' mi bizontalan állapotunkban csak-nem kétségbe estünk ; mert abban nem láttunk egyebet, hanem a' bizontalanságnak setét homályát környülöttünk, melly miá ugyan el-bámúltunk, nem tudván dolgunknak ki-menetelit; és olyanok voltunk, mint a' régen meghóltak, kikről semmi emlékezete senki-

senkinek nintsen : úgy meg-háborodott sokszor bennünk a' mi lelkünk, hogy még a' te kegyelmedben-is kétséges volt, és félt attól, hogy a' te Szorosi igaságodban a' halálig tildőzzé a' mi büneinkért bennünket. De mind' ennyi meg-háborodásunk között-is meg-segített bennünket a' te Lelked, és a' mi vígaétaltatásunkra estünkbe juttatta nékünk a' te régen tölt igéretidet az Ábrahám-nak hitbéli maradékához, és a' te kezeidnek sokszori hatalmas tselekedetét, mellyeket minden hivelkel és mi velünk-is tselekedtél, és azokból nagy bizodalmat vöttünk, el-hivén azt a' mi lelkünk, hogy soha, a' kik tégedet igaz hittal segítségül hínak, el-nem hagyod azokat ; mellyekre nézve ki-terjesztvén kezünket a' nagy kívánságnak miatta, fel-emeljük azokat te hozzád, a' te kegyelmes hozzánk való jövedeledet várván, hogy tégedet el-fogadgyunk, és szívünkbe úgy be-vegyünk, mint az el-fáradott föld bé-iffa az ötlet meg-öntöző esőt. Felelj meg azért URam hamar a' mi kérésünkre, minke-előtte tellyességgel el-fogynánk; mert épen el-alélt bennünk a' mi lelkünk, és felő, hogy el-ne alugyunk a' halálban : Érintelenül vigyázunk URam te reád, és fel-emelt fővel várunk tégedet, hogy a' mi kísértetinknek Szomorú éjtakája után viradgyon-fel reánk a' kegyelemnek fényes hajnala : te benned bizunk,

bízunk, nem támazkodunk sem erökhöz, sem érdemünkhöz, sem böltséségünkhöz, sem igaságunkhoz: hozd-el nekünk az Évangyeliomi jókat, az idvésséget, békefséget és igasagot, melyeket meg-igértél minékünk: taníts minket a' te Ént útaira, a' lelki tudományak nagyobb világát adván, és ama' fűságnak Lelkét, melly vezéreljen minket minden igaságra. Sok ellenségi vannak a' te Krisztusodnak és az ő orfágának, lok nyomorúsági vannak az igazaknak, URam szabadíts-meg azoktól; mert mi egyedül tsak a' te Ént akaratodtól várunk, te benned rejtettük-el magunkat, és békefségesen tőrünk minden háborgatást, tudván, hogy gondot viselél a' mi ártatlan ügyünkről: te vagy URam a' mi böltséségünk, igaságunk, Éntségünk és váltságunk; azért te magad taníts-meg minket, hogy el-ne tántorodgyunk a' te akaratod mellől se jobbra, se balra; mert ha mi tsak a' mi böltséségünk és ítéletünk Érint fogunk a' te Ént ígédnek tanulásához, abban semmit meg-nem foghatunk, mert azok lelkiképen értetnek-meg, mivel Istennek Lelkéje. A' te jobb-kezed vezéreljen azért minket az egyenés úton, és hárítsa-el előllünk a' botrányokozásoknak köveit, hogy azokba meg-ne ütközzünk és meg-ne esünk: mert a' gonosz Lélek, melly e' világon uralkodik az

János

Anti-

Antikrisztusnak tagjaiban, tellyes fővevényekkel és akadályokkal; mellyeken járván az istentelenek, magok-is meg-romolnak, sőt azok még az Istennek útiban-is és a' Ént írásokban meg-akadnak és megbotránkoznak. Ujítsd-meg és ugyan elevenítsd-meg mi bennünk a' mi lelkünket a' te nevedért, hogy az ne káromoltassék a' mi Hitünknek ellenségitől: és mivel te igazítottál-meg bennünket, és te botosítottad-meg a' mi bűneinket, szabadíts-meg most-is a' mi nagy borongattatásinkból, mellyekben lelkünk-is vezedelenben forog: a' te igaságodat adván pedig minékünk, adgy szabadulást-is, és a' mi ellenségünkön való győzedelmet, mellyel el-ozlathatnak a' megigazítottaknak minden ellenségi, és el-veznek a' mi lelkünknek háborgatóji. URam, te azért váltottál-meg bennünket, hogy te mi Urunk légy, és mi te saját néped: mi-is nem emberek folgai, hanem te hű folgaid akarunk lenni; segéljed azért te magad minden jóra a' mi lelkünket: Ámen.

CXLIV. S O L T Á R.

Áldott az UR, ki kezemet taníttya:

EGyedül erős és győzhetetlen Isten, te oztogadot tsudálatosan a' győzedelmeket az embereknek, és te adf azoknak orfágokat a' mint Éntén akarod; mert te nálad nélkül háfontalan minden hadikészlet,

let, ha te nem készted magad el a' hadakozó seregfiakat: te vóltál eddig-is a' mi közik-lánk és erős óltalmunk ellenfégink ellen: te adtál erőt az ellenféggel való szembe állás-ra és viadalra: te igazgattál böltsen a' hadi mesterfégekre: te read hagytuk magunkat isteni félelemmel és egy észersmind nagy bizodalommal viaskodván, és egyedül te tölled vártuk a' dolognak ki-menetelit. Te tészé URam Előjárót a' nép között, ki tudgyon böltsen ki-menni és be-jöni az előtt: te áldod-meg engedelmesféggel a' népet, hogy az fejet hajtson az ő Fejedelmének: és egyedül te általad országolhatnak a' Királyok-is; kiknek ériveket, mint a' vizeket, oda hajtod, a' hova éintén akarod. Oh mi Urunk Istenünk, honnan érden lette ezt a' nyavalyás és múlandó emberi nemzet, hogy ilyen nagy Isteni Felfég hozzá le-erékedgyék, és annak dolgait kezén tartsa, és ilyen böltsen igazgassa! kinek a' hiábavalóság alá vettetett emberre nem vólt semmi szükség, még-is azt annyira böltsülte, hogy végheretlen gondviselese alatt minden javaival föntelen látogattya: de te URam még-is örök tanátsod szerint gondolkoztál az emberről az ő javára, és le-állottál az egek-ből, és a' te Fiadat adtad érette, hogy ő lenne te előtted jó illatú áldozat; mert ő Isteni lévén a' Dávidnak magyaból emberi tefstet vótt-

vótt-fel, hogy ő e' földön járván, azt mondhatnák a' hívek nagy örömmel egymásnak: Ihol a' ti Istenek! URam, világosítsd-meg hát a' te éinedet mi rajtunk, és terjeszéd az emberek között ennek a' te Fiadnak lelki országát; üsd-meg a' hegyeket, mutasd-meg Isteni Felfégedet, és e' világi országokat és birodalmakat illesd-meg, hogy az egész Világ esmérjen tégedet annak lenni a' ki vagy; a' melly földi Hatalmaságok pedig a' te országodnak ellene vetik magokat, azok mint a' füst a' te haragod előtt el-őzöljanak és el-őlvadgyanak, és a' te bölészállásodnak tüze tellyelséggel meg-emékké azokat: löjled azokra a' te nyilaidat; botsás reájok fegyvert, fenevadakat, dőghalált, és minden tsapásokat, és vezéled ezeket a' kevély embereknek, kik így semmibe hajttyák a' te jószágodat és Isteni böltsesfégedet; hogy vagy el-vezéssenek az ő bűnökben, vagy pedig meggyöződvn a' te igédnek éles és minden velöket meg-ható fegyvere által az ő lelkekben, térjenek-meg te hozzád és hidgyenek: nyútsd-ki és botsásd-le a' magaságból a' te kezedet, és mutasd-meg, hogy te vagy bölts Igazgatója e' világnak; ki noha fenn a' magass egekben lakozol, mindazáltal a' te hatalmas kezéd alá-ér a' földre; a' hol-is a' kiket akarék meg-ragadé, és érdemek szerint meg-bünteté, és mikor ingyen sem vélnék, málok-

másoknak Éomorú példájokra ki-tévez: Szabadíts-meg minket hiveidet a' fok vizekből e' világnak fokféle kisértetői között, hogy azok el-ne borítsanak bennünket: - mentsemeg az idegeneknek kezekből, azoknak az embereknek kegyetlenfélegtől, kiknek sem Istenek, sem hitek, sem lelki-ésméretetek, sem atyafiúi szeretetek nintsen, és minden jótól ütfessek; kik minthogy egészen gonoszok, Szajokkal semmi jót nem Éólnak, hanem nyelveikkel-is meg-mutattyák hamis és álnok Éíveket, és munkájok-is olyan mint Éólások; mert ha valami jót láttanak-is művelni, az-is merő azon-képmutatás és hazugságnak munkája; az ő jobb-kezek, melyet Szeretétnek jelölül másnak kinyújtanak, vagy Isten előtt esküvéstre fel-emelnek, merő azon hamiságnak jobb-keze. Oh mi Istenünk, kiknek irgalomsági mindennaponként meg-újálóak mi rajtunk, méltó vagy, hogy mi-is ténélked új éneket énekeljünk, és a' te jóvóltodat magasztaljuk mindennap, a' ki Éüntelen újabb újabb jó-téteményiddel kötelezz bennünket az újabb újabb hálaadásra! azért tíz húrú hegedűvel, tellyes Számmal, tellyes lélekkel, egész hittel és indulattal külsőképen-is jelét adgyuk benned való belső örömünknek, és hallatos zengéssel éneklünk tenéked; mert te Szabadítod-meg a' te hiveidet; te támasztasz az Anya-Éent-

Éentegyház kebelében Szabadító Keresztýén Királyokat, kiknek te adÉ elmét, erőt és bátorságot a' hitetlenek ellen való hadakozásra; ki régen a' te kedves emberedet a' Davidot, azután pedig a' Davidnak magvát a' Kristust és az ő Eklésiáját hatalmason megtartottad a' gonosz fegyvertől, melly kegyetlenül pusztította vala mindenütt a' hiveket. Szabadíts-meg minket a' te Háza-dhoz idegen ellenségeknek kezekből, a' hamis Tanítóktól, Éretnekektől, hamis Próféta-któl, Élnes keresztyénektől, és minden hitetlenektől; kik semmi jót nem művelnek, és semmi jóra nem igyekeznek; kik az Isten felől hamisan értenek, bálványokat követnek, és minden igaz istenfélő hiveket gyűlölnék és kergetnek. Adgyad Uram Isten a' te válastott Éenteidnek azt a' békefséget, hogy a' Éent magot Éaporítván, fiakat és leányokat nagy Ézefséggel és Éorgalmatosággal nevelhesse a' te ditsőfégedre, még az ő nevéndékeny korokban hajtogatván és Éoktatván a' te ésméretedre és a' kegyefségnek gyakorlására; hogy a' mi leányink legyenek olyak, mint a' faragott kövek, a' testi kívánságoknak minden darabosfágoktól a' jó nevelés által meg-fimíttattak; legyenek fel-Ékesíttetek és alkalmasok fok kegyes és istenfélő tselédeknek mintegy templomnak azon egy igaz Hitben való fel-állítására és

terjesztésére: adgyad, hogy bővölködjünk idvességes jókkal. mint valami mennyei tárháznak drága eledelivel, hogy mind régi's mind új kintseket hozzassunk elő az alkalmatosság szerint: add-meg URam testi éültségünkre való eledelünket-is, hogy azokból erőt vévén szolgálhassunk tenéked; mindenek felett pedig a' lelki kenyeret fo-ha meg-ne fogjad mi tőlünk. Adgy Éapo-rodást a' juhoknak, kik a' te Krisztusodnak mint jó pástornak szavát hallgassák, és a' te szent tudományodat szelídséggel tanulják; kik ezenként és tíz ezenként Éaporod-gyanak széllyel a' mi mező-várasinkban: a' mi ökreink legyenek vastagok és kövérek, a' munkára alkalmatosok és erősek, az Ekléfiának külső's belső éültségeire vigyázó emberek kézzitesseken úgy el, hogy annak minden terhért hordozhassák, és alatta meg-ne tsüggedgyenek, annál inkább meg-ne ro-moljanak; hogy az Ekléfiái fenýíték által is szánthassanak az Isten mezején ugarat, és annak kemény földét a' lelki gabonának bé-vételére lágyíthassák: óltalmazdad URam a' te hivednek, mint juhaidnak, közönséges aklokot az Anya szentegyházat; hogy ne lé-gyen annak kerítésén semmi törés, melyen az idegenek bé-jöhesseken, és a' nyájra ro-hanhatssanak, és azt megzavarják, vagy meg-Éaggassák; ne legyen abban valami ki-köl-

tözés,

tözés, és a' kifestetek miá sokaknak a' Hit-től el-Éakadások; ne légyen siralmas kiál-tás a' mi kerítésünkön belől a' halottakon való sírás, kik a' dögleletes tudományok mér-ge miá el-vefennek és ki-hóltának a' nyáj-ból: óltalmazd meg a' döghaláltól, hogy a' botránkoztatók sem az igaz tudományt, sem a' jó erköltsöket meg-ne vefestegessék, és sokakat a' második halálra a' meg-esmértt igazságnak megtagadására ne vigyenek. Oh melly bódog nép, mellyet Isten ezekkel a' jókkal meg-áldott! de még-is bódogabb az mindenek felett, kinek az ő Istene ez a' Fel-séges UR, ki mindeneket teremtet! Uram Isten, adgy minékünk igaz hitet, élő remén-séget és szent szertetet; és adgy ebben a' hivednek boldogságokba örökös tézt: Ámē.

CX LV. S O L T Á R.

Maga szallak téged én Istenem:

IStennek szent Fia Jél Krisztus, Anya szent-egyháznak egyetlen-egy Királya fel-ma-gasztalunk tégedet a' mi dicséretünknek szavával, mint mi Istenünket; a' te nevedet valljuk minden egyéb név felett lenni, mert tenéked vettettének alá minden Fej-de-lemiségek és Hatalmasságok. Angyalok és E-rősségek; és minden régi szent ígéretek te benned lőttének ugyanokká és ámenekké: te benned hívünk, te benned mint Fejünk-ben dicsékedünk, és tenéked adunk halálat

Aa

a te

a' te meg-váltásodért : tiéd legyen a' dicső-
ség, és imádgyanak téged minden angyalok !
Áldgyuk a' te nevedet, a' te nagyságodat és
jóságodat hirdettyük : tégedet mi Istenünk-
nek, egyedül elégséges megváltóknak és
megtartóknak esmérünk mind mi 's mind
a' mi maradékink, mind ez életben 's mind
a' következőben mind örökké; mert te
nagy Isten vagy, és a' te nagyságod végére-
mehetetlen, ki ama' régi Atyáknak tölt nagy
ígéreteket tökéletesen betöltötted, és min-
deneket jól végbe vittél: mert nintsen sen-
ki a' teremtetett állatok közül te hozzád ha-
sonló; és a' te munkáid, melyeket gyakor-
lottál világ teremtetésétől fogva a' te testben
e' világra jöveledig, és gyakorlász attól fog-
va mind világ végéig, olly nyilván-valók,
hogy annak emlékezeti soha meg-nem ű-
nik, hanem fenn marad, és beállítetik nem-
zetségről nemzetségre. Nagy volt URam
és nevezetes a' te hatalmad, mellyel győze-
delmeskedtél a' bűnön és a' halálon, és az
ördögön a' kinél a' halálnak birodalma vala;
méltó azért, hogy a' te méltóságodnak éke-
ségét beálljuk, mert a' felyül múlja az ege-
ket! mert te Felfőges Király vagy, Királyok-
nak Királyok vagy, és mind Angyaloknak
's mind Embereknek Fejedelmek: Éöljük
a' te isuda dolgaidnak becsédét, melly az Év-
angyéliom, melly Istennek hatalma az id-
ves.

vélségre; mellyben nyilván prédikáltatnak
mind azok, mellyek a' mi elménket és ű-
vünknek gondolatit felyül haladgyák. Te
vagy az az UR, kinek rettenetes dolgaidnak
győzhetetlen erejét beálleni fogják az em-
berek a' te ellenségednek-is, kik eleitől fog-
va mind a' Sidók 's mind a' Pogányok köz-
zül ellene állottak a' te országodnak, és a' te
nagyságodat és igaz Isteni felfőgedet a' Pró-
fétáknak Írásokból meg-mutogattyák né-
künk, a' te jó-téteményed nagyságának em-
lekezetit ugyan ki-buzogják, azt a' nagy és
valóságos jót, mellyet készítettél az Eklésziá-
nak számára, a' lelki szabadságot, örökké-való
öröklőget, örömet, és bizonyos reménfő-
nek vígáztalását; és éneklük dicsőkedve nem
a' magok igasságokat és érdemeiket, hanem
ama' te igasságodat, mellyet hoztál e' vilá-
ra, és ajándékoztál az embereknek. Méltó
vagy mi idvezítő Krisztusunk minden hűek-
től a' tisztéségre, mert jó és kegyelmes UR
vagy semély válogatás nélkül mindenek-
hez! ki a' közben vettetett falt el-rontot-
tad, és a' Sidókat a' Pogányokkal egygyé tő-
ted; kinek esmérted minden Pogányokra
egy-aránt ki-hatott, és ebben a' ki terjett
kegyelemben áll a' te nagy vőltod: te mun-
kád az új teremtetés; mert te készítettél ma-
gadnak kiváltképen-való népet, melly tőge-
det megváltó Urának esmérjen, kereszen,
áld.

áldgyon, és mind hatalmat 's mind orzáglást
néked tulajdonítson, és a' te nagy méltosá-
god mindenütt esmértefsék-meg az embe-
rek hainál ő általok, és hogy a' te orzáglásod-
nak ereje vagyón arra, hogy alád vessed az
egész világot; mert csak a' te teremtesid és
tsinálmányid áldanak tégedet, kik által mint
fiaid által akarod terjeszteni az igazságnak
tudományát, minden népeknek esmérteke-
re. A' te orzágod minden időbő álló ország,
melly az ő ellenségi között-is meg-marad,
és nem olyan, mint a' változó földi orzá-
gok; mert ez meg-nem tűnik még e' vilá-
gnak végével-is; mert az utólsó Ítélet után-
is Királya lékező a' te választott népednek,
és a' te hatalmad mind annál inkább neveke-
dik, mennél közelebb jöven e' világnak vé-
ge. Igen feléd és fánakozó Királya vagy
pedig a' te alattad való népednek; mert te
magad támogatod őket, hogy el ne essenek;
és ha zintén a' nyomorgatók miá el-tánto-
rodnak-is, és ugyan meg görbednek a' tereh
alatt, te magad emeled-fel őket, hogy el-ne
veszessenek, sőt inkább a' te erő által győze-
delmesek legyenek. Te oltogatod mindent
a' te akaratod szerint az ő idejében; akar
nyomorúságnak kenyerét és keserűségnek
italát adgyad, azt az ő idejében hozod-el;
akár békeféséget adgy, és taplálásunkra való
ételt és italt, azt-is az ő idejében adod-meg.

min-

mindeneket jól és böltsen szolgáltatóván-ki:
meg-nyitod a' te kezeidet, és meg-elégíte-
sz minden élt kiből a' te életed vagyón; mert
te vagy az igaz valóságos élet: meg-elégíted
pedig a' te jóvóltoddal; mert az el-veszendő
földi éledelel senkit meg-nem elégíthet. Ha
meg-ostorozz-is bennünket a' bűnért, ak-
kor-is igaz vagy minden te útaidban, és ke-
gyelmes a' te kezéd munkáihoz; mert az-
is, hogy a' tiéidet meg-fűjtölöd, a' te nagy
szeretetednek jele mi hozzánk, hogy e' vi-
lággal együtt el-ne vesszünk. Te meghall-
gatod azokat, a' kik tégedet igaz hitből se-
gítségül hínak; a' kik tégedet a te igéd se-
rint vallanak. és nem az emberektől talált
tisztellellettel tisztelnek; a' kik tégedet felnek,
a' te beszédedet hallgattyák és a' Jépus bizo-
ság-tételt veszik; és semmit sem tudni,
sem szólani, sem művelni nem akarnak, ha-
nem csak a' mit te tanítasz, parantsol és ja-
valsz. URam, ilyen hittel lévén mi-is, ké-
rünk alázatosan tégedet, tellyesítsd a' mi
jó kívánságinkat, állítsd-fel közöttünk az
igaz Isteni tisztelgetet és az idvesség tudomá-
nyát; minden veled és szent akaratoddal
ellenkező tudományt pedig távoztass-el töl-
lünk; tartsd-meg URam és őrizd-meg azo-
kat, a' kik szeretnek tégedet, hogy a' gonosz
időkben-is azoknak semmi gonosz ne ár-
tasson; a' gonoszokat pedig mind vesszed-el,

Aa ;

hogy-

hogy ha Éintén ők világ Ézerint íókáig virágoznak-is, lássák-meg jövendőben és vegyék-el gonofságoknak jutalmát, és ne legyenek többé ártalmokra a' Éenteknek, mikor őztán a' bűnnek-Én-berét-is e földről elveÉted. URam adgyad, hogy minekutánna a' hivek meg-tapaÉtalják, hogy bé-töltenek Éentül mind azok, mellyeket meg-irtanak a' Éent Próféták, minden test ő általok ditsérjen tégedet, és terjedgyen-ki a' te orÉágod minden felé: adgyad, hogy a' mi Éánk-is Éöl-hatssa az URnak ditséretit Éabadoson; az hamisÉágnak Éaja pedig már valaha dugatassék-bé: Ámen.

CXLVI. S O L T Á R.

Áldgyad én lelkem az URat:

UR Isten, kinek orÉága és orÉáglása felelte igen sokat különböz a' világi orÉágoktól és orÉáglásoktól, méltó hogy mindenek, kiváltképen pedig a' Éent hivek, tégedet, ki minden Éépfégedben és ditsőségedben ki-jelentedted magadat, ditsérjenek és magafÉaltjanak! méltó, hogy mi-is nem csak nyelvünkkel, hanem a' mi lelkünkkel, hittünkkel, Éeretetünkkel, kegyes félelmünkkel, bizodal munkkal, minden indúlatunkkal és Éent kívánságunkkal magafÉaltjunk tégedet! mert te a' mi öröktől fogva vóltál, annak jelenteded-ki az időben-is magadat minékünk: azért illik, hogy míg élünk, tené-

ked

ked ditséreteken énekeljünk; hogy még e jelen való világi életünknek benned örvendezésével kezdgyük élni ama' vég nélkül való örök életet. Melly ha Éontalan tehát URam az embereknek emberekben való bizodalnok! melly hijabavaló dolog olly igen bizni a' Fejedelmekben! kik-is tsak embereknek fiai; kikben nintsen semmi Éabadításra való erő; kik mind halandók, és a' magok segítésekre-is nem elégÉegések; kik mikor leg-inkáb akarnák haláÉtani halálokat, ottan hamar ki-mégyen az ő lelkek, és minden ő világi ditsőségekből víÉÉa térnek a' földbe, és el-véÉ minden ő fényes gondolatlyok, nagy reménségek és fel-tótt Éándékok egy Éempillantásban; és a' kik azelőtt az ő hatalmaktól rettegnak vala, már nem félnek semmit; és a' kik a' magok Éerentséjeket nagy örömmel töllök várják vala, nem találják semmit. Bóldog hát az egyedül valóÉággal, a' kinek ségítője a' Jákóbnak erős Istene, ki magát a' Móses és Próféták által a' Jákób maradékinak meg-jelentette, és ki az ő hatalmát azoknak megtartásokban mutatta-meg! bóldog ember, a' kinek reménsége vagon az ő Urában Isténében, ki mindeneket tehet egyedül, és soha el-nem hadgya az ő benne bizókat! ki el-hitte azt, hogy az ő Isténébé vagon nékie mind igazsága's mind élete, és egyedül ő benne kíván

igaznak találtatni, és semmi igazságot magának nem tulajdonít, hanem az Istennek igazságát hibból téfzi magájéva: mert egyedül Isten az, a ki teremtetett mindenekeket mind oda fel az égben, mind itt alatt; ő URa mindeneknek; néki kell engedni és alája vetetni minden teremtetett dolgoknak, és minden ő teremtséi az ötlet szeretőknek javokra szolgál. Isten az, a ki az igaz mondat megörzi mind örökké, és mint hazudni nem tudó Isten az ő igereit bizonynal bétellyesíti; és ha fíntén néha hálástya-is, de soha meg-nem tsal, hanem mint jó Atya tsak próbálja ideig az ő valasztott szenteinek híveket: ő az, a ki a megnyomorítottaknak ítéletet szolgált, és meg-ronntya azokat, kik a' híveket el akarják tiltani az ő Isten országához való jussoktól, melyet szerzett nekik a' Krisztus az ő drága vére által, hogy ők legyenek Istennek szenteltetett nép: ő ad mennyei kenyeret; ő ad az Eklésziának nevedést: ő tölti-bé azokat és meg-elégíti, a' kik éheznek és szomjuhozzák az igazságot; a' magok igazságokkal és érdemekkel meg-elégedett kevélyeket pedig üresen hotsártya. Isten az, ki meg-fabadította a' foglyokat hatalmason, a' kik az igazságért vasakat viselnek: ő az, a ki meg-világosította és életfen látással meg-áldotta a' vakokat; hogy meg-tudgyák különböztetni az emberek a'

hamis-

hamiságot az igazságtól; a' pogányi fetet bálvány-imádat, az igaz Isteni tisztelettől; a' hamis és dögleletes tudományokat, az Istennek befédén épült szent tanításoktól: ő az, a' ki a' meg-görbedteteket fel-emeli, kik az embereknek parantsolatok és birodalmok alatt, és a' fok botrántoztatások alatt, melyeket az Isten igéjén kívül az emberek az ő vallaisra vetettek, mint nehéz terhek alatt, ugyan meg-hanyatlottanak vala. Te vagy Ur Isten, ki egyedül az igazakat szereted; és nem minden szentvedőknek, hanem tsak a' kik az igazságrt szentvednek, mutaték jó kedvet; és úgy viseled hozzájuk magadat, hogy meg-efmérjék, hogy szereted őket; szereted mind azokat, a' kik a' hitbéli igazságról való igaz évangéliomi tudományt taníttyák és meg-tarttyák, óltalú azokat az üldvők ellen, és szabadságra-is hozod azoknak kedvek ellen. Te tartod-meg azokat a' te híveidet, a' kik a' hamis tudományt követő sokaságtól el-vonván magokat, tsak úgy élnek e' földön mintegy bújdosó jövények; meg-örzöd őket, noha minden napon háborgattatnak, és a' meg-fogatásra tsalárd mesterfégekkel kerestetnek: az el-hagyatott özvegyeket és árvákat te táplálad, azokat a' Gyülekezeteket, kik az ő együgyű és alatsón állapattyokban vannak világ te-zint, kiknek nintsen fényes és pompás gond-

Aa 5

vif-

viseelőjök, jövedelmek és lakások, te magad
öltaknad alá véteed, azoknak fejek, attyok,
és tápláló gondviseelőjök léte: ellenben
pedig ekeket véteed a gonoszoknak, úttyo-
kat bé-hálólod, és minden nehézséggel meg-
akadályoztatod, valakik az Évangéliomi
bevételednek nem hiúznak; mert azokat egyik
tévelygésből másba ejted, bűnöket bűnnel
büntetted, hogy magok se tudgyák mit tes-
lekedgyenek, és bajos állapottyokból ki-me-
nekedést ne találjanak. Te vagy URam a'
te lelki Sionodnak az Eklésiának Királya e-
gyedül; te töltötted-bé a' tellyes időben az
Atyáknak tött ígéretekét; te érzettél ma-
gadnak lelki népet: uralkodgyál azért nem-
zetségről nemzetségre a' te ellenségednek
közepette, és minden magát ellened vető
uralkodást és az Eklésiában uralkodni akarót
törölj-el; mert te egyedül minden segítő
társ nélkül Ura és Feje vagy az Anya-
egyháznak, hogy minden választott éntek
te hozzád gyűljenek, és egyedül a' te ént
akaratomat tegyék, és minden jót te töléd
várjanak és vegyenek: Ámen.

CXLVII. SOLTÁR.

Az URat ditsérjétek, mert jó:

UR Istén, valakik tégedet igaz Istennek
lenni esmérnek és éretnek, nem lehet
hogy fel-ne induljanak és másokat-is fel-ne
indítsanak a' te nevednek ditséretire, hogy
mind-

mindenektől esmérteféssél az Izrael jó Istene-
nek lenni; mert a' hü léleknek nem lehet
tisztíthez illendő nagyob gyönyörűsége sem-
miben, mint az ő Istennek ditséretiben;
mert te vagy URam, a' ki a' mint régen né-
pet és Eklésiát érzettél magadnak az Izrael
népe között, és ént tisztelatedet fel-emel-
ted a' Jerúsálemben; úgy az egből a' földre
le-hállott amaz új Jerúsálemet-is az új Tes-
tamentomi Eklésiát nem hagyod, hanem
ént igóddal és mennyei kegyelmeddel épít-
ted; a' fok tévelygések és hamis tudományok
miá félyyel oázott és szakadozott Izrael né-
pét az igazságra visszahozod, az igaz Hitnek
egyeségére, hogy lélekben és igazságba tisz-
teljenek mindnyájan tégedet; mert te a'
nyavalyáson könyörűlsz, és mint testünk-
nek és lelkünknek bölts orvosa, mind jól
tehetz 's mind jól akarz tenni azokkal, a'
kik töredelmes éviviek; és, mint ama' kö-
nyörűlő Samaritanus, bé-kötözöd a' sérél-
meseknek fájdalmokat, meg-vigasztalod és
enyhited a' Éomorúságba el-bágyatt évi-
ket. A' te méltóságod és hatalmod véghe-
tetlenül felyül haladgya a' Pogányoknak Ig-
tenceiket; mert te meg-éamílalod a' tsilla-
goknak sokaságát, és mindeniknek nevet
adz; te szabad-el azoknak háznokat jár-
sokat, és földre le-ható erejeket, mind állan-
dó 's mind változó helyeket, és kitkit köz-

zülök a' mint állattál, akképen-is nevezted azt; mert te azoknak művelőket és termé-
zeteket úgy elméred, hogy a' szerint hi-
od a' mint vagy on: de lelkiképen-is az igaz
válahtott híveket kiket te magad válahtot-
tal e' világból magadnak, kik olyanok mint
az égnek fényességi, úgy meg-éamáltad és
éam szerint hittad, valamint a' tsillagokat;
mert te URam nagy vagy, nagy tenéked
mind erőd s mind böltséged; ki minde-
neket, valamellyek voltak, vannak, és ez-
után-is lesznek, egy tekintetteddel meg-vi-
sálhaték, és nem tanulod-meg azokat lenki-
től, hanem azok felől való véghetetlen ér-
telmed veled és benned vagy on el-rejtve.
Te hatalmason tartod és támogatod azokat,
a' kik magok felől igen alázatosan értenek,
és semmit magoknak nem tulajdonítanak;
azokat pediglen, a' kik kevélyek, és veled
semmit nem gondolnak, a' földhöz vered,
és kárhooztatod: méltó hát, hogy minden
tisztesség mindenektől ez URnak tulajdo-
nításfésék, a' ki illy nagy jó-téteményeivel
maga előzi-meg az embert! méltó, hogy
kiki az ő éivének örömet és ő hozzá való
indúlattyát külső örvendeztető jelekkel-is
minden tehetségével bizonyítsa-meg! mert
ő benne élünk, mozgunk és vagyunk, és ő
nála nélkül magunktól semmit nem tehe-
tünk; az ő gondviseleése alatt vannak min-
denek;

denek; ő Ura a' természetnek, és minden
természeti dolgoknak ő az igazgatója, hogy
éolgaljanak mind az embernek s mind az
egyéb élő állatoknak háznokra: nem éezi
ő azt, a' mit az ember: az ő hatalmas dol-
gainak végbe vitelére nintsen szükségé nö-
kie a' lónak erejére, sem az erőstetemi em-
berekre; hanem a' gyenge éközök által-is
nagy dolgokat mivel. Igaz és okossággal
járó tisztetletet kívánék te UR Isten a' tégedet
felő és benned remémlő emberektől, nem
aranyat, sem ezüstöt, és egyéb drága jóhá-
got; és ugyan ebben akartad meg külfö-
böztetni magadat a' Pogányoknak Isteneik-
től: mert te vagy egyedül ki megjelentet-
ted nyilván, hogy a' bűnösnek kegyelmes
Istene akarék lenni, azt az átok alól fel aka-
rod éabadítani, és a' tégedet ézeretökkel ke-
gyelmedet közleni: nem kívánék te semmi
egyéb áldozatot, hanem hogy tenéked tu-
lajdonítsunk egyedül minden dicsőséget és
a' te idvességedet ne útáljuk-meg. Oh
melly boldog hát mindenek felett az új Jé-
rusálem, mely az égben kéztítettet, és on-
nan állott alá e' földre! mely a' híveknek
éent Gyülekezetek, valóságos békeféségnek
látása, az élő Istennek Eklésiaja; kinek tiszté-
egyedül tsak az, hogy az ő Istenét, Terem-
tőjét és Királyat, éivel, éajjal, és minden
tehetségével tisztelje: mert Isten erősítette-

meg az Eklésia kapuinak zárjait e' világnak Hatalmasi ellen, az Ördög és Halál ellen, hogy a pokolnak kapui azon erőt ne vehessenek föha; ő adott arra erős zárat, az Apostoli erős és ellene mondhatatlan Hitnek Agazatit, és az Apostoli férjfiaknak a' szent Irason fondáltatott Tudományit: ő áldgymeg az Ekleliában az Istennek fiait minden mennyei kegyelmekkel és ajándékokkal, Szaporitva napoként fiamokat; ő őrizt a' világ zélvezes háborúi és habjai között hanyattatott hajótskat, hogy a' hamis tudományoknak és ellene támadóknak közliklájokba meg-ne ltközzék és meg-ne romolják. Te vagy Uram Isten, ki az Eklésia határait e' világnak négy fezegetire mindenfelé békeességsé téved; és annak adod nem e' világnak békeességet, hanem a' te békeességedet, melly a' jó lelki-esiméret a' hiveknek zivekben: te elégited és ugyan el-töltöd az Eklésiát a gabonának 'sírjával; nem tsak testi áldásokat adván pedig nékie, hanem ki-váltképen amaz életnek kenyérét, amaz ol-rejett mannat az Istennek szentigéjét, hogy nem tsak testi kenyérral éljenek a' hivek. Ki-botsátod URam a' te igédet e' földre, hogy nagy gyorsasággal folyjon a' te bezedded --ki-küldi az Eklésiának ditsőséges Völegénye az Idvezítő Kristus az Apostoli férjfiakat a' lelki tanítókat minden-felé, hogy az

min-

minden akadály nélkül folyjon e' földön, hogy engedjenek az igazság bezedének a' világnak végső határáig; mert a' te igéd URa erős, kinek senki ellene nem állhat: te adé és ki-felgáltaté a' te Eklésiád Eklésiége szent mindeneket annak gyarapodására az ő idejében, és a' természetit dolgoknak példajok szent a' Pogányoknak kemény ziveket meg-lágyítod a te Lelkessel, és azokból magadnak népet fezedeté jó-tselekedetre valót, és a' hideg fagyos téből termőnyarat tsinálé, hogy a' hol sovány és természetlen föld volt, ott leg-gazdagabb aratásod légyen; mert mihelyt a' te fezed fű, folyni kezdenek ott a' vizek: mind ezeket pedig tseleketed az égből ki-botsátott igéd által, minden fárattságod nélkül, mihelt akarod; mert a' te akaratod azon merő tselekedet, és a' te parantsolatod a munkának tellyes végbe vitele. Tsudálatoson munkálótdad-ki URam te az idvelségnak dolgát; mert te sokáig engedted jární a Pogányokat az ő útokon, és egyedül a' te válaztott embereidnek a' szent Patriárkának és azoknak maradékiknak jeltetted-meg a te akaratodat és igazságodat; azután az Izrael fiainak ditsőségesen adtad-ki a' te irott Törvényedet, hogy ők azok szent élnek; egyéb népeknek pedig Törvények nem lévén, magok lennének magoknak Törvények: de minekutánna URam

ki-

ki-élesítetted a te Kegyelmednek határát, mind népednek és öröktégednek efinéred azokat, valakiknek hitek vagyon és ígéjek; mett te hívogató már mindeneket a te szent tizteletednek egyféségére, és a' te Lelkessel kézfitez magadnak népet mind addig: míg minden felől az élő kövek a Krisztusban ösze rakatván és a' választottaknak éamok bé-telvé, el-végeződgyék a' mennyei Jérusálemnek építése. URam, végezd-el a' mit el-kezdettél; jöj-jön-el a' te országod, hogy a' te akaratod szüntén olyan kézfiteggel mennyen végbe a' földön-is, mint oda fel az égben: Ámen.

CXLVIII. S O L T Á R.

No ditsérjétek mindnyáján:

MIndeneknek hatalmas teremítő Istene, ki mind Kezdetben a' te igéddel teremted a' mennyet és a' földet, mind pedig az új Teremtésben a' te Fiad által teremtetél új eget és új földet, igen méltó hogy minden teremtetett állatok ezeket szüntelen e-fekbe vegyék, mellyek a te végzetetlen hatalmadat, bőltsefégedet és jóságodat magokban tudálatoson mutogattyak; úgy hogy még az érzékenység nélkül való állatok-is, kiknek szólások nintsen, láttassanak prédikálni és ditsérni tégedet ő Teremtőjök. Ditsőséges voltál Ur Isten öröktől fogva te magadban, és a' te teremtesidben-is; de

de kiváltképen ditsőitetted-meg magadat az új Teremtésnek munkáiban, mikor e világnak meg-váltására el-küldéd a' te Idvezítő Krisztusodat; mikor minden teremtesid, mellyek az ember bűnéért hibája-valóság alá vettettek vala, kezdének hazánára lenni és szolgálni az Eklésiának, és kezdének jelenfégi lenni a te kegyelmességednek, mellyet a' te választott szentiddel közlöttél. Méltó URam, hogy tégedet ditsérjenek az egekből a' mennyei lelek, kikkel való jövendőbéli társaságra minket-is hittal hívedet! és kiknek mennyei polgárságot-is ígértél ha tenéked mennyei Atyánknek engedelmeskedtünk, és a' mi idvezítő Urunk Jé-fus Krisztust imádgjuk: méltó, hogy ditsérjenek tégedet a' magasságban, az égnek minden seregei, mind az értelemmel fel-ruházott szent Angyalok, kik a' te szolgálatodra ki-botsáttatott lelek, hogy szolgáljanak azoknak kiket örökösivé rendeltél az idvesfégnak; mind pedig azok a' fényes égi seregek, mellyekben értelem nintsen, mellyek is a' te akaratodnak hiba nélkül való végbe vitelére rendeltettek a' Nap, a' Hóld, és a' ragyogó Tsillagok, az egeknek egei, és az égen fenn levegő vizik a' nedves sellegek; mellyeknek világosságok és bizonyos rendben való járáások a' híveknek lelkeket nagy félelemmel te hozzád fel-emelik, mi-dön

dön látták, hogy mindenek azoknak, kik tégedet éretnek, az ő javokra szolgálnak; és ezek mindennapi alkalmatosságok a' választott szenteknek a' te erődnek és bőltéségednek, sőt kegyelmességednek-is magasztalására. Uram Isten, mind ezeket meg-láttattad az emberekkel, mikor te kegyelem-mel és igazsággal teljes lévén magadat meg-jelented, hallatos szóval a' te szent Fiad felől az égből bizonyosságot tévén; midőn a' te Fiad az égi vizeken avagy felhőkön, mint egy székéren, sokaknak látokra az égbe fel-ment, hogy ott a' te jobboldra ülne ditsőség-gel; midőn az Angyalok a' te Fiadnak e' világra jövetelét meg-jelentették, és e' földön-is nékie szolgáltak; midőn a' fényes Nap az ő szünetése alatt meg-homályoso-dott. Mind ezek Uram te teremtesid; mel-lyekben a' te nagyságodat akartad imádatni az emberekkel; és noha nem szentesed, de ugyan nékiek a' te ditsőségedet nem ad-tad, és soha nem engedted hogy azokat imádnák az emberek; mert ők nem magok-tól lőtenek, hanem a' te parantsolatodnak igéje által fondáltattak minden egek és azok-nak seregeik, hogy egyedül néked tulajdo-nítsák a' ditsőség; és minthogy te szabál-nékiek rendet, melly meg-nem változik so-ha, szabados hatalmad alatt vannak és lének mind végig, és te bonthatod-meg egyedül azok-

azoknak járásokat tsuda tételliddel. Te te-remtetted Uram e' széles földet-is: a' hon-nan-is méltó, hogy ditsértéséél és felmagas-taltassál! mert minden földi állatok a' te kezdednek bölts munkái, és hatalmas paran-tsolatodnak engednek: a' vizek meg-nőnek az özőnvizben a' bűnös világnak el-vesté-sére, és el-is apadnak a' te népednek szar-lábbal való által borsítására: a' mérges állat nem árthat a' te szentidnek, sem az égő tűz a' te nevedet vallóknak: a' tengeri szélvezek meg-tsenedesednek, ha őket meg-fedded; és az erős szél bé-rölti a' házat, mellyben az Apostolok ülnek: gyümöltöznék az élé-fák; de a' te parantsolatodra ki-is szaradnak, hogy többé ne teremjenek. Oh Isten, ha meg-gondoljuk az en-bert, a' kit földből for-mált a' te kezéd, mennyi drágalatos dolgai-dat láttattad eleitől fogva a' körül, nintszen száj a' ki azt ki-be-féllhetné! mert noha lát-tatnak a' földnek hatalmas Királyai, Feje-delmi és Birái magok hatalmokban lenni; de őket-is te teremtetted, és hajtod a' hova akarod: tsudalatos ezek körül a' te munkád; mert hogy egy földi embernek ennyi ezer-nyi ezerek engedelmeskedgyenek, annak törvényét és parantsolatját vegyék, egye-dül te töled vagyon, és igen kötelezi őket a' te ditséretedre. A' Pogányoknak Királyai hallottak a' te ditsőségedet, midőn hirdet-tetnéd az Évangéliomot; és némelylek

közzülök hittének; némellyek pedig, ha csak külső zinnel-is, hazudtanak és hízelkedtenek, és ajándékokat hoztanak tenéked, és végre-is bé-hozzák az ő ditsőfégeket a' te szent városodba. Méltó azért, hogy az emberek között minden Rend és minden Nem ditsérjen URam tégedet; és senkiben és semmiben ne ditselkedgyenek, hanem a' te nevedben, és nagy ditsőfégeknek tartsák rólad neveztetni! mert a' te ditséreted mind a' földnek 's mind az égnek felette vagyon: te vagy mindenek felett áldandó Isten mind örökké; és soha senki nevérol és felfégeről bizonytságot nem tölt sem az ég, sem a föld, hanem csak te rólad egyedül, mert egyedül te vagy minden jóknak adója; de még-is minden jó-téteményid felett ez nevezetes, hogy te magasztaltad-fel a' te népednek szarvát, midőn adtad az idvezítő Krisztust nékie, a' ki hatalom, igaság és minden ditsőség az ő válaftott szenteinek; a' kiből mindeneket birnak, és kitől ők lelki életet és elevenféget vesznek. Ditséret legyen minden te szenteidnek URam, az Izraelnek hitbéli maradékinak, a' te hozzád közelítő népnek! ditséret legyen szájokban minden hívőknek, kik hit által tenéked szenteltettek; kik egyedül a' te szádnak befédétől kívánnak függeni, és néked igaz hittel, reménységgel és szeretettel szolgálni. Ditsértessék a' mi Istenünk 's Urunk' neve mind örökké: Amē.

Az URnak no énekeljetek:

Örökké áldandó és ditsérendő Ur Isten, a' te ditséreted fő tiszti és vég nélkül való munkája a' válaftott szenteknek; mely ő általok akkor mégyen tökéletesen végbe, mikor mindeneknek vége lévén, egészen a' te jóságoddal el-telünk, és a' te szeretetedbe merülünk: mert te URam minket új énekeknek éneklésére hittál az időnek tellyes-ségében, és a' te szentidők elméjeket az ő Törvénybéli ábrázolásokról el-vonván, a' mennyei igaságnak fényes napjára szegzed; hogy az idvezítő Krisztus által lött új jókért és ajándékokért, az igaságnak, békes-ségnek, szabadságnak és lelki orzágának nyilván-való prédikáltatása által, új ditséret zengjen a' te szentidnek Gyülekezeteiben. URam Isten, az Izrael-is nem örvendez már sem a' szent földben, sem a' szent városban, sem a' Jérusalémi szent templomban, sem az oktan állatoknak véres áldozattyában; hanem mindenütt, a' meg-váltó Krisztusnak vérével mosott tisztákezeket emelhet-fel te hozzád, és örvendez egyedül az ő Teremtőjében: mert láttya, hogy új dolog teremtetett; az Istennek Fia a' bűnös testnek hasonlatoftóságában e' világra jött, hogy a' bűnt kárhoztatná az ő testében, és az igaság törvényének gyümöltse és haszna telyesednék-bé azokban, a' kik nem tett szert. hanem lélek szert járnak: a' Sionnak fiaj-is ör-

vezendzek az ő Királyokban; mellyet te URam Királlyá kentél a' te ſzent hegyeden a' Sionon, a' hol elsőben-is a' te Fiad a' Krisztus meg-jelent a' testben, és meg-igazított lélekben; kik a' Sionból ſzármazott új Törvényt a' Hírnek törvényét vötték, és nem eſmérnek más Királyt az ő Krisztusokon kívül. Méltó azért, hogy ez minden jót hozó és hirdető Királynak, a' lelki Sionnak nemazete, a' valóztott ſzentek énekeljenek dicséretekkel, és ſzível, ſzájjal, és minden műſtka ſzerſzámmal együtt zengő lelki örömről jelentéſével, melly igaz hitből és ſzent ſzeretetből ſzármazott lelki öröm, te előtted URam, ki egyedül a' ſívet nézed, kedves és kellemetes légyen. De vallyon 's ki volna URam, a' ki ily nagy jó-téteményiden ne örülné? ki volna, a' ki ily közönſéges örömben hallgatna, mellynek a' ſzent Angyalok-is örülnék? mert te kegyelmedbe vetted a' te népedet, és azt magadhoz fogadtad, az ő bűneit a' tengernek mélyſéges örvényibe vetetted; nintsen többé helye a' véres áldozatoknak, mellyek ſzüntelen vádolanak, ſzemünkre hányván a' bűnöket; mert a' te Fiad egyetlen egy áldozattá vál azokat mind el-törölte; és te meg-ékesítetted a' nyomorúltakat örvendetes ſzabadítáſſal, idveſséget adván nekik, hogy igazak és ſzentek lévén az ő Iſtének előtt, járúlharnának is ő eleibe nagy bátorsággal. Örvendezhet-

nek hát, URam Iſten, méltán minden hívek nagy dicsőſégesen, az igazság vallóinak nagy ſokaságokban, kik naponként gyülekeznek a' te hivednek ſeregekhez, hogy tenéked ſolgájanak! Örülhetnek méltán, látván az ő öröklégeket, hogy a' mint az meg-ígértetett volt, meg-is adatott valósággal az ő idveſségek; és nem tsak a' Gyülekezetekben, hanem kiki közülök az ő magános ágyasházában és jó lelki-eiméretinek belső rejtekében elmélkedvén erről az idveſéges jóról, örülhet magában, és nyughatik tsendesſen! mert nints ſemmi ſeíelme és rettegése ſimár, a' ſúſágnak lelkét vévén, melly által tégedet ſzüntelen nagy bizodalommal kiálthat Attyának. Uram Iſten, adgy mindenkor a' te ſzenteidnek ſzájokba örvendezésnek énekét, hogy nagy háláadáſſal magasztaljanak tégedet minden jónak adóját: adgy az ő ſzájokba győzelemnek-is éneket, hogy emlegetheſſék a' te hatalmas dolgaidat, mellyeket a' te nevedben miveltek eleitől fogva a' te ſzent Embereid a' hitetlen ellenſég ellen: támaſſz erős ſéríſítést, kik a' te erődben a' hitetleneken boſzt ſút álljanak, és meg-keréſſék a' te ſzolgáidnak véreket, mellyeket ők ki-ontottanak, és erőſen meg-ſedgyék a' bűnről a' népeket; ruházd fel őket erőnek és tanátsnak lelkével, hogy győzzék-meg lelkükben a' bálványozókat, és hitéſék-el vélek, hogy az ő

bálvány Isteneik meg-nem tarthatták az őket tisztelőket; és hogy ők-is ezekre tér-
vén, és a' Király Krisztust meg-ésmérvén, lé-
gyenek védelmező tútori az Anya-
szentegyháznak. Adgyad, hogy azok-is, kik az egy-
szer meg-ésmértt igazságtól el-
szakadtanak, és a' Krisztusnak és az ő országának ellene fel-
támadtanak, és a' hiveket fegyverrel üldöz-
tők, fegyverrel és vas lánczokkal itéltessének
és büntetessének meg-is a' te igaz ítéle-
tedből. Uram Isten, melly nagy ékecsé-
gére lő-
zen ez a te szentidnek, kik egyedül tégedet
ésmérnek URoknak! adgyad azért, hogy
mi-is lelki örömmel ditsérhesük a' mi Iste-
nünknek nevét, és emlegetsük az ő nagysá-
gos dolgait és erős győzedelmeit az Anya-
szentegyháznak ellenfégi ellen; hogy tud-
gyuk-meg, hogy te vagy a' mi Istenünk;
és az az Írás mellyben a' te igaz ítéletid ré-
gen le-irattanak, a' te szent igéd és nevezet
szerint az évangéliomnak igéje, melly az
idvefségről való örvendetes beszéd, és a'
mell' a' vakmerő engedetleneknek Istennek
haragját hirdeti, nem embernek beszéde, ha-
nem az Izrael Teremtőjének beszéde: kinek
mindő hivekről mondasék Allelúja mind ő-
rökké: Ámē. CL. SOLTÁR.

Dit őrzétek az URat, Adgyá ok ő szent:

Méltó vagy Ur Isten, hogy minden hi-
vek tellyes igyekezetekkel, tehetsé-
gek-

gekkel, indúlattal és minden erejekkel
egyedül csak azon legyenek, hogy tégedet,
ki minden jóságok és épségek felett való jó-
ság és épség vagy, mint minden tisztességre
és ditséretre méltó URokat, mindenütt e'
éles földön híresé tegyenek; hogy minde-
neknél és mindenektől ditsérettel háláadás-
sal, és benned való ditsékeddel emlegettes-
sél mind végig. Tégedet illet a' ditséret, őh
mindenható UR, a te szentséges helyedben
a' te Templomodban! mellyet ábrázol vala
régén a' Jérusalemi Templombá való Szen-
teknek szenté; melly Szentség az időnek tel-
lyeségéből egyedül a' Melkifédék rendi szent-
rint való Fő Pap Jéhus Krisztusnak adatott, a'
kiben lakozik az Isteniségnek minden tellyes-
sége test szerint; ezt küldötted az emberek-
hez, ebben akartál megjelenni az emberek-
nek; kiben-is tenéked mindő kedved bétölt:
ebben ditsőttesél az Anyaszentegyházban
lévő minden szentektől; mert te vagy a' min-
denható, ki a' mit akarék meg-tseleked az
égben és a' földön: te töled, te általad, és te
érettetd vannak mindenek, ki a' szegény bü-
nösöket életre hoztad, gyűlöldödből barátid-
dá és fiaiddá töltetd, és örök hatalmadat ki-
váltképen ebben mutattad-meg e' világnak.
Tégedet illet a' ditséret a' te ki-terjesztett
erőddben az égben, mellyhez semmi terem-
tetett erő és hatalom nem fér, sem néki nem

árthat; hova az URnak Szente a' mi igaz Fő Papunk a' Kristus bément, hogy tenálad eleddezzék mi érettünk, és jobboldra ülven országoljon örökké: tégedet illet URam a' ditséret a' te hatalomságidról, kinek nevében élött és nagy erőt mutatott a' te Fiaid az Ur J. Kristus: tégedet ditsértünk a' te nagyságodnak sok voltaért; hogy olyannak esmértefésél és hirdettefésél mi tölünk, a' minéműnek és mennyinek magadat ki-jelentedted az Idvezítő Kristus által, mind böltsefségedre, mind lelki országodra, mind kegyelmedre és itéledre nézve: méltó-is vagy, hogy e' te nagyságodat meg-gondolván, félelemmel és nagy betsülettel tiszteljünk és említsünk mindenkör tégedet, és teremtet állatnak alacsony-ságához hasonlítani a' bálványozókkal együtt ne merjünk! Tégedet illet az éneklés és mindenféle musikai zengés, melly a' lelki örömmel el-töltött szívből származik! illendő-is URam, nem annyira a' néma és értelem nélkül való zengésekkel, hanem hogy a' mi nyelvünknek értelmes befédével és éneklésével tiszteltésél nagy hangosfással; hogy az által serkennyenek-fel, a' kik aluszának; meg-intélenek az éftelenek; biztattassanak és fel-indíttassanak a' resztek és puhák a' munkára. és az ellenféggel való viadalra, mint valami trombita szónak harfogásával; és hogy minden testi gyönyörűfégről le-mondván, min-

den

den külső és belső mozgásinkat fordítsuk a' te benned való vígadozásra! méltó URam, hogy a' válaftott zentek özve gyűljenek a' Gyülekezetekbe, és a' lelki tanítókkal együtt tegyenek vallást az ő hitekről és reménlegekről te előtted özve feregelvén! hogy őket, mint a' lelki örömben elől-járókat, mások-is kövessenek, azon egy zent régulán járván vélek együtt: hogy így minden hívek a' Szenteknek egyességekben meg-egyezett örömben, becéllhessék a' Szent Léleknek külömbkülömbféle ajándékait, mellyeket ökis vöttek; vizsgálhassák egy akarattal a' zent írásokat szüntelen, és azzal mintegy hangitsáló ferzámoknak zengésekkel serkenthessék az embereket a' te nagy jó-téteményidnek emlegetésére, és hallatos vígadóásokat tegyenek az ő lelki Királyoknak gyözedelmén és az Eklésia szabadulásán. Méltó és igen illendő dolog azért, hogy a' te Isteni jóvóltodnak és kegyelmességednek ennyi sok tapasztalható jeleit és munkáit látván és benne-is érezvén, minden lélek ditsérje az URat, a' ki maga-is Lélek, és lélekben kíván tiszteltetni! Ennek az URnak legyen ditséret! hálaadás! és tisztesség! most és mind örökké! Ámen!

[Kezdettem Szathmárt a' bújdosásban, 10. Decemb. 1707. Végezem N. Bányán, 30. Aug. 1708.]

XXX. SOLTÁRBOL

*Tellyesebb magyarázattal való
I M A D S A G.*

Mindenekkel jól tévő Isten, vajha bár csak mi, kik tenéked a 'Krisztusbá fiaid vagyunk, értenők-meg azt valósággal, mi legyen a 'mi tisztunk, minekutánna mi a 'te jó-téreményidet vöttük és költöltük; hogy azokból esmérnénk tégedet mind hatalommal és erővel nagynak, mind pedig kegyelemmel gazdag Istennek; és tégedet, mint mindenek felett és egyedül való valóságos jónkat, mindenek felett való betsülettel-is tisztelnénk! Te vagy az URam, a 'ki fokézor a 'nyomorúságnak mélységibe le-botsátod a 'tiedet, de onnan ísmét hatalmas karral fel-hozod; és nem engeded, hogy azoknak meg-esküött ellenfégeiknek örömök bé-tel-lyesedgyék a 'tiednek romlásokban; kiknek te URam, ha kitsíny sereggel vannak-is, de ugyan csak meg-romolhatatlan országot adtál. Bűnösök vagyunk, meg-valljuk, és a 'bűnért esik rajtunk fok nyavalya; de valamikor éiből foházkodunk hozzád, meghallgaté, és bűneinket meg-borsátván, ísmét ugyan meg-élezté bennünket; hogy meg-esmérjük azt, hogy te mi Istenünk vagy, ki minket örökségül választottál magadnak: azért semmi nyavalyánkban el-nem hagyé, hanem kegyelmednek igéjével magad segíteé, hogy benned hidgyünk és hozzád fo-

lyamodgyunk akkor-is a 'meg-tartásért; e' végre lelkünkbe adod a 'könyörgésnek Lelkét, és az által munkálódol bennünk ki-mondhatatlan foházkodásokat. Ki-hozod még a 'pokolból-is a 'tiednek lelkeket, mikor ök a 'te tsapásid alatt a 'bűn miatt lelkekben rettegnék, és lelkek-esmérési nem talál vígaftalást; mert újlag mintegy új teremtséssel meg-elevenítéd őket, hogy felelkek a 'bűn miatt, sem testek az őket gyűlölő ellenfégek miatt, el-ne vesszen. Méltó azért URam, hogy a 'te hiveid, kik téged éiből keretnek és tisztelnék, mindenütt a 'te nagy nevedről vallást tegyenek; valaholott ketten avagy hármán a 'te nevedben egybe gyűlnék, legyen az a 'te szentségednek örvendező emlékezetivel! mert ha megdorgálod-is a 'tiedet, az nem valóságos és feros bűntetés ö rajtok, hanem Atyai látogatás; mert nem haragzol azokra sokáig, sem nem ostromozod őket úgy, a 'mint meg-érdemlenék; sőt ellenben mindenkor a 'te ö hozzájok való jóakaratomban találnak életet, még pedig örök életet; úgy hogy ha estve sírnak-is, ísmét a 'te kegyelmelségednek alkalmatos reggelén, jó idején, örömet találnak. Meg-elik az URam még a 'te szentiden-is, hogy ök az ö békeféliges állapotokkal, mikor bátorságba laknak és minden felől az Istennek jóakarattját tapasztalják

magok körül. azonbá hirtelē nagy változást éreznek : és nem kezdvén látni a te kegyelmes orczádnak jeleit, meg-ijednek és igen meg-rettennek; úgy hogy sem tanácsot magokban nem találnak, mit kövessenek ; sem örömmel, sem reménységgel nem telik szívük, és így erejekben ugyan el-bágyadnak: de az olyan állapotokban-is ugyan csak te hozzád, jó Attyokhoz, járúlnak; a' hü könnyöregnek segyveréhez nyúlunk; bánat-tyokban te hozzád kiáltanak; téged felőval óhajtanak, és igen alázatosan hozzád folyamodnak újabb kegyelmednek meg-nyeréséért, és reád való nagy hűköseket hozzád fel-kiáltással jelentik. Ur Isten, ki a' te életedre meg-esküdtél régen, hogy nem akarod a' bűnös embernek el-veztét, hanem inkább hogy meg-terjen és éljen; adgyad, hogy el-helsünk még tovább-is a' te ditsőféges kegyelmednek emlegetésére! mert a' meg-terő bűnös bizodalommal járúl te hozzád, a' te ditsőfégedet terjeszti, és máfokat-is jó példás életével a' te idvezítő Krisztusodnak meg-nyerhet : de a' kik meg-halnak és a' kopor-sóban hevernek, sem az ő Isteneket nem gyönyörködtethetik a' porban; sem nem ditsőíthetik e' világi népek előtt, és az Isten irgalmaságának ditséretit nem terjeszthetik e' világon; és nem prédikálhattyák az ő valóságos igasságát, melly szerint az ő régi szent ígéreiteit tökéletesen be-töltötte. URam,

mikor mi a' mi bűneink miá lelkünkbe gyöt-rödünk és rettegünk, láttasd-meg valóba velünk, hogy a' mi bűneinket megbotsátot-tad, és elég lézen az a' mi vígáztalásunkra nékünk: mikor pedig ellenféginktől hábor-gattatunk, légy azok ellen kelletekorán való fegedelmünk. Te vagy URam a' mi kegyelmes velünk jól-tévő Istenünk; ki sok-zor a' mi siralminkat benned örvendező tombolásra fordítottad; el-vőtted rólunk bűneinkért méltán rajtunk esett büntető tsapásidat; meg-fünteted nagy bánatinkat, midőn mi a' mi sok bűneinken gyáázolva fo-morkodtunk; és végre, a' mi derekainkat szorító 'sák-ruhát, mellyben bűneinket gyáázolva sirattuk, örömmek köntösére forditot-tad, --mikor az igazságának szép ruhájába, a' Krisztusnak érdemébe fel-öltöztettél. Adgyad hát Ur Isten, hogy a' míg élünk, akar-minémű karban és állapotban légyen-is dol-gunk, fűntelen és változás nélkül a' jóban munkálódgyunk; és a' szenteknek ditsőfé-ges seregében tégedet, mi hozzánk így le-botsátkozó, velünk örök szövetséget kötő Istenünket, fáradhatatlanúl ditsérjünk: Ámen.

XXXII. SOLTÁR.

Bűnösökön könyörülő Isten, melly böl-dog ember az, a' kinek bűneit a' te szel-mes Fia az idvezítő Jéfus Krisztus az ő-maga vállára vőtte és az ő kereztjára fel-vitte,

vitte, hogy azoknak nehéz terhe azt a' pokolig le-ne nyomná! bódog az a' bűnös ember, ki a' Krisztust az ő igaságával együtt, mint Éép köntöst, fel-öltözte! bódog az az ember, a' ki azt az ő tökéletességét elérte az ő megváltó Krisztusa által, hogy noha ő bűnös, mindazáltal az Isten Ééki előtt nem vádoltathatik senkitől, minekutánna meg-igazítottatott hitből és békefésége vagyon Istennél! Oh melly bódog az illetén ember! mert ez meg-Éabadult minden nyavalyájából, és minden jóval tellyes; mert ennek az Isteni erő mindeneket ajándékozott, mellyek az életre Éükféségek: bódog ember, a' kinek lelkében nintsen tsalárdság, -- a' ki nagy alázatofsággal és tökéletesség-gel meg-vallja bűneit, és minden tétoház és halogatás nélkül ragáÉkodik egyedül az Isten kegyelméhez! Tudgyuk URam azt mi jól, hogy valaki magát Éentnek alíttya te előtted, és bűnös voltár valójába meg-nem esmérí, és a' te kegyelmedhez nem ragáÉkodik, meg-nehezedik azonn a' te kezed, háborog az olyan tsak és nyughatatlankodik elméjében; és nem találván magának nyugodalmat sohol, Éüntelen való jajgatás és búfúlás az ilyennek dolga: de ellenben, a' ki a' Éíveket és veséket vizsgáló Isten előtt minden képmutatás nélkül maga fel-fedezi a' maga álnokságát, annak ottan kéÉen vagyon a' bűn botsánat, és el-töröltetik min-

den álnoksága, mintha soha ingyen nem-is lótt volna. Jól vagyon hát a' híveknek dolgok! a' kik ezeket jól meg-gondolván, míg idejek vagyon hogy Isten tőlök megtalálatsék, míg Isten híjja a' pénitentzia tartásra és az ő jó Lelke által segélli belől, Éének a' jó alkalmatofsággal, és nem Éomorították-meg az Istennek bennem munkálódó Szent Lelkét, víÉÉa nem Éének az Istennek utánnok való várazozásával, hanem Istent híjják segítéségül: mert az ilyenek akkor-is, mikor a' hitetleneket a' nagy kísérteteknek ki-áradott vízei a' halálnak és kétségbe esésnek mélyfésébe bé-merítik, nem látnak halált; hanem még a' halálból-is az életre vagyon által menetelek. Tudgyuk URam Ébből, hogy nem árthat minékünk-is sem az ördög, sem egyéb ellenségeknek hatalmok; mert mind azok ellen te rejtesÉ-el bennünket, és minden rajtunk eshető és igen Éorongató kísérteteinkben-is te mutatÉ nekünk ki-menetelt: te adÉ minékünk tökéletes örömet, mikor meg-Éeztetted azt nyilván velünk, hogy minket a' Éetéségnek hatalma alól fel-Éabadítottál, és amaz örök Éabad-ságról erős reménféséggel bé-töltöttél. Jó Istentünk vagy URam te minékünk; ki minket mind hittel meg-ajándékozÉ, mind pedig híven meg-örizÉ hogy a' mi hitünk soha el-ne fogjjon: te magad tanítáÉ bennün-

ket erre a' Ént böltsefégre, midön megnyitod a' mi természetét Érint homályos Émeinket, meg-tanítá É akarattodra, és örök tanátsoddal vezérle É; kétséges dolgainkban jól el-igazítá É, és Émeidet ugyan reánk Égezed, hogy a' gonoz útról ví Éa térvén a' jó úton járhasunk, és a' vezédelmek ellen töled reánk vigyázó Istenünktől megtartassunk. Meg-valljuk URam azt mi alázatosan te elötted, hogy mi természetét Érint a' minthogy csak a' bűnre vagyunk hajlandók, úgy a' te jó ítélsidet és fenytékidet venni nem akarjuk; hanem inkább perliünk veled, és zúgolódunk ellened; és olyanok vagyunk, mint az értelem nélkül való lovak és ö Évérek, kik zabolával tartatnak és Éoríttatnak-meg, hogy Éelidüljenek, és az emberre ne rohannyanak. Adgy azért néküink URam a' te jó Lelked vezérle É által olyan elmét, hogy valamikor a' te Éódat halljuk, meg-ne keményítettük magunkat, annál inkább fel-ne indúljunk ellened; hogy te-is bú Éultt haragodban fel-indulván ellenünk, végképen meg-ne ronts bennünket: fordítsad inkább a' te Éoz Éúállásodat az idegenekre, a' hitetlen emberekre, kik tégedet nem Ésmérnek; hogy azok bánkodgyanak a' te bünteté Éad alatt, midön láttyák, hogy a' te haragod és átkod alatt vannak: minket pedig, kik noha bűnösök vagyunk, de ugyan csak a' te ingyen való kegyelmed-

hez raga Ékodunk, kövéssének mindenütt a' te hozzánk való jóvóltodnak jelei és gyümöltsei, a' te Ézereteted, jó kedved, a' lelki béke Éség, és benned való Éöröm. Érüljenek hát mind az igazak benned, kiknek az ő örök boldog Ágokról Éivekben ilyen meg-tsalhatatlan reménséget adtál! vígan Éenekeljenek a' tí Éta Éivűek minden Népből és Nemzet Éségből való É; ---kiknek Éivekben nem maradt talárság; hanem igazán vallást ÉÉnek mind az ő bűnökről, mind a' te kegyelmességedről; a' kik tégedet igaz hitből hínak Éeg Éségül, és töled meg-Éenteltettek! Érüljenek; mert töled meg-víga Étaltattanak, és nintsen okok Éemmi Éomorús Ágra! Érülünk mi-is te hívéid, kiknek ezt az ígás Ágot ajándékozta É, és az igazaknak örö Éégeket adta É! URam, víga Étaljad minden Éor a' mi Éiveinket, és töltséd-bé vég nélkül való Éörömmel és vígas Ággal: Ámen.

LXXXII. S O L T Á R.

MI Urunk Éésus Éristus, Élé Istennek Éent Éia, víl Ág Megváltója, és mindeneknek Ura 's Éirálya; a' Éi ré Éen Mó Éest, Áront, és Samuelt, és azok után követ Éezett Éolgaidat, a' te népednek az Izraelnek eleibe Ígazgatóul állítottad, hogy azt a' te nevedben bírnák, tanítanak, és az eleikbe adott rend-tartások és törvények Éerint bűneikből-is tí Étítanak: Te vagy ugyan-az,

a' ki emberi testbe öltözvén az időnek tel-lyességekben e' világra el-jöttél, és magadat nyilván ki-jelentetted; és meg-látogattad nem csak azokat, kik testi éärmazás éerint az Izraelnek maradéki, hanem azon kívül mind azokat, kiket éemély válogatás nélkül minden Nemzetből a te mennyci Atyád tenéked adott. Te URam mind azoknak Gyülekezetekben megállasz; mivel önégiek már éent egyességek vagyon egymásközöt, a' te ő benne munkálódó Lelked által: megállasz közöttök, mint önégik Közbenjárójok Istennél, mint önégik Profétájok, Papjok és Királyjok: megállasz még-is a' régi Királyok, Papok és Tanítók között, kik-is régen istenneknek hívattattak vala, és a' kik te ellened öfve gyűltenek és tanátsot tartanak vala, és azok között a' te igédde és hatalmaddal ítéletet téfesz; mert látod, hogy ők nem egyenes lábbal járnak, és nintsen igazság az ő ítéletekben, hanem nagy vakmerőféggel elő-mennek az ő gonosz útokbá; mert nem válaétták-meg az igazat a' hamistól, az Istennek háza-népe közöttül valókat az Isten országának ellene-mondoktól, hogy azokat megvígáétnának, ezeket pedig ellenben keményen meg-rettentének; hanem csak éemélyre néznek, a' külső tselekedetekből és jelekből ítélinek, a' mellyek az emberek éemeikbe ötlenek; nem néznek a hitre, melly a' ézüben vagyon; sem az irgalmasságra, hogy

kegyelemből tartatunk-meg; sem azokra, a' kik lelki éegények, a' kik éhezik és éomju-hozzák a' Krisztusigasságát. Oh melly bódog ország hát a' Krisztusnak orzága! melly nem a' testi, hanem a' lélek éerint való Izraelből éedegettetik; mellyben igaz ítélet tétetik a' éegénynek; meg-igazítottatik a' nyomorúlt; az el-hagyattatott árva még-ébadítottatik a' gonoszoknak kezekből: mert ennek az orzágának olyan igazgató Királya és Páéтора vagyon, a' ki életét-is nem éánta le-tenni az önégi adatott juháiért; a' ki az éhezöket és éomjuhozöket lelki ajándékokkal tölti-bé; a' megfáratottakat és terheltetteket maga magához hívja, meg-nyugottya és meg-vígáé-talja: ellenben, a' meg-elégedteket, gon-za-gokat, kevélyeket, magok igazságokkal dítse-keöket, érdemekben bizökat, megítéli, kár-hoztattya, és semmi nélkül üreésen botéat-tya. Uram Isten, láttuk már, melly vakok vóltanak régen az Istennek népe között a' Tanítók a' lelki dolgokban, mert nem értettének semmit; a' fetétségben jártanak, mert az ő Urokat a' Krisztus, mikor közikbe el-jött, dítöféggnek Urának lenni nem émérték és nem-is vótték; a' hamisságot ée-rették; az igazságot gyűlölték, és az igazsá-gnak törvényét csak az ő külső képmutató tselekedeteikből, nem pedig a' hitből keres-ték: így öéttan ezeknek gonoszságok miatt a' földnek fondámentomi meg-indúltanak;

mert közöttök sem igaz hit, sem jó rend, sem lélek békeisége, sem tsendesség, sem szenteknek egyetisége, sem szeretet, sem semmi épület a' lelkiekben nem lévén, egyedül a' kevélység, képmutatás, éakadozás, babonáság, bálványozás, hamis tanúság-tétel, káromkodás, és a' hiveknek üldözése uralkodott és erőt vött nálok; melyet a' föld-is meg-mozdulás nélkül nem fenvedhetett. Uram Isten, ezeknek az Izrael tanítóinak te magad adtál vala méltóságot régen, hogy mint istenek és a' magasságosnak fiai, úgy ülnének az Isten tékiben a' Nép előtt, és mint a' Messiás J. Krisztusnak társai, úgy bírnák az Izrael népet, mely az Istennek öröksége vala: de valóba meg-mutatták, hogy ők csak tsupá emberek; mert mint egyebek, ők-is meghóltak, meg-hóltanak az ő bűnökben; és a' mennyeknek országába, melyben örök élet van, melynek ábrázolója vala a' testi Kánaánnak földé, bé-nem jutottanak. Kelj-fel azért Világ megváltója Király Jézus Krisztus! mert tenéked adtattott az ítélet; tenéked adta az Atya, mint Fiának, a' Pogányokat örökségül. Itéld-meg a' földet; itéld-meg a' testi Izraelt, kinek csak a' testben vagy on bizodalma, és a' maga igazságában dirsekedése; hogy a' Sidók és Pogányok között közbe-verett fal véteféskel: mert nintsen már külömbfég a' Nemzettségek között. Te vagy a' lelki Király; te bírod egyedül mind a' Pogányokat-is: Siefs jöjj-el Uram! hogy jöjjön-bé te hozzád a' Pogányoknak tellyeségek, és legyen végtére immár egy Akol és egy Pástor! Amen.

V É G E.

A' SOLTÁROKRA IGAZITO T Á B L A.

SÓLT.	A:	Levél.
CV.	<i>Adgyatok bálát az Istennek:</i>	409
CXVIII.	<i>Adgyatok bálákat az UR:</i>	463
CXLVI.	<i>Áldgyad én lelkem az URat,</i>	558
CHII.	<i>Áldgyad lelkem Uradat Isten:</i>	400
CIV.	<i>Áldgyad lelkem az URat és:</i>	405
CXXV.	<i>Áldgyátok az UR nevét,</i>	514
CXLIV.	<i>Áldott az UR ki kezemet:</i>	547
XIV.	<i>A' bolond így fél az ő fiv:</i>	33
LIII.	<i>A' bolond így fél az ő fiv:</i>	205
XIX.	<i>Az egek befellik,</i>	56
LXII.	<i>Az én lelkem lép tsendesén,</i>	233
L.	<i>Az erős Isten Uraknak URA,</i>	193
XXXVI.	<i>A' gonoktévőnek dolgán,</i>	127
LXXII.	<i>Az Isten áll ő seregében,</i>	316, és 587
XLVI.	<i>Az Isten a' mi reménf:</i>	176
XI.	<i>Az Istenben bizom jó reménf:</i>	24
LXXVII.	<i>Az Istenhez az én fomat,</i>	295
CXXIV.	<i>Az Izrael ezt nyilván mond:</i>	485
XCI.	<i>A' ki a' felséges URnak,</i>	352
I.	<i>A' ki nem jár hiúlenek tan:</i>	1
CXXV.	<i>A' kik bíznak az Ur Istenben,</i>	487
CXIX.	<i>Az olly emberek nyilván bold:</i>	469
LXV.	<i>A' Sionnak begyén Ur Isten,</i>	243
XXIV.	<i>Az UR bír ez egész földdel,</i>	74

XXIII.

M U T A T O

XXIII.	Az UR énnékem örözö pákt:	71
XXVII.	Az Ur Isten az én világoss:	86
LXXXVII.	Az Ur Isten az ő lakó hajl:	335
CX.	Az Ur Isten monda az én	432
XCVII.	Az Ur Isten regnál,	376
LXXXIX.	Az URnak irgalmát,	341
XCIX.	Az UR orkágal és regn:	384
XX.	Az UR tégedet meghallgass:	60
CVI.	Az URat áldgyátok, mert jó,	419
CXLVII.	Az URat ditsérjétek, mert jó,	562
CXVII.	Az URat minden Nemzetek,	461
CXIII.	Az URat ti ő fogai,	444
CXLIX.	Az URnak no énekeljétek,	573
B:		
LXXIII.	Bizonyára jó az Isten,	279
XL I.	Bóldog a' ki a' nyavalyást b:	150
CXXVIII.	Bóldog az ember nyilván,	496
CXII.	Bóldog ember a' ki az Istent,	441
D:		
CXXXVIII.	Ditsér téged tellyes fivem,	524
IX.	Ditsérlek téged Ur Isten,	17
XXX.	Ditsérlek URam tége: 98, és	580
CVII.	Ditsérjétek az URat, m:nagy	418
CL.	Ditsérjétek az URat, áld:	576
CXXXVI.	Ditsérjétek az URat, m: ő:	518
LXXV.	Ditsérünk téged Isten,	289
E:		
XLV.	Egy lép dolgot hoz elő az én:	168
XCII.	Ekes dolog ditsérni,	356
CXXXII.	Emlkezéssel-meg Ur Isten,	507
CXX.		

T Á B L A

CXX.	En az Ur Istenhez kiálték,	474
CXLI I.	En az URhoz fel-kiálték,	540
CXXIX.	En ifjúságotól fogva eng:	499
IV.	En igazságomnak Istene,	6
XXI I.	En Istennem, én erős Istennem,	66
XCVI.	Enekeljétek minden népek,	371
XCVII I.	Enekeljétek új éneket,	381
LXXVI.	Esméretes az Ur Isten,	292
C.	E földön ti minden népek,	387
H:		
LXXXVI.	Hajtsd hozzáam URam fül:	331
CXI.	Hálát adok URam néked,	436
LXXVIII.	Hallgass én népem az én tör:	300
LV.	Hallgassd-meg az én köny:	211
XVI I.	Hallgassd-meg igazságomat,	44
LXXX.	Hallgassd-meg Izrael páktora,	308
CII.	Hallgassd-meg URam kéréssem,	394
CXLII.	Hallgassd-meg URam kér-met,	543
LXIV.	Hallgassd-meg URam köny:	240
XLIX.	Hallgassátok-meg ezt mind:	189
XLIV.	Hallottuk Isten süleink:	162
XXXVIII.	Haragodnak nagy vóltában,	138
CXXXVII.	Hogy a' Babiloni vizeknél	522
LXVIII.	Hogyha fel-indúl az Isten,	254
CXXVII.	Hogyha ember házát épít,	494
CXIV.	Hogy Izrael ki-jött Egyipt:	447
XXVIII.	Hozzád kiáltok kegyes	90
I:		
CXXXIII.	Imé melly jó és melly n:	519
LVII.	Irgalmaz URam, irg:	219

M U T A T O

LXIII.	Isten te vagy én Istenem	236
XLIII.	Itélj-meg engemet Ur Isten:	159
xcv.	Fertek ör vendgyünk mindny:	368
	K:	
LVI.	Kegyelmézz-meg nekem	216
LXI.	Kiáltásom halld-meg Isten,	231
	L:	
xxvi.	Légý itélöm Uram,	82
	M:	
xxxix.	Magamban el-végezém	142
cxlv.	Magasztallak téged én Ist:	553
ii.	Miért zúgólnak a' pog:	2
lxxiv.	Miért veté minket így:	283
xiii.	Miglen felejteél URam?	31
cxxvi.	Mikor a' Siont az Isten	490
xxxiv.	Mindenkoron áldom	116
ci.	Mindennek élötte irgalmas:	390
lx.	Minket Ur Isten el-bagyal,	228
xlvi.	Min' a' fép híves patakra	154
x.	Mire távozel tőlünk Ur Ist:	21
lii.	Mit ditsekedel gonoságban.	202
xxix.	Mostan ti hatalmasak,	94
	N:	
xlvi.	Nagy az UR méltóságában	184
lxxxv.	Nagy kegyesen töl URam	327
xciii.	Nagy hatalommal regnál	360
xxxvii.	Ne bosszankodgyál a gonos:	132
cxv.	Nem nekünk URam nem nek:	450
cxlviii.	No ditsérjétek mindnyájan	568
xlvi.	No minden népek ör vendez:	180

xxiiii

T Á B L A.

xxxiii.	Nofa istenséü kent hívek	112
	O:	
vii.	Oh én URam és én Istenem,	13
xviii.	Oh én URam ki erőt adt én:	49
xciv.	Oh erős békéálló Isten,	363
viii.	Oh felséges UR mi kegyes	15
xxxii.	Oh melly boldog az olly 108, és	583
iii.	Oh melly sokan vannak,	4
lxxxiv.	Oh seregeknek Istene,	323
cix.	Oh Ur Isten én ditsőségem,	428
	Ö:	
lxxix.	Örökölde URam pogányok	303
cxii.	Örülök az én fivemben,	479
xxi.	Örvendez URam a' Király	63
lxxxi.	Örvendezzetek az erős	313
lxvi.	Ör vendgy egék föld az	247
	P:	
xxxv.	Perelj URam perlöimmel,	122
	S:	
lxx.	Siefs mentis-meg Uram Ist:	267
cxl.	Szabadíts-meg engem Ur Ist:	533
xii.	Szabadíts-meg és tarts:	27
lix.	Szabadíts-meg engem Ur Ist:	224
cxxi.	Szemem a' hegyekre vetem,	477
cxvi.	Szeretem és áldom az Ur Ist:	455
xxv.	Szívetem bozzád emelem,	77
	T:	
xvi.	Tarts-meg engemet oh én Ist:	41
liv.	Tarts-meg Uram Isten engem,	209
lxxi.	Te benneá bizom én Istenem,	268
	XG	

M: T Á B L A.

XC.	<i>Te benned biztunk eleitől fog:</i>	347
CXLI.	<i>Te hozzád kiáltok Ur Isten,</i>	536
CXXX.	<i>Te hozzád tellyes f. ből</i>	502
CXXIII.	<i>Te hozzád femeimet</i>	482
LVIII.	<i>Ti tanátsban ülő femélyek,</i>	222

U:

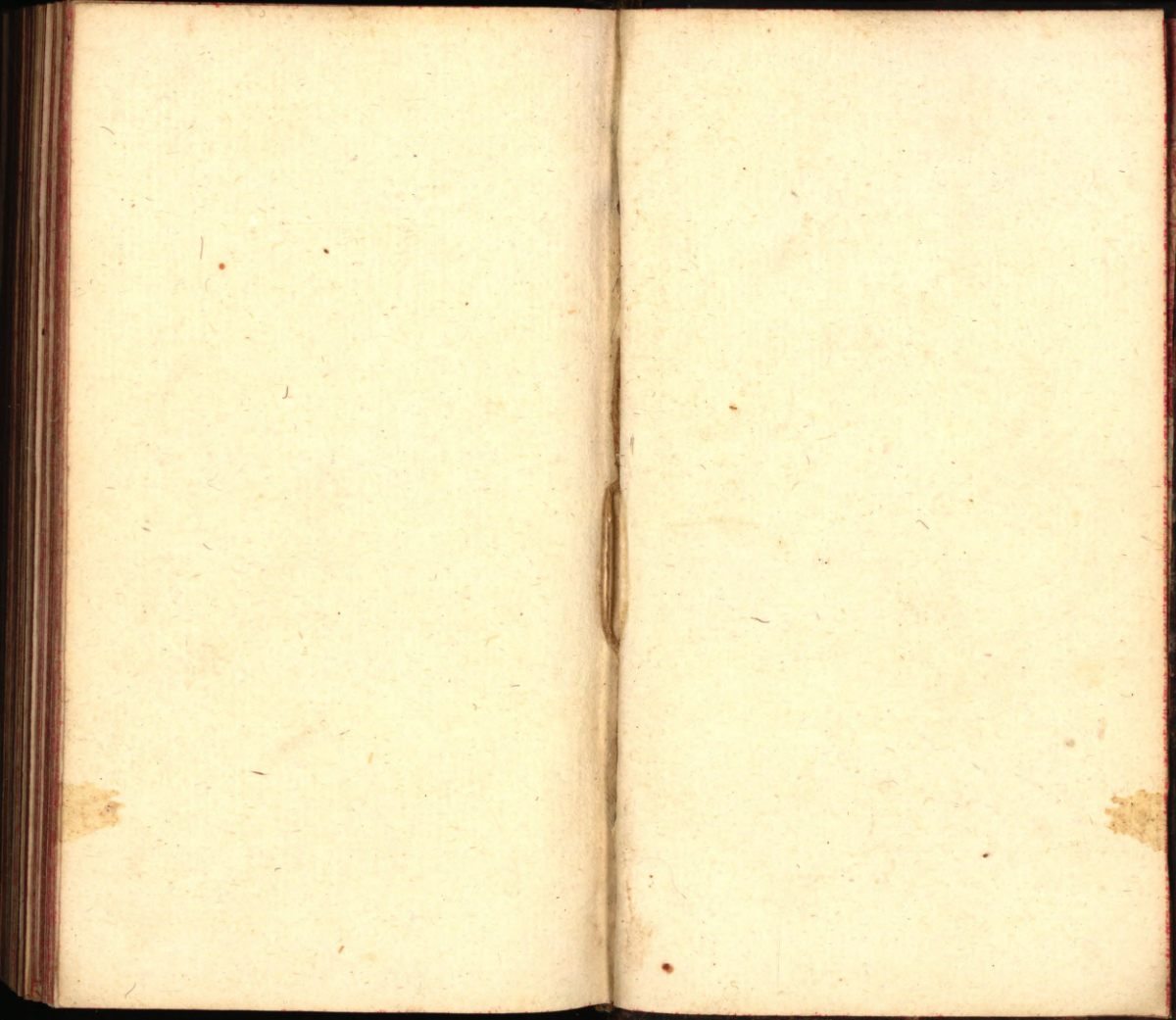
LXXII.	<i>URam a' te ítéletedet</i>	274
XXXI.	<i>URam én tsak te benned biz:</i>	102
XV.	<i>URam ki léfen iakója</i>	37
LXXXIII.	<i>URam ne hallgass illy igen,</i>	319
CXXXI.	<i>URam nem üz nagyra fivem</i>	504
CXXXIX	<i>URam te meg-visgáls eng:</i>	527
VI.	<i>URam te nagy haragodban,</i>	11
V.	<i>Ur Isten az én imádságom,</i>	8
LXVII.	<i>Ur Isten áldgy-meg jóvblt:</i>	251
LXXXVIII.	<i>Ur Isten én idveségem,</i>	338
LI.	<i>Ur Isten kegyelmezz-meg</i>	198
CVIII.	<i>Ur Isten kéf az én fivem,</i>	424
LXIX.	<i>Ur Isten segits és tarts:</i>	260
CXXXIV.	<i>URnak folgai mindnyájan</i>	512

V:

XL.	<i>Várván vártam a' felf:</i>	146
-----	-------------------------------	-----

V E G E.

N° 5 - cm f - 40x

